

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
BABEȘ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEȘ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

FACULTATEA DE GEOGRAFIE
Str. Clinicilor nr. 5-7
Cluj-Napoca, 400006
Tel: 0264-596116
Fax: 0264-597988
geogr@ubbcluj.ro
<https://geografie.ubbcluj.ro>

CONSILIUL
JUDEȚEAN
ARGEȘ

PLANUL DE AMENAJARE A TERITORIULUI JUDEȚEAN ARGEȘ

FORMA FINALĂ A PATJ ARGEȘ
VOLUMUL I – STUDII DE FUNDAMENTARE ȘI SUPT TOPOGRAFIC ACTUALIZAT
Livrabil I.VIII. – STUDIU DE FUNDAMENTARE PRIVIND PATRIMONIUL
CONSTRUIT ȘI PEISAJE

TABEL DE RESPONSABILITĂȚI

LIVRABIL I.VIII. – STUDIU DE FUNDAMENTARE PRIVIND PATRIMONIUL CONSTRUIT ȘI PEISAJE

DENUMIRE PROIECT	Elaborarea Planului de Amenajare a Teritoriului Județean (P.A.T.J.) Argeș, nr. contract 10894 / 25.06.2024	
ETAPA și FAZA PROIECT	FORMA FINALĂ A PATJ ARGEȘ	
ACHIZITOR	CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ Piața Vasile Milea, nr. 1, municipiul Pitești, Jud. Argeș	
RESPONSABIL PROIECT DIN PARTEA ACHIZITORULUI	Arh. Andreea Cosmina TACHE Arhitect Șef al Județului Argeș	
	NUME	SEMNĂTURĂ
ȘEF PROIECT COMPLEX	Șef lucr. dr. geogr.-urb. Ciprian MOLDOVAN Expert RUR, simbol B, C, C1, F1, F3, F5, G2, G9	
CONSULTANT ȘTIINȚIFIC	Acad. prof. univ. dr. geogr.-urb. BENEDEK Jozsef Expert RUR, simbol B, C, F1, F2, F3, F5, G2, G9	
	NUME	SEMNĂTURĂ
ELABORATOR LIVRABIL	<p>Specialist cheie: protejarea și dezvoltarea patrimoniului construit</p> <p>Arh. Urb. Cătălina Dana PREDA Specialist MC, simbol 176S, Expert RUR, simbol F6, G5</p> <p>Specialist non-cheie urbanism</p> <p>urb. Radu VÂNTURACHE Expert RUR, simbol D, D3</p> <p>Specialist non-cheie urbanism</p> <p>arh. Laura BAURDA Expert RUR, simbol D</p> <p>Conf. univ. dr. Habil. Florin-Gheorghe FODOREAN Arheolog expert RAN, cod AM-E-168</p>	

	NUME	SEMNĂTURĂ
RESPONSABIL GIS	Specialist non-cheie: cartografie digitală GIS, baze de date geospațiale	
	Conf. univ. dr. geogr.-urb Titus-Cristian MAN Expert RUR, simbol B, C, C1, F1, F3, F5, G2, G9	
	Conf. univ. dr. geogr.-urb Sorin FILIP Expert RUR, simbol F5	
	Conf. univ. dr. geogr. Ioan FODOREAN	
	Dr. Cosmina-Daniela URSU	
DATA	Mai 2026	

CUPRINS

1. DELIMITAREA OBIECTIVULUI STUDIAT	11
2. ANALIZA CRITICĂ A SITUAȚIEI EXISTENTE	14
2.1. Evoluția teritoriului județean / evoluția istorică generală	14
2.2. Evoluția localităților urbane și rurale	16
2.2.1 Localități urbane	17
2.2.2. Comune - Zona rurală	38
2.3. Patrimoniul cultural imobil - Monumente istorice de interes național/internațional (arhitectură - II; arheologie - I)	42
2.3.1. Monumente de arhitectură	42
2.3.2. Monumente de arheologie	55
2.4. Bunuri culturale incluse în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO (LPM) și Lista Indicativă pentru Lista Patrimoniului Mondial (LI)	126
2.5. Monumente de for public (III), monumente memoriale - funerare (IV)	132
2.6. Starea de conservare a monumentelor istorice.....	136
2.7. Zone Construite Protejate	144
2.8. Rute culturale	145
2.9. Case memoriale, muzee	148
2.10. Patrimoniul cultural mobil și imaterial.....	154
2.11. Peisaje culturale	155
3. EVIDENȚIEREA DISFUNȚIONALITĂȚILOR ȘI PROPUNERI DE ELIMINARE/DIMINUARE A DISFUNȚIONALITĂȚILOR	161
3.1. Evidențierea disfuncționalităților existente	161
3.2. Priorități de intervenție	165
4. PROGNOZE, SCENARIILE SAU ALTERNATIVE DE DEZVOLTARE	169
5. SINTEZA STUDIULUI DE FUNDAMENTARE	172
SURSE BIBLIOGRAFICE.....	174
ANEXE.....	177
Anexa 1. Hărți cu împărțirea administrativă a României	177
Anexa 2. Hărți și planuri istorice	184
2.1 CÂMPULUNG.....	186
2.2. COSTEȘTI	201
2.3 CURTEA DE ARGEȘ	210
2.4. MIOVENI.....	218
2.5. PITEȘTI.....	228
2.6. ȘTEFĂNEȘTI	239
2.7. TOPOLOVENI	245
Anexa 3. Tipologia zonelor rurale	251
Anexa 4. Lista siturilor arheologice din județul Argeș incluse în RAN	269
Anexa 5. Peisaje arheologice.....	308
Anexa 6. Situri arheologice din județul Argeș	336
6.1. Castrul roman de la Albota	336
6.2. Castrul roman de la Câmpulung - Jidova	344
6.3. Comuna Bârla, situl arheologic de epocă romană de la Afrimești - La Cetate	361
6.4. Fortificația de refugiu de la Dâmbovicioara - Valea Urdii.....	370
6.5. Tumulul de la Furești - T1	374
6.6. Castrul auxiliar și termele de la Voinești - Măilătoaia/ Malul lui Cocoș	376
6.7. Castellumul de epocă romană de la Câmpulung - Biserica Jidovilor (Jidova II).....	386
6.8. Situl arheologic roman de la Pitești - Războieni	393

6.9. Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr – Scărișoara.....	397
6.10. Situl arheologic de epocă romană de la Mârțești - Cetățuia (Castrul de cărămidă de la Săpata)	404
6.11. Castellum-ul de epocă romană de la Izbășești - Reduta Albu	416
Anexa 7. Situație monumente cu localizare greșită, nelocalizabile pe teren sau distruse/dispărute la nivelul județului Argeș	426
Anexa 8. Situația actualizării PUG-urilor din județul Argeș.....	432

LISTĂ TABELE

Tabel 2.1 MONUMENTE ȘI ANSAMBLURI DE ARHITECTURĂ.....	42
Tabel 2.2 NUMĂRUL MONUMENTELOR DE ARHITECTURĂ.....	46
Tabel 2.3 MONUMENTE ȘI SITURI ARHEOLOGICE	55
Tabel 2.4 NUMĂR MONUMENTE DE ARHEOLOGIE	56
Tabel 2.5 NUMĂRUL MONUMENTELOR DE FOR PUBLIC.....	135
Tabel 2.6 NUMĂRUL MONUMENTELOR MEMORIALE	135
Tabel 2.7 STAREA MONUMENTELOR.....	139
Tabel 2.8 MUZEE, CASE MEMORIALE ȘI COLECȚII PUBLICE.....	150
Tabel 3.1 DISFUNCȚIONALITĂȚI ȘI PROPUNERI DE ELIMINARE/DIMINUARE A ACESTORA	161

LISTĂ FIGURI

Fig. 2.1 MONUMENTE ȘI ANSAMBLURI DE ARHITECTURĂ	44
Fig. 2.2 UNITĂȚI ADMINISTRATIV-TERITORIALE CU CONCENTRARE FOARTE MARE A VALORILOR CULTURALE.....	50
Fig. 2.3 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE INCLUSE ÎN LMI	51
Fig. 2.4 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ (CATEGORIILE A ȘI B).....	52
Fig. 2.5 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ – CATEGORIA VALORICĂ A.....	53
Fig. 2.6 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ – CATEGORIA VALORICĂ B	54
Fig. 2.7 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHEOLOGIE.....	58
Fig. 2.8 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE SITURI ARHEOLOGICE ÎNSCRISE ÎN RAN125	
Fig. 2.9 SITURI ARHEOLOGICE INCLUSE ÎN LIMES – UNESCO „FRONTIERS OF THE ROMAN EMPIRE – DACIA”	130
Fig. 2.10. BUNURI CULTURALE INCLUSE ÎN LISTA PATRIMONIULUI MONDIAL UNESCO (LPM) ȘI LISTA INDICATIVĂ PENTRU LISTA PATRIMONIULUI MONDIAL (LI)	131
Fig. 2.11 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE FOR PUBLIC.....	133
Fig. 2.12 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE MEMORIALE.....	134
Fig. 2.13 STAREA MONUMENTELOR	138
Fig. 2.14 RUTE CULTURALE	146
Fig. 2.15 RUTA BISERICILOR ȘI MĂNĂSTIRILOR DE ZID DIN JUDEȚUL ARGEȘ	147
Fig. 2.16 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A MUZEELOR ȘI COLECȚIILOR PUBLICE	153

Fig. 2.17 PEISAJE POMICOLE ȘI VITICOLE	159
Fig. 2.18 ZONE DE PEISAJ CULTURAL	160
Fig. 0.1 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1918-1925.....	177
Fig. 0.2 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1919-1925.....	177
Fig. 0.3 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1925-1931.....	178
Fig. 0.4 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1938	178
Fig. 0.5 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1938	179
Fig. 0.6 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1939	179
Fig. 0.7 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI MAI 1941	180
Fig. 0.8 ROMÂNIA INTERBELICĂ – HARTA JUDEȚELOR	180
Fig. 0.9 JUDEȚUL INTERBELIC ARGEȘ ȘI STEMA JUDEȚULUI INTERBELIC (1938)	181
Fig. 0.10 JUDEȚUL INTERBELIC MUSCEL ȘI STEMA JUDEȚULUI INTERBELIC (1938)	182
Fig. 0.11 CONFIGURAȚIA JUDEȚULUI ARGEȘ ÎN PREZENT	183
Fig. 0.12 1701 – HARTA STOLNICULUI CANTACUZINO (JOS DETALIU CU ZONA „ARGES”)	184
Fig. 0.13 1718 – HARTA STOLNICULUI CANTACUZINO (JOS DETALIU)	185
Fig. 0.14 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITEȘTI)	186
Fig. 0.15 1848 – WALACHEI (DETALIU)	187
Fig. 0.16 1855 – CARL FLEMING – GENERAL KARTE DER EUROPASCHEN TURKEY (DETALIU)...	187
Fig. 0.17 1806-1869 – A II-A CAMPANIE MILITARĂ AUSTRIACĂ (DETALIU).....	188
Fig. 0.18 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU)	189
Fig. 0.19 1864 – HARTA ROMÂNIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)	189
Fig. 0.20 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU).....	190
Fig. 0.21 1867 – HARTA VALAHIEI (JOS DETALIU)	191
Fig. 0.22 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU).....	192
Fig. 0.23 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII	193
Fig. 0.24 1916 – CARTE DE LA ROUMANIE (JOS DETALIU DIN CAREUL BUCUREȘTI).....	194
Fig. 0.25 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 .	195
Fig. 0.26 1926 – SERVICIUL GEOGRAFIC AL ARMATEI – CAREUL CÂMPULUNG (DETALIU).....	195
Fig. 0.27 1940 – HARTA MILITARĂ ROMÂNEASCĂ (DETALIU)	196
Fig. 0.28 1940 – HARTA MILITARĂ ROMÂNIA ȘI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)	197
Fig. 0.29 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU).....	198
Fig. 0.30 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (HARTA ORASUL STALIN – DETALIU)	199
Fig. 0.31 1929 – 1958 PLANURI DE TRAGERE (COLAJ DETALIU INTRE CAREUL PDDT20K 3752 MĂȚĂU DIN 1929 300DPI EHARTA0561 SI CAREUL PDDT 20K 3753 CÂMPULUNG DIN 1958 300DPI EHARTA0562.....	200
Fig. 0.32 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITEȘTI)	201
Fig. 0.33 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA COSTESTI).....	202
Fig. 0.34 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)	202
Fig. 0.35 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU).....	203
Fig. 0.36 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU).....	204
Fig. 0.37 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGES (JOS DETALIU)	205
Fig. 0.38 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 .	206
Fig. 0.39 1930 – HĂRȚI MILITARE ROMÂNEȘTI (DETALIU).....	206
Fig. 0.40 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)	207
Fig. 0.41 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU).....	208
Fig. 0.42 1952 – PLANURI DE TRAGERE (RELUATA DIN 1925) PDDT 20K 3646 CAREUL SUSENI 1952 300DPI.....	209
Fig. 0.43 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITEȘTI CU ZONA STUDIATĂ)	210
Fig. 0.44 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA CURTEA DE ARGES)	210

Fig. 0.45 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)	211
Fig. 0.46 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU).....	212
Fig. 0.47 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU).....	213
Fig. 0.48 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGES (JOS DETALIU)	214
Fig. 0.49 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 .	215
Fig. 0.50 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)	215
Fig. 0.51 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU).....	216
Fig. 0.52 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL STALIN).....	216
Fig. 0.53 1956 – PLANURI DE TRAGERE PDDT 20K 3551 CURTEA DE ARGEȘ 300DPI EHARTA0476 (DETALIU)	217
Fig. 0.54 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)	218
Fig. 0.55 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA CURTEA DE ARGES)	219
Fig. 0.56 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)	219
Fig. 0.57 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU).....	220
Fig. 0.58 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)	221
Fig. 0.59 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU).....	222
Fig. 0.60 1930 – HĂRȚI MILITARE ROMÂNEȘTI (DETALIU).....	223
Fig. 0.61 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 .	224
Fig. 0.62 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)	224
Fig. 0.63 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU).....	225
Fig. 0.64 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI)	226
Fig. 0.65 1953 – PLANURI DE TRAGERE PDDT 20K 3649 PISCANI 1953 300DPI EHARTA0514 (DETALIU)	227
Fig. 0.66 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)	228
Fig. 0.67 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI)	229
Fig. 0.68 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)	229
Fig. 0.69 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU).....	230
Fig. 0.70 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)	231
Fig. 0.71 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGEȘ (JOS DETALIU)	232
Fig. 0.72 1930 – HĂRȚI MILITARE ROMÂNEȘTI (DETALIU).....	233
Fig. 0.73 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 .	234
Fig. 0.74 1929 – PLANURI DE TRAGERE PDDT20K 3648 PITEȘTI 1929 300DPI (DETALIU)	235
Fig. 0.75 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)	236
Fig. 0.76 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU).....	237
Fig. 0.77 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI)	238
Fig. 0.78 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)	239
Fig. 0.79 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI)	240
Fig. 0.80 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)	240
Fig. 0.81 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU).....	241
Fig. 0.82 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU).....	242
Fig. 0.83 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 .	243
Fig. 0.84 1924 – PLAN DE TRAGERE – PDDT 20K 3648 PITEȘTI 300DPI	244
Fig. 0.85 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU).....	244
Fig. 0.86 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI)	245
Fig. 0.87 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)	245
Fig. 0.88 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI)	246

Fig. 0.89 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)	246
Fig. 0.90 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU).....	247
Fig. 0.91 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU).....	248
Fig. 0.92 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 .	249
Fig. 0.93 1957 – PLAN DE TRAGERE – PDDT 20K 3747 LEURDENI 300DPI EHARTA0556 (DETALIU)	249
Fig. 0.94 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU).....	250
Fig. 0.95 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI)	250
Fig. 0.96 STRUCTURA ȘI FUNCȚIILE GOSPODĂRIEI – CRITERIUL FUNCȚIONAL.....	251
Fig. 0.97 STRUCTURA ȘI FUNCȚIILE GOSPODĂRIEI – CRITERIUL STRUCTURAL.....	252
Fig. 0.98 OCUPAȚIA PRINCIPALĂ A LOCUITORILOR (1900).....	253
Fig. 0.99 SAT CEPARI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI, CU RAMIFICAȚIE LATERALĂ.....	254
Fig. 0.100 SAT CIOFRÂNGENI- DEZVOLTAT RĂSFIRAT	254
Fig. 0.101 MORĂREȘTI- DEZVOLTAT RĂSFIRAT	255
Fig. 0.102 PALTENU- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI	255
Fig. 0.103 SAT SĂLĂTRUCU- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI ȘI AL VĂII DE RÂU	256
Fig. 0.104 SAT ȘUICI- DEZVOLTAT TENTACULAR.....	256
Fig. 0.105 SAT URLUIEȘTI- DEZVOLTAT RISIPIT	257
Fig. 0.106 SAT CUCA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI	257
Fig. 0.107 SAT TUTANA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI.....	258
Fig. 0.108 SAT VALEA CUCII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI	258
Fig. 0.109 SAT BĂNICEȘTI- DEZVOLTAT TENTACULAR	259
Fig. 0.110 SAT COTMEANA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI	259
Fig. 0.111 SAT AREFU- DEZVOLTAT RĂSFIRAT	260
Fig. 0.112 SAT CERBURENI- DEZVOLTAT RISIPIT	260
Fig. 0.113 SAT FLORIENI- DEZVOLTAT RISIPIT	261
Fig. 0.114 SAT OEȘTI- DEZVOLTAT TENTACULAR.....	261
Fig. 0.115 SAT TURBUREA- DEZVOLTAT RISIPIT	262
Fig. 0.116 SAT DÂMBOVICIOARA- DEZVOLTARE MIXTĂ- RISIPIT ȘI ÎN LUNGUL DRUMULUI.....	262
Fig. 0.117 SAT CIOCANU- DEZVOLTAT RISIPIT	263
Fig. 0.118 SAT COȘEȘTI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI	263
Fig. 0.119 SAT DOMNEȘTI- DEZVOLTAT COMPACT- ADUNAT	264
Fig. 0.120 SAT VALEA NANDRII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI/ RÂULUI	264
Fig. 0.121 SAT VALEA RIZII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI	265
Fig. 0.122 SAT BRĂDEȚU- DEZVOLTAT RISIPIT	265
Fig. 0.123 SAT NUCȘOARA- DEZVOLTAT RISIPIT	266
Fig. 0.124 SAT ANINOASA- DEZVOLTAT COMPACT – ADUNAT.....	266
Fig. 0.125 SAT VLADEȘTI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI.....	267
Fig. 0.126 SAT ȘTEFĂNEȘTI- DEZVOLTAT COMPACT, ÎN LUNGUL DRUMULUI.....	268
Fig. 0.127 SAT RUCĂR- DEZVOLTARE MIXTĂ- ÎN LUNGUL DRUMULUI ȘI TENTACULAR.....	268
Fig. 0.128 VIADUCTUL DE CALE FERATĂ TOPOLOG – COM. CIOFRÂNGENI.....	308
Fig. 0.129 PEISAJ DIN COM. MOZĂCENI.....	309
Fig. 0.130 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. NEGRAȘI.....	310
Fig. 0.131 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. NEGRAȘI	311
Fig. 0.132 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. TEIU.....	313
Fig. 0.133 BISERICA SFÂNTUL PROOROC ILIE DIN TEIUL DIN VALE, COM. TEIU	315
Fig. 0.134 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. SLOBOZIA	316
Fig. 0.135 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. MOZĂCENI	318
Fig. 0.136 PEISAJ DIN COM. MOZĂCENI.....	319
Fig. 0.137 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. MOZĂCENI	320

Fig. 0.138 PEISAJ DIN LUNCA DÂMBOVICULUI, COM. ȘTEFAN CEL MARE.....	321
Fig. 0.139 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. SLOBOZIA.....	323
Fig. 0.140 PEISAJ ARHEOLOGIC DIN COM. TEIU.....	324
Fig. 0.141 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. TEIU.....	326
Fig. 0.142 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. TEIU.....	327
Fig. 0.143 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. ROCIU.....	329
Fig. 0.144 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. CĂTEASCA.....	330
Fig. 0.145 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. CĂTEASCA.....	332
Fig. 0.146 PEISAJ ANTROPIC DIN COM. BRADU.....	333
Fig. 0.147 PEISAJ ANTROPIC DIN COM. BRADU.....	335
Fig. 0.148 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.....	340
Fig. 0.149 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.....	341
Fig. 0.150 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.....	341
Fig. 0.151 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.....	342
Fig. 0.152 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.....	343
Fig. 0.153 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....	353
Fig. 0.154 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....	354
Fig. 0.155 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....	355
Fig. 0.156 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....	356
Fig. 0.157 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....	357
Fig. 0.158 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....	357
Fig. 0.159 CASTRUL ROMAN CÂMPULUNG-JIDOVA 1.....	358
Fig. 0.160 CASTRUL ROMAN CÂMPULUNG-JIDOVA 2.....	359
Fig. 0.161 CASTRELE ROMANE DE LA CÂMPULUNG-JIDOVA 2.....	360
Fig. 0.162 AFRIMEȘTI – LA CETATE.....	367
Fig. 0.163 CASTRUL ROMAN ȘI AȘEZAREA CIVILĂ DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI.....	368
Fig. 0.164 CASTRUL ROMAN DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.....	369
Fig. 0.165 CASTRUL ROMAN DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI. HILLSHADE MODEL.....	369
Fig. 0.166 FORTIFICAȚIA DE REFUGIU DE LA DÂMBOVICIOARA – VALEA URDII.....	372
Fig. 0.167 FORTIFICAȚIA PREISTORICĂ DE REFUGIU DE LA PISCANI – DEALUL IUDEI SUD.....	374
Fig. 0.168 TUMUL DIN NECROPOLA DIN PĂDUREA FUREASCĂ.....	376
Fig. 0.169 VOINEȘTI. IMAGINE AERIANĂ A CERCETĂRIILOR ARHEOLOGICE DIN ZONA BĂII ROMANE, DINSPRE NORD.....	383
Fig. 0.170 CASTRUL ROMAN DE LA VOINEȘTI-MĂILĂTOAIA.....	384
Fig. 0.171 CASTRUL ROMAN DE LA VOINEȘTI-MĂILĂTOAIA.....	385
Fig. 0.172 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II.....	390
Fig. 0.173 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II. MODEL DIGITAL DE RELIEF.....	391
Fig. 0.174 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II. MODEL DIGITAL DE RELIEF.....	392
Fig. 0.175 SITUL ARHEOLOGIC DE LA PITEȘTI – CARTIER RĂZBOIENI.....	397
Fig. 0.176 SITUL ARHEOLOGIC DE LA PITEȘTI – CARTIER RĂZBOIENI. MONEDE DE AUR.....	397
Fig. 0.177 CASTELLUM-UL DE EPOCĂ ROMANĂ DE LA RUCĂR-SCĂRIȘOARA.....	402
Fig. 0.178 RUCĂR. LOCALIZAREA CASTELLUM-ULUI ȘI A TERMELOR.....	402
Fig. 0.179 RUCĂR. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.....	402
Fig. 0.180 RUCĂR. MODEL DIGITAL AL TERENULUI (BĂILE ROMANE).....	403
Fig. 0.181 RUCĂR. FOTOGRAFIE OBLICĂ DIN DRONĂ.....	404
Fig. 0.182 SĂPATA. LOCALIZAREA FORTIFICAȚIILOR ȘI A BĂILOR.....	412
Fig. 0.183 SĂPATA.....	413
Fig. 0.184 SĂPATA.....	413
Fig. 0.185 SĂPATA. MODEL DIGITAL AL TERENULUI (STÂNGA). SUPRAPUNEREA PLANULUI PE HILLSHADE (DREAPTA).....	414

Fig. 0.186 SĂPATA. IMAGINE DINSPRE SUD-VEST A SITULUI ARHEOLOGIC.	415
Fig. 0.187 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.	420
Fig. 0.188 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.	421
Fig. 0.189 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. FOTOGRAFIE DECLASIFICATĂ SATELIT CORONA 1968.	422
Fig. 0.190 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.	422
Fig. 0.191 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.	423
Fig. 0.192 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. MODEL HILLSHADE.	424
Fig. 0.193 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.	425

LISTĂ ACRONIME

- INP – Institutul Național al Patrimoniului
- LMI – Lista Monumentelor Istorice
- PATN – Planul de Amenajare a Teritoriului Național
- PLP – Plan Local de Peisaj
- PTP – Plan Teritorial de Peisaj
- PUG – Plan Urbanistic General
- PUZ – Plan Urbanistic Zonal
- RAN – Repertoriul Arheologic Național
- SIR – Subzone istorice de Referință
- UAT – Unitate Administrativ-Teritorială
- ZIR – Zone Istorice de Referință

1. DELIMITAREA OBIECTIVULUI STUDIAT

În conformitate cu Legea 350/2001, Art.(42), Planul de Amenajare a Teritoriului Județean ARGEȘ (PATJ) are un caracter director, reprezentând distribuția spațială a programului de dezvoltare socio-economică, fiind elaborat în coordonare cu planurile ierarhic superioare - Planul de Amenajare a Teritoriului Național (PATN) - Secțiunea a III-a Zone Protejate și strategiile de dezvoltare ale teritoriului studiat - Strategia de dezvoltare durabilă a Județului Argeș 2021-2027, precum și Strategia de dezvoltare teritorială integrată a teritoriului Argeș - Muscel.

Prin prevederile acestui plan director se instituie, conform Legii 350/2001, obligativității pentru documentațiile de urbanism subsecvente, respectiv pentru Planurile urbanistice generale (PUG) și Planuri urbanistice zonale (PUZ) ale UAT-urilor componente ale județului.

Etapă I a documentației PATJ vizează analiza și prognoza evoluției dezvoltării teritoriale a județului Argeș, context în care „Studiul de fundamentare privind patrimoniul construit și peisaje” joacă un rol esențial pentru sprijinirea politicilor publice și a eforturilor de planificare strategică a patrimoniului natural și construit, peisaje, inclusiv a sectorului turistic din județ. Acest studiu se va constitui într-un instrument valoros pentru toți actorii implicați, de la nivel local la cel central, actori instituționali, privați sau non-guvernamentali, facilitând planificarea și coordonarea intervențiilor necesare pentru asigurarea unei dezvoltări durabile a județului. Prezenta documentație a fost realizată în scopul fundamentării Planului de Amenajare a Teritoriului Județean ARGEȘ din punctul de vedere al valorilor pe care le reprezintă patrimoniul construit și peisajele culturale, luând în considerare faptul că o mai bună identificare, cunoaștere și localizare spațială a valorilor existente, va contribui la luarea unor măsuri adecvate și realizarea unor proiecte de conservare-protejare a acestora, precum și la gestionarea și promovarea acestor valori în rețele de studii și cercetări de specialitate, dar și la dezvoltarea socio-economică a teritoriului, prin punerea în valoare a obiectivelor de patrimoniu material și dezvoltarea turismului cultural în cadrul județului, cât și în colaborare cu județele limitrofe. Prin elaborarea acestei documentații, s-a urmărit constant respectarea unor criterii-cheie de calitate, recunoscute la nivel european în evaluarea documentelor strategice, cum ar fi relevanța, eficacitatea, eficiența, consecvența, coerența, pragmatismul și sustenabilitatea.

Documentația realizată conform actelor normative în vigoare și a Caietului de sarcini întocmit de Consiliul Județean Argeș, va include și baza de date geospațială în format GIS, pe straturi tematice în sistem de proiecție Stereo 1970, ceea ce va permite actualizarea continuă a datelor privind starea patrimoniului, pe întreaga perioadă de valabilitate a documentației PATJ ARGEȘ.

Finalizarea documentației se încheie cu concluzii ce privesc patrimoniul construit și peisajul cultural, prezentând funcțional și spațial probleme și disfuncționalități, cât și un pachet de politici-programe și proiecte ce cuprind măsuri de conservare, reabilitarea, protejarea și promovarea valorilor de patrimoniu cultural, ca bază pentru dezvoltarea socio-economică în general și a turismului cultural în special. Delimitarea obiectivului de studiu s-a realizat în conformitate cu Caietul de Sarcini PATJ Argeș, documentație ce cuprinde:

(a). Patrimoniul construit protejat (monumente istorice - clasificarea, tipologia: monumente și situri arheologice, monumente și ansambluri de arhitectură, monumente și ansambluri de artă plastică și valoare memorială, zone istorice rurale și urbane); patrimoniul mobil și imaterial tezaure umane vii integrate în peisajul cultural al județului. (b). Peisajul cultural - tipologii în corelare cu valorile de patrimoniu antropic. În legătură cu acest domeniu, a fost analizat și potențialul de dezvoltare prin trasee turistice și tipologia turismului cultural, în funcție de diferitele categorii de patrimoniu care îl generează.

Patrimoniul material/construit cuprinde în cadrul LMI 2015 obiective în conformitate cu categoriile cuprinse în „Legea 422/18 iulie 2001, privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare”:

- Arheologie - I (situri, monumente -așezări, așezări fortificate, necropole, etc.);
- Arhitectură - II (situri, ansambluri, monumente-biserici, mănăstiri, clădiri publice/administrative, de învățământ, conace, palate, case, etc);
- Monumente de for public - III (monumente eroi, busturi, etc.)
- Monumente memoriale și funerare - IV (cimitire, cruci, case memoriale).

Sub-capitolul *Peisaje culturale* este analizat în partea a doua a documentului, realizând studiul factorilor ce formează unitățile de peisaj ale județului, identificarea și evaluarea acestora, în contextul unei dezvoltări integrate. În conformitate cu definiția dată de Comitetul Patrimoniului Mondial - UNESCO în anul 1992, *peisajul cultural* a fost definit ca “bunuri/proprietăți culturale ce reprezintă opera combinată a naturii și a omului”, iar conform Ghidului operațional pentru implementarea Convenției Patrimoniului Mondial - Anexa 3 (ianuarie 2008), peisajele culturale sunt “ilustrări ale evoluției societății umane și așezărilor în

decursul timpului, sub influența constrângerilor fizice și /sau oportunitățile prezente ale cadrului natural și a succesiunii forțelor socio-economice și culturale, atât din punct de vedere exterior, cât și interior”. Analiza cuprinde date și reprezentări spațiale privind valorile de patrimoniu construit (în conformitate cu LMI 2015) și tipologia peisajului cultural al Județului Argeș.

2. ANALIZA CRITICĂ A SITUAȚIEI EXISTENTE

2.1. Evoluția teritoriului județean / evoluția istorică generală

Județul Argeș este un județ cu o diversitate de forme de relief, ce se îmbină într-o armonie deplină, predominante fiind formele de relief de înălțime medie - Dealurile Subcarpaților Getici și Podișul Getic - ce ocupă 55,0% din suprafața județului. Jumătatea a doua este împărțită aproximativ egal între zona de munți (25,0%) și zona de câmpie (20,0%). Regiunea montană, situată la Nordul județului, aparține culmilor celor mai înalte ale Carpaților Meridionali, cu Masivul Făgăraș (Vf. Moldoveanu, cel mai înalt vârf din țară, cu o altitudine de 2544 m și Vf. Negoiu cu 2535 m) și părții de Vest a Masivului Bucegi, cu munții Leaota și Piatra-Craiului, despărțiți de culoarul tectonic Rucăr-Bran. Către Sud, dealurile sunt străbătute de cursuri majore de ape (Argeș, Dâmbovnic, Cotmeana, Teleorman), ce formează terase largi, simetrice - Piemonturile Cotmenei, Argeșului și Cândeștiului - cu versanți acoperiți de întinse livezi și culturi de viță de vie și lunci largi și fertile, constituind zona cerealieră de seamă a județului. Această amplasare favorabilă a județului, a condus la dezvoltarea locuirii în decursul istoriei încă din cele mai vechi timpuri, siturile arheologice descoperite în Nordul județului - la Tigveni, Cepar, Țițești, Cetățeni, etc. - indicând prezența populației geto-dace din secolul al VI-lea î.Hr. și până în anul 106 d.Hr. (anul cuceririi Daciei de către Împăratul Traian în urma războaielor daco-romane). Ca mărturie sunt descoperirile din castrele romane parte din „Limesul transalutanus” din secolul II d.Hr. - ruinele unei fortificații de acest tip fiind vizibile încă în anul 1896 lângă gara din Pitești, precum și Castrul de la Jidava, singurul construit din piatră și cărămidă. Pe teritoriul județului Argeș se situează și cel mai vechi oraș medieval din Țara Românească - Câmpulung (Muscel) - caracterul său urban fiind definitivat la începutul secolului al XII-lea, când meșteșugarii transilvăneni se stabilesc aici, locul unde își desfășeau ușor produsele lor de bună calitate. Sunt meleagurile unde a luat ființă Voiedatul lui Seneslau - (Seneslav), fiind menționat în Diploma Regelui Bela al IV-lea al Ungariei ca voievod român, la 1247. Urmaș probabil al lui Mișelav, el stăpânea partea muntoasă a Țării Românești, partea din stânga râului Olt, având reședința probabil la Argeș. Este locul scaunului celei dintâi domnii românești și al celei dintâi bătălii câștigate pentru libertate, în anul 1330, după victoria de la Posada a Voievodului Basarab I asupra Regelui Ungariei, Carol Robert de Anjou, la Câmpulung stabilindu-se prima capitală a Țării Românești până în anul 1369, când aceasta va fi mutată la Curtea de Argeș. Din punct de vedere ecleziastic, județul are de asemenea un loc însemnat,

fiind reședința primului scaun mitropolitan ortodox în anul 1359 la Curtea de Argeș, păstrându-și de atunci locul ca unul din principalele centre ale creștinismului ortodox. Întâietatea îi revine și prin documentul scris în limba română - scrisoarea boierului Neacșu Lupu din Câmpulung către judele Brașovului Hans Benkner - de la începutul sec. XVI (1521). Din punct de vedere al evoluției istorice, actuala configurație și întindere a județului Argeș nu este desigur aceeași cu aceea din Evul Mediu (deși nu sunt informații numeroase asupra întinderii județului medieval al *Arghișului*), în zona de NE județul Argeș de astăzi preia o bună parte din fostul județ al Muscelului și mai ales din puțin cunoscutul *județ al Pădureților*, situat între Argeș și Muscel, iar la S - din teritoriul județelor Teleorman și Vlașca (ex. mănăstirea Glavacioc, din actualul județ Argeș, se situa în vechiul județ Vlașca). Denumirea actualului județ se regăsește pe întâia Hartă a Țării Românești - Harta Stolnicului Cantacuzino, tipărită la Padova, în limba greacă și apărută sub îngrijirea secretarului său Hrisant Notara (1700), apoi în copia austriacă din anul 1707 - unde apare denumirea de *Artzes*, înscrisă pe hartă în dreapta Oltului. 1741 - Domnitorul Constantin Mavrocordat realizează reorganizarea administrativă, fiscală și juridică - (1739-1740), în cadrul Reformei administrative *județele* primind ca și conducători un *jude* sau un *ispravnic*, iar subunitățile administrative având denumirea de *plai și plasă*; *Județul Muscel* avea 6 plăși și 2 plaiuri-plaiurile *Nucșoara* și *Dâmbovița*, *plășile Argeșelul, Râurile, Podgoria, Dealul și Cârcinoul*.

În cadrul hărților Europei secolului XVIII, harta Lesser and Greater Wallachia (1790), teritoriul județului Argeș are marcate numeroase localități - *Pitesti, Curte Argis* sau *Stadt Kimpulung* (cel mai dezvoltat la acea dată dintre orașele și municipiile actuale), cum de altfel este reprezentat și satul *Golesty/Golești*. În sec. XIX, în anul 1864, domnitorul Alexandru Ioan Cuza, prin „Legea privind organizarea administrativ - teritorială a teritoriului României”, va adopta împărțirea țării într-un număr de 33 de județe, cu subdiviziunile lor de plasă și comune (urbane și rurale). Actualul județ Argeș include teritoriul a 2 județe antebelice - *județului antebelic Muscel* (Anexa 2, fig. 0.23) împărțit în 6 plăși - *Argeșul* având reședința la Hârtiești, *Dâmbovița* cu reședința la Nămăiești, *Podgoriei* cu reședința la Topoloveni, *Râurile* cu reședința la Mihăești, *Râul-Doamnei* cu reședința la Piscani și *Nucșoara* cu reședința la Domnești, având o singură comună urbană - *Câmpulung* - și 83 de comune rurale. *Județul antebelic Argeș* (Anexa 2, fig. 0.48) era la începutul secolului al XIX-lea, împărțit în 8 plăși și 2 plaiuri, dar în a doua jumătate a sec. XIX, în anul 1880, avea 6 plăși și 1 plai: plaiul *Loviștea* (format prin comasarea plaiurilor *Ariful* și *Loviștea* în anul 1834) cu reședința în comuna rurală Șuici și plășile *Topologul* cu reședința la Tigveni, *Oltul* cu reședința Lăunele, *Argeș* cu reședința

Curtea de Argeș, *Pitești* cu reședința Pitești, acesta fiind totodată și reședința județului, *Cotmeana* cu reședința Costești și *Gălăești* cu reședința Furduești. Județul avea 2 comune urbane - *Pitești* și *Curtea de Argeș* - și 147 comune rurale formate din 760 sate. Introducerea liniilor de cale ferată în județul Argeș a avut loc la doar 3 ani de la inaugurarea primei căi ferate din Regatul României și la doar 18 ani de la inaugurarea primei căi ferate de pe actualul teritoriu al României moderne. În perioada interbelică, *județul Muscel* (ce va fi desființat odată cu Reforma administrativă din 6 septembrie 1950), teritoriul județului era împărțit inițial în 2 plăși, iar ulterior în 3 plăși - plasa *Podgoria*, plasa *Radu Negru* și plasa *Râul Doamnei* - înființată ulterior. Conform documentelor vremii, în anul 1938, *județul Muscel* avea 5 plăși: plasa *Podgoria*, plasa *Râul Doamnei*, plasa *Dâmbovița*, plasa *Râurile*, plasa *Argeșel* (Anexa 1, fig. 0.10), iar *județul Argeș*, în anul 1925, avea 5 plăși - plasa *Argeș* (cu reședința la Curtea de Argeș), plasa *Dâmbovnic* (cu reședința la Rociu), plasa *Oltul* (cu reședința la *Jiblea Veche*), plasa *Teleorman* (cu reședința la Costești) și plasa *Uda* (cu reședința la Uda) (Anexa 1, fig. 0.9). Ulterior, județul a fost reorganizat în 6 plăși - plasa *Uda* fiind desființată și au fost formate 2 plăși noi - plasa *Cuca* (cu reședința în localitatea omonimă Cuca, rezultată prin scindarea plășilor Oltul și Uda) și plasa *Pitești* (creată în jurul orașului de reședință Pitești). Legea 5/septembrie 1950 duce la desființarea județelor și înlocuirea din punct de vedere administrativ a acestor unități administrativ - teritoriale cu regiunile (având ca subdiviziuni raioanele), regiunea Argeș fiind împărțită în 8 raioane pentru ca în anul 1952, prin modificarea Legii nr. 5 prin Decretul 331, numărul regiunilor să fie redus de la 28 la 18 iar *regiunea Argeș* să fie denumită *regiunea Pitești*, cu un număr de 13 raioane. Prin Legea nr.2/16 februarie 1968, se revine la împărțirea administrativă în 39 de județe, județul recăpătându-și denumirea de județul Argeș, cu reședința în orașul Pitești. În Anexa 1 sunt prezentate hărți cu evoluția împărțirii administrative a României.

2.2. Evoluția localităților urbane și rurale

Localitățile din județul Argeș - municipii, orașe și comune - sunt în număr de **102**, din care **3 sunt municipii - Pitești (reședința de județ), Câmpulung și Curtea de Argeș, 4 sunt orașe - Costești, Mioveni, Ștefănești, Topoloveni și 95 sunt comune (cu 577 de sate)**. În Anexa 2 sunt prezentate hărți istorice ale localităților urbane.

2.2.1 Localități urbane

Municipii

Pitești - reședința de județ

„Așezarea Piteștilor la confluența a cinci râuri / pârâuri ale căror văi au constituit în permanență căi naturale de comunicație - și lângă un loc de traversare a Argeșului - indică drept "element de origine" - factor primordial de geneză, funcția locului de popas, a locului de întâlnire prielnic schimbului de mărfuri și înmprospătării merindelor. Particularitățile geografice ale sitului au întrunit toate calitățile cerute de necesitatea schimbului, fapt care justifică ipoteza formulată cu privire la existența pe același loc a unei așezări din perioada geto-dacică și romană, locuită continuu în perioada migrațiilor sub forma unui sat, din care s-ar fi dezvoltat apoi, în sec. XIV, orașul medieval”¹. Orașul s-a dezvoltat istoric și administrativ în mod gradat, evoluând de la statutul de sat și de târg, la cel de oraș, dobândit la începutul secolului al XIV-lea - *prima atestare documentară datând din 20 mai 1388*, când Domnitorul Mircea cel Bătrân întărește printr-un act de danie pentru Mănăstirea Cozia ...o moară în hotarul Piteștilor. Amplasat în zona dealurilor de pe malul drept al râului Argeș, Pitești este unul dintre cele mai vechi orașe din România, fapt atestat de urmele existenței umane în această arie ce datează din perioada Paleoliticului. De asemenea, Epoca bronzului (Cultura Tei) și Epoca fierului (Hallstatt, 800-300 î.e.n) sunt bine reprezentate prin descoperirea a numeroase fragmente ceramice, topoare din piatră șlefuite, unelte agricole, arme, iar din cea de a doua perioadă a Epocii fierului (La Tène, 300 î.Hr.- 106 d.Hr.) există urme ale unor așezări geto-dacice răspândite atât pe suprafața orașului, cât și a localităților vecine. Prezența geto-dacilor pe teritoriul actualului oraș Pitești este confirmată de piesele numismatice și mărturiile arheologice descoperite în numeroase locuri din vatra orașului: monede greco-macedonene, monede de argint, de bronz, emise în secolele IV- I î.Hr. de Filip al II-lea, Lisimach, Maroneea, Confederația din Epir, Insulele Rhodos și Thassos, provincia Macedonia Prima și orașul Dyrrhachium. În perioada de formare a Culturii La Tène au avut loc transformări importante în economia și viața socială a geto-dacilor care populau întreaga zonă: au fost bătute primele monede de argint ce au apărut ca urmare a intensificării schimburilor de produse. Din perioada daco-romană, datează și numeroase descoperiri formate din fragmente de zidărie, ceramică, monede, cel mai important monument ce datează din acea perioadă fiind *castrul roman* din apropierea orașului, de la Albota - o tabără militară fortificată construită pentru a apăra granița de Est a Daciei (parte a Limesului

---

¹ Sacerdoțeanu Aurelian - *Începuturile orașului Pitești*, Muzeul Pitești, Studii și comunicări, 1969

Transalutanus). Epoca medievală aduce o importantă dezvoltare economică a localității, târgul Pitești dezvoltându-se ca și centru agricol, comercial, meșteșugăresc, datorită așezării la intersecția unor drumuri comerciale majore ce traversau Europa, legând Marea Baltică cu Sudul Europei. Atestarea documentară a orașului de la 1388 face din Pitești, alături de orașele Câmpulung (1215), Curtea de Argeș (1336), Brăila (1350) și Slatina (1368), unul dintre cele mai vechi târguri. O mențiune ulterioară despre orașul Pitești apare la începutul sec. XVI, în anul 1510, ce va fi confirmată ulterior la 27 august 1582, atunci când se face referire la organizarea administrativă a comunității locale, conduse de 1 județ și de 12 pârgari. Piteștiul își va menține statutul de târg însemnat al acelor vremuri, fiind locul în care se mijloceau schimburile economice între zonele de deal, câmpie și munte, între satele și orașele din jur, între județele vecine - județele Muscel, Olt, Teleorman, Dâmbovița și Vâlcea. La sfârșitul secolului al XVIII-lea sunt menționate legături permanente ale negustorilor din Pitești cu negustorii din Transilvania, din Brașov și Sibiu. Aici se organizau târguri periodice - din secolul al XVII-lea fiind menționat târgul săptămânal de 1 zi - „Târgul din Deal” (se ținea pe locul Cartierului Trivale de astăzi, mutat mai târziu în partea de Est a orașului, pe malul râului Argeș sub numele de „Târgul din Vale”). În fiecare toamnă, cu prilejul culesului viilor, se organiza „Târgul de sub Deal”, pe Dealul Piteștilor, iar în oraș funcționau numeroase hanuri, prăvălii, magazii și depozite de cereale, vinuri, țuică, cherestea, sare, țiglă, var, care asigurau o activitate comercială intensă. O altă ramură economică importantă în Evul mediu a fost viticultura, deoarece domnitori, dregători și boieri însemnați dețineau suprafețe importante de vii la Pitești, Ștefănești și în împrejurimi (sunt menționați Domnitorii Țării Românești Constantin Brâncoveanu și Matei Basarab). Din aceeași perioadă se păstrează numeroase monumente arhitectonice de referință pentru arhitectura ecleziastică a Țării Românești: Biserica Sfânta Treime (sec. XVII), biserica din Golești (1646), Biserica Domnească Sf. Gheorghe (1656, cu pridvor supraetajat susținut prin coloane de cărămidă, model pentru prima dată utilizat în Țara Românească), biserica Schitului Trivale, ctitorie a mitropolitului cărturar Varlaam al Țării Românești (1672-1679). La Pitești s-a afirmat și o importantă școală de pictură unde s-au format meșterii zugravi Popa Simion, Petre Zugravul, Nicolae din Pitești. În concluzie, se poate spune că la sfârșitul Evului mediu, Pitești reprezenta unul din cele mai importante orașe ale Țării Românești, fiind un însemnat centru meșteșugăresc, comercial, agricol, politico-administrativ și socio-cultural. Pe prima Hartă a Țării Românești - harta Stolnicului Cantacuzino de la 1700 - este menționat numele mai multor podgorii din Țara Românească, inclusiv cele din Pitești și din împrejurimi și mai mulți călători europeni prin Țara Românească, scriu despre Piteștiul acelor vremuri - englezul John Morritt în

1794 constata numărul mare de prăvălii, italianul Antonio Maria del Chiaro vorbea despre târgul și viile de la Pitești, însemnări similare au lăsat și savantul italian L.F. Marsigli (sf. sec XVII), generalul rus Fr. Bauer (1769), ofițerul austriac Fr. J. Sulzer (după 1776), diplomatul francez Reinhard (1806), contele de Legarde (1813), Ludovic Sturmer (1816), englezul R. Walsh (1824). Progresul economic și importanța politică și administrativă din Evul mediu a orașului Pitești, a favorizat apariția și dezvoltarea unor elemente culturale medievale - mai multe scrieri în slavonă sau latină, la începutul sec. XVIII aici funcționa o școală românească pe lângă Biserica Domnească "Sf. Gheorghe", iar în a doua jumătate a secolului, va fi înființată o altă școală românească pe lângă schitul Buliga. De asemenea, boierul Radu Golescu înființează pe domeniul său de la Golești o școală care va funcționa până în anul 1821. Pe 26 octombrie 1802, un cutremur important s-a resimțit la Pitești, Biserica "Sfântul Nicolae" este distrusă de intensitatea acestuia, fiind apoi reconstruită, cu toate că în anul 1848, aceasta va mai fi distrusă din nou de un incendiu. Documentele cartografice de la începutul sec. XIX arată că vatra veche a orașului cuprindea o rețea de ulițe importante, ceea ce ilustra dezvoltarea sa urbanistică.

1859 - Unirea Principatelor va stimula dezvoltarea tuturor localităților țării, pentru ca la 13 septembrie 1872, comuna urbană Pitești să devină și un nod de cale ferată de însemnătate majoră, ca urmare a faptului ca a fost dată în folosință linia de calea ferată Pitești-București-Buzău. Este anul în care Domnitorul Alexandru Ioan Cuza va vizita orașul la 19 iunie 1859, iar orașenii i-au prezentat o schiță sumară a localității lor, ce prezenta împărțirea în 4 "vopsele"/culori, avea un număr de 1.400 de case, 7.000 de locuitori, 1 școală normală în limba română, 2 școli particulare - 1 germană, 1 grecească - și 1 pension de fete, iar disciplinele de învățământ ce se studiau erau în limbile franceză și germană. Existau, de asemenea, 10 biserici ortodoxe, 1 biserică armenescă, 1 sinagogă și 1 spital cu 30 de paturi. La sfârșitul sec. XIX, existau deja 58 de străzi și numărul de locuitori crescuse la 15.669. În anuarul Armatei Române din anul 1881, apare pentru prima dată un spital cu denumirea de Spitalului Militar Pitești, având continuitate până în ziua de astăzi, spital ce avea ca personal propriu pe farmacistul de batalion clasa a 2-a sublocotenent Rădulescu Alexandru, restul personalului fiind "atașat" de la unitățile din garnizoană și funcționând în imobilul din str. Șerban Vodă 96. Ca urmare a cuceririi Independenței naționale și în urma reorganizării armatei române din anul 1883, se înființează Divizia a 2-a în acest oraș ce a jucat un rol activ și în Războiul de Independență, notabil fiind sacrificiul ostașilor și voluntarilor. 1875 - de la Pitești, calea ferată este extinsă până la granița de atunci a Țării Românești, la Drobeta-Turnu Severin și traseul său trecea prin orașele Slatina și Craiova. 1887 - tronsonul secundar Pitești - Golești - Câmpulung (C.F. 905) își deschide

activitatea. 1898 - 27 noiembrie – “linia regală” Pitești - Curtea de Argeș, de 38,4 km, va intra în exploatare (C.F. 906). Până în preajma Primului Război mondial, influența covârșitoare a arhitecturii populare s-a exercitat la toate tipurile de programe ale clădirilor din Pitești, indiferent de dezvoltarea urbanistică a planului orașului: hanuri, locuințe din cartierele rezidențiale, case cu dughene sau locuințe din zona vadurilor comerciale. Acest tip de arhitectură se regăsește în prispelile și cerdacele din curți, care vor păstra formulele tradiționale, indiferent de arhitectura corpului principal de clădire, dominant spre stradă și care a fost rezervat pentru manifestarea stilului neoclasic sau în special al celui eclectic, ce confereau proprietarilor lor un anumit statut. Considerate produse târzii, fără valoare istorică sau arhitecturală întrucât sunt ante mijlocul sec. XIX, un element arhitectural specific - geamlăcurile ce închideau spațiul prispelor au fost distruse, cum de altfel s-a întâmplat cu numeroase dintre tâmplăriile, stucaturile, feroneria, cu sobele și decorația interioară pictată a clădirilor din care făceau parte. Este meritul arhitectului Constantin Joja de a fi atras atenția - pe lângă alte valori ale culturii urbane românești - și asupra îmbinării între tradiție și inovație, ce caracterizează elementul arhitectural al geamlăcului, consemnând grafic schemele de compoziție ale acestor elemente, uneori chiar în preajma sau în timpul dărâmării lor.² Perioada interbelică la Pitești este o perioadă semnificativă cultural, aici s-au născut numeroase personalități ale vieții culturale, precum scriitorii Vlad Mușatescu și Ion Săliște. De asemenea, aici și-au desfășurat activitatea în acei ani scriitorul Liviu Rebreanu, poetul Ion Pillat, dramaturgul Mihail Sorbul, geograful George Vâlsan, folcloristul Dumitru Udrescu. Este perioada istorică în care orașul Pitești, ca de altfel majoritatea centrelor urbane românești din acea perioadă, cunoaște un real progres cultural alături de cel economic și social determinat de creșterea producției unităților industriale. Din punct de vedere urbanistic, are loc modernizarea țesutului urban, s-au realizat lucrări de extindere a rețelei de străzi și de modernizare a sistemului de canalizare pentru a face față creșterii populației și dezvoltării industriei. Construcția de noi clădiri publice și rezidențiale este semnificativă - sunt realizate edificii reprezentative pentru instituții publice importante, precum clădirea Administrației financiare (sediul Primăriei actuale), Casa Armatei, Hala, în centrul orașului apar prăvălii, magazine, se amenajează Bulevardul Eroilor, Calea Libertății /Calea București, strada Cimitirului - Bulevardul Stadionului și diverse clădiri rezidențiale semnificative pentru imaginea orașului, pentru a răspunde nevoilor crescânde ale locuitorilor orașului. Amenajarea spațiilor verzi conduce la crearea de parcuri și zone de

---

² Joja Constantin - *Sensuri și valori regăsite*, București, 1981

agrement, ce vor îmbunătăți calitatea vieții și vor oferi locuitorilor un mediu frumos și relaxant. S-au înființat noi unități industriale în domeniul prelucrării lemnului sau a metalului, a luat ființă Fabrica de încălțăminte (1921), dar și unități financiare precum Banca de comerț „Speranța” (1921). Efectele crizei economice, care a afectat și România interbelică între anii 1929-1933, s-au făcut resimțite și în Pitești. Sfârșitul perioadei interbelice, deși producția industrială era cu 40% mai mare decât în anul 1918, găsește orașul încă insuficient dezvoltat din punct de vedere industrial, principalele activități economice se desfășurau în mici unități industriale - unități și ateliere meșteșugărești - în agricultură și mai ales în activități comerciale. Viața culturală din acea perioadă era deosebit de intensă: s-au înființat mai multe școli primare, gimnaziale, liceale, se inaugurează în anul 1928 Ateneul „George Ionescu-Gion”, se deschid mai multe cinematografe, se diversifică activitatea teatrală și se înființează societăți și formații artistice. După 23 august 1944, orașul Pitești cunoaște o puternică transformare economică, socială, culturală și nu în ultimul rând urbanistică, ce a fost determinată de instaurarea regimului socialist care va domina politica economică și socială a țării în cea de a doua jumătate a secolului XX. Aceste transformări au influențat major evoluția urbană a orașului în deceniile următoare: orașul Pitești, reședința județului Argeș, a devenit unul dintre marile centre industriale ale țării, complexitatea funcțiilor economice, politice și culturale ale comunității urbane contemporane implicând o restructurare radicală a vechii așezări, în al cărei perimetru s-au instalat instituțiile politico-administrative și culturale ale unui oraș nou. Centrul acestui ansamblu modern a fost apreciat drept o reușită a urbanismului românesc din acea perioadă, în care concepția de sistematizare, conturată în preajma anului 1960, a pornit de la premisa existenței unui "oraș - târg", care ar fi avut caracterul de sat până în a doua jumătate a sec. al XIX-lea. Prima Lege a monumentelor istorice din România datează din anul 1892, când Comisiunea consultativă de pe lângă Ministerul Culturii și Instrucțiunii Publice solicită întocmirea inventarului monumentelor istorice, pentru ca în data de 22 martie 1895 să fie întocmită această listă, ce cuprindea două categorii - monumente istorice (întreținute de stat) și monumente publice (întreținute de comune). Cu excepția monumentelor istorice declarate prin lege monumente de arhitectură - 3 biserici din vatra istorică a orașului (Sf. Gheorghe, Mavrodolu și Sf. Nicolae), precum și alte două biserici din perimetrul administrativ: schitul Trivale și Sfinții Voievozi "Meculești" din Găvana - ansamblul arhitectural moștenit a fost considerat drept o creație târzie, cu o valoare estetică limitată, justificând astfel soluția urbanistică de integrare în ansambluri noi a unui număr restrâns de clădiri selecționate pentru a fi conservate, în perimetrul noii zone centrale fiind instalate clădirile instituțiilor politico-

administrative și culturale ale orașului. La sfârșitul anilor '60 au fost construite în oraș 3 mari platforme industriale - platforma industrială petrochimică Pitești-Sud, platforma industriei ușoare și alimentare Pitești-Nord și platforma industriei constructoare de mașini Pitești-Est. Ca urmare a industrializării forțate și a exodului populației rurale către oraș, este perioada în care se produce un fenomen de hipertrofie urbană, context în care populația orașului va crește vertiginos în numai câteva decenii, de la 29.007 de locuitori în anul 1948 la peste 152.000 în anul 1984 și 187.119 în anul 1999. Orașul capătă în doar câteva decenii o importanță deosebită la nivel național, devenind astfel o influentă capitală regională. În anul 1968, la data de 16 februarie, ca urmare a reorganizării administrativ-teritoriale a țării, orașul Pitești devine *municipiu*, incluzând și comunele: Bascov, Bradu, Colibași (în prezent cartier al Orașului Mioveni), Mărăcineni și Ștefănești (devenit ulterior oraș). După căderea regimului comunist în 1989, orașul Pitești și-a schimbat semnificativ profilul economic și a trecut printr-un proces de tranziție către o economie de piață au fost dezvoltate sectoarele cheie ale economiei - industria auto, producția de componente electronice și serviciile IT - schimbări ce au contribuit la creșterea economică a orașului și la crearea de locuri de muncă. Și din punct de vedere urbanistic municipiul s-a dezvoltat semnificativ, prin construcția de noi blocuri de locuințe, centre comerciale și spații de divertisment. Important centru cultural și turistic, Municipiul Pitești găzduiește numeroase evenimente culturale și atrage turiști prin bogata sa moștenire culturală și istorică, cum ar fi Muzeul de Istorie și Etnografie, Catedrala "Sfântul Nicolae" sau Parcul Trivale, patrimoniul construit contribuind la imaginea distinctă a orașului. Un eveniment semnificativ pentru patrimoniul recent îl reprezintă înscrierea pe Lista Indicativă UNESCO a bunului serial al **Fostelor închisori comuniste (Jilava, Râmnicu Sărat, Pitești, Făgăraș, Sighetu Marmăției)**-15.04.2024. Lista Indicativă (LI) este un inventar de situri, situate pe teritoriul fiecărei țări Parte a Convenției Patrimoniului Mondial, considerate ca fiind susceptibile de a fi înscrise în LPM UNESCO. Propunerile de noi înscrieri în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO nu sunt examinate decât dacă siturile respective figurează deja în Lista Indicativă. Obiectivul de patrimoniu propus are denumirea de **Fosta închisoare comunistă de la Pitești (Pitești, cod LMI2015: AG-IV-a-A-20951-Penitenciarul Pitești - Fosta închisoare a deținuților politici)**.

Câmpulung

Municipiul ce aparține astăzi de județul Argeș, a fost reședința județului Muscel până în anul 1950, când acest județ a fost desființat și alipit județului Argeș. Localitatea se află

amplasată pe cursul Râului Târgului, în zona dealurilor subcarpatice (“muscelele”) fiind dominată de înălțimile Dealurilor Mateiaș (1.241 m) și Mățău (1.019 m). Este o așezare în care cele mai vechi urme ale unor comunități care s-au stabilit în această zonă datează din Epoca Bronzului, pentru ca la aproximativ 4 km de oraș - între cartierul Apa Sărată și satul Pescăreasca - să fie descoperite urmele *castrului roman Jidava*, datând din sec. II-III d.Hr., cu ocazia unor săpături arheologice fiind scoase la lumină zidurile de incintă ale castrului, construcții interioare, vârfuri de săgeți, resturi de ceramică. Vestigii din perioada dacică au fost descoperite tot în apropiere, în localitatea Cetățeni. Evoluția istorică ce a dus la formarea așezării medievale își are originile mult mai târziu, în intervalul cuprins între secolele IX- XII d.Hr., când dezvoltarea sa a început de-a lungul văii Târgului.³ Încă înainte de anul 1330, când în Câmpulung își va stabili reședința de scaun Domnitorul Basarab I - cel dintâi Domnitor al statului feudal independent Țara Românească - așezarea de moșneni devenise *târg* (sec. XIII). Prezența germană în spațiul extracarpatic a fost strâns legată de efortul Regatului ungar de a-și extinde stăpânirea, astfel așezarea sașilor la Câmpulung s-a produs în sec. XIII și a precedat constituirea ca stat a Țării Românești - în biserica Bărăției din Câmpulung păstrându-se și astăzi o piatră funerară din anul 1300, a Comitelui Laurențiu de Longo Campo, aceasta fiind *prima mențiune documentară a numelui localității*. Asemenea așezărilor din Transilvania, Câmpulung a avut trei denumiri: *Langenau* (lb. germană), *Câmpulung* (lb. română) și *Hosszomezö* (lb. maghiară). În limbile de cancelarie latină și slavonă, numele era *Longuscampus*, respectiv Dălgopol. Orașul a cunoscut de-a lungul veacurilor un intens trafic de mărfuri și călători, iar negustorii s-au bucurat de privilegii speciale din partea domnitorilor Țării Românești. Puternica comunitate săsească a înflorit în secolele XIII-XVI, prosperitatea ei datorându-se în primul rând relațiilor comerciale intense întreținute cu Brașovul și funcției orașului ca loc de popas pe drumul comercial ce lega Brașovul de Dunărea de Jos. Privilegiul orașului din anii 1418-1420, care face referire la un act mult mai vechi, denotă clar influența formelor administrativ-juridice ale orașelor săsești de peste munți. Privilegiul domnesc a fost acordat tuturor “moștenitorilor” din oraș, adică cetățenilor, prin care aceștia “sunt scutiți de dijma din grâu, de slujbe pentru domn și de vama dregătorilor domnești din oraș. Orășenii au dreptul să posedă și să transmită ereditar terenuri, case și vie. Nici domnul, nici boierii nu au dreptul să dobândească vreo proprietate în oraș; proprietatea orășeanului dator nu putea ajunge în posesia străinilor. Judecata dată în oraș era definitivă și fără drept de apel; un recurs la judecata domnească nu

---

³ Moldovan Horia - *Dezvoltare urbană și arhitectură în Transilvania și Țara Românească. Caiet Documentar*, București, Ed. Universitară Ion Mincu, 2012

era posibil". Munții și plaiurile "de baștină ...din moși strămoși...de la întemeierea orașului" erau parte din Ocolul Câmpulung. Centru negustoresc important în anul 1547, orașul avea 115 negustori care întrețineau relații comerciale cu Brașovul și Sibiul, din acea vreme se păstrează și prima scrisoare în limba română din Țara Românească, scrisă din Câmpulung brașovenilor, în anul 1521, de către negustorul Neacșu Lupu. În vremea Domnitorului Matei Basarab, orașul devenise și un centru de cultură, deoarece domnitorul a adus de la Kiev o tipografie și câțiva meșteri, care se instalează în Câmpulung (1635) și au făcut să apară o serie de cărți ca "Molitelnicul", apoi "Cartea de învățături preste toate zilele", "Antologhion", "Psaltire" etc. În sec. XVII, orașul avea 1 școală, înființată de Radu Năsturel, fiul cronicarului Udriște Năsturel, cu toate acestea la sfârșitul sec. XVIII - începutul sec. XIX, orașul avea încă un caracter rural, locuitorii de la periferie ocupându-se cu agricultura și creșterea animalelor. Structura tramei stradale a zonei istorice conservă în cea mai mare parte structura formată între sec. XV- XVIII, intervențiile ulterioare (regularizări de trasee, deschiderea de noi trasee de circulație cu rol de legătură în condițiile creșterii densității fondului construit), nefiind de natură să aducă modificări substanțiale⁴. Orașul s-a dezvoltat de-a lungul axului de circulație principal (drumul de tranzit local), dispus pe direcția S-N, care de timpuriu a jucat atât rolul de stradă, cât și acela de piață urbană. Cu titlu de ipoteză, cel mai probabil acest drum important a coagulat țesutul urban, într-o primă etapă, la Sud față de Bărăție - centrul de greutate inițial al Câmpulungului timpuriu⁵. La sfârșitul secolului al XIX-lea, Câmpulung devine reședința județului Muscel, având o populație de 11.244 de locuitori. Străzile lui principale erau Negru Vodă, Râului, Matei Basarab și Gruului, străzi ce mergeau paralel cu centrul orașului și erau pietruite, iar unele aveau plantați arbori de aliniament. Erau amenajate 3 piețe - Sfântul Ilie, Scheiul și a Județelor - piața Sfântul Ilie fiind piața principală, aflată lângă biserica cu același hram, unde se ținea un târg săptămânal, precum și un mare târg anual între 17 - 28 iulie, de Sfântul Ilie. Existau în oraș școli primare de băieți și fete, un gimnaziu, o școală normală, un spital, cazărmi de dorobanți și călărași, poștă și muzeul „Negru Vodă”. Funcționau 19 biserici, între care și o mănăstire - Mănăstirea Câmpulung. Mergând pe linia culturală, orașul păstrează amintirea câtorva figuri de seamă din trecutul cultural al țării, născute aici la sfârșitul sec. XIX: pictorii Ioan D. Negulici, Th. Aman și Grigore Demetrescu Mirea, sculptorul Dimitrie Mirea, istoricul și publicistul C.D.

---

⁴ Moldovan Horia - *Dezvoltare urbană și arhitectură în Transilvania și Țara Românească. Caiet Documentar*, București, Ed. Universitară Ion Mincu, 2012

⁵ Gheorghiu, Teodor Octavian - *Cetățile orașelor. Apărarea urbană în centrul și estul Europei în Evul mediu*, Ed. SIMETRIA, București, 2000

Aricescu, poetul Dimitrie Nanu, dramaturgul Tudor Mușatescu, savantul C.I. Parhon, profesorul George Oprescu, istoric și critic de artă, sculptorul Constantin Baraschi, s.a. Anuarul Socec din anul 1925, consemnează orașul cu același statut, având o populație de 16.100 de locuitori, zona de E a orașului începând să fie urbanizată abia la începutul sec. XX, aici aflându-se anterior grădinile orășenilor și o zonă inundabilă, până la îndiguirea cursului de apă. 1930-1935 - pentru fabrica de cherestea de la Stâlpeni, se va inaugura C.F.F. Stâlpeni - Aninoasa - Berevoiești, cu ramificații pe văile Râușor și Brătia. Linia a fost construită pe ecartament îngust de 1000 mm și însuma 60 km de cale ferată, fiind dezafectată în anul 1995 (și din păcate valorificată la fier vechi). În anul 1950, județul Muscel a fost desființat, iar Câmpulung a devenit oraș raional, reședință a raionului Muscel din regiunea Argeș. În a doua jumătate a sec. XX, orașul se va extinde cu cartiere de locuințe colective, spre E și spre V, incluzând și platforma superioară a Gruului. În 1968, cu ocazia Reformei administrative de revenire la forma administrativă de județ, orașul pierde statutul de centru administrativ regional, devenind oraș al județului Argeș. 1972 - datorită cererii de ciment pe piața internă, se va deschide Fabrica de ciment de la Câmpulung Muscel, ce a necesitat extinderea liniei de cale ferată cu 14 km, de la Câmpulung până la Argeșelu. Pentru finalizarea liniei, a fost necesară execuția singurului tunel (Coștița - cu o lungime de 245 m) din județul Argeș. Post 1989, orașul Câmpulung a fost declarat *municipiu* în anul 1994. Din punct de vedere al patrimoniului cultural, un eveniment important l-a reprezentat înscrierea în anul 2024 a Ansamblului de fortificații romane Limes în LPM UNESCO, în care Castrul Roman Jidova este primul element din Argeș aflat în Patrimoniul UNESCO. De fapt, este vorba despre întreaga linie de fortificații construită de Imperiul Roman în Dacia, Castrul mare din punctul „Jidova” - Câmpulung fiind cea mai importantă și mai bine păstrată construcție militară de acest gen de pe traseul Limesului Transalutanus, fiind în același timp și singura edificată din piatră.

Curtea de Argeș

“Un loc dăruit, plin de coline și protejat de păduri, străbătut de apa Argeșului, care i-a asigurat și botezul simbolic, iar în nord de crestele Făgărașului, nu putea să nu îmbie la așezare. Cine nu ar vrea să se împărtășească de frumos? Și mai mult decât impresionanta istorie care, pe măsură ce se afundă în trecut, se înobilează cu aura vechimii, arhitectura și veșmântul pictat al bisericilor cu rezonanțe bizantine exprimă legitimarea existenței și integrării în lume”. Municipiul Curtea de Argeș se află în partea central-sudică a României, în zona de Vest a județului Argeș, în zona dealurilor Argeșului (“gruiurile” Argeșului) la o altitudine de 420 m, pe

cursul superior al râului Argeș. Denumirile istorice sunt: Argession, Castrum Argyas, Arghiș, Argiș, Argeș, Korde de Argiș, Curtea de Argeș. Vechimea așezării este determinată de faptul că în arealul Curții de Argeș au fost identificate și confirmate arheologic urme ale locuirii din perioadele Paleoliticului și Neoliticului (urme materiale descoperite în săpăturile arheologice efectuate pe teritoriul orașului, în valea Tîrgului, la Radovanu, precum și în împrejurimi - la Poienari, Valea Danului, Vâlsănești, Zigoneni, Băiculești, Tutana, Retevoiești), din Eneolitic, Epoca Bronzului și Epoca Fierului (când săpăturile arheologice efectuate în perimetrul municipiului au scos la iveală o necropolă tumulară hallstattiană aparținând culturii Ferigile (1150-450 î. Hr.) și un tezaur alcătuit din inele din aur datând din Epoca Bronzului). Urme romane se regăsesc prin cărămizile cu inscripții romane din Biserica Domnească și a unui tezaur de denari romani republicani emiși în perioada 148-64 î.Hr. O primă posibilă atestare documentară o întâlnim într-un document din perioada lui Leon al VI-lea cel Înțelept, împărat bizantin ce a domnit între anii 886-912 d.Hr. Unii istorici afirmă că aici ar fi existat, probabil, curtea voievodului român Seneslau/Seneslav (conducătorul unei formațiuni statale feudale din stânga Oltului) așa după cum este menționat în "Diploma Ioaniților" din anul 1247. Conform legendei, orașul Curtea de Argeș a fost întemeiat pe la anul 1290 de către Radu Vodă (cunoscut și sub denumirea de Negru-Vodă). Cercetările arheologice întreprinse la Curtea de Argeș dovedesc faptul că până în sec. XIV, așadar în perioada prestatală, aici a existat o așezare de tip medieval, care atinsese un nivel de dezvoltare preurbană, cea mai veche descoperită pe teritoriul Țării Românești⁶. Aceasta era plasată pe unul din drumurile comerciale importante și în apropierea unei reședințe feudale, ambele contribuind la dezvoltarea urbană rapidă și la definitivarea funcțiilor principale: centru reprezentativ politico-administrativ și loc de schimb sau de târg periodic⁷. Prima atestare documentară a localității datează din anul 1330, când se pomenește existența aici a Cetății Argeș, în vara și în toamna anului 1330 desfășurându-se în aceste locuri războiul dintre Basarab I și Carol Robert de Anjou, regele Ungariei, oștile lui Basarab I zdrobind oștile maghiare în defileul Carpaților, la locul rămas în istorie sub numele de Posada. Localitatea este reședința domnească din perioada ultimilor ani de domnie ai lui Basarab I (1310-1352), iar între anii 1352-1364, domnitor a fost Nicolae Alexandru fiul lui Basarab I, care a consolidat pozițiile interne și internaționale ale Țării Românești și a înființat

---

⁶ Rădvan Laurențiu- *Orașele din Țara Românească până la sfârșitul sec. XVI -lea*, Ed. Universității A. I. Cuza, Iași, 2004

⁷ Gheorghiu, Teodor Octavian - *Cetățile orașelor. Apărarea urbană în centrul și estul Europei în Evul mediu*, Ed. SIMETRIA, București, 2000

prima Mitropolie a țării în anul 1359, în timpul domniei sale fiind terminată construcția bisericii “Sf. Nicolae Domnesc”, ce va deveni prima necropolă a domnitorilor români dintre Carpați și Dunăre. În anul 1369, Vladislav I (Vlaicu), domn al Țării Românești (1364-circa 1377), a decis să mute capitala Țării Românești de la Câmpulung la Curtea de Argeș. Acesta a fost unul dintre primii domni munteni care au sprijinit intensificarea legăturilor comerciale dintre Țara Românească și orașele din Transilvania, a înființat la Argeș prima monetărie a țării și pe vremea lui a fost creată prima școală locală, la care învățau fiii orășenilor. De la Vladislav I, al cărui mormânt se păstrează de câteva secole în biserica “Sf. Nicolae Domnesc”, ne-a rămas cel mai vechi document intern, scris la Argeș la 25 noiembrie 1369, Cancelaria domnească de aici emițând primele acte domnești din câte se cunosc până în prezent. Au urmat la domnie Radu I (1377-1383), Dan I (1383-1386) și Mircea cel Bătrân (1386-1418), orașul devenind în secolul al XIV-lea, prima capitală a Țării Românești, a statului cuprins între Carpați, Dunăre și Marea Neagră. Dacă în secolul al XIV-lea, Argeșul, ca așezare urbană, era considerat principalul centru politic, economic și cultural al Țării Românești pe teritoriul căruia Curtea Domnească, prin fastul și strălucirea ei, atinsese un nivel european, pe timpul domniei lui Mircea cel Bătrân, orașul avea să atingă culmile cele mai înalte, devenind un factor hotărâtor în relațiile internaționale din S-E Europei. La curtea domnească din Argeș au venit la acea vreme solii din Ungaria, Polonia, Transilvania și din Imperiul Otoman pentru a încheia fie tratate de alianță, fie convenții comerciale. Aici a alcătuit Domnitorul Mircea cel Bătrân planul campaniei contra otomanilor, pe care-i va zdrobi în bătălia de la Rovine (1394). Din 1418 până în anul 1431, capitala Țării Românești a fost succesiv atât la Argeș, cât și la Târgoviște, Argeșul rămânând adesea numai o reședință temporară și ocazională a domniei. Așezarea va rămâne reședință domnească și în timpul domniei lui Dan II (1420-1431). În primul deceniu al sec. XVI, aceasta nouă destinație dată orașului a determinat însăși schimbarea numelui așezării în Curtea de Argeș, așezarea aparând consemnată cu numele actual pentru prima dată, într-un act din 24 aprilie 1510, scris de grămaticul Varnava, în timpul domniei lui Neagoe Basarab. În primele decenii ale secolului al XVI-lea, a fost ridicată biserica Mănăstirii Argeșului, ctitoria lui Neagoe Basarab, domnul Țării Românești (1512-1521). Existența Curții Domnești - refăcută la începutul sec. XVI de Neagoe Basarab cu ajutorul meșterilor pietrari aduși din Sibiu - a reprezentat elementul urban cel mai important care a structurat morfologia așezării⁸. Vremea în care a trăit acesta, a fost caracterizată de istorici ca o epocă de stabilitate internă, de importantă creație culturală și de

---

⁸ Rădvan L.- *Orașele din Țara Românească până la sfârșitul sec. XVI -lea*, Ed. Universității A. I. Cuza, Iași, 2004.

curajoasă orientare în relațiile internaționale, el continuând politica de consolidare a statului feudal Țara Românească. De asemenea, Neagoe Basarab avea să îmbogățească literatura română cu un tratat de educație politică, morală dar și de gândire filozofică, alcătuit la Curtea de Argeș, cunoscut sub numele de „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie.” Începând din secolul al XVI-lea, documente descriu viața și problemele locuitorilor din Argeș - conflicte funciare cu Mănăstirile Argeșului și Bistriței, captarea apei potabile pentru oraș prin conducte de olane, existența ulițelor cu nume de meșteșugari din urbe - cojocari, zidari, sticlari, exploatarea aurului din valea Târgului, existența câtorva mori sau fabricarea cărămizilor smălțuite de către meșterii din Argeș, confirmată printr-o comandă pentru biserica protestantă din Sibiu. În secolul al XVII-lea, erau consemnate 9 biserici în perimetrul Curții de Argeș, dintre acestea făcând parte Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, denumită Olari, un monument cu o imagine rustică conferită de proporțiile reduse, de turnul clopotniță adăugat pe latura de S a pronaosului, acoperișul de șindrilă și pictura exterioară. Din punct de vedere administrativ, sunt atestați din anul 1629, 1 județ și 12 pângari pentru a rezolva pricinile orășenilor, iar din punct de vedere economic, un document consemnează existența unui bazar permanent. Dezvoltarea locală a meșteșugurilor și comerțului, cât și situarea pe drumul comercial și a drumului de poștă ce lega Sibiu de București, atestă prosperitatea Curții de Argeș. Tineri din Transilvania veneau să studieze în secolul al XVIII-lea la școala locală, iar către sfârșitul secolului, artiștii învățau meșteșugul zugrăvitului la Mănăstirea Argeș. Un alt monument religios important este Biserica „Adormirea Maicii Domnului” - Drujești, biserică ridicată în secolul al XVIII-lea cu fațadele învăluite de zugrăveli, ce prezintă fenomenul iconografic elaborat în Țara Românească, care sintetiza necesități estetice de influență bizantină specifice medievalității românești și un discurs imagistic conform evoluției sociale și culturale a secolului. În aceeași perioadă a secolului XVIII, a fost construită și Biserica „Sfinții Voievozi -Flămânzești”, alături fiind înființată o bolniță rudimentară, iar din anul 1717 datează Biserica „Sfinții Îngeri”, situată pe Dealul cimitirului. Biserica Brad-Botoșari, ctitorită de voievodul Petru Cercel la sfârșitul secolului al XVI-lea, a fost refăcută complet la începutul secolului al XIX-lea. Dintre construcțiile laice ale secolului al XVIII-lea se păstrează în centrul orașului, Casa Ștefănescu-Goangă (având în prezent statut de Bibliotecă Orășenească). În perioada ce a urmat Regulamentului Organic (1831), existau în oraș 3 mori de apă, 2 zăhana, câteva fierăstraie și 1 povarnă. Sistemul administrativ a fost reformat, iar orașul a fost supus unui plan de sistematizare și salubritate. Începând cu anul 1866, odată cu urcarea pe tronul României a Regelui Carol I, orașul a reintrat în atenția istoriei. În jurul anului 1885, drumul care urmărea cursul râului Argeș, ocolind Curtea Domnească, a fost

retrasat de către arhitectul francez A. Lecomte de Nouy, prin mijlocul străvechiului sit voievodal, pentru a favoriza accesul către Mănăstirea Curtea de Argeș, „restaurată” între anii 1875-1885, la decizia Regelui Carol I. Între anii 1886 - 1890 se construiește în parcul Mănăstirii Argeșului, amenajat în stil franțuzesc, Palatul Episcopal, unde Regele avea să-și petreacă adesea timpul. Parcul din jurul Bisericii și Palatului este un exemplu unic, în special datorită imaginii create de copacii care au o particularitate anume - aceea că nu se găsesc doi arbori de același fel alăturați. Anul 1898 - la 27 noiembrie - linia regală Pitești - Curtea de Argeș, lungă de 38,4 km, intră în exploatare (C.F. 906). În aceeași zi este inaugurată și superba Gară din Curtea de Argeș, clădire rămasă până astăzi în forma ei originală (dar care datorită întreținerii defectuoase din ultimii zeci de ani, prezintă urme grave de deteriorare). Gara a fost realizată de către arhitectul Giulio Magni, care în același an a mai proiectat o gară similară, pe cea din Comănești (jud. Bacău), gări ce au fost puse în operă sub coordonarea marele inginer Elie Radu. 1905 - se inaugurează C.F.I. (calea ferată industrială îngustă) Curtea de Argeș - Arefu - Cumpăna, construită de către Emil Lessel - proprietar al Societății Anonima Argeș (viitoarea Foresta). Principale caracteristici ale acestei căi ferate înguste: lungime 38,31 km, ecartament 750 mm, tunel de 154 m (astăzi pe fundul lacului Vidraru), 5 stații, 113 poduri și apeducte în lungime de 638 m. Calea ferată trecea pe malul stâng al râului Argeș, prin comunele Flămânzești, Albești de Argeș, Oești, Corbeni, Căpățâneni-Arefu. Scopul acestei căi ferate înguste era de a facilita exploatarea forestieră din Munții Făgăraș către fabrica de cherestea din Curtea de Argeș. Calea ferată va fi desființată în anii '60, odată cu demararea șantierului pentru construcția barajului Vidraru. La sfârșitul secolului al XIX-lea, orașul era reședința plășii Argeș din județul Argeș și avea o populație de 4000 de locuitori ce trăiau în 715 case. După 1900, se înființează mai multe fabrici de mici dimensiuni, iar în perioada interbelică, orașul se va moderniza cu străzi și trotuare pavate cu piatră cubică sau asfaltate și cu iluminat electric. La începutul secolului XX, frații Mihail și Florian Ștefănescu-Goangă au contribuit decisiv la modernizarea orașului, având în vedere că în timpul mandatelor de primar ale lui Mihail Ștefănescu-Goangă, se pavează cu piatră cubică principalele artere de circulație și se construiesc 2 școli, poșta și piața centrală a orașului. Ca rector al Universității Babeș-Bolyai, Florian Ștefănescu-Goangă inițiază construcția unui centru universitar de vară la Curtea de Argeș, centru ce va deveni mai târziu Colegiul Național Vlaicu-Vodă. Vizitele frecvente la Curtea de Argeș ale familiei regale sau ale unor personalități remarcabile ca istoricul Nicolae Iorga sau omul politic Armand Călinescu contribuie la prestigiul orașului în timpul perioadei interbelice. În anul 1933 a fost înființată Universitatea Populară, iar din anul 1934, Curtea de Argeș devine

oficial stațiune climatică⁹. Profesorul arhitect Grigore Ionescu, considera că modificările edilitare și noua arhitectură civilă din prima jumătate a secolului XX „...nimicesc pe zi ce trece pitorescul așezării și specificul arhitecturii locale.”¹⁰ De-a lungul domniilor regale, Curtea de Argeș a fost adesea vizitat de Altețele regale, mai mult chiar aceștia alegându-și drept necropolă Mănăstirea Argeșului, unde se află mormintele lor: Carol I (1866 - 1914) și Regina Elisabeta, cunoscută și sub numele de Carmen Silva, Ferdinand I (1914 - 1927) și Regina Maria, în prezent Regele Mihai și Regina Ana. În anul 1950, orașul a devenit reședința raionului Curtea de Argeș din regiunea Argeș. În anul 1968, orașul a revenit la județul Argeș reînființat, iar post 1989, la 18 ianuarie 1995, a devenit municipiu, având în subordine administrativă localitatea componentă Noapteș. În perimetrul Mănăstirii Curtea de Argeș, în perioada 2009-2018 a fost construită o nouă Catedrală Arhiepiscopală, cu dublu hram - “Sfânta Muceniță Filoftea” și “Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”. În afara faptului că municipiul Curtea de Argeș deține un patrimoniu construit de certă valoare națională, trebuie menționat faptul că pe Lista Indicativă (LI) UNESCO sunt înscrise următoarele obiective: Mănăstirea bizantină și post-bizantină Curtea de Argeș, având 2 componente- 1.03.1991; ambele componente propuse se regăsesc pe teritoriul municipiului, respectiv Biserica Sânt Nicoară (Curtea de Argeș, cod LMI 2015: AG-II-a-A-13655 - Ansamblul bisericii „Sânt Nicoară”) și Biserica Sf. Nicolae Domnesc (Curtea de Argeș, cod LMI 2015 AG-II-m-A-13647.01 - Biserica „Sf. Nicolae” - Domnesc). De asemenea, în cadrul obiectivului Ctitoriile Domnești din Țara Românească și Moldova (Biserica Sfinții Trei Ierarhi din Iași și Biserica episcopală “Adormirea Maicii Domnului” a Mănăstirii Argeșului din Curtea de Argeș)-15.04.2024 este înscris obiectivul Curtea de Argeș cod LMI 2015: AG-II-m-A-13628.01 - Biserica Episcopală „Adormirea Maicii Domnului”).

Orașe - Costești, Mioveni, Ștefănești, Topoloveni

Costești

Orașul Costești se află în partea de Sud a României și în zona de Sud a județului Argeș, în Câmpia Piteștiului, la o altitudine de 200 m, pe cursul superior al râului Teleorman. Din punct de vedere demografic, Costești face parte din categoria orașelor mici, cu o populație de 10 326 locuitori. Este, de asemenea, un nod feroviar, cu stații de cale ferată (inaugurate la 5 ian. 1875)

---

⁹ Conform datelor din *Portretul României interbelice - Județul Argeș (<https://romaniainterbelica.memoria.ro/judete/arges>).

¹⁰ Ionescu Grigore -*Arhitectura pe teritoriul României de-a lungul veacurilor*, București, Ed. Academiei RSR, 1982

- la Costești și satul Pârveu Roșu. Vechimea locuirii în teritoriul localității este atestată de descoperirile vestigiilor din Epoca Neoliticului (teritoriul fostului sat Ferigile înglobat în orașul Costești la 17 febr. 1968) și din Epocile Bronzului și Epocii Fierului. Săpăturile arheologice efectuate la Ferigile au scos la iveală o așezare și un cimitir de incinerare de la sfârșitul primei Epoci a fierului/Hallstatt (1200-400 î.Hr.), care a dat numele Culturii materiale Ferigile. La Costești a mai fost descoperit un denar imperial roman din timpul împăratului Dioclețian (284-305), recuperat în anul 1966, precum și un tezaur monetar din secolele XVIII-XIX (descoperit în anii 1986-1988) provenit din Imperiile Otoman și Habsburgic. Prima atestare documentară a localității datează din anul 1452, într-o danie a domnului Țării Românești, Vladislav al II-lea, ulterior apare menționat la 30 iul. 1535, într-un hrisov al domnului Radu Paisie, în care se spune că „...Șerb, așezând piste ocini în Costești pe fiicele sale, Stana și Buna”...iar în anul 1552 era consemnat ca *sat de moșneni* (țărani liberi). La sfârșitul secolului XIX, Costești era o *comună rurală* cu 715 de locuitori, împreună cu satul care-i aparținea, Teleasca. La 17 febr. 1968, satele Costești, Datcu, Târlești, Teleasca (atestat documentar în anul 1800), Telești (atestat documentar în 1724) și Zorile (atestat documentar în 1687 cu numele *Băseni*, iar de la 1 ian.1965 cu numele Zorile), care formau la acea dată comuna Costești s-au unit într-o singură localitate care a fost declarată oraș, în prezent acest oraș având în subordine 6 sate: Broșteni (atestat documentar în 1520 cu numele *Floreni*, iar din 1678 cu numele actual), Lăceni (menționat documentar în anul 1775), Pârveu Roșu (atestat documentar în 1810 cu numele *Mărăcineni*, iar cu numele actual din 1861), Podu Broșteni (atestat documentar în 1525, cu numele *Bălteni*), Smei (atestat documentar în 1861) și Stârci (atestat documentar în 1680, cu numele *Stârcu*). Satele *Datcu*, *Târlești*, *Teleasca*, *Telești* și *Zorile* au fost înglobate în orașul Costești fiind azi cartierele acestuia. În orașul Costești se află bisericile din lemn cu hramurile „*Înălțarea Domnului*” (cartierul Telești), construită în anul 1773, din lemn de stejar pe soclu de cărămidă, declarată monument istoric și arhitectură, „*Sfânta Cuvioasă Parascheva*” din cartierul Zorile (1807), declarată monument istoric și de arhitectură și biserica de cărămidă cu hramul „*Sfântul Nicolae*”, datând din anul 1804 (reparată în 1933), declarată monument istoric și de arhitectură. La Costești mai există *Catedrala cu dublu hram - “Adormirea Maicii Domnului” și “Sfântul Ilie”*, situată la 2 km de locul fostei biserici din lemn care a fost mistuită de incendiu în anul 1930, zidită în anii 1932-1934 (sfințită la 21 iulie 1935) după planurile arhitectului Dumitru Ionescu-Berechet și pictată de Dumitru Belizarie, declarată monument istoric și de arhitectură, *clădirea fostei Judecătorii* (1890), azi sediul Protoieriei, declarată monument istoric și de arhitectură, *casa Parohială*, construită în 1933 după planurile

arhitectului Dumitru Ionescu-Berechet, *clădirea fostei Primării* (începutul sec. 20), azi sediul Poliției, declarată monument istoric și de arhitectură, *clădirea Gării feroviare* (1875), *casa "Bădescu"* (secolul 19), declarată monument istoric, *palatul "Hagi Marcu Nicolau"*, inaugurat în 1875, declarat monument istoric, cu mai multe destinații (ultima fiind Liceul Teoretic), iar în anul 2007 a fost retrocedat urmașilor familiei Nicolau (Corina Viorica Nicolau), în prezent palatul se află în stare de degradare avansată. În centrul orașului Costești se află *Monumentul Eroilor*, închinat eroilor căzuți pe câmpurile de luptă în timpul Primului Război Mondial, operă din anul 1925 a sculptorului Constantin Dimitriu-Bârlad. La 18 apr. 1930, în seara zilei de Vinerea Mare, înainte de Paște, în timpul deniei Prohodul Domnului, mica biserică din lemn, cu hramul "Adormirea Maicii Domnului", care data din prima jumătate a secolului 18, a fost mistuită de un incendiu, provocat de la o lumânare nesupravegheată, în care au murit 116 persoane, în majoritate copii (elevi de liceu și de școală generală) - incendiu din care au scăpat doar două persoane. În amintirea celor dispăruți în tragicul incendiu, în anul 2003 a fost construit un *Monument* sub forma unei capele din piatră, pe frontispiciul căreia scrie "Veșnică Odihnă, Robilor Tăi", iar sub acest frontispiciu sunt trei arcade în care sunt trecute numele tuturor celor 116 victime. În satul Broșteni se află biserica având hramul „Duminica Tuturor Sfinților” (1788), declarată monument istoric și de arhitectură, iar în satul Podu Broșteni există biserica din lemn cu hramul "Adormirea Maicii Domnului" (1788), aflată în stare de degradare. În perioada 1991-1999, la Costești a existat o fermă avicolă, care în anul 2000 a fost modernizată, reutilată și reprofilată pentru creșterea porcinelor, fiind dotată și cu un abator în anul 2014. În domeniul cultural, orașul beneficiază de Muzeul Etnografic, amplasat în clădirea Casei de Cultură, fiind realizat sub forma unei camere tradiționale țărănești. Acesta cuprinde obiecte de port popular, piese de ceramică, mobilier tradițional, un pat arhaic din paie, război de țesut, diferite piese utilizate la îndeletnicirile casnice, ștergare și covoare țărănești, o culegere folclorică și o colecție numismatică. Mai trebuie menționat și faptul că muzeul de la Costești este singurul muzeu înființat în Sudul județului Argeș, reunind tradiții și obiceiuri populare din toată această zonă. De asemenea există o Bibliotecă publică (cu 12 000 vol.), o Casă de Cultură și 3 Cămine Culturale (două dintre acestea fiind realizate în perioada interbelică – 1933 Căminul Teleormănelul verde din Băseni și în anul 1935 - Căminul Marele Voievod Mihai din Telești.)

Mioveni

Teritoriul administrativ al orașului Mioveni include în prezent cartierele/satele *Clucereasa, Colibași, Făgetu, Racovița*, situație realizată în cadrul Reformei administrative din anul 1968. Prima mențiune a satului Mioveni/*Mihoveni* datează din începutul perioadei medievale, toponimicul fiind împrumutat de la întemeietorul localității - *Mihu, Mihov* - dregător local, această formă fonetică *Mihoveni* pierzând litera "h" la începutul sec. XX. Deși materialul cartografic - hărțile Țării Românești din sec. XVIII - atestă denumiri ale satelor care au alcătuit în timp localitatea, *prima mențiune documentară* este anterioară acestora, din timpul domniei voievodului *Radu cel Frumos (1462-1475), document pierdut*. Ulterior, tot în sec. XV, un alt document datat 7 septembrie 1485, consemnează vânzarea a *jumătate din moșia Mihoveni și a unei jumătăți din mânăstirea Mihovenilor* de către *Drăghici al lui Stoica către Stan Macrea și Stoia*, "porunca din partea lui Vlad (Călugarul) Voievod, din mila lui Dumnezeu domn a toată Țara Ungrovlahiei. 1512 - hrisovul de danie prin care domnitorul Neagoe Basarab întărește mânăstirii Bistrița "să le fie satul anume *Malureanii toți și cu ocina unde sunt vaduri de mori*"...să le fie ocina în lat, din hotarul *Mihoveanilor, până în hotarul Tucsabestilor* (sat astăzi dispărut)". 1525 iulie 24 - în timpul domniei lui Radu de la Afumați, acesta întărește "diata jupâniței Maria a jupânului Baldovin pârçălab și fiului său Ivașco pentru *Vieraș, Golești, Mărăcineni,...*" 1532 - Vlad Vintila voievod întărește lui *Vlaicu clucer (...)*" părți de sate precum *Piscanii și Racovița și sălașe de țigani*". 1541-1543 - Radu Paisie întărește lui Borcea șetrarul și lui Radu vistiernicul satele *Vieroșul și Mărăcineni*. Sec. XVII 1634 - prin hrisovul domnitorului Matei Basarab se întărește "*mânăstirii Vieros un ruman din Poenari, în urma unei judecăți*". În 1655 este atestat satul vecin, *Colibași*. Sec. XVIII - se înființează 2 *târguri*, de Sf. Gheorghe (23 aprilie) și de Sf. Dumitru (26 octombrie), care se vor menține și în sec. XX, polarizând și așezările vecine *Mihoveniului - Racovița, Conțeștiul, Colibași, Piscanii, s.a.* 1700 - harta Stolnicului Constantin Cantacuzino, între cele 12 unități administrative de la Est de Olt, apare o unitate administrativă cu denumirea de *Muszel* (Muscel), nu apare localitatea *Mihoveni*, dar este prezent *Vieros* (consemnat ca mânăstire). 1701 - hotarul *mânăstirii Vieros* cu *satul Mihoveni* începe "din râul Argeșel și se termină în hotarul Izvoranilor." Comuna *Mihoveni* face parte din *plasa Argeșelul* până la sfârșitul sec. XIX. 1806-1869 - Harta celei de a Doua Campanii militare austriece, are reprezentate localitățile *Kolibași, Mioveni părăști, Rakovitza de jos, Rakovitza de sus, Vireș* cu localizarea *Mânăstir*; pe hartă sunt poziționate bisericile (2 la *Colibași* și 2 la *Mioveni*). 1806 - se ridică în curtea *Racovicenilor*, „Cula”(refacută în 1887). 1860 - *comuna rurală Mioveni* este reședința *plășii Argeșelul*; *Colibași* este comună, se separă de *Vieroșu*, care devine comună. 1864 - în urma Reformei Agrare (Legea nr. 394) din timpul Domnitorului A.I.

Cuza, județele sunt subîmpărțite în *plase/ocoale* și comunele devin *urbane și rurale* - Mioveni primind denumirea de *comună rurală*; *clăcașii* sunt împrăștiți pe moșia Mioveni, o parte a țăranilor fiind moșneni, rămân cu proprietatea pământului (ieșirea acestora din proprietatea „în devălmășie” s-a făcut în anul 1857). 1865 - se construiește prima clădire de mică industrie, fabrica de spirt de la Clucereasa de către Moraitu, preluată ulterior de I.A. Dobrovitz. 1887 iulie 1 - se construiește singura stație de cale ferată, stația Clucereasa, pe linia Golești - Câmpulung. 1890 - comunele trec de la plasa Râurile-Argișelul la plasa Râul Doamnei. 1906 - se construiește în Racovița de jos un spital, pentru asistența medicală a locuitorilor. 1918 - după constituirea Statului unitar român, urmează o nouă reorganizare administrativ-teritorială, în care satul Mioveni face parte din comuna Racovița, din plasa Golești. 1938 - județul este format din 7 plăși: plasa Podgoria, Râul Doamnei, Dâmbovița, Râurile, Argeșel, Podgoria, Golești; apare pe hărți denumirea localității. Este introdusă ca unitate administrativă ținutul (ce grupează mai multe județe) prin „Legea administrativă din 14 august 1938”, în Monitorul Oficial din 10 februarie 1939 fiind descrise stemele și steagurile celor 10 ținuturi, județul Muscel fiind parte din Ținutul Argeș, până în anul 1940. 1950 - prin Legea 5/8 septembrie 1950, împărțirea administrativă se modifică prin desființarea plășilor și a județelor, noua împărțire se face în regiuni și raioane, comuna Mioveni face parte din regiunea Argeș, raionul Pitești. 1968 februarie 16 - o nouă Reformă administrativă duce la reîmpărțirea în județe a teritoriului țării, comunele Mioveni și Racovița se unifică cu satele Făgetu și Colibași, devenind comuna Colibași, parte din Județul Argeș. 1989 aprilie 18 - prin Legea nr. 2, comuna Colibași devine oraș. 1996 mai 16 - prin Legea pentru modificarea Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, denumirea orașului Colibași - Argeș „se schimbă în orașul Mioveni”.

Ștefănești

Oraș ce a purtat și denumirea Târgu Dealului, este format în prezent din localitatea Ștefănești (reședința) și din satele Enculești, Golești, Izvorani, Ștefăneștii Noi, Valea Mare - Podgoria, Viișoara și Zăvoi. Localitatea Ștefănești este considerată una din cele mai vechi așezări umane din zonă, prin cercetările arheologice fiind descoperite vestigii din Epoca Neolitică (topoare din piatră), din perioada dacică - monede și din cea feudală timpurie - fragmente de vase ceramice. Prima atestare documentară a așezării Ștefănești și a satului Golești datează din 5 aug. 1452, într-un hrisov al lui Vladislav al II-lea, Domnitor al Țării Românești, în anii 1447-1456, emis la Târgoviște, prin care acesta întărea mai multe proprietăți unor boieri. Prima mențiune documentară a satului Izvorani se găsește într-un act de danie din

16 iunie 1493, prin care Vlad Călugărul, Domn al Țării Românești în anii 1481-1495, dăruia satul Izvorani Mănăstirii Glavacioc - sat care timp de 139 de ani (până la urcarea pe tron a lui Matei Basarab, în anul 1632), a fost amintit în documente de 49 de ori, iar satul *Valea Mare-Podgoria*, numit atunci *Valea Podgoriei*, apare amintit documentar la 31 aug. 1579, într-un zapis al lui Mihnea Turcitul, Domnitor al Țării Românești în perioada 1577-1583 și 1585-1591, prin care întărea acest sat Mănăstirii Vieroși. La sfârșitul sec. XV, satul Golești (de la care și-a luat numele familia Golescu, descendentă din vechea familie a boierilor Craiovești) se afla în posesia pârcălabului Baldovin - mic boier descendent din familia Craioveștilor. Numele Baldovin se întâlnea frecvent în unele documente din anii 1399 și 1413, ca persoană în funcția de logofăt și apropiat al domnului Mircea cel Bătrân. În anul 1514 și 1520, Domnitorul Neagoe Basarab întărea prin hrisov domnesc proprietatea asupra moșiei Golești. După înlăturarea de la putere a domnului Țării Românești, Radu Paisie (în anul 1545) și preluarea tronului de către domnul Mircea Ciobanul (1545-1552, 1553-1554, 1558-1559), moșia Golești va intra în posesia Mănăstirii Mușătești. La sfârșitul sec.XIX, Ștefănești era comună rurală în plasa Argeșului a județului Muscel, formată din satele Ștefănești (numit atunci *Târgu Dealului*) și Izvorani, cu o populație de 1625 locuitori, 3 biserici și o școală înființată în anul 1866. La acea dată, pe teritoriul actual al comunei mai funcționau și comunele Golești (reședința plășii Podgoria) și Valea Mare (în plasa Râurile). Comuna Golești avea în componere satele Golești, Uderu și Valea Boierească, având în total 800 de locuitori. În comună se aflau casele familiei Golescu, o biserică și o școală cu 63 de elevi. Comuna Valea Mare, cu satele Câmpul, Valea Mare, Enculești și Ploscariu, avea 1172 de locuitori; existau și aici 3 biserici și o școală. În perioada interbelică, la Recensământul din anul 1925, comuna Ștefănești/Târgu Dealului avea 2 420 de locuitori și era alcătuită din satele Florica, Izvorani și Ștefănești/Târgu Dealului, care era și reședința plășii cu același nume - Ștefănești. În anul 1931, comuna Valea Mare a fost numită Valea Mare-Podgoria pentru a putea fi deosebită de comuna Valea Mare-Pravăț din jud. Argeș, comună ce avea 1460 de locuitori, fiind alcătuită din satele Enculești, Ploscari și Valea Mare. În anul 1950, comunele au fost transferate orașului regional Pitești, reședința regiunii Argeș, iar în anul 1968, comunele au fost transferate județului Argeș, tot atunci comunele Golești și Valea Mare-Podgoria fiind desființate, satele lor trecând la comuna Ștefănești, organizată drept comună suburbană a municipiului Pitești. În perioada 1950-1964, satul Florica s-a numit *Partizanii*, datorită stabilirii în acest sat, în conacul familiei Brătianu, a unor refugiați greci izgoniți din cauza Războiului Civil din Grecia care a avut loc în anii 1946-1949, nume schimbat la 1 ian. 1965 în *Ștefăneștii Noi* și care la 17 februarie 1968 a fost înglobat în comuna Ștefănești. Comuna Ștefănești a fost trecută

În categoria orașelor la 7 aprilie 2004, având în subordine administrativă 7 sate: Enculești, Golești (menționat documentar în 1452), Izvorani (1493), Ștefăneștii Noi, Valea Mare-Podgoria (1579), Viișoara și Zăvoi. În orașul Ștefănești se află cincisprezece monumente istorice de interes național și ca sit arheologic este clasat Ansamblul Curților boierești ale slugerului Mușat (1601-1700) din localitatea urbană principală a orașului.

Topoloveni

Teritoriul administrativ al orașului Topoloveni include în prezent și satele *Țigănești*, *Boțârcani*, *Gorănești*, *Crintești*, situație realizată în cadrul Reformei administrative din anul 1968. Primele urme istorice arată situarea la marginea principalului areal al Epocii Paleoliticului inferior din România, urmate de Cultura Criș - Neoliticul timpuriu, urmate de Epoca bronzului primar și mijlociu, apoi Epoca fierului. De asemenea, în apropierea *satului Țigănești* (parte componentă a teritoriului administrativ de astăzi al orașului), în zona "Dealul Olarului", se află o importantă stațiune arheologică în care au fost descoperite fragmente ceramice din Cultura Criș (Neoliticul timpuriu), dar și din Culturile Boian, Sălcuța, Ariușd, Gumelnița sau ulterior aparținând culturii Coțofeni. Deși materialul cartografic - hărțile Țării Românești din sec. XVIII - atestă denumiri ale satelor care au alcătuit în timp localitatea *Topoloveni*, prima mențiune documentară este anterioară acestora, fiind din data de 19 iunie 1421, document al voievodului *Radu II Praznaglava* „care întărește mănăstirilor *Cozia* și *Cotmeana* toate daniile făcute de tatăl său *Mircea* .....între care satele *Vițichești*, mai sus de *Topoloveni*, să fie de ocină și ohabă, cât va trăi domnia mea". 1502 - prin hrisovul Domnitorului Radu cel Mare, cea mai mare parte a Topolovenilor aparține mănăstirii Nucet, partea închinată mănăstirii purtând ulterior numele de Nuceteasca. 1515 - odată cu schimbarea domnitorilor, se înnoiesc hrisoavele de danie către mănăstire, ceea ce face Domnitorul Neagoe Basarab pentru „satul Topoloveni și alte sate”.

1567 - în timpul domniei lui Petru Voievod, în hrisoave rămâne „iarăși satul Topoloveni moșie ohabnică a mănăstirii”. 1627 13 februarie - în hrisovul lui Pătrașcu cel Bun, printre martori se afla și „din *Țigănești*, *Șerban*”. 1640 - în hrisovul domnitorului Matei Basarab se menționează trecerea Topolovenilor „sub îngrijirea mănăstirii *Dușca (Larisa, Grecia)*”. 1700 - *harta Stolnicului Constantin Cantacuzino*, între cele 12 unități administrative la est de Olt, apare

o unitate administrativă cu denumirea de *Muszel (Muscel)*, localitatea Topoloveni nefiind însă notată pe hartă, sunt menționate localitățile de la N și de la S de aceasta: *Celimesti /Călinești și Leordeni*. 1714 - în *hrisovul lui Ștefan Cantacuzino* se menționează una din dările ce trebuiau plătite, *vinăriciul*, (se plătea 1 vadră la 10 vedre făcute) de către toți cei care aveau vii în *dealul Topolovenilor*. 1741 - Domnitorul Constantin Mavrocordat realizează reorganizarea administrativă, fiscală și juridică (1739-1740) a Țării Românești, în cadrul Reformei administrative *județele* primind ca și conducători 1 jude sau 1 ispravnic, iar subunitățile administrative fiind *plaiul și plasa*; *Județul Muscel* (din care făcea parte Topoloveniul) avea 6 *plăși și 2 plaiuri*: plaiurile Nucșoara și Dâmbovița, plasele Argeșelul, Rîurile, Podgoria cu plasa Dealul și Cărcinovul. 1778 - pe harta realizată de către Friederich Wilhelm von Bauer (Bawr) apare localitatea, în care *se ține târg* 1822 - satele *Inuri și Valea Tătarului „roiesc”* către vale, către drumul cel mare ce lega Piteștiul de București, devenind *Topoloveni și Goleștii – Badii*. 1835 - pe harta rusă (ed. II îmbunătățită din 1853) sunt trecute *satele Topoloveni, Țigănești, Vițichești, Goleștii – Badii*, precum și *satul Cărcinov*. 1864 - în urma Reformei Agrare (Legea nr. 394) din timpul Domnitorului A.I. Cuza, județele sunt subîmpărțite în *plase/ocoale* și comunele devin *urbane și rurale* - Topoloveni primind denumirea de *comună rurală*; locuitorii sunt împroprietăriți pe moșiile boierilor Urlățeanu, Toma Bucșan, Stan Mirescu, Topoloveanu, o altă parte dintre locuitori fiind moșneni. 1896 - satele sunt reunite în comuna rurală Topoloveni, cu reședința de comuna Topoloveni. 1902 - județul este împărțit în 6 plăși, iar comuna rurală Topoloveni face parte din plasa Podgoria și include 3 cătune - Topoloveni, Cărcinovul și Inurile; 1925 - în urma Legii de unificare administrativă a Regatului României din 14 iunie, Goleștii - Badii și cătunul Glâmbocel fac parte din comuna Topoloveni. Este introdusă ca unitate administrativă ținutul (ce grupează mai multe județe) prin „Legea administrativă din 14 august 1938”, în Monitorul Oficial din 10 februarie 1939 fiind descrise stemele și steagurile celor 10 ținuturi, județul Muscel făcând parte din ținutul Argeș, până în anul 1940. 1940-1950 - este perioada în care sunt desființate ținuturile și se reînființează județele. 1950 - prin Legea 5 din 8 septembrie împărțirea administrativă se va face în regiuni și raioane, comuna Topoloveni include satele Vițichești și Țigănești-Linie și face parte din regiunea Argeș, ulterior regiunea Pitești. 1968 - o nouă Reformă administrativă duce la reîmpărțirea în județe a teritoriului țării, comuna devine *oraș*, făcând parte din Județul Argeș și are în componența sa satele Țigănești, Boțârcani, Gorănești și Crintești.

2.2.2. Comune - Zona rurală

Pornind de la ampla cercetare a zonelor rurale ce a condus la realizarea Atlasului Etnografic Român - Volumul 1 - Habitatul, în care sunt analizate și ilustrate diversitatea satelor, dar și a gospodăriilor și locuințelor cu anexele lor, avem o imagine complexă a teritoriului rural al județului Argeș, prin satele alese din diferitele zone etnografice - de pe Valea Topologului (învecinată cu Țara Loviștei), Văile Argeșului, Vâlsanului și Doamnei, Zona Muscelului și Câmpia înaltă a Piteștilor (Anexa 3). „Satul adăpostește o comunitate rurală ai cărei membri sunt legați prin relații de rudenie, solidaritate și bună vecinătate și cuprinde din punct de vedere teritorial o zonă rezidențială - vatra și o zonă productivă - moșia. Spre deosebire de oraș, care a cunoscut perioade istorice de dispariție, satul a fost un element de uimitoare permanență, supraviețuitor al tuturor vicisitudinilor.”¹¹

Patrimoniul rural trebuie considerat un reper, ale cărui valori trebuie conservate și valorificate, integrând patrimoniul imaterial în ansamblul valorilor patrimoniului material și natural, contribuind astfel la constituirea unor unități de peisaj unice în România. Secțiunea privind peisajul va detalia acest aspect. În cadrul județului Argeș, se observă predominanța spațiului rural, pe fondul așezării satelor în lungul văilor de ape, așezare ce asociază existența unor vechi și puternice centre monahale cu existența unor cătune izolate, în care tradițiile au fost transmise din generație în generație. Așezările sunt determinate de relația cu mediul natural în care s-au dezvoltat, desfășurându-se într-un peisaj natural de valoare cu care constituie un peisaj cultural specific, unitar ca relație între construcții - amenajări - natură. În zona subcarpatică de deal și de munte (1), sunt specifice *satele moșnenești*, cu o structură diversă, ce poate fi de *sate răsfirate*, *sate tentaculare*, dar și *sate lineare* sau *sate adunate*. Rețeaua de drumuri/ulițe ce acoperă teritoriul bazinelor superioare ale văilor de râuri, formează sate cu vetre întinse, ce s-au adaptat formelor de relief, fiind legate și de ocupațiile principale ale locuitorilor (agricultura și creșterea animalelor), dar și de forma de proprietate inițială asupra terenurilor - proprietatea devălmașă, comunitară, a moșnenilor asupra terenurilor. Modul tradițional de grupare a gospodăriile era cea a *cătunelor*, cu gospodării risipite răspândite pe pantele de deal și de munte, cu o configurație organică a tramei stradale, în care exista o alternanță între locuire și terenuri cultivate, ceea ce a condus în decursul evoluției acestor localități la păstrarea configurației și vetrei acestora, având loc un proces de

---

¹¹ Ghinoiu Ion dr. & colectiv - *Atlasul Etnografic Român, Vol I, Habitatul, satul*. Ed. Academiei, Institutul de Etnografie și Folclor Ion Brăiloiu.

îndesire pe teritoriul existent inițial. Matricea tradițională a satelor a fost păstrată în cazul celor amplasate între dealuri, străbătute de un curs de apă sau de un drum principal, dezvoltată de o parte și de alta a acestor axe majore sau a fost păstrată parțial trama tentaculară, cu trasee sinuoase ale ulițelor pe care se află parcele de forme neregulate și suprafețe mari, la care se alătură zone cu parcelar de dată recentă, cu forme regulate și suprafețe mai mici, datorate împrumăturilor din diferite perioade istorice. Satele aliniate se regăsesc în lungul drumurilor principale, s-au extins prin lotizări, iar partea construită capătă o mai mare densitate, fiind în general zone reglementate urbanistic. Caracterizarea localităților din zona rurală a județului Argeș, începând cu perioada medievală, se regăsește în studiul arheologului Nicolae Constantinescu „o privire asupra întinderii actuale a județului Argeș - relevă de la început o constatare de adâncă semnificație socială și economică: mijlocul, partea de nord și de vest a județului sint dens populate, pe când zona de sud și cu deosebire de sud-est, prezintă așezări rar; prima arie habitativă corespunde unui relief muntos și colinar, cea de a doua - așa-numitei Cîmpii Înalte a Piteștilor. Disproporționalitatea nu este o caracteristică a epocii în care trăim căci, raportată istoric, o constatăm și cu multe veacuri în urmă - respectiv, dacă încercăm o cartare a vechilor sate atestate documentar pînă la anul 1500”¹². Până la începutul sec. XVI, pe baza mențiunilor documentare, pe teritoriul actual al județului Argeș se regăseau un număr de 28 de sate (Anexa 3), dintre acestea se păstrează și astăzi 8 sate cu vechea lor denumire: Balotești, Bărbătești, Corbii de Argeș/Corbeni, Cerbăreni/Cerbureni, Curteani/Curteanca, Golești/Goleștii Badii, Hințești, Vezurari/Vărzari, în sec. XVI menținându-se și actualele sate Berevoiești, Găleşești, Golești, Haref/Arefu, Mărăcineni, Slănic, Stroești, Vierașul/Vieroși.

Secolele XVIII-XIX aduc mai multe date despre așezările satelor, datorită faptului că acestea apar reprezentate pe hărțile succesive din acele timpuri: harta Stolnicului Cantacuzino (1700) și harta Specht (1790), urmate de harta Rusă (1825) și harta României Meridionale (1895).

Constituite la începuturile lor în grupuri de gospodării dispersate, pe zonele cele mai favorabile, în apropierea drumurilor și surselor de apă, pe moșiile moșnenești sunt specifice satele răsfirate, pe moșiile mănăstirești satele și-au conservat neschimbată vatra, spre deosebire de satele de pe moșiile boierești, ce au fost obligate să se împartă și să se regrupeze, datorate repetatelor partajări. În concluzie, determinante în definirea fizionomiei așezărilor sătești sunt cadrul natural, drumurile și cursurile de apă ce le străbat. În urma Regulamentului

---

¹² Constantinescu N.-*Satele medievale din județul Argeș pînă la anul 1500. Încercări de geografie istorică, Argeșis 02- Studii și comunicări Muzeul Județean Argeș, 1969_169*

Organic (1831) se va iniția acțiunea de „strângere și așezare a caselor la linie”, urmărindu-se statornicirea sătenilor la un loc și împiedicarea strămutării pe alte moșii, întemeindu-se astfel așezări moderne. Era prevăzut ca toate casele ce se vor clădi din nou prin sate, precum și cele ce se vor reînnoi să fie făcute „mai cu îngrijire, mai frumoase la vedere, mai de odihnă și pe linie, cu ulițe mai largi pe mijloc”¹³.

Reforma agrară din anul 1864 va duce la aplicarea unei serii de principii noi în organizarea teritoriului și sistematizarea satelor, ingineri hotarnici fiind chemați să delimiteze proprietățile cuvenite sătenilor, cât și ariile aferente vetrelor sătești. Nu toate satele vor trece însă prin aceste transformări, satele moșnenești rămânând nealiniate sau satele amplasate în jurul schiturilor, ce își vor păstra amplasarea. Morfologia reliefului a fost, de asemenea, un factor determinant, în plasa Argeșului satele fiind risipite pe luncă, exemplul de sate nepuse la linie din plasa Nucșoara, sunt satele Nucșoara, Poienari, Corbșori, spre deosebire de satele Albești (de Muscel), Berevoiești, Corbi sau Stănești, ce sunt „puse la linie”, pe 2 rânduri. De asemenea, exemple de sate “puse la linie” pe 4 rânduri sunt satul Băjești și Golești. Clasificate din punct de vedere al modului lor de așezare în teritoriu, cu tipologia structurală aferentă (uneori mixtă), satele se împart în *sate de vale* (1) - cu gospodării înșirate pe malul unui râu și al drumului, urcând uneori pe prima terasă, având parcele/curți relativ mici, *sate de coastă* (2) - cu gospodării risipite pe dealuri, cu curți mai și amplasare în mijlocul lotului, *sate de culme* (3) - cu gospodării înșiruite pe drumuri de culme. Zona Topologului, Muscelele și Gruiriile Argeșului au așezări de văi înguste, dezvoltate liniar între dealuri, în care satul vechi este răsfirat pe coaste și cel nou tras la drum - ex. satul Șuici, sate parțial de creastă (ex. sate ale comunelor Corbeni, Arefu, Nucșoara, Brădet, Bughea de Jos) și sate în întregime de coastă - (ex. Cicănești, Cerbureni, Valea Iașului). Din punct de vedere structural, satele din zona Argeșului se împart în 4 tipuri de sate: *satele împrăștiate* - cu gospodării foarte izolate, uneori grupate în crîngături, una din acestea constituind un centru, singura la care ajunge drumul; printre acestea sunt Arefu, Căpățîneni, Bucșenești, Băiculești, Albești; *satele răsfirate cu gospodăriile pe locul de cultură* - de obicei livezi și porumbiște, cu o rețea de ulițe mai bine desenate, cum sînt majoritatea satelor de vale și de coastă la Nord de linia Curtea de Argeș-Domnești-Câmpulung, cât și pe afluenții mai mici și mai puțin circulați, Bratia și Argeșul; *satele răsfirate cu tendințe de adunare* - sunt cele ce caută să-și definească un centru mai important la drumul de trecere; astfel sunt majoritatea satelor mai importante de vale și de la încrucișări de drumuri, sau

---

¹³ Pănoiu Andrei dr.arh - *Arhitectura Românească. Arhitectura și sistematizarea așezărilor din Argeș și Muscel, sec. XVIII-XIX*, DJCCPCN-Argeș, 2004

confluente de râuri; *satele adunate*, cele ce reprezintă un nucleu destul de mare și suficient de dens, sînt *satele-târguri*: Corbeni, Domnești, Berevoiești, Schitu Golești, Stîlpeni, Zărnești.

Gospodăria și anexele gospodărești au o terminologie specifică - terenul din vatra satului, pe care se afla întreaga gospodărie, era numit „loc de casă”, la începutul sec. XX (1900), cele mai multe dintre gospodării nu erau împrejmuite, fiind prevăzute cu o poartă mare pentru car ("vraniță") și una mai mică, pentru om („portiță" sau „ușă"). La gospodăriile vechi, de-o parte și de alta a porților, se plantau arbuști deși, realizându-se un gard viu; pe pari se împleteau mărăcini sau nuiele de salcie. Ulterior, a apărut gardul de ulucă, construit din scânduri dispuse fie vertical, fie orizontal. Anexele - numite „acareturi”- erau dispuse pe parcelă în funcție de geometria locului, fie pe lung, în continuarea locuinței, fie paralel cu aceasta; uneori, ele erau amplasate în spatele casei, în hotar cu gospodăria învecinată. Locul liber cuprins între casă și construcțiile anexe, numite în trecut și binale, era denumit „obor”, iar porțiunea din fața casei „bătătură”. Tipul predominant de arhitectură tradițională era reprezentant prin casa construită din lemn, pe soclu/temelie de bolovani de râu, cu tindă centrală și două odăi laterale, având pe latura frontală, sala închisă cu pălimar de lemn (ex. la Mănăstirea Văleni, com. Sălătrucu, unde se păstrează construcții de locuit, tipice zonei Topologului).

„În microregiunea Muscelor și Gruiurilor Argeșului, casa țărănească prezintă o mare varietate de aspecte - avînd însă la bază un număr redus de piese și elemente - atît în plan, cît și în elevație. Astfel, sînt trei mari categorii de planuri: cu o încăpere, cu două și cu trei, dar dimensiunile, intrările, distribuția lor în legătură și cu prispa, sala și foisorul duc la un număr mult mai mare de tipuri. După elevație, casele se grupează de asemenea în 3 mari categorii: *casa joasă fără pivniță*, ce se ridică pînă la 1 m deasupra pămîntului, *casa cu soclu pe pivniță săpată* și care se ridică pînă la circa 1,50 m și *casa cu parter dezvoltat pe pivnițe și încăperi de locuit la nivelul solului*, parter ce se înalță pînă la 2-2,30 m. Aici ca și în Vîlcea, dacă se consideră modul de realizare a casei (cu sau fără prispă, sală sau foisor; pe soclu sau parter înalt, plin, plin parțial, sau pe stîlpi), modul de acces la pivniță și la încăperile de locuit, se ajunge la o mare varietate de tipuri”¹⁴. Ilustrarea acestei varietăți a morfologiei localităților rurale, a tipologiei satelor este prezentată în Anexa 3.

---

¹⁴ Stănculescu Fl. Gheorghiu Ad, Petrescu P, Stahl P.- *Arhitectura populară romînească, Regiunea Pitești* Ed. Tehnică, 1958, București

2.3. Patrimoniu cultural imobil - Monumente istorice de interes național/internațional (arhitectură - II; arheologie - I)

2.3.1. Monumente de arhitectură

În conformitate cu *Legea 5/6 martie 2000 privind aprobarea PATN - Secțiunea III - Zone protejate - Anexa III, Capitolul I - Valori de patrimoniu cultural de interes național monumente istorice de valoare națională excepțională - pct 1. Monumente și ansambluri de arhitectură*, județul Argeș are înscrise un număr însemnat de obiective (tabel 2.1, fig. 2.1), încadrate la următoarele categorii:

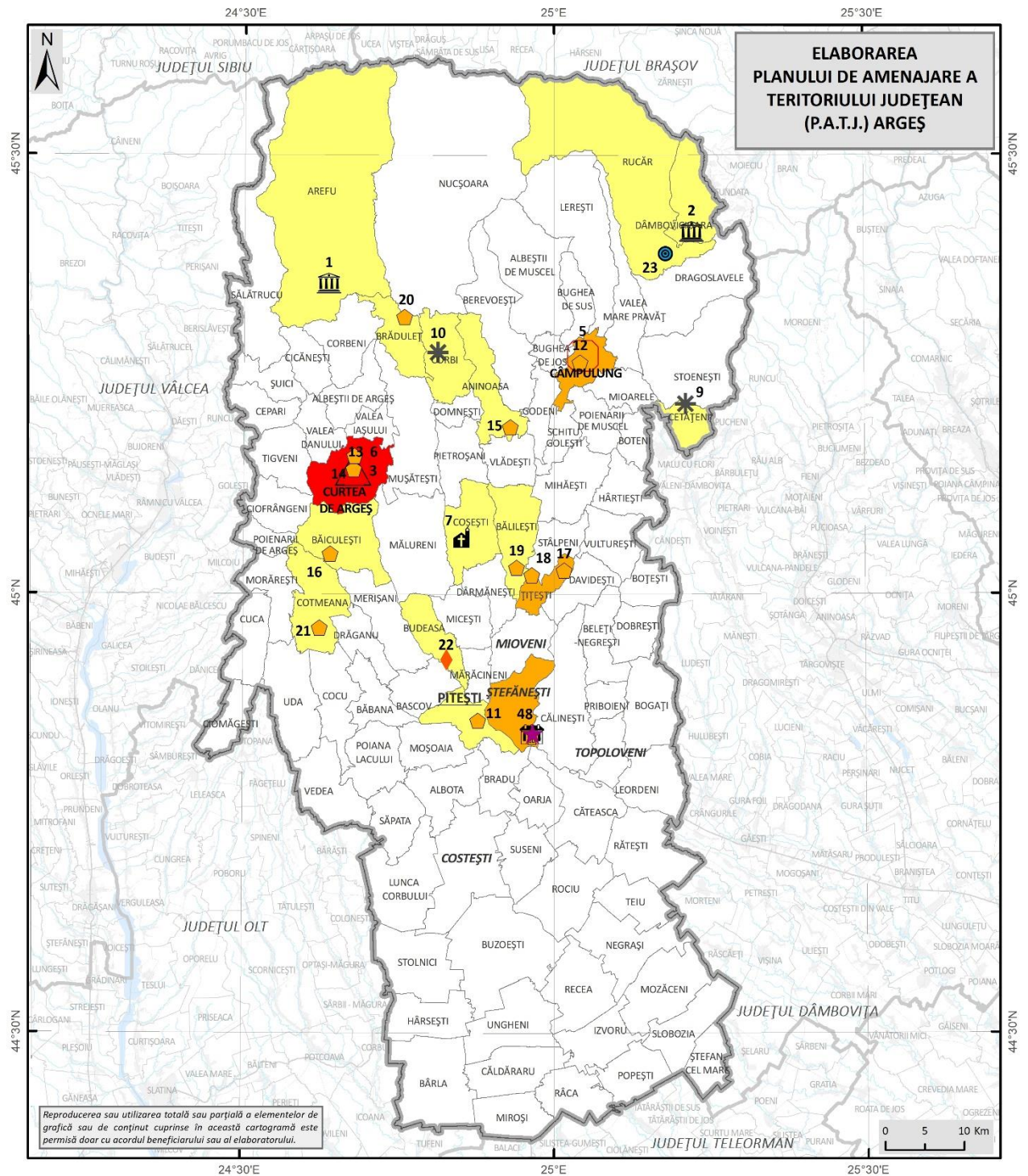
- a) Cetăți;
- b) Ansambluri curți domnești ruinate;
- d) Castele, conace, palate;
- g) Ansambluri urbane;
- h) Biserici de lemn;
- i) Muzeu etnografice în aer liber;
- j) Biserici rupestre;
- k) Biserici și ansambluri mănăstirești;
- m) Monumente de arhitectură populară-locuințe sătești;
- n) Ansambluri tradiționale rurale.

Tabel 2.1 MONUMENTE ȘI ANSAMBLURI DE ARHITECTURĂ

Nr.	Denumire	UAT	Categorie
1	Cetatea Poienari	com. Arefu	Cetăți
2	Cetatea Orașia	sat Podul Dâmboviței, com. Dâmbovicioara	Cetăți
3	Vestigiile curții domnești	Curtea de Argeș	Ansambluri curți domnești ruinate
4	Ansamblul fortificat al conacului Goleștilor	str. Radu Golescu, nr. 34, Ștefănești	Castele, conace, palate
5	Centrul istoric al orașului	Câmpulung	Ansambluri urbane
6	Centrul istoric al orașului	Curtea de Argeș	Ansambluri urbane
7	Biserica de lemn "Înălțarea Domnului"	sat Jupânești, comuna Coșești	Biserici de lemn
8	Muzeul Viticulturii și Pomiculturii	str. Radu Golescu, nr. 34, Ștefănești	Muzeu etnografice în aer liber
9	Schitul Negru Vodă	com. Cetățeni	Biserici rupestre
10	Schitul Corbii de Piatră	sat Jgheaburi, com. Corbi	Biserici rupestre
11	Biserica Sfântul Gheorghe	Pitești	Biserici și ansambluri mănăstirești

12	Ansamblul Mănăstirii Negru Vodă	Câmpulung	Biserici și ansambluri mănăstirești
13	Biserica Sfântul Nicolae (Domnească)	Curtea de Argeș	Biserici și ansambluri mănăstirești
14	Biserica Episcopală a Mănăstirii Argeșului	Curtea de Argeș	Biserici și ansambluri mănăstirești
15	Ansamblul fostei Mănăstiri Aninoasa	Aninoasa	Biserici și ansambluri mănăstirești
16	Fosta Mănăstire Tutana	sat Tutana, com. Băiculești	Biserici și ansambluri mănăstirești
17	Fosta Mănăstire Valea	sat Valea Mănăstirii, com. Țițești	Biserici și ansambluri mănăstirești
18	Biserica Hârtești	sat Bucșenești-Lotași, com. Țițești,	Biserici și ansambluri mănăstirești
19	Biserica Adormirea Maicii Domnului, cu ruinele curții lui Mareș Băjescu	sat Băjești, com. Bălilești	Biserici și ansambluri mănăstirești
20	Biserica fostului schit Brădet	sat Brădetu, com. Brăduleț	Biserici și ansambluri mănăstirești
21	Biserica Mănăstirii Cotmeana	sat Cotmeana, com. Cotmeana	Biserici și ansambluri mănăstirești
22	Casa Hagi Tudorache	sat Budeasa Mare, com. Budeasa	Monumente de arhitectură populară
23	Dârstă cu pivă	sat Rucăr, com. Rucăr	Ansambluri tradiționale rurale

Sursa: PATN

VALORI DE PATRIMONIU CULTURAL DE INTERES NAȚIONAL (CONFORM PATN)				
Legenda generală		Legenda specifică		
	Limita teritoriului județean		Biserici de lemn	
	Limita județelor vecine		Muzee etnografice în aer liber	
	Limita UATB		Biserici rupestre	
	Cetăți		Biserici și ansambluri mănăstirești	
	Ansambluri curți domnești ruinate		Monumente de arhitectură populară	
	Castele, conace, palate		Ansambluri tradiționale rurale	
	Ansambluri urbane			
			Numărul de monumente la nivel de UAT	
				1
				2
				3 - 4

Fig. 2.1 MONUMENTE ȘI ANSAMBLURI DE ARHITECTURĂ
Sursa: PATN

Capitolul II – Unități Administrativ Teritoriale cu concentrare foarte mare a patrimoniului construit cu valoare culturală de interes național, județul Argeș are înscrise **3 UAT-uri urbane** - municipiile Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș și **21 UAT-uri rurale** - comunele Aninoasa, Arefu, Băiculești, Bălilești, Brăduleț, Budeasa, Cetățeni, Corbi, Coșești, Cotmeana, Dâmbovicioara, Mălureni, Moșoaia, Mușătești, Pietroșani, Poiana Lacului, Rucăr, Ștefănești, Tigveni, Țițești. În funcție de zonele etnografice în care se regăsesc aceste 23 de UAT-uri cu o concentrare foarte mare a valorilor culturale (atât la nivel local, cât și național), *distribuția în teritoriu este următoarea (fig. 2.2):*

Valea Topologului - UAT Tigveni, UAT Poiana Lacului, UAT Cotmeana.

Valea Argeșului - UAT Curtea de Argeș, UAT Arefu, UAT Băiculești.

Valea Vâlsanului - UAT Brăduleț, UAT Mușătești, UAT Mălureni.

Valea Doamnei - UAT Aninoasa, UAT Pietroșani, UAT Corbi, UAT Coșești, UAT Domnești, UAT Țițești.

Zona Muscelului - UAT Câmpulung, UAT Cetățeni, UAT Dâmbovicioara, UAT Rucăr.

Câmpia înaltă a Piteștilor - UAT Pitești, UAT Budeasa, UAT Bălilești, UAT Moșoaia, UAT Ștefănești.

Lista Monumentelor Istorice este un proiect mai vechi, din anii 50 ai secolului trecut. După anul 1989, lista a fost reorganizată și în baza Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice ([LEGE 422 18/07/2001 - Portal Legislativ \(just.ro\)](http://www.just.ro)). Lista a fost actualizată în anii 2010 și 2015.

Monumentele sunt grupate în 4 categorii: I. Monumente de arheologie; II. Monumente de arhitectură; III. Monumente de for public; IV. Monumente memoriale și funerare. De asemenea, monumentele sunt împărțite în două categorii, din punct de vedere valoric: categoria valorică A - monumente istorice de valoare națională sau universală; categoria valorică B - monumente istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural local ([Lista monumentelor istorice | Ministerul Culturii \(cultura.ro\)](http://www.cultura.ro)).

Distribuția la nivel de UAT al numărului total de monumente incluse în LMI (fig. 2.3) evidențiază pe de o parte UAT-uri cu un număr foarte ridicat de monumente (Pitești și Câmpulung - peste 100 monumente), dar și existența unor UAT-uri în care nu este înregistrat niciun monument (Cicănești, Boțești, Drăganu, Priboieni, Bradu, Oarja, Căteasca, Căldăraru, Mozăceni, Râca). În rest, predomină UAT-urile în care există până la 5 monumente.

Din punct de vedere al concentrării obiectivelor de patrimoniu construit (cat. II) cu valoare de interes național/internațional (conf. LMI 2015) se disting următoarele UAT-uri - fig. 2.4 - 2.6, tabel 2.2:

UAT - uri URBANE: MUNICIPII, ORAȘE

- **UAT Câmpulung** are un număr de **37 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 77 monumente de arhitectură (categoria valorică B);
- **UAT Curtea de Argeș** are un număr de **31 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 31 monumente de arhitectură (categoria valorică B);
- **UAT Pitești** are un număr de **17 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 84 monumente de arhitectură (categoria valorică B);
- **UAT Ștefănești** are un număr de **36 de monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 4 monumente de arhitectură (categoria valorică B);
- **UAT Mioveni** are un număr de **12 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă 1 monument de arhitectură (categoria valorică B);

UAT-uri RURALE: COMUNE

- **UAT Budeasa** are un număr de **13 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă 1 monument de arhitectură (categoria valorică B);
- **UAT Cotmeana** are un număr de **13 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă 2 monumente de arhitectură (categoria valorică B) .
- **UAT Aninoasa** are un număr de **8 monumente de arhitectură (categoria valorică A)**;
- **UAT Călinești** are un număr de **8 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 5 monumente de arhitectură (categoria valorică B) .
- **UAT Sălătrucu** are un număr de **8 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 2 monumente de arhitectură (categoria valorică B);
- **UAT Ștefan cel Mare** are un număr de **8 monumente de arhitectură (categoria valorică A)**;
- **UAT Țițești** are un număr de **8 monumente de arhitectură (categoria valorică A)**.

Tabel 2.2 NUMĂRUL MONUMENTELOR DE ARHITECTURĂ

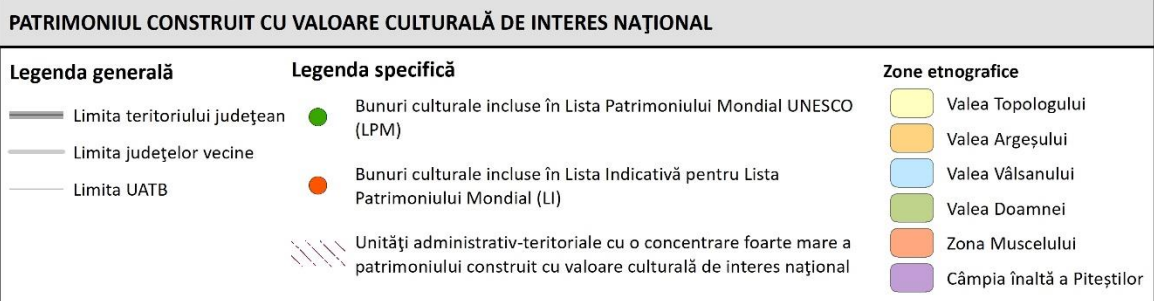
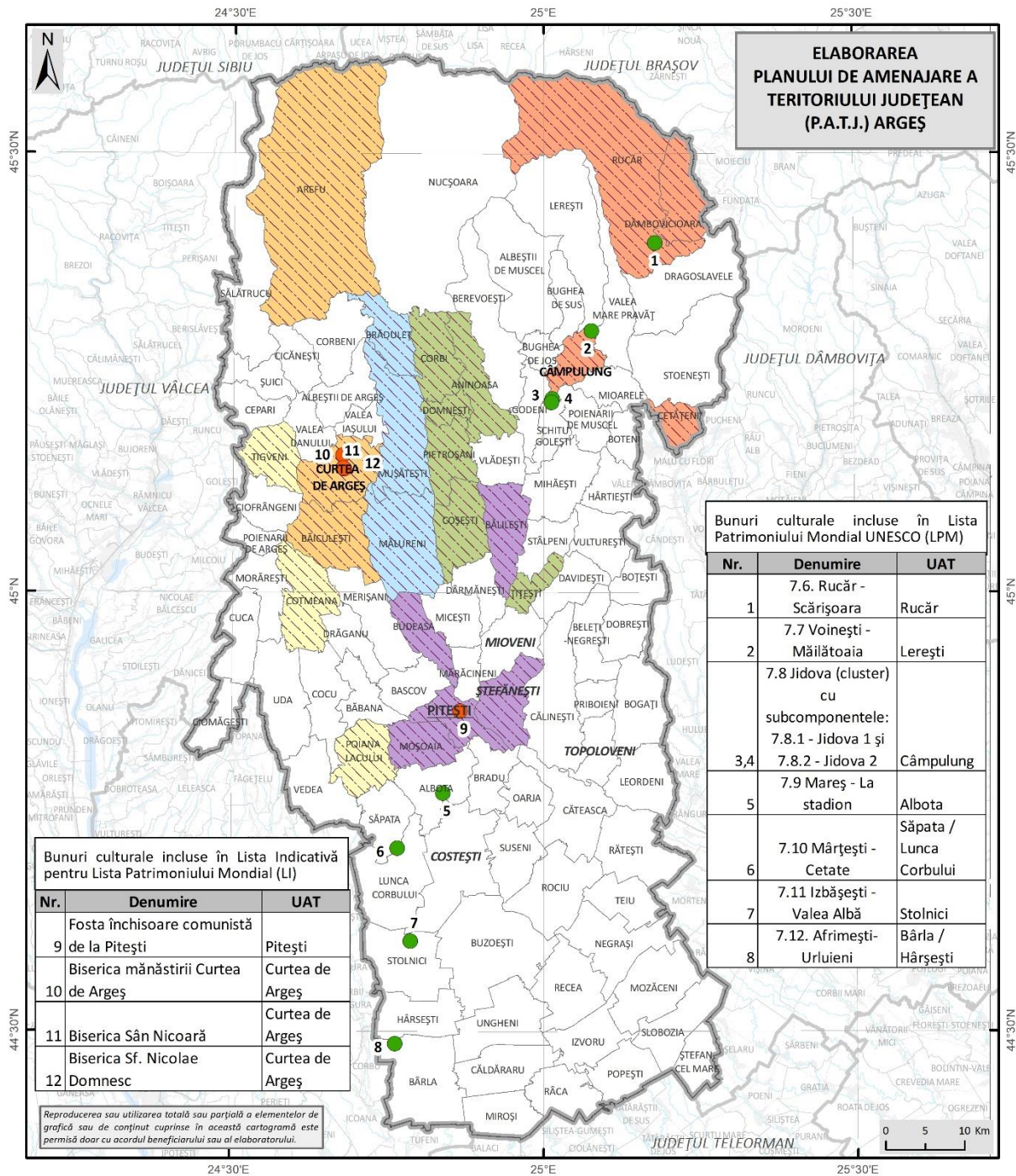
Nr.	UAT	SIRUTA	Tip	Nr. monumente categoria A	Nr. monumente categoria B	Nr. total monumente de arhitectură
-----	-----	--------	-----	---------------------------	---------------------------	------------------------------------

1	ALBEȘTII DE ARGEȘ	13819	Comună	1	0	1
2	ALBEȘTII DE MUSCEL	13891	Comună	0	1	1
3	ALBOTA	13935	Comună	0	1	1
4	ANINOASA	13999	Comună	8	0	8
5	AREFU	14049	Comună	5	0	5
6	BASCOV	13187	Comună	2	1	3
7	BĂBANA	14085	Comună	1	0	1
8	BĂICULEȘTI	14165	Comună	5	1	6
9	BĂLILEȘTI	14272	Comună	6	2	8
10	BÂRLA	14450	Comună	1	1	2
11	BELEȚI-NEGREȘTI	14352	Comună	0	0	0
12	BEREVOEȘTI	14405	Comună	0	2	2
13	BOGAȚI	14584	Comună	0	1	1
14	BOTENI	14673	Comună	0	1	1
15	BOȚEȘTI	14726	Comună	0	0	0
16	BRADU	13276	Comună	0	0	0
17	BRĂDULEȚ	14753	Comună	4	0	4
18	BUDEASA	14851	Comună	13	1	14
19	BUGHEA DE JOS	14922	Comună	3	0	3
20	BUGHEA DE SUS	20063	Comună	0	1	1
21	BUZOEȘTI	14940	Comună	0	1	1
22	CĂLDĂRARU	15064	Comună	0	0	0
23	CĂLINEȘTI	15108	Comună	8	5	13
24	CĂTEASCA	15233	Comună	0	0	0
25	CÂMPULUNG	13490	Municipiu, altul decât reședința de județ	37	77	114
26	CEPARI	15313	Comună	4	5	9
27	CETĂȚENI	15402	Comună	4	1	5
28	CICĂNEȘTI	15448	Comună	0	0	0
29	CIOFRÂNGENI	15493	Comună	1	0	1
30	CIOMĂGEȘTI	15554	Comună	0	1	1
31	COCU	15652	Comună	0	1	1
32	CORBENI	15741	Comună	5	3	8
33	CORBI	15830	Comună	5	8	13
34	COSTEȘTI	13668	Oraș	2	9	11
35	COȘEȘTI	15901	Comună	1	3	4
36	COTMEANA	15983	Comună	13	1	14
37	CUCA	16132	Comună	3	0	3
38	CURTEA DE ARGEȘ	13622	Municipiu, altul decât reședința de județ	31	31	62
39	DAVIDEȘTI	16285	Comună	0	8	8
40	DÂMBOVICIOARA	16329	Comună	3	2	5
41	DÂRMĂNEȘTI	16365	Comună	0	5	5
42	DOBREȘTI	16427	Comună	0	3	3

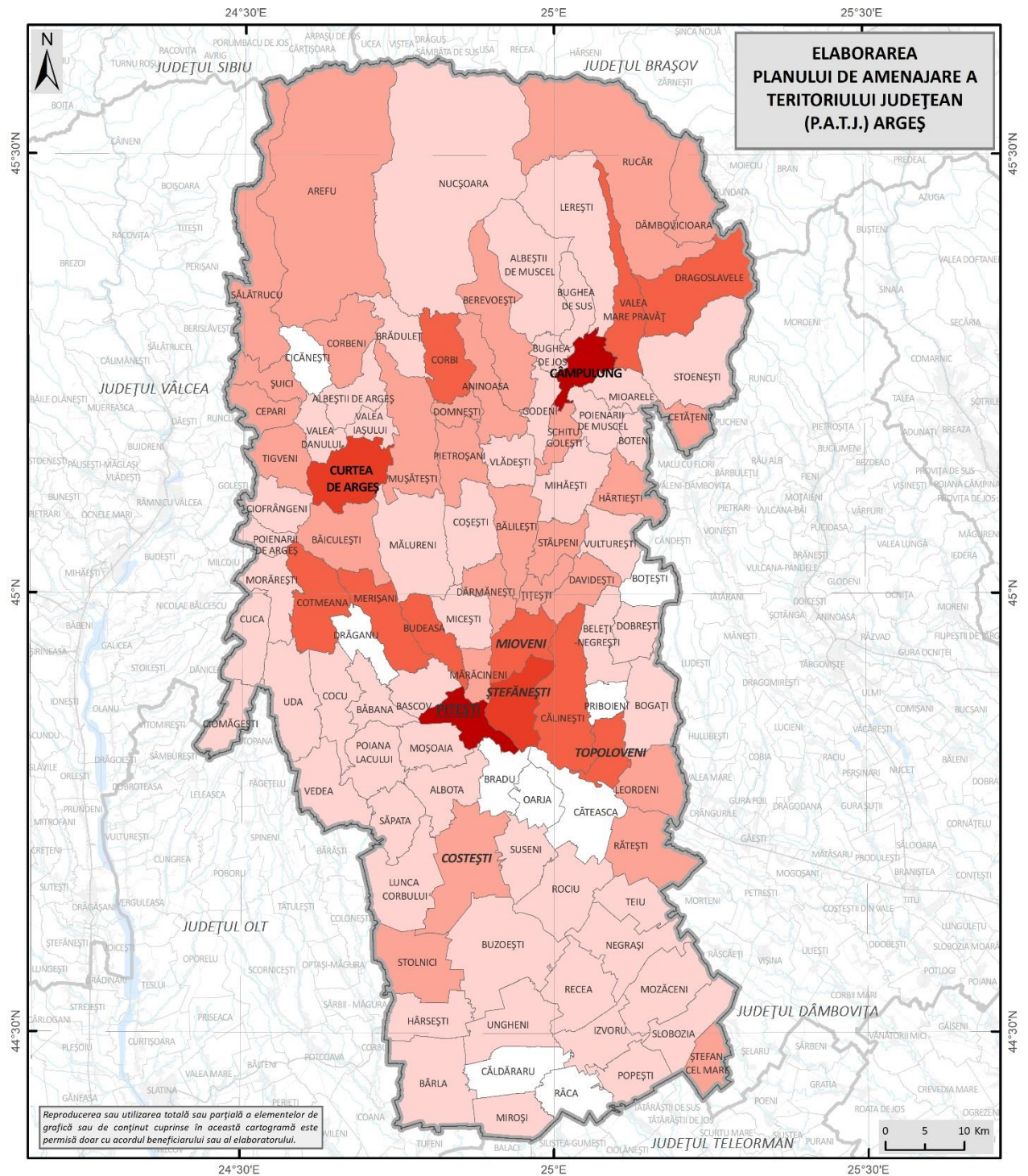
43	DOMNEȘTI	16454	Comună	0	7	7
44	DRAGOSLAVELE	16472	Comună	3	8	11
45	DRĂGANU	16506	Comună	0	0	0
46	GODENI	16551	Comună	0	2	2
47	HÂRSEȘTI	16613	Comună	0	2	2
48	HÂRTIEȘTI	16659	Comună	0	11	11
49	IZVORU	16739	Comună	1	4	5
50	LEORDENI	16757	Comună	2	6	8
51	LEREȘTI	16908	Comună	0	4	4
52	LUNCA CORBULUI	16944	Comună	0	4	4
53	MĂLURENI	17049	Comună	1	3	4
54	MĂRĂCINENI	13365	Comună	0	7	7
55	MERIȘANI	17101	Comună	7	11	18
56	MICEȘTI	17209	Comună	0	1	1
57	MIHĂEȘTI	17254	Comună	1	2	3
58	MIOARELE	17334	Comună	0	3	3
59	MIOVENI	13301	Oraș	12	1	13
60	MIROȘI	17398	Comună	0	1	1
61	MORĂREȘTI	17423	Comună	1	1	2
62	MOȘOAI	17496	Comună	1	1	2
63	MOZĂCENI	17575	Comună	0	0	0
64	MUȘĂTEȘTI	17619	Comună	6	6	12
65	NEGRAȘI	17726	Comună	0	1	1
66	NUCȘOARA	17771	Comună	0	1	1
67	OARJA	17824	Comună	0	0	0
68	PIETROȘANI	17851	Comună	0	8	8
69	PITEȘTI	13169	Municipiu reședință de județ	17	84	101
70	POIANA LACULUI	18028	Comună	0	4	4
71	POIENARII DE ARGEȘ	17913	Comună	1	1	2
72	POIENARII DE MUSCEL	17968	Comună	0	3	3
73	POPEȘTI	18162	Comună	0	1	1
74	PRIBOIENI	18242	Comună	0	0	0
75	RĂTEȘTI	18331	Comună	0	9	9
76	RÂCA	20048	Comună	0	0	0
77	RECEA	18411	Comună	0	3	3
78	ROCIU	18475	Comună	0	1	1
79	RUCĂR	18527	Comună	2	2	4
80	SĂLĂTRUCU	18554	Comună	8	2	10
81	SĂPATA	18581	Comună	1	1	2
82	SCHITU GOLEȘTI	18670	Comună	5	1	6
83	SLOBOZIA	18741	Comună	0	4	4
84	STĂLPENI	18778	Comună	0	7	7
85	STOENEȘTI	18858	Comună	1	0	1
86	STOLNICI	18938	Comună	2	10	12
87	SUSENI	19007	Comună	1	1	2

88	ȘTEFAN CEL MARE	19114	Comună	8	0	8
89	ȘTEFĂNEȘTI	13392	Oraș	36	4	40
90	ȘUICI	19141	Comună	4	5	9
91	TEIU	19212	Comună	0	0	0
92	TIGVENI	19249	Comună	5	7	12
93	TOPOLOVENI	13757	Oraș	6	7	13
94	ȚIȚEȘTI	19338	Comună	8	0	8
95	UDA	19392	Comună	2	2	4
96	UNGHENI	19560	Comună	1	1	2
97	VALEA DANULUI	19631	Comună	0	4	4
98	VALEA IAȘULUI	19695	Comună	1	2	3
99	VALEA MARE PRAVĂȚ	13524	Comună	6	5	11
100	VEDEA	19793	Comună	0	1	1
101	VLĂDEȘTI	19999	Comună	3	0	3
102	VULTUREȘTI	20055	Comună	0	3	3

Sursa: LMI, 2015

Fig. 2.2 UNITĂȚI ADMINISTRATIV-TERITORIALE CU CONCENTRARE FOARTE MARE A VALORILOR CULTURALE
Sursa: PATN, INP

MONUMENTE LMI - TOTAL	
Legenda generală	Legenda specifică
— Limita teritoriului județean	Numărul total al monumentelor înscrise în LMI 2015
— Limita județelor vecine	0
— Limita UATB	1 - 5
	6 - 12
	13 - 21
	22 - 70
	71 - 149

Fig. 2.3 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE INCLUSE ÎN LMI
Sursa: LMI, 2015

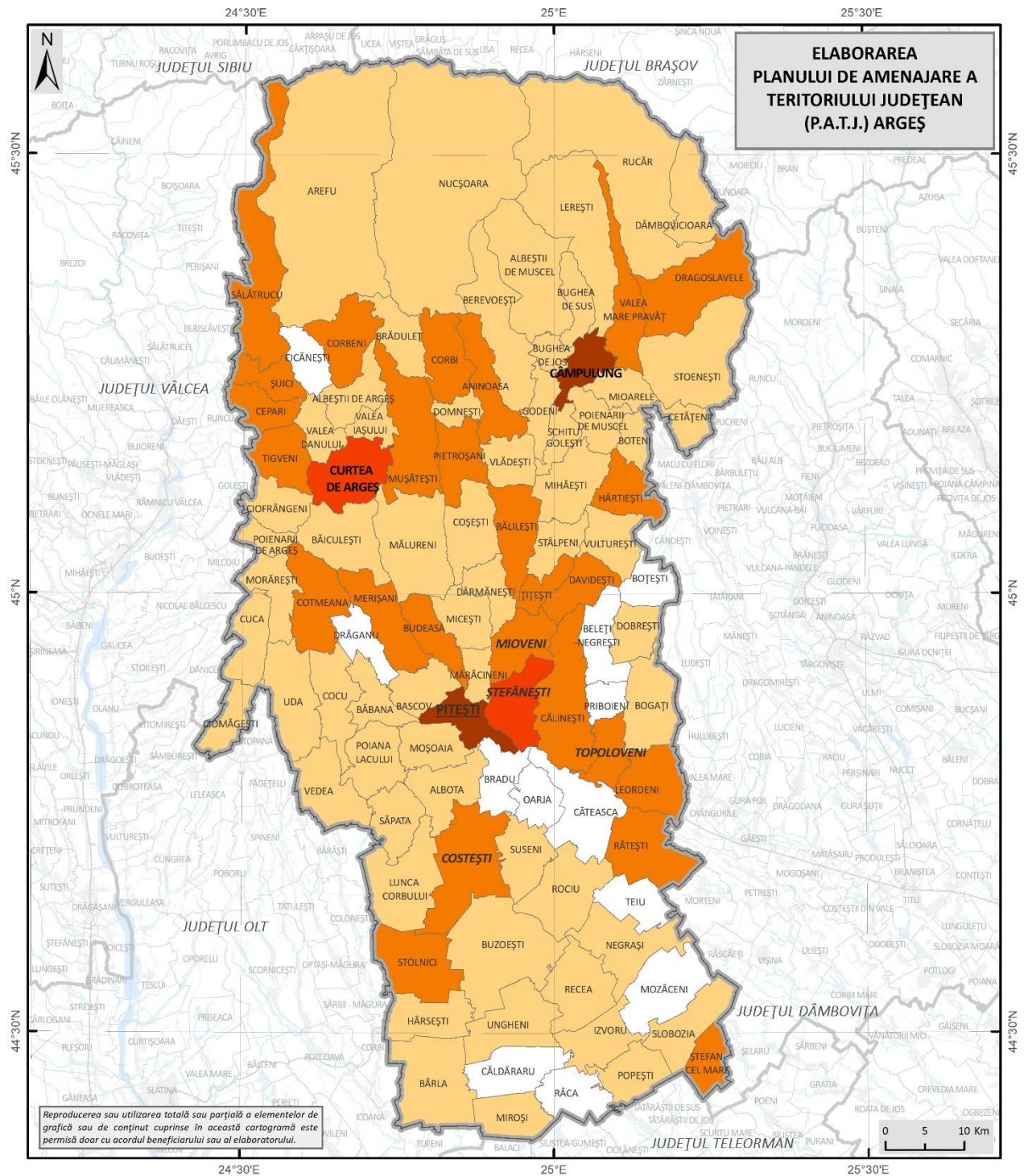
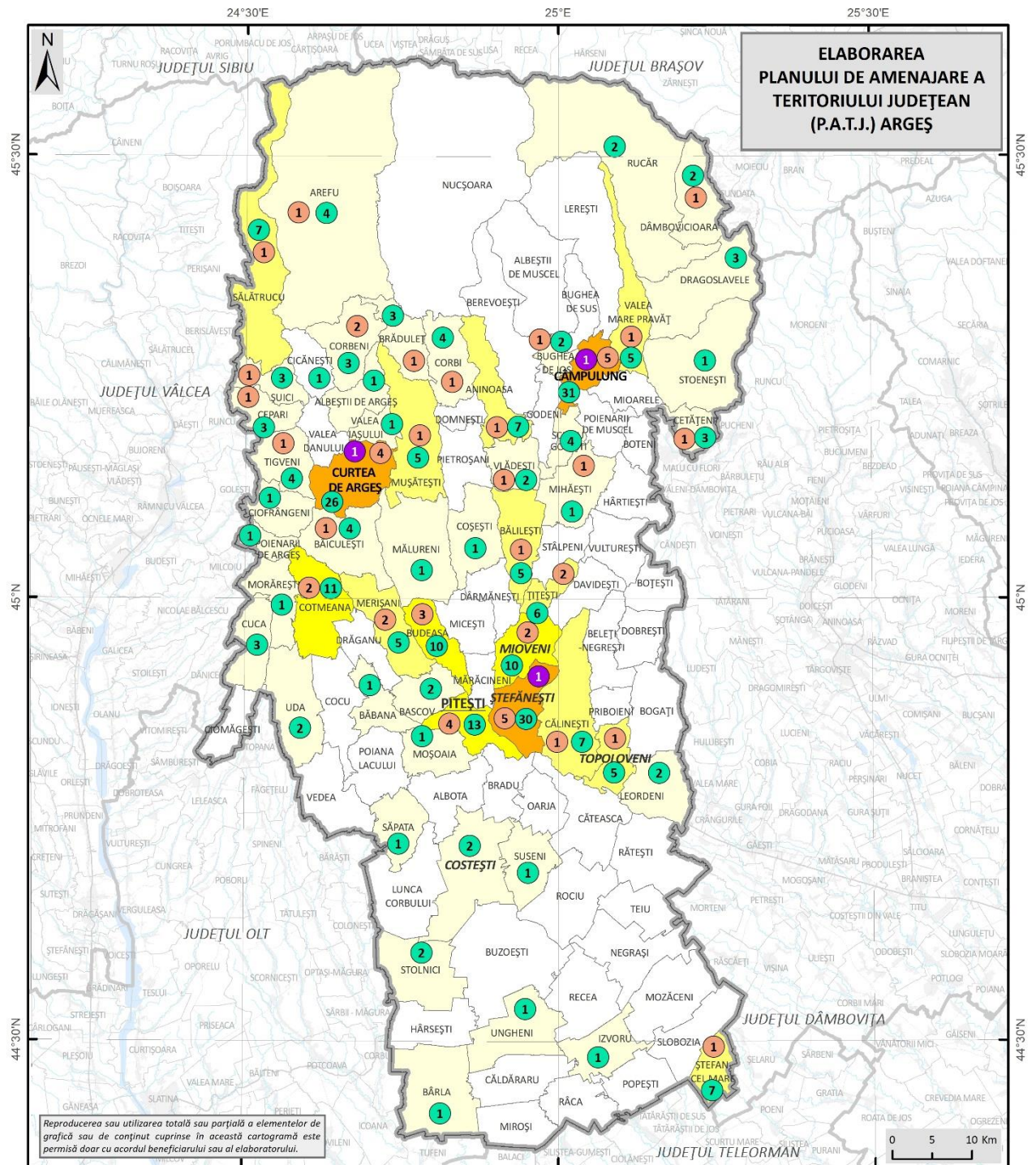

Fig. 2.4 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ (CATEGORIILE A ȘI B)

Sursa: LMI, 2015

II. MONUMENTE DE ARHITECTURĂ - CATEGORIA VALORICĂ A (CONFORM LMI 2015)

Legenda generală

- Limita teritoriului județean
- Limita județelor vecine
- Limita UATB

Legenda specifică

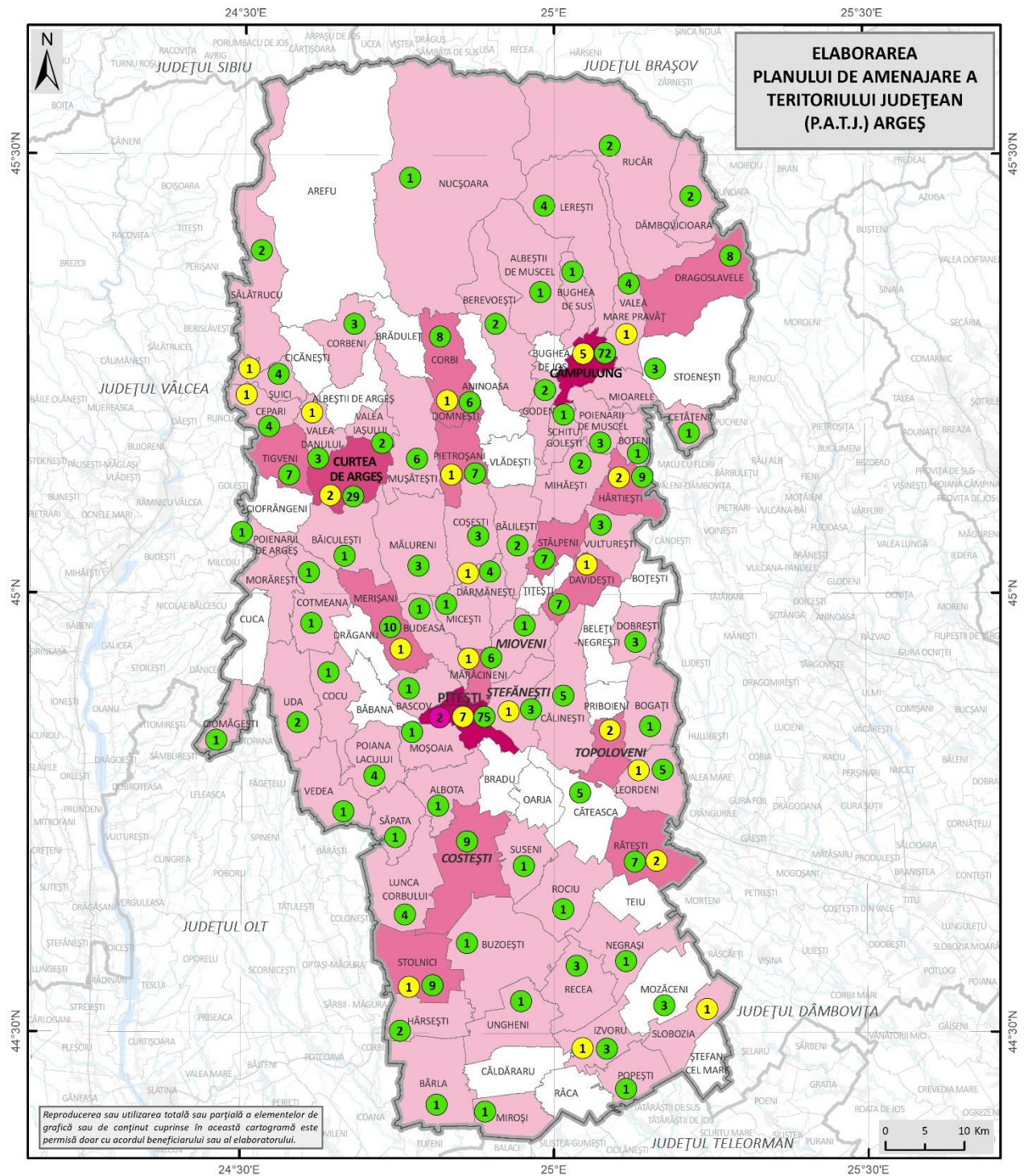
Numărul total al monumente de arhitectură - categoria valorică A

- 0
- 1 - 5
- 6 - 8
- 9 - 17
- 18 - 37

- Situri de arhitectură
- Ansambluri de arhitectură
- Monumente de arhitectură

Fig. 2.5 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ – CATEGORIA VALORICĂ A

Sursa: LMI, 2015

Fig. 2.6 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ – CATEGORIA VALORICĂ B
Sursa: LMI, 2015

2.3.2. Monumente de arheologie

În conformitate cu *Legea 5/6 martie 2000 privind aprobarea PATN - Secțiunea III - Zone protejate - Anexa III, Capitolul I - Valori de patrimoniu cultural de interes național monumente istorice de valoare națională excepțională- la pct.2 - Monumente și situri arheologice* sunt încadrate doar un număr de 4 obiective aparținând a 3 categorii (tabel 2.2):

- f) necropole și zone sacre- epoca fierului;
- g) castre și așezări civile aferente; fortificații romane;
- k) rezervații arheologice.

Tabel 2.3 MONUMENTE ȘI SITURI ARHEOLOGICE

Nr.	Denumirea	Unitatea administrativ-teritorială
f)1.	Necropolă tumulară de incinerare de tip Ferigile-Tigveni (în punctul "Toplița")	Comuna Poiana Lacului, satul Ceparî
f)2.	Necropolă tumulară de incinerare (în punctul "Bălteni")	Comuna Tigveni, satul Tigveni
g)2.	Castrul de piatră Jidava; canabae; castrul de pământ	Municipiul Câmpulung
k)1.	Fortificație și așezare geto-dacică; fortificație medievală, așezare și vestigii provenind de la 3 biserici (în punctul "Cetățuia")	Comuna Cetățeni, satul Cetățeni

Sursa: PATN

În Lista Monumentelor Istorice a județului Argeș sunt incluse 42 de monumente arheologice (înregistrate cu codul AG-I-m-...), 32 de situri arheologice (înregistrate cu codul AG-I-s-...) și 6 ansambluri arheologice (înregistrate cu codul AG-I-a-...), dintr-un total de 1022 monumente listate. Ele pot fi vizualizate pe site-ul: [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](http://LMI-AG.pdf(cultura.ro)).

Conform LMI 2015, *județul Argeș* are înscrise cele mai numeroase monumente arheologice în următoarele UAT-uri (fig. 2.7, tabel 2.4):

Urban:

- **UAT Câmpulung** are un număr de 4 **monumente de arheologie (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 1 monument de arheologie (categoria valorică B);
- **UAT Ștefănești** are un singur **monument de arheologie (categoria valorică A)**.

Rural:

- **UAT Cetățeni**, are un număr de 7 **monumente de arheologie (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 1 monument de arheologie (categoria valorică B);
- **UAT Călinești** are un număr de 6 **monumente de arheologie (categoria valorică A)** la care se adaugă 1 monument de arheologie (categoria valorică B);

- **UAT Lerești** are un număr de **4 monumente de arheologie (categoria valorică A)**;
- **UAT Bârla, Pietroșani, Săpata** au fiecare câte **6 monumente de arheologie (categoria valorică A)**;
- **UAT Domnești** are un număr de **3 monumente de arheologie (categoria valorică A)**;
- **UAT Dârmănești** are un număr de **3 monumente de arheologie (categoria valorică A)**;
- **UAT Dobrești** are un număr de **3 monumente de arheologie (categoria valorică A)**;
- **UAT Stoenști** are un număr de **3 monumente de arheologie (categoria valorică A)** la care se adaugă 1 monument de arheologie (categoria valorică B);
- **UAT Mozăceni** are un număr de **2 monumente de arheologie (categoria valorică B)**.

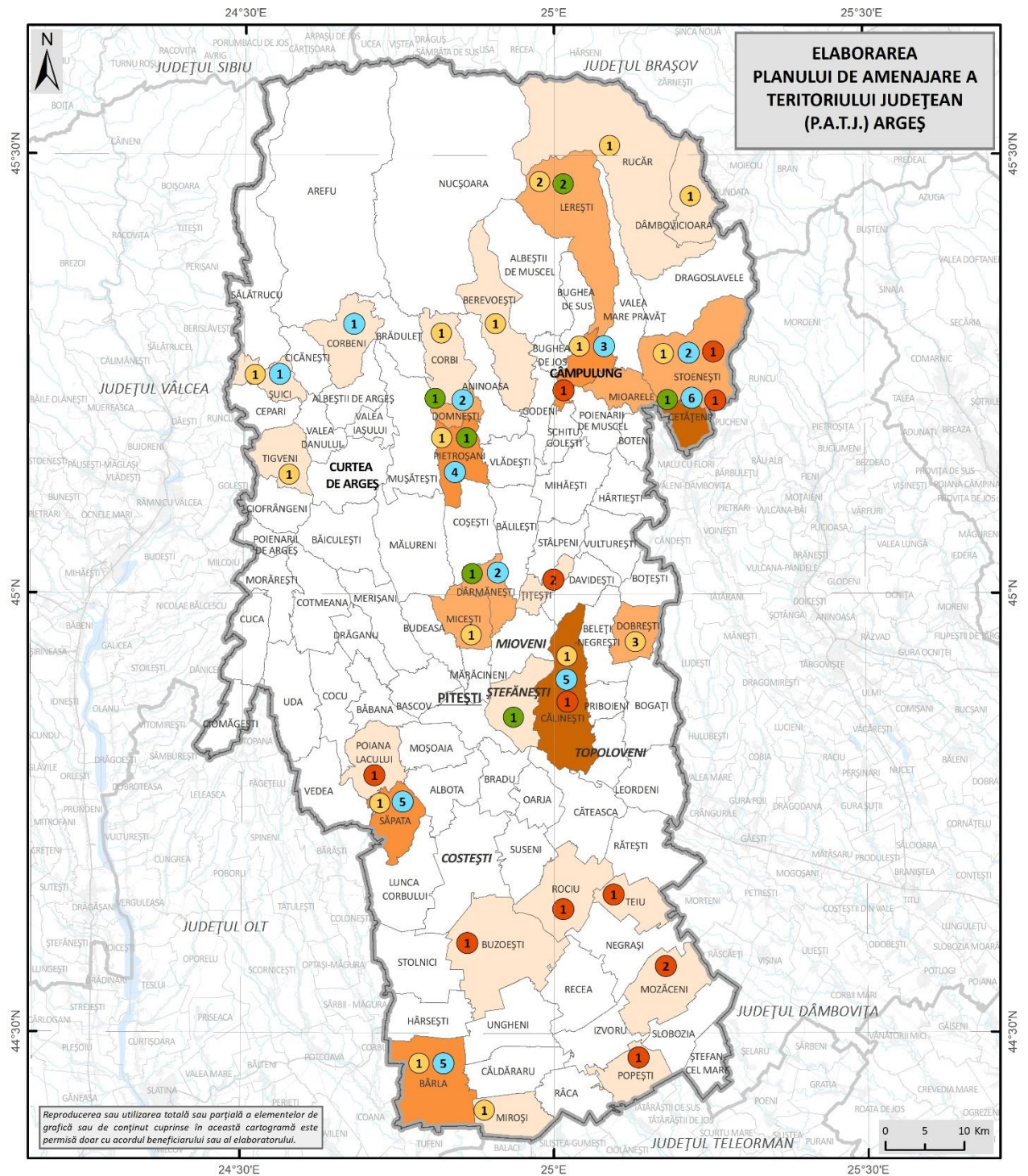
Din analiza valorilor existente, față de ceea ce este cuprins în legea mai sus menționată, se poate constata că județul Argeș are un patrimoniu arheologic de valoare, cu un număr mult mai mare de obiective de patrimoniu care nu este inclus în cadrul PATN - Secțiunea III, Zone protejate și care, în consecință, nu beneficiază de recunoaștere și de o punere în valoare corespunzătoare. Aici se înscriu **UAT Călinești** (are un număr de **6 monumente de arheologie - categoria valorică A**) la care se adaugă 1 monument de arheologie (categoria valorică B), **UAT Bârla, UAT Pietroșani, UAT Săpata** (ce au un număr de **6 monumente de arheologie - categoria valorică A**), **UAT Lerești** (are un număr de **4 monumente de arheologie - categoria valorică A**).

Tabel 2.4 NUMĂR MONUMENTE DE ARHEOLOGIE

Nr.	UAT	SIRUTA	Tip	Nr. monumente categoria A	Nr. monumente categoria B	Nr. total monumente de arheologie
1	BÂRLA	14450	Comună	6	0	6
2	BEREVOEȘTI	14405	Comună	1	0	1
3	BUZOEȘTI	14940	Comună	0	1	1
4	CĂLINEȘTI	15108	Comună	6	1	7
5	CÂMPULUNG	13490	Municipiu, altul decât reședința de județ	4	1	5
6	CETĂȚENI	15402	Comună	7	1	8
7	CORBENI	15741	Comună	1	0	1
8	CORBI	15830	Comună	1	0	1

9	DÂMBOVICIOARA	16329	Comună	1	0	1
10	DÂRMĂNEȘTI	16365	Comună	3	0	3
11	DOBREȘTI	16427	Comună	3	0	3
12	DOMNEȘTI	16454	Comună	3	0	3
13	LEREȘTI	16908	Comună	4	0	4
14	MICEȘTI	17209	Comună	3	0	3
15	MIOARELE	17334	Comună	3	0	3
16	MIROȘI	17398	Comună	1	0	1
17	MOZĂCENI	17575	Comună	0	2	2
18	PIETROȘANI	17851	Comună	6	0	6
19	POIANA LACULUI	18028	Comună	0	1	1
20	POPEȘTI	18162	Comună	0	1	1
21	ROCIU	18475	Comună	0	1	1
22	RUCĂR	18527	Comună	1	0	1
23	SĂPATA	18581	Comună	6	0	6
24	STOENEȘTI	18858	Comună	3	1	4
25	ȘTEFĂNEȘTI	13392	Oraș	1	0	1
26	ȘUICI	19141	Comună	2	0	2
27	TEIU	19212	Comună	0	1	1
28	TIGVENI	19249	Comună	1	0	1
29	ȚIȚEȘTI	19338	Comună	0	2	2

Sursa: LMI, 2015

I. MONUMENTE DE ARHEOLOGIE (CONFORM LMI 2015)

Legenda generală

- Limita teritoriului județean
- Limita județelor vecine
- Limita UATB

Legenda specifică

Numărul total al monumentelor de arheologie

0	● Situri arheologice - categoria valorică A
1 - 2	● Ansambluri arheologice - categoria valorică A
3 - 4	● Monumente arheologice - categoria valorică A
5 - 6	● Situri arheologice - categoria valorică B
7 - 8	

Fig. 2.7 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHEOLOGIE

Sursa: LMI, 2015

În cadrul LMI 2015, Categoria Arheologie (I) include 80 obiective, dar RAN Jud. Argeș este format de 221 obiective - ce sunt corelate cu poziționarea pe harta județului (conf. www.cimec.ro, <https://map.cimec.ro>), fiind marcate diferențiat, ca situri cu localizare exactă un număr de UAT-uri cu culoarea roșie și situri fără localizare exactă (marcate cu culoarea verde).

Numărul siturilor arheologice înscrise în Repertoriul Arheologic Național la nivel de UAT este redat în continuare (fig. 2.8), fiecare sit fiind detaliat în Anexa 4:

MUNICIPII

CÂMPULUNG	12
CURTEA DE ARGEȘ	5
PITEȘTI	25

ORAȘE

MIOVENI	2
ȘTEFĂNEȘTI	3
TOPOLOVENI	3

COMUNE

ALBOTA	7
ANINOASA	1
AREFU	1
BASCOV	1
BĂICULEȘTI	1
BĂLILEȘTI	1
BÂRLA	7
BEREVOEȘTI	1
BUDEASA	7
BUZOEȘTI	1
CĂLINEȘTI	4
CETĂȚENI	3
CICĂNEȘTI	1
CORBENI	1

CORBI	1
COTMEANA	2
DAVIDEȘTI	1
DÂMBOVICIOARA	10
DÂRMĂNEȘTI	4
DOBREȘTI	28
DOMNEȘTI	1
GODENI	2
HÂRSEȘTI	3
LEREȘTI	3
LUNCA CORBULUI	2
MĂLURENI	2
MĂRĂCINENI	2
MICEȘTI	3
MIHĂEȘTI	2
MIOARELE	1
MIROȘI	4
MOȘOAIA	6
MOZĂCENI	2
NEGRAȘI	1
PIETROȘANI	2
POIANA LACULUI	1
POPEȘTI	1
PRIBOIENI	2
RÂCA	1
ROCIU	1
RUCĂR	7
SĂPATA	1
SCHITU GOLEȘTI	2
STOENEȘTI	3
STOLNICI	2
ȘTEFAN CEL MARE	2
ȘUICI	1

TEIU	1
TIGVENI	2
ȚIȚEȘTI	24
VALEA MARE PRAVĂȚ	1

Dintre aceste situri, unele au valoare culturală și patrimonială excepțională (păstrăm numetorarea acestor situri arheologice așa cum apar ele în lista UNESCO, [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#)):

7.6. Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr – Scărișoara

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-248	Rucăr - Scărișoara	Romania	N45 23 54.11 E25 10 42.89	1.26 ha	13.31 ha
----------	-----------------------	---------	------------------------------	---------	----------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 18536.01** și **cod LMI AG-I-s-A-13375** ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](#), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](#).

Localizare [Afیșează pe harta României](#) *

Cod RAN 18536.01

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13375

Nume Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr -
Scărișoara

Județ Argeș

Unitate administrativă Rucăr

Localitate Rucăr

Punct Scărișoara

Punct alte denumiri Câmpul Rucărului

Reper Fortificația de la Rucăr a fost construită într-o poziție strategică, la sud de Pasul Bran și la nord de actualul oraș, în lunca pârâului Râușorul.

Reper hidrografic - nume Dâmbovița, Râușorul

Reper hidrografic - tip râu; pârâu

Forma de relief depresiune

Utilizare teren pășune

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Cetatea Rucărului este amplasată strategic pe o terasă joasă în zona în care râurile Roghina și Cernea se varsă în râul Dâmbovița, în punctul „Scărișoara”. sau „Câmpul Rucărului”. În cadrul cercetărilor arheologice efectuate de-a lungul anilor a fost excavată aproximativ 40% din suprafața fortificației (colțul de sud-vest), documentând o singură fază de construcție.

Suprafața sitului 0,491 ha

Stare de conservare bună / 23.03.2023

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 23.03.2023

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații
Castellum	Epoca romană (începutul secolului al II-lea p. Chr.)	neprecizată	Fortul din lemn și pământ, cu plan dreptunghiular, are dimensiunile de 40 × 60 m. Sistemul de fortificații este format dintr-un zid de pământ, care pe latura sa de sud măsoară 5,10 m lățime și 0,80 m înălțime. Acesta este înconjurat de două șanțuri, de cca. 5,10 m în deschidere și 1,20 m adâncime. La interior este mărginit de un drum de pază (via sagularis) care măsoară cca. 1 m lățime. La colțul de sud-est au fost identificate urme ale

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații
			<p>unui turn de lemn.În interiorul fortificației s-au descoperit urme ale clădirilor din centrul acesteia și s-a presupus existența a două barăci, cu lungimi de 14,50 m. Dimensiunile sunt oarecum neobișnuite pentru că în general, în acest tip de fortificație, cazarma măsoară cca. 25 m lungime.</p> <p>Cercetările arheologice și analiza materialului descoperit au datat fortificația din timpul împăratului Traian. Judecând după constatările timbrelor tegulare, garnizoana era constituită probabil dintr-un contingent al cohorții II Flavia Bessorum (IDR II 607). Datarea emisiunilor bănești descoperite în fortificație se încheie la 114/117. Ceramica de terra sigillata descoperită la Rucăr a fost datată la începutul secolului al II-lea d.Hr.</p>

1. Cătănicu Bogdan, Ioana, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campaniile 1983-1992, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 1993, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=590> [Publicație] (sursa fișei de sit)
2. DMSI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fișei de sit)
3. Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 95, poz. 50 [Publicație] (sursa fișei de sit)
4. Cătănicu Bogdan, Ioana, Ceramica dacică din Castellum de la Rucăr, Acta Musei Napocensis, XXII-XXIII, 1986, 201-211 [Publicație]
5. Bădescu, Marin, Val, troian, sau drum roman, între Argeș - Pitești și Rucăr, Argesis, Muzeul Județean Argeș, Pitești, 2001, 47-

54, <http://www.cimec.ro/pdf2/Argesis/dl.asp?filename=Argesis-10-Studii-si-comunicari-Muzeul-Judetean-Arges-2001.pdf> [Publicație]

6. Tudor, Dumitru, Considerenții asupra unor cercetări arheologice făcute pe Limes Transalutanus, Studii și Cercetări de Istorie Veche, VI, 1-2, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1955, 87-99, 3 [Publicație]

7. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Studii și Cercetări de Istorie Veche, 25, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1974, 277-288 [Publicație]

8. Tudor, Dumitru, Oltenia romană (ediția a IV-a), Editura Academiei, București, 1978, 297-298, 323 [Publicație]

9. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Muntenia: în sistemul defensiv al Imperiului Roman sec. I-III p. Chr., Tipoalex, Alexandria, 1997, 45-47 [Publicație]

10. Gudea, Nicolae, 1997 [Publicație]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 201): „Castellum-ul de la Rucăr a fost construit într-o poziție strategică la S de pasul Bran (Fig. 3.1), la N de satul actual, pe o terasă joasă în zona vărsării pâraielor Roghina și Cernea în Dâmbovița, în punctul „Scărișoara” sau „Câmpul Rucărului”. Cercetările arheologice (Băjan, D. 1904; Bogdan-Cătănciu I., 1971-1975 și 1979-1985) au cuprins aproximativ 40% din suprafața fortificației (colțul SV), evidențiindu-se o singură fază de construcție. Castellum-ul de lemn și pământ (Fig. 3.2 – 3.3), avea un plan dreptunghiular (Fig. 3.3) și dimensiunile de 40×60 m. Sistemul de fortificare este format dintr-un val de pământ, care pe latura de S măsoară 5,10 m lățime și 0,80 m înălțime, înconjurat de două șanțuri, de aprox. 5,10 m deschidere și 1,20 m adâncime și mărginit la interior de o via sagularis, cu o lățime de 1 m. La colțul de SE au fost identificate urmele unui turn de lemn. În interior au fost descoperite urme ale clădirilor din centrul fortificației și a fost presupusă prezența a două barăci, cu lungimi de 14,50 m. F. Marcu consideră că dimensiunile sunt totuși neobișnuite, în general, în acest tip de fortificație, barăcile măsurând circa 25 m în lungime. Cercetările arheologice și analiza materialului descoperit au datat fortificația în timpul domniei împăratului Traian. Garnizoana era formată probabil dintr-un detașament al cohorții II Flavia Bessorum (IDR II 607), judecând după descoperirile de ștampile tegulare. Datarea emisiunilor monetare descoperite în fortificație se încheie la 114/117. Ceramica de tip terra sigillata

descoperită la Rucăr a fost datată la începutul sec. II. La 100 m NNE de castru au fost identificate termele (Fig. 3.4 – 3.5). Edificiul termal a fost doar sondat de Ioana Bogdan-Cătăniciu, care a putut stabili dimensiunile acestuia, respectiv de 21 × 16 m.

Bibliografie: Tudor, D. 1955. Considerații asupra unor cercetări arheologice făcute pe limes transalutanus, Studii și Cercetări de Istorie Veche, 6, 1-2, 90-93 și fig. 3 (planul termelor); TIR L 35, 62;. Bogdan- Cătăniciu, I. 1974. Cercetări în castellum de la Rucăr, Studii și Cercetări de Istorie Veche, 25, 2: 277-288; Tudor 1978, 297-298, 323; Beneš 1978, 18; Bogdan-Cătăniciu 1997, 45-47; Gudea 1997, 81, nr. 65; Gudea 2005, 500, nr. VII. C. 1b; Marcu 2009, 230, nr. 68; Costea 1996, 155-156, nr. 444.”

7.7. Castrul auxiliar și termele de la Voinești - Măilătoaia/ Malul lui Cocoș

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-249	Voinești - Măilătoaia	Romania	N45 17 53.56 E25 04 31.18	1.2 ha	9.47 ha
----------	-----------------------	---------	------------------------------	--------	---------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 16935.01** și **cod LMI AG-I-s-A-13387** ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](#), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](#).

Localizare [Afیșează pe harta României](#) *

Cod RAN 16935.01

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13387

Nume Castrul auxiliar și termele de la Voinești - Măilătoaia/
Malul lui Cocoș

Județ Argeș

Unitate administrativă Lerești

Localitate Voinești

Punct Măilătoaia

Punct alte denumiri Malul lui Cocoș

Reper Malul lui Cocoș se află în partea de est a satului Voinești (comuna Lerești), la circa 600 m nord-est de ieșirea din orașul Câmpulung-Muscel.

Reper hidrografic - nume Râul Târgului

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief depresiune

Utilizare teren agricultură; pășune

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Fortul auxiliar Voineșt este situat la aproximativ 12 km nord de Cetatea Romană Câmpulung (Jidova I) și la aproximativ 22 km sud de Cetatea Rucăr pe un platou ușor înălțat. Fortul este situat la marginea vestică a aceluși platou, fiind parțial avariat de râpa cauzată de curgerea râului Redea, într-un loc numit „Malul lui Cocoș – Măilătoaia”.

Suprafața sitului 1,204 ha

Stare de conservare medie / 20.07.2022

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 20.07.2022; Agricultură intensivă: 3 / 20.07.2022

Regim de proprietate public

Proprietar Consiliul Local Lerești

Data ultimei modificări a fișei 15.04.2024

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castru	Epoca	romană	Fortificația are zidul gros de 1,15 m	AG-I-m-A-

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
auxiliar	romană (secolul al II-lea)		realizat în tehnica opus incertum, înconjurat de un zid simplu și de un șanț defensiv. Două ștampile de țiglă recuperate atestă detașamentele Legiunii XI Claudia Pia Fidelis (LEG XI CPF) și ale cohorței I Flavia Commagenorum (COH COM), ambele active în acea regiune în timpul domniei lui Traian.	13387.01
Terme	Epoca romană (secolul al II-lea)	romană	O primă constatare a fost aceea că zidul bazinului, dar și cel care mărginea în partea de sud șirul de trei încăperi identificat în S1 (el marchează totodată latura de nord a spațiului de la est de bazin) au apărut imediat sub stratul vegetal. Zidul orientat nord-sud, care delimitează în partea de est spațiul, se afla la o adâncimea mai mare față de celelalte două, fiind interceptat la circa 0,90 m de la nivelul actual de călcare. El pare a fi fost demantelat până aproape de nivelul fundației. Structura fundației era destul de solidă, fiind alcătuită din pietre (de carieră,	AG-I-m-A- 13387.02

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			<p>șisturi) legate cu mortar.O a doua constatare a fost făcută după demontarea matorului dintre S1 și S2, carourilor 6-12, în 2014 și 2015. Cu această ocazie, s-a observat că zidul orientat vest-est, care marchează latura sudică a șirul de trei încăperi și închide în partea de nord mica încăperea (spațiul) de la est de bazinul de apă caldă, este străpuns de un canal. El taie și colțul nordic al zidului care marchează latura estică a micii încăperi, în punctul de îmbinare cu zidul orientat vest-est (fig.1). Canalul avea pereții laterali realizați din cărămizi dispuse pe cant, iar în deschidere măsură 0,40 m. El pornește din cea de-a doua încăperea din șirul de trei (cea de la est de „camera cu hypocaust”) și traversează oblic peretele sudic al acestei încăperi. Deocamdată, nu putem preciza funcționalitatea sa.</p>	

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro)

1. DMASI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fișei de sit)
2. Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii și

- cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 96-97, poz. 75-77 [Ordin MCC] (sursa fișei de sit)
3. Matei-Popescu, Florian et all, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2014, Institutul Național al Patrimoniului, 2015, 253-254, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5467&d=Voinesti-Leresti-Arges-Voinesti-%96-Thermae-2014> [Publicație]
  4. Cantacuzino, Gheorghe I., Cronica cercetărilor aheologice din România. Campania 2001, CIMEC- Institutul de Memorie Culturală, București, 2002, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1558&d=Voinesti-Dambovita-Cetate-2001> [Publicație]
  5. Matei-Popescu, Florian et all, Cronica cercetărilor aheologice din România. Campania 2015, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2016, 108-110, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5489&d=Voinesti-Leresti-Arges-Mailatoaia--Malul-lui-Cocos-2015> [Publicație]
  6. Matei-Popescu, Florian, 75. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș - Punct: Malul lui Cocoș - Măilătoaia, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2017, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2018, 153-155, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5872&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malul-lui-Cocos-%96-Mailatoaia-2017> [Publicație]
  7. Matei-Popescu, Florian et all, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2018, Institutul Național al patrimoniului în parteneriat cu Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, 2019, 252-254, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6249&d=Voinesti-Leresti-Arges-Mailatoaia-2018> [Publicație]
  8. Matei-Popescu, Florian, Voinești, com. Lerești, jud. Argeș, punct: "Malul lui Cocoș - Măilătoaia", Cronica cercetărilor aheologice din România. Campania 2019, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2020, 439-441, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6380&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malul-lui-Cocos-%96-Mailatoaia-2019> [Publicație]
  9. Matei-Popescu, Florian et all, Voinești | Comuna: Lerești | Județ: Argeș | Punct: Măilătoaia | Anul: 2016, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2016, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2017, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5679&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malatoaia-2016> [Publicație]

10. Matei-Popescu, Florian et al, Voinești | Comuna: Lerești | Județ: Argeș | Punct: Măilătoaia - Malul lui Cocoș | Anul: 2016, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2016, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2017, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5679&d=Voinesti-Leresti-Arge-Malatoaia-2016> [Publicație]
11. Matei-Popescu, Florian, 63. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș. Punct: Malul lui Cocoș - Măilătoaia, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2020, Institutul Național al Patrimoniului în parteneriat cu Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu și Centrul de Cercetare a Patrimoniului și Istoriei Socio-Culturale, București, 2021, 343-352, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6618&d=Voinesti-Leresti-Arge-Malul-lui-Cocos-%96-Mailatoaia-2020> [Publicație] (sursa fișei de sit)
12. Gudea, Nicolae, Der untermoesische Donaulimes und die Verteidigung der moesischen Nord- und Westküste des Schwarzen Meeres: Limes et litus Moesiae Inferioris (86-275 n. Chr.), Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum, 52, 2, Berlin, 2005, 500, <https://journals.ub.uni-heidelberg.de/index.php/jahrb-rgzm/article/download/18862/12674> [Publicație]
13. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 246, 77 [Publicație]
14. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicație]
15. Bădescu, M., Complexul roman de la Voinești-Muscel, Muscel 2000, Câmpulung, 2009 [Publicație]
16. Costea, Florea, Repertoriul arheologic al Județului Brașov / 2, Muzeul Județean de Istorie, Brașov, 1996, 191-192 [Publicație]
17. Matei-Popescu, Florian, 100. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș Punct: Malul lui Cocoș - Măilătoaia, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2021, 2022 [Publicație]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 203-205): „Castellum-ul de la Voinești (Fig . 4.1–4.4) este

situat la o distanță de 12 km N de fortificațiile de la Câmpulung și la 22 km S de fortificația de la Rucăr. A fost identificat la E de satul actual, în punctul „Malul lui Cocoș - Măilătoaia”; castrul este amplasat în partea de vest a platoului, fiind distrus de valea Redei. Cercetările arheologice desfășurate la Voinești (M. Bădescu, C. Becleanu 1969; C. C. Petolescu, T. Cioflan, M. Bădescu 1980) au identificat un castellum de piatră (?), de dimensiuni neprecizate, cu ziduri realizate în tehnica opus incertum de 1,15 m grosime, înconjurat cu un șanț simplu de apărare. Materialul tegular descoperit în zona barăcilor este șampilat cu ștampilele legiunii XI Claudia (LEG XI CPF) și ale cohorții I Flavia Commagenorum (COH COM) (ILD 165, 166), ștampile identice cu cele descoperite la Drajna. I. Bogdan-Cătănicu consideră că ceea ce era un strat de pietre de râu, lat de circa 1 m, nu dovedește existența unei fortificații de piatră, fiind vorba, de fapt, de via sagularis a unei fortificații de lemn și pământ. La o distanță de circa 40 m SE de castru au fost identificate și termele fortificației (Fig . 4.3–4.4), pe același platou (către strada Roman). Cercetările arheologice din zona termelor de la Voinești s-au desfășurat în două etape distincte: M. Bădescu în perioada 1980-1990 și C. C. Petolescu, Fl. Matei-Popescu, I. Dumitrescu din 2013 – prezent. În anul 1986 termele au suferit distrugerii, când prin colțul nord-estic a fost săpat un șanț pentru instalarea unei conducte în vederea alimentării cu apă a orașului Câmpulung Muscel. Noile cercetări au dezvelit o porțiune din partea de S a edificiului termal, fiind descoperite bazine și instalații cu hypocaust. Materialul tegular descoperit aici poartă ștampilele trupelor menționate anterior. Pe o țiglă apare o șampilă comună a celor două unități, ceea ce indică prezența unei Bauvexillation comună. Pe baza materialului tegular și a descoperirilor monetare cele două monumente datează din epoca lui Traian.

Bibliografie: Tudor 1978, 309; Bădescu, M.I. 1981. Ștampilele tegulare de la Voinești - Muscel (com. Lerești, jud. Argeș), Studii și Cercetări de Istorie Veche, 32, 2: 291-295; Bogdan-Cătănicu 1997, 45 și nota 66; Gudea 1997, 81, nr. 64; Gudea 2005, 500, nr. VII. C. 1a; Marcu 2009, 246, nr. 77; Bădescu, M.I. 2009. Complexul roman de la Voinești-Muscel. Câmpulung: Editura Muscel 2000; Costea 1996, 191-192, nr. 578; Petolescu, C.C, Matei-Popescu, F. și Dumitrescu, I. 2014. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș, punct: Voinești- Thermae. Cronica Cercetărilor Arheologice, campania 2014, 253-254, nr. 154; Matei Popescu, F. și Dumitrescu, I. 2019. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș, punct: Malul lui Cocoș- Măilătoaia. Cronica Cercetărilor Arheologice: 252-254; Matei-Popescu, F. și Dumitrescu, I. 2020. Băile militare romane de la Voinești / Roman Military Bathhouse from Voinești, în: C.A. Bărbulescu, C. Croitoru și O.V. Udrescu (eds). Miscellanea historica et archaeologica in memoriam Dumitru Berciu: 251-269. Brăila: Editura Istros a Muzeului Brăilei "Carol I".

7.8. Castrul roman de la Câmpulung - Jidova

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-250	Câmpulung - Jidova 1	Romania	N45 13 15.28 3.61 ha E25 00 44.20	37.99 ha
1718-251	Câmpulung - Jidova 2	Romania	N45 13 00.78 0.98 ha E25 00 41.17	

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 13506.02** și **cod LMI AG-I-s-A-13357** ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](#), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Localizare [Afیșează pe harta României](#) *

Cod RAN 13506.02

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13357

Nume Castrul de epocă romană de la Câmpulung - Jidova

Județ Argeș

Unitate administrativă Municipiul Câmpulung

Localitate Câmpulung

Punct Jidova

Punct alte denumiri Jidava

Reper Castru auxiliar avea o poziție strategică la aproximativ 20 km sud de pasul Rucăr-Bran, fiind identificat la sud de cartierul Pescăreasa din municipiul Câmpulung Muscel, pe suprafața unei terase joase, pe malul drept al Râului Târgului, în unctul „Cetate” sau „Jidova”.

Reper hidrografic - nume Târgului

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief depresiune

Utilizare teren locuire

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Fortificația Câmpulung este situată la sud de cartierul Pescăreasa a localității Câmpulung Muscel, la aproximativ 20 km sud de pasul Rucăr-Bran. Se întinde pe o terasă inferioară pe malul drept al râului Târgului, la locul Cetate sau Jidova.

Observații Castrul se află situat pe Limes Transalutan.

Descoperitor Dumitru Butculescu

Data descoperirii 1876

Suprafața sitului 1,405 ha

Stare de conservare medie / 21.07.2022

Riscuri antropice Afectare parțială: 2 / 07.03.2018

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fișei 21.03.2024

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castru de piatră	Epoca romană timpurie	romană	Castrul este ridicat din piatră, are plan dreptunghiular (98,65×132,35 m), având colțurile rotunjite. Porta praetoria este amplasată pe latura de S, zidul este lucrat în tehnica opus incertum, având o grosime de 1,80 m. Sistemul de fortificație se completează cu un șanț de apărare, cu o deschidere de 7-11,20 m și 2-2,30 m adâncime, neîntrerupt în fața porților. Deși pe toate laturile au fost identificate turnuri de curtină, (3,75×4 m), cu deschiderea porților de 5,30 m,	AG-I-m-A-13357.02

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			turnurile de colț lipsesc. Turnurile de porți au un plan aproximativ pătrat (5x5,60 m), ușor ieșite în exterior. Au fost identificate și principalele drumuri din castru, cel mai bine documentat fiind via principalis, ce măsoară 5,90 m lățime.	
șanț de apărare	Epoca romană (sec. III p. Chr.)	romană		AG-I-m-A- 13357.03

S-au publicat numeroase articole și studii de specialitate cu privire la cele 2 castre care s-au cercetat aici. O parte din aceste titluri pot fi consultate mai jos (sursa bibliografiei: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://www.cimec.ro)):

1. Petolescu, Constantin C.; Cioflan, Teodor, Cercetări în castrul roman de la Câmpulung Pescăreasca în anii 1980-1990, Argessis, 7, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Pitești, 1995, 15-20, <http://www.cimec.ro/pdf2/Argesis/dl.asp?filename=Argesis-07-Studii-si-comunicari-Muzeul-Judetean-Arges-1995.pdf> [Publicație]
2. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Biserica Fundeni, Mănăstirea Negru Vodă, Pescăreasca/Jidova | Anul: 1983 - 1992, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campaniile 1983-1992, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 1993, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=588> [Publicație] (sursa fișei de sit)
3. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul Pescăreasca - Jidava | Anul: 1995, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1995, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 1996, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=174> [Publicație] (sursa fișei de sit)

4. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: castrul Pescăreasa - Jidava | Anul: 1996, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 1996, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 1997, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=351&d=Campulung-Argeș-castrul-Pescareasa--Jidava-1996> [Publicație] (sursa fișei de sit)
5. Petolescu, Constantin, Castrul roman de la Câmpulung Muscel - "Jidova", 2001
6. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Jidova, cartier Pescăreasa | Anul: 2001, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2001, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2002, 94-95, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1328> [Publicație]
7. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Jidova, cartier Pescăreasa | Anul: 2000, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2000, CIMEC - Institutul de Memorie Culturală, București, 2001, 62-64, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1025> [Publicație]
8. CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 91, poz. 6-9 [Publicație] (sursa fișei de sit)
9. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2014, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2014, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, 2015, 95-97, Fig. 1, fig. 2, fig. 7., <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5373&d=Campulung-Argeș-Castrul-roman-Campulung--%84Jidova%94-2014> [Publicație]
10. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Jidova | Anul: 2010, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2010, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2011, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=4516&d=Campulung-Argeș-Jidova-2010> [Publicație]
11. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Jidova, cartier Pescăreasa | Anul: 2001, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2011, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2012, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=4700&d=Campulung-Argeș-Cartier-Pescareasa--Jidova-2011> [Publicație]
12. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: castrul Pescăreasa - Jidava |

Anul: 2012, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2012, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2013, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=4927&d=Campulung-Arges-castrul-Pescareasa--Jidava-2012> [Publicație]

13. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: castrul Pescăreasa - Jidava | Anul: 2013, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2013, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2014, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5198&d=Campulung-Arges-castrul-Pescareasa--Jidava-2013> [Publicație]

14. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2015, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2015, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2016, 47-48, fig. 1, fig. 2, fig. 3, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5533&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung--%84Jidova%94-2015> [Publicație]

15. Petolescu, Constantin C., Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung | Anul: 2018, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2018, Institutul Național al Patrimoniului în parteneriat cu Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, 2019, 43-46, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6104&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung-2018> [Publicație]

16. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - [Jidova] | Anul: 2019, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2019, Institutul Național al Patrimoniului în parteneriat cu Muzeul Județean Buzău, 2020, 77-81, [https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6308&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung--\[Jidova\]-2019](https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6308&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung--[Jidova]-2019) [Publicație]

17. Petolescu, Constantin et all, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2016, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2016, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2017, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5705&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung--Jidova-2016> [Publicație]

18. Petolescu, Constantin et all, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2017, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2017, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București,

- 2018, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5862&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung-%96-%84Jidova%94-2017> [Publicație]
19. Petolescu, Constantin, 11. Câmpulung, cartier Pescăreasa, jud. Argeș, Punctul Castrul roman de la Câmpulung Jidova, Cronica Cercetărilor Arheologice. Campania 2020, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2021, 68-78, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6471&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung-%84Jidova%94-2020> [Publicație]
20. Țentea, Ovidiu, Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2022 [Fișă de sit]
21. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, Muzeul Național de Istorie a României, 2022, 205-209, 5.1-5.4.3, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicație]
22. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie, Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892–1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 134 [Publicație]
23. Tudor, Dumitru, Castele romane de la Jidava, lângă Câmpulung în Muscel, București, 1936, 89-117 [Publicație]
24. Petolescu, Constantin C., Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", <https://iabvp.ro/jidova/> [site web]
25. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, București, 1937, 147-149 [Publicație]
26. Tudor, Dumitru, Știre nouă despre castrul Jidava, Buletinul Muzeului Militar Național, 4, București, 1944, 7-8; 89-101 [Publicație]
27. Tudor, Dumitru, Arme și diferite obiecte din castrul Jidava, Buletinul comisiei monumentelor istorice, 37, București, 1944, 119-122 [Publicație]
28. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, TIR L, 35, 57
29. Popescu, Em.; Popescu, Eugenia, Castrul roman Jidova-Câmpulung (Observații preliminare), Argeșis. Studii și comunicări, 1, Muzeul Pitești, Pitești, 1968, 67-79, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=67070-castrul-roman-jidava-campulung-observatii-preliminare--argesis-studii-si-comunicari--i-1968> [Publicație]
30. Popescu, Em.; Popescu, Eugenia, Raport preliminar asupra săpăturilor efectuate în anii

- 1962-1967 în castrul roman de lângă Cîmpulung-Muscel (Jidova), Materiale și Cercetări Arheologice, IX, Editura Academiei Republicii Populare Române, București, 1970, 251-263, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=122344-raport-preliminar-asupra-sapaturilor-efectuate-in-anii-1962-1967-in-castrul-roman-de-langa-campulung-muscel-jidova--materiale-si-cercetari-arheologice-institutul-de-arheologie-vasile-parvan--9-1970> [Publicație]
31. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1978, 281-284 [Publicație]
32. Vlădescu, C.M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 122-124, 40
33. Popescu, Em.; Petolescu, Constantin C.; Cioflan, T., Distrugerea castrului de la Cîmpulung (Jidova), Studii și Comunicări, 3, Cîmpulung, 1984, 15-19 [Publicație]
34. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Scrisul românesc, Craiova, 1986, 89-91 [Publicație]
35. Petculescu, Liviu, Fragments of Helmets from the Roman fort at Jidava, Acta Musei Napocensis, 36, I, Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei, Cluj- Napoca, 1997, 189-196, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=104291-fragments-of-helmets-from-the-roman-fort-at-jidava--acta-musei-napocensis-actamn-muzeul-national-de-istorie-a-transilvaniei--36-i-1999> [Publicație]
36. Bogdan Cătănicu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 44-45, 106-107 [Publicație]
37. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, 44, 1, Berlin, 1997, 79-80, 62 [Publicație]
38. Dudău, Octavian, Circulația monetară în castrele de trupe auxiliare din provincia Dacia, Graphite, Timișoara, 2006, 104-105
39. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Mega, Cluj-Napoca, 2009, 196-202, 45
40. Costea, Florea, Repertoriul arheologic al județului Brașov, Editura C2design, Brașov, 1996, 55-59, 79
41. Petolescu, C. Constantin, 16. Cîmpulung, cartier Pescăreasa, jud. Argeș [Jidova] Punct: Castrul roman de la Cîmpulung, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2021, 2022

42. Petolescu, Constantin, 19. Câmpulung | Comuna: Municipiul Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2022, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2022, 2023

Informații detaliate despre această fortificație apar în studiul lui Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare*. 2, *Cercetări Arheologice*, 29, 1, Muzeul Național de Istorie a României, 2022, 205-209: „a. Câmpulung Muscel I (Fig. 5.1-5.2; 5.3.2-5.4.2) este un castru auxiliar având o poziție strategică la aproximativ 20 km S de pasul Rucăr-Bran, fiind identificat la S de cartierul Pescăreasa din municipiul Câmpulung Muscel, pe suprafața unei terase joase, pe malul drept al Râului Târgului, în punctul „Cetate” sau „Jidova” (forma „Jidava” intrată și ea în literatura specialitate este o creație a lui C. D. Aricescu). În urma cercetărilor arheologice (D. Butculescu 1876; Gr. Tocilescu, P. Polonic 1901; Em. Popescu, Fl. Mârțu 1962-1964; Em. Popescu, Eugenia Popescu 1964-1976; C. C. Petolescu, T. Cioflan 1978-2007; C. C. Petolescu, Fl. Matei-Popescu, I. Dumitrescu 2008 - în prezent) a fost identificată o singură fază constructivă a castrului, dar unii autori susțin existența unei faze de lemn și pământ, iar I. Bogdan-Cătănciu susține existența a chiar trei faze. Castrul este ridicat din piatră, are plan dreptunghiular (98,65×132,35 m), având colțurile rotunjite (Fig 5.4.2). Porta praetoria este amplasată pe latura de S, zidul este lucrat în tehnica opus incertum, având o grosime de 1,80 m. Sistemul de fortificație se completează cu un șanț de apărare, cu o deschidere de 7-11,20 m și 2-2,30 m adâncime, neîntrerupt în fața porților. Deși pe toate laturile au fost identificate turnuri de curtaină, (3,75×4 m), cu deschiderea porților de 5,30 m, turnurile de colț lipsesc. Turnurile de porți au un plan aproximativ pătrat (5×5,60 m), ușor ieșite în exterior. Au fost identificate și principalele drumuri din castru, cel mai bine documentat fiind via principalis, ce măsoară 5,90 m lățime. În interiorul castrului au fost cercetate un număr de clădiri, dintre care se evidențiază principia, clădirea comandamentului, cu dimensiunile de 30,40×34,70 m. Planul clădirii este cel obișnuit, cu un atrium (14,30×19 m) care are pe fiecare latură câte trei spații (4,30×4,30), cu o basilica (9,20×28 m), iar în spate aedes principiorum și alte două camere. În colțul nord-vestic al clădirii comandamentului (armamentarium) au fost descoperite circa 400 de vârfuri de săgeți, de tip oriental. În *latus sinistrum* a fost identificat praetorium-ul, având dimensiunile de 38,40×16,90 m. Planul acestei construcții se prezintă astfel: în jumătatea sudică se afla o curte mare (dimensiunile ei 21,70×15,10 m), cu portice pe laturile lungi, iar partea dinspre nord este ocupată de trei șiruri de încăperi.

Camerele din colțurile de nord-vest și nord-est erau absidale, iar toate încăperile erau prevăzute cu sistem de încălzire (hypocaustum). În *latus dextrum* au fost identificate două clădiri: o mică clădire absidală, 8×10 m (F. Marcu susține că ar putea fi o fabrică ?) și un *horreum* (12,95×34,40 m), cel mai mare din Dacia, raportat la dimensiunile castrului. De asemenea, în *latus dextrum*, între *horreum* și *principia* săpăturile recente (2010-2015) au evidențiat existența unei construcții de lemn, distrusă de un incendiu (în stratul de incindiere au fost găsite monede de la P. Septimius Geta și Severus Alexander (222). Clădirea de piatră dublu absidală a fost construită după distrugerea construcției de lemn. La Jidova, într-un strat de incendiu, a fost descoperită o monedă de la Philippus Iunior (246), cea mai recentă monedă descoperită pe *limes Transalutanus*. Trupa încartiruită la Jidova era *cohors I Flavia Commagenorum eq. sag.*, după cum atestă și un graffito pe o cărămidă (ILD 164). Au fost descoperite, de asemenea, și numeroase piese de echipament militar roman, în afara depozitului de vârfuri de săgeți descoperit în *armamentarium*. În *retentura dextra* au fost cercetate, între 1995-2000, două barăci dispuse *per strigas* (Est – Vest), situate între *via decumana* și *latura de vest* a castrului, fiecare dintre ele în lungime de 36 m și aproximativ 9 m lățime; ele sunt separate printr-un drum realizat din piatră mică de râu și pietriș. Această zonă fusese intersectată deja, în cursul cercetărilor mai vechi, efectuate de Emilian Popescu și Eugenia Popescu prin două secțiuni (SC și SG), perpendiculare pe cele două turnuri de curtină din colțul de nord-vest al castrului. Traseul acestor două construcții a fost marcat destul de clar, prin descoperirea în loessul virgin a urmelor stâlpilor de lemn. La capătul de Vest al barăcii dinspre *latera praetorii* (baraca nr. 2) a fost identificat și apartamentul centurionului (3×3, 5 m), pavat cu cărămizi (pe una dintre ele a fost identificat acel graffito menționat anterior). De asemenea, în spațiul delimitat spre nord de o linie imaginară între turnul de curtină de pe *latura de vest* și edificiul identificat cu *praetorium*, a fost identificat în campaniile din anii 2000-2001 traseul unei alte barăci mai mici, având dimensiunile de aproximativ 26×5,5 m. În ultimii ani (2015-2021), cercetările s-au concentrat în zona dintre *praetorium* și *latura de est* a castrului. La capătul dinspre NE al *praetorium*-ului a fost identificat un edificiu termal de mici dimensiuni, construit din cărămidă la o dată mai târzie decât clădirea de piatră a *praetorium*-ului, și care a suprapus *via sagularis* și o parte din *agger*.”

7.9. Mareș – La stadion. Castrul roman de la Albota

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO *Frontiers of the Roman Empire – Dacia* ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-252	Mareș - La Stadion	Romania	N44 46 17.65 E24 50 14.27	1.31 ha	9.97 ha
----------	--------------------	---------	------------------------------	---------	---------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN** 13944.02. Nu este înregistrat în Lista Monumentelor Istorice, jud. Argeș ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](#), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 13944.02

Nume Castrul de epocă romană de la Albota - La Stadion

Județ Argeș

Unitate administrativă Albota

Localitate Albota

Punct La Stadion

Punct alte denumiri Poiana Moșului, Pădurea Arnota

Reper Situl se află la cca 500 m sud-vest de satul Albota și la vest de DN 65 (Albota-Cerbu), pe malul drept al Pârâului Ursului, în pădure.

Reper hidrografic - nume Pârâul Ursului

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief podiș

Utilizare teren pădure

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Castrul se află în pădure, între două râpe. Pe marginea pădurii se vede un val și un șanț, care sunt însă de origine recentă, fiind obstacole de protecție forestieră. Castrul era protejat natural pe trei laturi, vâlcelele de la NV și SE, cât și panta relativ abruptă de la NE, spre Valea Ursului, și cu un singur șanț de apărare săpat spre poiana actuală de la SV, care se închide spre cele două râpe. Nu există valuri (agger) spre părțile apărute

natural. Suprafața castrului este relativ dreaptă, ușor înclinată spre vale (NE), pe care s-au găsit doar mici neregularități, precum două gropi (probabil de jefuire) în apropierea laturii de NV (spre colțul de nord). La colțul de est, la interior, există o groapă de dimensiuni considerabile (cca 15 m diametru și o adâncime de cca 1 m), care pare destul de veche, figurând și pe schița lui Pamfil Polonic). Groapa păstrează apa (ceea ce este neobișnuit pentru un teren în pantă), putând fi astfel o cisternă zidită.

Observații Datarea sitului arheologic este incertă. În fișa de sit pentru UNESCO apar două datări: secolul al II-lea p. Chr. și secolele al II-lea - al III-lea p. Chr. În articolul Țentea et al. 2022, p.210, este propusă jumătatea secolului al III-lea p. Chr.

Descoperitor Grigore Tocilescu

Data descoperirii 1898

Suprafața sitului 1,311 ha

Stare de conservare medie / 22.01.2016

Riscuri antropice Afectare parțială: 5 / 22.01.2016; Furturi: 4 / 22.01.2016

Regim de proprietate privat

Proprietar Marin Kral

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castru	Epoca romană (jumătatea secolului al III-lea)	Castrul de pământ și lemn are plan dreptunghiular cu dimensiunile de 56 X 81 m. Incinta este formată	

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații	Cod LMI
		dintr-un vallum de 20 m lățime și 0,50 m înălțime, dublat de un șanț de apărare cu deschidere de 20 m și adâncime de 1,50 m, vizibil pe latura de est.	

BIBLIOGRAFIE:

1. Teodor, Eugen S., Castrul roman de la Albota, 2016 [Fișă de sit] (sursa fișei de sit)
2. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch Germanischen Zentralmuseums Mainz, 44, 2, Berlin, 1997, 78, 60
3. Teodor, Eugen S., Uriașul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeș, Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2013, 87-89; 128-131
4. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Referință cartografică]
5. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 128
6. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, Tabula Imperii Romani (TIR), L, 35, 22
7. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 258
8. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Evolution of the System of Defence Works in Roman Dacia, BAR International Series, 116, Oxford, 1981, 63/e
9. Vlădescu, Cristian M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 122
10. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 89
11. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, 1, Berlin, 1997, 78, 60
12. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 180, 37

13. Teodor, E.S.; Chivoci, F., A Roman frontier crossing the City, Tracing Linear Archaeological Sites, Symposium held in Pitești, 1st of July 2017, Pitești, 2017
14. Măndescu, D., Dumitrescu, I.; Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 36-37, 5
15. Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2023
16. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2., Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, 2022, 210-211, <https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/>

7.10. Situl arheologic de epocă romană de la Mârțești - Cetățuia (Castrul de cărămidă de la Săpata)

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-253	Mârțești - Cetate Romania	N44 42 32.20 E24 45 51.31	19.84 ha	127.05 ha
----------	---------------------------	------------------------------	----------	-----------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 18590.01 și cod LMI AG-I-m-A-13376** ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](#), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 18590.01

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-m-A-13376.01

Nume Situl arheologic de epocă romană de la Mârțești - Cetățuia (Castrul de cărămidă de la Săpata)

Județ Argeș

Unitate administrativă Săpata

Localitate Mârțești

Punct Cetățuia

Reper Situl se află pe dealul aflat între râurile Cotmeana și Cetățuia, la nord-vest de localitatea Lăngești și pe partea stângă a drumului DJ679 dinspre localitatea Săpata.

Reper hidrografic - nume Cotmeana; Valea Cetății

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief podiș

Utilizare teren livadă

Categorie locuire

Tip așezare militară; așezare civilă

Descriere La suprafață, pe teren, se distinge doar un val de pământ.

Observații Situl arheologic face parte din Limesul Translutanus.

Localitatea Săpata de Jos (com. Săpata) care apare în Lista Monumentelor Istorice, nu există în tabelul SIRUTA. După analiza reperului, situl arheologic a fost amplasat pe raza satului Mârțești.

Descoperitor Grigore Tocilescu

Data descoperirii 1900

Suprafața sitului 19,838 ha

Stare de conservare bună / 21.07.2022

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 22.01.2020

Regim de proprietate public

Proprietar Consiliul Local Săpata

Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castru auxiliar	Epoca romană (sfârșitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr.)	romană	<p>Cercetările arheologice, întreprinse aici în urma cu aproape un secol (V. Christescu 1929-1930) au scos la lumină un castru de lemn și pământ de formă dreptunghiulară, având dimensiunile de 90×125 m, așezat pe o fundație de cărămidă. Latura lungă a fortificației este orientată NV-SE. Incinta este formată dintr-un val de 6,50 m lățime și 1,60 m înălțime, înconjurat de două șanțuri, fiecare cu câte o deschidere de 25 m și o adâncime de 0,50 m. Porta praetoria este poziționată pe latura de NE. În interiorul castrului s-au identificat urme provenind de la diferite construcții, a căror utilitate nu a putut fi precizată.</p> <p>IDR II 631; IDR II 632</p> <p>În privința datării, cel mai probabil fortificația începe să funcționeze în epoca marcată de domniile împăraților Septimius</p>	AG-I-m-A- 13376.01

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			Severus și Caracalla și se încheie după atacul carpilor din anul 245.	
monedă / monedă romană	Epoca romană (jumătatea secolului al III-lea)	romană	În zona fortului, probabil în praetentura (partea dinaintea castrului din fața pretoriului), a fost găsit un tezaur monetar: 17 denari și 27 antoninieni, îngropați în contextul atacului carpian menționat.	
monedă / monedă romană	Epoca romană (jumătatea secolului al III-lea)	romană	În zona fortului, probabil în praetentura (partea dinaintea castrului din fața pretoriului), a fost găsit un tezaur monetar: 17 denari și 27 antoninieni, îngropați în contextul atacului carpian menționat.	
canabae	Epoca romană (secolele al II-lea - al III-lea p. Chr.)	romană	Așezarea s-a dezvoltat în jurul castrelor de la Mârțești.	AG-I-m-A- 13376.02
Terme	Epoca romană (sfârșitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr.)	romană	Acestea au fost formate din patru încăperi, incinta măsurând 17,5 x 14 m.	AG-I-m-A- 13376.03

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
castellum	Epoca romană (sfârșitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr.)	romană	Pe teren se pot observa urme sub forma unui val de pământ. Cercetările întreprinse de Vasile Christescu (1929-1930) au scos la iveală un castru de lemn și pământ, având dimensiunile de 35×46 m. Incinta este reprezentată de un val de pământ, aplatizat, de 12 m lățime și 1,60 m înălțime, care era dublată în exterior de două șanțuri. Poarta se află poziționată pe latura de V.	AG-I-m-A- 13376.04

Bibliografie (sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro)):

1. DMASI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fișei de sit)
2. CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 95, poz. 51-56 [Publicație] (sursa fișei de sit)
3. Teodor, Eugen S., Uriașul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeș, Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2013, 82-86 [Publicație]
4. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Fișă de sit]
5. Institutul Național al Patrimoniului, Lista Monumentelor Istorice 2015, Monitorul Oficial al României. partea I. Nr. 113 bis/15.II.2016, 2016, 107-108, <https://patrimoniu.ro/images/lmi-2015/LMI-AG.pdf> [Publicație]
6. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 133 [Publicație]

7. Christescu, Vasile, Le trésor de monnaies de Săpata de Jos et la date du limes romain de la Valachie, Istros, I, 1934, 73-80 [Publicație]
8. Christescu, Vasile, Le "castellum" romain de Săpata de Jos, Dacia - Revue d'archéologie et d'histoire ancienne, V-VI, Muzeul Național de Antichități, București, 1935, 435-477, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=108309-le-castellum-romain-de-sapata-de-jos--dacia-revue-d-arheologie-et-d-histoire-ancienne-institutul-de-arheologie-vasile-parvan--5-6-1935-1936> [Publicație]
9. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, București, 1937, 150-153 [Publicație]
10. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, Tabula Imperii Romani, L 35, 64 [Publicație]
11. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 298-300, 86.1-86.2 [Publicație]
12. Vlădescu, C.M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 121-122, 37b [Publicație]
13. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 88 [Publicație]
14. Bogdan-Cătănicu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 95-96 [Publicație]
15. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, Berlin, 1997, 76-77, 58 [Publicație]
16. Găzdac, C., Monetary circulation in Dacia and the provinces from the Middle and Lower Danube from Trajan to Constantine I (AD 106-337), NereaMia Publishing House, Cluj-Napoca, 2002, 476; 583-584 [Publicație]
17. Dudău, Octavian, Circulația monetară în castrul de trupe auxiliare din provincia Dacia, Graphite, Timișoara, 2006, 66-67, 13; 132 [Publicație]
18. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrulor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 231, 70 [Publicație]
19. Măndescu, D., Dumitrescu, I.; Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 115-118, 266 [Publicație]
20. Ștefan, Dan; Ștefan, Maria Magdalena, The Drones are coming. What to choose? Low and

medium altitude Aerial Archaeology on Limes Transalutanus, Journal of Ancient History and Archaeology, 3, 2, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2016, 28, 2-3, <http://jaha.org.ro/index.php/JAHA/article/view/187> [Publicație]

21. Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2023 [Fișă de sit]

22. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2., Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, Cluj- Napoca, 2022, 212-214, 8.1-8.5, <https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/> [Publicație]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 212-214): „ a. Săpata de Jos I (RAN: 18590.01, AG-I m-A-13376.01) este un Castellum (8.1 – 8.5) situat la aproximativ 2 km E de satul actual, pe un platou înalt, aproape de gura de vărsare a pârâului Cetățuia în pârâul Cotmeana, respectiv în punctul „Cetate”. La suprafață, pe teren, se distinge doar un val de pământ. Cercetările arheologice, întreprinse aici în urma cu aproape un secol (V. Christescu 1929-1930) au scos la lumină un castru de lemn și pământ de formă dreptunghiulară, având dimensiunile de 90×125 m, așezat pe o fundație de cărămidă. Latura lungă a fortificației este orientată NV-SE. Incinta este formată dintr-un val de 6,50 m lățime și 1,60 m înălțime, înconjurat de două șanțuri, fiecare cu câte o deschidere de 25 m și o adâncime de 0,50 m. Porta praetoria este poziționată pe latura de NE. În interiorul castrului s-au identificat urme provenind de la diferite construcții, a căror utilitate nu a putut fi precizată. În privința datării, cel mai probabil fortificația începe să funcționeze în epoca marcată de domniile împăraților Septimius Severus și Caracalla și se încheie după atacul carpile din anul 245 (vezi tezaurul monetar). Descoperirile monetare izolate reprezintă emisiuni începând din epoca lui Traian până la domnia lui Caracalla. Alte descoperiri ce se cuvin menționate sunt: o fibulă de tip ROMA, databilă la sf. sec. II– încep. sec. III, un fragment de relief cu reprezentarea cavalerului trac cu inscripția Deo sanct[o - -] (IDR II 632), descoperit în zona termelor și un fragment de altar, azi dispărut, ce păstra doar literele IMP (probabil o dedicație pentru un împărat; IDR II 631). La S de castru mare și la 40 m S de castrul mic au fost identificate termele fortificației (Fig . 8.5), compuse din 4 încăperi și cu o suprafață de 17,50×14 m (RAN: 18590.05, AG-I-s-A-13376). În perioada interbelică, în 1929 sau 1930, în zona de NE a castrului, în praetentura, s-a descoperit un tezaur monetar într-un nivel de incendiere: 17 denarii și 27 antoniniani, îngropat în contextul atacului carpic din anul 245. Pe

baza acestui tezaur a fost stabilită în linii generale cronologia liniei transalutane: Septimius Severus – Gordianus III.

Bibliografie: Tocilescu 1900, 133; Christescu 1934, Istros 1, 73-80; Christescu 1935, Dacia 5-6, 435-477; Christescu 1937, 150-153; TIR L 35, 64; Tudor 1978, 298-300, fig.86.1 86.2; Vlădescu 1983, 121-122, nr. 37b; Vlădescu 1986, 88; Bogdan-Cătănciu 1997, 95-96; Gudea 1997, 76-77, nr. 58; Găzdac, C. 2002. Monetary circulation in Dacia and the provinces from the Middle and Lower Danube from Trajan to Constantine I (AD 106-337). Cluj-Napoca: NereaMia Publishing House, 476, 583-584. Dudău 2006, 66-67, nr. 13; 132; Marcu 2009, 231, nr. 70; Măndescu, Dumitrescu și Păduraru 2014, 115-118, nr. 266, Ștefan și Ștefan 2016, 28, fig. 2-3.

b. Săpata de Jos II (RAN: 18590.02, AG-I-m-A-13376.04) este un Castellum de mici dimensiuni situat la o distanță de 35 m față de fortificația Săpata de Jos I și la aproximativ 2 km E de satul actual pe suprafața unui platou înalt la gura de vărsare a pârâului Cetățui în pârâul Cotmeana, în punctul „Cetate” sau „Cetățuia”. Pe teren se pot observa urme sub forma unui val de pământ. Cercetările întreprinse de V. Christescu (1929-1930) au scos la iveală un castru de lemn și pământ, având dimensiunile de 35x46 m. Incinta este reprezentată de un val de pământ, aplatizat, de 12 m lățime și 1,60 m înălțime, care era dublată în exterior de două șanțuri. Poarta se află poziționată pe latura de V. Datarea propusă pentru acest castellum este prima jumătate a sec. III.

Bibliografie: Tocilescu 1900, 133; Christescu 1934, Istros 1, 73-80; Christescu 1935, Dacia 5-6, 435-477; Christescu 1937, 150-153; TIR L 35, 64; Tudor 1978, 298-300, fig.86.1-86.2; Vlădescu 1983, 121, nr. 37a; Vlădescu 1986, 88; Bogdan-Cătănciu 1997, 95-96; Gudea 1997, 77, nr. 59; Marcu 2009, 231, nr. 70; Măndescu, Dumitrescu și Păduraru 2014, 115-118, nr. 266; Teodor 2013, 82 – 86; Teodor, E.S., Ștefan, M. și Bădescu, A. 2017. Systematic field survey on Limes Transalutanus. Săpata case, Journal of Ancient History and Archaeology, no. 4.1, 53, fig. 1, DOI: 10.14795/j.v4i2.261.”

7.11. Castellum-ul de epocă romană de la Izbășești - Reduta Albu

Situl arheologic de epocă romană de la Izbășești - Reduta Albu Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-254	Izbășești - Valea Albă	Romania	N44 36 11.64 E24 47 05.81	3.13 ha	19.24 ha
----------	------------------------	---------	------------------------------	---------	----------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN** 18983.01. Nu este înregistrat în LMI.

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

Localizare [Afișează pe harta României](#)

Cod RAN 18983.01

Nume Castellum-ul de epocă romană de la Izbășești - Reduta
Albu

Județ Argeș

Unitate administrativă Stolnici

Localitate Izbășești

Punct Reduta Albu

Punct alte denumiri Pădurea Corbeasca; Valea Albă

Reper Castrul se află pe dealul Corbeasca, la 1,2 km est de localitatea Izbășești, la sud de Pădurea Corbeasca și pe malul stâng al pârâului.

Reper hidrografic - nume Cotmeana

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief câmpie

Utilizare teren pădure; pășune

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Situl este protejat în mod natural pe trei laturi de Valea Albu și de o râpă.

Observații Castrul face parte din grupul de fortificații care formează Limesul Transalutanus.

Suprafața sitului 3,134 ha

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 23.01.2020

Regim de proprietate public

Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații
castellum	Epoca romană (secolul al III-lea p. Chr.)	romană	Cercetat parțial, situl se prezintă sub forma unui castru de pământ (caespites), cu un plan dreptunghiular, având dimensiunile de 63×93 m, cu dimensiunile valului de 15 m lățime și 1,40-2 m înălțime. Pe latura de nord este vizibil un șanț cu o deschidere de 18 m și o adâncime de 1,80 m. Nu există elemente sigure de datare. Schita realizată de Pamfil Polonic la sfârșitul secolului al XIX-lea prezintă o poartă în mijlocul laturii de nord, iar o poartă mai mică pe latura opusă, spre Valea Albu și o fantană în colțul de est. Pe atunci platoul nu era acoperit de pădure, ca astăzi, iar vizibilitatea era mult mai bună.

1. Petolescu, Constantin, *Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1995*, CIMEC - Institutul de Memorie Culturală, București, 1996, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=175> [Publicație] (sursa fișei de sit)
2. Teodor, Eugen S., *Fișier shapefile*, 2017 [Fișă de sit]
3. Țentea, Ovidiu, 2022 [Fișă de sit]
4. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2*, *Cercetări Arheologice*, 29, 1, 2022, 214, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicație]
5. Tocilescu, Grigore, *Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899*, Ispasesco &

- Bratanesco, București, 1900, 127 [Publicație]
6. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, București, 1937, 125 [Publicație]
7. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, Tabula Imperii Romani (TIR), L 35 [Publicație]
8. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 279 [Publicație]
9. Vlădescu, C. M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 121, 36 [Publicație]
10. Bogdan-Cătănicu, Ioana, Evolution of the System of Defence Works in Roman Dacia, British Archaeological Reports (BAR) International Series, 116, Oxford, 1981, 63/d [Publicație]
11. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 87-88 [Publicație]
12. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, 1, Berlin, 1997, 76, 57 [Publicație]
13. Petolescu, C.C.; Avram, R., Cioflan, T. și Amon, L., Castrul de pământ de la Fâlfani- Isbășești, jud. Argeș. Raport preliminar, Argeșis, 7, Pitești, 1995, 31-39, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=67210-castrul-de-pamant-de-la-falfani-isbasesti-judetul-arges-raport-preliminar--argesis-studii-si-comunicari--vii-1995> [Publicație]
14. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 205, 50 [Publicație]
15. Măndescu, D., Dumitrescu, I. și Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 103-104, 210 [Publicație]
16. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2., Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, Cluj-Napoca, 2022, 214-215, <https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/> [Publicație]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 214): „Castellum-ul (Fig . 9.1– 9.5) este situat la 1,2 km E de satul actual, pe o ridicătură, în punctul „Valea Albă”, pe malul stâng al râului Cotmeana.

Fortificația este vizibilă la suprafață sub forma unui platou patrulater. Cercetat parțial, situl se prezintă sub forma unui castru de pământ (caespites), cu un plan dreptunghiular, având dimensiunile de 63×93 m, cu dimensiunile valului de 15 m lățime și 1,40 m înălțime. Pe latura de N este vizibil un șanț cu o deschidere de 18 m și o adâncime de 1,80 m. Nu există elemente sigure de datare. Bibliografie: Tocilescu 1900, 127; Christescu 1937, 125; TIR L 35, 42; Tudor 1978, 279; Vlădescu 1983, 121, nr. 36; Bogdan – Cătănicu 1981, fig. 63/d, Vlădescu 1986, 87 88; Gudea 1997, 76, nr. 57; Petolescu, C.C., Avram, R., Cioflan, T. și Amon, L. 1995 (1996), Castrul de pământ de la Fâlfani- Isbășești, jud. Argeș. Raport preliminar, Argesis 7: 31-39; Marcu 2009, 205, nr. 50; Măndescu, Dumitrescu și Păduraru 2014, 103-104, nr. 210.”

7.12. Afrimești – Urluieni. Comuna Bârla, situl arheologic de epocă romană de la Afrimești - La Cetate

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-255	Afrimești - Urluieni	Romania	N44 29 09.78 E24 45 41.17	11.3 ha	46.39 ha
----------	----------------------	---------	------------------------------	---------	----------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 14478.01 și cod LMI AG-I-s-A-13385** ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](#), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](#).

Localizare [Afîșează pe harta României](#) *

Cod RAN 14478.01

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13385

Nume Situl arheologic de epocă romană de la Afrimești - La Cetate

Județ Argeș

Unitate administrativă Bârla

Localitate Afrimești

Punct La Cetate

Punct alte denumiri Urloaie, Fântâna Tătarilor

Reper Situl arheologic se găsește la situat la nord-vest de satul actual, pe o colină, pe malul drept al pârâului Cotmeana, în punctul „la Cetate” sau „la Urloaie”.

Reper hidrografic - nume Cotmeana

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief câmpie

Utilizare teren agricultură

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Este vizibilă doar castrul mare, pe toate laturile, sub forma unui val de pământ. Pe latura de sud-est este vizibil și șanțul de apărare, în direcția castellum-ului.

Observații Situl arheologic face parte din Limesul Transalutan. Castrul și castellum-ul au fost înregistrate în LMI la Urloaie, comuna Bârla. În LMI castrul este amplasat la cca. 2 km sud de sat.

Data descoperirii secolul al XIX-lea

Suprafața sitului 11,295 ha

Stare de conservare medie / 26.07.2022

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 20.01.2020

Regim de proprietate public

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

Categorie / Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI

Categorie / Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
piese port / fibulă	Epoca romană (al treilea sfert al secolului al III-lea p.Chr.)	romană		
Castru auxiliar	Epoca romană (secolul al III-lea p. Chr.)	romană	Prima fază este reprezentată de un castru de lemn și pământ, cu plan dreptunghiular, având dimensiunile de 105×123 m. Valul de pământ are 10 m lățime și 1,20 m înălțime, fiind prezent și un șanț de apărare pe toate laturile. Ce-a de-a doua fază este cea a castrului cu zid de cărămidă. Acesta are un plan dreptunghiular cu colțurile rotunjite, având dimensiunile de 105×123 m, păstrând aceeași orientare ca fortificația precedentă. Zidul are o grosime de aproximativ 1,50-1,60 m. Șanțurile defensive ale fazei de lemn sunt refolosite. Porțile au o lățime de 3,50 m pe laturile de nord și de est. Turnurile porților sunt dreptunghiulare, ușor proiectate spre exterior (5,50 x 5,50/4,70 x 5,50 m). Turnurile de colț sunt trapezoidale. Clădirea sediului (principia) a fost parțial neacoperită, având dimensiunile 29,80 x 31,50 m. În latus dextrum (partea dreaptă) a fost identificată o clădire care ar putea fi	AG-I-m-A-13385.01

Categorie / Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			<p>pretorio. S-a emis ipoteza că această fortificație ar putea data din vremea lui Hadrian (I. Bogdan Cătănicu, N. Gudea).</p> <p>Majoritatea descoperirilor monetare sunt din secolul al III-lea d.Hr., de la Ela-gabalus (218-222 d.Hr.) la Filip Arabul (244-249 d.Hr.). În castru a fost găsită moneda de tip PMS COL VIM. A fost descoperită o singură monedă de la Traian (98-117 d.Hr.). Pe via sagularis (drum periferic), a fost descoperită o fibulă, databilă în al treilea sfert al secolului al III-lea d.Hr.</p>	
castellum	Epoca romană (secolul al III-lea p. Chr.)	romană	<p>Castellumul realizat din lemn și lut are foema dreptunghiulară, având dimensiunile de 85x112 m. Pe latura de nord avea un șanț de apărare de 30 m lățime și 2 m adâncime. Pe latura de vest șanțul avea o deschidere de 25 m și o adâncime de 1,20 m. Se presupunea că există două faze, ambele distruse de incendiu. Cel mai probabil, acesta din urmă poate fi plasat la începutul secolului al III-lea e.n., după domnia lui Elagabal (218-222 e.n.).</p>	AG-I-m-A-13385.02
așezare	Epoca romană (secolul al	romană	<p>Așezarea s-a dezvoltat în jurul celor două fortificații romane. La nord de castru au fost identificate, prin sondaj sistematic, urme de</p>	

Categorie / Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
	III-lea p. Chr.)		locuire care aparține cu siguranță acestei garnizoane, fiind și calea de ieșire spre nord, de-a lungul frontierei. În lunca, aflată la 25 m mai jos, se află un alt grup de locuire, și foarte probabil drumul traversează aici râul Cotmeana.	

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

1. DMSI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fișei de sit)
2. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2000, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2001, 260, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=885&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1999> [Publicație]
3. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1999, CIMEC - Institutul de Memorie Culturală, București, 2000, 112, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=885&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1999> [Publicație]
4. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2001, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2002, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1529&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-2001> [Publicație] (sursa fișei de sit)
5. CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 96, poz. 69-73 [Publicație] (sursa fișei de sit)
6. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1996, CIMEC - Institutul de Memorie Culturală, București, 1997, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=352&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1997>

[1996](#) [Publicație] (sursa fișei de sit)

7. Cătănciu Bogdan, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1995, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, București, 1996, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=176&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B->

[1995](#) [Publicație] (sursa fișei de sit)

8. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1998, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, București, 1999, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1732&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B->

[1998](#) [Publicație] (sursa fișei de sit)

9. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Fișă de sit]

10. Teodor, Eugen S., Uriașul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeș, Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2013, 216 [Publicație]

11. Țentea, Ovidiu, 2022 [Fișă de sit]

12. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, Cluj- Napoca, 2022, 216-2017, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicație]

13. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900 [Publicație]

14. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii Romani. Romula - Durostorum - Tomis. L 35, Tabula Imperii Romani (TIR), Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1969 [Publicație]

15. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 3, Editura Științifică, București, 1968, 374-375 [Publicație]

16. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Nouvelles recherches sur le limes de Sur - Est de la Dacie, Internationalen Limeskongresses. Limes XI, Székesfehérvár, 1977, 337-338 [Publicație]

17. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 308 [Publicație]

18. Vlădescu, C.M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 120-121, 35a [Publicație]

19. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 87 [Publicație]

20. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Castella de la Urluieni, Studii și Cercetări de Istorie Veche și Arheologie (SCIVA), 45, 4, Editura Academiei Române, București, 1994, 327-355, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=117349-castella-de-la-urluieni--studii-si-cercetari-de-istorie-veche-si-arheologie-sciva--tombrie-decembrie-4-45-1994> [Publicație]
21. Bogdan Cătănciu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 96-104 [Publicație]
22. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, Berlin, 1997, 75, 55 [Publicație]
23. Dudău, Octavian, Circulația monetară în castrule de trupe auxiliare din provincia Dacia, Graphite, Timișoara, 2006, 136-137 [Publicație]
24. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrule din Dacia, Editura Mega, Cluj- Napoca, 2009, 245-246, 75 [Publicație]
25. Măndescu, D., Dumitrescu, I. și Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 33-35, 1 [Publicație]

Așadar, siturile arheologice din județul Argeș incluse în lista Unesco sunt:

7.6. Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr – Scărișoara

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu codul RAN 18536.01 și cod LMI AG-I-s-A-13375.

7.7. Castrul auxiliar și termele de la Voinești - Măilătoaia/ Malul lui Cocoș

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 16935.01 și cod LMI AG-I-s-A-13387.**

7.8. Castrul de epocă romană de la Câmpulung – Jidova

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 16935.01 și cod LMI AG-I-s-A-13387.**

7.9. Mareș – La stadion. Castrul roman de la Albota

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 13944.02.** Nu este înregistrat în Lista Monumentelor Istorice, jud. Argeș.

7.10. Situl arheologic de epocă romană de la Mârțești - Cetățuia (Castrul de cărămidă de la Săpata)

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 18590.01 și cod LMI AG-I-m-A-13376.**

7.11. Castellum-ul de epocă romană de la Izbășești - Reduta Albu

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN** 18983.01. Nu este înregistrat în LMI.

7. 12. Afrimești – Urluieni. Comuna Bârla, situl arheologic de epocă romană de la Afrimești - La Cetate

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN** 14478.01 și **cod LMI** AG-I-s-A-13385

În afară de aceste situri arheologice incluse în Lista UNESCO și prezentate de către noi în detaliu și aici și în Anexa 6, mai sunt descoperiri arheologice importante în jud. Argeș. Vom face o selecție și vom prezenta câteva din ele.

Situl arheologic roman de la Pitești - Războieni

Este descris astfel în RAN ([Repertoriul Arheologic Național](#)) :

Localizare	Afișează pe harta României *
Cod RAN	13178.08
Nume	Situl arheologic roman de la Pitești - Războieni
Județ	Argeș
Unitate administrativă	Municipiul Pitești
Localitate	Pitești
Punct	Războieni
Reper	Situl arheologic se află în cartierul Războieni, în partea de sud-vest a localității, la sud-vest de Piața Războieni, pe terasa din stânga văii Turcești și la aproximativ 2 km vest de lunca râului Argeș.
Reper hidrografic - nume	Argeș
Reper hidrografic - tip	râu
Forma de relief	câmpie
Utilizare teren	locuire
Categorie	locuire
Tip	așezare
Descriere	Situl este cuprins între: str. Decebal, limita sudică a Colegiului Tehnic „Dimitrie Dima”, Aleea Naum Râmniceanu, limita posterioară a blocurilor și proprietăților de pe str. Dromichete; str. Dormichete, curba de nivel a terasei până pe Aleea Soarelui, str. Burebista, str. Vasile Pârvan, str. Vasile Pârvan și str.

Independenței. Așezarea a fost descoperită de către Ion Nania în anul 1966 și identificată pe baza unor fragmente ceramice aparținând culturii Chilia-Militari. Punctul este denumit de autor „Coasta Voiculescului”. Tot în acest spațiu este cuprinsă și zona blocului A1, unde a fost găsit tezaurul de auri de la Pitești. De asemenea, a fost emisă și ipoteza existenței pe terasa Războieni a unui castru și a unui vicus militar.

Data descoperirii 1966

Suprafața sitului 14 ha

Stare de conservare grav afectat / 03.12.2020

Riscuri naturale Cutremur: 3 / 03.12.2020; Ploi acide: 1 / 03.12.2020; Exces de apă în sol: 1 / 03.12.2020; Exces de salinitate în sol: 1 / 03.12.2020; Exces de aciditate în sol: 1 / 03.12.2020

Riscuri antropice Demolare: 5 / 03.12.2020

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații
tezaur / tezaur monetar	Epoca romană (240-243 a.Chr.)	romană	Aureii sunt emiși în timpul lui Gordian al III-lea. ezaurul a fost recuperat în anii 1983-1985, de către poliție în etape diferite (trei loturi de monede), de la muncitorii care l-au descoperit, apoi predat Muzeului Băncii Naționale a României, de aceea contextul și locul de descoperire nu sunt clare. Descoperirea s-a realizat în partea de sud a cartierului Războieni, între zona blocurilor A1 și A3, pe str. Argedava, la aproximativ 2 km vest de râul Argeș, pe malul stâng al pârâului Turcești.
Turn	Epoca romană (sec. II- III)	romană	Terasa este închisă pe trei laturi de valea Turcești, având o cotă de 316-319 m altitudine. Ea are în teren o poziție similară cu a castrelor de la Săpate și Izbășești și o oferă o vizibilitate bună spre sud către Albota, unde sunt vizibile urmele valului de pământ - „Troian”, și spre est unde același val se oprea în malul râului Argeș. Totodată, pe marginea de sud-vest a ei se află blocurile A1-A3, unde a fost descoperit tezaurul compus din 23 de monede de aur, auri emiși de Gordian al III-lea, în intervalul 240-243. Din aceste considerente s-a presupus că pe terasa închisă în partea de sud de valea Turcești ar trebui să fi existat un turn, releu între castrul/turnul de Albota la și castrul/turnul de la Mărăcineni, integrat limesului transalutanus. Ion Nania a semnalat și

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații
			descoperirea pe terasa din cartierul Războieni, punctul Observator, a unei așezări din Epoca bronzului, cultura Tei. Zona este mult afectată de construcțiile moderne.
Așezare	Epoca bronzului (Sec. XVII-XV î. Hr.)	Tei	
așezare civilă	Epoca romană	romană	

1. Marcu, Felix, Limes. Frontierele Imperiului Roman în România [Baze de date] (sursa fișei de sit)
2. Teodor, Eugen S., Chivoci, Florin, A Roman Frontier crossing the City, Tracing Linear Archaeological Sites. Symposium organized by LIMES TRANSALVTANVS Project, The County Museum Argeș, Pitești, 2017, 25-34
3. Nania, Ion, Descoperiri arheologice în vatra Piteștilor, Argesis. Studii și comunicări, 1, Ordessos, Pitești, 2003, 73-89, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=32193-descoperiti-arheologice-pe-vatra-pitestilor--argesis-studii-si-comunicari--xii-2003>
4. Dumitrescu, Ion, 2020 [Fișă de sit]
5. Dima, Mihai, Aurei din timpul domniei lui Gordian al III-lea descoperiți pe limesul transalutan, Studii și cercetări de numismatic, III (XV), București, 2012, 133-140
6. Dima, Mihai, Aurei de la Gordian al III lea din tezaurul de la Pitești, Studii și cercetări de numismatică s.n., V-VII, București, 2014-2017, 149-151
7. Măndescu, Dragoș, Dumitrescu, Ion, Păduraru, Marius, Repertoriul arheologic al județului Argeș, Istros, Brăila, 2014, 139.

Așezarea de epoca romană de la Golești – Siliște

Informații despre această așezare apar în RAN, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#)

Cod RAN 13427.03

Nume Așezarea de epoca romană de la Golești - Siliște

Județ Argeș

Unitate administrativă Oraș Ștefănești

Localitate Golești

Punct Siliște
Reper Așezarea se află pe terasa dreaptă a râului Bratia, la 500 m spre vest, pe un teren ușor mai înălțat în raport cu zona înconjurătoare, imediat la vest de șoseaua Băjești-Slănic.
Reper hidrografic - nume Bratia
Reper hidrografic - tip râu
Forma de relief terasă
Utilizare teren agricultură
Categorie locuire
Tip așezare
Data descoperirii 1975?
Suprafața sitului 10.000 mp
Stare de conservare grav afectat / 25.03.2009
Regim de proprietate privată
Proprietar Vasile Ceaușescu
Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Fortificația dacică de la Valea Mare Pravăț - CFR Vest

Informații despre acest sit arheologic apar în RAN, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 13533.02
Nume Fortificația dacică de la Valea Mare Pravăț - CFR Vest
Județ Argeș
Unitate administrativă Valea Mare Pravăț
Localitate Valea Mare Pravăț
Reper Situl se află pe linia de contact între vale și piciorul muntelui, exact pe granița dintre comunele Valea Mare Pravăț și Lerești, fiind tăiat în două de o cale ferată industrială.
Reper hidrografic - nume Râului Târgului
Reper hidrografic - tip râu
Forma de relief deal
Utilizare teren pădure, pășune
Categorie fortificație
Tip fortificație de refugiu
Descriere Situl este poziționat pe începutul pantei către Dealul Voinești, pe o mantă medie de 60, pe direcția NE, fiind tăiat (în debleu adânc) de o cale ferată industrială, aproximativ în două părți egale. Pe laterale (NV și SE) situl este separat de restul teritoriului de două ravene. Singurul acces posibil este dinspre Voinești.

Observații Dealul aflat deasupra sitului (cotă 852, adică peste 100 m în plus decât situl) are numeroase urme de drumuri vechi (vizibile pe fișierul LiDAR), dovadă că a fost o zonă intensă de trafic.

Descoperitor Eugen S. Teodor

Data descoperirii 1 iunie 2019

Suprafața sitului 0,8 ha

Stare de conservare bună / 09.05.2021

Riscuri naturale Alunecări de teren: 3 / 09.05.2021

Riscuri antropice Afectare parțială: 2 / 09.05.2021

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
Fortificație de refugiu	Epoca romană (început de sec. II p. Chr.)	Fortificația este de plan eliptic (ovoid alungit), de 116 x 66 m (cu lungimea SV-NE), compus dintr-un val relativ masiv (în special spre sud, unde are 6 m lățime și 1,2 m înălțime) și un șanț la interiorul palisadei (lat de 3 m). Există două intrări vizibile, dar probabil cea originală este cea de pe mijlocul laturii de SSV (lată de 2,5 m), o a doua (probabil recentă, pentru a ușura circulația recentă) la colțul de SV. Suprafața fortificației a fost cercetată în detaliu, inclusiv cu detectorul de metale, și nu au fost găsite nici un fel de artefacte vechi. Este deci o fortificație de refugiu, probabil dacică, vorbind aici pe conjuncturi locale: fortul roman de la Voinești se află la 550 m VSV, iar castrul de marș de pe Dealul Trandafir se află la 1,6 km NNE (în linie dreaptă), ambele fiind datate la începutul sec. II. Ar fi deci o fortificație dacică de campanie, care însă, probabil, nu a fost folosită (sau, oricum, nu au avut loc lupte pe sit).

Așezarea romană de la Albota - La Stadion, [Repertoriul Arheologic Național](#)

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 13944.03

Nume Așezarea romană de la Albota - La Stadion

Județ Argeș

Unitate administrativă Albota

Localitate Albota

Punct La Stadion

Punct alte denumiri Poiana Moșului, Pădurea Arnota

Reper Situl se află la cca 500 m sud-vest de satul Albota și la vest de DN 65 (Albota-Cerbu), pe malul drept al Pârâului

Ursului, în pădure.

Reper hidrografic - nume Pârâul Ursului
Reper hidrografic - tip pârâu
Forma de relief câmpie înaltă (cca 310 m), cu aspect colinar
Utilizare teren pădure
Categorie locuire
Tip aşezare
Descriere Aşezarea se află la est de castrul roman de la Albota.
Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 17.01.2020; Furturi: 3 / 17.01.2020
Regim de proprietate privat
Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Aşezarea romană de la Afrimeşti – Luncă, [Repertoriul Arheologic Național](#)

Localizare [Afişează pe harta României](#) *
Cod RAN 14478.03
Nume Aşezarea romană de la Afrimeşti - Luncă
Judeţ Argeş
Unitate administrativă Bârla
Localitate Afrimeşti
Punct Luncă
Punct alte denumiri La Cetate
Reper Aşezarea romană de află la nord-est de castrul mare de la Afrimeşti și la nord de localitatea Afrimeşti.
Reper hidrografic - nume Cotmana
Reper hidrografic - tip pârâu
Forma de relief câmpie
Categorie locuire
Tip aşezare
Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 26.01.2021
Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Traseul Brazdei lui Novac de la Urlueni - segmentul Bârla, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afişează pe harta României](#) *
Cod RAN 14566.02
Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13385
Nume Traseul Brazdei lui Novac de la Urlueni - segmentul Bârla
Judeţ Argeş
Unitate administrativă Bârla
Localitate Urlueni
Reper Urmele valului au fost identificate la est și nord-est

de localitatea Urlueni, pe teritoriul comunelor Bârla și Hârsești.

Reper hidrografic - nume Valea Lerului
Reper hidrografic - tip pârâu
Forma de relief deal
Utilizare teren agricultură
Categorie locuire
Tip sistem defensiv
Riscuri antropice Agricultură intensivă: 5 / 11.12.2020
Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Turnul roman de la Albota - Poiana Roșie, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 13944.04
Nume Turnul roman de la Albota - Poiana Roșie
Județ Argeș
Unitate administrativă Albota
Localitate Albota
Punct Poiana Roșie
Punct alte denumiri Tufești
Reper Turnul se află la nord-est de localitatea Albota și la vest de punctul geodezic Tufești.
Reper hidrografic - nume Albota
Reper hidrografic - tip pârâu
Forma de relief deal
Utilizare teren agricultură
Categorie locuire
Tip sistem defensiv
Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 17.01.2020; Furturi: 3 / 17.01.2020; Agricultură intensivă: 3 / 17.01.2020
Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Turnul roman de la Mareș – Grădiștea, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 13980.01
Nume Turnul roman de la Mareș - Grădiștea
Județ Argeș
Unitate administrativă Albota
Localitate Mareș
Punct Grădiștea
Reper Turnul se află la margine sud-vestică a localității Mareș,

pe malul stâng a Teleormanului.

Reper hidrografic - nume Teleorman

Reper hidrografic - tip râu

Forma de relief câmpie

Utilizare teren agricultură

Categorie locuire

Tip sistem defensiv

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 23.01.2020; Agricultură intensivă: 3 / 23.01.2020

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Turnul roman de la Urlueni - Valea Murgu 1, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 14566.05

Nume Turnul roman de la Urlueni - Valea Murgu 1

Județ Argeș

Unitate administrativă Bârla

Localitate Urlueni

Punct Valea Murgu 1

Reper Turnul se află la nord-nord-est de localitatea Urlueni, pe valea Murgu.

Reper hidrografic - nume Valea Murgu

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief deal

Utilizare teren agricultură

Categorie locuire

Tip sistem defensiv

Descriere La N-NE se găsește turnul roman din punctul Valea Murgu 2.

Data descoperirii 2013

Stare de conservare precară / 17.01.2020

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 17.01.2020; Furturi: 2 / 17.01.2020; Agricultură intensivă: 3 / 17.01.2020

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Turnul roman de la Urlueni - Valea Murgu 2, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 14566.06

Nume Turnul roman de la Urlueni - Valea Murgu 2

Județ Argeș

Unitate administrativă Bârla

Localitate Urlueni
Punct Valea Murgu 2
Reper Turnul se află la nord-nord-est de localitatea Urlueni, pe valea Murgu.
Reper hidrografic - nume Valea Murgu
Reper hidrografic - tip pârâu
Forma de relief deal
Utilizare teren agricultură
Categorie locuire
Tip sistem defensiv
Descriere La sud-sud-vest se găsește turnul roman din punctul Valea Murgu 1.
Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 17.01.2020; Furturi: 3 / 17.01.2020; Agricultură intensivă: 3 / 17.01.2020
Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Sectorul Limesului Transalutan de la Urlueni, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 14566.01
Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13385
Nume Sectorul Limesului Transalutan de la Urlueni
Județ Argeș
Unitate administrativă Bârla
Localitate Urlueni
Reper Valul se găsește în partea de nord-est a localității și reprezintă continuarea dinspre nord a frontierei romane.
Forma de relief deal
Utilizare teren agricultură
Categorie locuire
Tip sistem defensiv
Riscuri antropice Agricultură intensivă: 5 / 11.12.2020
Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Drumul antic de la Podu Dâmboviței – Oratea, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 16356.09
Nume Drumul antic de la Podu Dâmboviței - Oratea
Județ Argeș
Unitate administrativă Dâmbovicioara
Localitate Podu Dâmboviței

Punct Oratea
Reper Situl se află la la SE de cetatea Oratea, la sud de "platoul de est".
Reper hidrografic - nume Valea Orăștilor, Pârâul Vîlcele
Forma de relief munte
Utilizare teren pășune
Categorie cale de comunicație
Tip drum
Descoperitor E.S: Teodor (pe model LiDAR)
Data descoperirii 10 august 2019
Suprafața sitului dimensiuni liniare/ 318 m
Stare de conservare precară / 12.05.2021
Riscuri naturale Alunecări de teren: 3 / 12.05.2021
Regim de proprietate public
Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
Drum	Epoca antică (sec. II p.Chr.)	Cercetarea a început de la constatarea că nu există comunicare între drumul medieval și platoul de la est de cetate. La vest de cetate există un perete de stâncă înalt de 40 de m, iar legătura dintre cetate și V. Ocăștilor este foarte abruptă, mai rău, terenul-model (LiDAR, rezoluție 0,3 m) nu indică nici un drum între aceste puncte. S-a observat că ambele intrări în cetate sunt cu acces dintre est (dinspre Platou). Fișierul LiDAR indică foarte clar, la extremitatea de SE a platoului, un drum care coboară în serpentine. Se văd bine doar primele două linii drepte (notate ca „sectorul superior”), restul fiind mult mai greu de ghicit. Motivul este panta abruptă, pe care s-au rostogolit stânci multe veacuri la rând; în consecință, partea superioară, care nu are un perete înalt alăturat, este vizibilă, dar pe cât coborâm panta superioară – sursă a bolovanilor care se rostogolesc – este mai mare. Nu există o săpătură de control pe drum.

Tezaurul monetar roman de la Furești - Pădurea Furească, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 16445.18
Nume Tezaurul monetar roman de la Furești - Pădurea Furească
Județ Argeș
Unitate administrativă Dobrești
Localitate Furești
Punct Pădurea Furească

Reper Tezaurul a fost găsit pe teritoriul necropolei alcătuită din 17 tumuli, cu înălțimi variabile de până la 1 m, aparținând foarte probabil epocii bronzului, concentrați în două zone distincte pe marginea unui vechi drum ce străbate Pădurea Furească de la nord la sud.

Reper hidrografic - nume Cârcinov

Reper hidrografic - tip râu

Forma de relief deal

Utilizare teren pădure

Categorie descoperire izolată

Tip tezaur

Descriere La aproximativ 30 m către sud de tumulul notat cu indicativul T6 (cod RAN 16445.06) a fost găsit prin detecție de metale un tezaur monetar.

Data descoperirii 2020

Stare de conservare foarte bună / 22.09.2021

Riscuri naturale Animale: 1 / 22.09.2021; Exces de apă în sol: 1 / 22.09.2021; Exces de salinitate în sol: 1 / 22.09.2021; Exces de aciditate în sol: 1 / 22.09.2021

Regim de proprietate privat

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
Tezaur monetar	Epoca romană (Sec. I a.Chr.)	Tezaurul era alcătuit din 25 de denari romani republicani, emiși între anii 140-13 a.Chr. Monedele au fost descoperite prin detecție metale (17 piese) și predate, conform legislației, Direcției Județene pentru Cultură Argeș, restul pieselor fiind descoperite în cadrul unui diagnostic arheologic intruziv întreprins de către colectivul Muzeului Județean Argeș, în august 2020

Bibliografie: Măndescu, Dragoș, Tezaurul monetar de la Furești, Cercetări Numismatice, 27, 2021.

Turnul roman de la Martalogi - Valea Leru Mic 1, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 16640.01

Nume Turnul roman de la Martalogi - Valea Leru Mic 1

Județ Argeș
Unitate administrativă Hârsești
Localitate Martalogi
Punct Valea Leru Mic 1
Reper Turnul roman se găsește la sud-est de localitatea Martalogi, pe valea pârâului Valea Leru Mic.
Reper hidrografic - nume Valea Leru Mic
Forma de relief câmpie
Utilizare teren agricultură
Categorie locuire
Tip sistem defensiv
Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 23.01.2020; Agricultură intensivă: 3 / 23.01.2020
Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Turnul roman de la Martalogi - Valea Leru Mic 2, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 16640.02
Nume Turnul roman de la Martalogi - Valea Leru Mic 2
Județ Argeș
Unitate administrativă Hârsești
Localitate Martalogi
Punct Valea Leru Mic 2
Punct alte denumiri Dealul Troianului
Forma de relief câmpie
Utilizare teren agricultură
Categorie locuire
Tip sistem defensiv
Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Castrul de marș de la Lerești - Dealul Trandafir, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 16917.02
Nume Castrul de marș de la Lerești - Dealul Trandafir
Județ Argeș
Unitate administrativă Lerești
Localitate Lerești
Punct Dealul Trandafir
Reper Situl se află pe culmea muntelui care urcă de la Dealul Voinești, spre nord (Dealul Pietros, Piana fetelor, etc), în

stânga drumului de plai, lângă limita administrativă a comunei, între Valea Trandafir (la sud) și Valea lui Pătru (la nord), la 1,6 km est de Râul Târgului și la 630 m vest de Valea Mare.

Reper hidrografic - nume Râul Târgului, Valea Mare

Reper hidrografic - tip râu

Forma de relief deal-munte

Utilizare teren pășune, pădure

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Situl este poziționat pe creasta (cu aspect montan) care urcă spre nord, de la D. Voinești spre D. lui Pătru, într-o zonă de lărgire a plaiului (care este tocmai Dealul Trandafir).

Descoperitor Eugen S. Teodor

Data descoperirii 14 aug. 2019

Suprafața sitului 2.2 ha

Stare de conservare bună / 09.05.2021

Riscuri antropice Furturi: 4 / 09.05.2021

Regim de proprietate public

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
Castru de marș	Epoca romană (început de sec. II)	<p>Este un „castru.de marș” aparent ciudat, dar cu numeroase analogii (tot în zona montană), de formă generică trapezoidală, dar cu o latură „lărgită” (vezi ilustrația). Din nefericire, poziția a fost reutilizată în primul război mondial de armata română (care apăra Câmpulungul), zona fiind absolut infestată de muniție de sec. XX.</p> <p>A fost realizată o secțiune de sondaj (spre capătul nordic al laturii de NE), sperându-se că șanțul original nu a fost lărgit, dar s-a demonstrat contrariul. Forma și mărimea, precum și aspectul liniar al laturilor nu pot fi puse însă în legătură decât cu taberele de noapte ale romanilor (mai mult, pare o tabără „neterminată”, fiindcă pe două treimi din latura de NE șanțul a fost abia trasat). Latura de NV este suprapusă de un drum (neamenajat). Tranșee din primul război mondial există în toată valea de la NV (Valea lui Pătru). În zona de NV a castrului există bazinul unui izvor sec, ceea ce explică preferința pentru tabără în acest loc.</p>

Turnul roman de la Lăngești - Valea Cetății, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 16999.02
Nume Turnul roman de la Lăngești - Valea Cetății
Județ Argeș
Unitate administrativă Lunca Corbului
Localitate Lăngești
Punct Valea Cetății
Reper Așezarea se găsește pe malul pârâului Valea Cetății, la nord-est de castrele de la Mârțești și pe partea dreaptă a drumului care vine de la Săpata, DJ679, la nord-nord est de localitatea Lăngești.
Reper hidrografic - nume Cotmeana; Pârâul Cetății
Reper hidrografic - tip pârâu
Forma de relief câmpie
Utilizare teren agricultură
Categorie locuire
Tip sistem defensiv
Riscuri naturale Alunecări de teren: 3 / 23.01.2020
Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 23.01.2020; Agricultură intensivă: 3 / 23.01.2020
Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Bibliografie:

Teodor, Eugen S., Uriașul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeș, Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2013, 82-86.

Așezarea romană de la Lăngești – Nord, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 16999.01
Nume Așezarea romană de la Lăngești - Nord
Județ Argeș
Unitate administrativă Lunca Corbului
Localitate Lăngești
Punct alte denumiri Valea Cetății
Reper Așezarea se găsește la confluența pârâurilor Cotmeana și Valea Cetății, la sud de castrul de la Mârțești și pe partea dreaptă a drumului care vine de la Săpata, DJ679.
Reper hidrografic - nume Cotmeana; Pârâul Cetății
Reper hidrografic - tip pârâu
Forma de relief câmpie

Utilizare teren agricultură
Categorie locuire
Tip așezare
Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 23.01.2020; Agricultură intensivă:
3 / 23.01.2020
Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Bibliografie:

Teodor, Eugen S., Uriașul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeș, Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2013, 82-86.

Castrul și limes-ul de la Purcăreni - Poiana Leana lui Nica, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 17245.01
Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13371
Nume Castrul și limes-ul de la Purcăreni - Poiana Leana lui Nica
Județ Argeș
Unitate administrativă Micești
Localitate Purcăreni
Punct „Poiana Leana lui Nica“
Reper Situl se află în "Poiana Leana lui Nica", pe malul drept al Râului Doamnei, la intersecția șoselei Pitești-Câmpulung cu șoseaua spre Purcăreni.
Reper hidrografic - nume Râul Doamnei
Reper hidrografic - tip râu
Forma de relief deal
Categorie locuire
Tip așezare militară
Regim de proprietate stat
Proprietar Consiliul Local Micești
Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Fortificația romană de la Valea Bradului—Incinta Crucioiu, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 17307.03
Nume Fortificația romană de la Valea Bradului—Incinta Crucioiu

Județ Argeș
Unitate administrativă Mihăești
Localitate Valea Bradului
Punct Dealul Crucioiu
Reper Situl se află imediat la nord de principalul drum de acces spre Dealul Crucioiu, pe panta vestică a Văii Târgului, la 158 m mai sus decât nivelul corespondent al văii (Târgului), în partea superioară a pantei, la 60 m mai jos decât cota maximă a dealului (645 m), pe drumul care urcă din vale spre drumul de plai (deservește exploatarea forestieră).
Forma de relief deal
Utilizare teren pădure
Categorie fortificație provizorie
Tip tabără militară
Descoperitor Eugen S. Teodor
Data descoperirii 8 iunie 2020
Suprafața sitului 0,1 ha
Stare de conservare bună / 07.05.2021
Regim de proprietate public
Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
castru de marș	Epoca romană (sec. II)	Castrul are dimensiuni (102 x 66 m) și formă atipică (playing-card, dar cu una dintre laturile scurte mult rotunjite) pentru un castru de marș roman, utilitate care rămâne totuși cea mai probabilă. Motivul dislocării celor aproximativ 200 de soldați în zonă este și el neclar, câtă vreme nu este înregistrat nici un obiectiv de epocă dacică în zonă. Nu au fost găsite artefacte pe sit, dar acest lucru era relativ uzual în cazul taberelor militare temporare.

Termele de epocă romană de la Rucăr, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *
Cod RAN 18536.16
Nume Termele de epocă romană de la Rucăr
Județ Argeș
Unitate administrativă Rucăr
Localitate Rucăr
Punct alte denumiri Câmpul Rucărului
Reper Termele se găsesc în partea nordică a localității, la est

de Valea Poghina.

Reper hidrografic - nume Dâmbovița; Râuşorul

Reper hidrografic - tip râu; pârâu

Forma de relief culoar

Utilizare teren păşune

Categorie locuire

Tip aşezare militară

Descriere Băile se află la aproximativ 100 m NNE de fortificație.

Observații Termele nu au fost cercetate sistematic, fiind realizate doar sondaje de Ioana Bogdan Cătănicu.

Descoperitor Dumitru Băjan

Data descoperirii 1904

Suprafața sitului 0,1455 ha

Stare de conservare bună / 29.03.2023

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 30.05.2022

Regim de proprietate privat

Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații
Terme	Epoca romană (primul sfert al secolului al II-lea p. Chr.)	romană	Ioana Bogdan Cătănicu i-a stabilit dimensiunile, respectiv 21 × 16 m. Singura sursă scrisă este o ștampilă tegulară cu numele cohors II Flavia Bes-sorum (IDR II 607).

Bibliografie:

1. Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2022
2. Tudor, Dumitru, Considerații asupra unor cercetări arheologice făcute pe limes transalutanus, Studii și cercetări de istorie veche (SCIV), VI, 1-2, Editura Academiei Republicii Populare Române, București, 1955, 90-93, 3, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=118994-consideratii-asupra-unor-cercetari-arheologice-facute-pe-limes-transalutanus--studii-si-cercetari-de-istorie-veche-si-arheologie-sciva--nuarie-iunie-1-2-vi-1955>
3. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Romula-Durostorum-Tomis, L 35, Tabula Imperii Romani, Editura Academiei Române, București, 1969
4. Bogdan Cătănicu, Ioana, Cercetări în castellum de la Rucăr, Studii și cercetări de istorie veche (SCIV), XXV, 2, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1974, 277-288, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=119800-cercetari-in-castellum-de-la-rucar--studii-si-cercetari-de-istorie-veche-si-arheologie-sciva--2-25-1974>.

5. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1978, 297-298, 323
6. Bogdan Cătănicu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman (Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D.), Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 45-47
7. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-germanischen Zentralmuseums, 44, Mainz, 1997, 81, 65
8. Gudea, Nicolae, Der untermoesische Donaulimes und die Verteidigung der moesischen Nord- und Westküste des Schwarzen Meeres: Limes et litus Moesiae Inferioris (86-275 n. Chr.), Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseums Mainz, Römisch-Germanisches Zentralmuseum Mainz, Mainz, 2005, 500, VII. C.1b
9. Marcu, Felix, The Internal Planning of Roman Forts of Dacia, Mega, Cluj-Napoca, 2009, 230, 68.
10. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2., Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, 2022, 201-203, 3.1-3.5, <https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/>.

Drumul de la Schitu Golești - Fața Grădiștii, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare	Afișează pe harta României *
Cod RAN	18705.02
Nume	Drumul de la Schitu Golești - Fața Grădiștii
Județ	Argeș
Unitate administrativă	Schitu Golești
Localitate	Costiță
Punct	Fața Grădiștii
Reper	Situl se află la vest de DN 73, în apropierea unui drum local, într-un teren împrejmuț, pe partea inferioară a dealului Fața Grădiștei, în apropierea limitei administrative a comunei, la 700 m Vest de Râul Târgului.
Reper hidrografic - nume	Râul Târgului
Reper hidrografic - tip	râu
Forma de relief	deal
Utilizare teren	pășune
Categorie	cale de comunicație
Tip	drum
Descriere	Se află pe pantele inferioare ale dealului Fața Grădiștii, mergând aproximativ pe curba de nivel, la cca 20 m mai sus (altimetric) de drumurile din vale; se află în prelungirea sudică a primului viraj mare al șoselei care urcă dealul (șoseaua Câmpulung—Curtea de Argeș).
Observații	Zona de interes este împrejmuț și are pază (în zona de SE a proprietății).
Descoperitor	Eugen S. Teodor
Data descoperirii	31 mai 2019

Suprafața sitului 300 m liniar
Stare de conservare medie / 17.05.2021
Riscuri naturale Alunecări de teren: 4 / 17.05.2021
Riscuri antropice Afectare parțială: 4 / 17.05.2021
Regim de proprietate privată
Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
Drum	Epoca antică	<p>Drumul se vede, pe fișierul LiDAR, pe o lungime de cca 300 de m, aproximativ sud-nord; zona centrală (cca 68 de m) se vede slab, drumul fiind stricat de torenți (zona este una cu pante relativ mari). Drumul se vede numai până la torenții mari de la nord, respectiv sud, nefiind regăsit apoi. Traseul vizibil sugerează că drumul este antic, fiindcă nu se află în vale (unde se regăsesc toate drumurile medievale/moderne), ci merge pe o cotă de nivel, ceva mai sus, fiind deci ferit de inundații.</p> <p>Nu s-au făcut cercetări pe obiectiv și nu se cunosc detalii despre modul de construcție.</p>

Așezarea romană de la Izbășești - Dealul Corbeasca, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 18983.03

Nume Așezarea romană de la Izbășești - Dealul Corbeasca

Județ Argeș

Unitate administrativă Stolnici

Localitate Izbășești

Punct Dealul Corbeasca

Reper Localitatea se află pe dealul numit Corbeasca, la nord-est de localitatea Izbășești, la sud de Pădurea Corbeasca. Și la sud-est de castrul roman de la Izbășești.

Reper hidrografic - nume Cotmeana

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief deal

Categorie locuire

Tip așezare

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 23.01.2020

Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Valul de pământ "Troian" de la Albota, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare	Afișează pe harta României *
Cod RAN	13944.05
Nume	Valul de pământ "Troian" de la Albota
Județ	Argeș
Unitate administrativă	Albota
Localitate	Albota
Reper	Situl se întinde la nord-est de satul Albota, pe câmpul aflat la 500-600 m est față de DN65, având un traseu aproape paralel cu al acestui drum.
Reper hidrografic - nume	Neajlov
Reper hidrografic - tip	râu
Forma de relief	câmpie
Utilizare teren	agricultură, pășune, locuire
Categorie	locuire
Tip	sistem defensiv
Descriere	Valul a fost identificat de către Pamfil Polonic, în jurul anului 1900. Acesta a parcurs sectorul cuprins între valea Giorcului și Gara Pitești. În 2022 și 2023, în porțiunea afectată de traseul drumului expres și pe proprietate cu nr. cadastral 11537, punct afla la 1,2 km Nord față de zona de intersecție dintre val și drum. Acestea au confirmat prezența valului și în zona delimitată prin cercetările de teren și pe baza imaginilor satelitare.
Observații	Cercetările arheologice preventive au fost efectuate în perioada 16 octombrie – 23 noiembrie 2023. Cu această ocazie poțiunea de val intersectată de drumul expres Craiova – Pitești între km 5+950 – 6+140 (breteaua Albota) a fost secționată.
Descoperitor	Pamfil Polonic
Data descoperirii	1900
Suprafața sitului	21,6 h
Stare de conservare	precară / 19.02.2024
Riscuri naturale	Inundații: 3 / 19.02.2024; Exces de apă în sol: 3 / 19.02.2024; Exces de salinitate în sol: 3 / 19.02.2024; Exces de aciditate în sol: 3 / 19.02.2024
Riscuri antropice	Demolare: 4 / 19.02.2024; Afectare parțială: 4 / 19.02.2024
Regim de proprietate	privat
Data ultimei modificări a fișei	19.02.2024

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
Val de pământ	Epoca romană (Secolele II – III p.Chr.)	<p>Valul poate se păstrează pe o lungime de circa 3,5 km, capătul său sudic este poziționat la nord de Vale Giorcului, iar capătul nordic pe drumul 65B. În teren este vizibil pe sectorul cuprins între valea Giorcului și valea râului Dâmbovinc. În acest sector a fost identificat și un turn (cod RAN 13944.04). Înălțimea maximă a valului, în punctele unde s-a păstrat mai bine nu depășește 0,50 -0,70 m, fiind puternic afectat de lucrările agricole (aplatizat). În lățime valul are 15,50 m – 30 m. În arătură, mai ales spre capătul de sud al valului se disting mici fragmente de lut ars. În anul 1900, Pamfil Polonic descrie astfel traseul valului: Cercetând după „Troian”, locuitorul Burcea ni l-a arătat și l-am găsit dincolo de pâraul Giorcului, la 1 km, la răsărit de Albota, prin Braduri. La B sunt urme de așezări preistorice, valul are la C un profil frumos și arată bombat, de 40 pași lat (circa 30 m – n.n.) și înalt de 1 m. La D este tăiat de drumul care duce la Pârnu Roșu, se scoboară apoi pe un rivan spre pădure (sud de Geamăna Mare) unde se recunoaște foarte bine și este de 1 m înalt, dar în mai multe locuri întretăiate prin drumuri care duceau la Geamăna Mare – trece pe la capătul de apus al satului Geamăna Mare, traversează peste poieni și se suie apoi pe deal, trece prin casa lui Gh. Gălbeoru, ia direcția 25o spre nord-est, iese pe izlazul Piteștilor. Dintre punctele indicate de Pamfil Polonic, punctul D poate fi identificat cu drumul de câmp care se bifurcă din DN65 spre localitate Bradu, din zona stațiunii de cercetări agricole Albota. Astăzi, traseu de la nord de DN65B (drumul spre Geamăna), nu este vizibil nici pe imaginile sateliatare. Între km 5+950 – 6+140, valul este suprapus de traseul drumului expres, sector în care s-au făcut investigații magnetometrice și cercetări arheologice preventive. În cercetarea arheologică s-a constatat că starea de conservare a valului era foarte precară, înălțimea maximă păstrată fiind de maximum 0,70 m.</p>

Situl arheologic Drumul Expres Craiova-Pitești (DEx. 12), Tronsonul 4, Situl 3: Km 5+940 – 6+170, breteaua de la Albota - Valul de pământ "Troian" de la Albota, [Repertoriul Arheologic Național](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 13944.06

Nume Situl arheologic Drumul Expres Craiova-Pitești (DEx. 12), Tronsonul 4, Situl 3: Km 5+940 – 6+170, breteaua de la Albota - Valul de pământ "Troian" de la Albota

Județ Argeș

Unitate administrativă Albota

Localitate Albota

Punct Km 5+940 – 6+170

Reper Situl se află la est de satul Albota, pe traseul drumului expres Craiova-Pitești, pe terasa malului stâng al pârâului Giorocul.

Reper hidrografic - nume Gioroc

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief terasă

Utilizare teren agricultură

Categorie locuire

Tip sistem defensiv

Descriere În cercetarea arheologică preventivă efectuată în Situl 3 de pe traseul Drumului Expres Craiova-Pitești a fost delimitat rambleul valului de pământ și au fost identificate alte complexe legate structural de construcția valului. Pe lângă acestea au fost descoperite alte trei complexe care sunt ulterioare perioadei de utilizare a valului, datate prin metoda C14 în epoca medievală, a doua jumătate și/sau ultima treime a sec. al XIII-lea – secolul al XIV-lea.

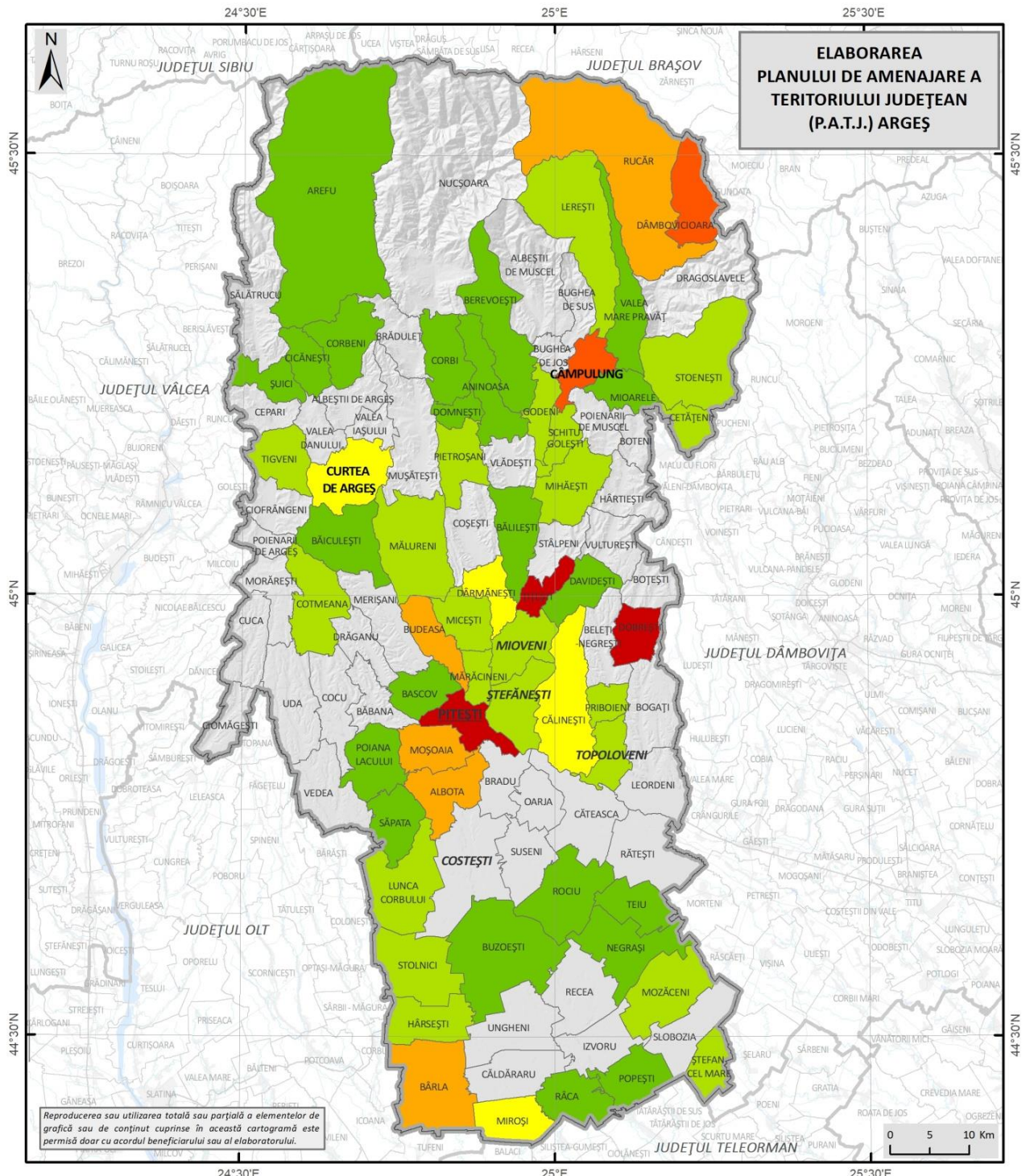
Observații Situl a fost cercetat preventiv în vederea construirii Drumului Expres Craiova-Pitești. Situl era semnalat în literatura de specialitate, valul de pământ de la Albota, denumit popular „valul Troian”, fiind parte componentă a liniei de fortificații romane din vestul Munteniei, limes Transalutanus. Limitele sitului au fost clar precizate în faza de evaluare teoretică, la momentul respectiv (2020), drumul expres (breteaua de la Albota) nu intersecta/afecta valul, distanța dintre traseele celor două fiind de circa 950 m. Împingerea către nord a bretelei de la Albota, ulterior fazei de evaluare teoretică, a făcut ca acesta să intersecteze și să suprapună valul de pământ roman între km 5+940 și 6+170.

Data ultimei modificări a fișei 30.09.2025

Prin prezentul studiu de asemenea recomandăm ca autoritățile locale să integreze aceste situri arheologice în programe turistice, să le valorifice prin realizarea de trasee tematice spre exemplu și să participe la elaborarea și cunoașterea exactă a măsurilor de impact în cazul

În care proiecte mari de infrastructură sau de altă natură ar putea afecta aceste situri arheologice.

„Carta ICOMOS pentru interpretarea și prezentarea siturilor culturale patrimoniale” (2007), care subliniază necesitatea abordării contextului istoric, social și natural al acestora conduce pentru componentele de pe raza județului Argeș incluse bunul cultural serial “Frontierele Imperiului Roman – Dacia” la recomandarea elaborării unei Strategii de interpretare dedicate Limesului Transalutanus, subordonată Strategiei de Interpretare în curs de finalizare pentru întregul FRE-Dacia.

DISTRIBUȚIA NUMĂRULUI DE SITURI ARHEOLOGICE LA NIVEL DE UATB		
Legenda generală		Legenda specifică
Limita teritoriului județean	Nr. situri (conform datelor din Repertoriul Arheologic Național)	
Limita județelor vecine	1	6 - 9
Limita UATB	2 - 3	10 - 20
	4 - 5	21 - 28
		Fără situri arheologice

Fig. 2.8 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE SITURI ARHEOLOGICE ÎNSCRISE ÎN RAN
Sursa: RAN

2.4. Bunuri culturale incluse în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO (LPM) și Lista Indicativă pentru Lista Patrimoniului Mondial (LI)

UNESCO - parte a sistemului Organizației Națiunilor Unite (ONU) - este organizația care contribuie la promovarea păcii și securității în lume prin educație, știință și cultură, în vederea consolidării cooperării internaționale, respectării drepturilor fundamentale ale omului, fără restricții de rasă, sex, limbă sau religie. România este un partener stabil în atingerea acestor obiective strategice, ca membru activ al tuturor celor 7 convenții culturale UNESCO.

În cadrul celei de-a noua sesiuni a Conferinței Statelor Părți la Convenția din anul 2005 privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale, România a fost aleasă membru în Comitetul Interguvernamental al Convenției pentru un mandat de patru ani (2023-2027) în cadrul grupului electoral est-european, pentru prima dată de la aderare. “Convenția privind protecția patrimoniului mondial, cultural și natural” adoptată de UNESCO în anul 1972 și acceptată de România prin Decretul nr. 187/1990, stabilește că anumite bunuri din patrimoniul cultural prezintă o importanță excepțională care necesită protejarea lor ca parte din patrimoniul mondial al întregii omeniri.

Lista Patrimoniului Mondial, constituită odată cu adoptarea Convenției, conține astăzi un număr de 1223 de poziții dintre care 952 culturale, 231 naturale și 40 mixte, înscrise prin decizie a Comitetului Patrimoniului Mondial. Lista Patrimoniului Mondial (LPM -UNESCO) a fost deschisă pentru România cu înscrierea Deltei Dunării (1991) ca sit natural și a fost continuată apoi cu înscrierea mai multor bunuri culturale -Satele cu biserici fortificate din Transilvania (1993), Biserici din Moldova (1993, 2010), Mănăstirea Hurezi (1993), Cetățile Dacice din Munții Orăștiei (1999), Centrul Istoric Sighișoara (1999), Biserici de lemn din Maramureș (1999). Cele mai recente înscrieri ale României în Lista Patrimoniului Mondial (LPM - UNESCO) sunt Ansamblul Monumental realizat de Constantin Brâncuși la Târgu Jiu (2024) și Frontierele Imperiului Roman - Dacia (2024)- bun cultural serial național înscris cu nr. 1718 - care include și un număr de componente aflate pe teritoriul județului Argeș, după cum urmează:

- 7.6 Rucăr - Scărișoara (Rucăr, cod LMI: AG-I-s-A-13375);
- 7.7 Voinești - Măilătoaia (Voinești, Lerești, cod LMI: AG-I-s-A-13387);
- 7.8 Jidova (cluster) cu subcomponente: 7.8.1 - auxiliary fort / Jidova 1 (Câmpulung, cod LMI: AG-I-s-A-13357) și 7.8.2 - fortlet / Jidova 2 (Câmpulung, fără cod LMI);
- 7.9 Mareș-La stadion (Mareș, Albota, fără cod LMI);
- 7.10 Mârțești - Cetate (Mârțești - Săpata / Lunca Corbului, cod LMI: AG-I-m-A-13376.01);

- 7.11 Izbășești – Valea Albă (Izbășești, Stolnici, fără cod LMI);

- 7.12 Afrimești - Urluieni (Urlueni, Bârla/Hârsești, cod LMI: AG-I-m-A- 3385.01/ AG-I-m-A-13385.02).

Bunul cultural național „Frontierele Imperiului Roman - Dacia” urmărește limesul de la granițele fostei provincii romane Dacia, prezentând sistemul complex de instalații militare (castre temporare, rețele de turnuri de pază, bariere artificiale, castre auxiliare și castre legionare), infrastructură de transport și structuri civile, integrate într-un concept unitar de frontieră, care asigură supravegherea și controlul circulației populațiilor din teritoriile vecine. Grupul de situri arheologice înscrise în Lista Patrimoniului Mondial sub cupola „Frontierele Imperiului Roman” este parte a unui demers transnațional de amploare, care include țări din Europa, Orientul Apropiat și Africa de Nord și care are ca scop redarea vizibilității și facilitarea înțelegerii frontierei romane în complexitatea sa.

Mai mult de jumătate din traseul limesului transalutan (circa 125 km din totalul de 235 km) se află pe teritoriul județului Argeș, județ pe care îl străbate în diagonală, de la SV la NE. Din totalul de 15 castre de pe întregul Limes Transalutanus, două treimi (10 castre) sunt situate în sectorul argeșean: *Urluieni* - 2 castre, *Izbășești*, *Săpata de Jos* - 2 castre, *Albota*, *Purcăreni*, *Câmpulung „Jidova”* - 2 castre și *Rucăr* - „Scărișoara”. La acestea se adaugă și *situl de la Voinești*, între Câmpulung și Rucăr. Situația actuală a acestor monumente de Epocă romană (sec. II-III d.Hr.) este una extrem de vitregă, în absența unui program coerent care să ducă la salvarea și punerea lor în valoare. Unica excepție este reprezentată de *castrul de piatră de la Câmpulung - „Jidova”*, singurul vizitabil și transformat în muzeu de sit, restul castrelor nefiind nici măcar marcate. Amplasate pe terenuri agricole care astăzi sunt proprietate privată (Urluieni, Săpata de Jos, Voinești, Rucăr) sau în păduri de asemenea proprietate privată (Izbășești), suprapuse de edificii contemporane (Albota) ori chiar distruse de factori naturali cumulați cu intervenții antropice (Purcăreni), aceste monumente merită cercetate, restaurate și puse în valoare. În cadrul metodologiei cercetărilor arheologice contemporane, a apărut un concept nou cu denumirea de arheologia peisajului - ce reprezintă o analiză complementară cercetării arheologice sistematice. Arheologia peisajului preia caracteristica holistică a peisajului, fiind un demers multidisciplinar, ce își însușește perspectivele teoretice din numeroase câmpuri științifice adiacente. Interdisciplinaritatea acestui tip de cercetare se datorează și faptului că procesele naturale și/sau culturale ce se desfășoară într-un anumit timp

și spațiu, lasă urme vizibile pentru generațiile viitoare, astfel influențându-le.¹⁵ În cadrul documentării din aer a peisajelor arheologice din județul Argeș, se regăsesc următoarele situri arheologice ilustrate și explicate: Bradu, Căteasca, Ciofrângenii, Mozăceni, Negreni, Rociu, Slobozia, Ștefan cel Mare, Teiu (Anexa 5). Detalierea structurii și a valorilor reprezentate de siturile arheologice din județul Argeș se regăsește în Anexa 6.

Aceste monumente sunt protejate în România în baza Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 564/2001 pentru aprobarea OG nr. 47/2000 privind stabilirea unor măsuri de protecție a monumentelor istorice care fac parte din Lista Patrimoniului Mondial, cu modificările și completările ulterioare și în baza Hotărârii nr. 857 din 11 august 2021 privind „Regulamentul cadru și componența Comitetelor de Organizare UNESCO”. Prin aceste documente legislative, sunt stabilite responsabilități pentru diferite entități: Proprietari - cu rol de gestiune curentă, întreținere și restaurare, pentru Autorități locale - cu rol de avizare, cofinanțare, de coordonare a Comitetelor de Organizare UNESCO, cât și pentru Autorități centrale, după cum urmează:

- Ministerul Culturii (direct sau prin Comisia Națională a Monumentelor Istorice) - cu rol de avizare, coordonare, elaborare de metodologii, cofinanțare de lucrări de restaurare, relația cu UNESCO;

- Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice - elaborarea documentațiilor de urbanism și elaborare de metodologii;

- Ministerul Administrației și Internelor - paza monumentelor înscrise în Lista Patrimoniului Mondial;

- Institutul Național al Patrimoniului - cu atribuții în monitorizarea monumentelor înscrise în Lista Patrimoniului Mondial, coordonarea științifică în cadrul Comitetelor de Organizare UNESCO și în elaborarea de dosare pentru noi propuneri în Lista Patrimoniului Mondial.

Protecția pe termen lung a obiectivelor ce fac parte din „Frontierele Imperiului Roman - Dacia” - sectorul aflat în județul Argeș - va fi asigurată prin cadrul general al Planului de management/gestiune (Management Plan) pentru întreg limes-ul, cadru care prevede măsurile pentru următorii 5 ani, plan care trebuie însoțit și de planuri de management/gestiune locale/individuale, create pentru diferitele obiective /părți componente, ce trebuie să răspundă atât la oportunitățile specifice fiecărui sit, cât și la provocările acestor localizări, asigurând astfel

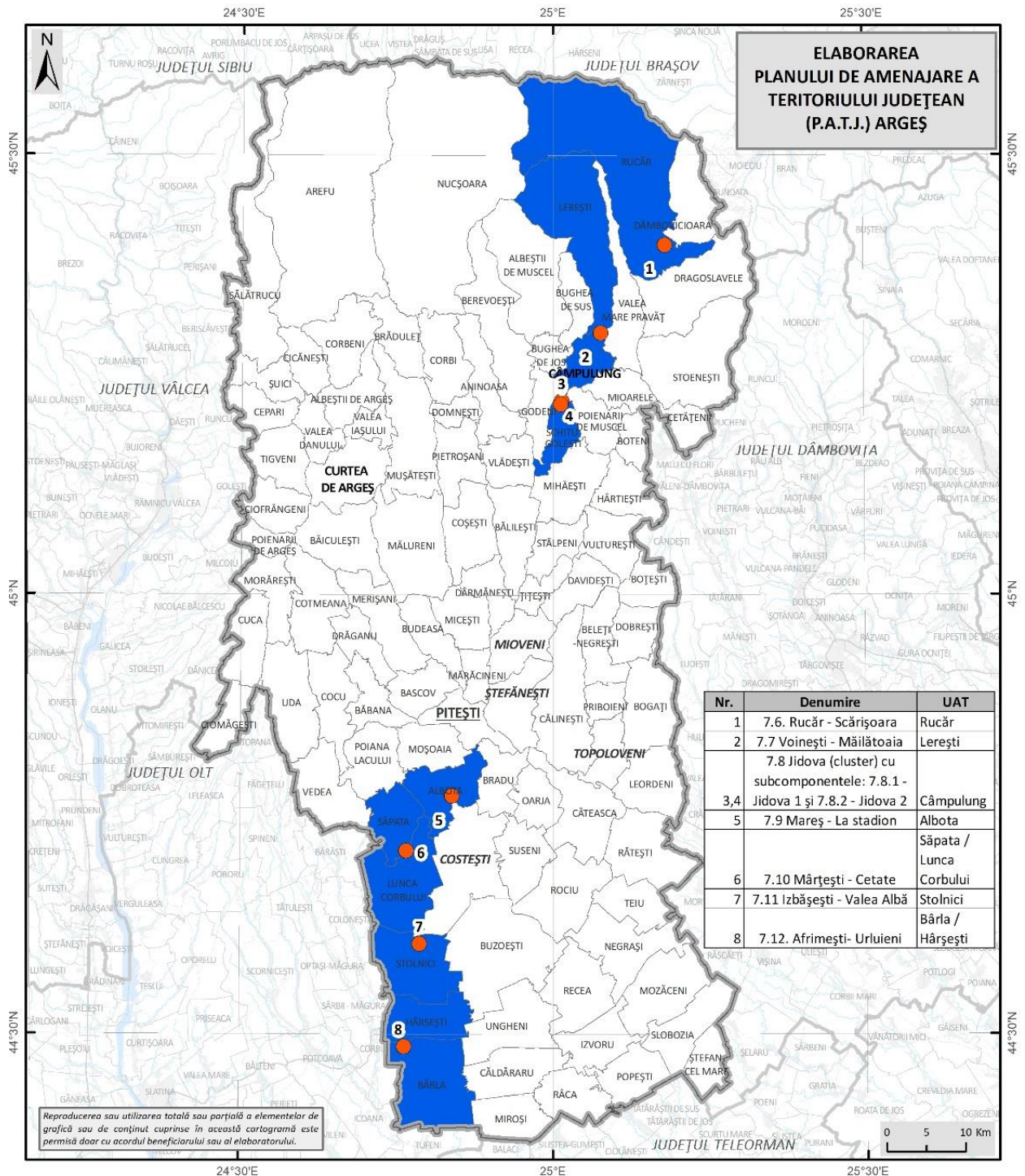
---

¹⁵ Bivolaru Alexandra - *Arheologia peisajului*, peisaje - arheologice.ro, 2014

o tratare coordonată a întregii proprietăți înscrise în LPM. Planurile de management specifice fiecărui sit înscris în LPM se vor întocmi de către Autoritățile administrației locale, în cooperare cu Institutul Național al Patrimoniului (INP), cu input-uri din partea Comisiei Naționale Limes. Aceasta implică întocmirea unui Plan de conservare pentru fiecare sit, a unei Strategii de interpretare (pentru punerea în valoare a acestor situri de valoare mondială), iar la nivelul documentațiilor de urbanism de tip PUG pentru localitățile în care se află siturile obiective din acest sit serial, vor fi introduse reglementări adiționale pentru protecția fiecărui obiectiv. Corelat cu marile proiecte de infrastructură și de dezvoltare a localităților, pentru fiecare obiectiv se va întocmi o Evaluare de impact asupra Patrimoniului (Heritage Impact Assessment), în conformitate cu tipologia elaborată de către UNESCO.

În cadrul Listei Indicative a Patrimoniului mondial (LI) UNESCO, județul Argeș are, de asemenea, înscrise mai multe componente ale unor bunuri culturale seriale naționale, după cum urmează:

- Fosta închisoare comunistă Pitești (Pitești, cod LMI AG-IV-a-A-20951 - Penitenciarul Pitești - Fosta închisoare a deținuților politici), componentă a bunului cultural serial național Foste închisori comuniste din România, inclus în LI cu nr. 6760 în 2024;
- Biserica Mănăstirii Curtea de Argeș (Curtea de Argeș, cod LMI AG-II-m-A-13628.01 – Biserica Episcopală „Adormirea Maicii Domnului”) componentă a bunului cultural serial național Ctitorii domnești din Țara Românească și Moldova, inclus pe LI cu nr.6763 în 2024;
- Biserica Sânt Nicoară (Curtea de Argeș, cod LMI AG-II-a-A-13655 - Ansamblul bisericii Sânt Nicoară) și Biserica Sf. Nicolae Domnesc (Curtea de Argeș, cod LMI AG-II-m-A-13647.01- Biserica Sf. Nicolae Domnesc), componente ale bunului cultural serial național Biserici bizantine și post - bizantine din Curtea de Argeș, incluse în LI cu nr. 545 în 1991.

SITURI ARHEOLOGICE INCLUSE ÎN LIMES - UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia

Legenda generală

- Limita teritoriului județean
- Limita județelor vecine
- Limita UATB

Legenda specifică

- Situri arheologice incluse în Limes
- Unități administrativ-teritoriale care cuprind obiective din LIMES - sectorul 7

Fig. 2.9 SITURI ARHEOLOGICE INCLUSE ÎN LIMES – UNESCO „FRONTIERS OF THE ROMAN EMPIRE – DACIA”

Sursa datelor: <https://limesromania.ro/ro/articole/situri-arheologice/>

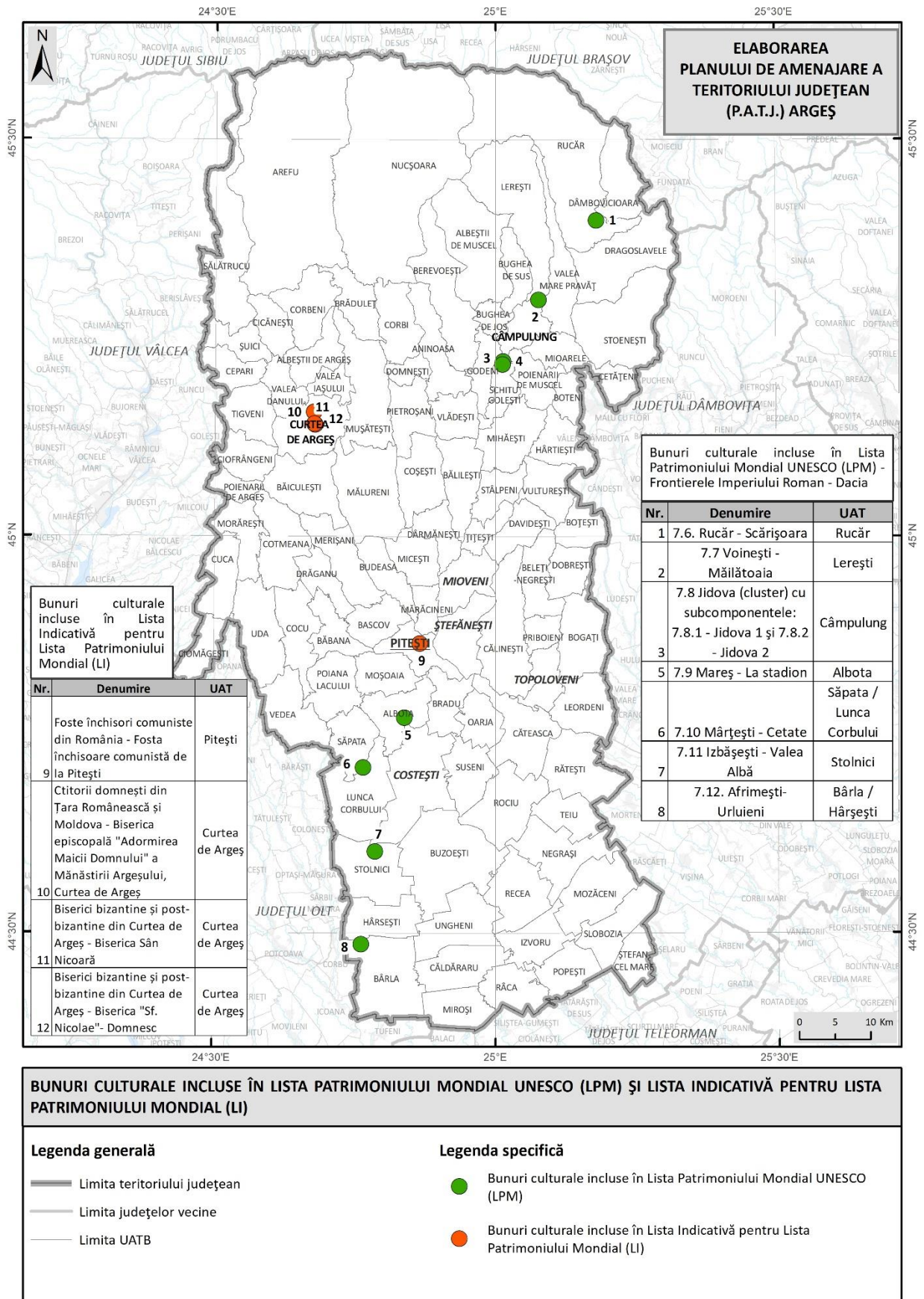

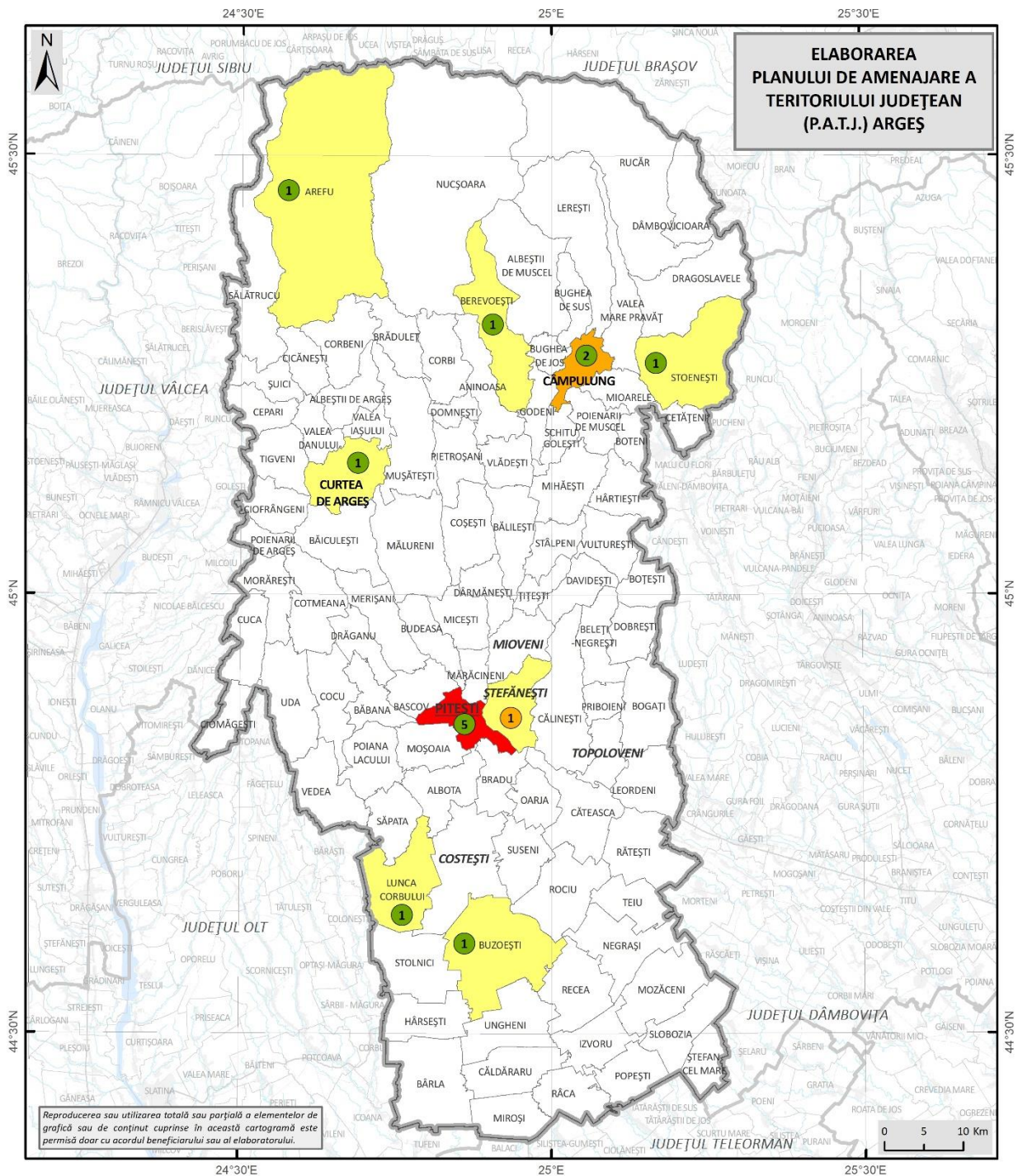
Fig. 2.10. BUNURI CULTURALE INCLUSE ÎN LISTA PATRIMONIULUI MONDIAL UNESCO (LPM) ȘI LISTA INDICATIVĂ PENTRU LISTA PATRIMONIULUI MONDIAL (LI)

2.5. Monumente de for public (III), monumente memoriale - funerare (IV)

Monumentele de For Public (III) sunt bunuri imobile - lucrări de artă plastică, artă monumentală, construcții sau amenajări neutilitare - având caracter decorativ, comemorativ și de semnal, amplasate în spații publice, într-o zonă de protecție, pe terenuri aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale. Monumentele de for public pot fi clasate ca monumente istorice, urmând regimul juridic stabilit pentru acestea, numărul de obiective înscrise în LMI 2015 din județul Argeș este însă foarte redus (1 obiectiv la categoria valorică A) și 13 obiective la categoria valorică B (fig. 2.11, tabel 2.5). În completarea acestora, o repertoriere a statuilor, monumente de for public, este necesară la nivelul studiilor de fundamentare din cadrul documentațiilor de urbanism - actualizare PUG-uri. Monumentele Memoriale-funerare (IV), sunt monumente dedicate unor persoane sau unor date ce trebuie păstrate în memoria colectivă sau comemorative, dedicate unui eveniment istoric sunt în număr de 133 de monumente la categoria valorică A și 25 de monumente la categoria valorică B (fig. 2.12, tabel 2.6). Este important de menționat la această categorie numărul mare de cruci de piatră care se regăsesc pe teritoriul județului¹⁶. Această listă poate fi completată cu troițe din zid ce sunt amplasate în localități rurale și monumentele Marelui Război (Primul Război Mondial) care se regăsesc în numeroase sate din județ. Cel mai mare număr de obiective de for public (III) se regăsesc în mediul urban *UAT Pitești* (un număr de 5 monumente de for public - categoria valorică B); *UAT Câmpulung* (un număr de 2 monumente de for public - categoria valorică B); *UAT Curtea de Argeș* (1 monument de for public - categoria valorică B), singurul obiectiv clasat în grupa valorică A se află în *UAT Ștefănești*. Monumentele memoriale și funerare sunt în toate UAT-urile din județ, cel mai mare număr fiind în zona urbană - *UAT Câmpulung* (un număr de 24 monumente categoria valorică A, 9 monumente categoria valorică B); *UAT Curtea de Argeș* (un număr de 6 monumente categoria valorică A, 1 monument categoria valorică B); *UAT Ștefănești* (un număr de 5 monumente categoria valorică A, 2 monumente categoria valorică B). În zona rurală, numărul cel mai important de obiective se regăsește în *UAT Călinești* și *UAT Rucăr* (8 monumente categoria valorică A), *UAT Dragoslavele* (7 monumente categoria valorică A), *UAT Dâmbovicioara* (6 monumente categoria valorică A, 1 monument categoria valorică B).

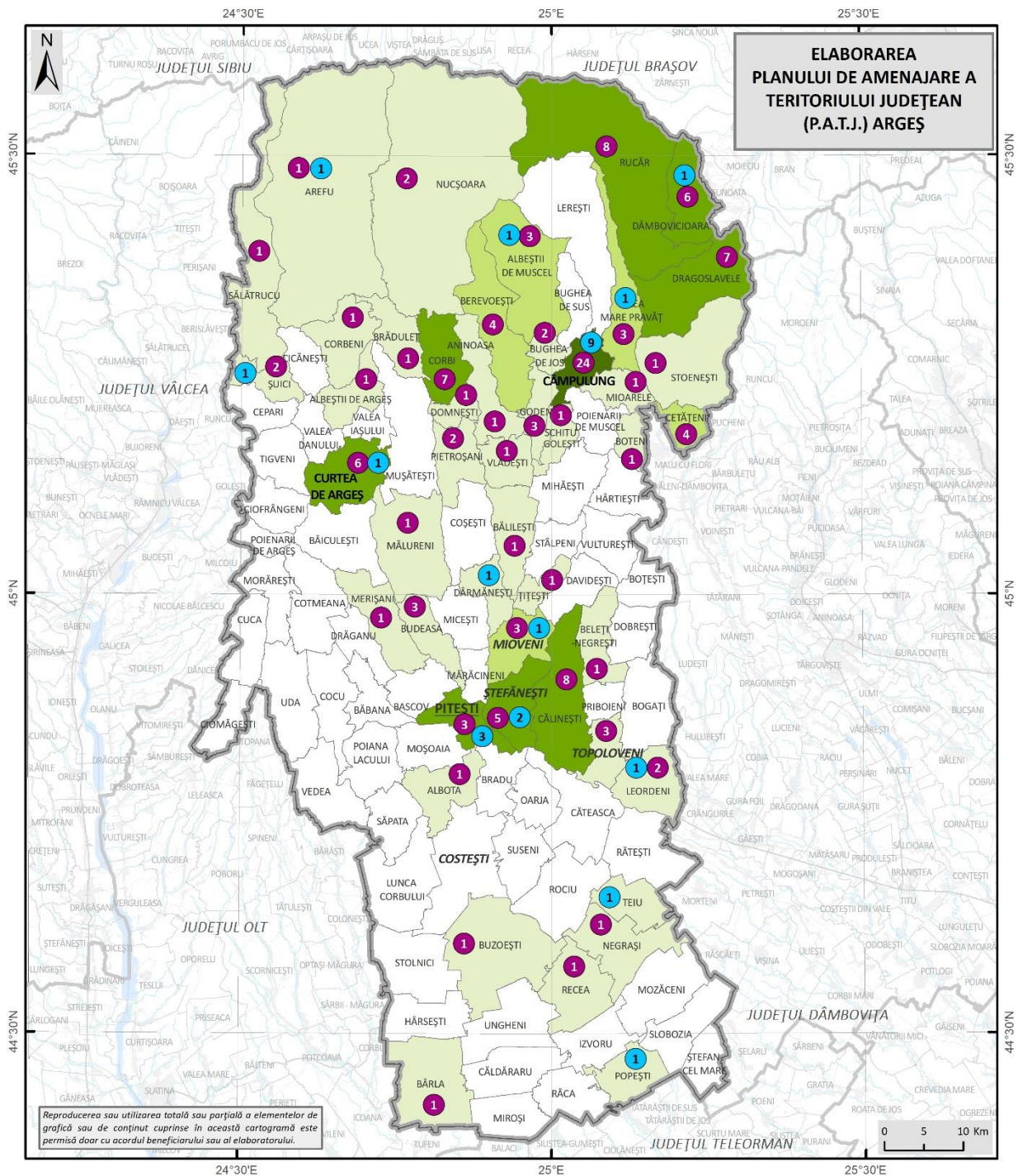
---

¹⁶ Contantinescu Grigore - *Monumente memoriale din județul Argeș, Crucii de Piatră*. Pitești, Episcopia Argeșului și Muscelului, 2017.

III. MONUMENTE DE FOR PUBLIC (CONFORM LMI 2015)			
Legenda generală			
	Limita teritoriului județean		
	Limita județelor vecine		
	Limita UATB		
Legenda specifică			
Repartiția teritorială a numărului de monumente de for public la nivel de UAT			
	1		categoria valorică A
	2		categoria valorică B
	5		

Fig. 2.11 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE FOR PUBLIC
Sursa: LMI, 2015

IV. MONUMENTE MEMORIALE (CONFORM LMI 2015)

Legenda generală	Legenda specifică
<ul style="list-style-type: none"> — Limita teritoriului județean — Limita județelor vecine — Limita UATB 	<p>Numărul total al monumentelor memoriale</p> <ul style="list-style-type: none"> 0 1 - 3 4 - 5 6 - 11 12 - 33
	<ul style="list-style-type: none"> ● categoria valorică A ● categoria valorică B

Fig. 2.12 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE MEMORIALE
Sursa: LMI, 2015

Tabel 2.5 NUMĂRUL MONUMENTELOR DE FOR PUBLIC

Nr.	UAT	Tip	SIRUTA	Nr. monumente categoria A	Nr. monumente categoria B	Nr. total monumente de for public
1	AREFU	Comună	14049	0	1	1
2	BEREVOEȘTI	Comună	14405	0	1	1
3	BUZOEȘTI	Comună	14940	0	1	1
4	CÂMPULUNG	Municipiu, altul decât reședința de județ	13490	0	2	2
5	CURTEA DE ARGEȘ	Municipiu, altul decât reședința de județ	13622	0	1	1
6	LUNCA CORBULUI	Comună	16944	0	1	1
7	PITEȘTI	Municipiu reședință de județ	13169	0	5	5
8	STOENEȘTI	Comună	18858	0	1	1
9	ȘTEFĂNEȘTI	Oraș	13392	1	0	1

Sursa: LMI, 2015

Tabel 2.6 NUMĂRUL MONUMENTELOR MEMORIALE

Nr.	UAT	Tip	SIRUTA	Nr. monumente categoria A	Nr. monumente categoria B	Nr. total monumente memoriale
1	ALBEȘTII DE ARGEȘ	Comună	13819	1	0	1
2	ALBEȘTII DE MUSCEL	Comună	13891	3	1	4
3	ALBOTA	Comună	13935	1	0	1
4	ANINOASA	Comună	13999	1	0	1
5	AREFU	Comună	14049	1	1	2
6	BĂLILEȘTI	Comună	14272	1	0	1
7	BÂRLA	Comună	14450	1	0	1
8	BELEȚI-NEGREȘTI	Comună	14352	1	0	1
9	BEREVOEȘTI	Comună	14405	4	0	4
10	BOTENI	Comună	14673	1	0	1
11	BRĂDULEȚ	Comună	14753	1	0	1
12	BUDEASA	Comună	14851	3	0	3
13	BUGHEA DE JOS	Comună	14922	2	0	2
14	BUZOEȘTI	Comună	14940	1	0	1
15	CĂLINEȘTI	Comună	15108	8	0	8

16	CÂMPULUNG	Municipiu, altul decât reședința de județ	13490	24	9	33
17	CETĂȚENI	Comună	15402	4	0	4
18	CORBENI	Comună	15741	1	0	1
19	CORBI	Comună	15830	7	0	7
20	CURTEA DE ARGEȘ	Municipiu, altul decât reședința de județ	13622	6	1	7
21	DÂMBOVICIOARA	Comună	16329	6	1	7
22	DÂRMĂNEȘTI	Comună	16365	0	1	1
23	DOMNEȘTI	Comună	16454	1	0	1
24	DRAGOSLAVELE	Comună	16472	7	0	7
25	GODENI	Comună	16551	3	0	3
26	LEORDENI	Comună	16757	2	1	3
27	MĂLURENI	Comună	17049	1	0	1
28	MERIȘANI	Comună	17101	1	0	1
29	MIOARELE	Comună	17334	1	0	1
30	MIOVENI	Oraș	13301	3	1	4
31	NEGRAȘI	Comună	17726	1	0	1
32	NUCȘOARA	Comună	17771	2	0	2
33	PIETROȘANI	Comună	17851	2	0	2
34	PITEȘTI	Municipiu reședință de județ	13169	3	3	6
35	POPEȘTI	Comună	18162	0	1	1
36	RECEA	Comună	18411	1	0	1
37	RUCĂR	Comună	18527	8	0	8
38	SĂLĂTRUCU	Comună	18554	1	0	1
39	SCHITU GOLEȘTI	Comună	18670	1	0	1
40	STOENEȘTI	Comună	18858	1	0	1
41	ȘTEFĂNEȘTI	Oraș	13392	5	2	7
42	ȘUICI	Comună	19141	2	1	3
43	TEIU	Comună	19212	0	1	1
44	TOPOLOVENI	Oraș	13757	3	0	3
45	ȚIȚEȘTI	Comună	19338	1	0	1
46	VALEA MARE PRAVĂȚ	Comună	13524	3	1	4
47	VLĂDEȘTI	Comună	19999	1	0	1

Sursa: LMI, 2015

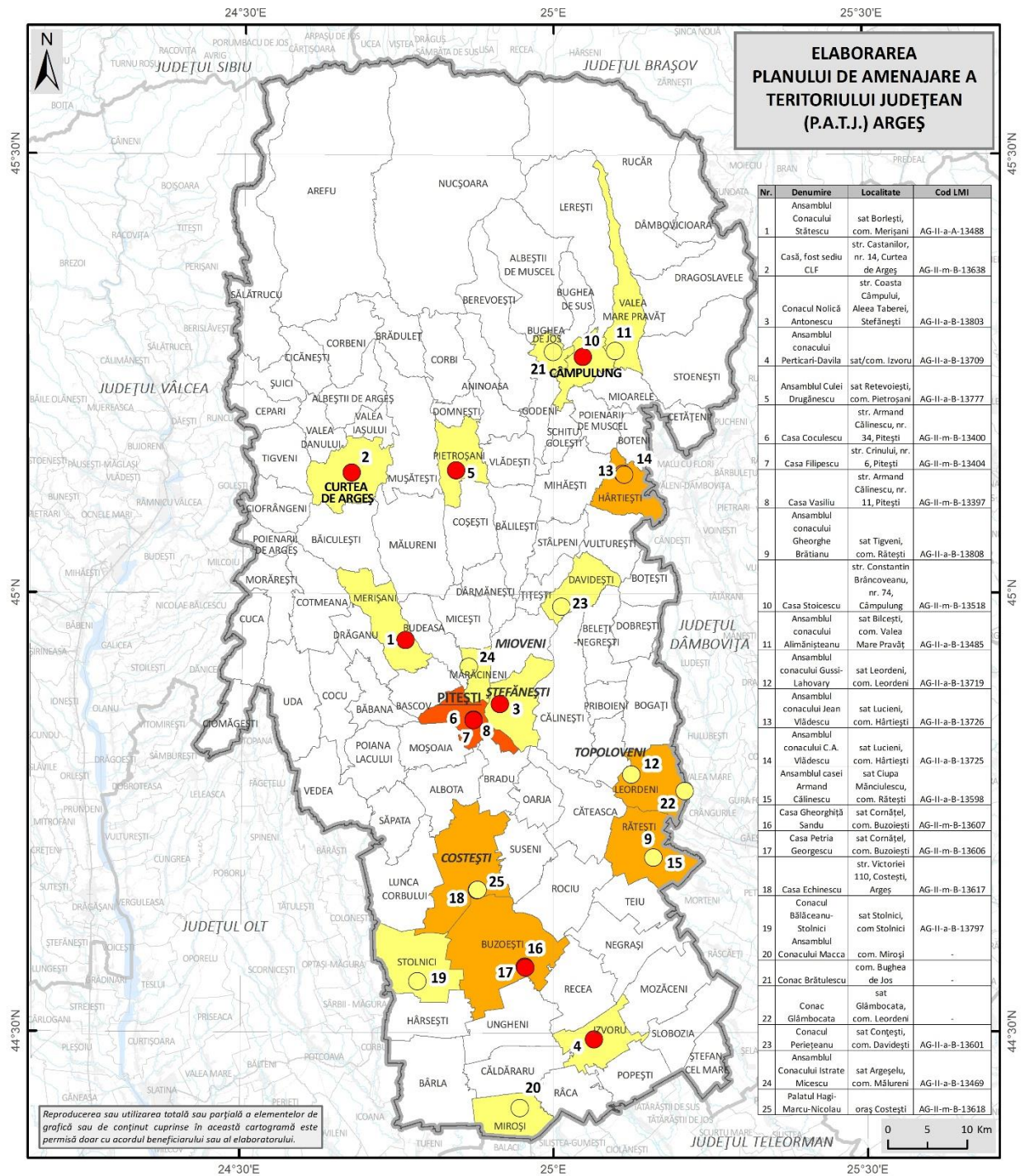
2.6. Starea de conservare a monumentelor istorice

Starea generală de conservare a monumentului istoric - aprecierea acesteia se face după calificativele: foarte bună, bună, rea, distrus/dispărut, conform Anexei B din Ordinul nr. 2684/2003 privind Metodologia de întocmire a Obligației privind folosința monumentului

istoric și conținutul acesteia. Diagnosticul privind starea generală de conservare a monumentului istoric este necesar a fi asigurat de către Direcția Județene pentru Cultură a fiecărui județ, în temeiul prevederilor Art.26, alin.1, pct.14 din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit datelor primite de la Direcția Județeană pentru Cultură Argeș, există 20 monumente care au o stare precară (fig. 2.13, tabel 2.7). Dintre acestea, Casa Echinescu a fost distrusă complet din cauza intemperiilor, 5 monumente sunt în stare precară, 2 monumente sunt în stare precară/precolaps, 2 monumente sunt în stare precară/colaps, iar 10 monumente sunt în stare de colaps. Majoritatea monumentelor sunt în proprietate privată, aspect care poate aduce dificultăți în procesul de restaurare. Referitor la starea acoperișurilor, cele mai multe monumente au probleme cu protecția împotriva intemperiilor, fapt care contribuie în timp la degradare. Alți factori care agravează starea fizică a monumentelor sunt: lipsa asigurării pazei, furtul de materiale, construcțiile parazitare din jurul imobilelor, precum și întârzierea lucrărilor de restaurare. De asemenea, Direcția Județeană pentru Cultură Argeș are o evidență a monumentelor cu localizare greșită, nelocalizabile pe teren sau distruse/dispărute (Anexa 7).

Din diferite publicații care sesizau starea precară a unor monumente aflate pe teritoriul județului, se deduc și alte obiective a căror stare poate fi asimilată stării ce se încadrează în calificativul stare rea-precolaps/colaps, în general acestea fiind conace din zona rurală: Conacul Periețeanu (com. Davidești), Ansamblul Conacului Macca (com. Miroși), Conac Istrate Micescu (com. Mărăcineni), Conac Brătulescu (com. Bughea de Jos), Conac Glâmbocata (com. Leordeni). Din localitățile urbane, trebuie menționat Palatul Hagi-Marcu-Nicolau (oraș Costești) aflat într-o stare de degradare evidentă. De asemenea, bisericile de lemn de pe teritoriul județului necesită o atenție particulară, datorită materialului perisabil din care sunt realizate, supus mai frecvent degradărilor fizice și biologice în decursul timpului, în vederea stabilirii stării lor generale de conservare și includerii în programe prioritare de conservare și restaurare sau datorită riscului natural și antropic, determinat de amplasarea în sate depopulate, în care natura invadează terenuri altădată îngrijite de către locuitori.

STAREA MONUMENTELOR

Legenda generală

- Limita teritoriului județean
- Limita județelor vecine
- Limita UATB

Legenda specifică

- Starea monumentelor**
- stare precară
  - stare precară/precolaps
  - colaps
  - dispărut

- Repartiția teritorială a numărului de monumente în pericol**
- 1
  - 2
  - 3

Fig. 2.13 STAREA MONUMENTELOR
Sursa: Direcția Județeană pentru Cultură Argeș

Tabel 2.7 STAREA MONUMENTELOR

Cod LMI				Denumire monument istoric	Urban / rural	Localitate	Adresă imobil	Datare	Stare fizică	Tip proprietate	Nr. înreg. adrese către proprietar, amenzi, proceze verbale constatare contavenții, avize intervenții, prempțiuni etc.
Categ. (I, II, III, IV)	Categ. (m, a, s)	Gr.	Nr. crt								
II	a	A	13488	Ansamblul Conacului Stătescu	rural	Merișani	sat Borlești, com. Merișani, jud. Argeș	1870-1928	colaps	Privată	Stare precară de conservare, statut juridic incert, monumentul istoric fiind vândut/instrăinat în perioada 1993-2006, de aproximativ nouă ori, fără exercitarea dreptului de preemțiune. Dosar penal nr. 2692/P/16.07.2008 instrumentat de ofițerii IPJ Argeș, însă din păcate monumentul istoric este în aceeași stare avansată de degradare ce a început la sfârșitul anilor 1990.
II	m	B	13638	Casă, fost sediu CLF	urban	Curtea de Argeș	str. Castanilor, nr. 14, mun. Curtea de Argeș, jud. Argeș	început secol XX	colaps	Privată	Dosar nr. 1583/P/2014 soluționat prin Ordonanța procurorului din 17.09.2015
II	a	B	13803	Conacul Nolică Antonescu	urban	Ștefănești	Str. Coasta Câmpului, Aleea Taberei, oraș Ștefănești, jud. Argeș	început secol XX	colaps	Domeniu public	Dosar penal nr. 4521/P/2018 soluționat în apel prin ordonanța prim procuror nr. 58/II/2020 cu NUP

II	a	B	13709	Ansamblul conacului Perticari-Davila	rural	Izvoru	sat Izvoru, comuna Izvoru, jud. Argeș	1927	colaps	Privată	O parte a ansamblului (conacul mic) fiind demolată aproape în totalitate în anul 2012; secția de poliție Buzoiești a avut în lucru un dosar penal cu nr. 750222/2012 privind furtul de cărămizi din incinta monumentului istoric precum și dosarul nr. 750268/14.06.2012 privind faptele prevăzute de art. 248 CP învinuit fiind primarul localității. Din păcate ansamblul monumentului istoric este tot în stare de colaps, proprietarii fiind foarte în vârstă și cu domiciliul în străinătate. Din discuțiile avute cu procuratorul din România al proprietarilor a reieșit faptul că nu se dispune de sumele necesare reabilitării și reconstruirii ansamblului
II	a	B	13777	Ansamblul Culei Drugănescu	rural	Pietroșani	Sat Retevoiești, comuna Pietroșani, jud. Argeș	1822	colaps	Privată	Stare de colaps, retrocedat foștilor proprietari; DJC Argeș nu a reușit să ia legătura cu proprietarii iar în evidențele Primăriei (registru agricol) sunt trecuți moștenitorii cu numele fără alte date de contact; am solicitat ajutorul Poliției în vederea identificării proprietarilor aflând astfel că unul dintre proprietari este decedat; vom continua demersurile de identificare ale moștenitorilor solicitând ajutorul Poliției. Există discuții cu un grup cultural local ce dorește preluarea sau cumpărarea Culei pentru reabilitare și transformarea acesteia în spațiu cultural.

II	m	B	13400	Casa Coculescu	urban	Pitești	str. Armand Călinescu, nr. 34, mun. Pitești, jud. Argeș	început secol XIX	colaps	Privată	Sesizare la poliție în baza art. 253 CP, alin. (1), (3) și (5), încă din anul 2015. Între timp, proprietarii au solicitat și obținut avizul CZMI pentru reabilitare, refuncționalizare și transformare în restaurant, însă până în prezent proiectul nu s-a materializat, vom urmări situația încercând cu ajutorul poliției să determinăm proprietarul să îngrijească imobilul dacă acesta va tergiversa punerea în practică a documentației de reabilitare.
II	m	B	13404	Casa Filipescu	urban	Pitești	Str. Crinului, nr. 6, mun. Pitești, jud. Argeș	1900	stare precară/precolaps	Privată	Sesizare la poliție în temeiul art. 253 C.P, instrumentat în prezent de ofițerii IPJ Argeș – Serviciul Investigații Criminale, nr. Lucrare 274451/31.01.2020
II	m	B	13397	Casa Vasiliu	urban	Pitești	Str. Armand Călinescu, nr. 11, mun. Pitești, jud. Argeș	început secol XIX	colaps	Privată	DJC Argeș a avut proces pe rol în perioada 2009-2012 cu proprietarii Casei Vasiliu pentru nerespectarea obligațiilor ce le revin; în prezent există sesizare la Poliție în baza art. 253 C.P., dosar nr. 274450/31.01.2020 instrumentat de ofițerii serviciului cercetări penale IPJ Argeș
II	a	B	13808	Ansamblul conacului Gheorghe Brătianu	rural	Rătești	Sat Tigveni, comuna Rătești, jud. Argeș	1925	stare precară/precolaps	Privată	Stare precară de conservare aflându-se în proprietate privată (o societate comercială ce a vândut cu exercitarea dreptului de preemțiune). Am solicitat sprijinul Instituției Prefectului încă din anul 2014, pentru punerea în siguranță a monumentului istoric întrucât exista suspiciunea că acesta este vandalizat sistematic (cu toate că vis-a-vis de monumentul istoric se găsește postul de poliție al localității). Există obligație de folosință emisă și din discuțiile purtate cu proprietarii a reieșit dorința acestora de a reabilita și refuncționaliza imobilul.

II	m	B	13518	Casa Stoicescu	urban	Câmpulung Muscel	Str. Ctin Brâncoveanu, nr. 74, Câmpulung Muscel, jud. Arge	început secol XX	colaps	Privată	Sanctiune contravențională în valoare de 5000 lei ; în prezent DJC Argeș are proces pe rol la Judecătoria Câmpulung cu proprietarii
II	a	B	13485	Ansamblul conacului Alimăniștea nu	rural	sat Bilcești, com. Valea Mare Pravăț	sat Bilcești, com. Valea Mare Pravăț	1938	stare precară	Privată	A fost notificat proprietarul, în urma adreselor a fost schimbat acoperișul. Din cauza costurilor, zidăria și interioarele n-au fost renovate.
II	a	B	13719	Ansamblul conacului Gussi-Lahovary	rural	sat Leordeni, com. Leordeni	sat Leordeni, com. Leordeni	sec. XIX	stare precară	Privată	În curs de vânzare, dreptul de preemțiune n-a fost exercitat, vânzarea fiind intermediată de Artmark
II	a	B	13726	Ansamblul conacului Jean Vlădescu	rural	sat Lucieni, com. Hârtiești	sat Lucieni, com. Hârtiești	1926	stare precară/colaps	Privată	Proprietarul nu are posibilități materiale de a întreține monumentul istoric. Retrocedat în stare precară.
II	a	B	13725	Ansamblul conacului C.A. Vlădescu	rural	sat Lucieni, com. Hârtiești	sat Lucieni, com. Hârtiești	1936	stare precară/colaps	Privată	Proprietarul nu are posibilități materiale de a întreține monumentul istoric. Retrocedat în stare precară.
II	a	B	13598	Ansamblul casei Armand Călinescu	rural	sat Ciupa Mănculescu , com. Rătești	sat Ciupa Mănculescu, com. Rătești	1925	stare precară	Privată	Înștiințări trimise din 2009 până în prezent, documentație declarare care nu s-a concretizat.
II	m	B	13607	Casa Gheorghiuță Sandu	rural	sat Cornățel, com. Buzoiești	sat Cornățel, com. Buzoiești	1937	colaps	Privată	Casă nelocuită, proprietari decedați, fără urmași identificați.
II	m	B	13606	Casa Petria Georgescu	rural	sat Cornățel, com. Buzoiești	sat Cornățel, com. Buzoiești	1910	colaps	Privată	Casă nelocuită, proprietari decedați, fără urmași identificați.
II	m	B	13617	Casa Echinescu	urban	oraș Costești	str. Victoriei 110, Costești, Argeș	sf. sec. XIX	dispărută	Privată	Distrusă complet în urma intemperiilor 2007-2008

II	a	B	13797	Conacul Bălăceanu-Stolnici	rural	sat Stolnici, com Stolnici	sat Stolnici, com Stolnici	sec. XIX	stare precară	Privată	Retrocedat moștenitorilor, jefuit pentru materiale, plângere penală la IPJ Argeș pt distrugere și furt de materiale, autori neidentificați
II	m	A	13805.03	Clădiri - anexă, ulterior Stațiunea de Cercetări Viticole, Ferma Brătianu	urban	oraș Ștefănești		sec. XX	stare precară	Privată	În litigiu cu Ministerul Culturii

Sursa: Direcția Județeană pentru Cultură Argeș

2.7. Zone Construite Protejate

Planul de Amenajare a Teritoriului Județean (PATJ) Argeș este în conformitate cu *Legea 350/2001*, cu modificările și completările ulterioare, un plan director reprezentând expresia spațială a programului de dezvoltare socio-economică a județului. În cadrul Art.3 din „Metodologia și conținutul cadru de elaborare a documentațiilor de urbanism pentru Zone construite protejate” sunt prevăzute următoarele: *În conformitate cu Articolul 5 alin. (3) din Legea 5/2000 privind aprobarea Planului de Amenajare a Teritoriului Național - Secțiunea a III-a - Zone Protejate, documentațiile de urbanism și regulamentele aferente se vor întocmi în scopul „instituirii zonelor protejate și vor cuprinde măsuri necesare de protecție și conservare a valorilor de patrimoniu cultural național din respectivele zone”.*

În cadrul PUG-urilor localităților din județ au fost elaborate Studii de fundamentare în vederea instituirii unor măsuri de protecție a valorilor culturale numai în unele dintre aceste UAT-uri, având în vedere perioada de timp în care au fost elaborate un mare număr dintre aceste documentații, fiind stabilite în special Zone de Protecție (ZP) pentru monumente istorice și numai un număr limitat de Zone construite protejate (ZCP), uneori cu denumirea de Zone istorice, Zone centrale istorice, etc. În cadrul PUG-urilor în curs de elaborare, se vor respecta denumirile incluse în legislația aferentă documentațiilor de urbanism pentru aceste zone: *Zone Construite Protejate, cu Zone Istorice de Referință (ZIR) și Subzone istorice de Referință (SIR).*

Datele despre stadiul de elaborare a PUG-urilor de localități (cu Studiile istorice de fundamentare pentru determinarea valorilor culturale din teritoriul localităților, în urma cărora se pot fundamenta, determina și delimita Zonele Construite Protejate) sunt extrase din răspunsurile Autorităților Locale referitor la stadiul de elaborare PUG -uri/Autorități Județ Argeș. Documentațiile de tip PUG elaborate până în prezent (Anexa 8) nu conțin date concludente despre Zonele Construite Protejate - (suprafețe, elemente de valoare ambientală, arhitecturală, urbanistică marcate, elemente ce au generat zonele construite protejate, în afara monumentelor istorice aflate în interiorul acestora) - detalierea ZCP fiind obiectul și urmând a fi determinate prin studiile de fundamentare în cadrul noilor PUG-uri / în curs de elaborare.

Din acest punct de vedere, Studiile istorice generale, de fundamentare PUG, pentru UAT -urile urbane Mioveni, Costești, Ștefănești și Topoloveni și UAT-urile rurale Albota, Băbana, Bogați, Boteni, Căteasca, Cetățeni, Ciofrângenii, Corbi, Cuca, Dâmbovicioara, Lerești, Mărăcineni, Micești, Mioarele, Moșoaia, Mozăceni, Schitu Golești, Slobozia, Stâlpeni, Stoenesti, Țițești, Valea Danului, Vulturești au analizat valorile de patrimoniu reprezentat de morfologia

țesutului urban al localităților și de arhitectura acestora au fost delimitate zonele de protecție ale monumentelor istorice, cât și Zonele Construite Protejate (unele documentații fiind avizate, altele în curs de elaborare/avizare), fiind făcute propuneri de clasare pentru patrimoniul tradițional construit, încă prezent în satele acestor comune, în vederea conservării, refacerii/restaurării, punerii în valoare și refuncționalizării acestuia.

2.8. Rute culturale

Cunoașterea patrimoniului și a contextului care l-a generat/s-a dezvoltat, se poate realiza prin itinerarii/rute culturale, atât la nivelul județului, cât și inter-județe sau chiar la nivelul Europei, pornind de la o temă comună. Un model de bună practică este modelul „Itinerariilor culturale ale Consiliului Europei”, program ce a fost demarat în anul 1987. *Cuvântul „itinerariu” trebuie înțeles nu numai în sensul restrâns de cale fizică: este folosit într-un sens mai general și conceptual, însemnând o rețea de situri sau zone geografice având în comun o temă, luând forme diferite în funcție de „identitatea” fiecărui sit sau domeniu*¹⁷. În prezent, din Rutele culturale ale Consiliului Europei, județul Argeș face parte din Ruta de pelerinaj Santiago de Compostella (județul fiind inclus datorită patrimoniului său ecleziastic) și prin municipiul Pitești inclus în Ruta cafenelelor istorice (Casa Satler Cafe). Din rutele cultural - turistice dezvoltate pe plan național (fig. 2.14, 2.15), județul face parte din Ruta Culelor (Cula Sf. Mina-Orchidan, oraș Ștefănești; Cula Racovița, oraș Mioveni), Ruta bisericilor de lemn (din care fac parte 25 de UAT-uri), Ruta satelor cu arhitectură tradițională (com. Nucșoara) și Ruta gastronomiei tradiționale românești (com. Aninoasa - Schitul Slănic, com. Valea Mare-Pravăț). Rute cultural turistice locale sunt Ruta “Valea Argeșului și culoarul Rucăr-Bran”, Ruta “Valea Argeșului și Transfăgărășanul” și Ruta “Triunghiul bisericilor rupestre”, Ruta “Bisericile de lemn din județul Argeș”, fiind parte din familia mai mare a itinerariului cultural cu biserici similare din întreaga țară. “Rutele de transhumanță” din județul Argeș, recunoscute în patrimoniul cultural UNESCO, sunt cele din *Muscel* (sunt trei stăpâni de munte care merg cu oile în Câmpia Găvanu-Burdea și Câmpia Târgoviștei, în localitățile Rucăr, Dragoslavele, Jugur, Mățău, Boteni) și *Nucșoara* (localitățile Brădetu, Corbi, Galeșu, Domnești, Arefu, Oești). Includerea de noi obiective, specifice tematicii acestor rute culturale, este legată de starea de conservare și de restaurarea în vederea punerii în valoare a obiectivelor de patrimoniu construit și posibilitatea

---

¹⁷ Consiliul Europei - *Managementul Itinerariilor Culturale de la teorie la practică*, 2015

refuncționalizării acestora, pentru o mai bună integrare în specificul rutelor culturale și păstrarea obiceiurilor, tradițiilor și meșteșugurilor tradiționale în teritoriile pe care le străbat.

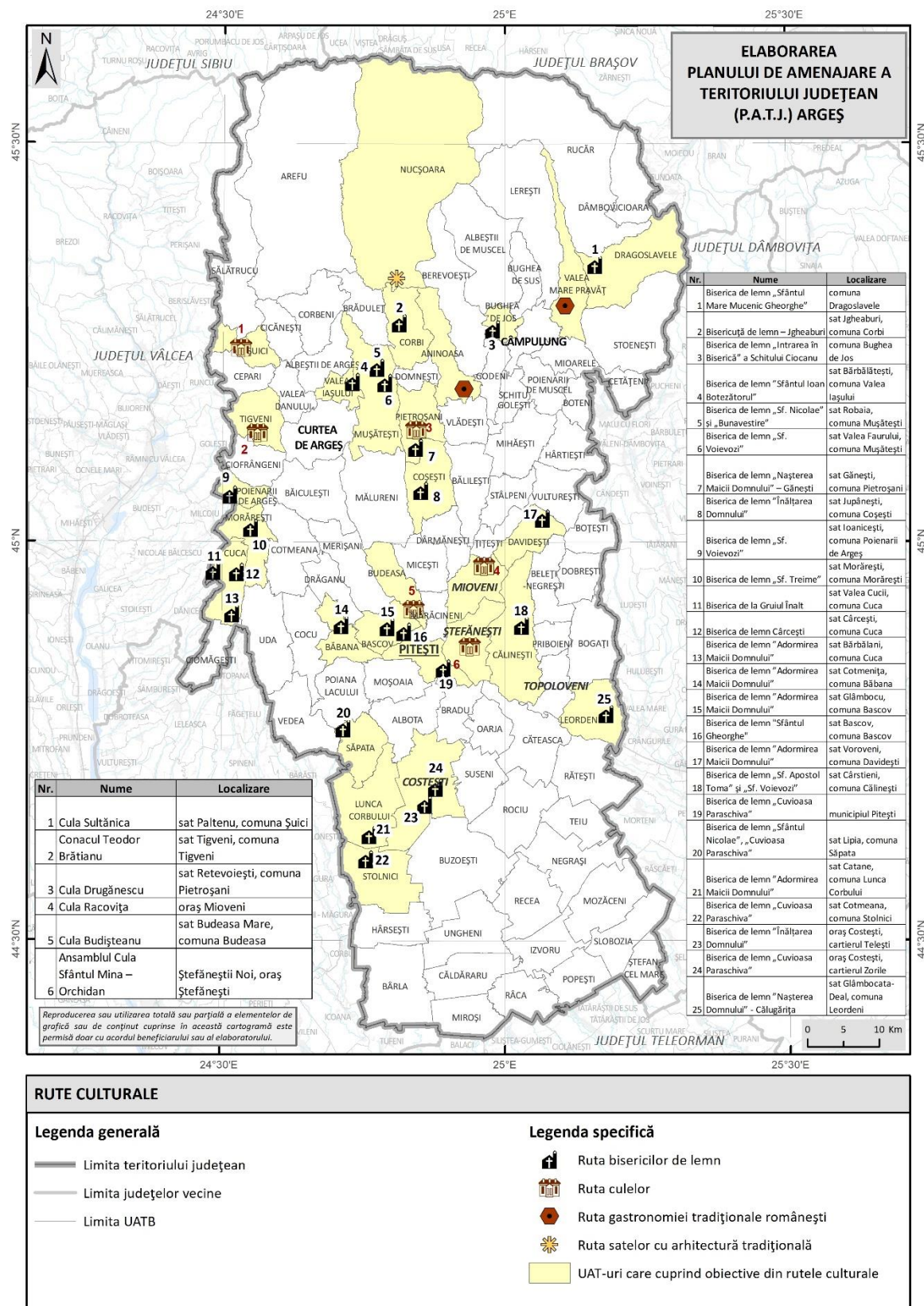
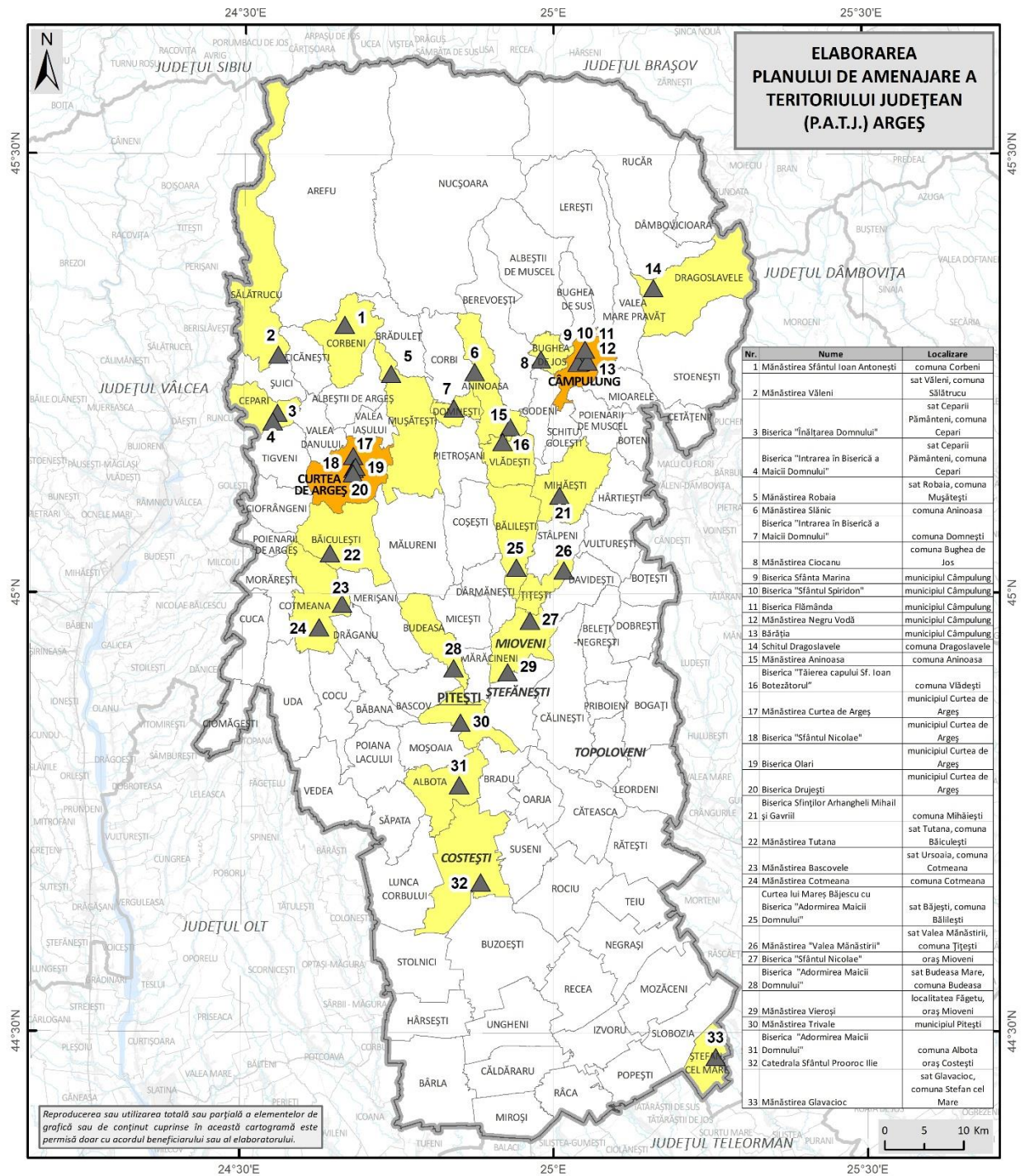

Fig. 2.14 RUTE CULTURALE

RUTA BISERICILOR ȘI MĂNĂSTIRILOR DE ZID DIN JUDEȚUL ARGES

Legenda generală

- Limita teritoriului județean
- Limita județelor vecine
- Limita UATB

Legenda specifică

- ▲ Biserici și mănăstiri de zid

Repartiția teritorială a numărului de biserici și mănăstiri de zid

- 1 - 2
- 3 - 5

Fig. 2.15 RUTA BISERICILOR ȘI MĂNĂSTIRILOR DE ZID DIN JUDEȚUL ARGES

2.9. Case memoriale, muzee

Casele memoriale și muzeele reprezintă o reală posibilitate de supraviețuire a mărturiilor și ideilor anterioare nouă, ele sunt oglinda în care valorile locale sau naționale se reflectă. Cu cât varietatea tematică este mai mare, acestea izbutesc să reflecte o înfățișare mai apropiată de realitate a zonei istorice în care sunt situate și a personalităților care au trăit și marcat viața spirituală sau materială a localităților din județ. În cadrul LMI 2015, în județul Argeș sunt înscrise numai un număr de 6 case memoriale (descrise în continuare pe baza informațiilor primite de la Direcția Județeană pentru Cultură Argeș), lista caselor memoriale și a colecțiilor și muzeelor cuprinzând un număr mult mai mare (41 în total) (tabel 2.8, fig. 2.16).

Casele memoriale din județul Argeș - Starea de conservare și nevoile de investiții

1. Casa memorială Dumitru Noroce

Cod monument: AG-II-m-B-13656

Localitate: Curtea de Argeș

Anul înființării: 1984

Administrator drept de proprietate: Muzeul Municipal Curtea de Argeș

Expoziție: 330 obiecte (șevaletul și pensulele pictorului, tablouri, brevete, diplome, caiete de memorii, fotografii)

Stare de conservare: foarte bună

Nevoi de investiții: Reparații curente fațadă și jgheaburi, amplasarea de indicatoare, angajarea unui supraveghetor și introducerea în circuitul de vizitare.

2. Casa memorială Dinu Lipatti

Cod monument: AG-IV-m-B-13936

Localitate: sat Ciolcești, comuna Leordeni

Anul înființării: 1985

Administrator drept de proprietate: Consiliul Județean Argeș

Expoziție: pianul Bechestein, diplome, partituri, fotografii

Stare de conservare: bună.

3. Casa memorială George Topârceanu

Cod monument: AG-IV-m-B-13976

Localitate: sat Nămăești, comuna Valea Mare – Pravăț

Anul înființării: 1958

Administrator drept de proprietate: Muzeul Municipal Câmpulung

Expoziție: 2081 obiecte (mobilier, manuscrise, fotografii, pușca poetului)

Stare de conservare: bună

Nevoi de investiții: Expertiză tehnică, ignifugarea completă a structurii de lemn, reabilitare integrală, amenajări peisagistice, amplasarea de indicatoare, angajarea unui muzeograf și a unui supraveghetor.

4. Casa memorială Vladimir Streinu

Cod monument: AG-IV-m-B-14012

Localitate: sat Teiu, comuna Teiu

Anul înființării: 1972

Proprietar: Primăria Teiu

Expoziție: manuscrise, biblioteca autorului

Stare de conservare: relativ bună

Nevoi de investiții: reparații curente - văruială exterioară și interioară, amenajare expoziție.

5. Casa memorială Liviu Rebreanu

Cod monument: AG-IV-m-B-14018

Localitate: sat Ștefănești, comuna Ștefănești

Anul înființării: 1969

Anul retrocedării: 2012

Proprietar: Ion Erbașu

Expoziție: piese de mobilier, biblioteca autorului, reviste și manuscrise. La retrocedarea clădirii a intrat în posesia Muzeului Județean Argeș

Stare de conservare: precară. Aviz, AC emisă în 2020, valabilă.

Măsurile de prevenire a degradării: Proprietarului i s-a pus în vedere obligativitatea începerii lucrărilor de restaurare, conform avizului și AC.

6. Casa memorială Ion Mihalache

Cod LMI AG-II-m-B-13671

Localitate Comuna Dobrești, sat Dobrești

Imobil format din două corpuri de clădire, în L. Într-unul din corpuri a funcționat Dispensarul comunal, pînă la retrocedarea către urmașii de drept.

Proprietate privată.

Stare precară de conservare, structura de lemn necesită înlocuire.

Expertiză tehnică, expertiză de arhitectură, consolidare fundații, reabilitare învelitoare.

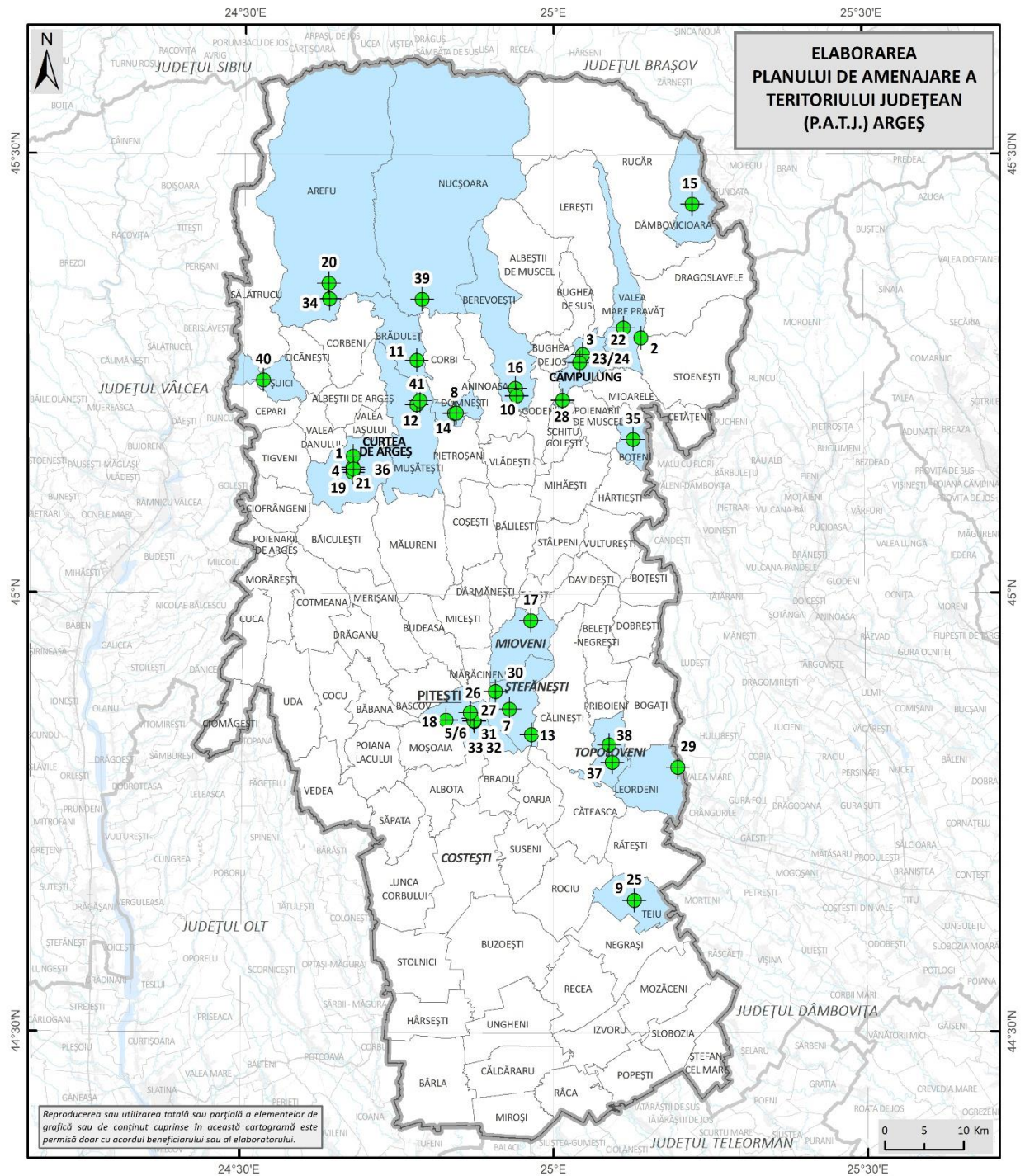
Sursa: Direcția Județeană pentru Cultură Argeș

Tabel 2.8 MUZEE, CASE MEMORIALE ȘI COLECȚII PUBLICE

	Denumire	Localitate
1	Casa Dumitru Noroceă - Secția de Etnografie și Artă Populară a Muzeului Municipal Curtea de Argeș	str. Victor Ștefănescu 8, Curtea de Argeș
2	Mausoleul „Mateiaș”	Valea Mare Pravăț
3	Colecția Mănăstirii „Negru Vodă”	Câmpulung
4	Colecția muzeală a Mănăstirii Ortodoxe Curtea de Argeș	Bulevardul Basarabilor nr. 1, Curtea de Argeș
5	Muzeul Comunismului pentru Copii	str. Negru - Vodă, nr. 30, Pitești
6	Memorialul Închisoarea Pitești	str. Negru - Vodă, nr. 30, Pitești
7	Muzeul Național „Brătianu”	str. Ion I.C. Brătianu, nr. 37, Ștefănești
8	Muzeul Etnografic și de Artă Populară Domnești	Domnești, com. Domnești
9	Muzeul Sătesc Teiu	Teiu, com. Teiu
10	Colecția privată „Iordachescu George Adrian”	Berevoești, com. Berevoești
11	Muzeul de etnografie Galeș	Galeș, com. Brăduleț
12	Colecția muzeală sătească Mușătești	Mușătești, com. Mușătești
13	Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești	Golești, com. Ștefănești
14	Expoziția de Artă Feudală Domnești	Domnești, com. Domnești

	Denumire	Localitate
15	Peștera Dâmbovicioara	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara
16	Colecția de Artă Plastică „Mihai Tican-Rumano”	Berevoești, com. Berevoești
17	Muzeul etnografic „Prof. Constantin Năstase” - Cula Racovița	Nicolae Racoviceanu, nr. 110, sat aparținător Racovița, Mioveni
18	Grădina Zoologică Pitești	Pitești
19	Ansamblul Feudal Curtea Domnească și Biserica Domnească de la Argeș	str. Negru Vodă, nr. 1, Curtea de Argeș
20	Cetatea Poienari	Arefu, com. Arefu
21	Muzeul Municipal Curtea de Argeș	str. Negru Vodă, nr. 2, Curtea de Argeș
22	Casa Memorială „George Topârceanu”	Nămăiești, com. Valea Mare-Pravăț
23	Muzeul Municipal Câmpulung - Secția de Etnografie și Artă Populară	str. Negru Vodă, nr. 119, Câmpulung
24	Muzeul Municipal Câmpulung	str. Negru Vodă, nr. 119, Câmpulung
25	Casa Memorială „Vladimir Streinu”	Teiu-Vale, com. Teiu
26	Muzeul Sportului Argeșean	str. Armand Călinescu, nr. 44, Pitești
27	Planetariul Pitești	Bulevardul Eroilor 5, Pitești
28	Muzeul și Rezervația Arheologică de la Castrul Roman Jidava (Jidova)	Câmpulung
29	Centrul de Cultură „Dinu Lipatti”	Ciolcești, com. Leordeni

	Denumire	Localitate
30	Casa Memorială „Liviu Rebreanu”	Valea Mare-Podgoria, com. Ștefănești
31	Galeria de Artă Naivă	str. Armand Călinescu, nr. 44, Pitești
32	Galeria de Artă „Rudolf Schweitzer-Cumpăna”	Bulevardul Republicii 33, Pitești
33	Muzeul Județean Argeș	str. Armand Călinescu, nr. 44, Pitești
34	Casa Memorială George Stephănescu din Arefu	sat Căpățânenii Ungureni nr. 164, com. Arefu
35	Muzeul Satului "Ion Chelcea" - Boteni	sat Boteni, com. Boteni
36	Casa Goangă din Curtea de Argeș	str. Viorelelor, Curtea de Argeș
37	Muzeul Etnografic Goleștii Badii din Topoloveni	Topoloveni
38	Școala Muzeu Mitropolit Daniil Topoloveni, loc. Inuri	Topoloveni
39	Casa Elisabeta Rizea - Nucșoara	com. Nucșoara
40	Cula Sultănica	com. Șuici
41	Muzeul Satului Mușătești	com. Mușătești

MUZEE ȘI COLECȚII PUBLICE

<p>Legenda generală</p> <ul style="list-style-type: none"> Limita teritoriului județean Limita județelor vecine Limita UATB 	<p>Legenda specifică</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Muzeu și colecții publice UAT-uri în care se regăsesc muzeu și colecții publice
--	--

Fig. 2.16 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A MUZEELOR ȘI COLECȚIILOR PUBLICE

2.10. Patrimoniul cultural mobil și imaterial

Patrimoniul cultural mobil cuprinde obiecte ce sunt considerate valoareose, mărturii ale modului de viață al diferitelor comunități umane și ale transformării mediului natural, din cele mai vechi timpuri și până în prezent. Aici se încadrează o varietate de obiecte, incluzând opere de artă, obiecte de cult, unelte, cărți, hărți, monede, timbre, instrumente sau alte artefacte, rezultate din activități umane, reprezentative pentru cunoștințele, credințele și valorile unei comunități. Obiectele de patrimoniu mobil pot face parte din colecțiile muzeelor, ale bibliotecilor, arhivelor sau din colecții private. În funcție de tipul obiectelor, de vechimea, de raritatea acestora, cât și de relevanța lor pentru întreaga umanitate sau pentru spațiul românesc, bunurile sunt clasate în *Inventarul patrimoniului cultural național mobil* - în 2 categorii: categoriile *tezaur* sau *fond*. Județul Argeș deține un număr de 1484 de obiecte înscrise în momentul clasării, dintre care 768 sunt înscrise la *categoria tezaur* și 716 obiecte înscrise la *categoria fond*, regăsindu-se în cadrul colecțiilor din muzeele județene. *Patrimoniul cultural imaterial* înseamnă practicile, reprezentările, expresiile, cunoștințele și abilitățile pe care comunitățile și în unele cazuri indivizii, le recunosc ca parte integrantă a patrimoniului lor cultural. Acestora li se adaugă instrumentele, obiectele, artefactele și spațiile culturale asociate. Din punct de vedere al tradițiilor pe care le duc mai departe, Județul Argeș are meșteri populari recunoscuți pentru meșteșugul lor, după cum urmează: Ion Rodoș (com. Nucșoara) - meșteșugul lemnului, Viorica Olivotto (com. Nucșoara) - tehnica țesutului, Flory Buia - arta țesutului și cusutului (costum popular) (com. Bogați), Măriuța Tiucă - artizana opincilor (com. Dâmbovicioara), Viorica Ungureanu - costume populare din Muscel (com. Lerești), Viorica Căciulă - țesături de interior (com. Dâmbovicioara), Constantin Vasile-Vâlsan - sculptor în lemn (com. Brăduleț).

“Convenția pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial” adoptată de UNESCO în anul 2003 și acceptată de România prin Legea nr. 410/2005 are ca scop protejarea și valorificarea expresiilor patrimoniului cultural imaterial ale comunităților, grupurilor și indivizilor de peste tot din lume. Patrimoniul cultural imaterial se referă la tradiții și expresii orale, incluzând limba ca vector al patrimoniului cultural imaterial, artele spectacolului, practici sociale, ritualuri și evenimente festive, cunoștințe și practici referitoare la natura și la univers, tehnici legate de meșteșuguri tradiționale - patrimoniu ce are un rol deosebit de important în păstrarea diversității culturale în condițiile unei globalizări din ce în ce mai accentuate.

Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității, alcătuită oficial în anul 2008, conține în prezent un număr de 788 de elemente, înscrise prin decizia Comitetului

Interguvernamental pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial. România este prezentă pe Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității UNESCO cu 10 elemente, dintre care în județul Argeș regăsim Ritualul Călușului (proclamat inițial drept capodoperă a patrimoniului oral și imaterial al umanității în data de 25 noiembrie 2005, pentru ca în anul 2008 să fie înscris în Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității), Doina (2 octombrie 2009), Arta cămășii cu altiță - element de identitate culturală în România și Republica Moldova (decembrie 2022) și Transhumanța, strămutarea sezonieră a turmelor (decembrie 2023, dosar multinațional în care a fost înscrisă România).

2.11. Peisaje culturale

În anul 1992, Convenția patrimoniului mondial a devenit primul instrument juridic internațional care recunoaște și protejează *peisajele culturale*. La cea de-a 16-a sa sesiune, Comitetul a adoptat orientări privind includerea acestora pe Lista patrimoniului mondial. Comitetul a recunoscut că peisajele culturale reprezintă „operele combinate ale naturii și ale omului” desemnate la Articolul 1 al Convenției, fiind ilustrative pentru evoluția societății umane de-a lungul timpului, sub influența constrângerilor fizice și/sau a oportunităților prezentate de mediul natural și de forțele sociale, economice și culturale succesive, atât externe, cât și interne. Termenul de „peisaj cultural” cuprinde o diversitate de manifestări ale interacțiunii dintre oameni și mediul natural, peisajele culturale reflectând adesea tehnici specifice de utilizare durabilă a terenului, având în vedere caracteristicile și limitele mediului natural în care sunt stabilite și o relație spirituală specifică cu natura. Protecția peisajelor culturale poate contribui la tehnicile moderne de utilizare durabilă a terenului și poate menține sau spori valorile naturale din peisaj. Existența continuă a formelor tradiționale de utilizare a terenului susține diversitatea biologică în multe regiuni ale lumii. Protecția peisajelor culturale tradiționale este, prin urmare, utilă în menținerea diversității biologice. Peisajele culturale se împart în trei categorii principale (Orientări operaționale 2008, Anexa 3), și anume:

- Cel mai ușor de identificat este *peisajul clar definit*, conceput și creat intenționat de om. Aceasta cuprinde peisaje de grădini și parcuri construite din motive estetice care sunt adesea (dar nu întotdeauna) asociate cu clădiri și ansambluri religioase sau de altă natură. În cazul județului Argeș, parcuri sau grădini create la sfârșitul sec. XIX, ilustrează acest concept: Parcul Conacului de la Golești (oraș Ștefănești), realizat de către Zinca Golescu, Parcul Conacului Brătianu de la Florica (oraș Ștefănești), ce poartă amprenta

Elizei Brătianu, Grădina publică Merci din Câmpulung (1885-1890), Parcul Mânăstirii Argeşului cu palatul Episcopal (1886-1890) sau parcurile municipiului Piteşti, în care Parcul Trivale (1900) reprezintă un spaţiu emblematic al oraşului.

- A doua categorie este *peisajul evoluat organic/peisajul vernacular evolutiv/peisaj de înaltă identitate* al unui tipar social, economic, administrativ şi religios asociat cu mediul înconjurător natural în care au rezultat componente cu valori de patrimoniu variate ca funcţiune, stil şi formă, componente care şi-au păstrat mai mult forma şi funcţiunea iniţială. Grupa include şi peisajul continuu care îşi menţine rolul social activ în societate, fiind asociat cu modul tradiţional de viaţă şi în care procesul evolutiv este în progres, cu forme vizibile. Această tipologie de peisaj cultural este reprezentată în primul rând la nivelul judeţului de satele din 3 zone etnografice majore: Valea Topologului, Valea Doamnei şi Zona Muscelilor. Zona satelor de munte a judeţului se înscrie, de asemenea, în această categorie de peisaj – Corbi - Nucşoara - Brădet - Corbeni – Arefu, fiind, de altfel, parte a unui traseu transjudeţean Vâlcea - Argeş – Dâmboviţa denumit “Via Valahica”.
- Următoarea categorie este *peisajul cultural asociativ* (astfel de peisaje fiind incluse pe Lista Patrimoniului Mondial în virtutea asocierilor religioase, artistice sau culturale cu elementul natural, mai degrabă decât dovezilor culturale materiale, care pot fi ne semnificative sau chiar absente). Acest tip de peisaj este prezent prin evenimente culturale permanente (ex. festivaluri, prin prezenţa şi continuitatea funcţionării târgurilor tradiţionale în existenţa zonelor rurale, care acţionează ca un catalizator pentru dezvoltarea altor activităţi cu valori culturale, artistice şi economice (meşteşuguri/artizanat) - Mânăstirea Curtea de Argeş şi sărbătoarea de Sfânta Maria se pot înscrie în această categorie sau Muzeul viticulturii şi pomiculturii din Goleşti (com. Ştefăneşti), cu ateliere pentru copii, festivaluri ale toamnei, sărbători de iarnă, etc.

La nivel european, analiza peisajului se înscrie în conţinutul Articolului 6 din “Convenţia europeană a peisajului” adoptată la Florenţa la 20 octombrie 2000, ratificată prin Legea nr. 451 din 8 iulie 2002 şi publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 536 din 23 iulie 2002. Conform Convenţiei europene a peisajului „*peisajul desemnează o parte de teritoriu perceput ca atare de către populaţie, al cărui caracter este rezultatul acţiunii şi interacţiunii factorilor naturali şi/sau umani*”, peisajul participând într-o manieră importantă la interesul general în ceea ce priveşte domeniile: cultural, ecologic, de mediu şi social, constituindu-se într-o resursă favorabilă pentru activitatea economică, la configuraţia peisajelor participând toate elementele

teritoriale, de factură naturală și/sau antropică, din care rezultă un mozaic de suprafețe ce au unele trăsături comune, dar și trăsături care le diferențiază. Se poate astfel deduce că *peisajul cultural* reprezintă o sub-categorie a peisajului definit de Convenția europeană a peisajului.

În funcție de dominanța unora sau altora dintre factorii determinanți, reflectată în fizionomia de ansamblu a peisajului, acestea pot fi considerate *peisaje naturale* (sau cvasinaturale, predominant naturale) sau *peisaje culturale* (sau antropizate, cu dominanță antropică). Desigur că între peisajul natural și cel antropizat (sau puternic antropizat) există o varietate de situații intermediare, care în plus intră și în sfera interpretării, conform definiției prezentate anterior. Din punct de vedere al reglementărilor referitoare la monumentele istorice, conform „Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice”, *peisajul cultural* se regăsește ca un sub-punct în cadrul Anexei - Fișa de clasare¹⁸ și reprezintă în consecință doar o componentă a monumentelor și ansamblurilor istorice, nu o categorie în sine a patrimoniului construit. Evidențierea caracteristicilor diverse ale peisajului și evaluarea compatibilității ecologice și estetice a modului de utilizare a acestuia se realizează în scopul prevenirii deteriorării potențialului natural și a capacității funcționale a mediului natural, incluzând serviciile ecologice pentru protecția florei, faunei și a habitatelor, precum și pentru soluri, apă, aer și climă, dar și pentru păstrarea caracterului unic și calităților pitorești ale peisajului, atât în interiorul, cât și în afara ariilor naturale protejate. În lipsa unei legislații specifice în vigoare pentru identificarea și evaluarea peisajului, metodologia de analiză în cazul județului se bazează pe tipologia (și terminologia) propuse de documentele europene și mondiale în domeniu, după cum urmează:

- “Convenția europeană a peisajului” nu realizează o clasificare a peisajelor, identifică însă o serie de categorii pe baza unor criterii diferite, ce au la bază valorile naturale existente;
- În funcție de poziționarea geografică - *categoria peisaje terestre, marine și cele legate de apele interioare*;

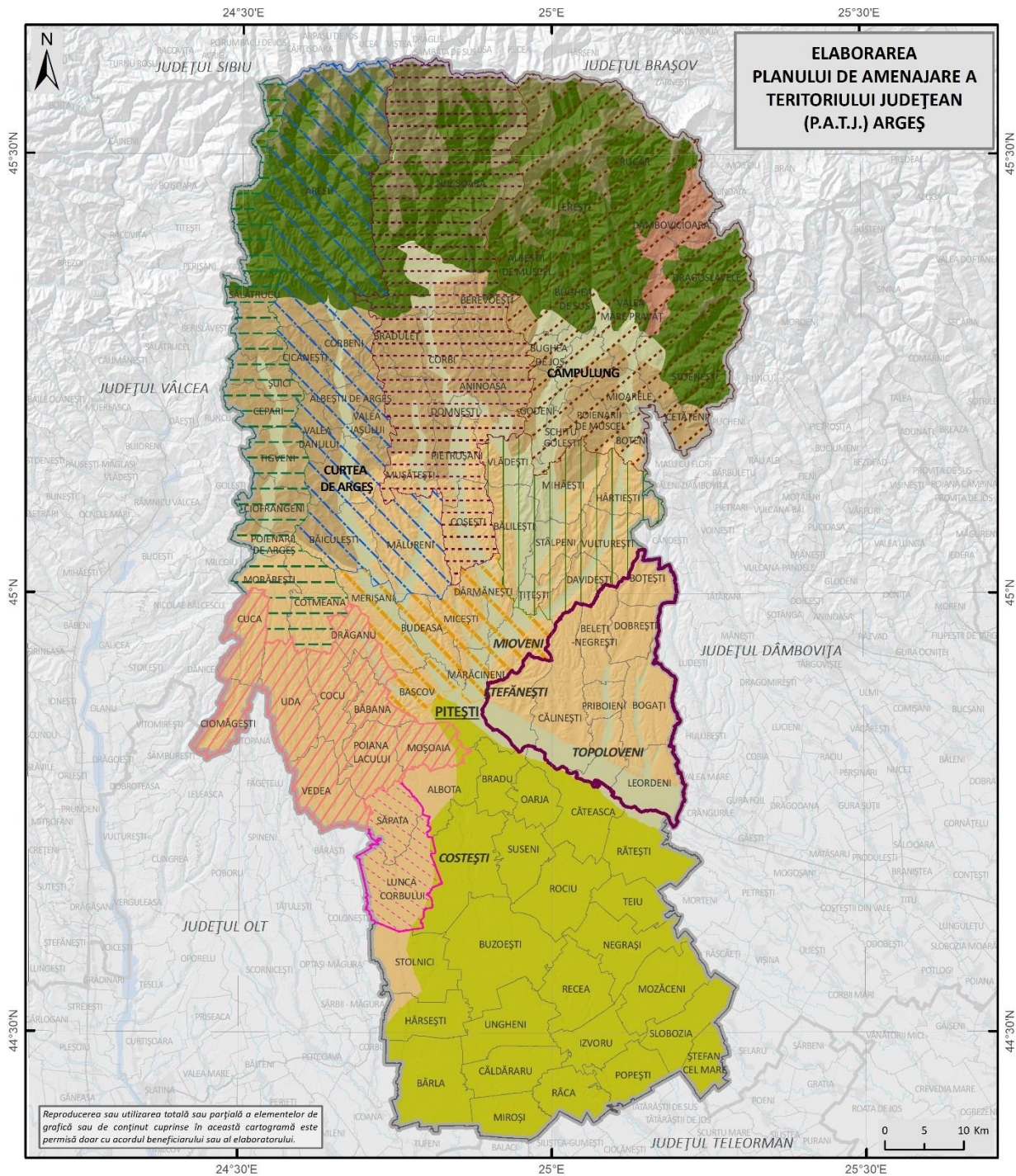
La categoria de peisaje terestre pot fi identificate *peisajele montane (1)* (cu subunitățile de peisaj al treptei piemontane și peisajul depresiunilor marginale de contact), *peisajele colinare (2)* (asociate spațiilor depresionare) și la categoria celor legate de apele interioare - *peisajele culoarelor de vale (3)*.

---

¹⁸ OMCC nr. 2260/2008

- În funcție de valoarea patrimonială - *peisaje deosebite, peisaje obișnuite și peisaje degradate*;
- În funcție de complexitatea relațiilor dintre mediul natural și cel construit - *peisaje naturale, peisaje rurale, peisaje urbane / suburbane*.

În concluzie, identificarea peisajelor culturale se referă la elemente relevante ce definesc caracterul acestuia în județul Argeș identificând gradul în care au interacționat și interacționează activitățile umane, precizate prin modul de folosință a terenurilor cu peisajul ecologic (geologie, relief, climă, tiparele vegetației, etc.).

PEISAJE POMICOLE ȘI VITICOLE

Legenda generală

- Limita teritoriului județean
- Limita județelor vecine
- Limita UATB

Tipul de peisaj natural

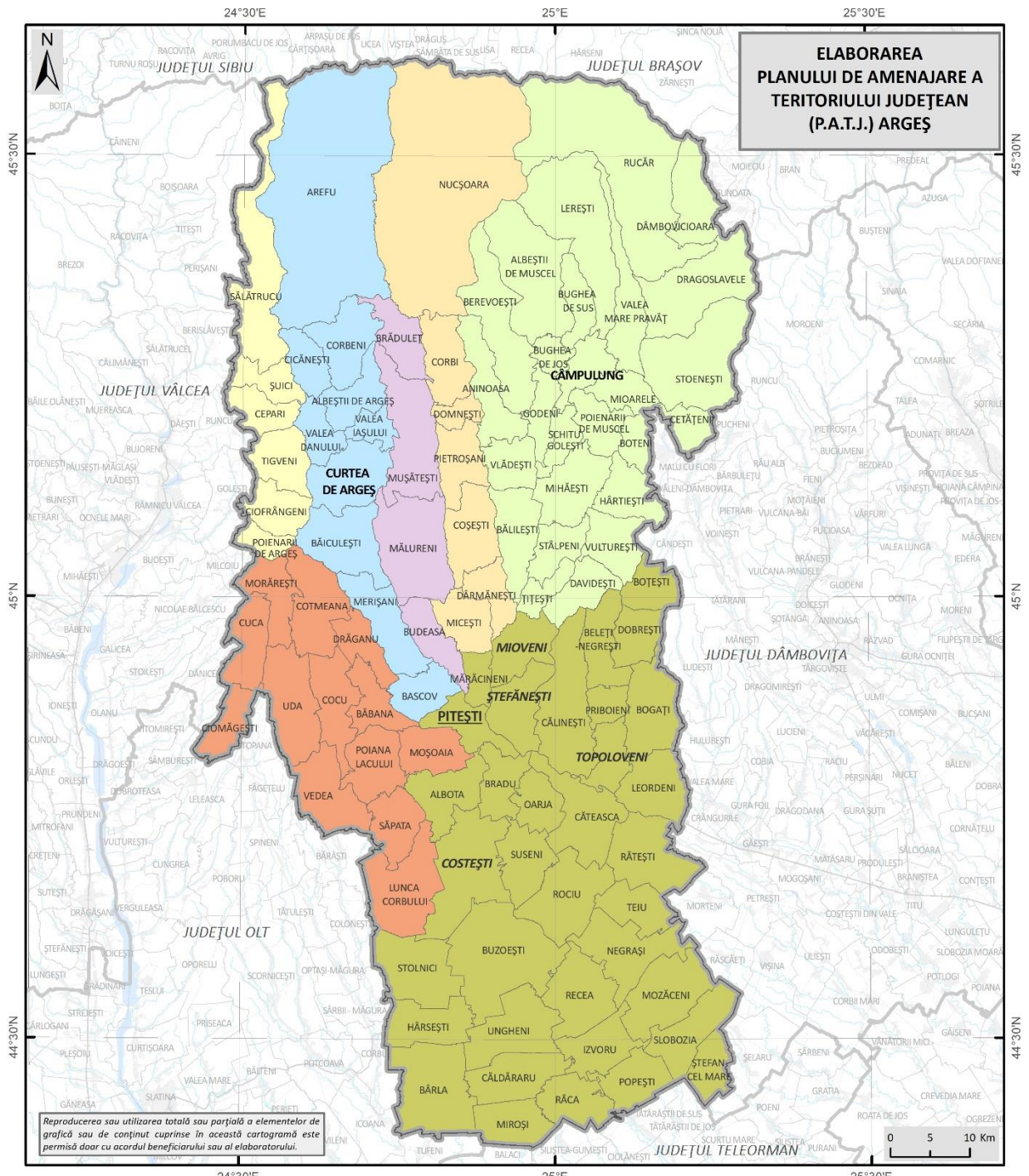
- Peisaj montan alpin și subalpin
- Peisaj montan forestier

- Peisaj montan agro-pastoral
- Peisaj colinar subcarpatic
- Peisaj colinar al gruiurilor piemontane
- Peisaj deluros al culoarelor de vale
- Peisaj de câmpie piemontană

Legenda specifică

- Zone peisaj pomicol
  - Mioveni
  - Curtea de Argeș
  - Câmpulung
  - Domnești
- Stâlpeni
- Săpata
- Vede
- Tigveni
- Zone peisaj pomicol-viticol
  - Topoloveni - Ștefănești

Fig. 2.17 PEISAJE POMICOLE ȘI VITICOLE

PEISAJE CULTURALE

Legenda generală

- Limita teritoriului județean
- Limita județelor vecine
- Limita UATB

Legenda specifică

Zone peisaj cultural	 Valea Cotmenei
 Muscel	 Valea Doamnei
 Valea Vâlsan	 Valea Topologului
 Valea Argeșului	 Lunca Argeșului-Cândești

Fig. 2.18 ZONE DE PEISAJ CULTURAL

3. EVIDENȚIEREA DISFUNCȚIONALITĂȚILOR ȘI PROPUNERI DE ELIMINARE/DIMINUARE A DISFUNCȚIONALITĂȚILOR

3.1. Evidențierea disfuncționalităților existente

Analiza contextului în conformitate cu datele transmise de către Autoritățile locale și a datelor existente în documentele și legislația în vigoare din domeniul patrimoniului cultural construit și peisajului a condus la determinarea următoarelor disfuncționalități pentru categoriile de patrimoniu clasate conform LMI 2015, în funcție de natura lor (arheologie - I, arhitectură - II, monumente de for public - III, monumente memoriale și funerare - IV), pentru zonele construite protejate (ZCP conform PUG-uri UAT) și pentru peisajele culturale.

Tabel 3.1 DISFUNCȚIONALITĂȚI ȘI PROPUNERI DE ELIMINARE/DIMINUARE A ACESTORA

DISFUNCȚIONALITĂȚI	PROPUNERI DE ELIMINARE/DIMINUARE A DISFUNCȚIONALITĂȚILOR
Arheologie (Cat .I)	
Monumente de arheologie - cele clasate în LMI 2015 nu beneficiază de o punere în valoare adecvată calității lor istorice și culturale - categoria valorică A sau B, pentru a putea beneficia de înscrierea în trasee cultural- turistice locale/interjudețene-regionale.	Înscrierea prioritară a siturilor arheologice de valoare națională (A) în Programul Național de Finanțare a Cercetării Arheologice Sistemate (Min. Culturii). Restaurarea unor situri emblematice, cu realizarea unor facilități turistice în proximitate - primele fiind cele ce fac parte din <i>Limes Transalutanus</i> (înscris în UNESCO 2024)
Siturile arheologice înscrise în RAN sunt în proporție de 50% fără localizare exactă și înscrierea unor noi obiective arheologice în LMI.	Realizarea cercetărilor arheologice sistematice, cu înscrierea localizării și delimitării siturilor într-o bază de date, gestionată la nivelul DJCJ ARGEȘ. Este necesară inițierea unor proiecte la nivelul județului prin care asemenea puncte să poată fi cartografiate cu exactitate. Un model de asemenea proiect s-a desfășurat pentru județul Timiș. Între anii 2006-2010 au fost identificate în teren, fotografiate, măsurate și cartografiate mai bine de 350 de situri arheologice, de către o echipă formată din arheologi și geografi. Rezultatele proiectului au fost publicate în lucrarea: L. Măruia, D. Micle, A. Cîntar, A. Stăvilă, L. Bolcu, O. Borlea, M. Ardelean, ArheoGIS. Baza de date a patrimoniului arheologic cuprins în Lista Monumentelor Istorice a județului Timiș. Rezultatele cercetărilor de teren, Ed. Bioflux, Cluj-Napoca, 2011, (99+) ArheoGIS. Baza de date a

	siturilor arheologice cuprinse în Lista Monumentelor Istorice a județului Timiș. Rezultatele cercetărilor de teren Adrian Cintar and Andrei Stăvilă - Academia.edu.
Unele situri arheologice din RAN nu sunt menționate și în LMI 2015, iar includerea în anul 2024 în LPM UNESCO a siturilor arheologice care fac parte din Frontierele Imperiului Roman – Dacia de pe teritoriul județului Argeș nu este corelată cu măsuri adecvate de păstrare a integrității și autenticității acestora, precum și de punere în valoare și gestiune adecvată a acestui patrimoniu.	RAN înregistrează pentru jud. Argeș, așa cum am văzut, 221 de situri arheologice. În LMI Argeș 2015 sunt înregistrate 74 de situri arheologice. Este necesară aducerea la zi a informațiilor din LMI 2015, iar pentru patrimoniul înscris în LPM UNESCO (2024) este necesară elaborarea unei strategii speciale de punere în valoare și gestiune a siturilor.
Monumente istorice (Cat. II, III, IV)	
<p>Informațiile oficiale referitoare la monumentele istorice și patrimoniul cultural imobil nu facilitează gestiunea durabilă a acestora.</p> <p>Starea de conservare a unor monumente de arhitectură (biserici, conace, arhitectură tradițională din spațiul rural) nu este monitorizată la zi, existând numeroase procese de degradare în stadii incipiente, care alterează imaginea și pot evolua spre degradări mai importante, ce pun în pericol existența monumentelor</p> <p>Nu a fost realizată clasarea unor obiective cu valoare arhitecturală și a unor obiective de for public sau memoriale, înfiind periclitată integritatea acestora, în special în mediul rural, în condițiile în care unele sate au o populație redusă și îmbătrânită.</p>	<p>Realizarea unei baze de date informatizate la zi în cadrul DJCJ Argeș pentru patrimoniul cultural județean, cu date despre starea fizică a monumentelor la zi, diferențiat pe capitolele de patrimoniu construit/imobil (cu un capitol special alocat patrimoniului aflat în pericol) și patrimoniului mobil aferent acestor obiective.</p> <p>Cercetarea din teren în cadrul elaborării PUG-urilor pentru toate UAT-urile județului, în vederea propunerii de noi obiective spre clasare și îndeplinirea/finalizarea acestor proceduri, ulterior, de către DJCJ Argeș.</p> <p>Coroborarea valorilor de patrimoniu cultural existent și nou propus, cu inițierea unor proiecte concrete în vederea valorificării lor turistice individualizat și/sau prin atragerea/integrarea acestora în cadrul unor trasee/circuite turistice culturale.</p>
Sunt monumente incluse în LMI 2015 care se află în pericol/stare de precolaps/colaps.	Realizarea unor intervenții de urgență pentru punerea în siguranță și ulterior refuncționalizarea acestora, prioritar fiind funcțiunile de utilitate publică (sociale/culturale) pentru comunitățile locale sau de dezvoltare a turismului local.
Arhitectura tradițională a satelor din toate zonele etnografice ale județului Argeș este insuficient considerată ca o valoare esențială a procesului de dezvoltare durabilă pentru comunitățile rurale, fiind minim protejată, pusă în valoare, refuncționalizată și promovată.	Înscrierea în programe/proiecte de rute turistice/culturale (ex. „Ruta satelor cu arhitectură tradițională”, proiect finanțat de MIPE pentru întreg teritoriul României, în care jud. Argeș are înscrise în etapa actuală numai com. Nucșoara.), cu impact socio-economic în afara celui cultural.

<p>Monumentele aflate pe LI UNESCO de pe teritoriul județului Argeș nu beneficiază de măsuri de protecție incluse într-un plan de management adaptat pentru păstrarea autenticității acestora și pentru punerea lor în valoare.</p>	<p>Este recomandată realizarea unui Studiu de evaluare a Impactului (în conformitate cu Ghidul pentru Heritage Impact Assessment al WH) pentru obiectivele incluse pe această LI UNESCO.</p>
<p>Zone construite protejate</p>	
<p>Lipsa actualizării PUG-urilor și a unor acțiuni coordonate între autoritățile publice locale/județene și instituțiile responsabile cu protejarea patrimoniului arhitectural și urbanistic, în vederea respectării prevederilor legale în ceea ce privește delimitarea unor Zone Construite Protejate în cadrul documentațiilor de urbanism tip PUG/PUZCP (lipsa preocupării la nivel local pentru includerea acestui tip de zone, cu reglementări specifice pentru protejarea valorilor arhitecturale și urbanistice în cadrul documentațiilor de urbanism).</p> <p>Lipsa comunicării la nivelul Administrațiilor locale despre rolul ZCP pentru dezvoltarea sustenabilă a localităților și a unor recomandări de bună practică în vederea elaborării/actualizării documentațiilor de tip PUG.</p>	<p>Definirea unitară a noțiunii de „zonă construită protejată” în vederea delimitărilor la nivelul documentațiilor de tip PUG reactualizate și inclusiv în raport cu peisajul cultural; clarificarea statului imobilelor din zonele construite protejate prin elaborarea de Planuri urbanistice zonale detaliate fundamentate de cercetare istorică-arhitecturală a tuturor imobilelor și spațiilor publice.</p> <p>Reactualizarea PUG-urilor pentru majoritatea UAT-urilor, cu delimitarea ZCP și stabilirea unor seturi de măsuri de conservare pentru fiecare în parte prin RLU (se vor determina ca ZCP nu numai zonele ce includ monumente istorice, ci și zone cu valori de țesut urban sau tipologii de construire tradiționale, specifice fiecărei zone etnografice din județ).</p> <p>Crearea unei baze de date cu Zonele construite protejate (ZCP) la nivel județean (DJC ARGEȘ-CJ) pentru posibilitatea stabilirii direcțiilor de dezvoltare durabilă economică și socială a comunităților locale, în funcție de restricțiile/permisivitățile pe care legislația le prevede în aceste zone.</p> <p>Asigurarea personalului de specialitate la nivelul Autorităților locale/consultanță de specialitate în vederea elaborării documentațiilor de tip PUG/PUZCP (cu exemple și materiale grafice ilustrative).</p>
<p>Lipsa programelor educaționale la nivelul școlilor, dar și al comunităților din localitățile județului pentru înțelegerea și protejarea patrimoniului local construit, al patrimoniului mobil/tehnic legat de acesta).</p>	<p>Realizarea de cursuri/prezentări de către DJC ARGEȘ/ONG-uri cu specific în domeniul protecției patrimoniului, realizarea de ateliere/unități locale cu specific pentru meșteșugurile utilizate în reabilitarea patrimoniului.</p>

<p>Accesibilitatea dificilă în cazul unor obiective de patrimoniu, calitatea unor drumuri comunale fiind improprie (corelare deficitară cu secțiunea transporturi, infrastructura de circulație).</p> <p>Indicarea monumentelor în teren este adesea deficitară, fiind necesar completarea semnalării acestor monumente în cadrul localității, cât și indicarea modalității optime de acces.</p> <p>Principala disfuncționalitate pornește de la marcarea traseelor principale, cu integralitatea elementelor de patrimoniu ale parcursului acestora, în vederea realizării unor itinerarii culturale coerente, ce ilustrează specificul diverselor zone geografice ale județului (Valea Topologului, Valea Argeșului, Valea Vâlsanului, Valea Doamnei, Muscelul).</p> <p>Nivelul echipării edilitare al zonelor rurale insuficient pentru o dezvoltare durabilă/ecologică și pentru o dezvoltare turistică adaptată la nivelul localităților rurale.</p>	<p>Accesarea de fonduri (POR 2021-2027) pentru reabilitarea de drumuri județene/comunale și realizarea unor programe finanțate de către Autoritățile locale, pentru realizarea echipării edilitare a localităților aflate în afara axelor principale de circulație.</p> <p>- Realizarea unui sistem coerent de panouri ilustrative și explicative, atât pentru rețeaua de drumuri istorice/culturale/turistice, cât și pentru obiectivele de patrimoniu în amplasamentul acestora, cu contextul teritorial/istoric din care fac parte (ex. "Ruta bisericilor de lemn", în fiecare punct al traseului, "Ruta bisericilor ortodoxe de zid - trasee ecumenice", sate cu specific arhitectural în fiecare zonă etnografică din care fac parte - ex. Valea Topologului, Valea Argeșului, Valea Vâlsanului, Valea Doamnei, etc.)</p>
<p>Dezvoltarea urbană fără a lua în considerare specificul țesutului urban al localităților, tipologia clădirilor și a organizării gospodăriilor, cât și prin modalități inadecvate de extindere a intravilanelor (alterarea tipologiei specifice de dezvoltare a localității în diversele sale etape istorice).</p> <p>Modalități inadecvate de înlocuire a fondului construit vechi, aflat în stare precară, cu clădiri noi care nu respectă specificul local.</p>	<p>Se vor consulta, în vederea stabilirii modalităților de intervenție optime - ex. Ghidurile de arhitectură pentru încadrarea în specificul local elaborate de către OAR pentru diferitele zone etnografice din cadrul județului.</p> <p>Realizarea sub coordonarea CJ Argeș a unor Ghiduri specifice de intervenție pentru localități cu specific arhitectural-urbanistic din județul ARGEȘ pentru zone rurale (Ex. de bună practică: C.J. Alba - <i>Ghidul de reglementări urbane ilustrate pt. zona Valea Sebeșului</i>)</p>
<p>Existența unor localități rurale care nu includ niciun fel de monumente istorice (cat. II) - situația din teren demonstrând existența unor valori cu relevanță pentru istoria locală (10 localități fără nici 1 monument istoric cat. II) sau inexistența în cadrul LMI a unor monumente memoriale - cat. IV (ex. monumente pentru Eroii din Primul Război Mondial).</p>	<p>Completarea Studiilor de fundamentare PUG cu obiective de valoare arhitecturală (în special la cat. II) propuse spre clasare și obiective de for public (cat. III) sau cu valoare memorială (cat. IV). Ex. troițe de zid și biserica din Beleți-Negrești, biserica și monumente eroi Boțești, biserica de lemn sec. XIX Cicănești, biserica de lemn cu pridvor de zid, sec. XVII - Oarja, etc.)</p>
<p>Lipsa finanțărilor pentru reabilitarea/reparații curente ale clădirilor aflate în zonele de protecție ale monumentelor istorice/zone construite protejate, ceea ce conduce la intervenții cu materiale improprie sau deteriorarea</p>	<p>Realizarea unor finanțări la nivelul Autorităților locale, dublate de o corectă informare asupra operațiunilor supuse finanțării și ghiduri de finanțare.</p>

conformărilor volumetrice și de detaliu a fondului construit neclasat.	
Peisaje culturale	
Cadrul legislativ național nu permite o delimitare clară a peisajelor/peisajelor culturale (locale sau care depășesc limitele UAT-urilor).	Stabilirea cadrului legislativ național și a reglementărilor la nivelul Autorităților locale/județene (HCL/H CJ) pentru realizarea Planurilor Teritoriale de Peisaj (PTP) și a Planurilor Locale de Peisaj (PLP).
Nu există o rețea trasee cu rol peisagistic, cultural și turistic între multe dintre ariile naturale protejate ce includ și valori de patrimoniu antropic, la nivelul județului, nu sunt precis identificate/delimitate aceste zone la nivel de UAT.	Identificarea traseelor istorice și a zonelor cu peisaj natural și antropic cu valoare mare, în vederea refacerii acestor trasee și includerii în Strategiile de dezvoltare și în planurile de urbanism (PUG - RLU) a unor reglementări și propuneri de dezvoltare adaptate calităților acestor situri.
Intervențiile urbanistice (proportia intravilan-extravilan) și calitatea arhitecturală a noilor construcții nu se integrează uneori în tipologia urbană și nu respectă calitatea arhitecturală existentă a clădirilor tradiționale.	Documentațiile PUG vor integra analizele din Ghidurile de arhitectură pentru încadrarea în specificul local și vor păstra tipologiile de dezvoltare a localităților (de tip risipit, răsfirat, în lungul drumului, compact, etc.), pentru integrarea în cadrul natural/peisajul natural existent.
-Schimbarea peisajelor naturale (prin defrișări, în zonele cu păduri, construire în zone inundabile, schimbarea funcționalității zonelor de pășuni/fânețe prin antropizare) sau zonelor cultivate/agricole duce la denaturarea peisajelor culturale ale zonelor rurale din județ.	Monitorizarea calității transformării peisajelor, prin educație în școli (explicarea noțiunilor, valorilor, practicilor tradiționale) și conștientizarea comunităților locale asupra potențialului de dezvoltare durabilă reprezentat de păstrarea peisajelor culturale cu calitățile lor (conservarea peisajelor naturale, contextul dezvoltării patrimoniului tradițional construit).

3.2. Priorități de intervenție

În vederea diminuării sau dispariției disfuncționalităților determinate în urma analizei situației patrimoniului imobil în județul Argeș va fi necesară inițierea și dezvoltarea unor programe multianuale de colectare de date referitoare la MI cu scopul evaluării stării de conservare a monumentelor istorice și actualizării/corectării LMI, identificării de obiective susceptibile de a fi clasate, precum și a măsurilor de prezervare și gestiune a obiectivelor ce sunt incluse în Lista Indicativă UNESCO/LPM, a măsurilor necesare referitoare la patrimoniul

arheologic, de dezvoltare și actualizare a RAN, precum și de gestiune adecvată a obiectivelor ce sunt incluse recent în LPM UNESCO – Frontierele Imperiului roman – Limes din jud. Argeș. Patrimoniul cultural al județului Argeș reprezintă unul din pilonii dezvoltării economice și sociale a comunităților urbane și rurale, dar și de promovare în memoria colectivă internațională. În acest sens, finanțarea programelor de reabilitare și conservare trebuie să aibă un loc prioritar în politicile culturale la nivel național (pentru obiectivele de patrimoniu din categoria A) și în politicile culturale la nivel județean (pentru zonele ce pot fi incluse generic ca peisaj cultural și pentru patrimoniul cu valoare locală - categoria B). Pentru fundamentarea politicilor menționate este necesară (1) realizarea unei analize și clasificări tipologice a așezărilor din județ, cu identificarea acelor elemente comune și specifice de peisaj și patrimoniu cultural, ce necesită protecție și punere în valoare prin documentații de urbanism subsecvente (PUG, PUZCP); (2) detalierea proiectelor prioritare pentru patrimoniul construit, specificate pentru fiecare UAT cu potențial mai mare sau cu probleme critice (monumente aflate în stare de precolaps/colaps). Ca priorități de intervenție se remarcă următoarele:

- Reactualizarea PUG-urilor, cu respectarea Legislației în vigoare pentru determinarea/delimitarea Zonelor Construite Protejate și a reglementărilor specifice aplicabile în cadrul RLU.

- Delimitarea Zonelor de protecție a monumentelor istorice (ZP) și a Zonelor construite protejate (ZCP), pe baza reperelor topografice, geografice și urbanistice, având scopul de a asigura conservarea integrată și punerea în valoare atât a monumentului istoric, cât și a cadrului său construit sau natural (conf. Art. 9, alin.1-4 din Legea 422/2001 republicată). Această măsură este obligatorie, prin prisma faptului că în zonele de protecție se instituie servituți de utilitate publică și reglementări speciale de construire, acest proces fiind însă realizat în momentul clasării obiectivului sau la nivelul documentațiilor de urbanism (PUG/PUZ ZCP), nu la nivelul documentațiilor de amenajare a teritoriului (PATJ) - care sunt la nivel director. Documentația PATJ va integra doar prevederile existente la nivel de PUG-uri ale UAT-urilor din județ de la data elaborării acestuia și va face propuneri pentru elaborarea viitoarelor documentații de urbanism la nivel de PUG.

- Realizarea de PUZ-uri pentru centrele istorice ale localităților urbane, în vederea protejării și punerii în valoare a fondului construit istoric, amenajarea spațiilor publice și stabilirea priorităților de restaurare a fondului construit.

- Realizarea unei bănci de date informatizate pentru patrimoniului construit/imobil și patrimoniul mobil la nivelul județului, în vederea stabilirii priorităților de intervenție și finanțare, cu prioritate pentru patrimoniul aflat în pericol (degradare, precolaps).

- Realizarea unor proiecte și programe de punere în valoare a patrimoniului construit, în strânsă corelare cu patrimoniul imaterial local (zone ce păstrează tradiții, obiceiuri), integrate ca peisajele culturale specifice pentru fiecare zonă etnografică a județului.

- Pentru desfășurarea unor acțiuni de salvagardare a patrimoniului cultural la nivelul județului, o prioritate o constituie conștientizarea comunităților locale față de valorile reprezentate de patrimoniu pentru teritoriul lor, printr-o bună informare și explicare a acestui patrimoniu, urmată de proiecte de punere în siguranță și ulterior de restaurare și refuncționalizare.

- Pentru lucrări de construcție/reparații în vederea păstrării specificului zonelor etnografice de pe teritoriul județului, se va urmări formarea la nivel local în meseriile tradiționale utilizate în realizarea/restaurarea construcțiilor (tradiționale, cu valoare arhitecturală sau cu valoare de patrimoniu) - o oportunitate atât pentru protecția patrimoniului, cât și pentru crearea de locuri de muncă.

- Punerea în valoare a arhitecturii rurale tradiționale, *in situ*, în același timp cu revigorarea meșteșugurilor tradiționale și cu utilizarea materialelor locale.

- Monitorizarea calității peisajelor naturale și culturale, împreună cu programe de conștientizare a comunităților locale privind unicitatea/valoarea patrimoniului lor pentru dezvoltare (ex. evaluare a drumurilor/trasee cu valoare de peisaj cultural) și realizarea de trasee în zonele cu peisaj cultural, care să nu altereze/degradeze valoarea acestora, cu marcarea unor puncte/zonă de belvedere; reluarea și marcarea unor trasee/drumuri istorice (drumuri romane, medievale, comerciale, de transhumanță, etc.).

- Îmbunătățirea accesului către obiectivele de patrimoniu, prin măsurile de reabilitare a drumurilor de acces existente, cu utilizarea de materiale naturale pentru adaptarea la contextul natural și păstrarea traseului vernacular existent (adaptate situației locale) sau realizarea de noi drumuri, ce vor ține cont de valorile antropice și naturale, fără a le prejudicia.

- Dezvoltarea de parteneriate public-privat pentru protejarea și valorificarea monumentelor istorice.

- Implicarea ONG în activitatea de inventariere și monitorizare a monumentelor istorice prin facilitarea proiectelor în parteneriat cu INP/DJC și asigurarea cadrului legal necesar și a unor metodologii dedicate.

- Creșterea implicării specialiștilor MC în consilierea Administrației publice locale, cu privire la protejarea patrimoniului construit prin facilitarea parteneriatelor public-privat și stabilirea cadrului legal și procedurilor necesare de intervenție.

4. PROGNOZE, SCENARIILE SAU ALTERNATIVE DE DEZVOLTARE

„Carta ICOMOS pentru Interpretarea și prezentarea siturilor culturale patrimoniale” (2007), precizează în cadrul principiului nr. 3, referitor la *context și mediul înconjurător*, că „interpretarea și prezentarea siturilor patrimoniale ar trebui să pună în lumină relația mai extinsă a siturilor cu contextul lor și cu mediul social, cultural, istoric și natural”, pentru realizarea unei strategii de dezvoltare fiind necesar de luat în considerare atât valorile de patrimoniu, cât și respectarea diferitelor aporturi istorice la semnificația siturilor, peisajelor și a cadrului geografic înconjurător.

Scenariile optime pentru o dezvoltare durabilă a teritoriului județului Argeș ce au ca bază domeniul patrimoniului cultural cât și tendințele de abordare a protejării, conservării și punerii în valoare a patrimoniului natural și construit, sunt determinate de modul de implicare/acțiune al instituțiilor din domeniul culturii, al acțiunilor întreprinse de Autoritățile locale/județene și de ONG-uri ce se ocupă de domeniul patrimoniului în relație cu acest demers.

Scenariile propuse sunt în număr de două:

1. Scenariul de Referință (“Do Minimum”) - scenariul ia în calcul adoptarea unor măsuri minimale, la nivel instituțional/individual referitoare la protejarea patrimoniului construit, patrimoniului mobil și imaterial, de protejarea peisajelor culturale de alterări calitative:

La nivel instituțional:

- asigurarea unor servicii de supraveghere și control eficiente, care să prevină situațiile critice, potențial de degradare majoră a patrimoniului construit, de pierdere a unor elemente de patrimoniu mobil, de deteriorare a contextului patrimoniului construit, a elementelor constitutive ale peisajelor culturale;
- promovarea unor politici de protecție a patrimoniului construit și de identificare și protejare a peisajelor culturale, prin decizii care să asigure minimum conservarea stării calitative actuale a acestora;

La nivel individual:

- asigurarea unor măsuri de reparații/întreținere a obiectivelor de patrimoniu aflate în proprietate privată, cu mijloace și materiale adecvate;
- promovarea zonelor cu potențial natural și antropic, în vederea adoptării de către locuitori/asociații familiale de noi servicii/produse specifice contextului local și în

vederea investigării/cercetării de către specialiști, cu posibilitatea de clasare sau de instituire a unor măsuri de protecție.

2. Scenariul de Dezvoltare/Diminuare majoră a impactului ("Do Something") - scenariul prin care Autoritățile publice locale/județene prioritizează acțiunile din domeniul patrimoniului cultural, în sensul promovării măsurilor/operațiunilor/proiectelor/programelor ce concură la menținerea și/sau îmbunătățirea stării calitative a patrimoniului cultural și a peisajelor culturale.

La nivel instituțional:

- implementarea unor proceduri de gestionare a riscurilor monumentelor aflate în pericol (pericole naturale sau antropice);
- asigurarea elaborării/reactualizării documentațiilor de urbanism de tip PUG/PUZCP sau PUZ Zone centrale, prin care dezvoltarea localităților este adaptată la structurile urbanistice tradiționale, reabilitarea satelor cu populație redusă prin includerea de funcțiuni noi, păstrând scara localităților și a fondului construit tradițional existent;
- includerea în programele de investiții ale Administrațiilor locale/județene a unor proiecte de punere în valoare *in situ* a localităților cu o arhitectură rurală specifică, împreună cu revigorarea meșteșugurilor și utilizarea materialelor tradiționale locale, în contextul unui cadru natural cu unități de peisaj ce concură la determinarea unor zone largi de teritoriu ce pot fi încadrate la categoria de peisaj cultural – peisaj cultural cu evoluție organică; patrimoniul imaterial (obiceiuri, credințe, tradiții transmise din generație în generație) păstrate în aceste zone rurale, va adăuga plus-valoare proiectelor de dezvoltare locale prin cultură;
- accesarea surselor de finanțare pentru proiectare/restaurare (ex. Timbrul Monumentelor Istorice) și dezvoltarea de surse noi de finanțare a programelor de restaurare, refuncționalizare a patrimoniului construit și a programelor educative referitoare la percepția și înțelegerea valorii pe care o reprezintă patrimoniul pentru dezvoltarea sustenabilă a comunităților locale;
- cercetarea, delimitarea și punerea în valoare a patrimoniului arheologic la nivelul județului - prin includerea unui număr reprezentativ de situri arheologice din toate perioadele istorice reprezentative pentru teritoriul județului și cel național, restaurarea unor situri emblematice (ex. siturile ce aparțin *Limesului Transalutan*, inclus în Patrimoniul Mondial UNESCO) și realizarea unor circuite de vizitare, cu amenajări turistice adecvate;

- cooperarea în programe interjudețene, regionale și internaționale, pentru punerea în valoare prin circuite cu același tip de patrimoniu, pe regiuni etnografice, cu județele limitrofe (Dâmbovița, Vâlcea, Brașov);
- aplicarea unor metode de management al gestionării patrimoniului, existente pe plan european, pentru aceeași scară a teritoriului (ex. Franța - asocierea Localități cu patrimoniu remarcabil, Mici orașe cu caracter, etc.);
- dat fiind caracteristicile particulare ale peisajului cultural ca bun de patrimoniu, vulnerabilitatea ridicată a valorilor sale și modalitățile legale limitate existente pentru protejarea acestuia, se vor realiza programe și proiecte pentru conștientizarea socială și cooperarea comunităților locale cu instituțiile publice în vederea instituirii de măsuri și acțiuni de protecție.

La nivel individual:

- semnalarea unor obiective locale ce se pot încadra ca valori de patrimoniu;
- păstrarea unor meșteșuguri, tradiții, obiceiuri și transmiterea lor către tânăra generație;
- realizarea unor asocieri pentru punerea în valoare a zonelor cu peisaj cultural și realizarea de evenimente culturale în localitățile din care fac parte, aplicarea pentru finanțări de proiecte în vederea reabilitării patrimoniului cu valoare locală.

5. SINTEZA STUDIULUI DE FUNDAMENTARE

Analiza realizată la nivelul județului ARGEȘ în cadrul acestui studiu de fundamentare arată un număr impresionant de obiective de patrimoniu material și imaterial, regăsit pe întreg teritoriul județului. Avantajele patrimoniului cultural pentru o dezvoltare durabilă a teritoriului sunt reprezentate de diversitatea și multitudinea de obiective de patrimoniu material/construit, nivelul bun de conservare a celei mai mari părți din aceste obiective, aria de răspândire pe tot teritoriul județului (cu o densitate mai mare în zona de Nord și de Est), dublat de patrimoniul mobil, ce se regăsește într-un număr important de muzee și colecții. Patrimoniul material/construit cel mai bine reprezentat este cel arhitectural (cat. II) - 765 de monumente, situri și ansambluri alături de 80 de monumente de arheologie (cat. I), 14 monumente de for public (cat. III), 163 monumente memoriale și funerare (cat. IV). De asemenea, zona rurală cu zonele ei etnografice specifice - Valea Topologului, Valea Argeșului, Valea Vâlsanului, Valea Doamnei, Muscelul - beneficiază de un cadru natural valoros în care se înscriu satele cu clădiri și gospodării tradiționale, marcate de siluetele bisericilor de lemn sau de zid, potențial insuficient exploatat din punct de vedere al unui turism sustenabil.

Corelarea valorilor naturale și antropice subliniază faptul că întreg teritoriul județului deține valori peste medie, care se concretizează într-un potențial de dezvoltare bazat pe valorile culturale și în contextul unor zone naturale protejate, zone de peisaj ce includ toată varietatea de forme de relief existentă. Valorile patrimoniului arheologic nu sunt vizibile, la nivelul întregului teritoriu, necesitatea continuării și finalizării cercetărilor fiind evidentă pentru punerea în valoare a acestui tip de patrimoniu și de amenajare a unor situri arheologice reprezentative pentru istoria locală și națională/europeană, cu acces și amenajări adecvate turismului cultural.

Este necesară implicarea Autorităților locale/județene în procesul de identificare și includere în planurile de urbanism (tip PUG) a valorilor de patrimoniu din teritoriului local, înscrierea în LMI, protejarea, restaurarea, refuncționalizarea și punerea lor în valoare. Conștientizarea potențialului de dezvoltare reprezentat de patrimoniu (material și imaterial) va trebui corelată cu finanțarea unor programe și proiecte în acest domeniu, subfinanțarea actuală în special în mediul rural contribuind la migrarea populației locale către oraș, ducând astfel la pericolul pierderii valorilor autentice atât de patrimoniu imaterial, cât și ale patrimoniului construit. Se remarcă necesitatea dezvoltării parteneriatelor public - privat pentru cunoașterea și promovarea tuturor formelor de patrimoniu cultural, coroborate cu

punerea în valoare a patrimoniului natural existent, care alcătuiesc peisajele culturale. De asemenea, se justifică necesitatea de creare a unei baze de date digitalizate a patrimoniului județului Argeș, pentru fundamentarea acțiunilor și intervențiilor în domeniu și pentru cunoașterea situației la zi a stării patrimoniului construit și a fondurilor necesare pentru intervențiile de urgență. Este necesară păstrarea, dezvoltarea și promovarea unor trasee/rute/itinerarii culturale care îmbină oferte culturale a orașelor de mici/mijlocii dimensiuni, cu cele ale zonelor rurale ale județului. În concluzie, potențialul de dezvoltare pe care îl reprezintă patrimoniul cultural este oferit de multitudinea de valori de patrimoniu material și imaterial (cu siturile nou incluse în patrimoniul LPM -UNESCO *Frontierele Imperiului Roman - Dacia Limesul Transalutanus*. Valorizarea patrimoniului cultural include și cunoștințele tradiționale, prin menținerea tehnicilor vernaculare /tradiționale locale, care fac posibilă adoptarea de către comunitățile locale a unui mod de viață sustenabil, printr-o abordare integrată a patrimoniului natural și cultural, evidențiind astfel funcțiile sociale și economice ale teritoriilor.

Patrimoniul inclus în LPM UNESCO sau aflat pe Lista Indicativă (LI) a Patrimoniului Mondial din județul Argeș vor beneficia de procedurile de protecție și punere în valoare, în conformitate cu cadrul de gestiune (Management plans) și studiile de evaluare a impactului (Heritage Impact Assesment) stabilite de către forumul mondial UNESCO, care vor fi puse în aplicare de către organismul abilitat la nivel național (Institutul național al Patrimoniului) și Autoritățile locale.

SURSE BIBLIOGRAFICE

- ALESSANDRESCU C.- *Dicționar geografic al județului Muscel*, București 1893
- AMZA EUGEN - *Bisericile de lemn- Apostolii ortodoxiei în satul argeșan*, Pitești, 2019
- ANTONIU ALEXANDRU - *Albumul General al României, Județul Argeș. Monumente istorice, Edificii, Pozițiuni, Costume naționale, Obiceiuri de la țară și altele*, 1893, Colecțiunea Comisiunii Monumentelor Istorice
- ANTONESCU DANIELA-*Evoluția reformelor administrativ -teritoriale din România în ultimul secol* Academia României, Institutul Național de Cercetări Economice, INCE-CIDE, București, 2018
- BARCO AURELIA, NEDELCU EUGEN- *Județele patriei Județul Argeș*, Institutul de geografie, Ed. Academiei RSR, București, 1976
- BĂDESCU ILIE, CUCU- OANCEA OZANA - *Dictionar de sociologie rurala, (Județele istorice - Județele de pe harta Stolnicului Cantacuzino - județul Argeș)* Ed. Mica Valahie, 2011
- BĂDIȚĂ CLAUDIU MIHAI - *Căi ferate din Argeș, de la începuturi până în prezent*, <https://romania594.blogspot.com/2019/10/>
- BIVOLARU ALEXANDRA - *Arheologia peisajului. Peisaje arheologice, perspective, istorie și evoluție. 2014* <http://peisaje-arheologice.ro>
- BREZAN ANDREEA PETRA - *Curtea de Argeș*, www. igloo.ro, 2018
- CONSTANTINESCU GRIGORE - *Bisericile de lemn din județul Argeș- monumente de arhitectură*, Pitești, 1995; *Monumente memoriale din județul Argeș. Cruci de piatră*, Pitești, 1999; *Ceramica din Argeș-Muscel*, Pitești, 2001; „*Civilizația pietrei în Argeș-Muscel*”; „*Ansamblul urban medieval Câmpulung*”; „*Ansamblul urban medieval Curtea de Argeș*”; „*Ansamblul urban medieval Pitești*”.
- CREȚEANU RADU, CREȚEANU SARMIZA - *Culele din România*, Ed. Meridiane, 1969
- CRISTOCEA SPIRIDON - *Județul Argeș oglindit în Catagrafia de la 1832*, Muzeul Județean Argeș, Argeșis. Studii și comunicări, VII, 1995
- CRUCEANA ION - *Drumul oii și alte drumuri moarte pe meleagurile argeșene. Istorie și toponimie*. Muzeul Județean Argeș, Argeșis VIII- Studii și comunicări, 1999
- DAVID AURELIAN- LUCIAN - *Peisajul cultural. Dezvoltarea durabilă a peisajului pastoral în culoarul Rucăr- Bran*, Academia Română, FSE, POSDRU, 2007-2013
- FĂRCAȘ SABIN-*Păstoritul carpatic, tradiție și continuitate*, Academia Română, Atelierele „Constantin Brăiloiu”, ANZM, MADR, 2020

FLOREA IONEL, Coord. STANCIU VASILE -*Structuri legislative și istorico- geografice în practica organizării administrative-teritoriale* (Teza de doctorat, prof. îndrumător Stanciu Vasile, Universitatea București, 2011)

GHEORGHIU, TEODOR OCTAVIAN - *Cetățile orașelor. Apărarea urbană în centrul și estul Europei în Evul mediu*, Ed. SIMETRIA, București, 2000

GHINOIU ION & colectiv - *Atlasul Etnografic Român - Volumul 1 - HABITATUL*, Academia Română, Institutul de Etnografie și Folclor, „Constantin Brăiloiu”, Ed. Academiei și Ed. Monitorul Oficial, București, 2003

GIURESCU CONSTANTIN - *Principatele Romane la începutul sec. XIX (constatări istorice, geografice economice și statistice pe temeiul hărții ruse din 1835)* Ed. Științifică, București, 1957

GIURESCU C. CONSTANTIN, GIURESCU C. DINU - *Istoria romanilor din cele mai vechi timpuri până astăzi*, București, 1971.

GRECEANU EUGENIA - *ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ VECHĂ-Ansamblul urban medieval Pitești*, DJCCPCN Argeș, 2007

HOINĂRESCU CĂLIN & colectiv - *Locuința sătească din România, Studiu de arhitectură tradițională în vederea conservării și valorificării prin tipizare*, IPJ Prahova, 1986

JOJA CONSTANTIN - *Sensuri și valori regăsite*, București, 1981

LAHOVARI IOAN GEORGE, GENERAL BRATIANU C. I. TOCILESCU, G. GRIGORE - *Marele Dicționar Geografic al României - vol. I, vol. IV, vol. V* - București, Stab. Grafic J.V. Socecu, 1901, 1902.

MAVRODIN TEODOR, coordonator s.a. - *Vol II. Argeșul și Muscelul - Spații istorice ale românismului*, C. J. Argeș, Tiparg, Pitești, 2013

MĂNDESCU DRAGOȘ - *Arheologia văii râului Doamnei, vestigii din preistorie până în epoca romană*, Muzeul Județean Argeș, Argeșis XIII- Studii și comunicări, 2004

METEȘ ȘTEFEN - *Emigrări românești din Transilvania în sec. XVIII- XX*, Ed. Științifică și Enciclopedică, 1977

MOLDOVAN HORIA - *Dezvoltare urbană și arhitectură în Transilvania și Țara Românească. Caiet Documentar*, București, Ed. Universitară Ion Mincu, 2012

MULȚESCU MARIA, MULȚESCU ALEXANDRU - *Culele din Muscel și Argeș*, Muzeul Județean Argeș, Argeșis XIII- Studii și comunicări, 2004

PĂNOIU ANDREI - *ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ VECHĂ - Arhitectura și sistematizarea așezărilor din Argeș și Muscel în sec. XVIII- XIX*, DJCCPCN Argeș, 2004

RĂDVAN LAURENȚIU - *Orașele din Țara Românească până la sfârșitul sec. XVI-lea*, Ed. Universității A. I. Cuza, Iași, 2004

SACERDOȚEANU AURELIAN - *Începuturile orașului Pitești*, Muzeul Pitești, Studii și comunicări
STĂNCULESCU FL, GHEORGHIU AD., PETRESCU P., STAHL P - *Arhitectura Românească- REGIUNEA
PITEȘTI*, Ed. Tehnică, 1958

*** *Enciclopedia României* - [Volumul I, II, Tara Românească](#), 1938, Editura Imprimeriei
Nationale, (lucrare elaborată sub conducerea prof. Dimitrie Gusti)

*** *Muntenia și Oltenia - Ghid de arhitectură pentru încadrarea în specificul local din mediul
rural - Zona Argeș*, OAR 2016, Colectiv Arh. Mihaela Arsene, Arh. Andrei Balteanu, Arh. Dana
Raicu, consultanți Arh. Adrian Crăciunescu, Dr. Ana Bârcă.

*** *Ghid de valorificare a patrimoniului rural* - arh. Gafar Michaela, Grogorovschi M., Ed. Alfa,
2004

*** *Ghid de bune practici în protejarea și promovarea patrimoniului cultural rural* - Coord.
Aurelia Duțu & colectiv, Institutul Național al Patrimoniului, 2012, [http://www.cimec.ro/ghid-
muzee-rurale](http://www.cimec.ro/ghid-muzee-rurale)

ANEXE

Anexa 1. Hărți cu împărțirea administrativă a României

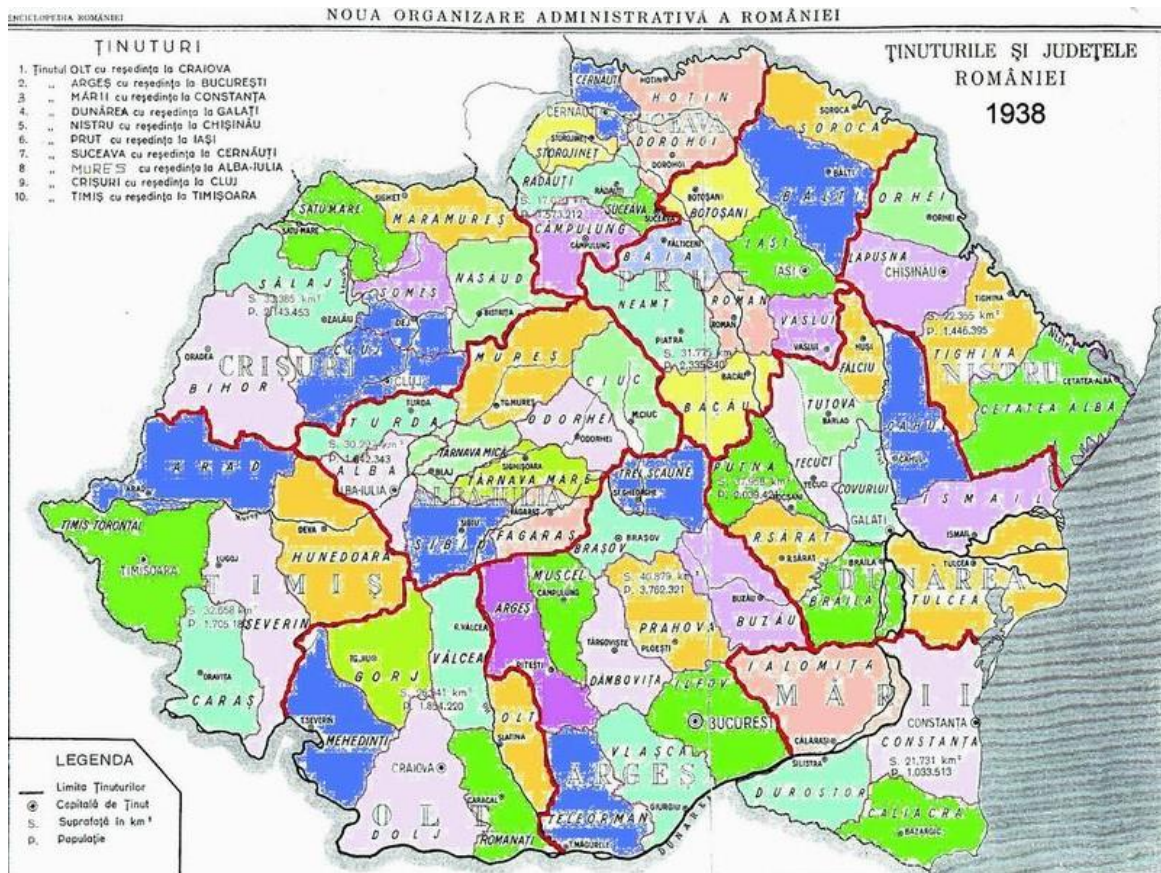
Fig. 0.1 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1918-1925

Fig. 0.2 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1919-1925

Fig. 0.3 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1925-1931

Fig. 0.4 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1938

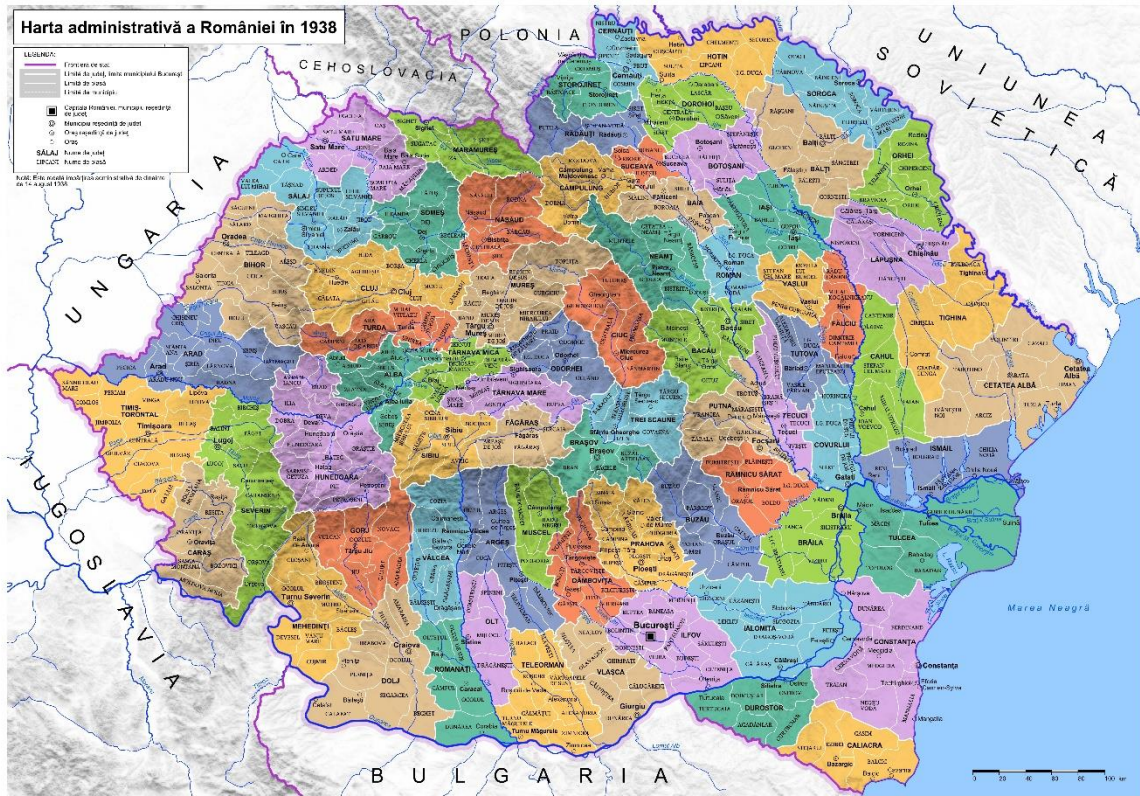

Fig. 0.5 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1938

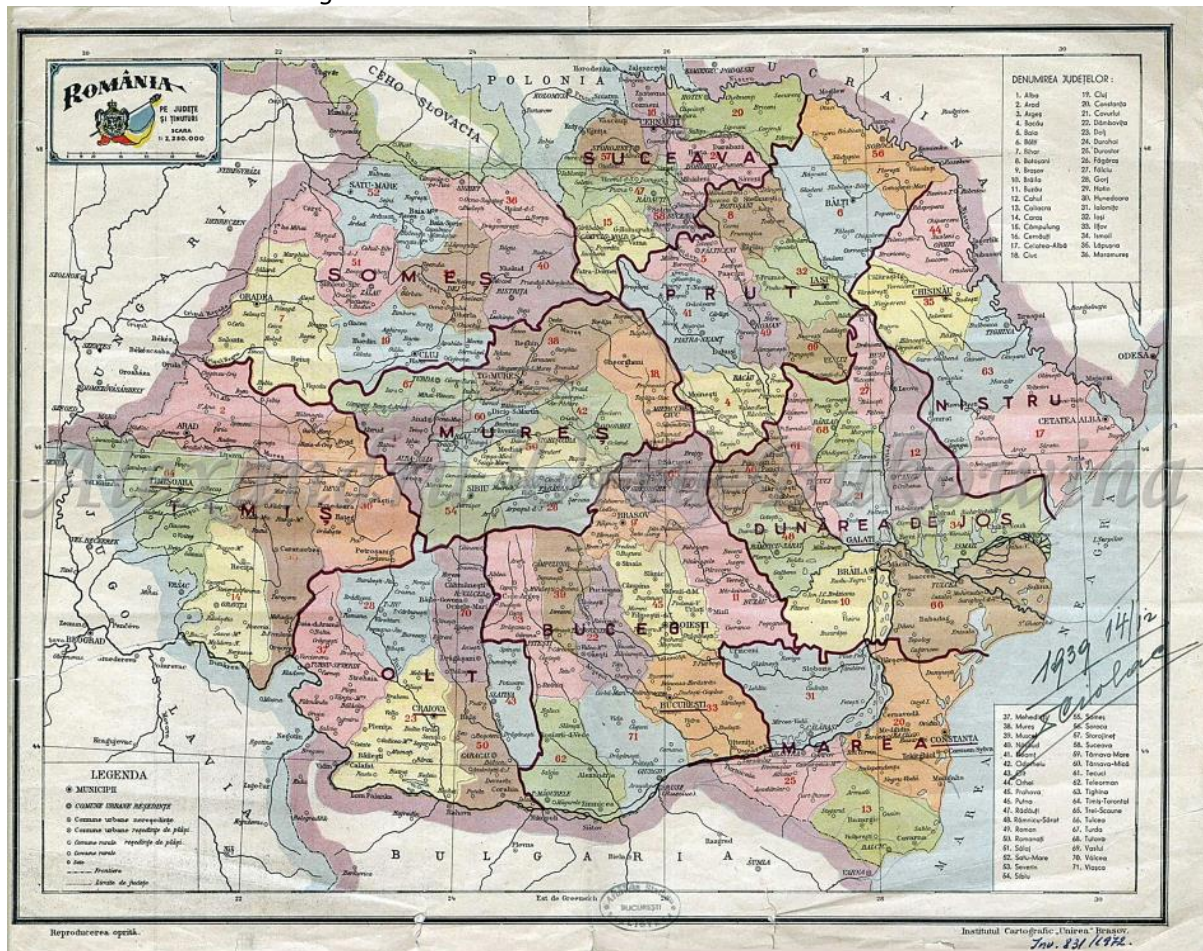

Fig. 0.6 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1939

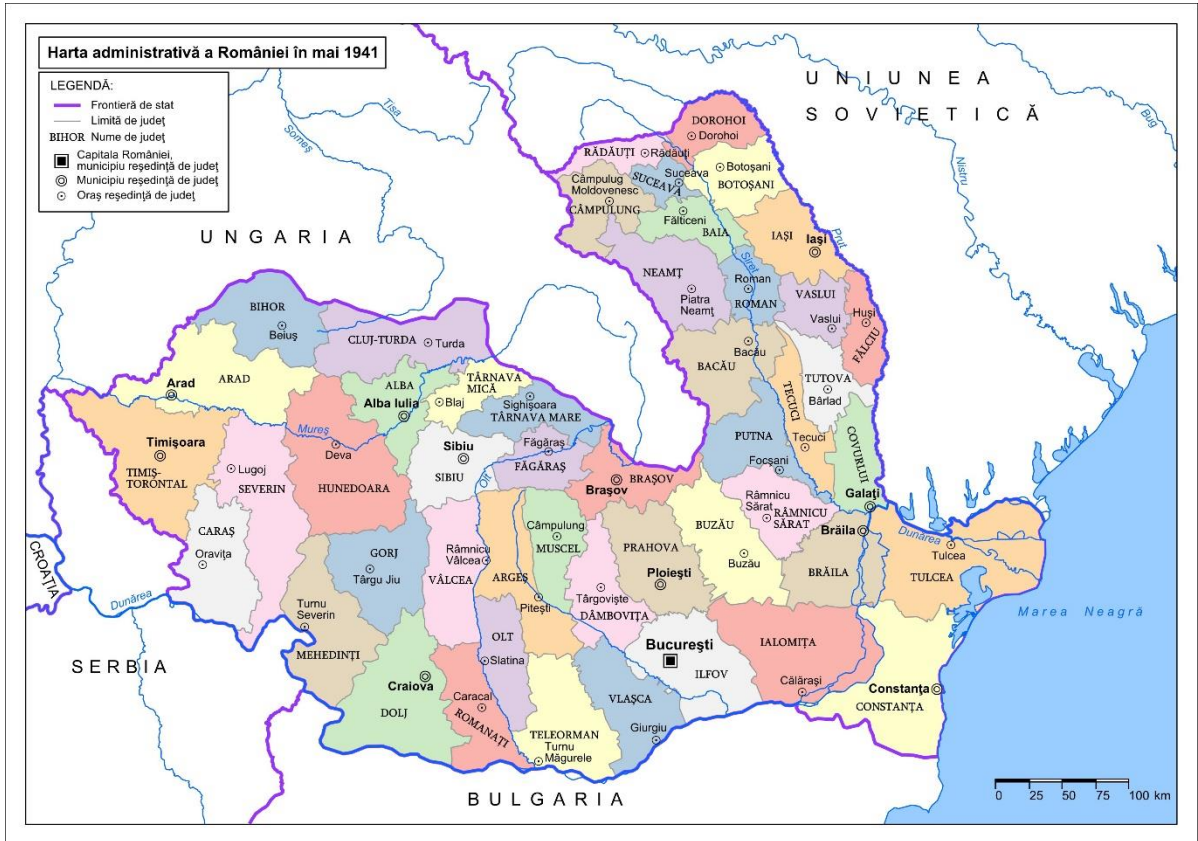

Fig. 0.7 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI MAI 1941

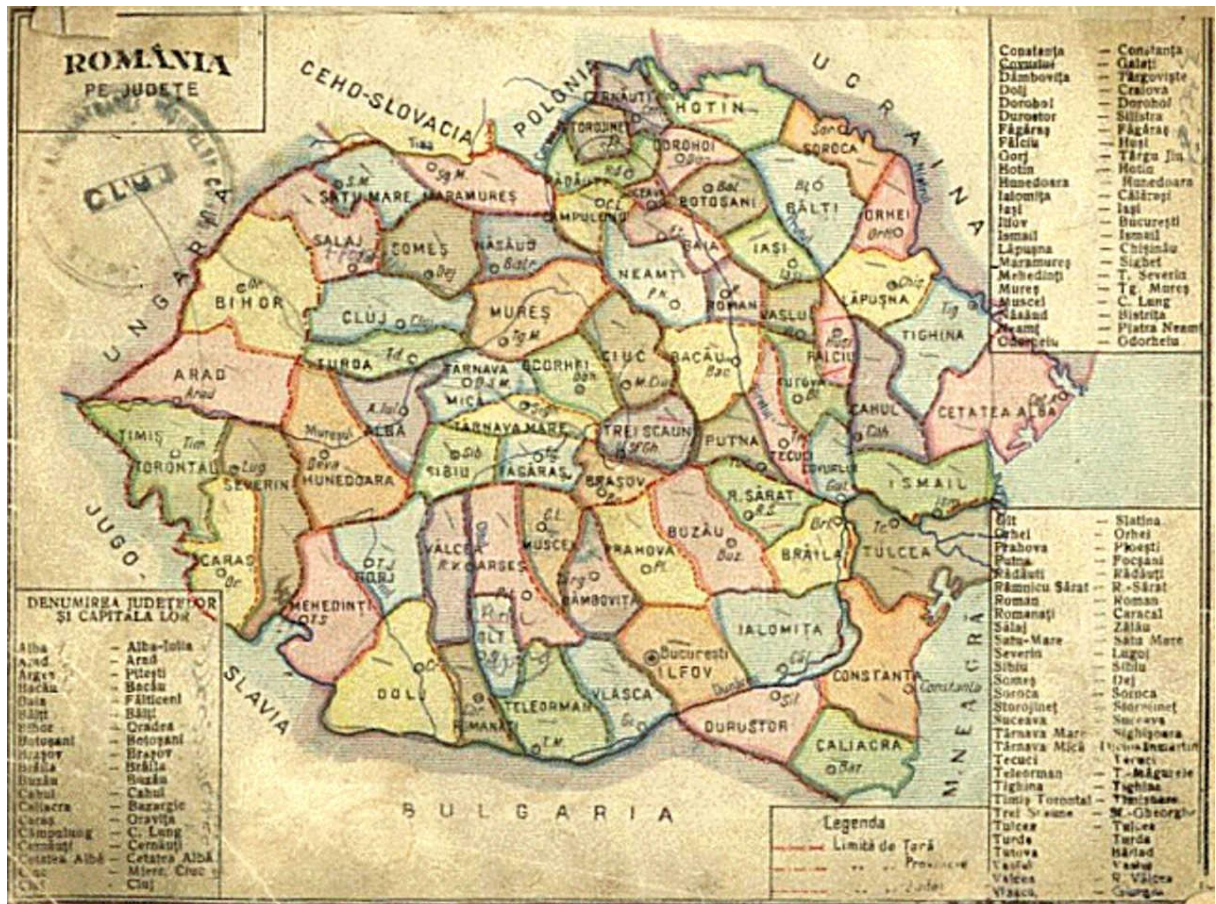
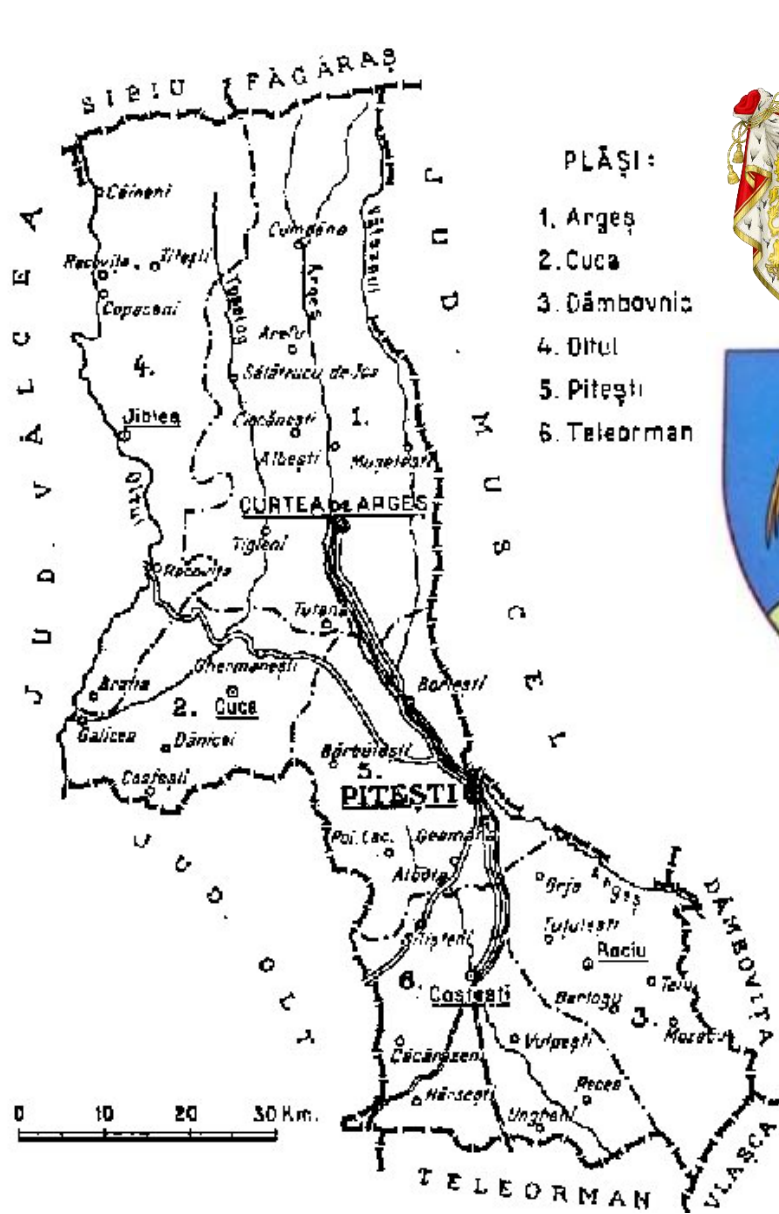

Fig. 0.8 ROMÂNIA INTERBELICĂ – HARTA JUDEȚELOR

- PLĂȘI:
1. Argeș
  2. Cuci
  3. Dâmbovnic
  4. Dîlul
  5. Pitești
  6. Teleorman

Fig. 0.9 JUDEȚUL INTERBELIC ARGHEȘ ȘI STEMA JUDEȚULUI INTERBELIC (1938)

Fig. 0.10 JUDEȚUL INTERBELIC MUSCEL ȘI STEMA JUDEȚULUI INTERBELIC (1938)

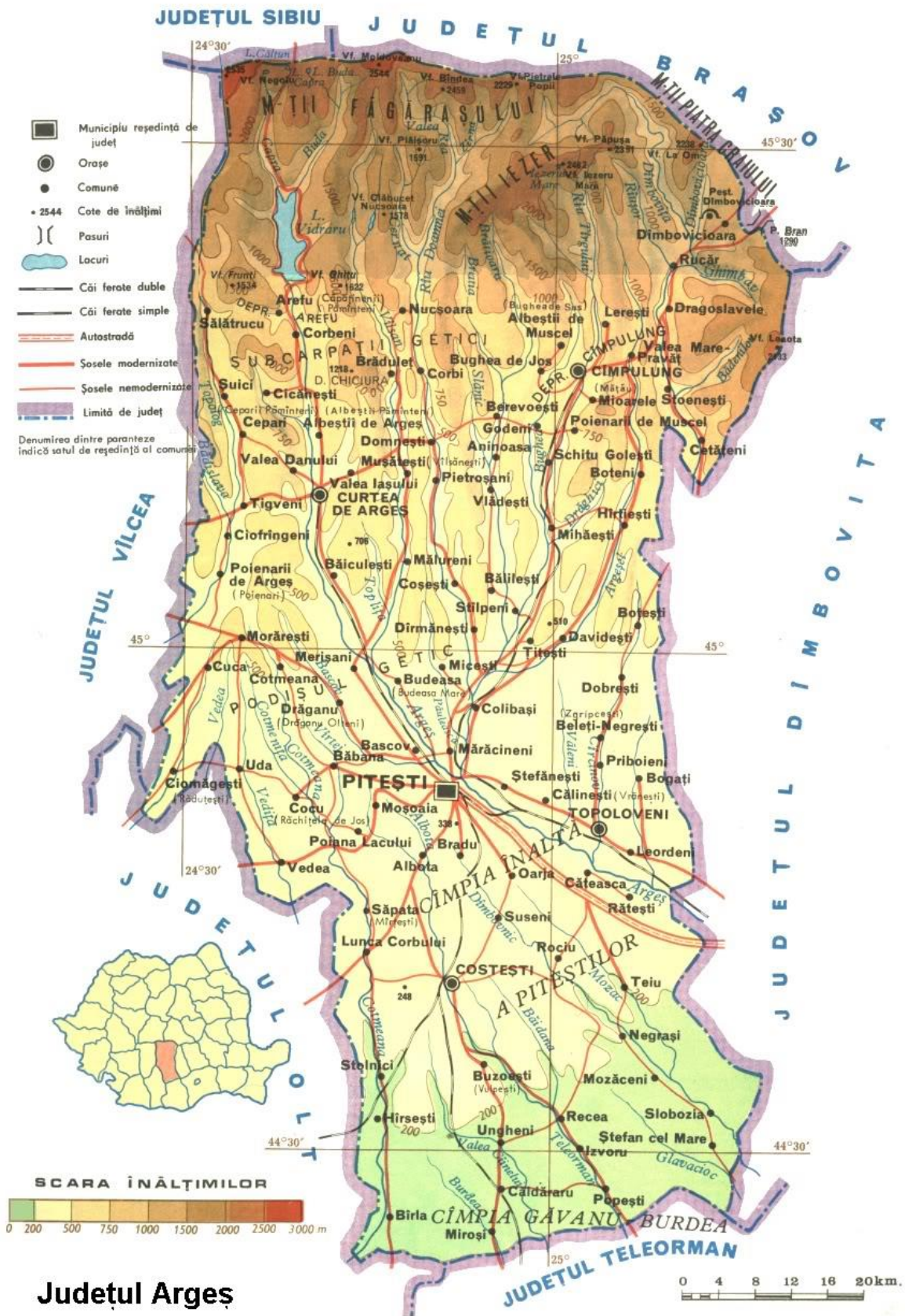

Fig. 0.11 CONFIGURAȚIA JUDEȚULUI ARGEȘ ÎN PREZENT

Anexa 2. Hărți și planuri istorice

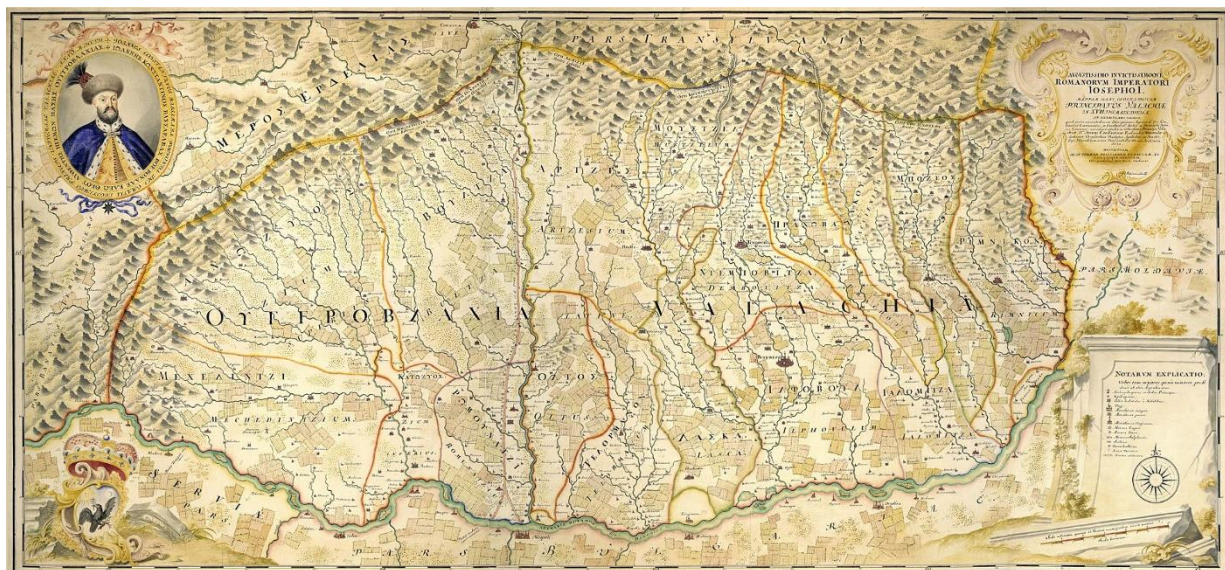
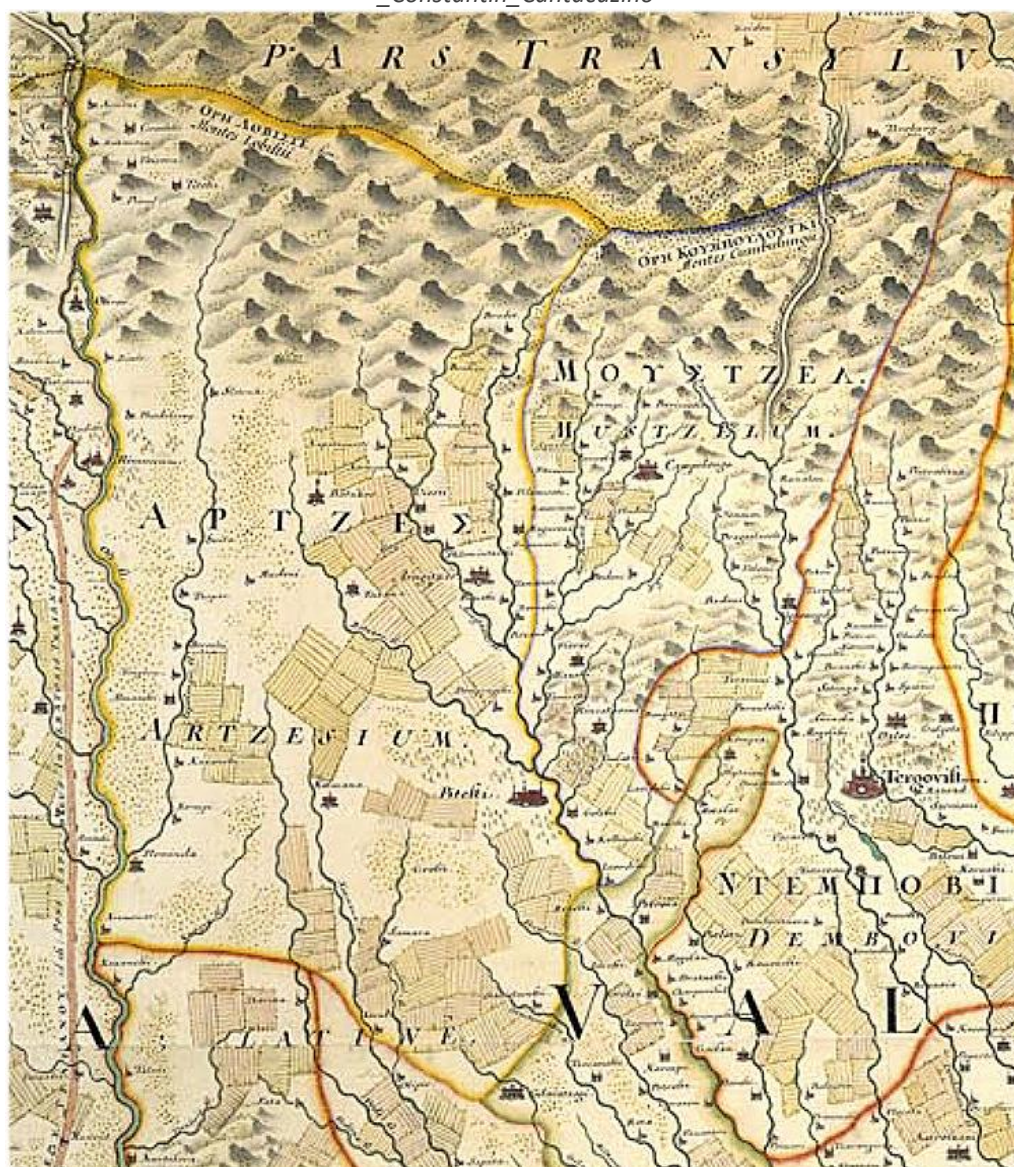

Fig. 0.12 1701 – HARTA STOLNICULUI CANTACUZINO (JOS DETALIU CU ZONA „ARGES”)
Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Harta_%C8%9A%C4%83rii_Rom%C3%A2ne%C8%99ti_-_Constantin_Cantacuzino

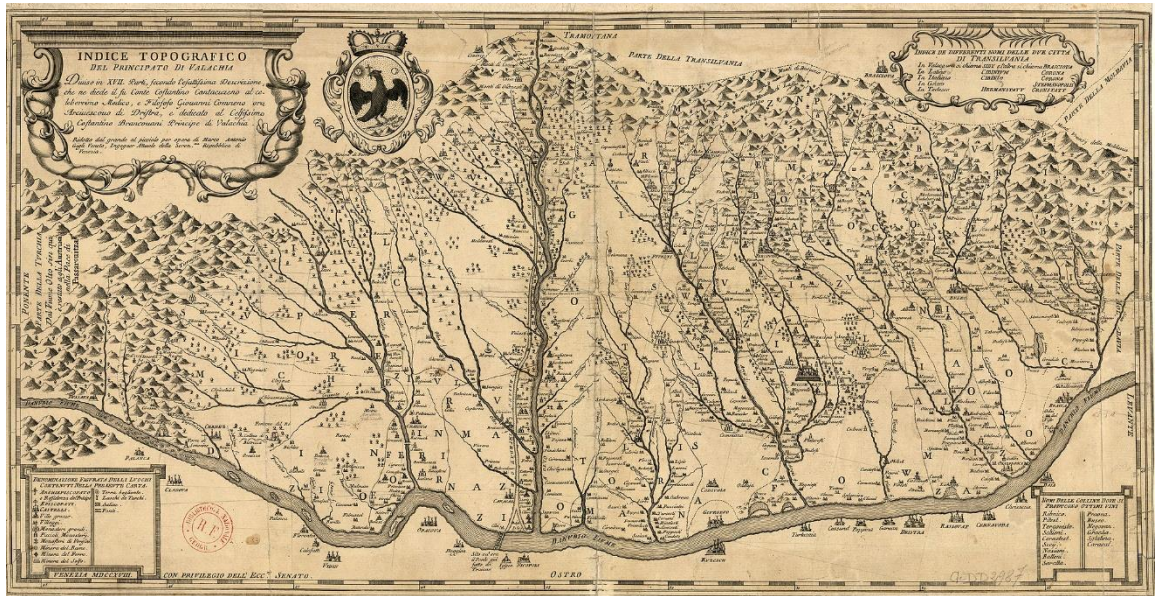
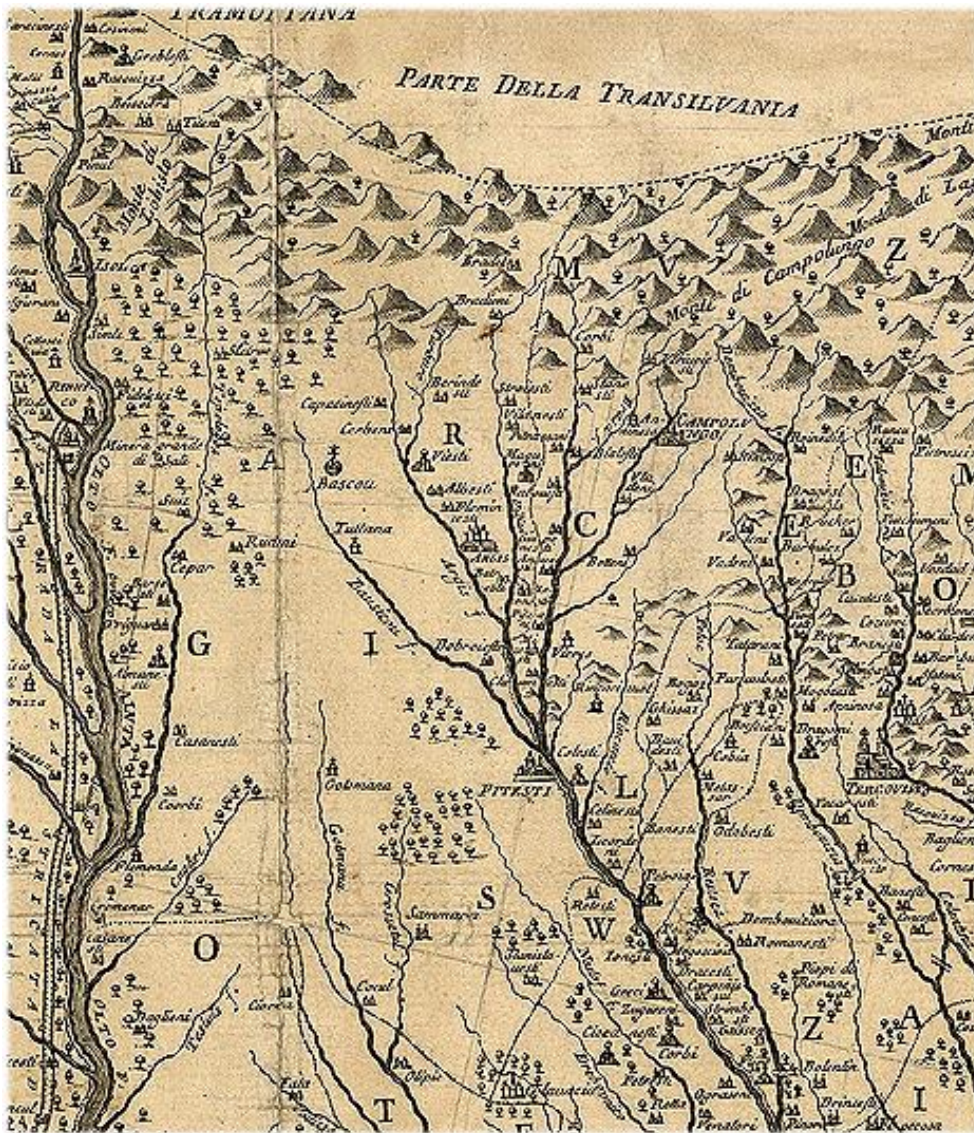

Fig. 0.13 1718 – HARTA STOLNICULUI CANTACUZINO (JOS DETALIU)

Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Harta_%C8%9A%C4%83rii_Rom%C3%A2ne%C8%99ti_-_Constantin_Cantacuzino

2.1 CÂMPULUNG

Fig. 0.14 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITEȘTI)

Sursa: <https://maps.arcanum.com/ro/map/romania->

[1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.6277](https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.6277)

96458

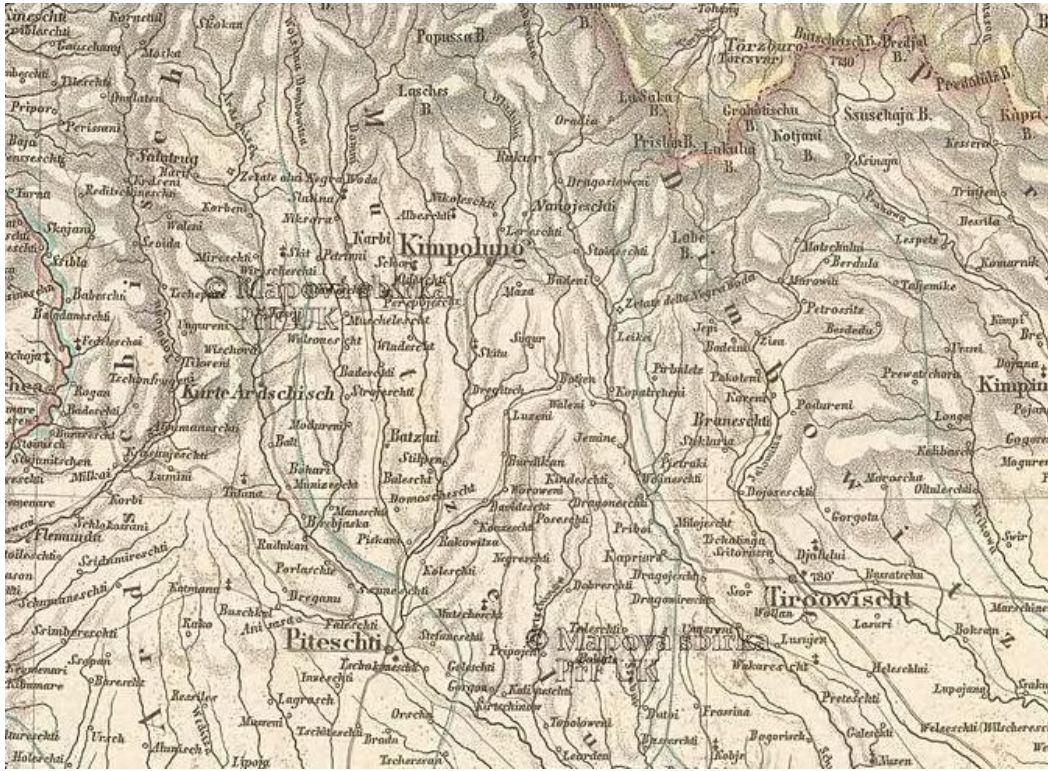

Fig. 0.15 1848 – WALACHEI (DETALIU)

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>

<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

Fig. 0.16 1855 – CARL FLEMING – GENERAL KARTE DER EUROPÄISCHEN TURKEY (DETALIU)

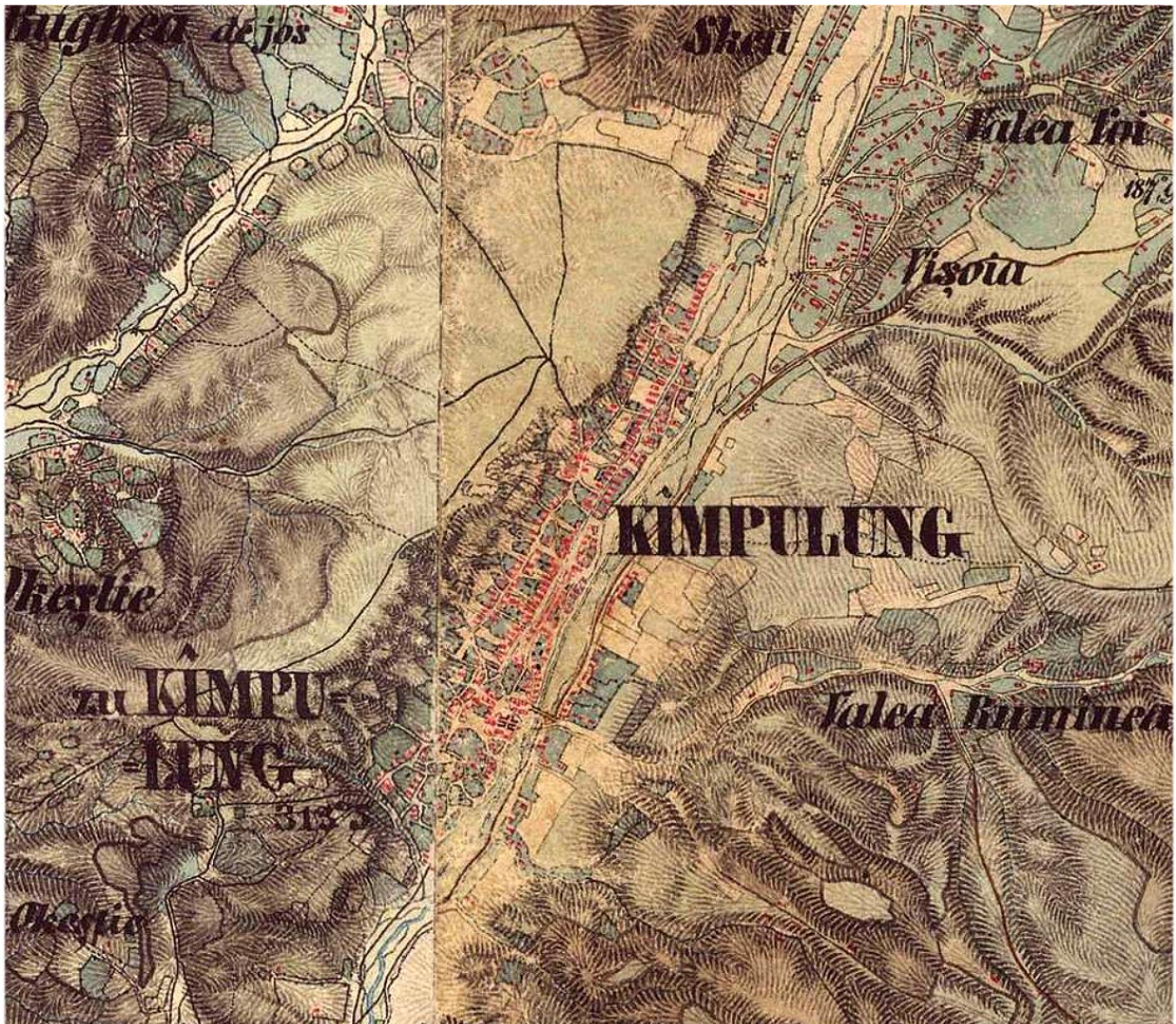

Fig. 0.17 1806-1869 – A II-A CAMPANIE MILITARĂ AUSTRIACĂ (DETALIU)
Sursa: <https://maps.arcanum.com/en/browse/country/secondsurvey/>

Fig. 0.18 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU)

Sursa: https://sanderusmaps.com/our-catalogue/antique-maps/europe/greece-greek-islands/old-antique-map-of-the-balkan-by-scheda-josef-ritter-von-26324?srltid=AfmBOor4_WYvPXux1URF4mdlXt97pnaHtoZKBe69Ku8OtsUjQC09Qkgs

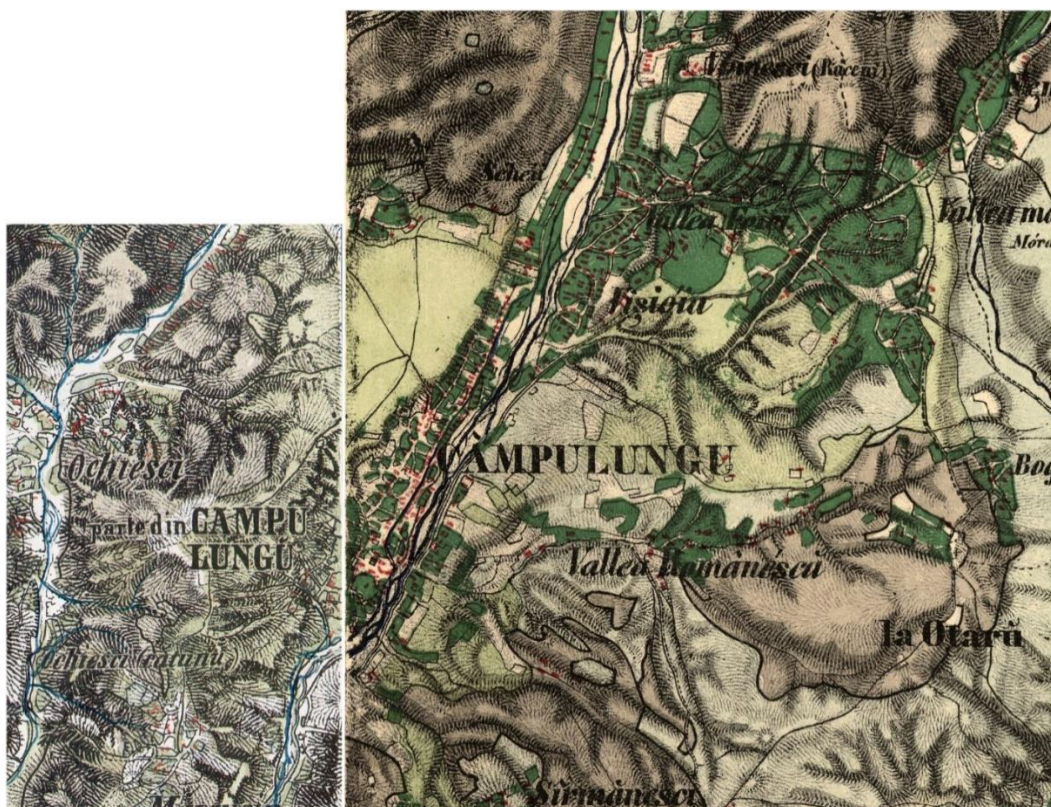

Fig. 0.19 1864 – HARTA ROMÂNIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)

Sursa: <http://charta1864.gis-it.ro/>

Fig. 0.20 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865>

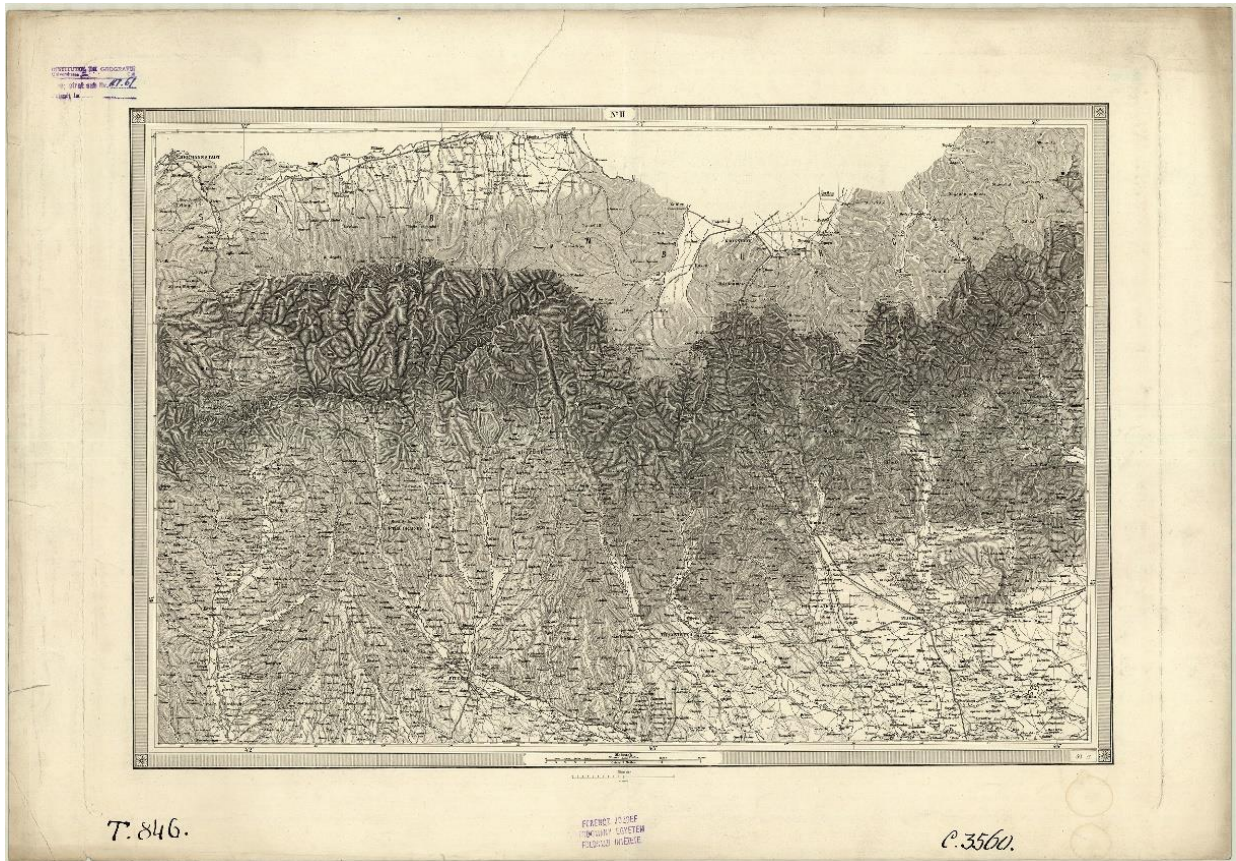

Fig. 0.21 1867 – HARTA VALAHIEI (JOS DETALIU)

Sursa: https://www.macopedia.ro/conferinta-online-la-muzeul-hartilor-o-calatorie-cartografica-prin-tara-romaneasca-la-mijlocul-secolului-al-xix-lea/2-detaliu-harta-tara-romaneasca-valahia-1867/#google_vignette

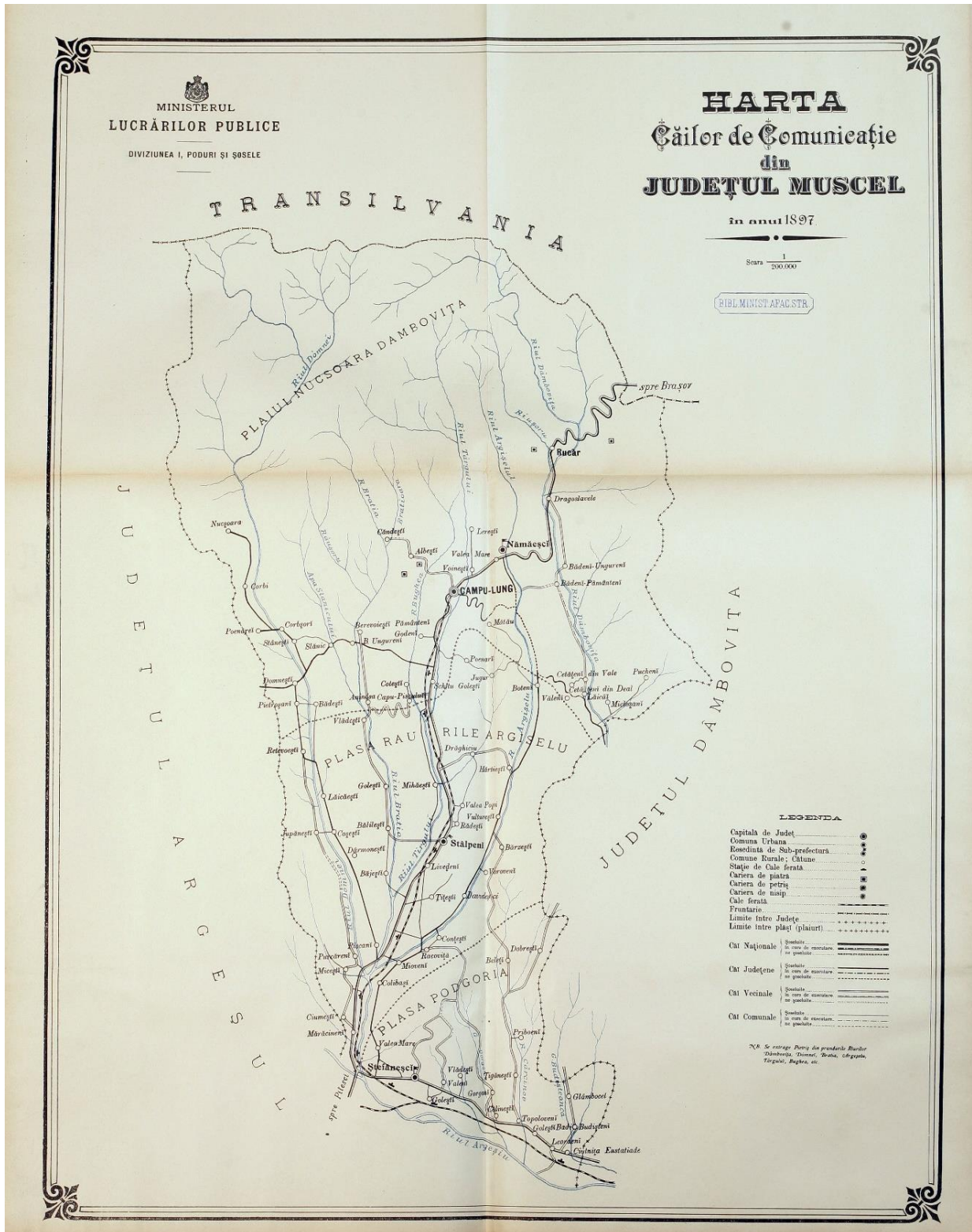

Fig. 0.23 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII
Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/atlasul-cailor-de-comunicatii-1897>

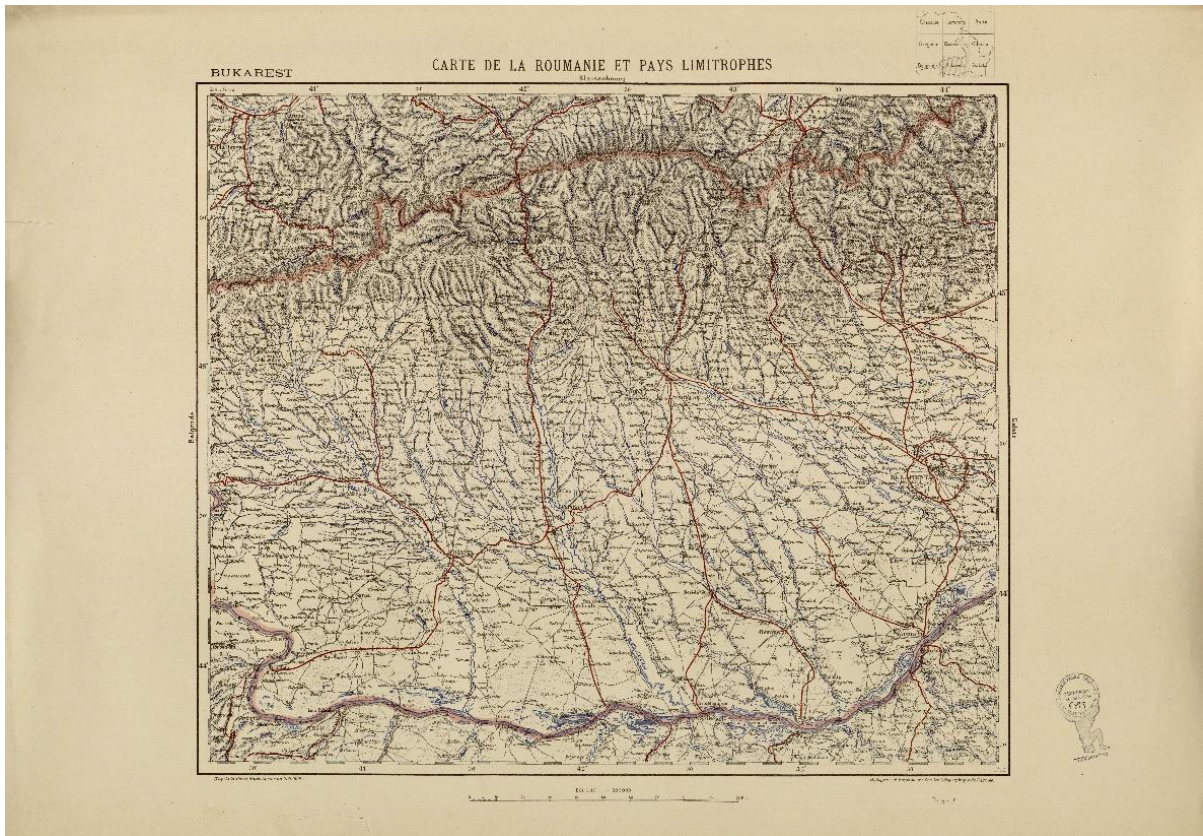

Fig. 0.24 1916 – CARTE DE LA ROUMANIE (JOS DETALIU DIN CAREUL BUCURESTI)

Sursa: <http://iqrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>

<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

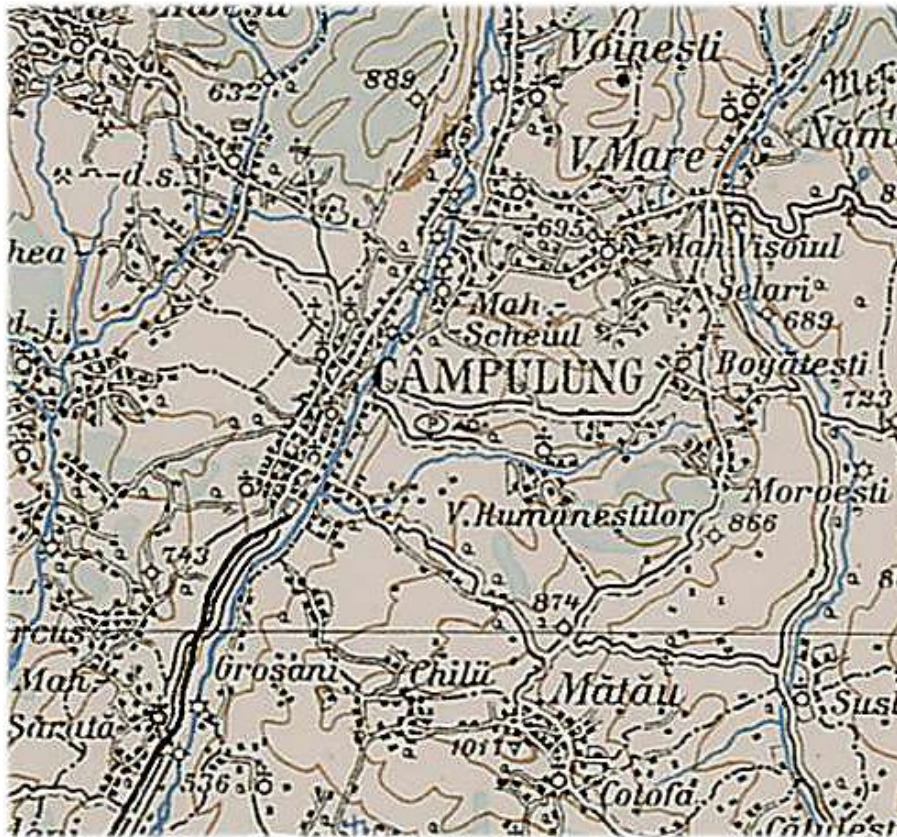

Fig. 0.25 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70>

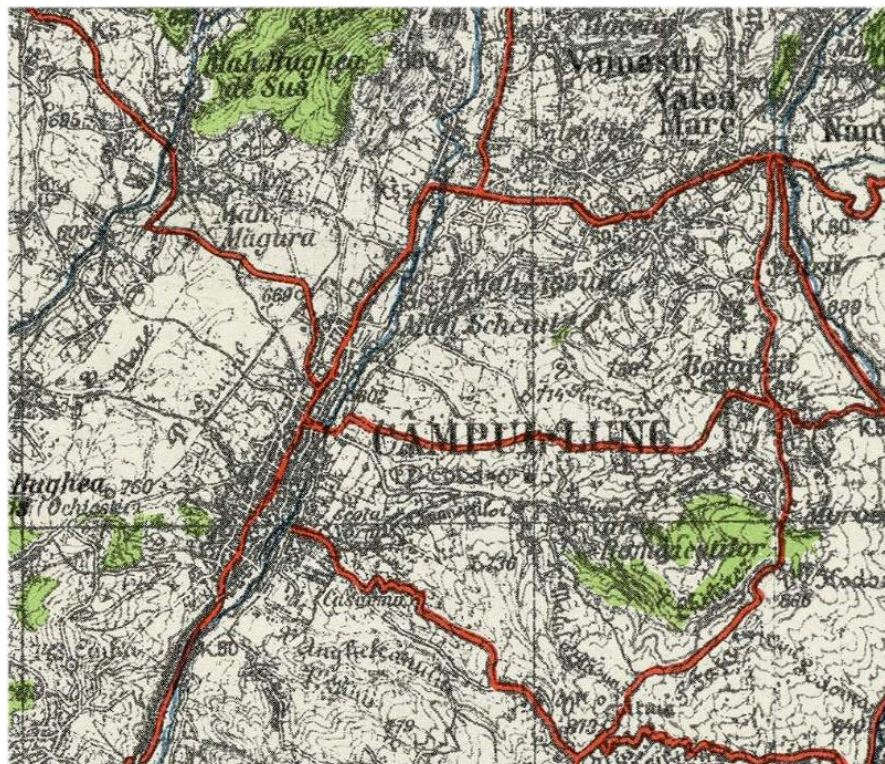

Fig. 0.26 1926 – SERVICIUL GEOGRAFIC AL ARMATEI – CAREUL CÂMPULUNG (DETALIU)
 Sursa: https://www.google.com/search?q=https%3A%2F%2Fwww.27-harta-militara-serviciul-geografic-al-armatei-1926-a118021024&oq=https%3A%2F%2Fwww.27-harta-militara-serviciul-geografic-al-armatei-1926-a118021024&gs_lcrp=EgZjaHJvbWUyBggAEEUYOTIGCAEQRRg60gEINzk3N2owajSoAgCwAgE&sourceid=chrome&ie=UTF-8

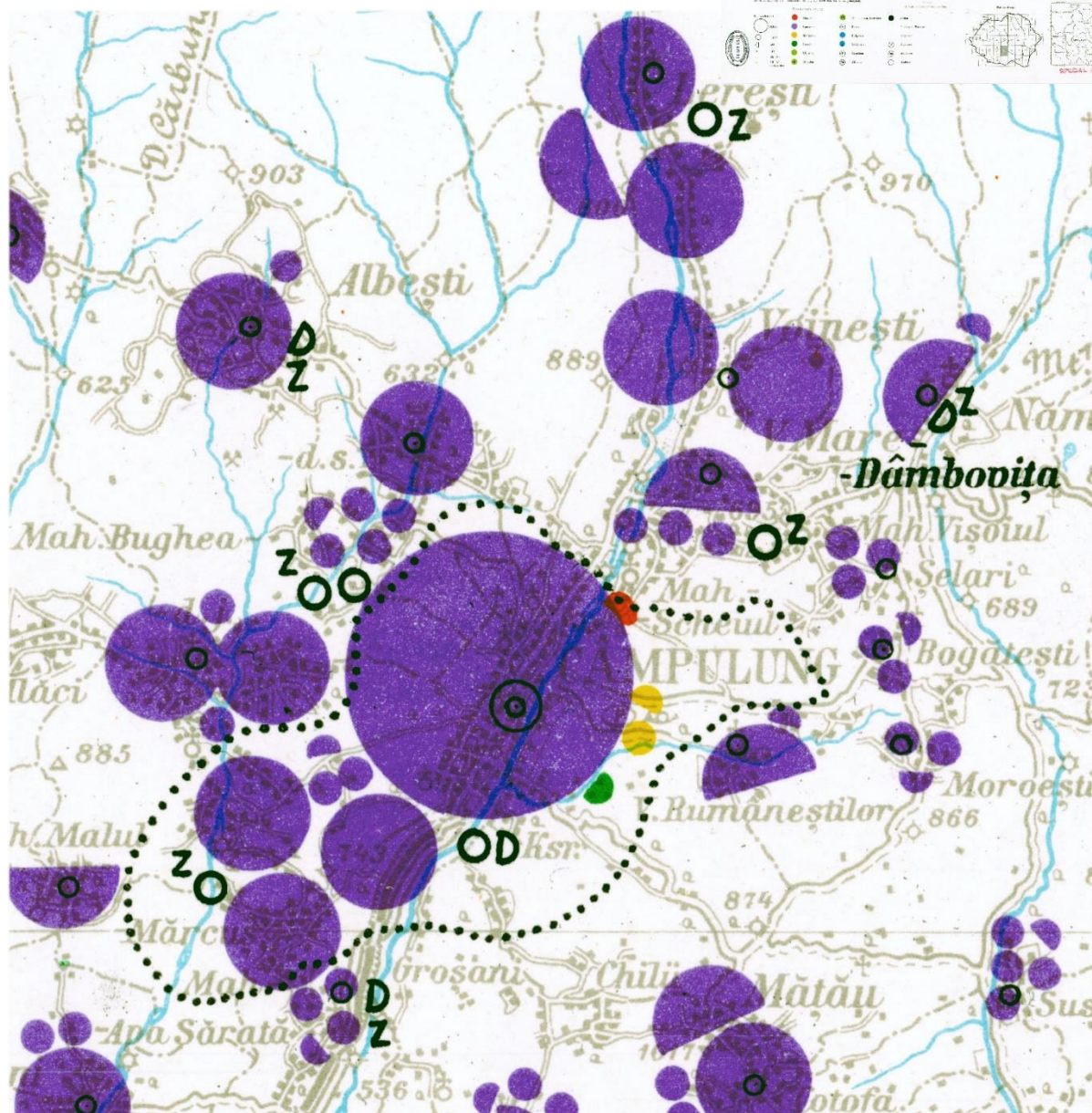

Fig. 0.27 1940 – HARTA MILITARĂ ROMÂNEASCĂ (DETALIU)
 Sursa: <https://edusigma.ro/harta-romaniei-pe-regiuni-1919-1940/>

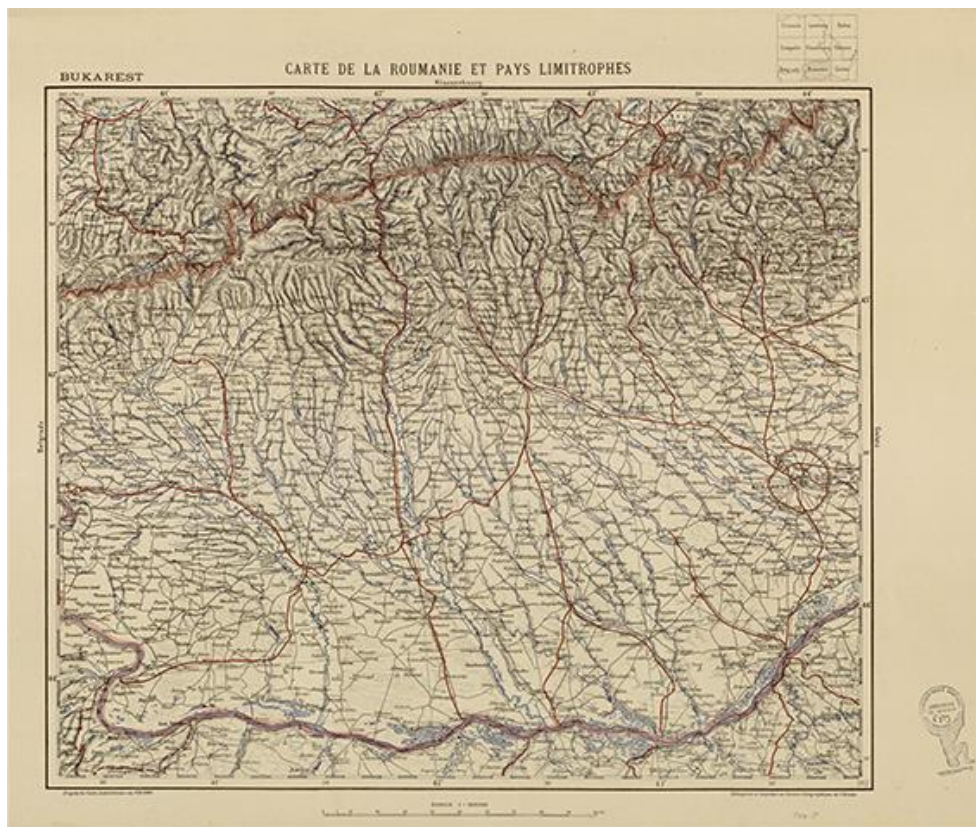
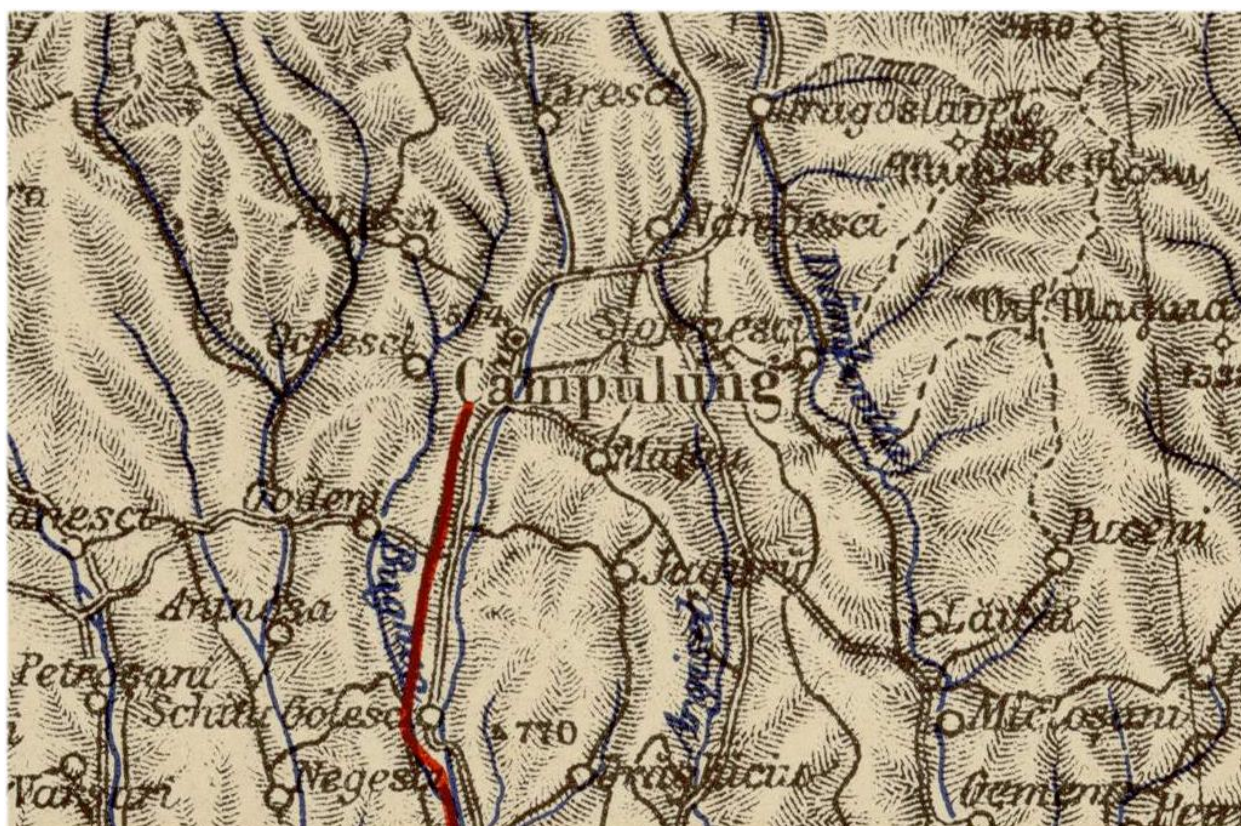

Fig. 0.28 1940 – HARTA MILITARĂ ROMÂNIA ȘI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)

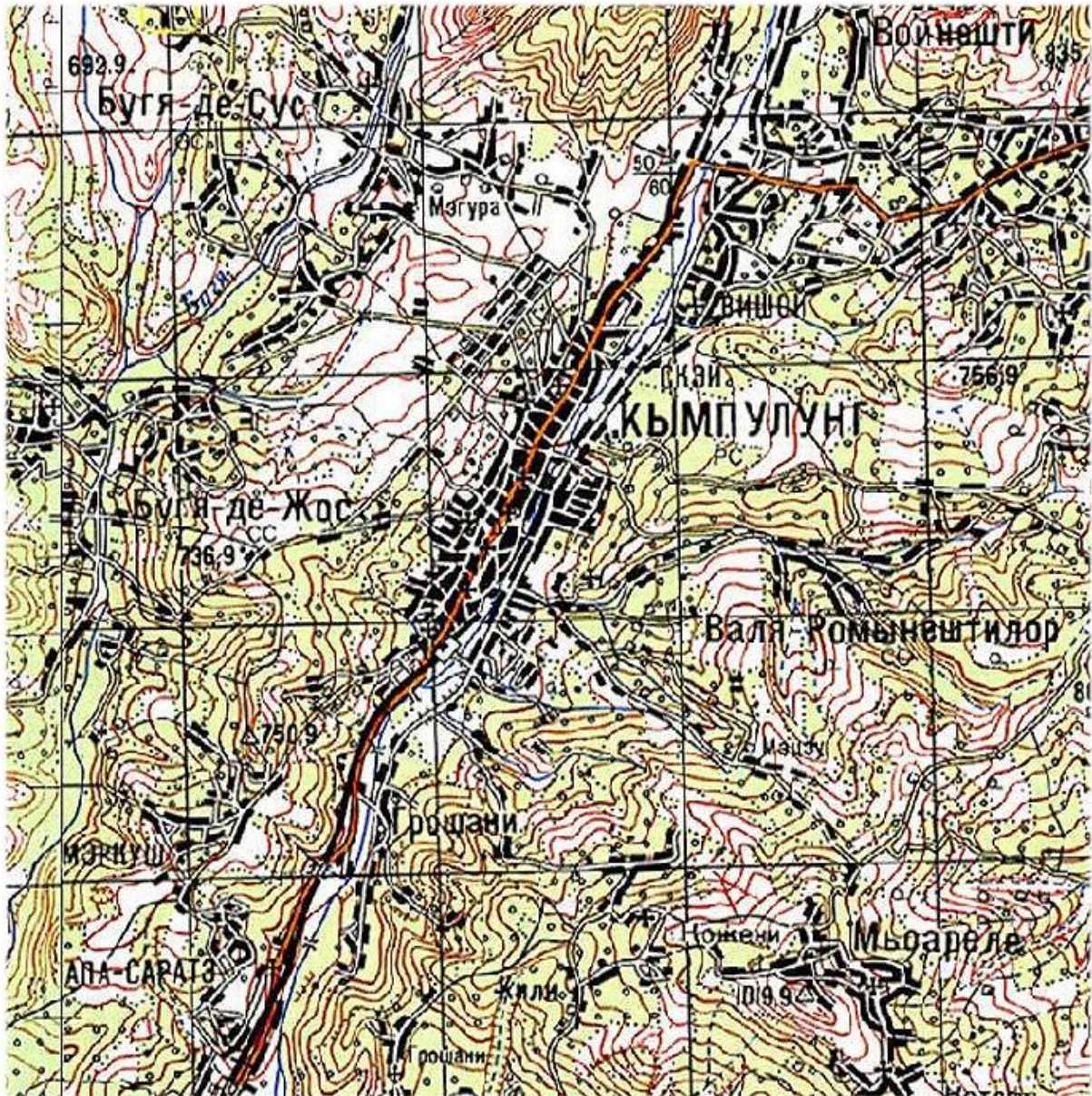

Fig. 0.29 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:

https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+%&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=0ahUKEwjxISlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+%&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcAiLzE5NDI g4oCTIEhcnRplG1pbGl0YXJlIHNdmlldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZA BAJgBVKABVKoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiwAxjWBBhHmAMAIAYBkAYIK gcBMAAHLQ&sclient=gws-wiz-serp

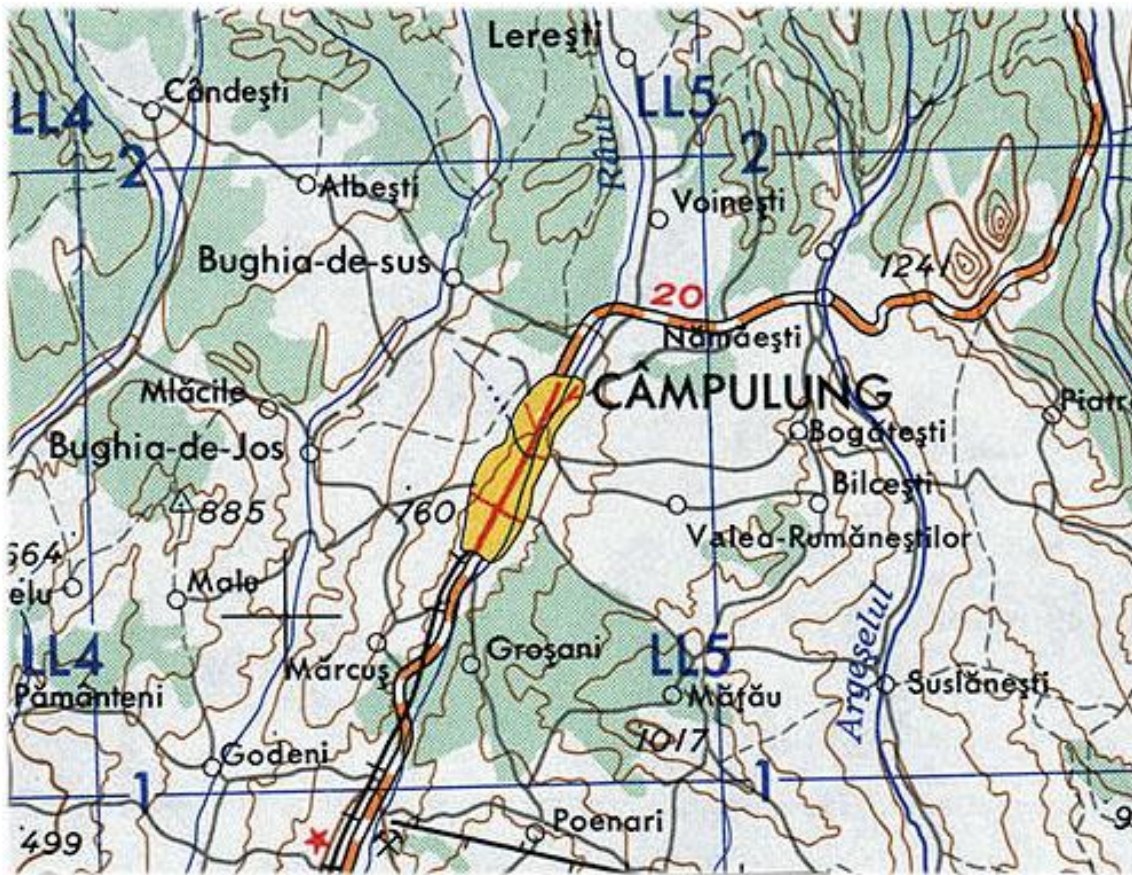
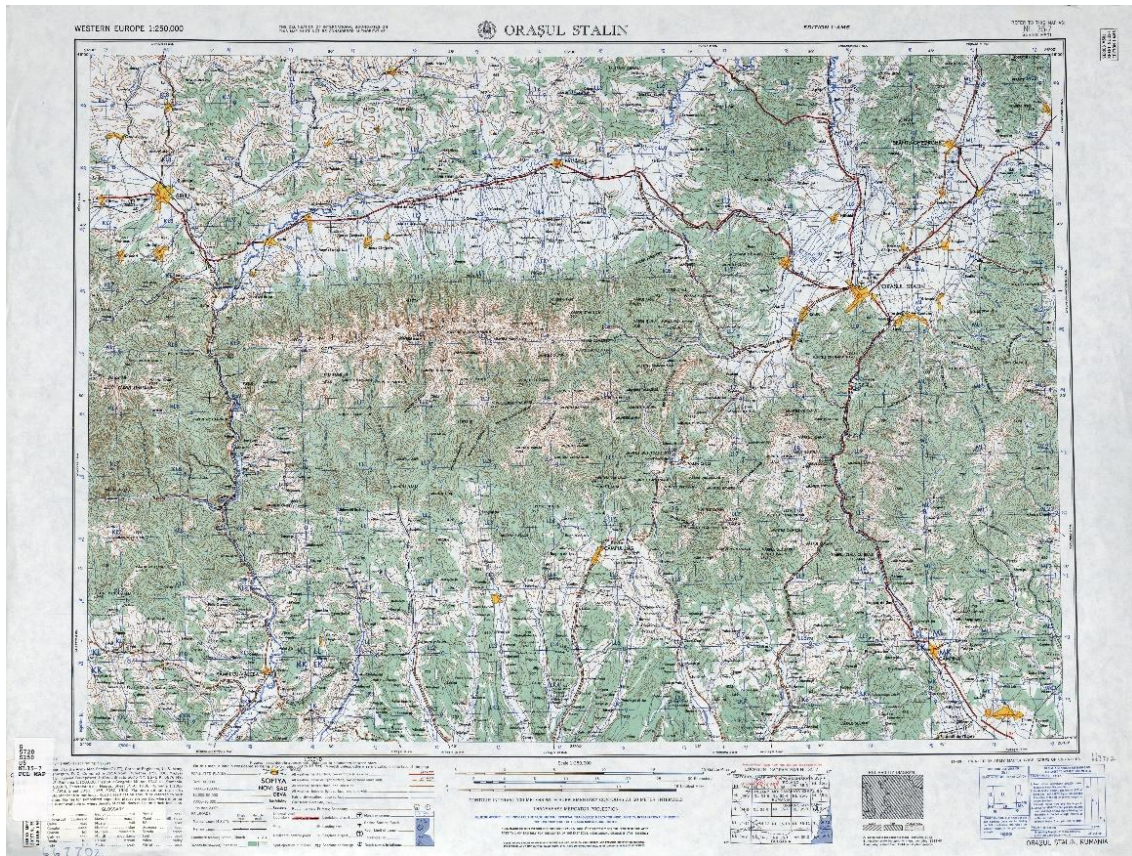

Fig. 0.30 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (HARTA ORASUL STALIN – DETALIU)

Sursa: <https://nelucratiun.wordpress.com/2011/07/22/harti-istorice-harti-militare-americane-de-la-mijlocul-secolului-xx/>

Fig. 0.31 1929 – 1958 PLANURI DE TRAGERE (COLAJ DETALIU INTRE CAREUL PDDT20K 3752 MĂȚĂU DIN 1929 300DPI EHARTA0561 SI CAREUL PDDT 20K 3753 CÂMPULUNG DIN 1958 300DPI EHARTA0562

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>
<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

2.2. COSTEȘTI

Fig. 0.32 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI)

Sursa: [https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-](https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.6277)

[1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.6277](https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.6277)

96458

Fig. 0.33 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA COSTESTI)

Sursa: https://sanderusmaps.com/our-catalogue/antique-maps/europe/greece-greek-islands/old-antique-map-of-the-balkan-by-scheda-josef-ritter-von-26324?srltid=AfmBOor4_WYvPXux1URF4mdlxT97pnaHtoZKBe69Ku8OtsUjQC09Qkgs

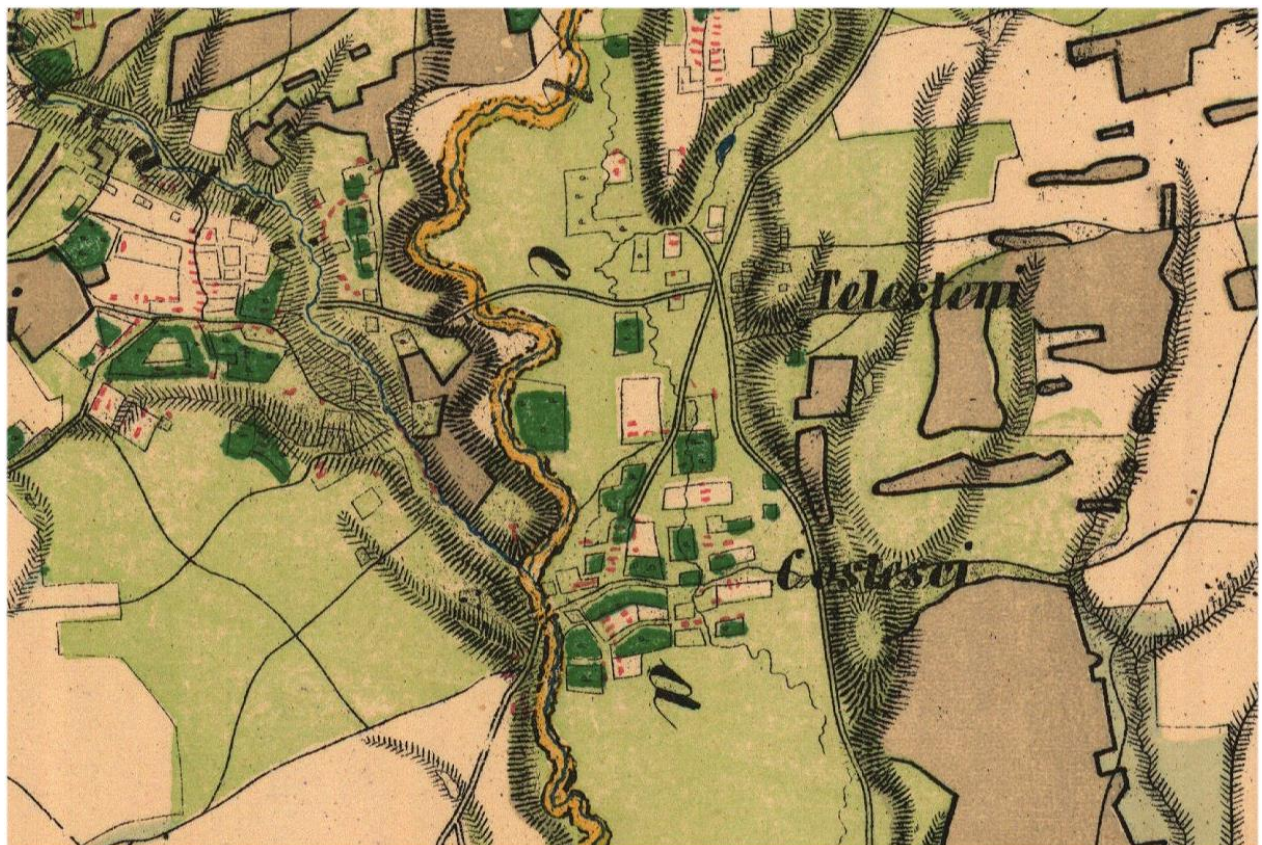
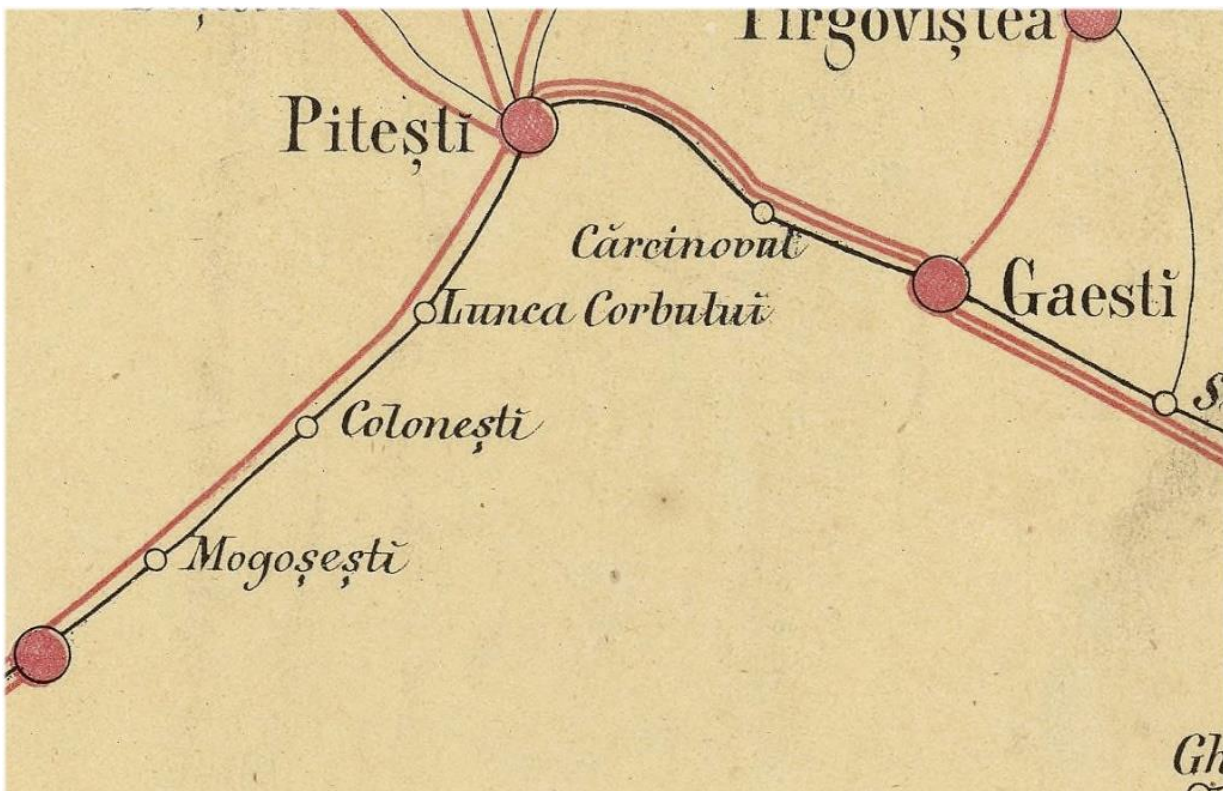

Fig. 0.34 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)

Sursa: <http://charta1864.gis-it.ro/>

Fig. 0.35 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865>

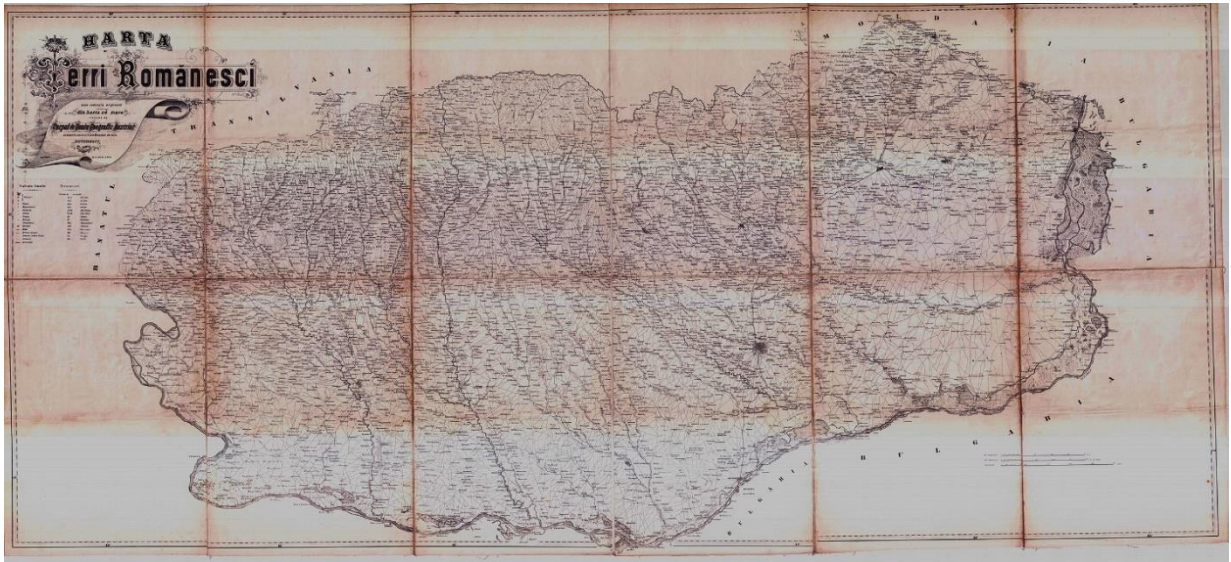
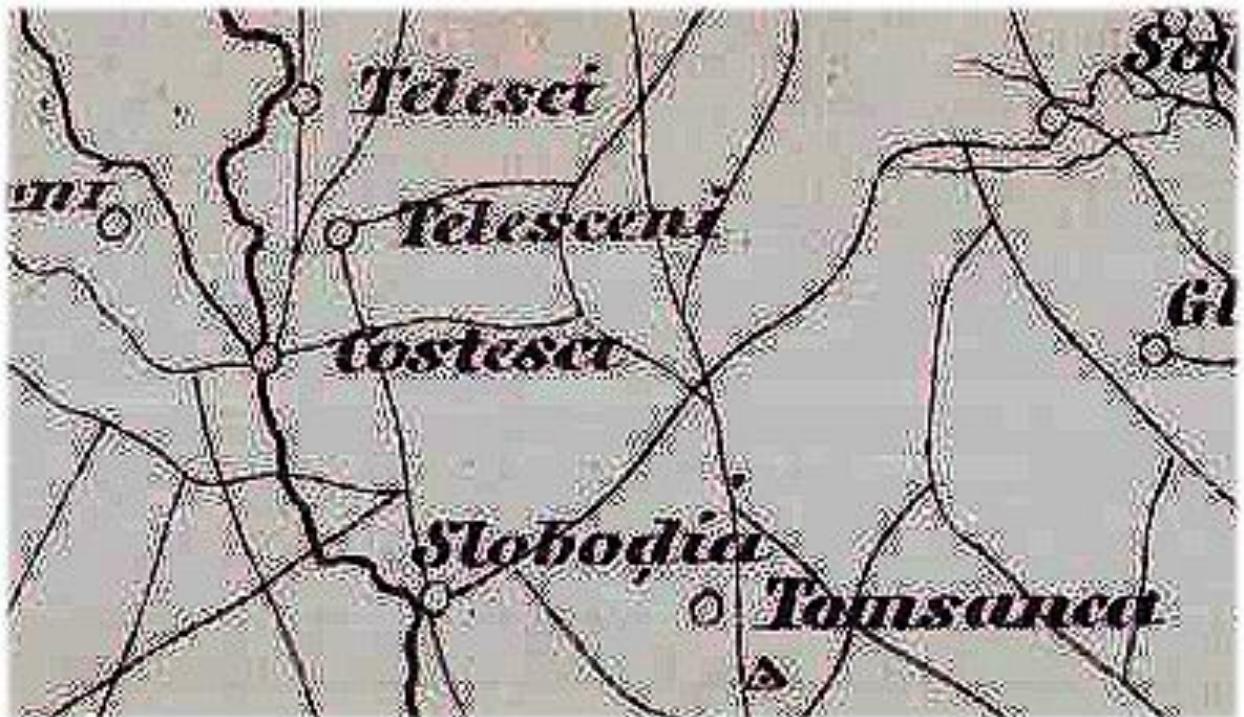

Fig. 0.36 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)
Sursa: <https://imageromania.ro/perioada/1850-1867/>

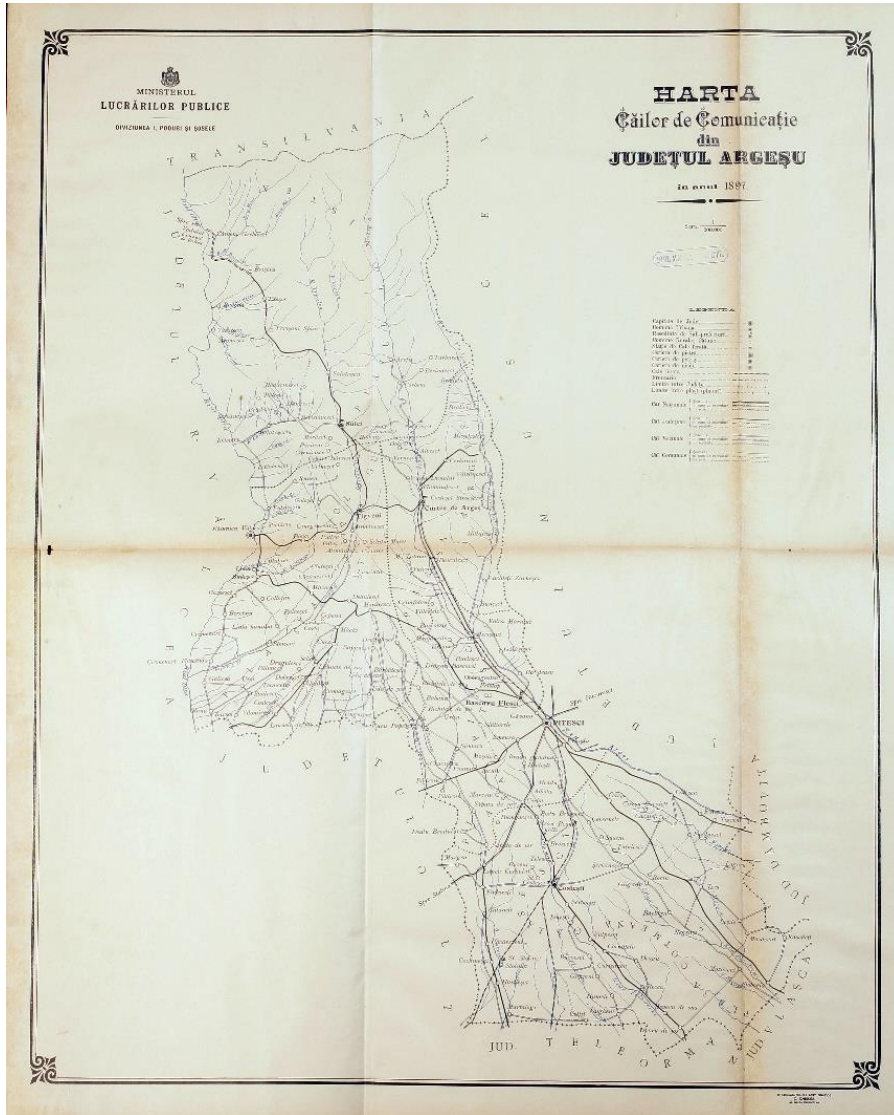
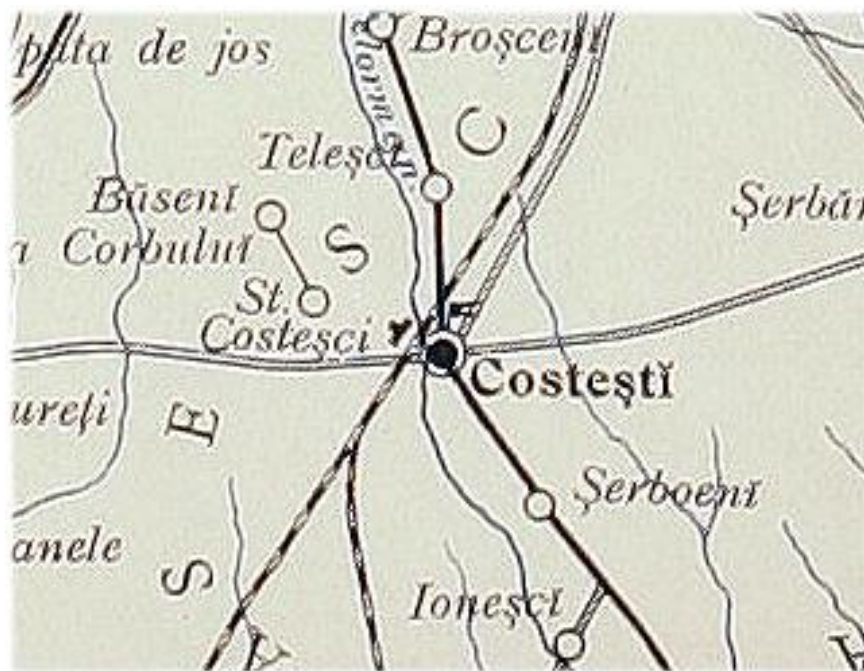

Fig. 0.37 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGES (JOS DETALIU)
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/atlasul-cailor-de-comunicatii-1897>

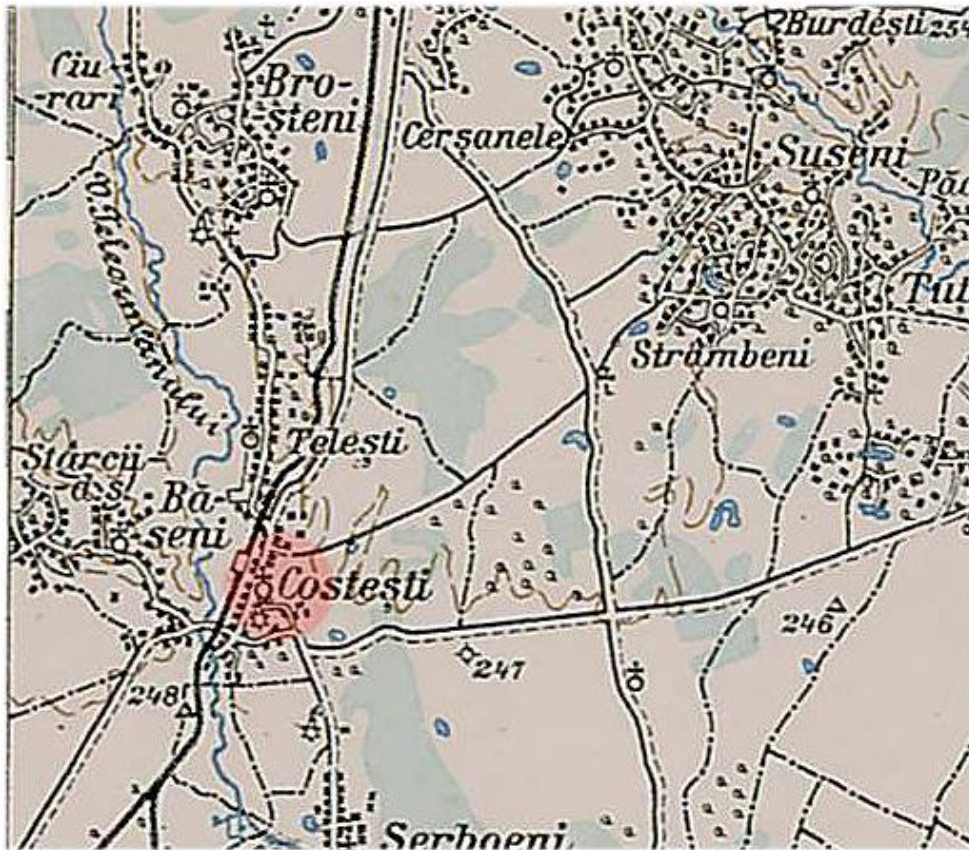

Fig. 0.38 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriec-1910-reproiectate-in-ster-70>

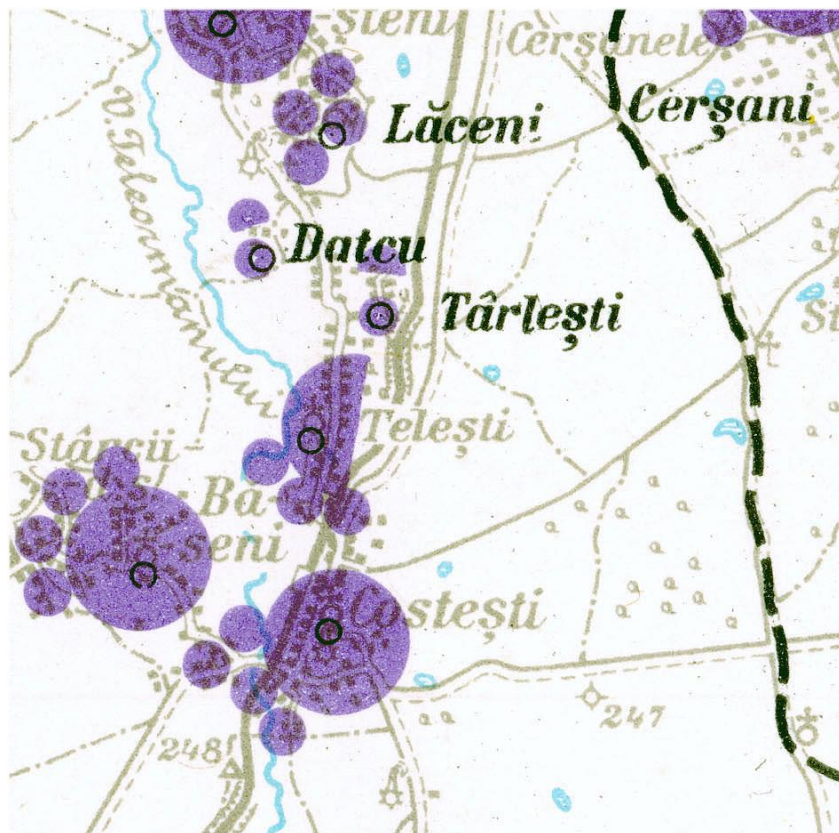

Fig. 0.39 1930 – HĂRȚI MILITARE ROMÂNEȘTI (DETALIU)
 Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>
<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

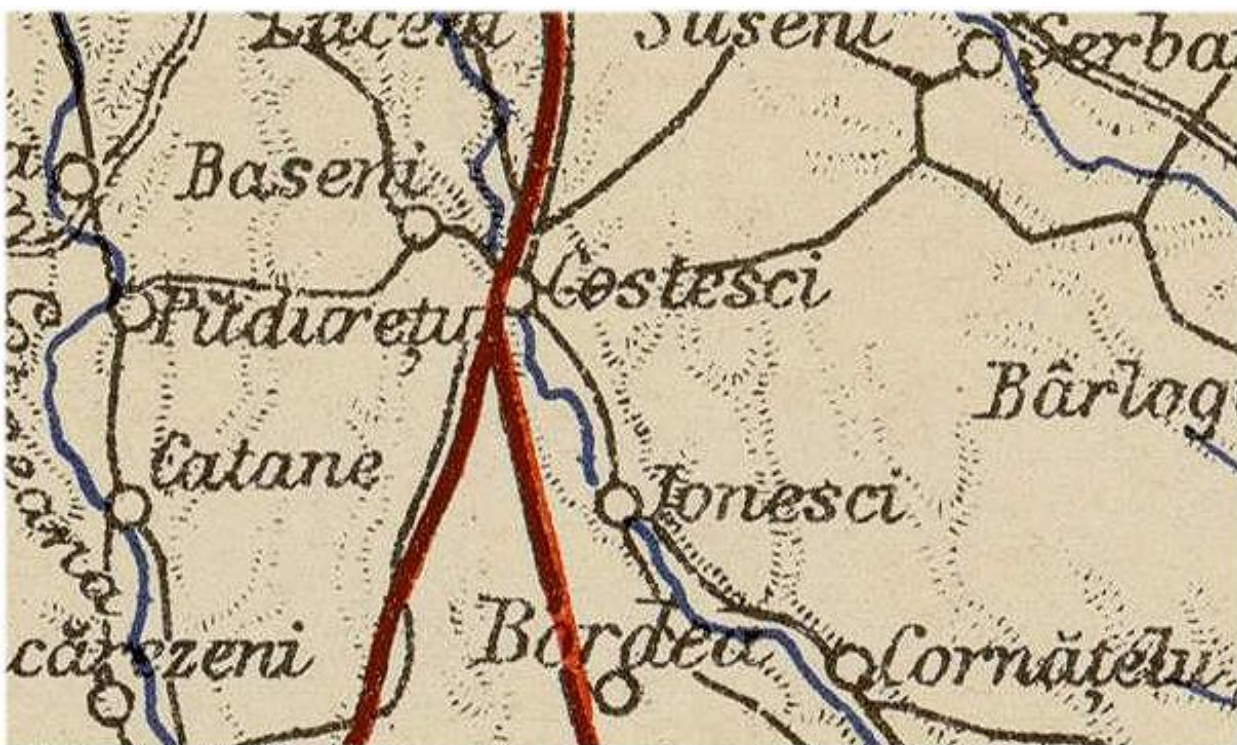

Fig. 0.40 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)

Sursa: <http://iqrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>

<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

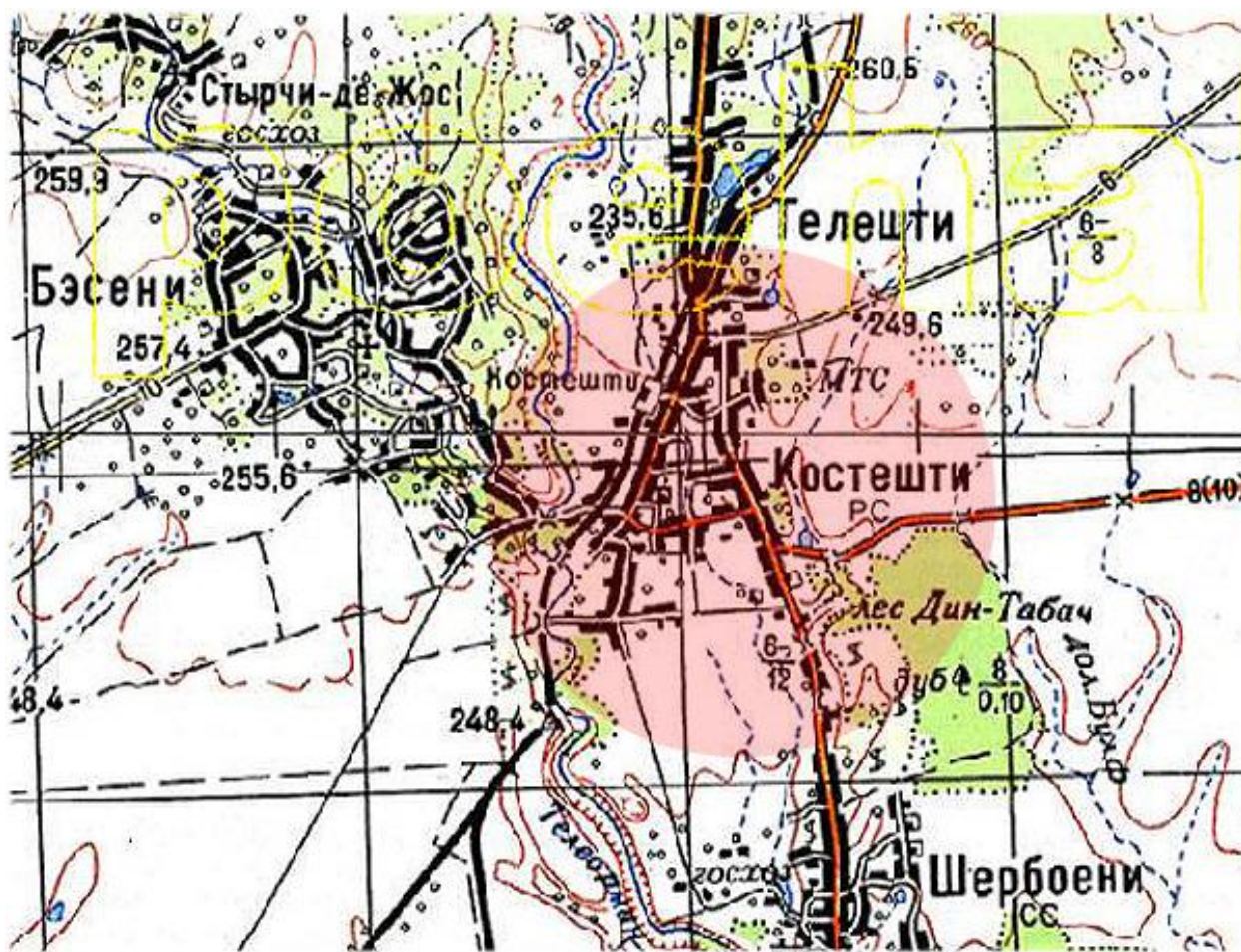

Fig. 0.41 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:

https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+%&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXnp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=0ahUKEwjxslSlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+%&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcniAiLzE5NDI g4oCTIEhhcnRpIG1pbGl0YXJlIHNdmlldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZA BAJgBVKABVKoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiwAxjWBBhHmAMAiAYBkAYIK gcBMAaHLQ&sclient=gws-wiz-serp

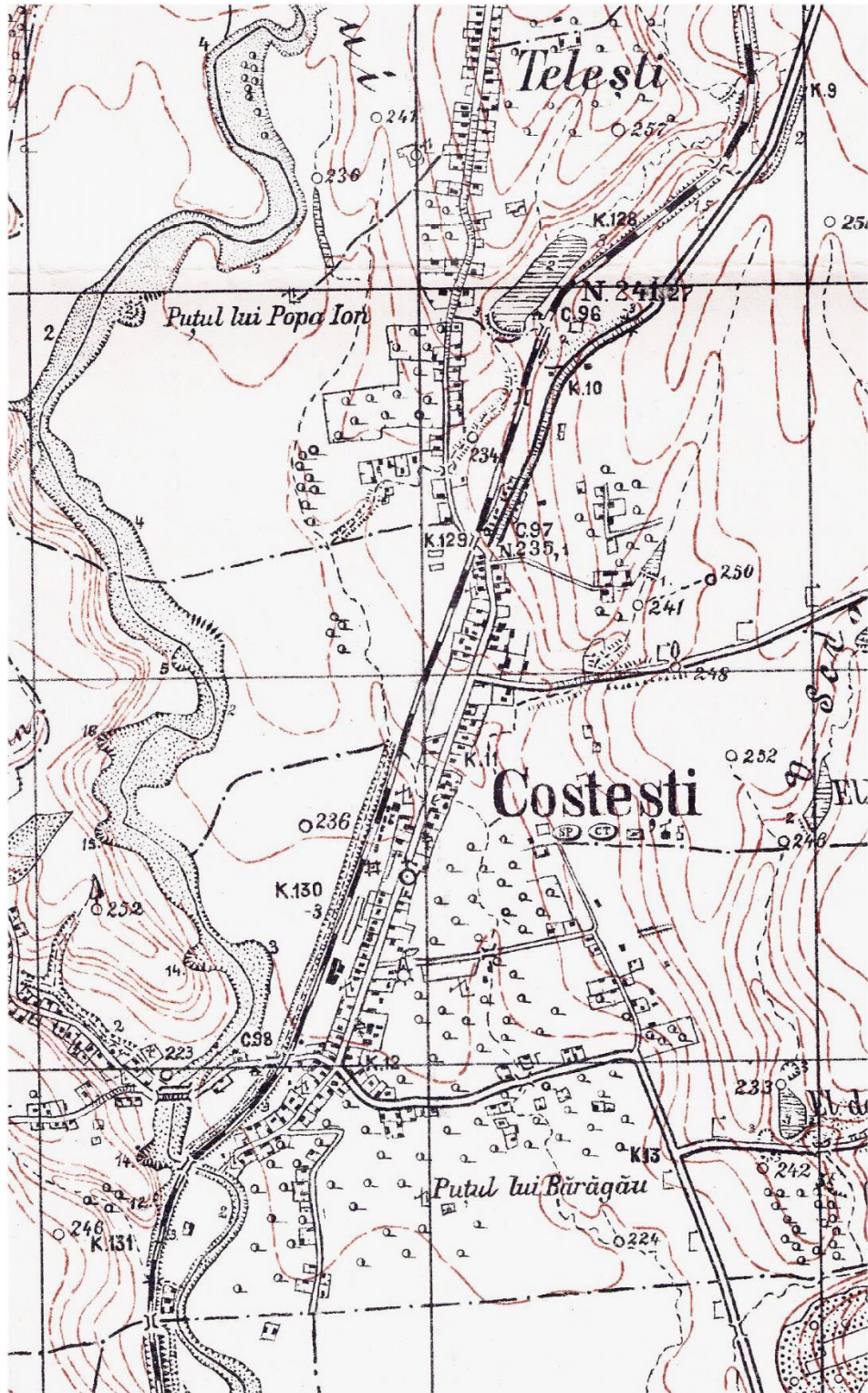

Fig. 0.42 1952 – PLANURI DE TRAGERE (RELUATA DIN 1925) PDDT 20K 3646 CAREUL SUSENI 1952
300DPI

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K>

2.3 CURTEA DE ARGES

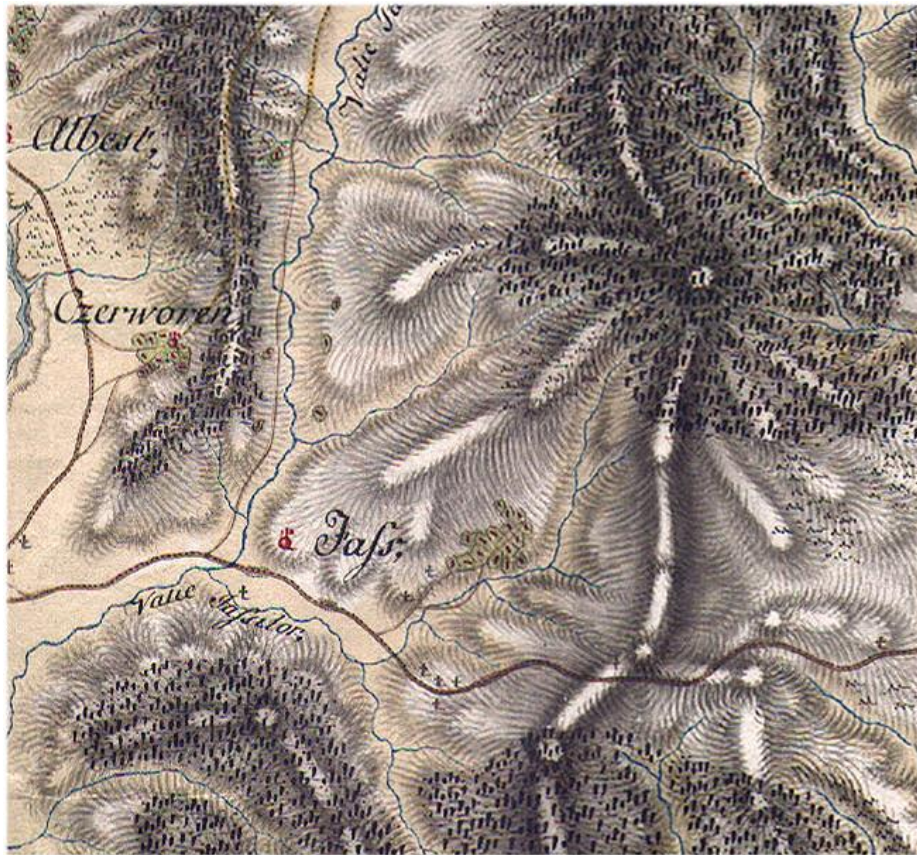

Fig. 0.43 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATĂ)

Sursa: <https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458>

Fig. 0.44 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA CURTEA DE ARGES)

Sursa: https://sanderusmaps.com/our-catalogue/antique-maps/europe/greece-greek-islands/old-antique-map-of-the-balkan-by-scheda-josef-ritter-von-26324?srltid=AfmBOor4_WYvPXux1URF4mdlXt97pnaHtoZKBe69Ku8OtsUjQC09Qkgs

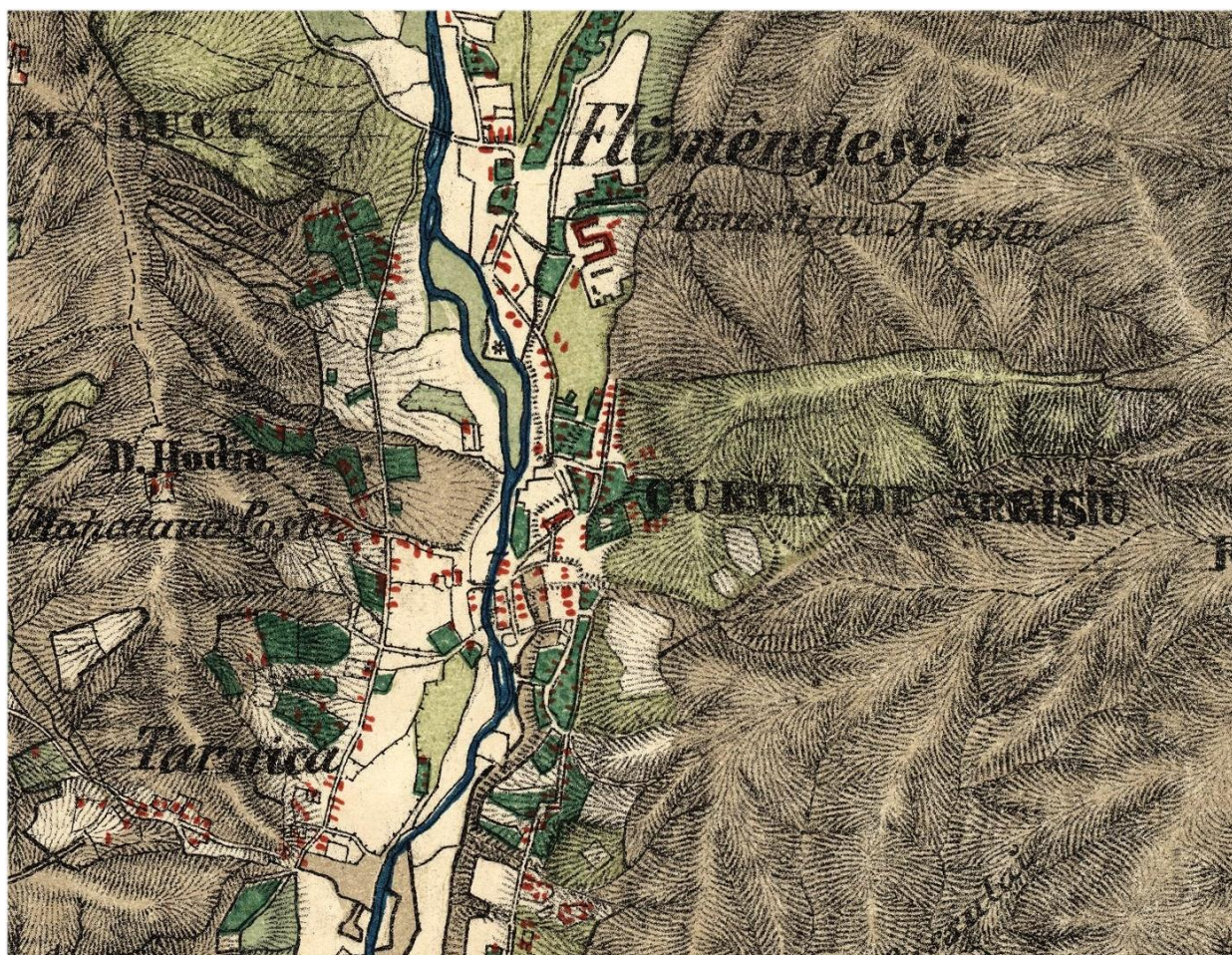
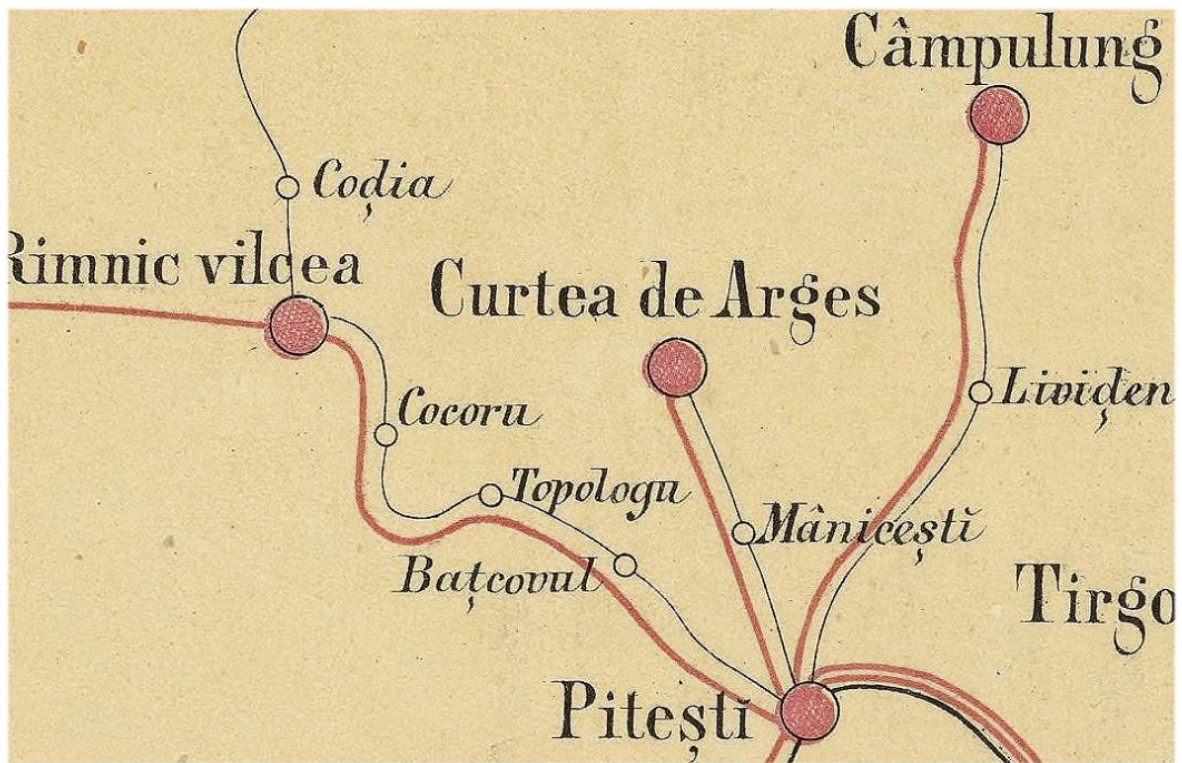

Fig. 0.45 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)
Sursa: <http://charta1864.gis-it.ro/>

Fig. 0.46 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865>

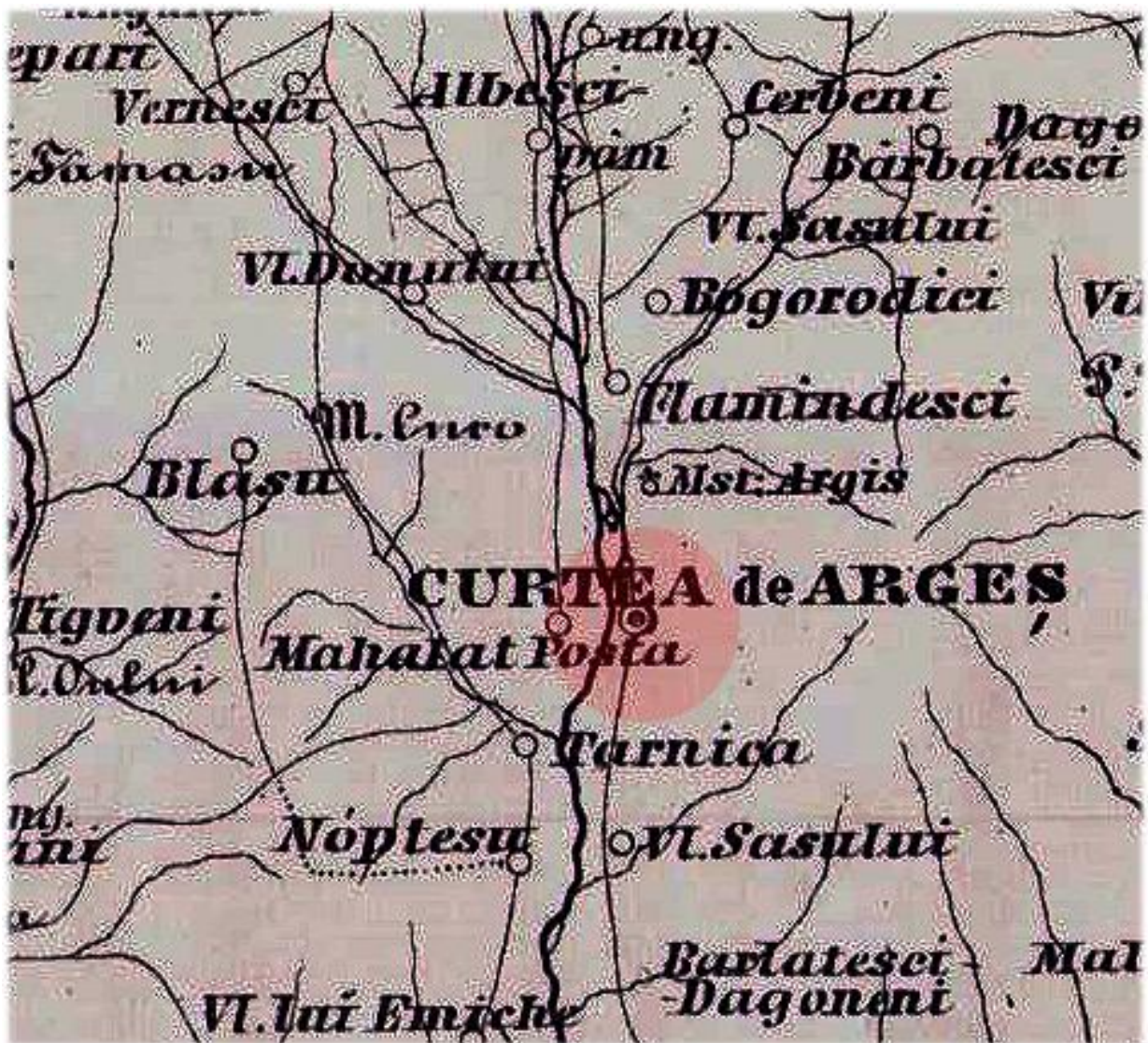
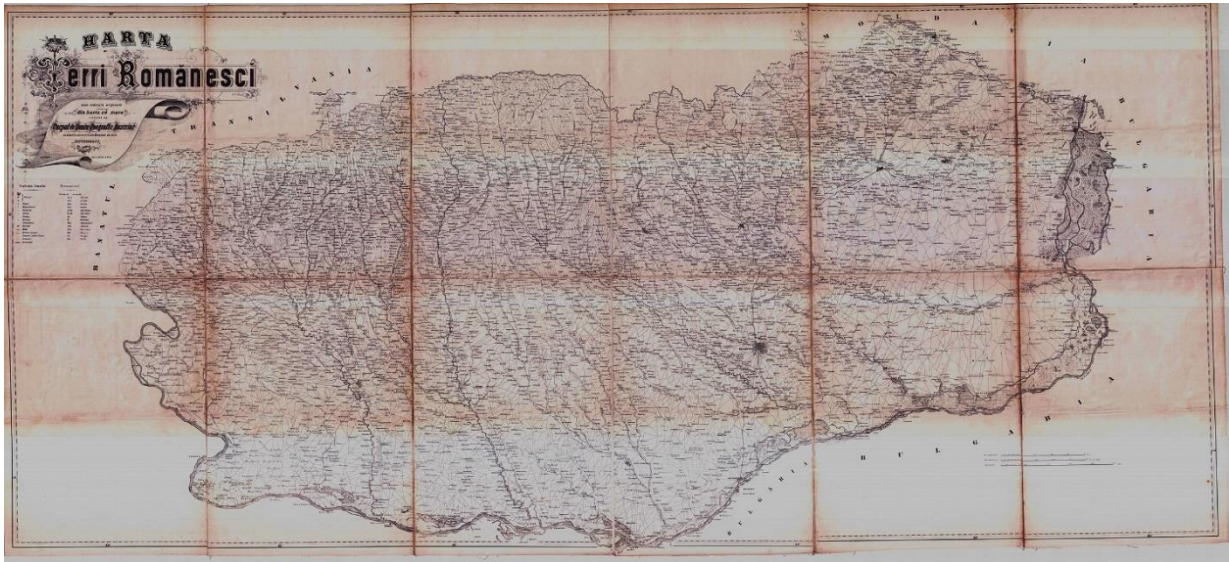

Fig. 0.47 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>
<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

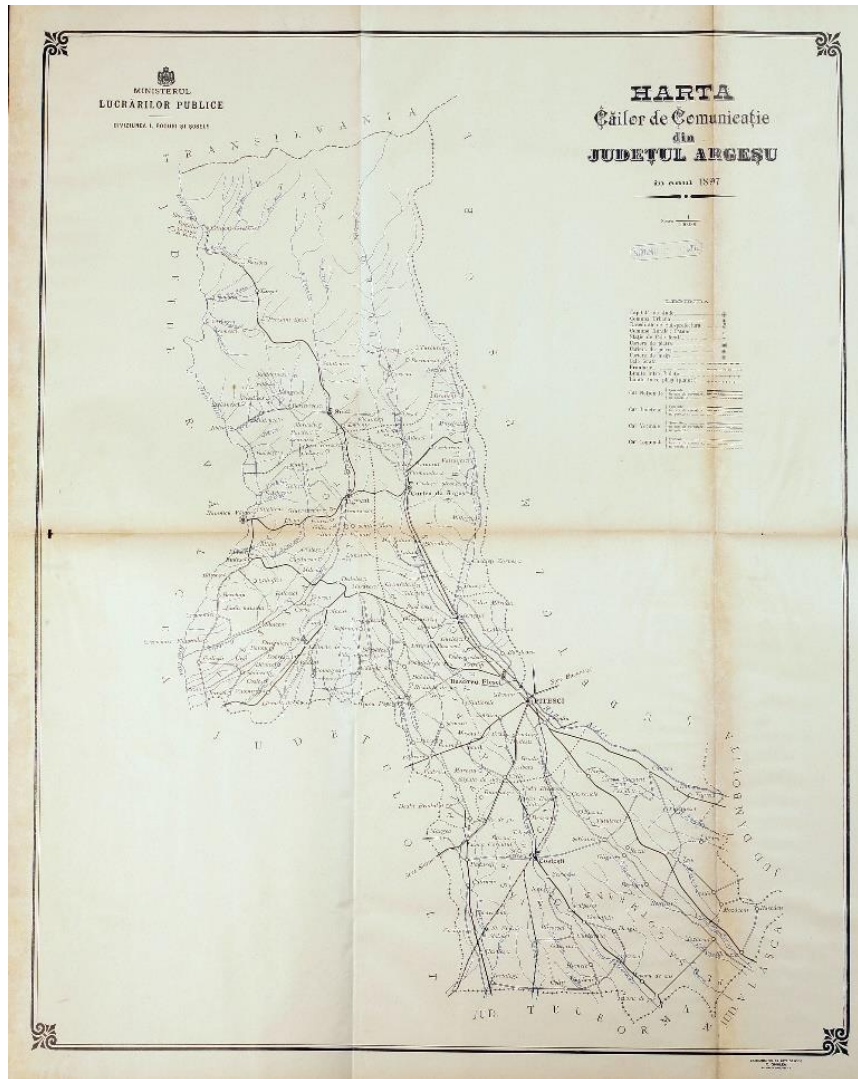

Fig. 0.48 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGES (JOS DETALIU)
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/atlasul-cailor-de-comunicatii-1897>

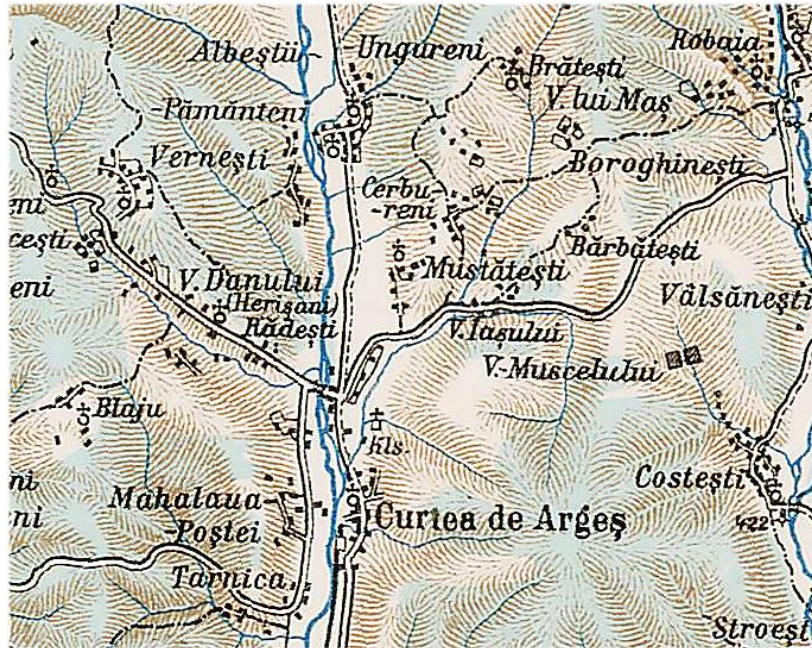

Fig. 0.49 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70>

Fig. 0.50 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)
 Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>
<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

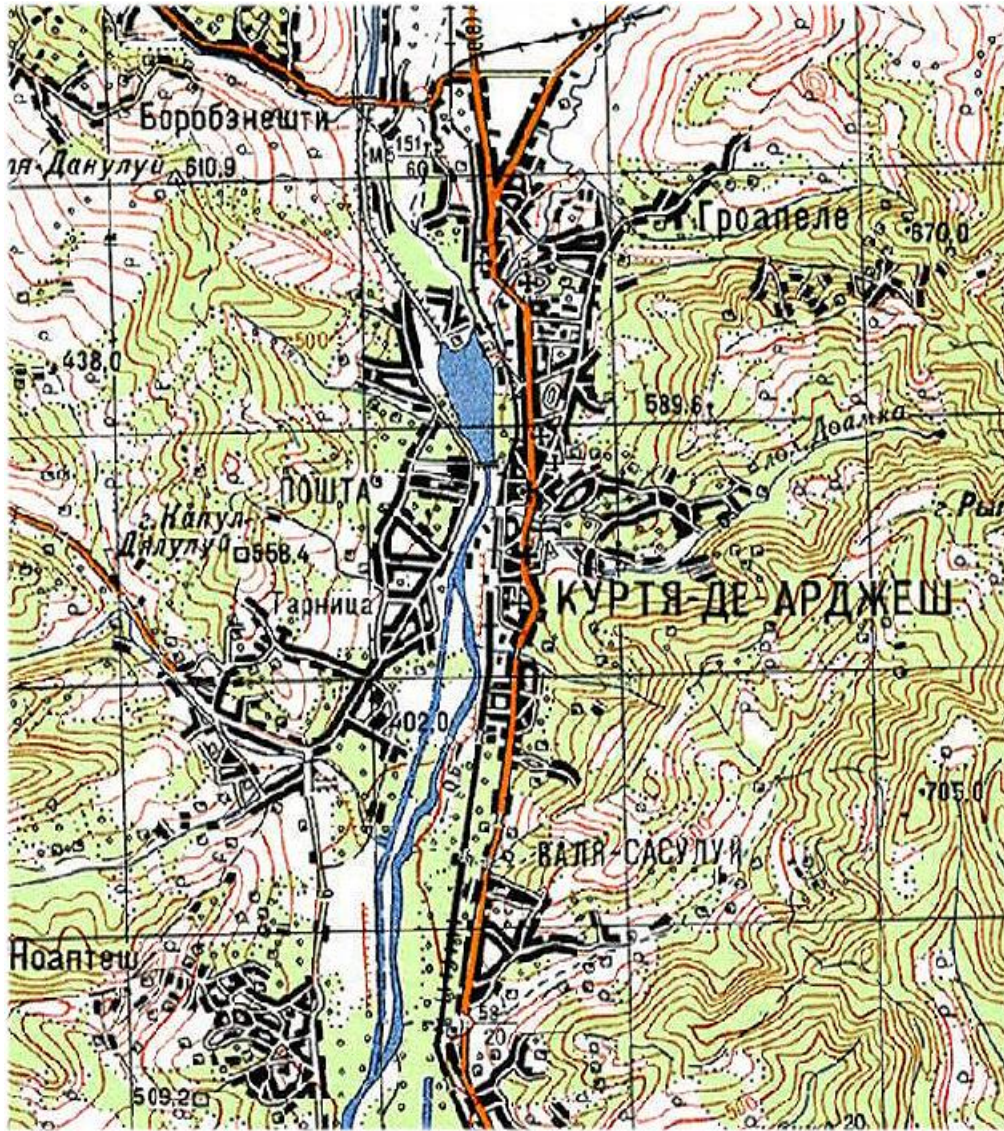

Fig. 0.51 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:

https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXNp_XVBLyA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=OahUKewjxSIsw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnnd3Mtd2l6LXNlcnAiLzE5NDIlg4oCTIEhcnRplG1pbGl0YXJlIHhndmldGljZSBzYy4xOjEwMCAwMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZABAjgBVKABVkoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiWaxjWBBhHmAMAiAYBKAYIkgcBMAAHLQ&scient=gws-wiz-serp

Fig. 0.52 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL STALIN)

<http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>

<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

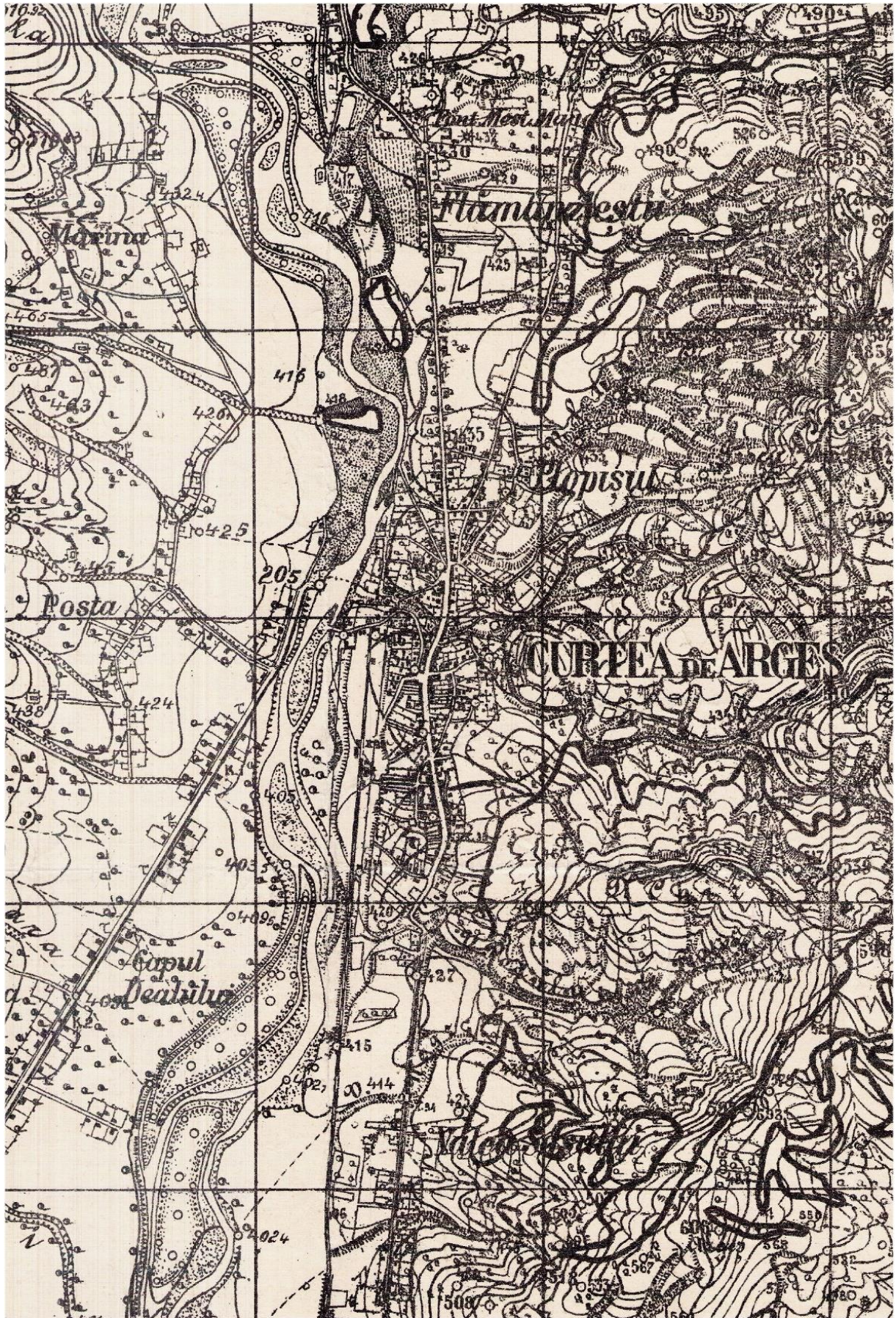

Fig. 0.53 1956 – PLANURI DE TRAGERE PDDT 20K 3551 CURTEA DE ARGES 300DPI EHARTA0476 (DETALIU)

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K>

2.4. MIOVENI

Fig. 0.54 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)

Sursa: [https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-](https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458)

[1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458](https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458)

Fig. 0.55 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETAIU CU ZONA CURTEA DE ARGES)

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>

<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

Fig. 0.56 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETAIU)

Sursa: <http://charta1864.gis-it.ro/>

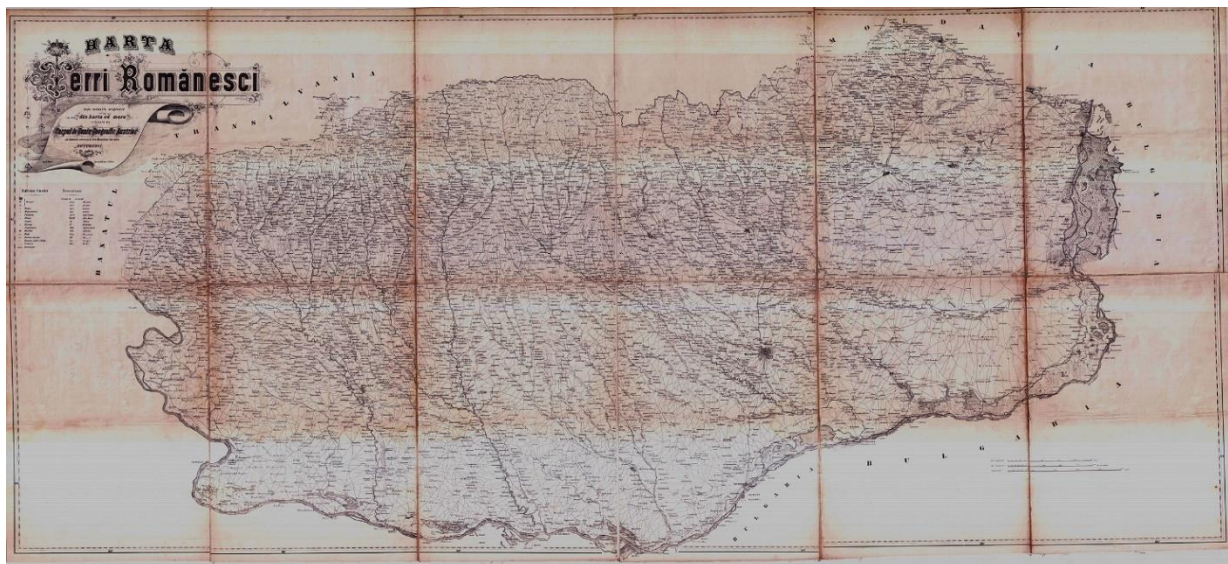

Fig. 0.58 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)

Sursa: https://www.macopedia.ro/conferinta-online-la-muzeul-hartilor-o-calatorie-cartografica-prin-tara-romaneasca-la-mijlocul-secolului-al-xix-lea/2-detaliu-harta-tara-romaneasca-valahia-1867/#google_vignette

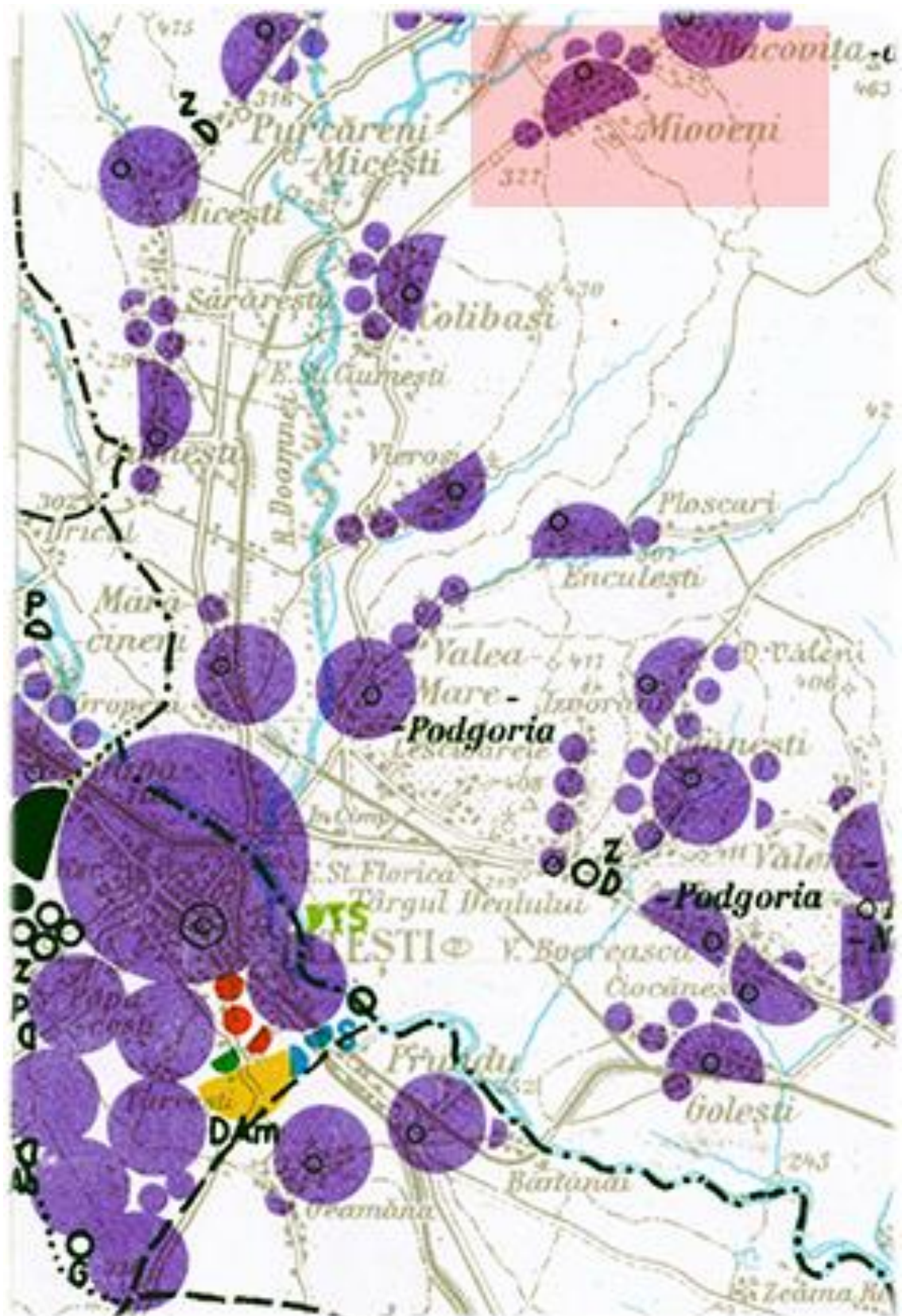

Fig. 0.60 1930 – HĂRȚI MILITARE ROMÂNEȘTI (DETALIU)
 Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>
<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

Fig. 0.61 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriec-1910-reproiectate-in-stereo70>

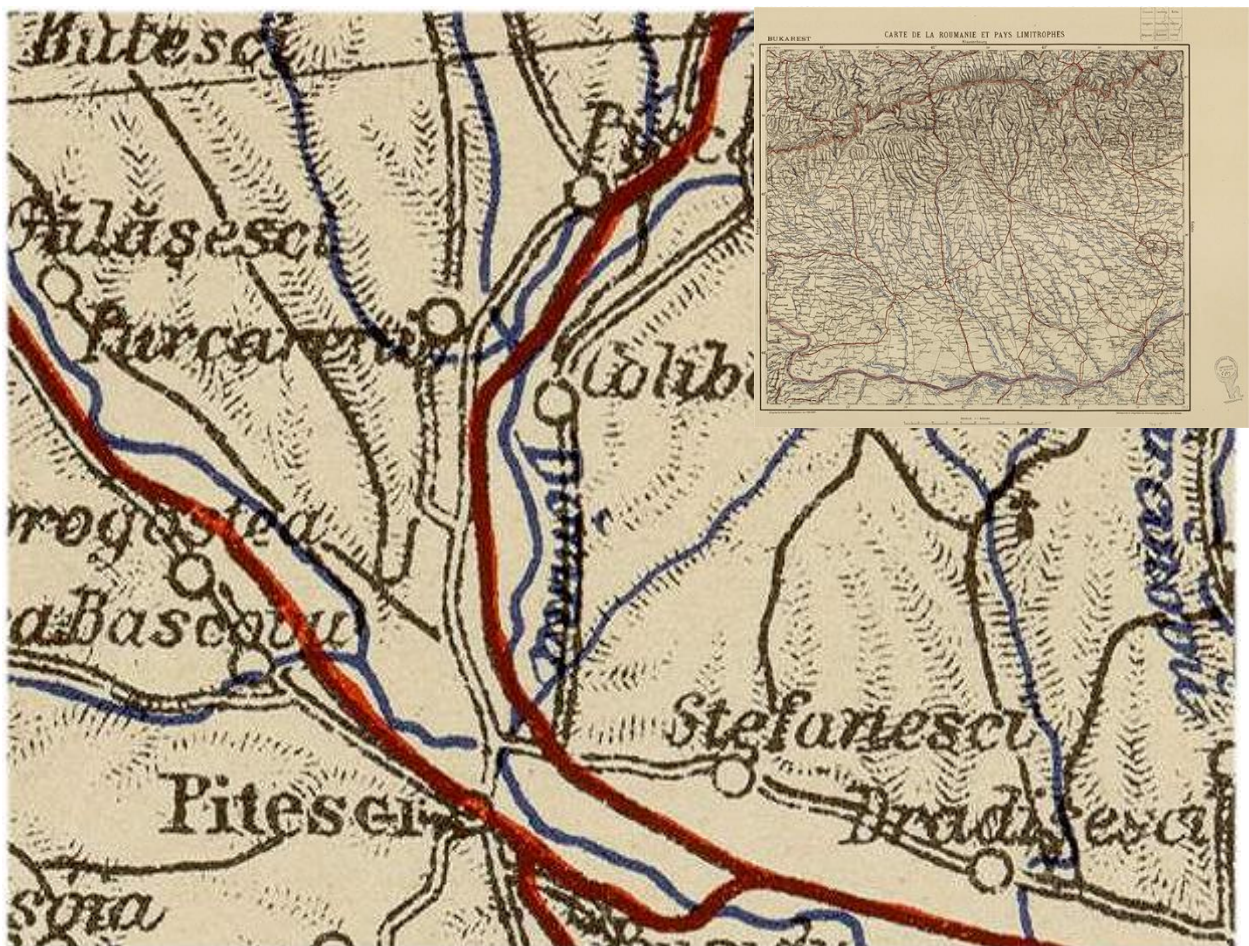

Fig. 0.62 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)
 Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>
<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

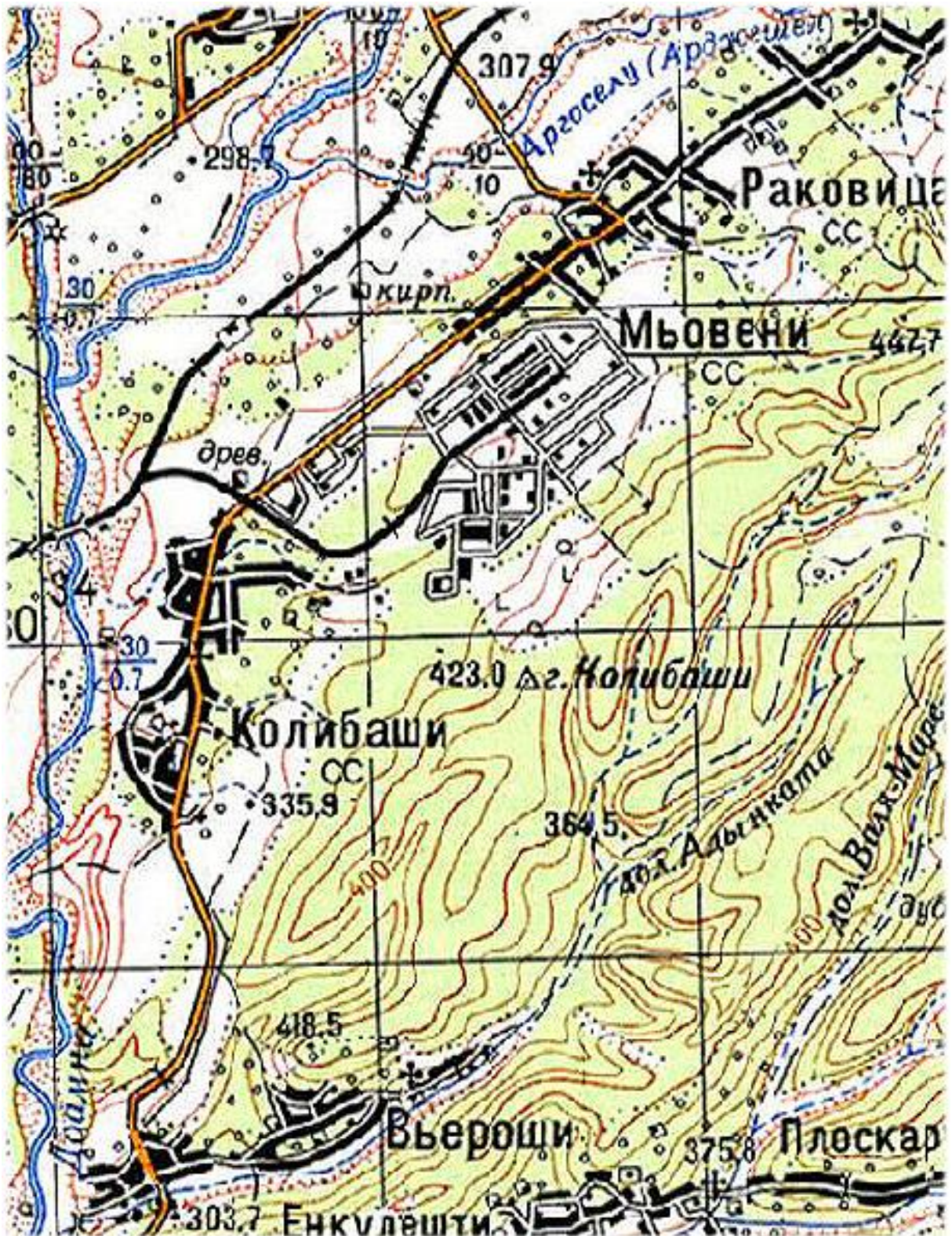

Fig. 0.63 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:

https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BvkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=0ahUKEwjxsiSlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcniAiLzE5NDIlg4oCTIEhhcnRpiG1pbGI0YXJlIHNVdmlldGljZSBzYy4xOjEwMCA4wMDAqSJEaUKETWKETcAF4AZABAjgBVKABVkoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiWaxjWBBhHmAMAiAYBkAYIkgcBMAAHLQ&sclient=gws-wiz-serp

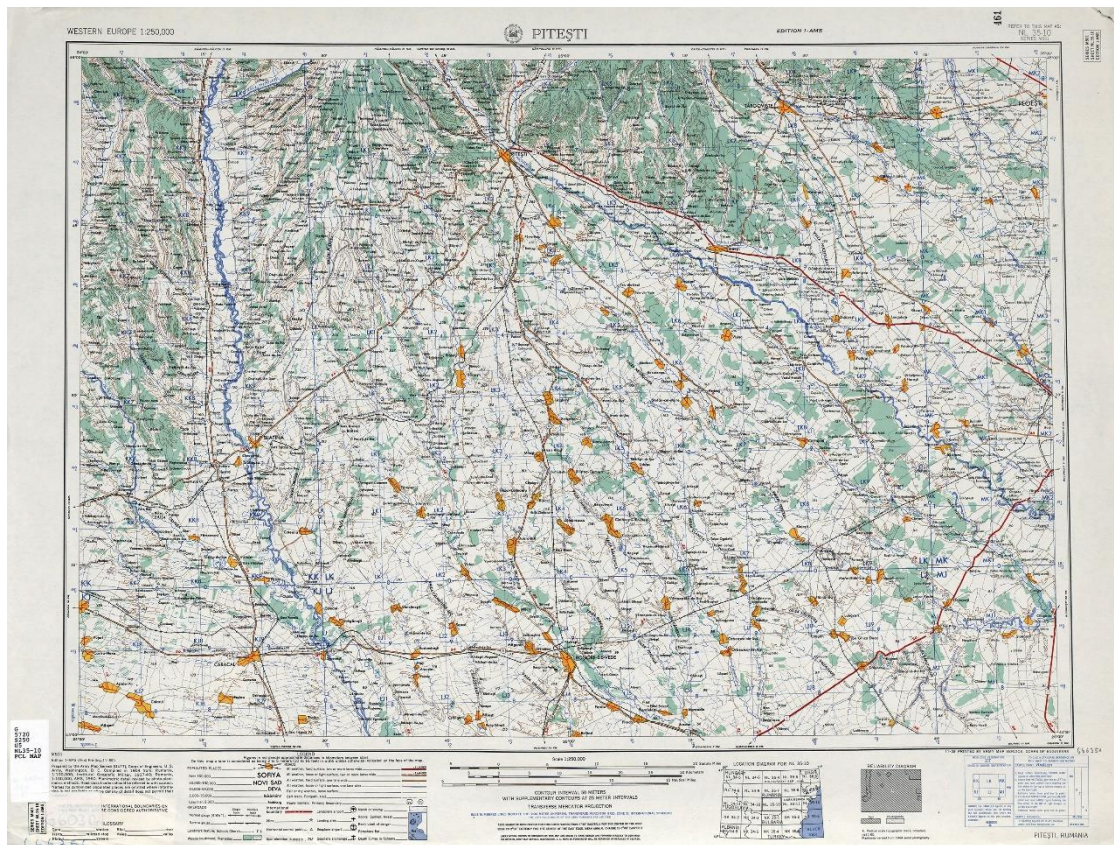
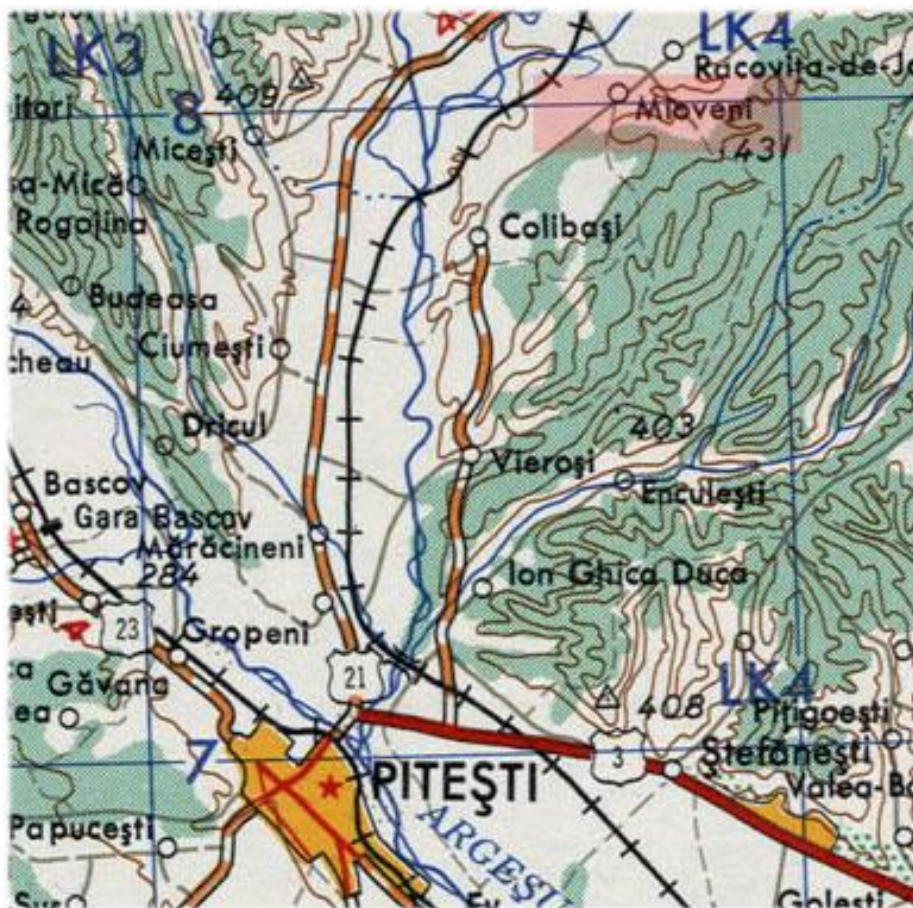

Fig. 0.64 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITEȘTI)

Sursa: <http://iqrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>

<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

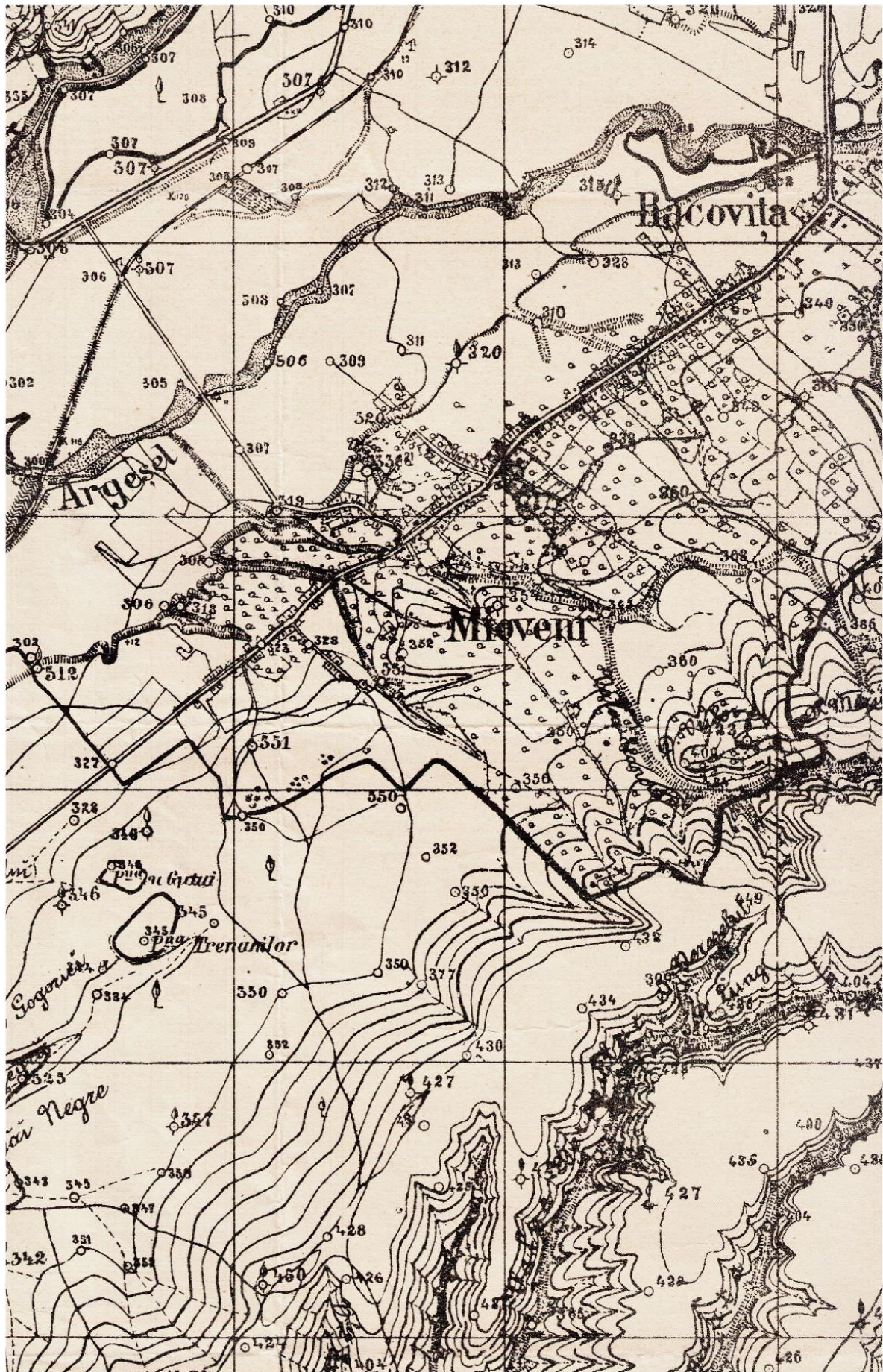

Fig. 0.65 1953 – PLANURI DE TRAGERE PDDT 20K 3649 PISCANI 1953 300DPI EHARTA0514 (DETALIU)
 Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K>

2.5. PITEȘTI

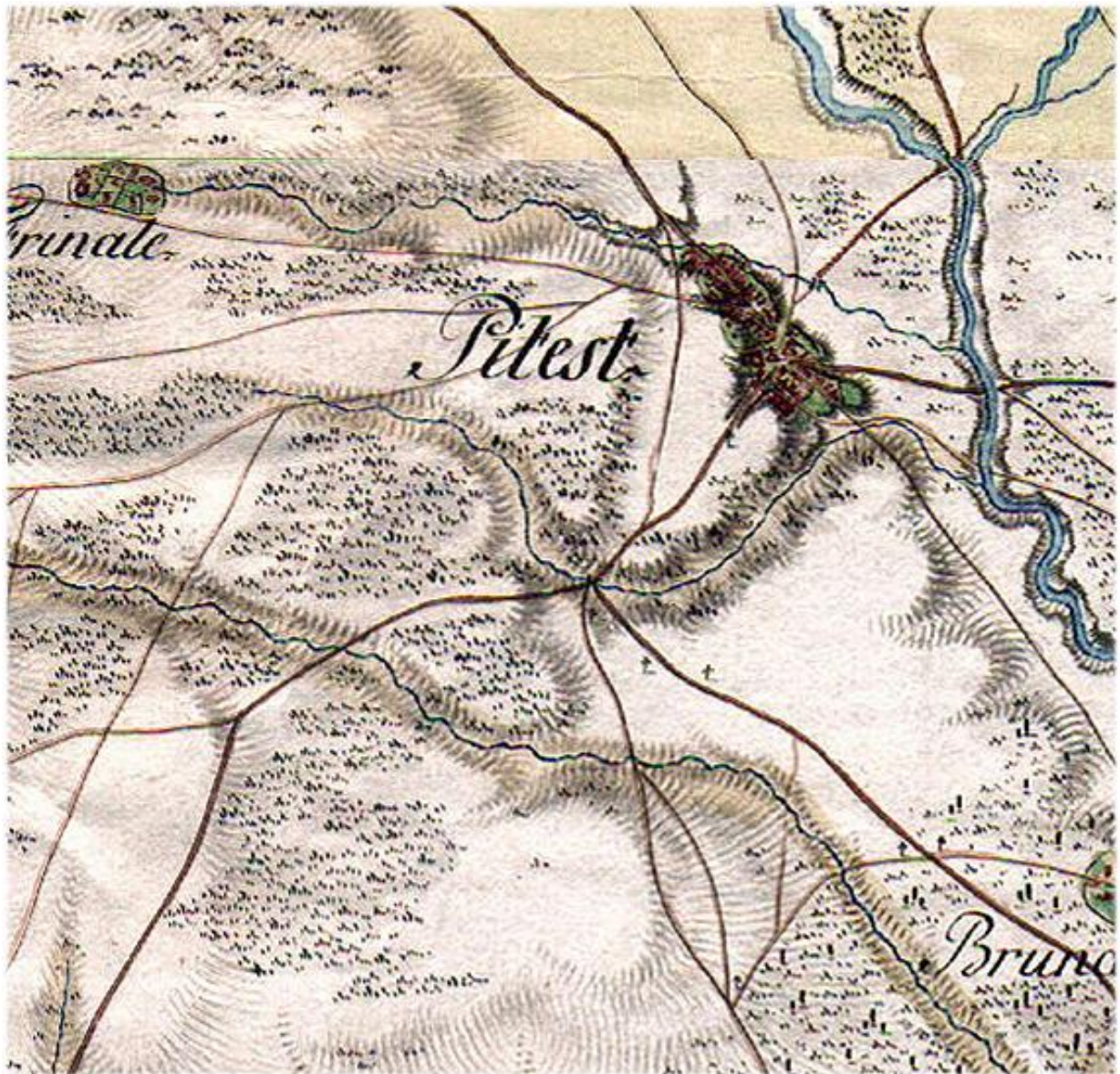

Fig. 0.66 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETA LIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)

Sursa: <https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458>

Fig. 0.67 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI)

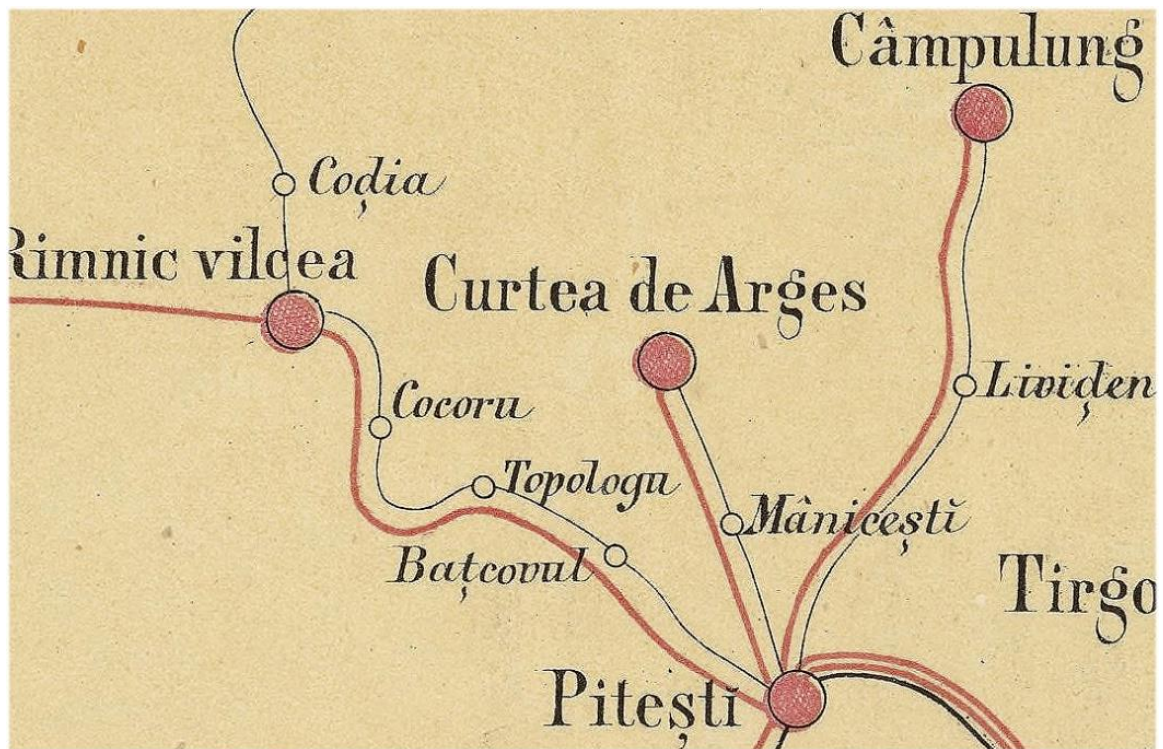

Fig. 0.68 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)

Sursa: <http://charta1864.gis-it.ro/>

Fig. 0.69 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865>

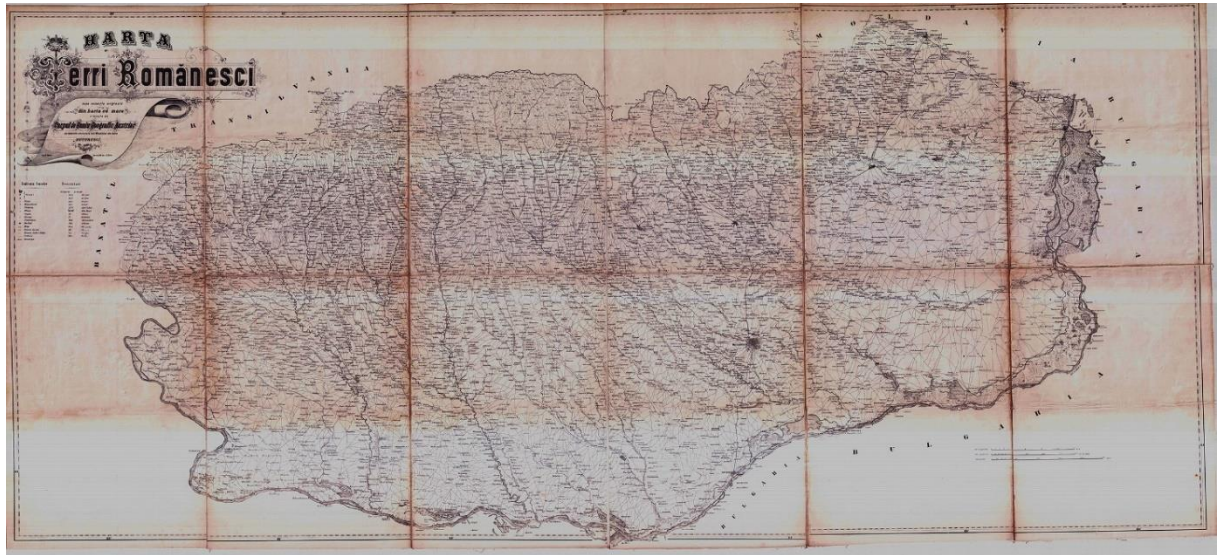

Fig. 0.70 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)

Sursa: https://www.macopedia.ro/conferinta-online-la-muzeul-hartilor-o-calatorie-cartografica-prin-tara-romaneasca-la-mijlocul-secolului-al-xix-lea/2-detaliu-harta-tara-romaneasca-valahia-1867/#google_vignette

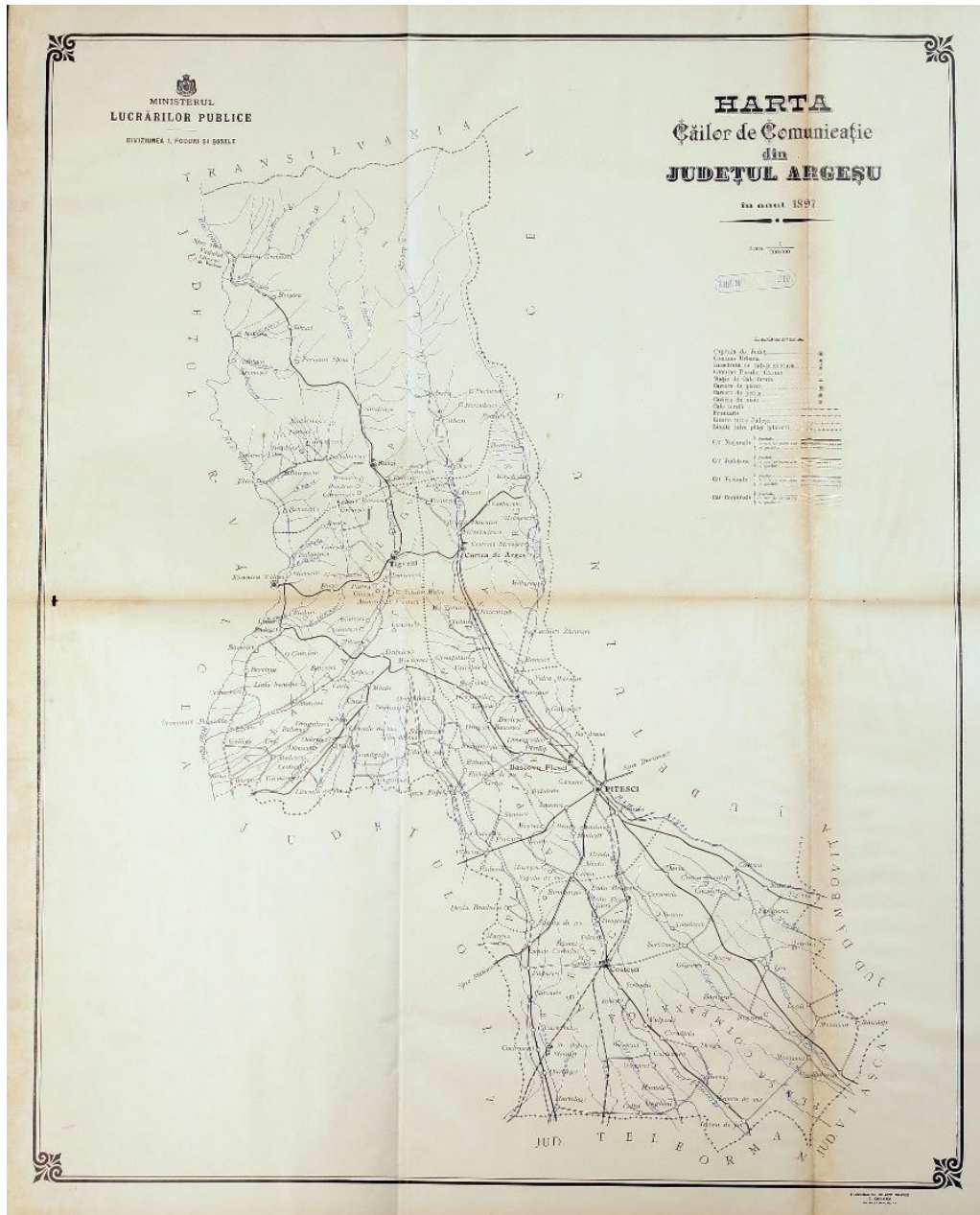

Fig. 0.71 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGEȘ (JOS DETALIU)
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/atlasul-cailor-de-comunicatii-1897>

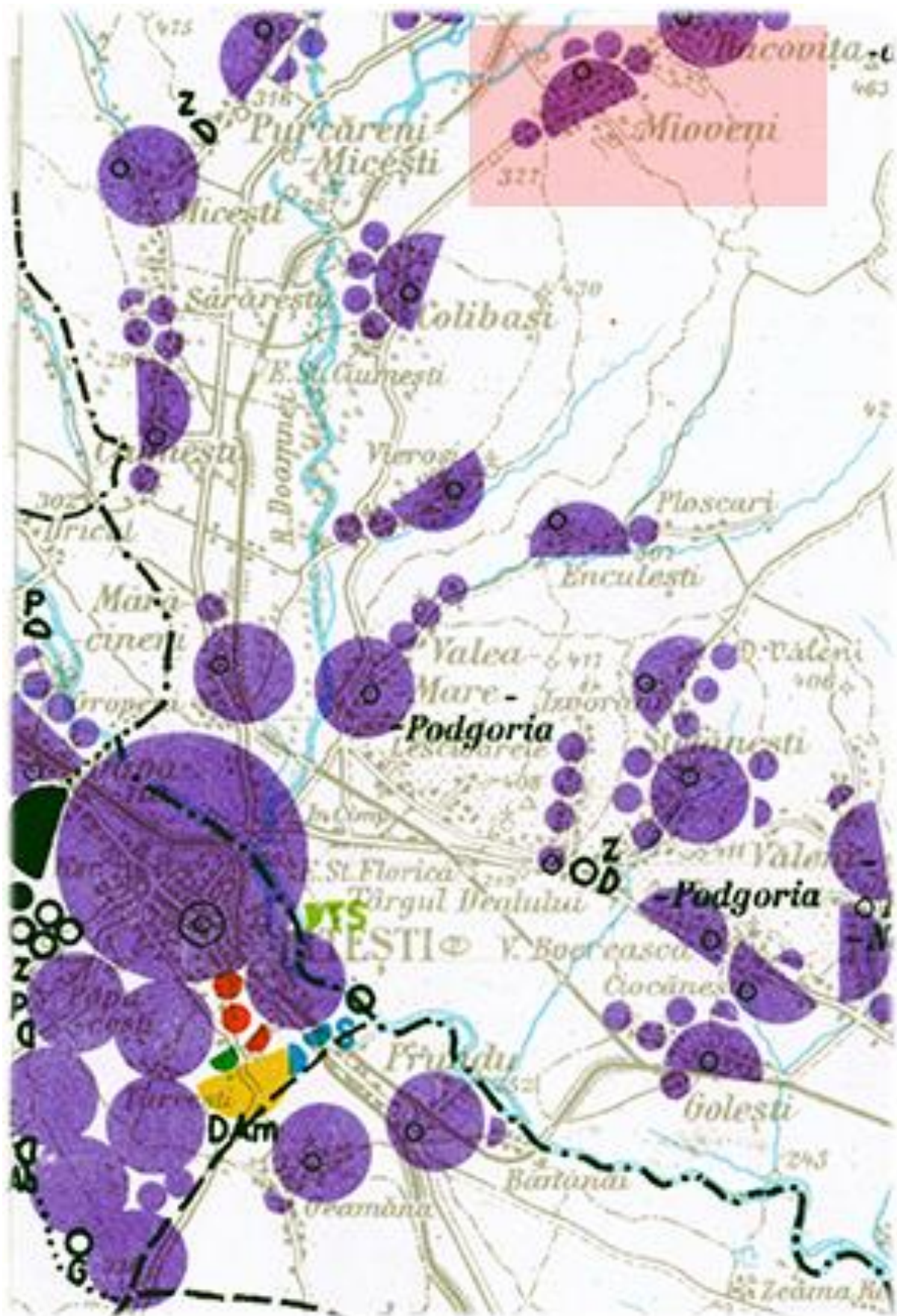

Fig. 0.72 1930 – HĂRȚI MILITARE ROMÂNEȘTI (DETALIU)

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>

<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

Fig. 0.73 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70>

Fig. 0.74 1929 – PLANURI DE TRAGERE PDDT20K 3648 PITEȘTI 1929 300DPI (DETALIU)

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K>

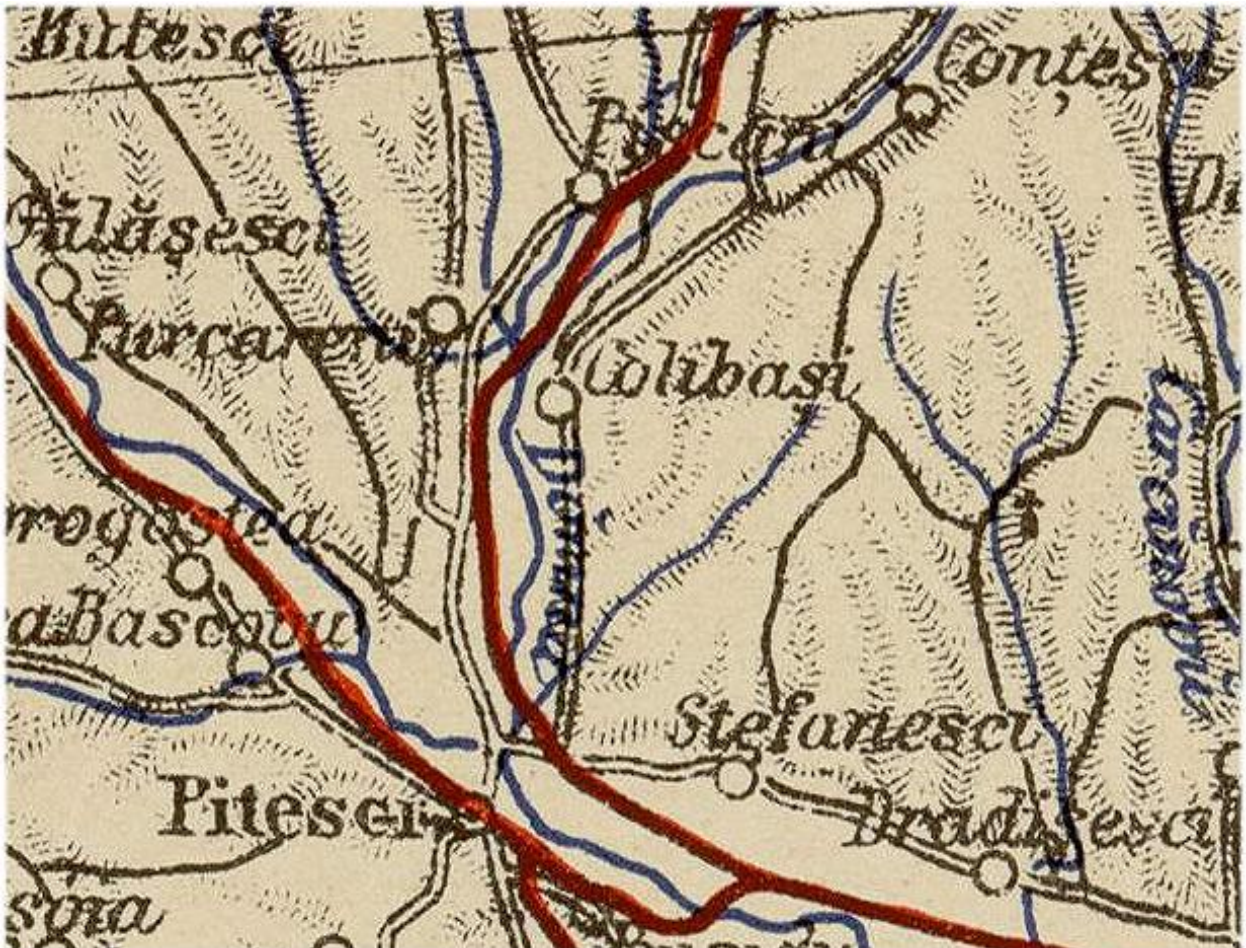
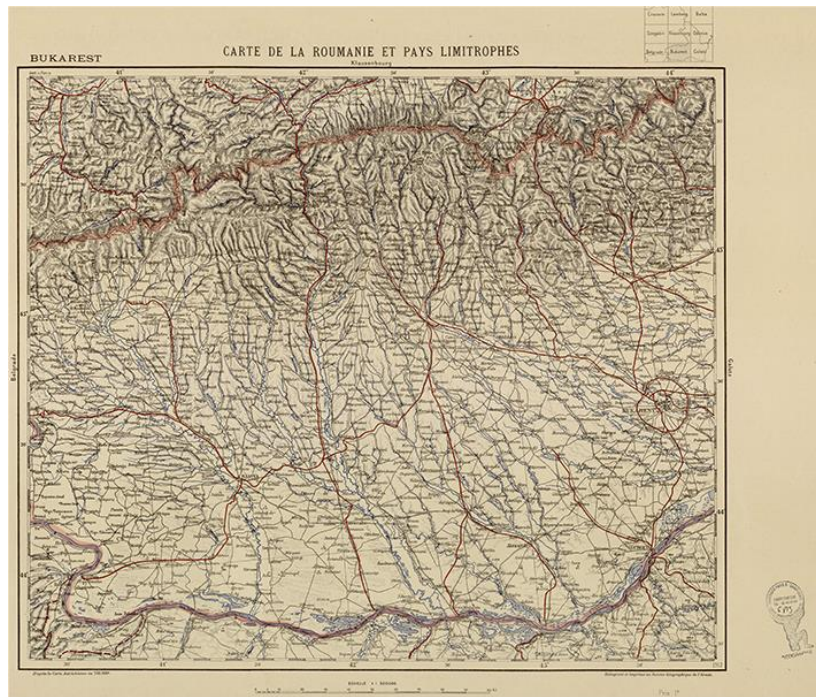

Fig. 0.75 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)

Sursa: <http://iqrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>

<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

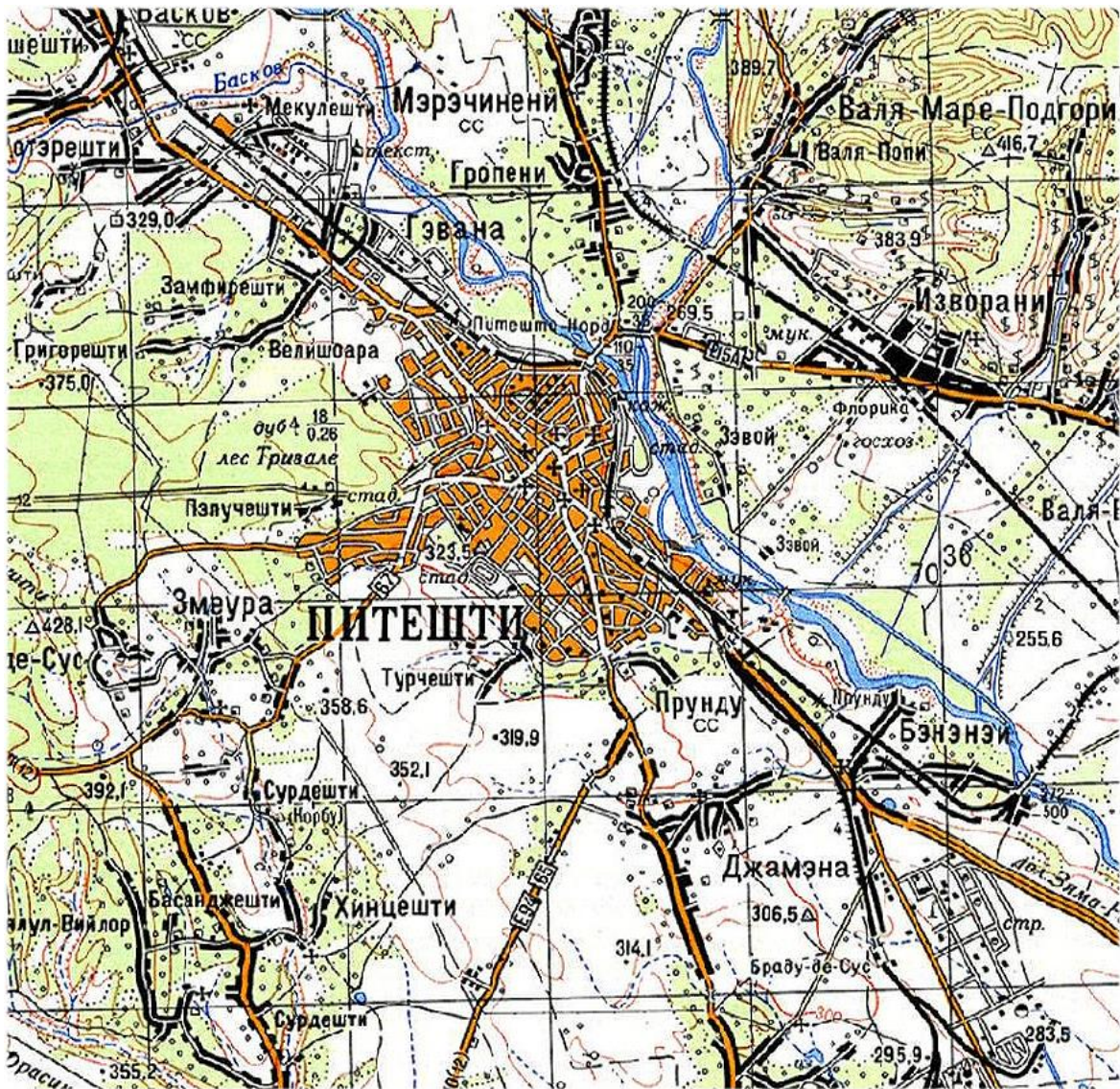

Fig. 0.76 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:

https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BvkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=0ahUKEwjxsiSlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcniAiLzE5NDIlg4oCTIEhcnRplG1pbGI0YXJlIHhndmllldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZABAjgBVKABVKoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABi wAxjWBBhHmAMAiAYBkAYlkgcBMAAHLQ&scient=gws-wiz-serp

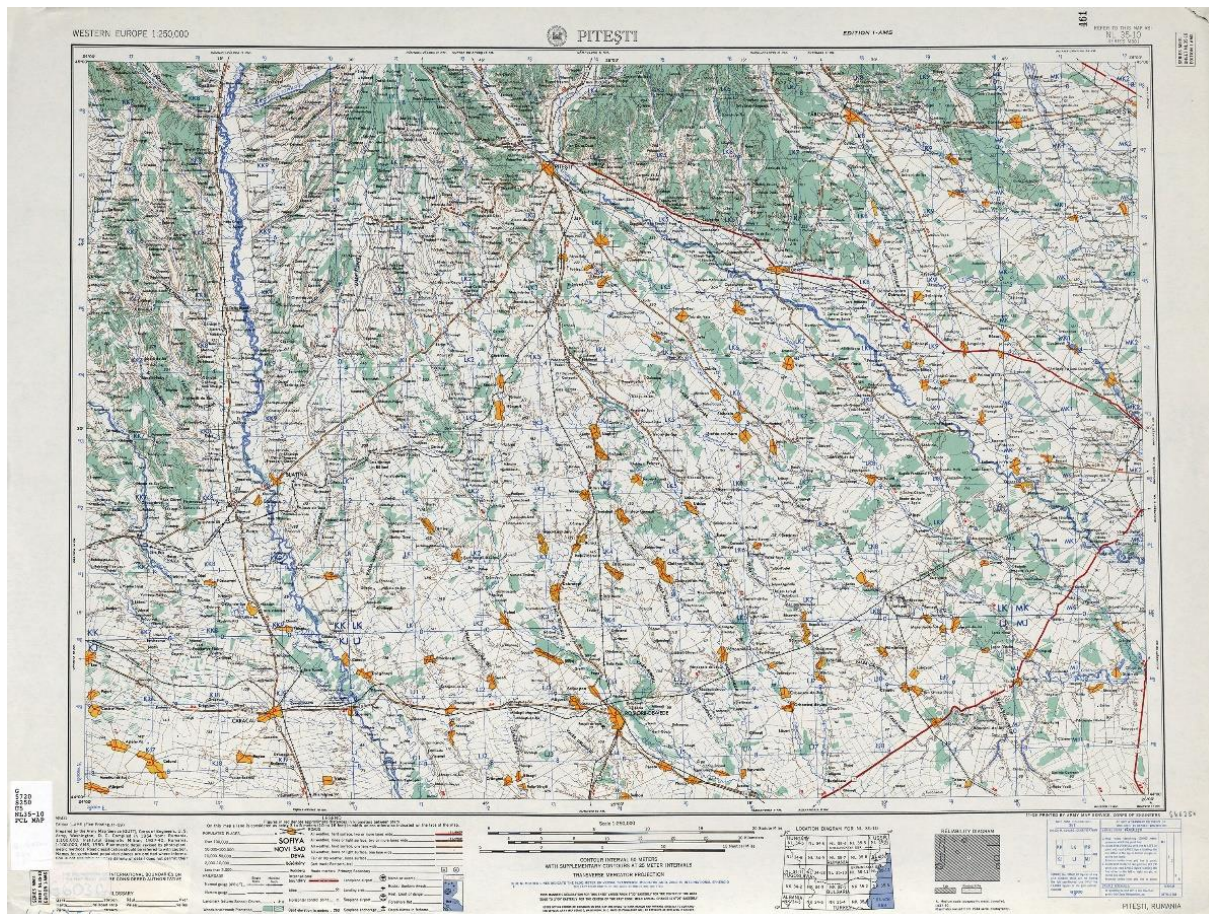
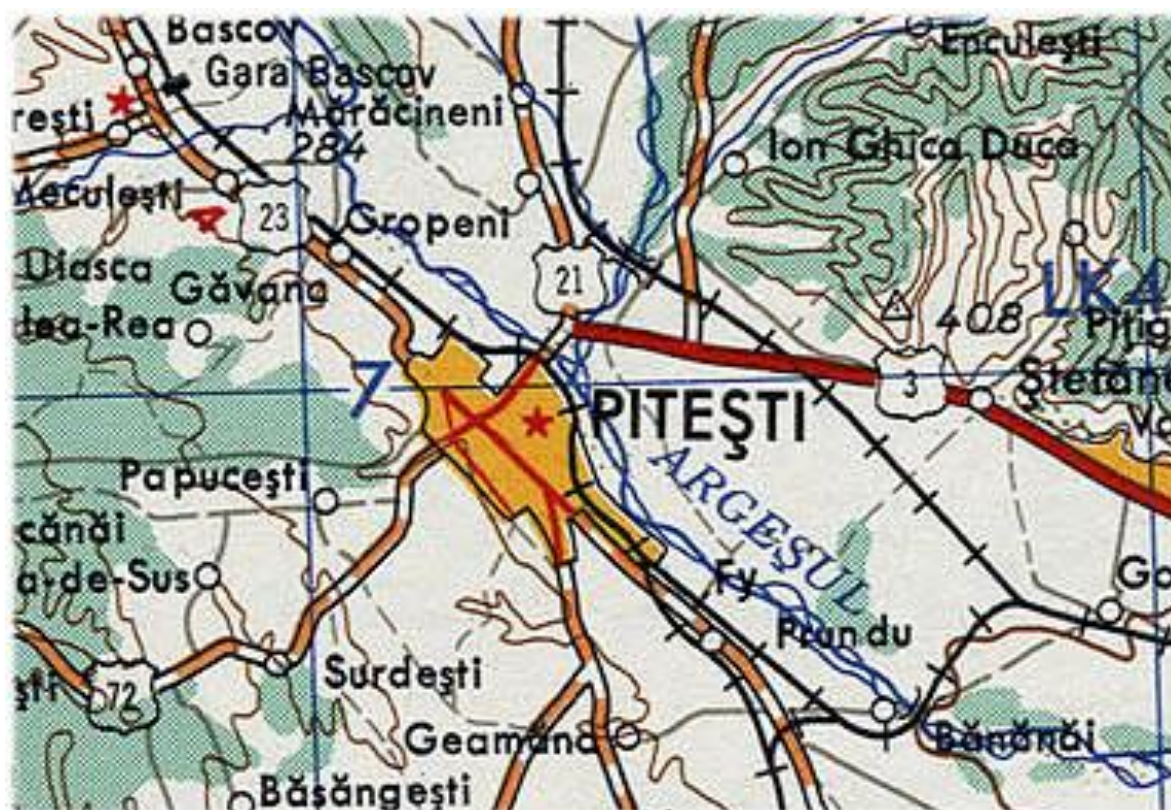

Fig. 0.77 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITEȘTI)

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>
<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

2.6. ȘTEFĂNEȘTI

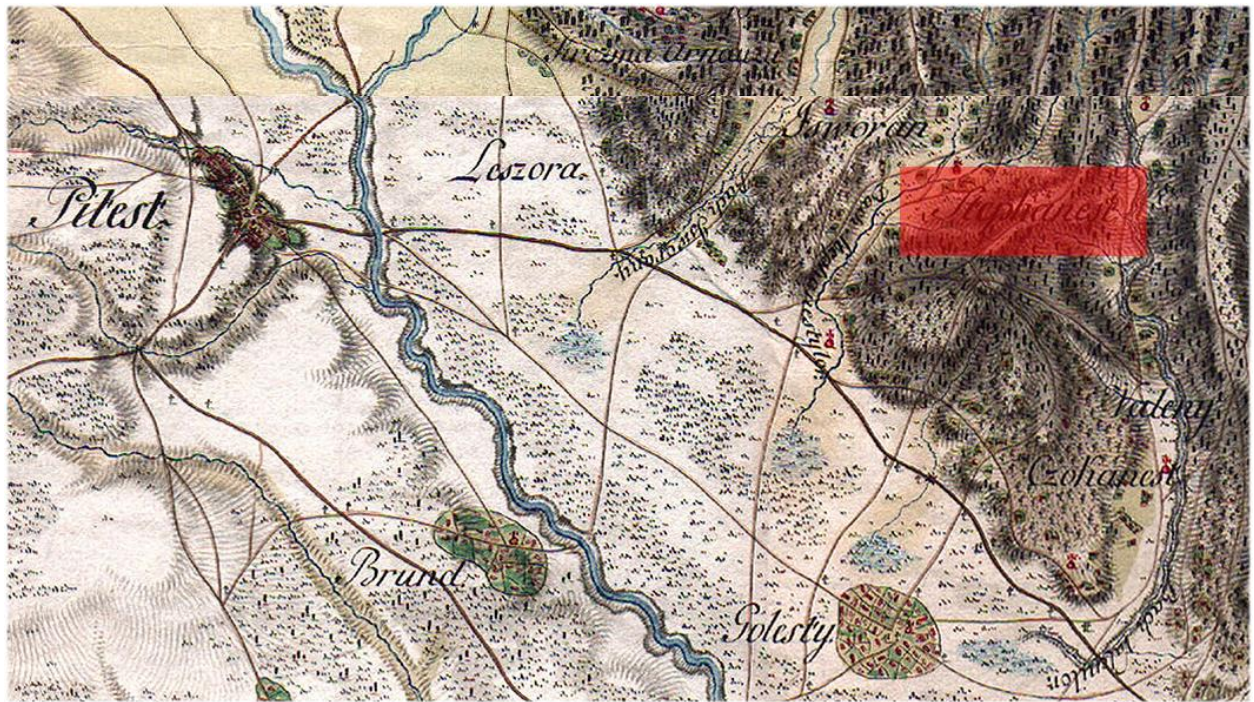

Fig. 0.78 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETAIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)

Sursa: [https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-](https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.6277)

[1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.6277](https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.6277)

[96458](#)

Fig. 0.79 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI)

Sursa: https://sanderusmaps.com/our-catalogue/antique-maps/europe/greece-greek-islands/old-antique-map-of-the-balkan-by-scheda-josef-ritter-von-26324?srsId=AfmBOor4_WYvPXux1URF4mdlXt97pnaHtoZKBe69Ku8OtsUjQC09Qkqs

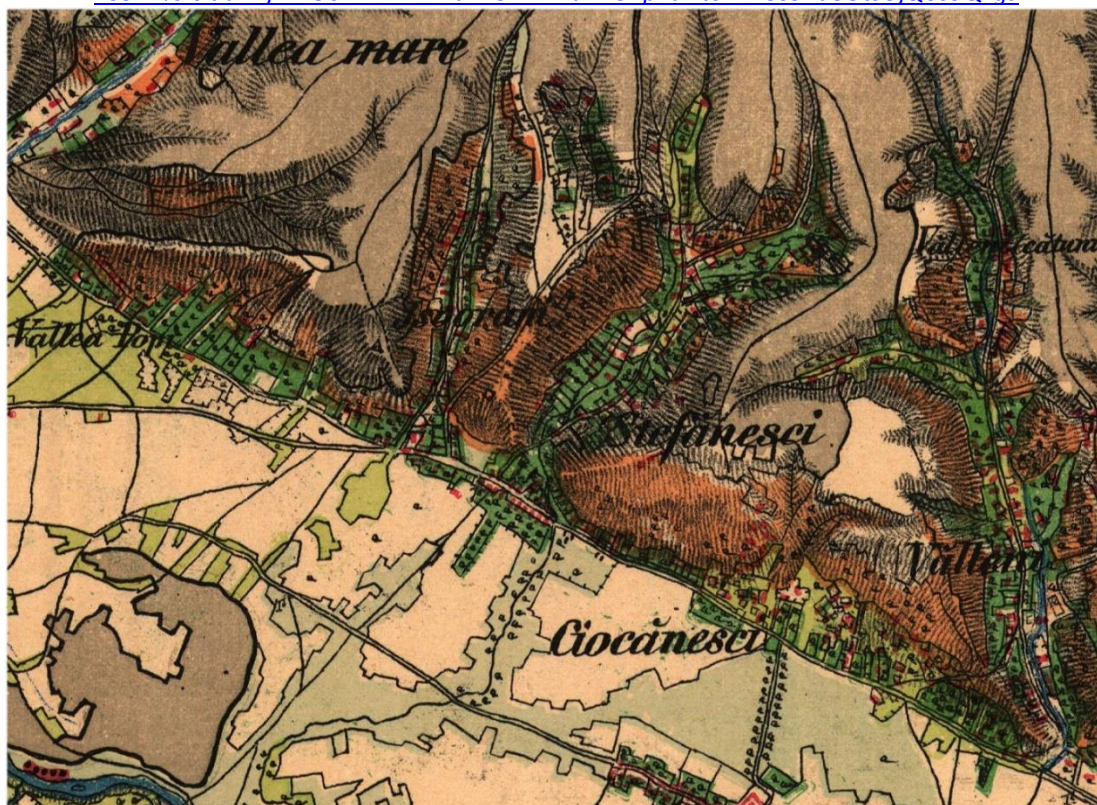
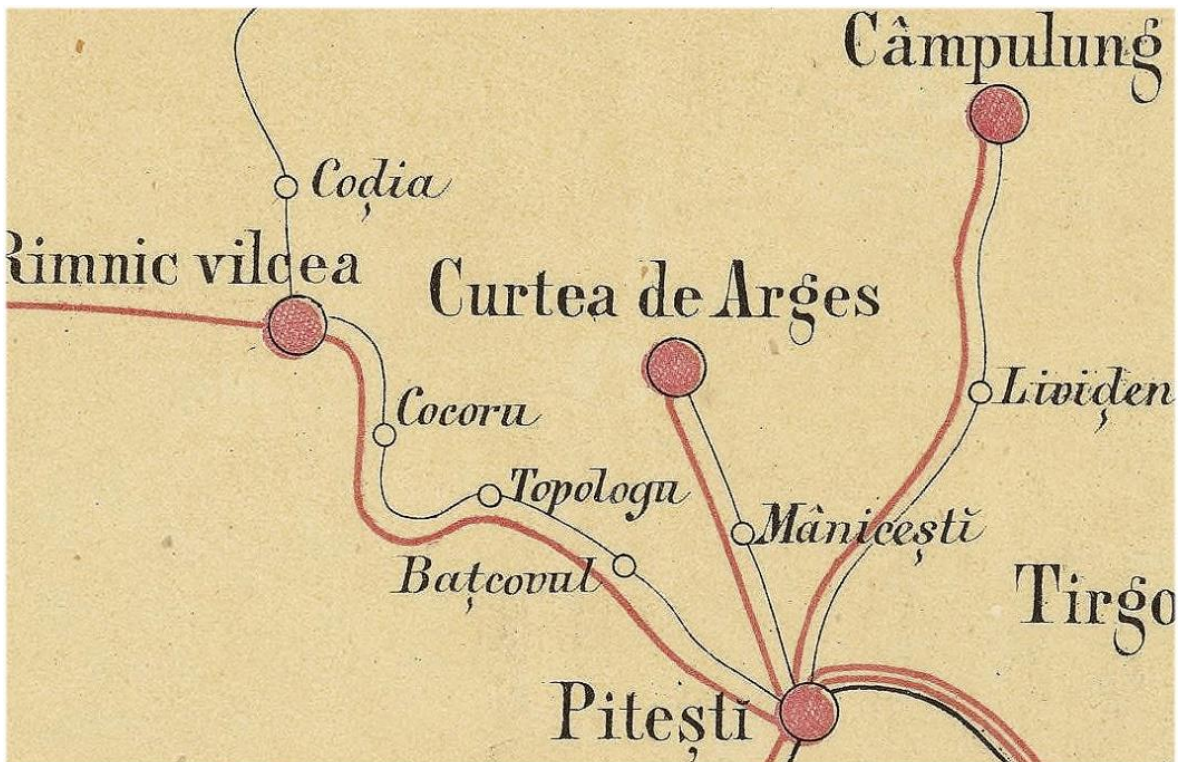

Fig. 0.80 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)

Sursa: <http://charta1864.gis-it.ro/>

Fig. 0.81 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865>

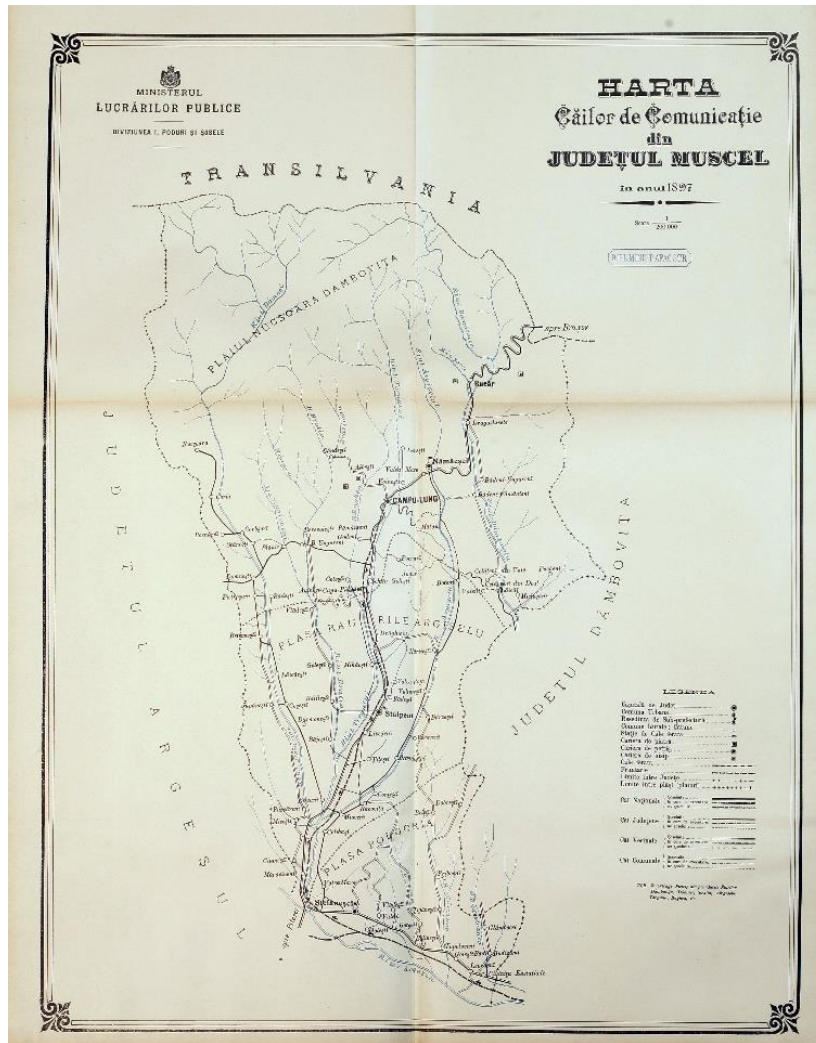
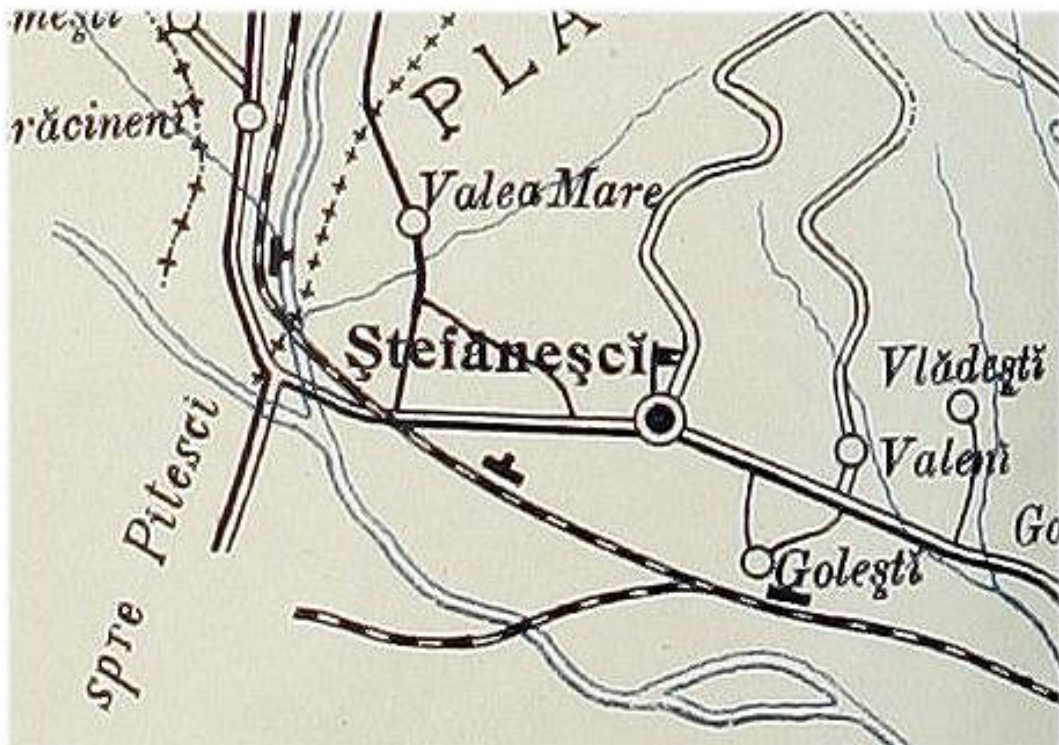

Fig. 0.82 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU)
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/atlasul-cailor-de-comunicatii-1897>

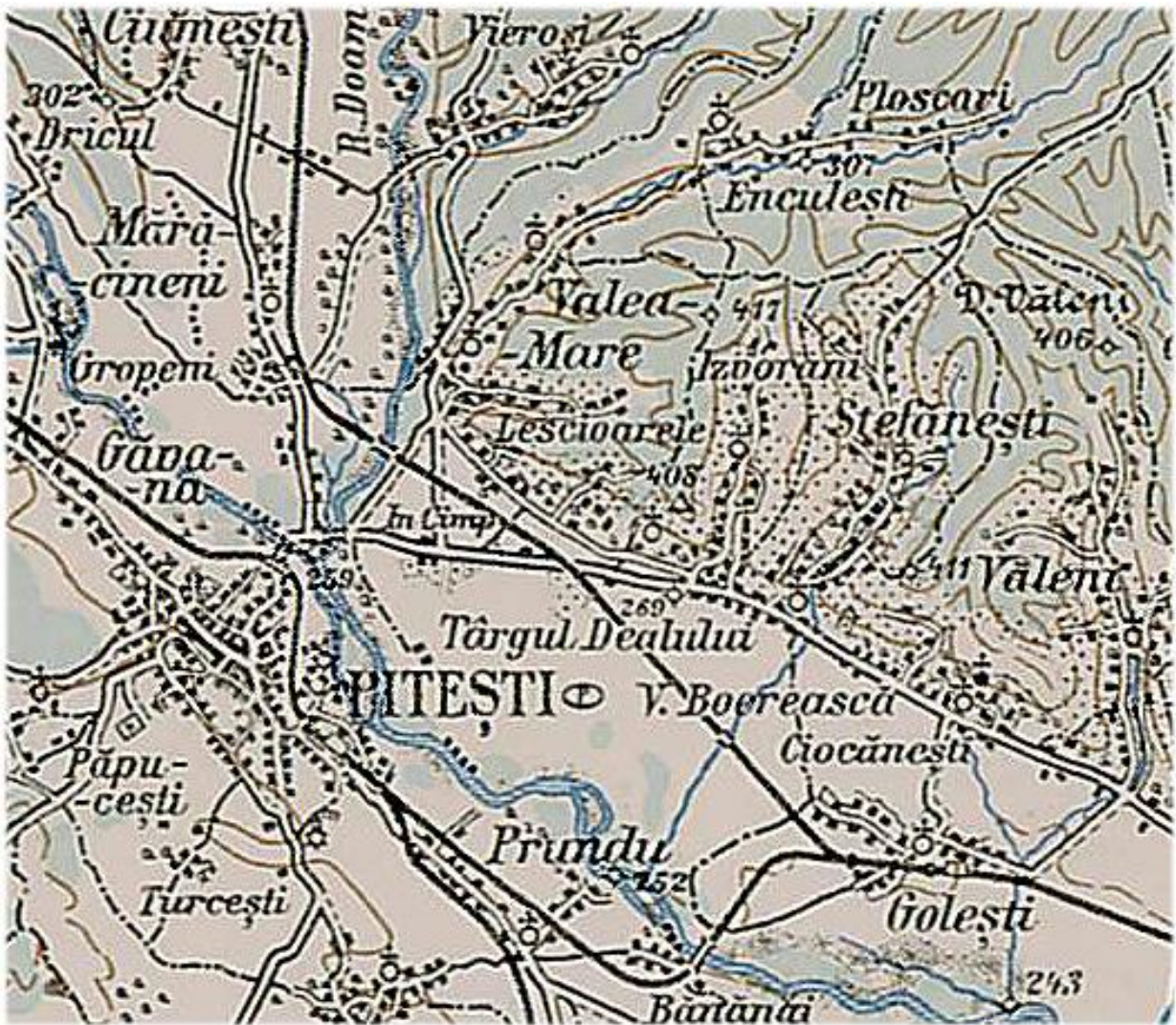

Fig. 0.83 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70>

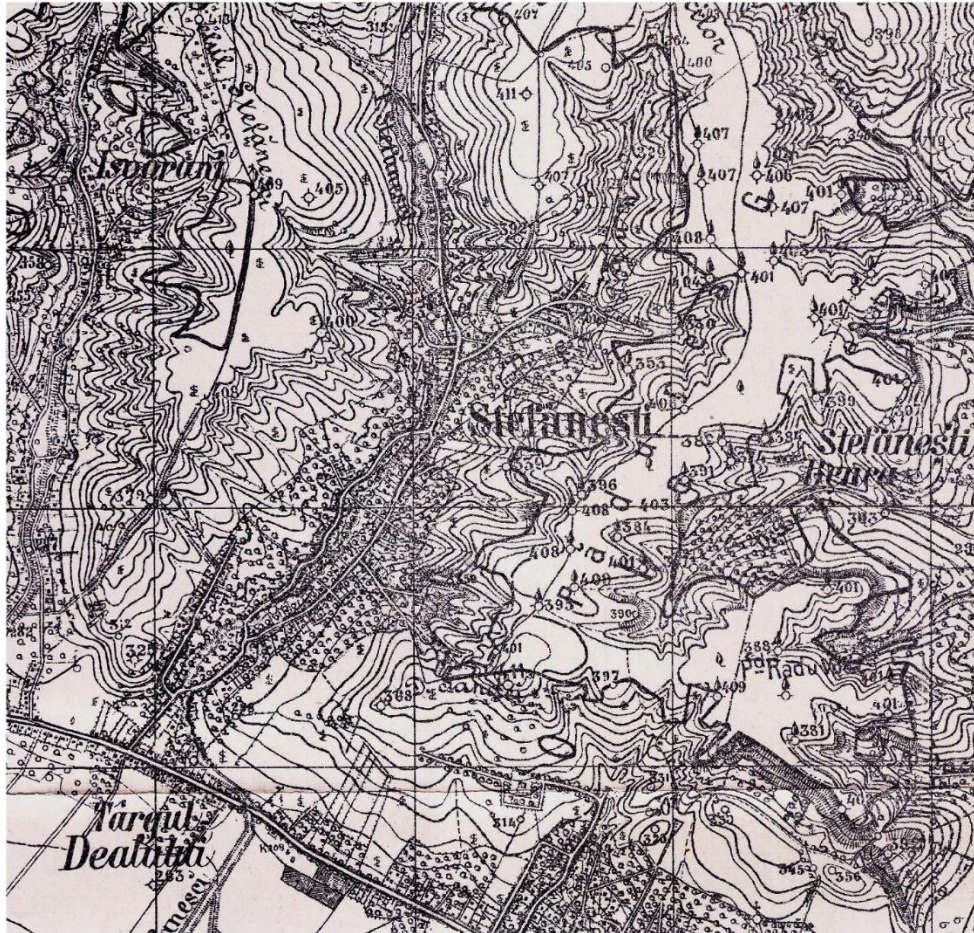

Fig. 0.84 1924 – PLAN DE TRAGERE – PDDT 20K 3648 PITEȘTI 300DPI

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K>

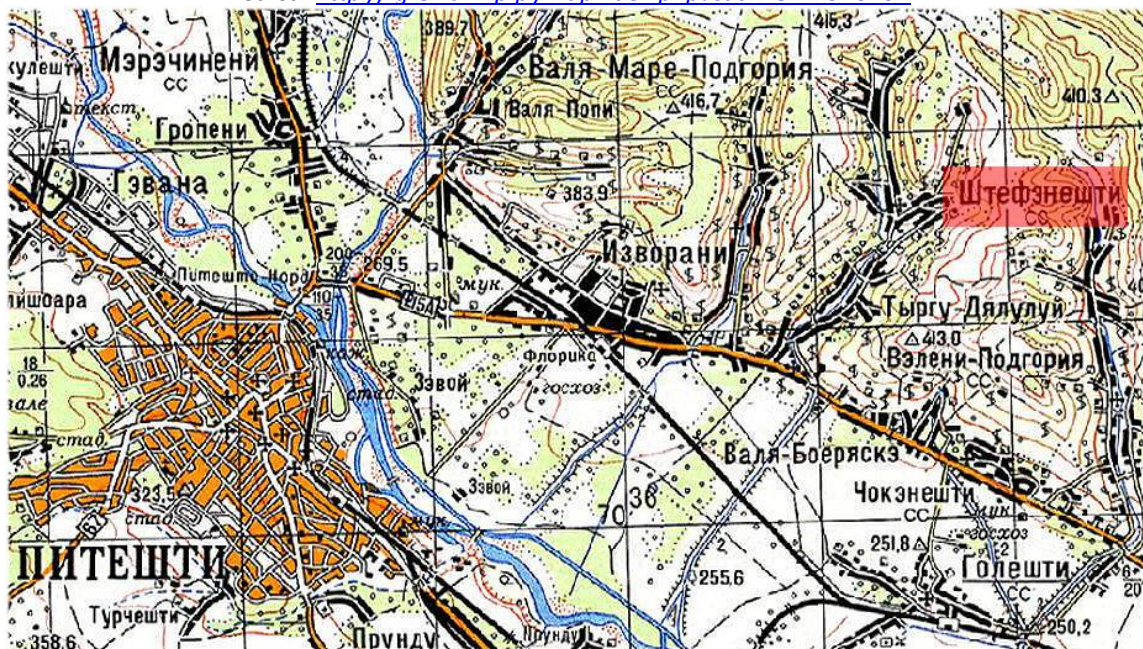

Fig. 0.85 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:

https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BvkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=0ahUKewjxslw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcniAiLzE5NDlg4oCTIEhcnRplG1pbGl0YXJlIHhndmllldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSjEaUKETWKETcAF4AZABAjgBVKABVkoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiWaxjWBBhHmAMAiAYBkAYlkgcBMAAHLQ&sclient=gws-wiz-serp

Fig. 0.86 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI)

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>
<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

2.7. TOPOLOVENI

Fig. 0.87 1791 – HARTA GENERALA SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)

Sursa: <https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458>

Fig. 0.88 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI)

Sursa: https://sanderusmaps.com/our-catalogue/antique-maps/europe/greece-greek-islands/old-antique-map-of-the-balkan-by-scheda-josef-ritter-von-26324?srltid=AfmBOor4_WYvPXux1URF4mdlXt97pnaHtoZKBe69Ku80tsUjQC09Qkgs

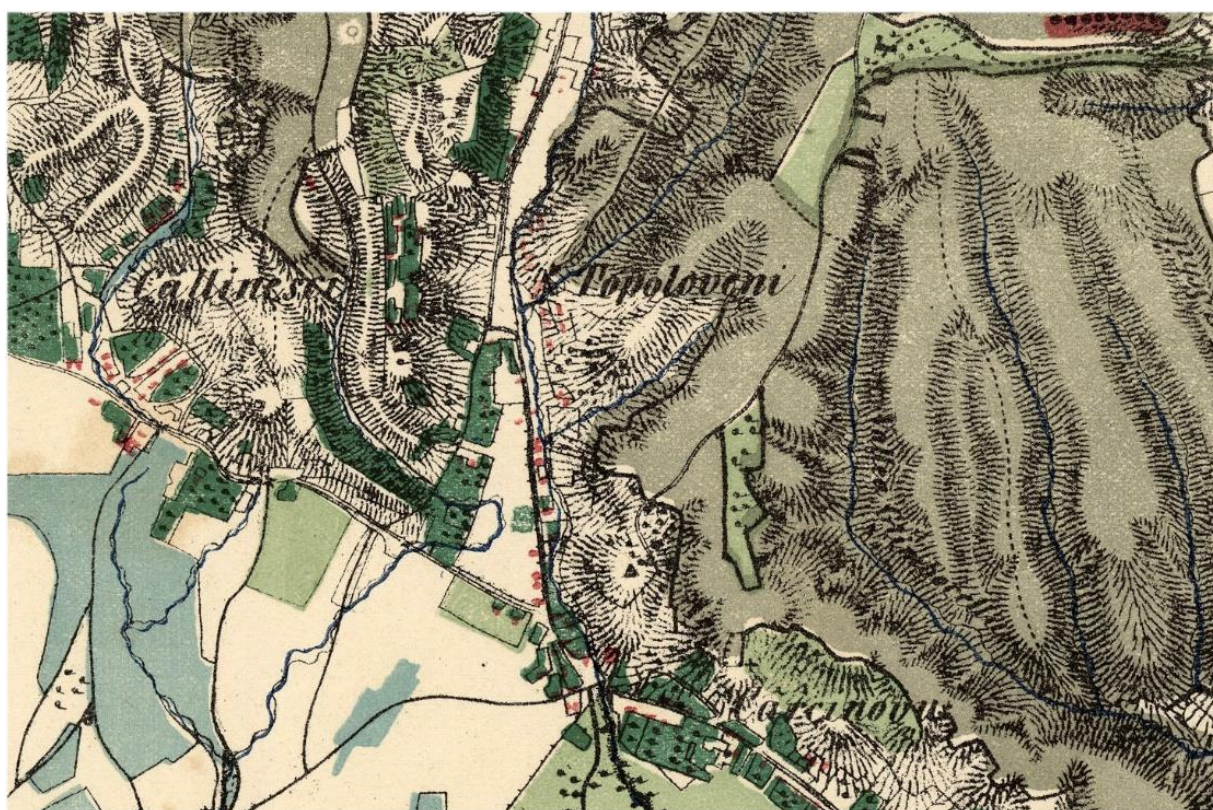
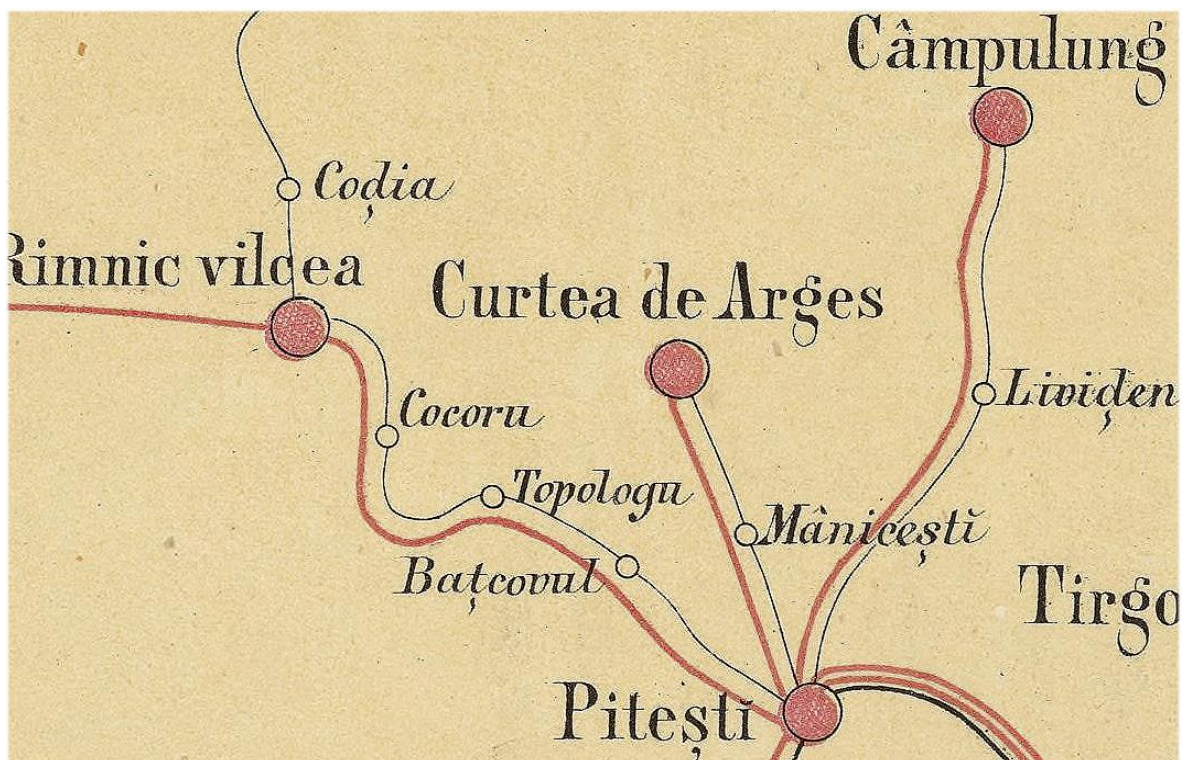

Fig. 0.89 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)

Sursa: <http://charta1864.gis-it.ro/>

Fig. 0.90 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865>

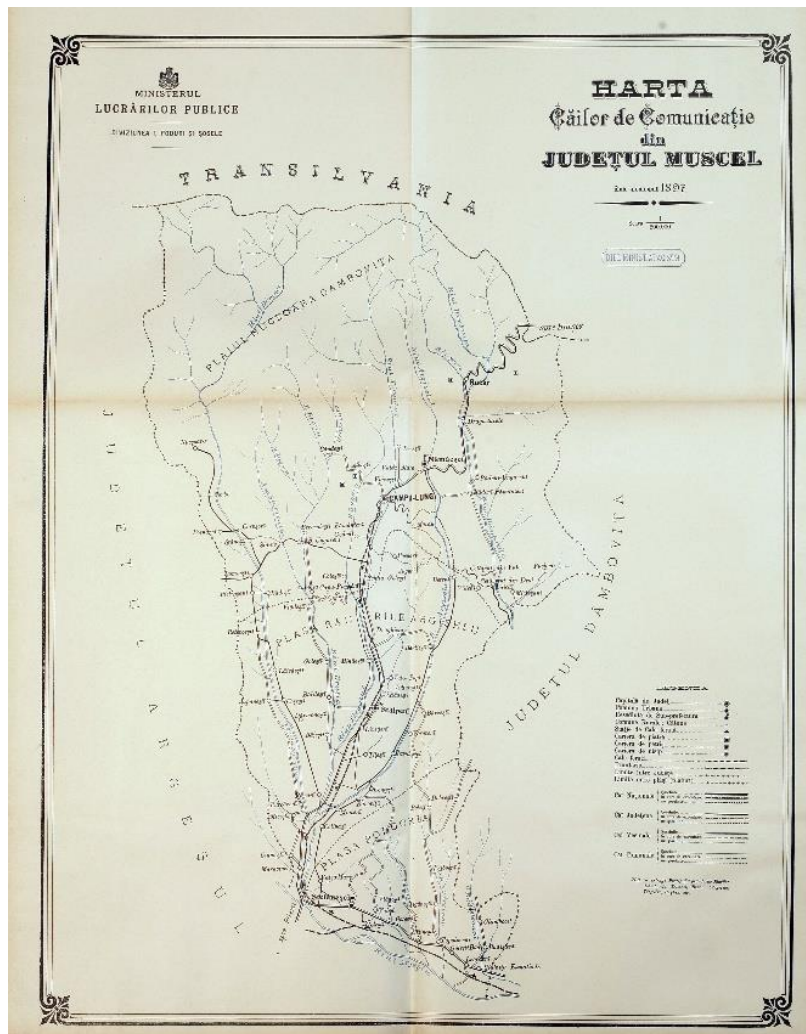
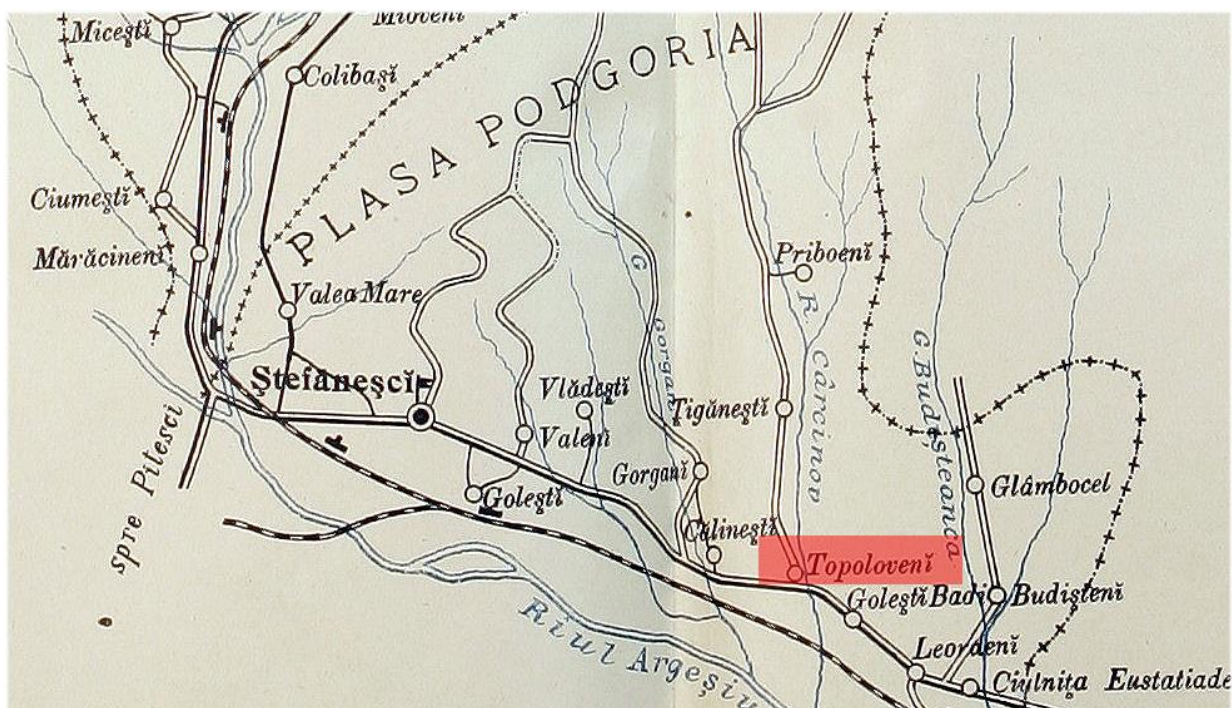

Fig. 0.91 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU)

Sursa: <http://iqrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>

<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

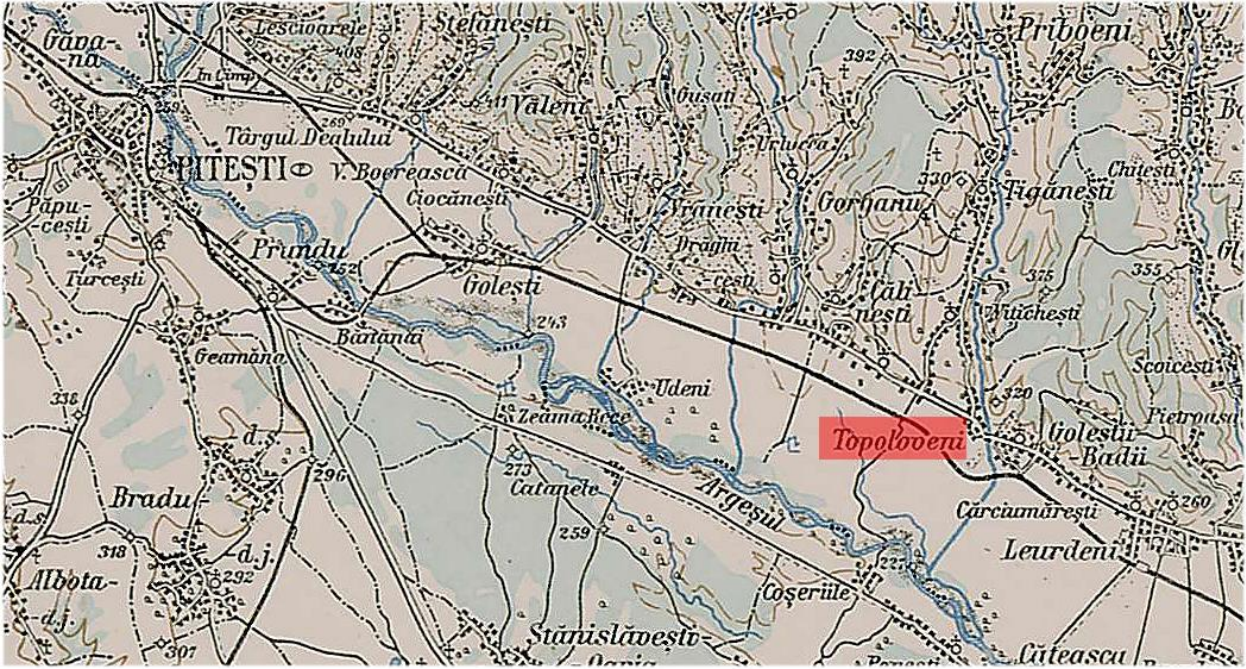

Fig. 0.92 1911 – HĂRȚI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
 Sursa: <https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70>

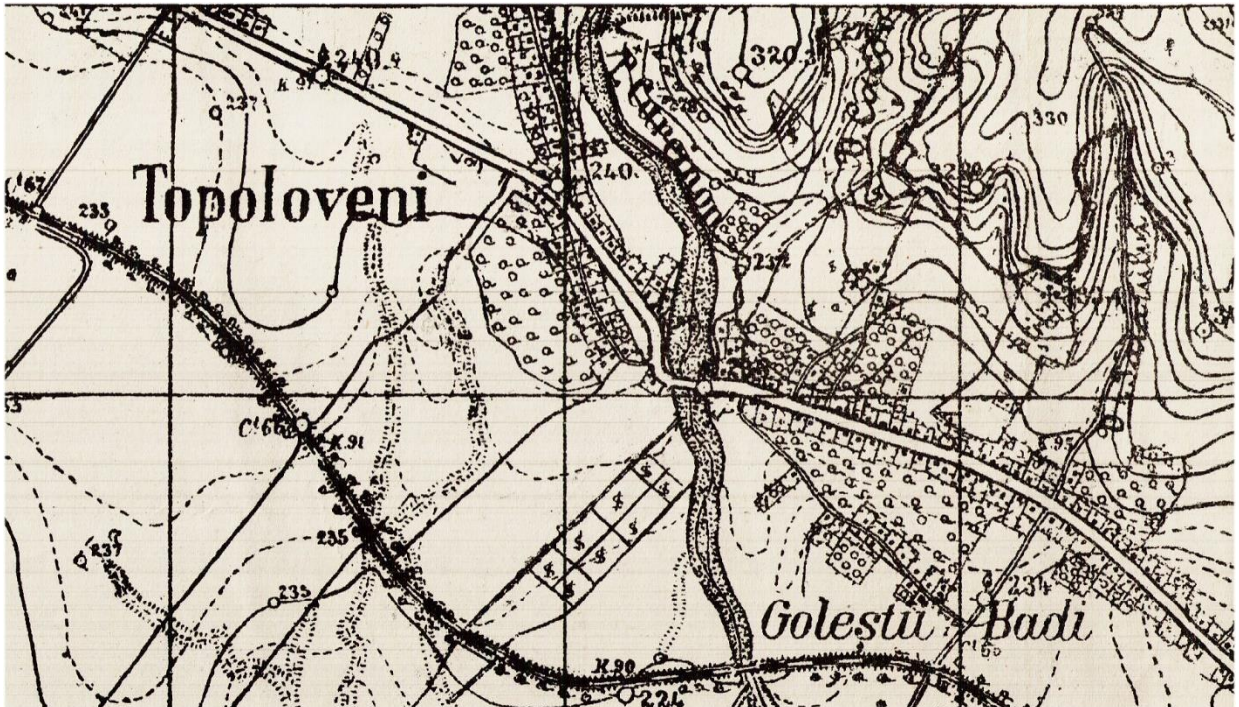

Fig. 0.93 1957 – PLAN DE TRAGERE – PDDT 20K 3747 LEURDENI 300DPI EHARTA0556 (DETALIU)
 Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K>

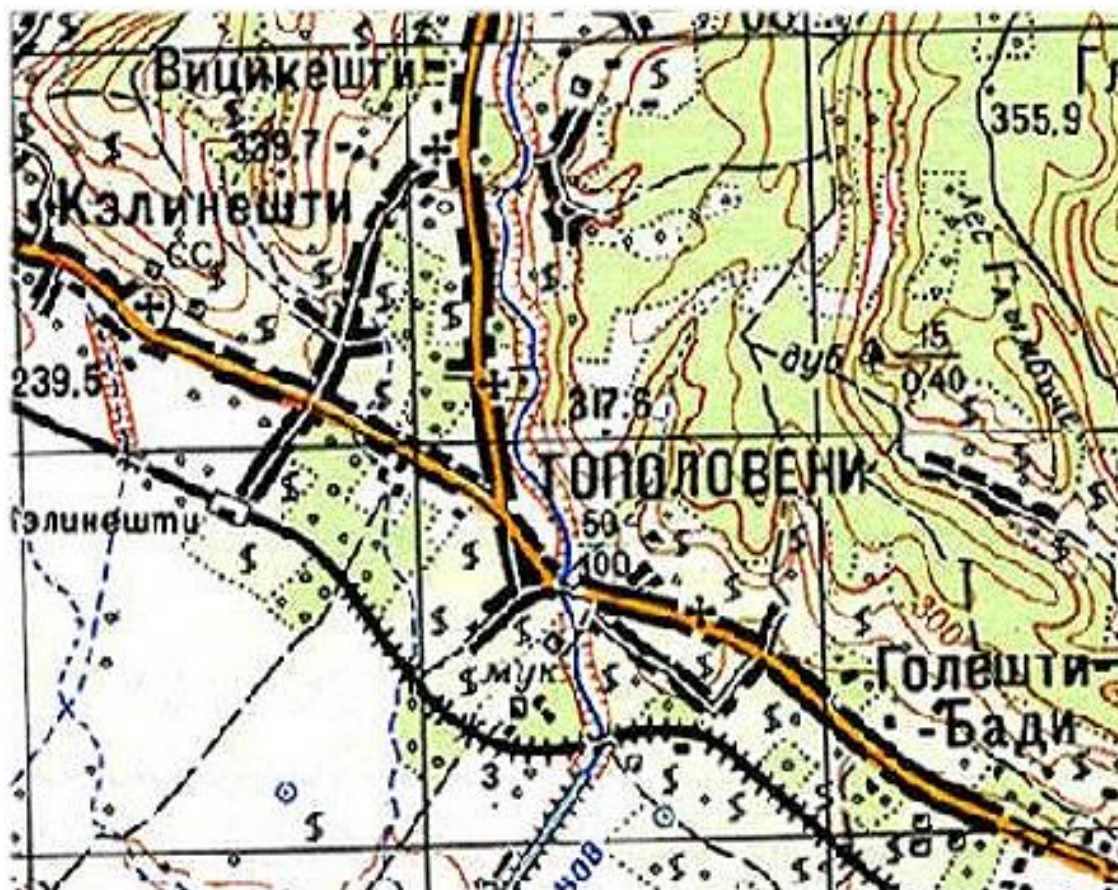

Fig. 0.94 1942 – HĂRȚI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:

https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-qP6ImB0Ac&ved=0ahUKEwjxsiSlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcniAiLzE5NDIq4oCTIEhcnRpiG1pbGI0YXJlIHNdmlldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAqSJEaUKETWKETcAF4AZABAjgBVkABVkoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGqAqCAgoQABiWaxjWBBhHmAMAIayBkAYIkqCBMaAHLQ&scient=gws-wiz-serp

Fig. 0.95 1954 – HĂRȚI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITEȘTI)

Sursa: <http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER>

<https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392>

Anexa 3. Tipologia zonelor rurale

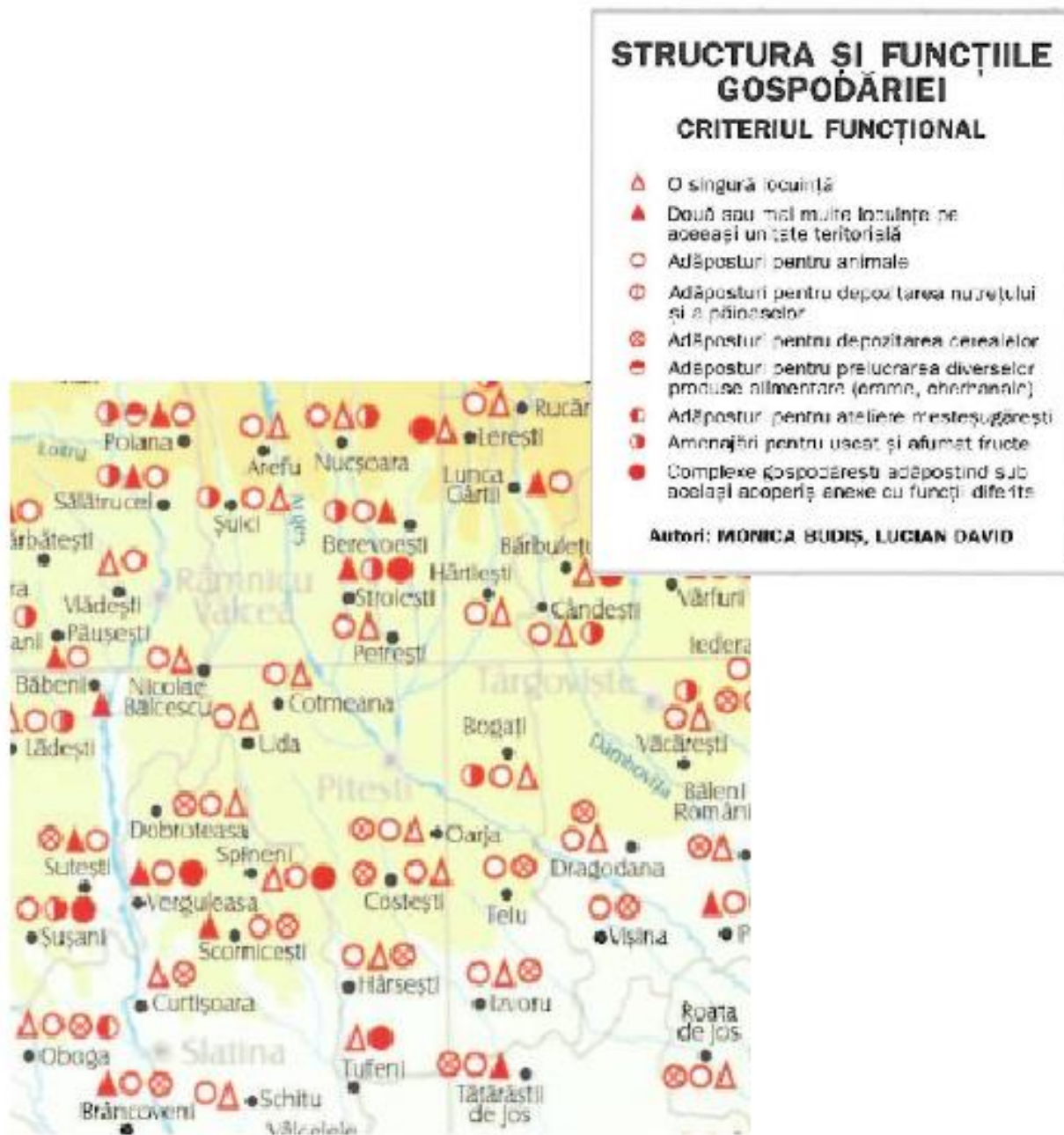

Fig. 0.96 STRUCTURA ȘI FUNCȚIILE GOSPODĂRIEI – CRITERIUL FUNCȚIONAL

STRUCTURA ȘI FUNCȚIILE GOSPODĂRIEI

CRITERIUL STRUCTURAL

Amplasarea locuinței și a anexelor gospodărești:

- fără anumite reguli
- pe o linie în prelungirea casei
- ⊗ pe două linii paralele cu casa
- ⊙ pe două linii perpendiculare pe casă
- ⊖ pe trei linii
- pe patru linii

Curtea:

- ◌ simplă
- ◌ dublă sau triplă
- ◌ închisă, cu coci întărit

Autori: MONICA BUDIȘ, LUCIAN DAVID

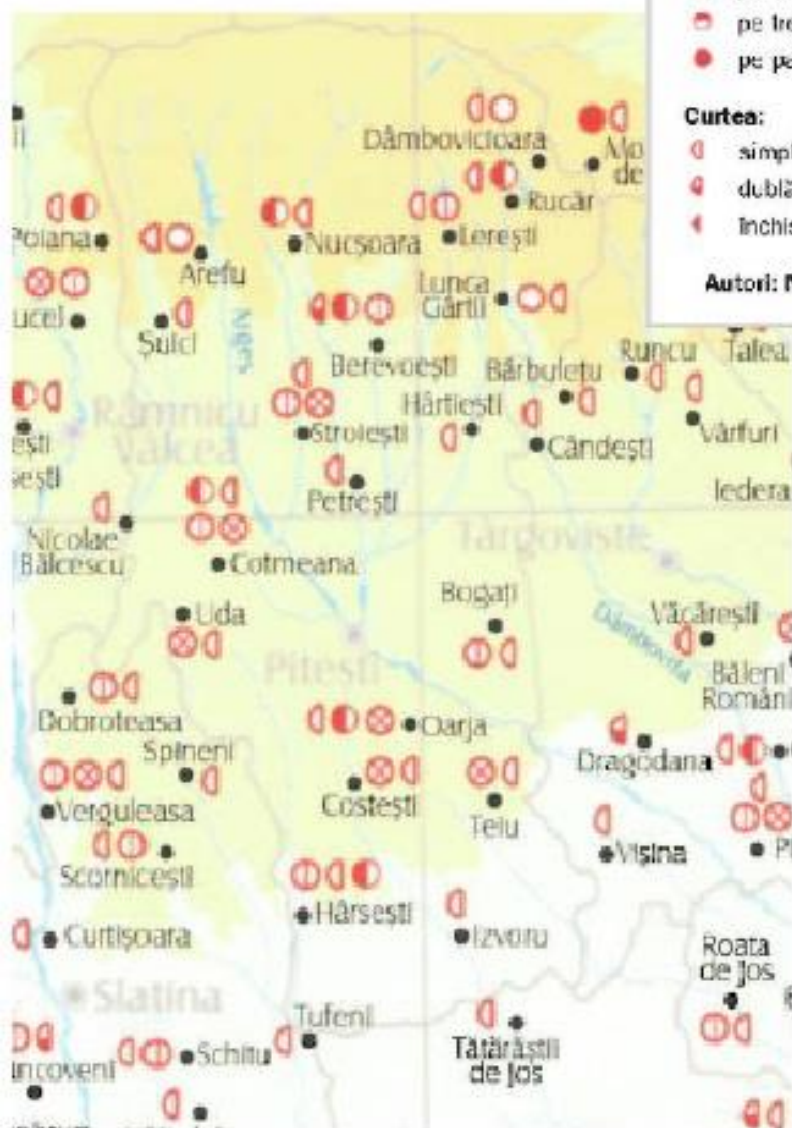

Fig. 0.97 STRUCTURA ȘI FUNCȚIILE GOSPODĂRIEI – CRITERIUL STRUCTURAL

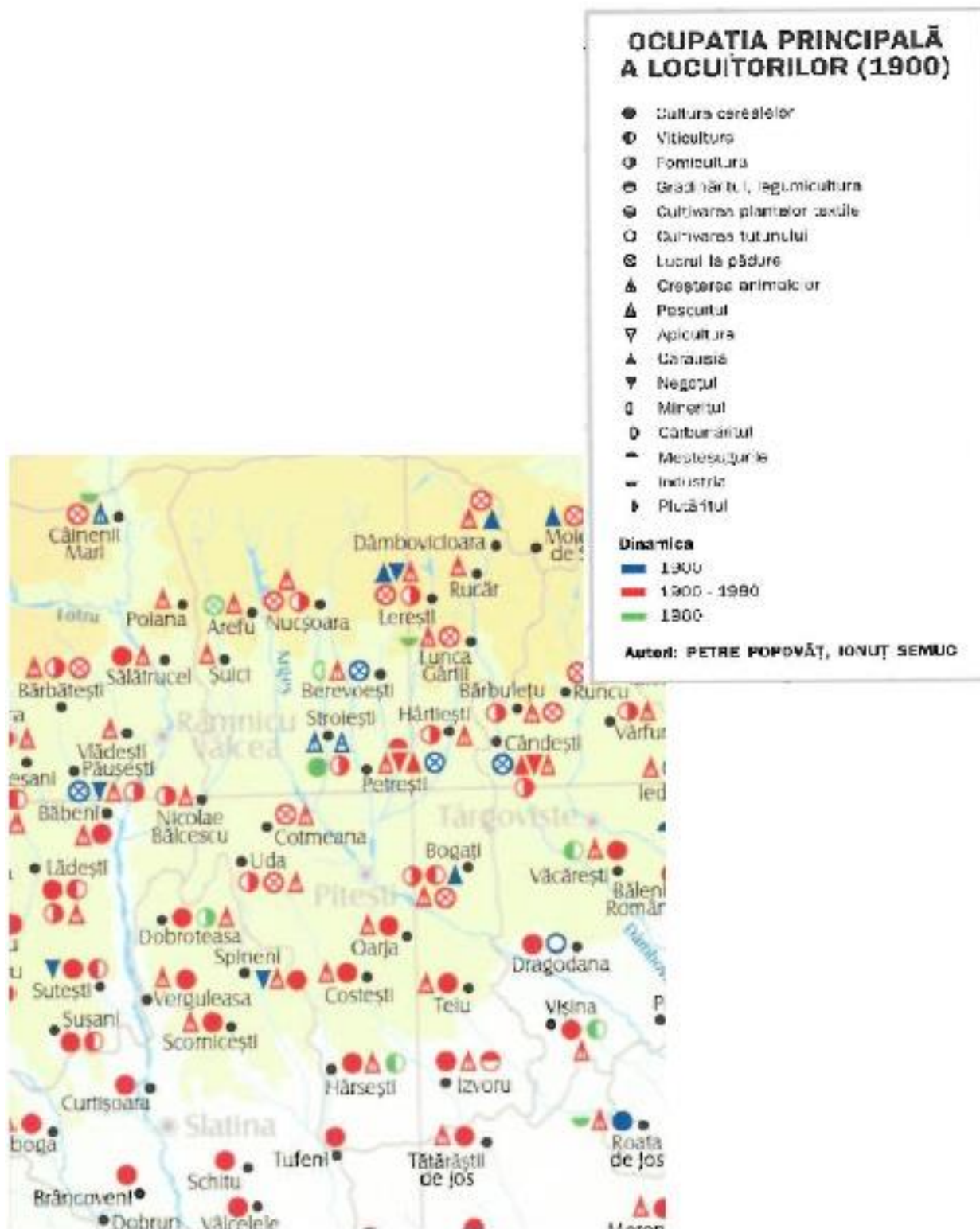

Fig. 0.98 OCUPAȚIA PRINCIPALĂ A LOCUITORILOR (1900)

Tipologii de sate

Valea Topologului

Fig. 0.99 SAT CEPARI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI, CU RAMIFICAȚIE LATERALĂ

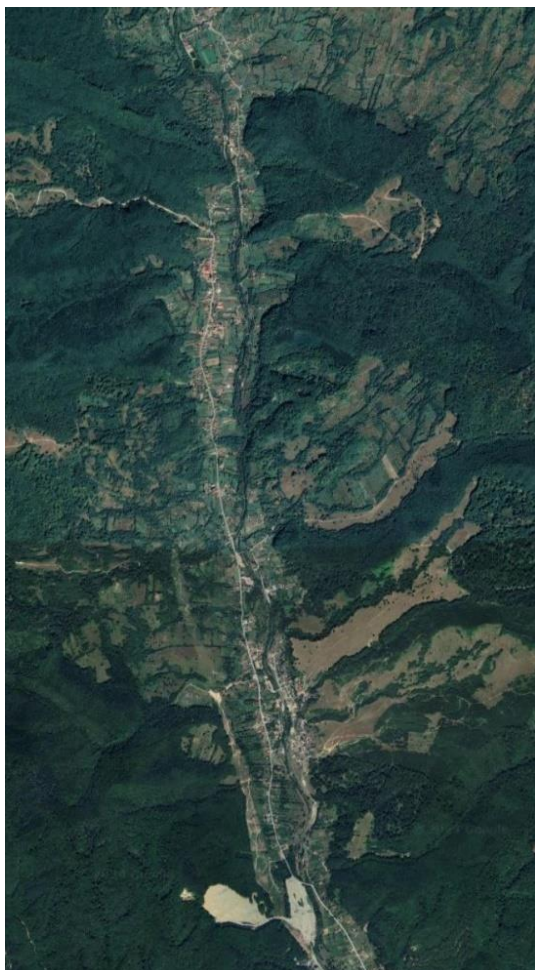
Fig. 0.100 SAT CIOFRÂNGENI- DEZVOLTAT RĂSFIRAT

Fig. 0.101 MORĂREȘTI- DEZVOLTAT RĂSFIRAT

Fig. 0.102 PALTENU- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Fig. 0.103 SAT SĂLĂTRUCU- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI ȘI AL VĂII DE RÂU

Fig. 0.104 SAT ȘUICI- DEZVOLTAT TENTACULAR

Fig. 0.105 SAT URLUIEȘTI- DEZVOLTAT RISIPIT

Valea râului Tutana

Fig. 0.106 SAT CUCA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Fig. 0.107 SAT TUTANA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

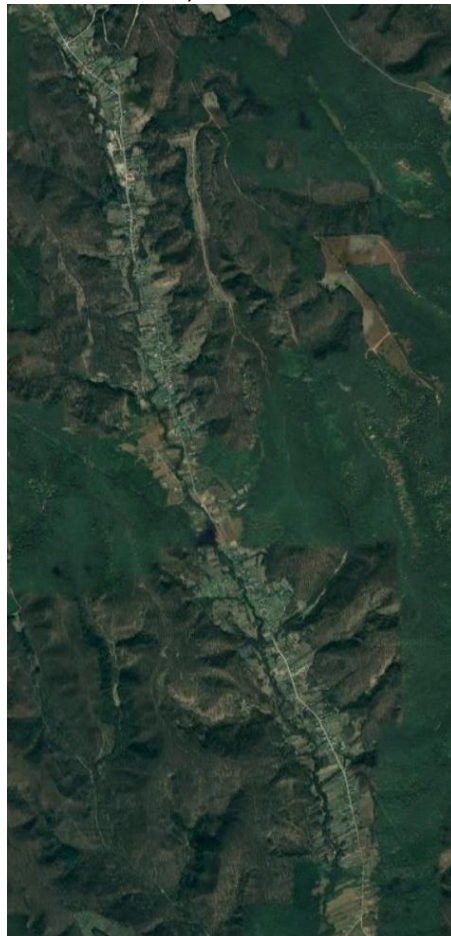

Fig. 0.108 SAT VALEA CUCII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Valea râului Cotmeana

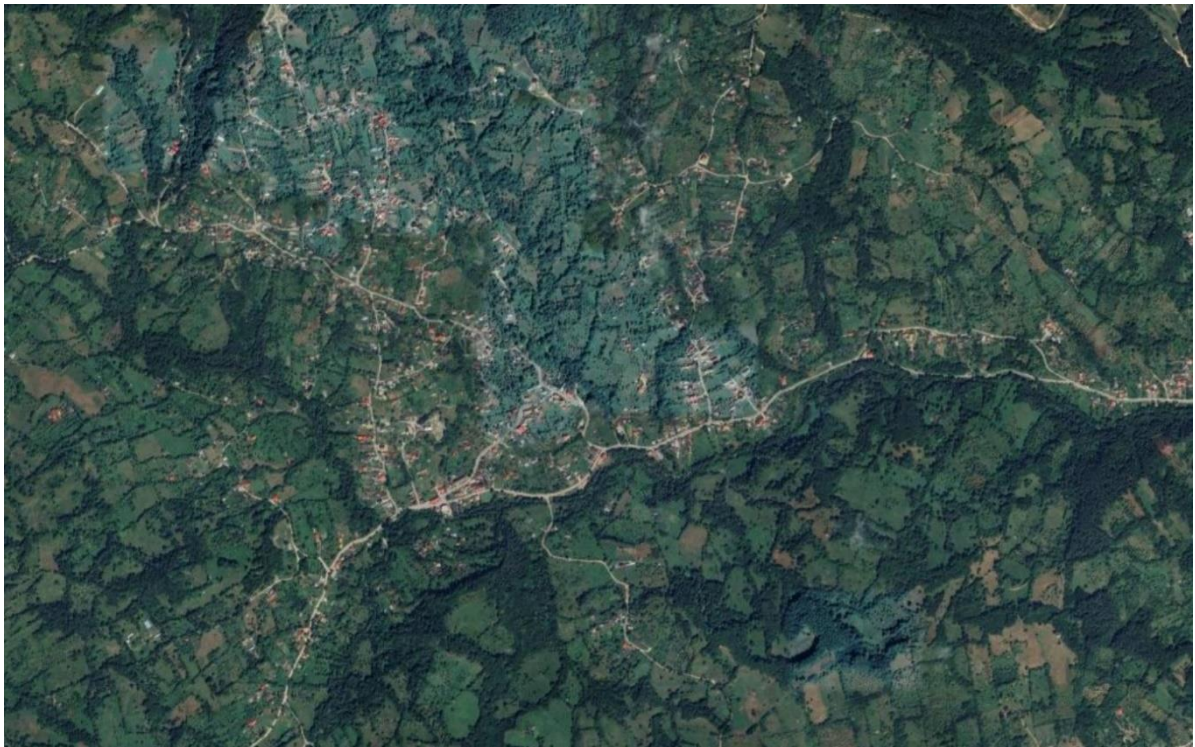

Fig. 0.109 SAT BĂNICEȘTI- DEZVOLTAT TENTACULAR

Fig. 0.110 SAT COTMEANA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Valea Argeşului

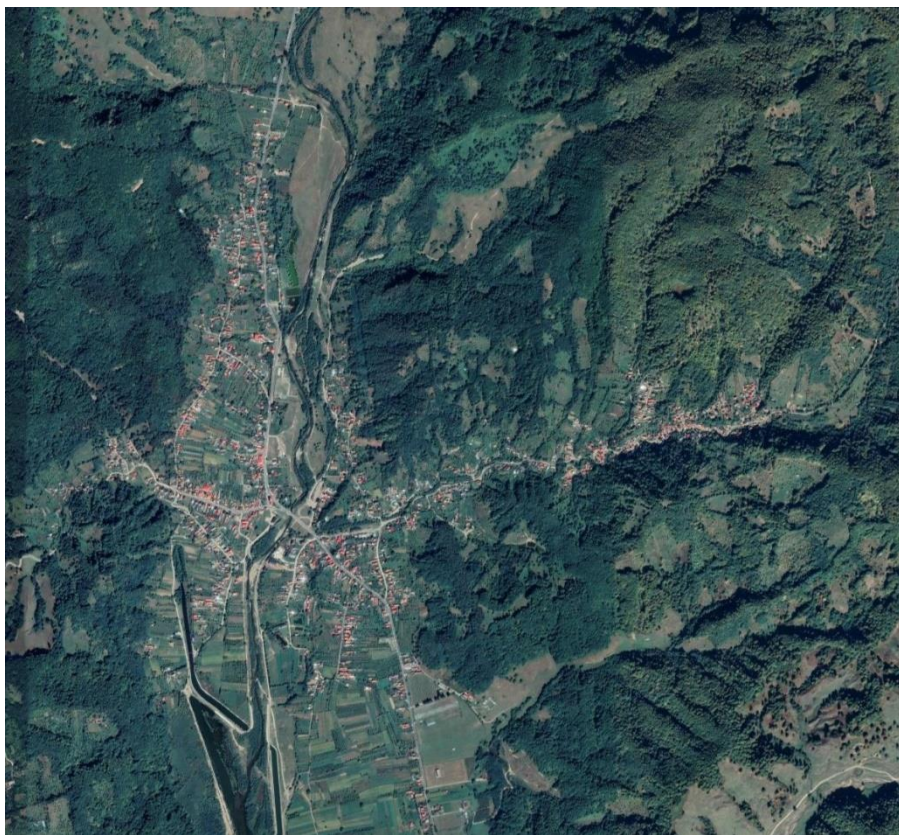
Fig. 0.111 SAT AREFU- DEZVOLTAT RĂSFIRAT

Fig. 0.112 SAT CERBURENI- DEZVOLTAT RISIPIT

Fig. 0.113 SAT FLORIENI- DEZVOLTAT RISIPIT

Fig. 0.114 SAT OEȘTI- DEZVOLTAT TENTACULAR

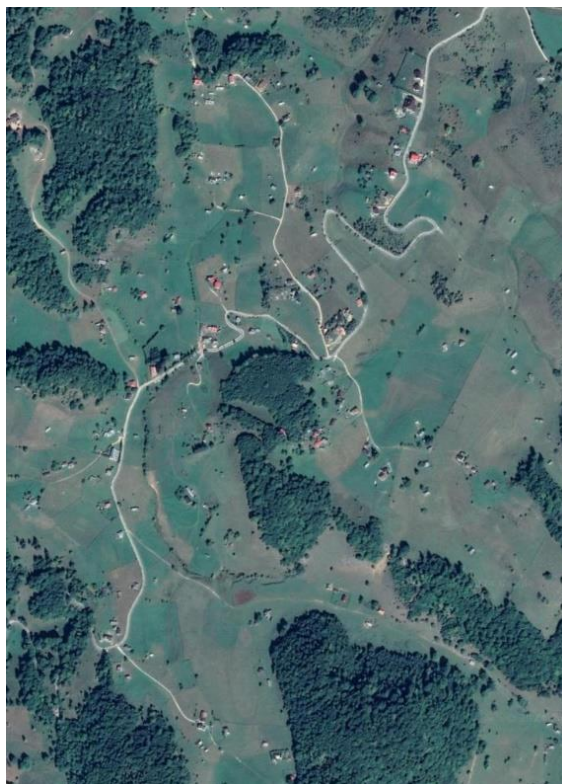

Fig. 0.115 SAT TURBUREA- DEZVOLTAT RISIPIT

Muscele - Culoarul Rucăr-Bran

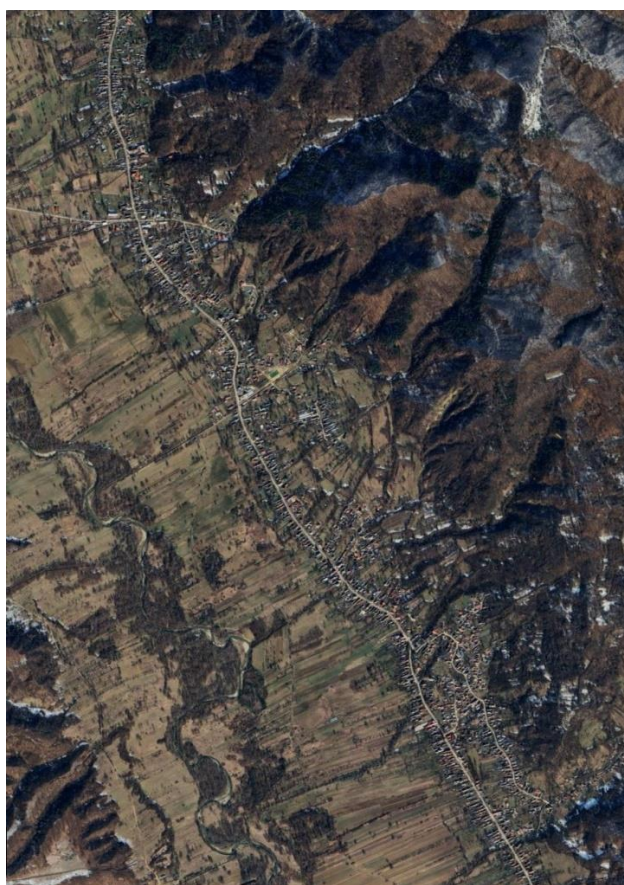

Fig. 0.116 SAT DÂMBOVICIOARA- DEZVOLTARE MIXTĂ- RISIPIT ȘI ÎN LUNGUL DRUMULUI

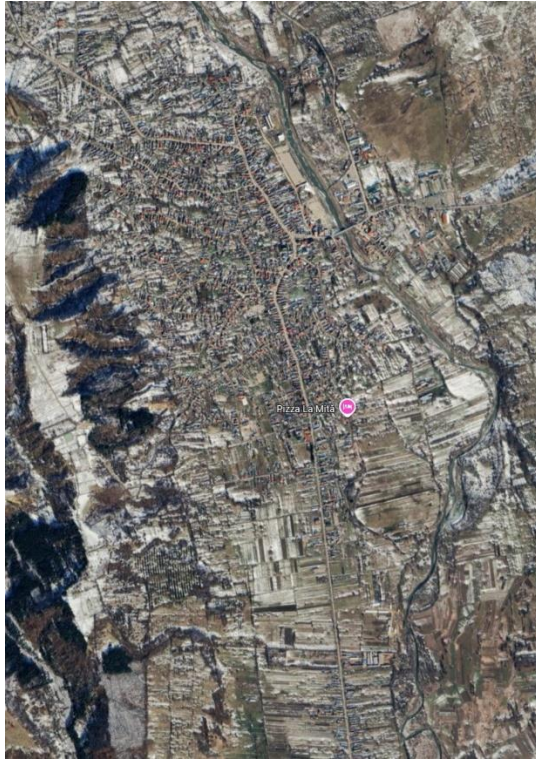

Fig. 0.117 SAT CIOCANU- DEZVOLTAT RISIPIT

Valea Doamnei

Fig. 0.118 SAT COȘEȘTI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Fig. 0.119 SAT DOMNEȘTI- DEZVOLTAT COMPACT- ADUNAT

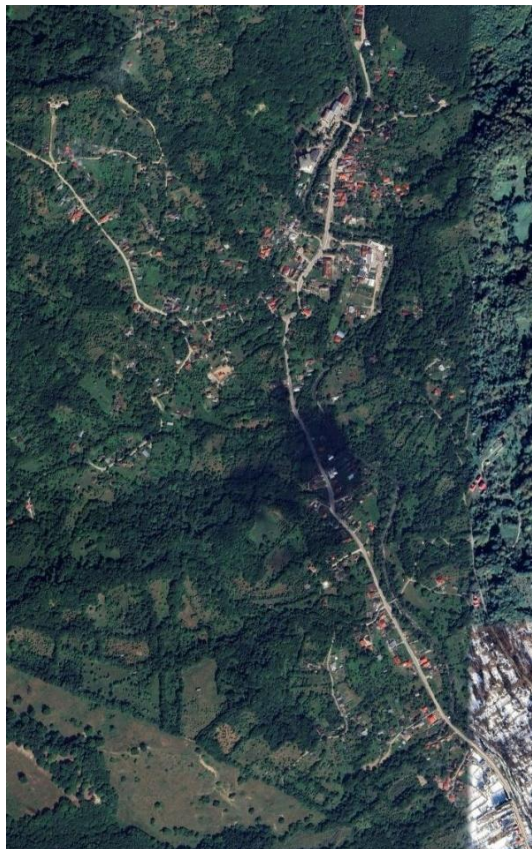

Fig. 0.120 SAT VALEA NANDRII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI/ RÂULUI

Fig. 0.121 SAT VALEA RIZII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Zona de munte – Valea Vâlsanului

Fig. 0.122 SAT BRĂDETU- DEZVOLTAT RISIPIT

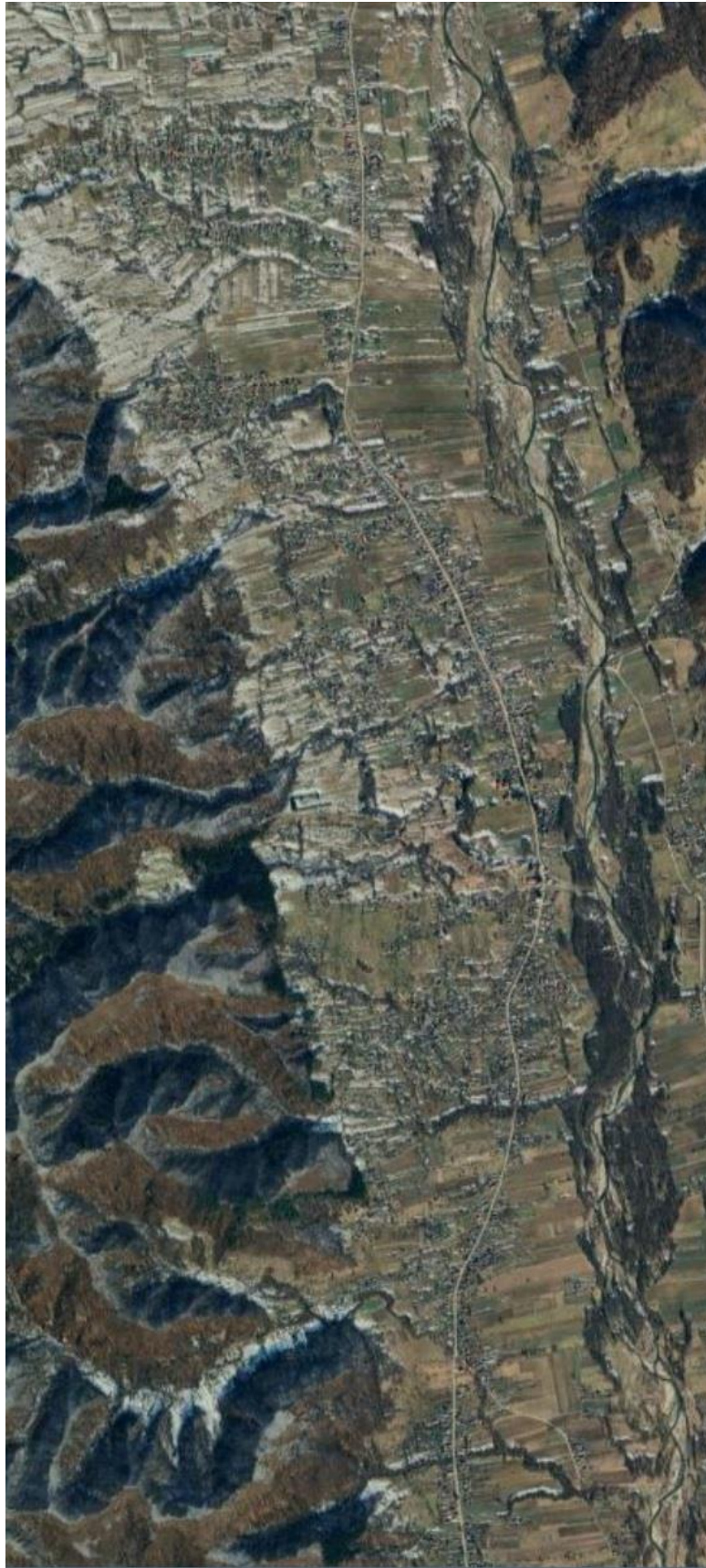
Fig. 0.123 SAT NUÇȘOARA- DEZVOLTAT RISIPIT

Valea râului Brăția- râul Doamnei

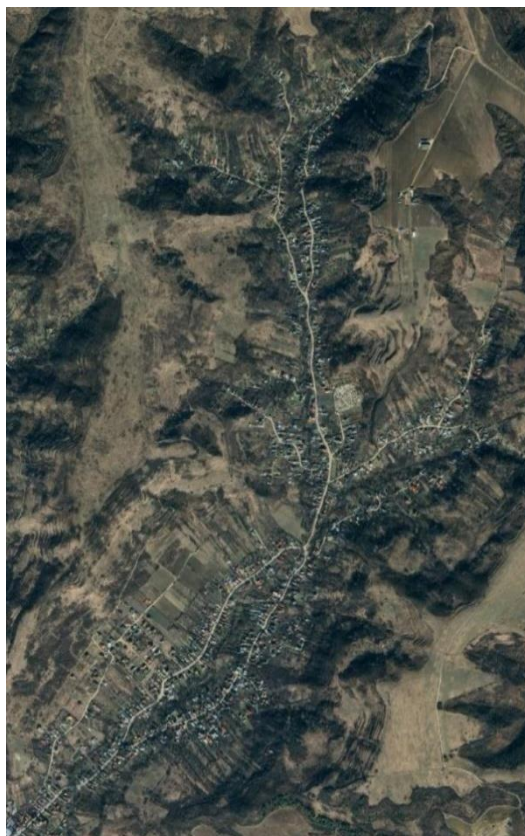

Fig. 0.124 SAT ANINOASA- DEZVOLTAT COMPACT – ADUNAT

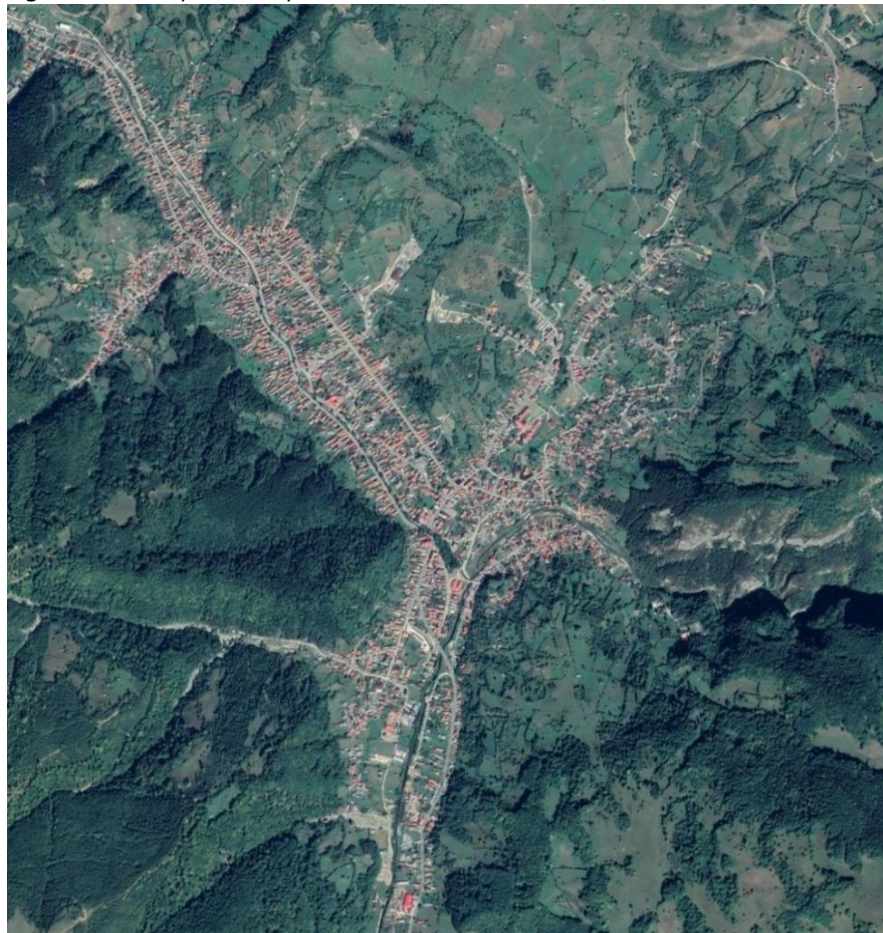
Muscelele

Fig. 0.125 SAT VLADEȘTI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Fig. 0.126 SAT ȘTEFĂNEȘTI- DEZVOLTAT COMPACT, ÎN LUNGUL DRUMULUI

Fig. 0.127 SAT RUCĂR- DEZVOLTARE MIXTĂ- ÎN LUNGUL DRUMULUI ȘI TENTACULAR

Anexa 4. Lista siturilor arheologice din județul Argeș incluse în RAN

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13178.27 2 	Biserica „Sfinții Îngeri” a fostului Schit Buliga din Pitești. Biserica se afla în spatele clădirii fostei Prefecturi a județului Argeș, între aripile ei laterale, la baza celei de-a doua terase a râului Argeș, pe malul său drept.	structură de cult	de edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică, Necropolă	Epoca medievală / 1745-1751, Sec.XVIII - XIX
16935.01 40 	Castrul auxiliar și termele de la Voinești - Măilătoaia/ Malul lui Cocoș. Malul lui Cocoș se află în partea de est a satului Voinești (comuna Lerești), la circa 600 m nord-est de ieșirea din orașul Câmpulung-Muscel.	locuire	așezare militară	Voinești, com. Lerești	Terme, Castru auxiliar	Epoca romană / secolul al II-lea
13506.02 51 	Castrul de epocă romană de la Câmpulung - Jidova. Castru auxiliar avea o poziție strategică la aproximativ 20 km sud de pasul Rucăr-Bran, fiind identificat la sud de cartierul Pescăreasa din municipiul Câmpulung Muscel, pe suprafața unei terase joase, pe malul drept al Râului Târgului, în unctul „Cetate	locuire	așezare militară	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Castru de piatră, șanț de apărare	Epoca romană / sec. III p. Chr.
13506.37 40 	Situl Arheologic de la Câmpulung - Str. Negru Vodă, nr. 76. Situl arheologic se află în partea de sud a municipiului Câmpulung, pe str. Negru Vodă, nr. 76, pe malul drept al Râului Târgului, în vechiul centru istoric al orașului.	locuire; descoperire funerară	așezare; necropolă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	așezare urbană, Necropolă	Epoca medievală, Epoca fierului / sec. XV-XVII p. Chr.
13944.05 4 	Valul de pământ „Troian” de la Albota. Situl se întinde la nord-est de satul Albota, pe câmpul aflat la 500-600 m est față de DN65, având un traseu aproape paralel cu al acestui drum.	locuire	sistem defensiv	Albota, com. Albota	Val de pământ	Epoca romană / Secolele II – III p.Chr.
13944.01	Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” din Albota. Biserica se află în centrul satului Albota, înconjurată de un cimitir, la est de râul Teleorman.	structură de cult	de edificiu religios	Albota, com. Albota	Biserică	Epoca modernă / 1800

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
17227.01	Necropola tumulară din Pădurea Budeasa - sat Brânzari. Situl se întinde pe malul estic al Râului Argeș, în pădurea de la est de satele Budeasa Mare, Rogojina, Gălășești și Valea Mărului, pe dealul cunoscut ca Plaiul Boi sau Pădurea Albeasca și pe Dealul Piperii.	descoperire funerară	tumul	Brânzari, com. Micești	Necropolă tumulară	
17218.01	Fortificația cu val de pământ „Cula Lui Mircea” de la Budeasa Mică - Dealul Văcăreasca. Situat pe platoul de la est de satul Budeasa Mică, pe Dealul Văcăreasca, pe malul stâng al pârâului Budeasa.	locuire	așezare militară	Micești, com. Micești	Turn, Fortificație de pământ	Epoca medievală
17067.02	Necropola tumulară din Pădurea Budeasa, sat Bunești-Punct Albeasca (Plaiu Boi). pe malul estic al râului Argeș, în pădurea de la est de satele Budeasa Mare, Rogojina, Gălășești și Valea Mărului, pe dealul cunoscut ca Plaiul Boi sau Pădurea Albeasca (și pe Dealul Piperii ce are o înregistrare separată în RAN).	descoperire funerară	necropolă	Bunești, com. Mălureni	Necropolă tumulară, pietre de hotar	Epoca modernă / Sec. XVIII-XIX.
19383.02	Descoperirea izolată de epoca bronzului de la Valea Stâniei - Dealul Bisericii. Materialele arheologice au fost descoperite pe dealul de la est de biserica satului Valea Stâniei, în islazul satului, pe malul drept al pârâului Valea Stâniei.	descoperire izolată	artefact	Valea Stâniei, com. Țițești	Așezare	Epoca bronzului / milenii IV-II a. Chr.
19383.01 24 	Situl arheologic de la Valea Stâniei - Vărzărie. Situl se află la vest de DJ 73D, pe terasa dreaptă a râului Argeșel, aproape de vărsarea acestuia în Râul Târgului, în extremitatea de sud a comunei Țițești, satul Valea Stâniei și pe limita de hotar cu orașul Mioveni, cartier Racoviță.	locuire; descoperire funerară	așezare civilă; necropolă	Valea Stâniei, com. Țițești	Așezare, Necropolă tumulară	Epoca medievală, Epoca migrațiilor, Hallstatt, Latène, Epoca bronzului / sec. XVII-XIX, secolul al VI-lea p. Chr., sec. VII-VI a.Chr., sec. II-

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
						IV p. Chr., mil. II a.Chr.
19374.01 2 	Ansamblul Mănăstirii Valea. Mănăstirea este situată în vatra satului Valea Mănăstirii, pe malul drept al pârâului Valea Mănăstirii.	structură cult	de mănăstire	Valea Mănăstirii, com. Țițești	Turn clopotniță, Zid de incintă, Necropolă, Biserică, Ruine chilii	Epoca modernă, Epoca medievală / Sec. XVIII-XIX, sec. XVI-XVIII, 1534, sec. XVI - XIX
19356.03 	Biserica Sf. Nicolae-Hârtești de la Bucșenești-Lotași. Situată în vatra satului Bucșenești-Lotași, lângă cimitir, pe malul stâng al Râului Târgului.	structură cult	de edificiu religios	Bucșenești-Lotași, com. Țițești	Biserică	Epoca medievală / 1532
19356.02 	Ansamblul curții lui Iane Vistiernicul - Bucșenești-Lotași. Ruinele curții lui Iane vistiernicul sunt situate lângă biserică, în zona cimitirului actual, la aproximativ 200 m E de DJ 73.	locuire	așezare civilă	Bucșenești-Lotași, com. Țițești	Curte boierească	Epoca medievală / sec. XVI - XVII
19356.01 	Așezarea Tei de la Bucșenești-Lotași - Dealul Solovanului. Situl arheologic se găsește în partea de sud-vest a satului, parțial suprapus de vatra satului, pe terasa mijlocie a râului Târgului.	locuire	așezare	Bucșenești-Lotași, com. Țițești	Așezare	Epoca bronzului / 1500-1200 a. Chr.
19347.15	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T15. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârâului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.07	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T7. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârâului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.11	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T11. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.					Chr.
19347.16	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T16. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.01	 Necropola tumulară Ferigile-Bârsești de la Țițești - Școală. Necropola este situată în vatra satului Țițești, unde se află școala de 8 ani, pe malul drept al pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga al Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Mormânt de incinerare, Mormânt de incinerare cu urnă, Tumul	Hallstatt / secolul al V-lea a. Chr.
19347.13	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T13. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.12	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T12. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.05	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T5. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.04	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T4. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
19347.03	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T3. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.02	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T2. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului
19347.17	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T17. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.14	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T14. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.18	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T18. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.08	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T8. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.09	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T9. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
19347.06	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T6. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârâului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.10	Tumulul de epoca bronzului de la Țițești - La Pietriș - T10. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrișului), la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârâului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Țițești, com. Țițești	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19258.01	Necropola hallstattiană târzie de la Tigveni - Bălteni. Situl se află la marginea de N a satului.	descoperire funerară	tumul	Tigveni, com. Tigveni	Necropolă tumulară	Hallstatt
19258.02	Ruinele bisericii Sf. Voievozi de la Tigveni-Școala Ajutătoare. Situl se află în curtea Școlii Ajutătoare.	structură de cult	de edificiu religios	Tigveni, com. Tigveni	Biserică	Epoca medievală / sec. XVIII
19221.01	Tell-ul Gumelnița de la Teiu- Siliște - Măgura. Situl se află la Est de localitate, în lunca inundabilă a râului Mozacu.	locuire	așezare civilă	Teiu, com. Teiu	Tell	Eneolitic
19203.01	Așezarea din epoca bronzului de la Valea Calului	locuire	așezare	Valea Calului, com. Șuici	Așezare	Epoca bronzului
19132.02	Tell-ul Gumelnița de la Glavacioc. Situl se află în intravilanul satului, în lunca pârâului Glavacioc, la 65 m nord de malul stâng al acestuia.	locuire	așezare civilă	Glavacioc, com. Ștefan Cel Mare	Tell	Eneolitic
19132.01	Situl Bisericii Buna Vestire a fostei Mănăstiri Glavacioc. Situl se află pe un promontoriu aflat la confluența pâraielor Glavacioc și Balaban	structură de cult	de mănăstire	Glavacioc, com. Ștefan Cel Mare	biserică, mormant, așezare, Zid de incintă,	Epoca modernă, Eneolitic, Epoca medievală / 1840-1843, sec.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
					Chilii, Casă, Turn clopotniță	XV, XVIII, XIX, mijl. sec. XVI, 1482-1495, sec. XVII-XVIII ref. 1841-1844, mijl. sec. XVI ref. 1829, sec. XVII-XVIII ref. 1841-1844
18983.03	Așezarea romană de la Izbășești - Dealul Corbeasca. Localitatea se află pe dealul numit Corbeasca, la nord-est de localitatea Izbășești, la sud de Pădurea Corbeasca. Și la sud-est de castrul roman de la Izbășești.	locuire	așezare	Izbășești, com. Stolnici	așezare	Epoca romană / sec. al III-lea
18983.01 4 	Castellum-ul de epocă romană de la Izbășești - Reduta Albu. Castrul se află pe dealul Corbeasca, la 1,2 km est de localitatea Izbășești, la sud de Pădurea Corbeasca și pe malul stâng al pârâului.	locuire	așezare militară	Izbășești, com. Stolnici	castellum	Epoca romană / secolul al III-lea p. Chr.
18876.01 	Tabăra lui Mihai Viteazu de la Bădeni - Mălăiște. cca. 1 km E de sat, pe un platou	locuire	așezare militară	Bădeni, com. Stoenеști	Tabără militară	Epoca medievală / 1595
18867.03 	Situl arheologic de la Stoenеști - Valea Cetățuia. Situl se află pe platoul de pe malul stâng al Dâmboviței, între Valea lui Coman și Valea Chiliilor (Chitului) și monticolul „Cetățuia”.	locuire; descoperire funerară	așezare; necropolă	Stoenеști, com. Stoenеști	Fortificație, Așezare, Necropolă, Biserică	Latène, Epoca medievală / sec. III - I a.Chr., sec. III - I a. Chr., sec. XIII - XIV
18867.01 	Așezarea și necropola Ferigile-Bârsești de la Stoenеști - Valea Miriuței. Așezarea este localizată la intrarea în sat, spre V, la cca. 700 m de șoseaua Câmpulung - Târgoviște.	locuire; descoperire funerară	așezare; necropolă	Stoenеști, com. Stoenеști	Așezare, Necropolă	Hallstatt

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
18705.01	Movila funerară de la Schitu Golești – Costiță Nord. Situl se află la vest de DN 73, în apropierea unui drum local, într-un teren împrejmuit, pe partea inferioară a dealului Fața Grădiștei, în apropierea limitei administrative la 600 m vest de Râul Târgului. Imediat după podul care duce spre Curtea de Argeș	descoperire funerară	tumul	Costiță, com. Schitu Golești	Tumul	Preistorie
18705.02	Drumul de la Schitu Golești – Fața Grădiștii. Situl se află la vest de DN 73, în apropierea unui drum local, într-un teren împrejmuit, pe partea inferioară a dealului Fața Grădiștei, în apropierea limitei administrative a comunei, la 700 m Vest de Râul Târgului.	cale de comunicație	de drum	Costiță, com. Schitu Golești	Drum	Epoca romană
18590.01 6 	Situl arheologic de epocă romană de la Mârțești - Cetățuia. Situl se află pe dealul aflat între râurile Cotmeana și Cetățuia, la nord-vest de localitatea Lăngești și pe partea stângă a drumului DJ679 dinspre localitatea Săpata.	locuire	așezare militară; așezare civilă	Mârțești, com. Săpata	canabae, castellum, Terme, Castru auxiliar	Epoca romană / secolele al II-lea - al III-lea p. Chr., sfârșitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr., jumătatea secolului al III-lea
18536.15 1 	Tranșeele din Primul Război Mondial de la Rucăr - Dealul Pleașa Posada. Situl se află pe un colț din sud-estul culmei dealului Pleașa Posada, la sud de limita administrativă între comunele Rucăr și Dâmbovicioara.	locuire	sistem defensiv	Rucăr, com. Rucăr	Cuib de mitralieră, Tranșee	Epoca modernă
18536.11	Drumul modern de la Rucăr - Posada. Situl se află la est de drumul național 73, pe cota maximă (în pas).	cale de comunicație	de drum	Rucăr, com. Rucăr	Drum	Epoca modernă, Antichitate Târzie / sec. XIX

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
18536.12	Câmpul de bătălie din Primul Război Mondial de la Rucăr - Posada. Situl se află în pasul Posada, la est de drumul național 73.	câmp de luptă	câmp de luptă	Rucăr, com. Rucăr	Câmp de luptă	Epoca modernă, Epoca medievală / sec. XX
18536.14 1 	Descoperire întâmplătoare de obiecte de podoabă la Rucăr - Dealul Pleșa Posada. Descoperirea s-a realizat în extravilanul satului Rucăr, la 500 m, pe versantul sud-estic al dealului Pleșa Posada (cota maximă în Vârful Pleșei, 1074 m alt.), la sud de limita administrativă între comunele Rucăr și Dâmbovicioara, la 1 km nord-est de burg	Descoperire întâmplătoare	Descoperire de obiecte de podoabă	Rucăr, com. Rucăr	Descoperire izolată	Epoca romană / secolele I-al II-lea p.Chr.
18536.13 1 	Drumul medieval de la Rucăr - Scărișoara. Situl se află în partea de nord a satului Rucăr, la circa 700 m nord-est de burgul roman de la Rucăr.	cale de comunicație	drum	Rucăr, com. Rucăr	Drum	Epoca medievală / secolele al XIV-lea-al XVIII-lea
18536.01 3 	Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr - Scărișoara. Fortificația de la Rucăr a fost construită într-o poziție strategică, la sud de Pasul Bran și la nord de actualul oraș, în lunca pârâului Râușorul.	locuire	așezare militară	Rucăr, com. Rucăr	Castellum	Epoca romană / începutul secolului al II-lea p. Chr.
18536.16 3 	Termele de epocă romană de la Rucăr. Termele se găsesc în partea nordică a localității, la est de Valea Poghina.	locuire	așezare militară	Rucăr, com. Rucăr	Terme	Epoca romană / primul sfert al secolului al II-lea p. Chr.
18518.01 	Așezarea Glina de la Șerbănești- La Fermă. la cca. 2 km S de satul Rociu, la 1 km S de DJ Pitești - Ștefan cel Mare	locuire	așezare	Șerbănești, com. Rociu	Așezare	Epoca bronzului
18313.01	Așezarea din a doua epocă a fierului de la Valea Neniei. Așezarea a fost identificată la nord-est de satul Valea Neniei, pe terasa malului stâng a pârâului Valea Paraschivești. Terasa pe care au	locuire	așezare	Valea Neniei, com. Priboieni	Tezaur monetar, Așezare	Latène / Al treilea sfert al sec. II – ultimul

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	fost făcute descoperirile are 1,2 ha.					sfert al sec. I a.Chr., sec. II – sec. I a.Chr.
18260.01	Mormântul de incinerare de la Albotele - Dealul Mădiu. Mormântul a fost descoperit în extravilanul satului, la vest de acesta, la aproximativ 500 m vest de drumul județean 702, la nord-est de satul Valea Mare, pe drumul de coamă care urcă spre satul Beleți, la est de Valea Gruului, la aproximativ 250 m vest	descoperire funerară	mormânt	Albotele, com. Priboieni	mormânt de incinerare	Epoca migrațiilor
18224.01	Cetatea getică de la Râca - Tudoria. Situl se află amplasat la cca. 5 km sud-est de localitatea actuală Râca, pe un bot de terasă, deasupra văii Bucovului, afluent de pe partea dreaptă a Teleormanului, chiar pe granița dintre județele Argeș și Teleorman, la sud de punctul Fântâna Hoșilor.	locuire	așezare militară	Râca, com. Râca	Cetate de pământ și lemne	Latène / sec. IV-III a.Chr.
18171.01	Așezarea Gumelnița de la Popești - Vârful Măgura. la cca. 860 m de albia actuală a râului Teleorman, la cca. 400 m V de DJ 504 (km 113)	locuire	așezare	Popești, com. Popești	Așezare	Eneolitic
18055.01	Necropola tumulară hallstattiană de la Cepari - Toplița. la N de sat, pe terasa mijlocie a Topologului	descoperire funerară	necropolă	Cepari, com. Poiana Lacului	Necropolă tumulară	Hallstatt
17897.01	Ansamblul curților boierești medievale de la Retevoiești - Siliște. la 1 km N de sat	structură de cult	de edificiu religios	Retevoiești, com. Pietroșani	Incintă, Biserică	Epoca medievală / sec. XV - XVI
17897.02	Situl arheologic de la Retevoiești - Cotul Mătușii. la E de sat, pe terasa Văii Diaconului și Văii Crucii	locuire	așezare	Retevoiești, com. Pietroșani	Așezare	Eneolitic, Epoca bronzului
17735.01	Așezarea și necropola de tip Chilia-Militari de la Negrași	locuire;	așezare;	Negrași,	Necropolă,	Latène / sec. II-

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
		descoperire funerară	necropolă	com. Negrași	așezare	IV
17600.01 	Tell-ul Gumelnița de la Zidurile - Măgura. Situl se află la 800 m Nord - Nord-Est de sat, în lunca pârâului Dâmbovnic, la cca. 700 m E de cursul actual al acestuia	locuire	așezare civilă	Zidurile, com. Mozăceni	Tell	Eneolitic
17566.01	Așezarea de la Smeura - La Rogoaze. Așezarea este amplasată la circa 0,5 km sud față de DJ 703E și la aproximativ 1,5 km nord față de DN 67B. Totodată, aceasta este încadrată de râul Albota la sud, pârâul și lacul Rogoz la vest, iar la nord de Valea Taomirului.	locuire	așezare	Smeura, com. Moșoaia	așezare	Epoca bronzului / sec. I î. Hr. - I d. Hr., 1700-1400 î. Hr.
17520.01 	Biserica din Ciocănăi „Sf. Nicolae” și „Adormirea Maicii Domnului”. Biserica este situată pe valea râului Teleorman, la intrarea în satul Ciocănăi.	structură de cult	edificiu religios	Ciocănăi, com. Moșoaia	Biserică	Epoca modernă
17502.04	Tumulul de la Moșoaia - Drumul Morii. Tumulul este situat pe drumul de legătură 163 dintre satul Ciocănăi și Moșoaia, la aproximativ 250 m dinspre Ciocănăi și la 50 m de drum, pe partea stângă.	descoperire funerară	tumul	Moșoaia, com. Moșoaia	Tumul	Latène
17502.03	Necropola de la Moșoaia - Pădurea Moșoii. Necropola este situată la intrarea în satul Moșoaia, dinspre Smeura, de o parte și de alta a drumului național 67B; la aproximativ 500 m de pârâul Murbea.	descoperire funerară	necropolă	Moșoaia, com. Moșoaia	Necropolă	Latène
17502.01	Așezarea de la Moșoaia - Gura Lacului. Așezarea este amplasată la circa 1,5 km vest și sud de DN 67B, aproape de limita administrativă dintre comunele Moșoaia și Poiana Lacului.	locuire	așezare	Moșoaia, com. Moșoaia	așezare	Epoca bronzului / 2200-1700 î. Hr., sec. I î. Hr. - I d. Hr.
17502.02	Biserica de la Moșoaia „Cuvioasa Paraschiva” - Piscul Moșului. Biserica este situată pe valea râului Teleorman, la jumătatea	structură de cult	edificiu religios	Moșoaia, com.	Biserică, cruce	Epoca modernă

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	drumului ce leagă satul Moșoaia de satul Lăzărești.			Moșoaia		
17414.05 2 	Cimitirul de secol al XVIII-lea de la Surdulești. Situl se află în intravilanul satului Surdulești, în apropiere de locul unde pârâul Burdea intră în sat, lângă proprietatea cu numărul 116 de pe strada Cazacilor, pe colina înaltă situată la aproximativ 100 m sud de pârâul Burdea.	descoperire funerară	cimitir	Surdulești, com. Miroși	Necropolă	Epoca modernă / Sec. XVIII
17414.04 2 	Tell-ul eneolitic de la Surdulești - Movila de la Eleșteu. Tell-ul se află în partea de est a satului, la 30 m sud est de podul comunal, pe malul stâng al râului Burdea, la aproximativ 10 m vest de acesta, mărginit în partea de est de o zonă mlăștinoasă.	locuire	așezare civilă	Surdulești, com. Miroși	Așezare	Eneolitic / Mileniul V a.Chr
17414.01 3 	Situl arheologic de la Surdulești - Valea Bălăcelului. Situl se află la 6 km vest de sat, în punctul „Bălăcel”, pe Valea Bălăcelului, de-o parte și de alta a drumului de câmp ce leagă satul Surdulești de comuna Tufeni, în lunca pârâului Bălăcel, pe prima terasă a acestuia.	locuire	așezare	Surdulești, com. Miroși	Așezare	Latène, Epoca bronzului, Epoca medievală / sec. X - XI
17414.03 2 	Așezarea eneolitică de la Surdulești - Pietriș. Situl se află în apropiere de limita de est a comunei Miroși cu localitatea Râca, la sud-vest de „Pădurea Bălțată”, la nord de terenurile agricole „La Cumpărători”, la aproximativ 500 m est de „Pârâul Câinelui” și la aproximativ 100 m est de un lac apr	locuire	așezare	Surdulești, com. Miroși	Așezare	Eneolitic / Mileniul V a.Chr.
17389.01 	Ansamblul curților boierești de la Suslănești - Hoboia. La 200 m S față de extremitatea E a satului	structură de cult	edificiu religios	Suslănești, com. Mioarele	incintă, Biserică	Epoca medievală / sec. XV
17307.02 1 	Movila funerară de la Valea Bradului - Movila Crucioiu. Movila se află la 150 m nord de principalul drum de acces spre Dealul Crucioiu, pe panta vestică a Văii Târgului, la 167 m mai sus decât nivelul corespondent al văii (Târgului), în partea superioară a	descoperire funerară	tumul	Valea Bradului, com. Mihăești	Movilă funerară	Preistorie

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	pantei, la 50 m mai jos decât cota maximă a dealului (					
17307.03 1 	Fortificația romană de la Valea Bradului—Incinta Crucioiu. Situl se află imediat la nord de principalul drum de acces spre Dealul Crucioiu, pe panta vestică a Văii Târgului, la 158 m mai sus decât nivelul corespondent al văii (Târgului), în partea superioară a pantei, la 60 m mai jos decât cota maximă a dealului	fortificație provizorie	tabără militară	Valea Bradului, com. Mihăești	castru de marș	Epoca romană / sec. II
17245.01 	Castrul și limes-ul de la Purcăreni - Poiana Leana lui Nica. Situl se află în „Poiana Leana lui Nica”, pe malul drept al Râului Doamnei, la intersecția șoselei Pitești-Câmpulung cu șoseaua spre Purcăreni.	locuire	așezare militară	Purcăreni, com. Micești	Limes, Castru	Epoca romană / sec. II - III, sec. II-III
17067.01	Necropola tumulară din prima epoca a fierului de la Bunești - Guia. Necropola se află în extravilanul satelor Bunești și Valea Mărului, la sud-est de satul Bunești, la 500 m sud-vest față de Balastiera Zărnești, pe tarlăua dintre DJ 7031 (Mălureni-Brădetu) și râul Vîlsan, pe malul vestic al râului Vâlsan, pe terasa inunda	descoperire funerară	necropolă	Bunești, com. Mălureni	Necropolă tumulară	Latène / sec. VII-VI a.Chr.
16999.01	Așezarea romană de la Lăngești - Nord. Așezarea se găsește la confluența pârâurilor Cotmeana și Valea Cetății, la sud de castrul de la Mârțești și pe partea dreaptă a drumului care vine de la Săpata, DJ679.	locuire	așezare	Lăngești, com. Lunca Corbului	Așezare	Epoca romană / sec. II - III
16999.02	Turnul roman de la Lăngești - Valea Cetății. Așezarea se găsește pe malul pârâului Valea Cetății, la nord-est de castelele de la Mârțești și pe partea dreaptă a drumului care vine de la Săpata, DJ679, la nord-nord est de localitatea Lărgești.	locuire	sistem defensiv	Lăngești, com. Lunca Corbului	Turn	Epoca romană / sec. al III-lea
16917.01 	Ruinele bisericii medievale de la Lerești. În centrul satului	structură de cult	de edificiu religios	Lerești, com. Lerești	Biserică	Epoca medievală / sec. XV
16917.02	Castrul de marș de la Lerești - Dealul Trandafir. Situl se află pe	locuire	așezare	Lerești, com.	Castru de	Epoca romană /

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	culmea muntelui care urcă de la Dealul Voinești, spre nord (Dealul Pietros, Piana fetelor, etc), în stânga drumului de plai, lângă limita administrativă a comunei, între Valea Trandafir (la sud) și Valea lui Pătru (la nord), la 1,6 km est		militară	Lerești	marș	început de sec. II
16640.01	Turnul roman de la Martalogi – Valea Leru Mic 1. Turnul roman se găsește la sud-est de localitatea Martalogi, pe valea pârâului Valea Leru Mic.	locuire	sistem defensiv	Martalogi, com. Hârsești	Turn	Epoca romană / Sec. al III-lea
16640.03	 Traseul Brazdei lui Novac de la Urlueni - segmentul Hârsești. Valul se găsește la est și nord-est de localitatea Urlueni, pe teritoriul comunelor Hârsești și Bârla.	locuire	sistem defensiv	Martalogi, com. Hârsești	Val	Sec. III p. Chr.
16640.02	Turnul roman de la Martalogi – Valea Leru Mic 2	locuire	sistem defensiv	Martalogi, com. Hârsești	Turn	Epoca romană / Sec. al III-lea
16560.02	 Fortificația de refugiu de la Godeni - Coasta Popii. Fortificația se află pe dealul care separă văile Bughea (vest) și Târgului (est), la vest de drumul de plai și imediat la est de o carieră mare, abandonată, în dreptul toponimului Coasta Popii, pe cumpăna apelor între Valea Târgului (la est) și Bughea (la	fortificație	fortificație de refugiu	Godeni, com. Godeni	Fortificație de refugiu	Preistorie
16560.01	Necropola tumulară de la Godeni. Situl arheologic se află pe izlazul comunei Godeni, în extremitatea de nord-est a localității, foarte aproape de hotarul cu orașul Câmpulung (cartierul Mărcuș), la circa 500 m vest de intersecția străzii Mărcuș cu strada str. Drăcești și la nord de Valea	descoperire funerară	tumul	Godeni, com. Godeni	Movilă	Epoca bronzului
16463.01	 Ruinele curții boierești și biserica medievală de la Domnești - Siliște. Lângă șoseaua spre Câmpulung (ferma IAS), în sat, lângă casa Negulici	locuire civilă	curte boierească și biserică	Domnești, com. Domnești	Biserică, Zid de incintă	Epoca medievală / sec. XVI
16445.15	Tumulul de la Furești - T15. Tumulul face parte dintr-o	descoperire	tumul	Furești, com.	Tumul	Epoca

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	funerară		Dobrești		bronzului
16445.04	Tumulul de la Furești - T4. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.09	Tumulul de la Furești - T9. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.10	Tumulul de la Furești - T10. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.11	Tumulul de la Furești - T11. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.12	Tumulul de la Furești - T12. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu					
16445.08	Tumulul de la Furești - T8. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.14	Tumulul de la Furești - T14. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.16	Tumulul de la Furești - T16. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.17	Tumulul de la Furești - T17. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.18	Tezaurul monetar roman de la Furești - Pădurea Furescă. Tezaurul a fost găsit pe teritoriul necropolei alcătuită din 17 tumuli, cu înălțimi variabile de până la 1 m, aparținând foarte probabil epocii bronzului, concentrați în două zone distincte pe marginea unui vechi drum ce străbate Pădurea Furescă de la n	descoperire izolată	tezaur	Furești, com. Dobrești	Tezaur monetar	Epoca romană / Sec. I a.Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16445.13	Tumulul de la Furești - T13. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.01 1 	Tumulul de la Furești - T1. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.03	Tumulul de la Furești - T3. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.19	Depozitul de unelte de la Furești - Dealul Nițului. Descoperirea a fost făcută în extravilanul satului Furești, la aproximativ 500 m vest de Poiana cu Pruni, la aproximativ 400 m est de vatra satului Furești, la nord de Pădurea Fureasca, la sud de drumul forestier care pornește din Furești și la aproximati	descoperire izolată	depozit	Furești, com. Dobrești	Depozit de unelte	sec. II a. Chr. - I p. Chr.
16445.02	Tumulul de la Furești - T2. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.05	Tumulul de la Furești - T5. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o	descoperire funerară	tumul	Furești, com.	Tumul	Epoca bronzului

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu			Dobrești		
16445.06	Tumulul de la Furești - T6. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16445.07	Tumulul de la Furești - T7. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Furești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16436.06	Tumulul de la Dobrești - T5. Tumulul se află în extravilanul satului Dobrești, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz și la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobrești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16436.07	Tumulul de la Dobrești - T6. Tumulul se află în extravilanul satului Dobrești, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz și la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobrești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16436.08	Tumulul de la Dobrești - T7. Tumulul se află în extravilanul satului Dobrești, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz și la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobrești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16436.05	Tumulul de la Dobrești - T4. Tumulul se află în extravilanul	descoperire	tumul	Dobrești,	Tumul	Epoca

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	satului Dobrești, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz și la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	funerară		com. Dobrești		bronzului
16436.04	Tumulul de la Dobrești - T3. Tumulul se află în extravilanul satului Dobrești, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz și la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobrești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16436.03	Tumulul de la Dobrești - T2. Tumulul se află în extravilanul satului Dobrești, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz și la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobrești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16436.02	Tumulul de la Dobrești - T1. Tumulul se află în extravilanul satului Dobrești, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz și la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobrești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16436.09	Tumulul de la Dobrești - T8. Tumulul se află în extravilanul satului Dobrești, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz și la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobrești, com. Dobrești	Tumul	Epoca bronzului
16436.01 	Așezarea Tei de la Dobrești - La Movile. pe izlazul din dealul satului, la E de sat, la hotarul dintre Dobrești și Furești	locuire	așezare	Dobrești, com. Dobrești	Tumul, Așezare	Necunoscută, Epoca bronzului
16392.03 1 	Fortificația preistorică de refugiu de la Piscani - Dealul Iudei Sud. Deasupra satului, spre nord, se află o fermă, iar la cca 150 m nord, urmând linia muchiei dealului, se află această împrejmuire, ca urme tipice ale unei palisade (modeste).	fortificație refugiu	de fortificație de culme	Piscani, com. Dârmănești	Fortificație de refugiu	Preistorie

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	Terenul este greu accesibil, spre est existând o râpă verticală, iar zona de sud-est					
16392.01 	Ruinele conacului logofătuului Vlaicu Piscanu de la Piscani - Dealul Iudei	locuire	așezare civilă	Piscani, com. Dârmănești	Conac, Incintă	Epoca medievală / sec. XVI
16383.02	Fortificația de culme de la Negreni - Dealul Iudei (vârf). Situl a fost identificat în vârful Dealului Iuda, în stânga Râului Doamnei, înainte de confluența cu Râul Târgului. Se află pe culmea care urcă încet, din satul Piscani, spre nord. Este cota cea mai mare din zonă, la 900 m est de satul Negreni (în linie	fortificație refugiu	de fortificație de culme	Negreni, com. Dârmănești	Fortificație de refugiu	Preistorie
16383.01	Situl Bisericii Sf. Voievozi din Negreni. În partea de est a satului Negreni, pe drumul județean 731, în partea de sud a Văii Râul Doamnei	structură cult	de edificiu religios	Negreni, com. Dârmănești	biserică	Epoca medievală, Epoca modernă / 1798, 1816-1818
16356.02 	Ruinele cetății Oratia și ale hanului medieval de la Podu Dâmboviței. Cetatea se află pe Dealul Sasului, la 1,5 km N de sat, la cca 250 m E de șoseaua Câmpulung-Brașov.	locuire	așezare civilă	Podu Dâmboviței, com. Dâmbovicioara	Han, Cetate	Epoca medievală / sec. XVIII, sec. XIV
16356.10	Tranșee din Primul Război Mondial de la Dâmbovicioara - Posada. Situl se află în pasul Posada, la est de drumul național 73.	locuire	sistem defensiv	Podu Dâmboviței, com. Dâmbovicioara	Tranșee	Epoca modernă

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16356.09	Drumul antic de la Podu Dâmboviței - Oratea. Situl se află la la SE de cetatea Oratea, la sud de „platoul de est”.	cale de comunicație	drum	Podu Dâmboviței, com. Dâmbovicioara	Drum	Epoca romană / sec. II p.Chr.
16356.05	Drumul medieval de la Podu Dâmboviței - Oratea. Situl se află la SV și NV de cetatea Oratea.	cale de comunicație	drum	Podu Dâmboviței, com. Dâmbovicioara	Drum	Epoca medievală
16338.02 1 	Fortificația de refugiu de la Dâmbovicioara - Valea Urdii. Situl se află pe vârful cu cota 1131 m aflat imediat la NE de cătunul Valea Urdii și la sud de valea superioară a Muierii.	fortificație	fortificație de refugiu	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara	Fortificație cu dublă palisadă	Preistorie
16338.05	Ruine de clădiri de la Dâmbovicioara – Podu Găvenii. Situl se află aproape de fundul Văii Seci, dar nu în poziție inundabilă, la 70 de metri de fosta graniță, pe vechiul drum care lega Muntenia de Transilvania.	locuire	așezare civilă	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara	Tabără pentru carantină	Epoca modernă / sec. XIX
16338.04	Ruinele hanului de la Dâmbovicioara – Valea Seacă. Situl se află în partea superioară a Văii Seci, pe aliniamentul vechiului drum între Muntenia și Transilvania, aproape de fundul văii, dar nu în poziție inundabilă, pe vechea rută de traversare a pasului, la 500 m SV de graniță și 450 m nord de actuala șo	locuire	așezare civilă	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara	Clădire	Epoca modernă / sec. XIX
16338.01	Fortificația din Primul Război Mondial de la Dâmbovicioara – Dealul Sasului. Situl se află pe culmea dealului Sasului și pe pantele sale nordice, la sud de Drumul Național (DN 73), la nord de Valea Cheii și la sud de Valea superioară a Ocățiiilor.	construcție militară	fortificație	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara	fortificație	1915-1916

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16301.01	Tumulul de epoca bronzului de la Davidești - La Pietriș - T1. Situat pe culmea dealului de la sud de sat, la vest de Valea Grădinii și Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a pârăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Conțești, com. Davidești	Tumul	Epoca bronzului
15992.01 	Situl Bisericii Buna Vestire a fostei mănăstiri Cotmeana	structură de cult	de mănăstire	Cotmeana, com. Cotmeana	Construcție, Turn clopotniță, Zid de incintă, Biserică, Chilii	Epoca medievală / sec. XIV - XVII, sec. IV-XVII, sec. XIV-XVII, ante 1388; 1777, sec. XVI
15992.02 11 	Așezarea Gumelnița de la Cotmeana - Dulercea. Situl este amplasat pe un promontoriu, la circa 540-550 m altitudine.	locuire	așezare	Cotmeana, com. Cotmeana	așezare	Eneolitic
15858.01 	Așezarea medievală de la Corbșori - Coasta Frumoasă - Cârstienești. la 400 m N de sat, la 500 m E de râul Doamnei, la 500 m de șoseaua Corbi - Corbșori	locuire	așezare	Corbșori, com. Corbi	Așezare	Epoca medievală / sec. XV
15778.02	Biserica și necropola de sec. XVIII de la Bucșenești	structură de cult; descoperire funerară	de edificiu religios; necropolă	Bucșenești, com. Corbeni	Necropolă, Biserică	Epoca medievală / sec. XVI, sec. XVIII - XIX
15457.01 5 	Situl arheologic medieval de la Cicănești-Săliște. Situl se află în partea de nord a satului Bărăști	structură de cult; descoperire funerară	de edificiu religios; necropolă	Cicănești, com. Cicănești	Cimitir, Biserică	Epoca medievală / sec. XV-XVI
15439.01	Zidul de baraj de epocă medievală de la Valea Cetățuia - Colțul Doamnei. Zidul se află în marginea sudică a satului Valea	locuire	sistem defensiv	Valea Cetățuia,	zid de baraj	Epoca medievală

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	Cetățuia, pe malul drept al Dâmboviței, imediat la est de drumul național Târgoviște-Câmpulung și imediat la nord de ramificația spre Valea Cetățuia și Valea Chiliilor, pe terasa de sub Colțul Doamnei.			com. Cetățeni		
15411.02 	Cetatea hallstattiană de la Cetățeni - Grigoroaia. la V de sat	locuire	așezare civilă	Cetățeni, com. Cetățeni	Cetate de pământ	Hallstatt
15180.02 	Ansamblul mănăstirii medievale Râncăciov. Pe valea râului Râncăciov, în zona de est a satului Cârstieni, la 7 km de Nord de autostrada Pitești -București	structură cult	de mănăstire	Râncăciov, com. Călinești	Turn, Chilii, Anexe, Biserică de lemn, biserică	Epoca medievală, Epoca modernă / sec. XV - sec. XIX, 1481-1485, 1647-1648, 1847-1848
15180.01 	Situl arheologic de la Râncăciov - Dealul Olarului. la cca. 500 m V de școala din Râncăciov	locuire	așezare	Râncăciov, com. Călinești	Așezare	Epoca medievală, Eneolitic, Hallstatt, Latène, Epoca bronzului / sec. XIV
15162.01 	Ruinele bisericii de lemn medievale Adormirea Maicii Domnului de la Gorganu. În fostul sat Gorganu de Jos, la marginea de vest a localității.	structură cult	de edificiu religios	Gorganu, com. Călinești	Biserică de lemn	Epoca medievală / sec. XVII - XVIII

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
15126.01 	Biserica și necropola de la Călinești - Dealul Bisericii	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Călinești, com. Călinești	Necropolă, Biserică	Epoca medievală / sec. XVIII
15000.01 	Ruinele bisericii de la Ionești - Dealul Ioneștilor. lângă șoseaua Pitești - Alexandria, la 200 m S de intersecția spre Tomșanca, în curtea bisericii actuale.	structură de cult	edificiu religios	Ionești, com. Buzoești	Biserică	Epoca medievală / sec. XVIII
14913.02	Necropola Tumulară din Pădurea Budeasa - sat Valea Mărului. Situl se întinde pe malul estic al Râului Argeș, în pădurea de la est de satele Budeasa Mare, Rogojina, Gălășești și Valea Mărului, pe dealul cunoscut ca Plaiul Boi sau Pădurea Albeasca și pe Dealul Piperii.	descoperire funerară	tumul	Valea Mărului, com. Budeasa	Necropolă tumulară	
14913.01	Necropola tumulară din prima epocă a fierului de la Bunești - Guia. Situl arheologic se află în extravilanul satelor Bunești și Valea Mărului, aflându-se la limita dintre localități, la sud-est de satul Bunești, la 500 m sud-vest față de Balastiera Zărnești, pe tralaua dintre DJ 703I (Mălureni-Brădetu) și râul Vîlsan. Sit	descoperire funerară	tumul	Valea Mărului, com. Budeasa	Necropolă tumulară	Hallstatt / sec. VII-VI î.Hr.
14897.02	Locuirea medievală târzie de lângă biserică „Sfântul Nicolae” Gălășești. În vatra satului Gălășești, la sud-vest de biserică Sf. Nicolae, la aproximativ 1 km est de râul Argeș, lângă pârâul Valea Satului.	locuire	așezare	Gălășești, com. Budeasa	descoperire izolată	Epoca medievală / Sec. XVIII-XIX, Sec. XVII-XIX
14879.01	Fortificația cu val de pământ „Cula Lui Mircea” de La Budeasa Mică-Dealul Văcăreasca. Situl se află pe platoul de la est de satul Budeasa Mică, pe Dealul Văcăreasca, pe malul stâng al pârâului Budeasa.	locuire militară	fortificație de pământ	Budeasa Mică, com. Budeasa	Fortificație de pământ, Turn	Epoca medievală
14860.03	Ansamblul Conacului Budișteanu de la Budeasa Mare. Ansamblul este situat în partea de sud a satului Budeasa Mare,	locuire	așezare civilă	Budeasa Mare, com.	Conac	Epoca modernă,

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	pe DJ 703K, pe malul stâng al Argeşului.			Budeasa		Epoca medievală / 1762, ref. 1870; sec. XVI - XIX, 1598
14860.02	Necropola Tumulară din Pădurea Budeasa - sat Budeasa Mare. Situl se întinde pe malul estic al Râului Argeş, în pădurea de la est de satele Budeasa Mare, Rogojina, Gălăşeşti şi Valea Mărului, pe dealul cunoscut ca Plaiul Boi sau Pădurea Albeasca şi pe Dealul Piperii.	descoperire funerară	tumul	Budeasa Mare, com. Budeasa	Necropolă tumulară, Pietre de hotar	Sec. XVIII-XIX
14860.04 	Mormintele Budiştenilor de la Budeasa. În incinta bisericii "Adormirea Maicii Domnului"	descoperire funerară	mormânt de inhumaţie	Budeasa Mare, com. Budeasa		Epoca modernă / sec. XVIII-XX
14566.01 	Sectorul Limesului Transalutan de la Urlueni. Valul se găseşte în partea de nord-est a localităţii şi reprezintă continuarea dinspre nord a frontierei romane.	locuire	sistem defensiv	Urlueni, com. Bârla	Val	Epoca romană / sec. I-III p. Chr.
14566.05	Turnul roman de la Urlueni - Valea Murgu 1. Turnul se află la nord-nord-est de localitatea Urlueni, pe valea Murgu.	locuire	sistem defensiv	Urlueni, com. Bârla	Turn	Epoca romană / sec. II - III
14566.06	Turnul roman de la Urlueni - Valea Murgu 2. Turnul se află la nord-nord-est de localitatea Urlueni, pe valea Murgu.	locuire	sistem defensiv	Urlueni, com. Bârla	Turn	Epoca romană / Sec. II-III
14566.02 	Traseul Brazdei lui Novac de la Urlueni - segmentul Bârla. Urmele valului au fost identificate la est şi nord-est de localitatea Urlueni, pe teritoriul comunelor Bârla şi Hârseşti.	locuire	sistem defensiv	Urlueni, com. Bârla	Val	Epoca romană / sec. III

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
14478.01 4 	Situl arheologic de epocă romană de la Afrimești - La Cetate. Situl arheologic se găsește la situat la nord-vest de satul actual, pe o colină, pe malul drept al pârâului Cotmeana, în punctul „la Cetate” sau „la Urloaie”.	locuire	așezare militară	Afrimești, com. Bârla	castellum, așezare, Castru auxiliar	Epoca romană / al treilea sfert al secolului al III-lea p.Chr., secolul al III-lea p. Chr.
14478.03	Așezarea romană de la Afrimești - Luncă. Așezarea romană de află la nord-est de castrul mare de la Afrimești și la nord de localitatea Afrimești.	locuire	așezare	Afrimești, com. Bârla	așezare	Epoca romană / secolele al II-lea-al III-lea
14469.01 	Fortificația Brazda lui Novac de Nord - Bârla. Valul de pământ se găsește la N de sat, către Mozăceni.	locuire	fortificație	Bârla, com. Bârla	Fortificație Liniară	Epoca post-romană / sec. IV
14414.01 	Ruinele bisericii medievale de la Berevoiești. În incinta bisericii cu hramul „Intrarea în Biserică”	structură de cult	edificiu religios	Berevoiești, com. Berevoiești	Biserică	Epoca medievală / sec. XVI
14290.01 	Ruinele curții lui Mareș Băjescu de la Băjești	locuire	așezare civilă	Băjești, com. Bălilești	Casă, Cimitir, Zid de incintă cu turnuri, Biserică, construcție	Epoca medievală / sec. XVII, 1666
14236.01 	Ansamblul mănăstirii medievale de la Tutana	structură de cult	mănăstire	Tutana, com. Băiculești	Zid de incintă, Biserică, Turn clopotniță, necropola, ruine chilii	Epoca medievală / sec. XVI, sf. sec. XV, ref. 1582, 1778, 1837, 1582-

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
						1588, sec. XV-XVI, sec. XVI-XVIII, sf. sec. XIV - înc. sec. XV
14076.01 1 	Ruinele cetății Poenari de la Căpățânenii Ungureni. Cetatea se află în partea de nord a localității și la sud de lacul Vidraru.	locuire	așezare civilă	Căpățânenii Ungureni, com. Arefu	Cetate, construcție, Amenajări defensive pe monticol, Donjon	Epoca medievală / sec. XIV, modificări sec. XV, sec. XIV-XV
14003.01 	Ansamblul mănăstirii fortificate de la Aninoasa. Situl este localizat în partea central-estică a localității Aninoasa, pe malul stâng al râului Bratia, la aproximativ 200 de metri est de intersecția drumurilor DJ732B și DC304.	structură de cult	de mănăstire	Aninoasa, com. Aninoasa	Zid de incintă, Chilii, Casă, Biserică, Turn clopotniță	Epoca modernă, Epoca medievală / 1722-1729, 1677, 1677-1729, 1773
13980.01	Turnul roman de la Mareș - Grădiștea. Turnul se află la margine sud-vestică a localității Mareș, pe malul stâng a Teleormanului.	locuire	sistem defensiv	Mareș, com. Albota	Turn	Epoca romană / sec III
13953.01	Drumul de la Cerbu - Pădurea Pârveu Roșu. Drumul se află la sud-est de localitatea Cerbu, pe malul stâng a râului Teleorman.	cale de comunicație	de drum	Cerbu, com. Albota	Drum	Neprecizată
13944.04	Turnul roman de la Albota - Poiana Roșie. Turnul se află la nord-est de localitatea Albota și la vest de punctul geodezic Tufești.	locuire	sistem defensiv	Albota, com. Albota	Turn	Epoca romană / sec. III

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13944.03	Așezarea romană de la Albota - La Stadion. Situl se află la cca 500 m sud-vest de satul Albota și la vest de DN 65 (Albota-Cerbu), pe malul drept al Pârâului Ursului, în pădure.	locuire	așezare	Albota, com. Albota	așezare	Epoca romană / sec. III
13944.02 4 	Castrul de epocă romană de la Albota - La Stadion. Situl se află la cca 500 m sud-vest de satul Albota și la vest de DN 65 (Albota-Cerbu), pe malul drept al Pârâului Ursului, în pădure.	locuire	așezare militară	Albota, com. Albota	Castru	Epoca romană / jumătatea secolului al III-lea
13800.01	Așezarea medievală de la Țigănești. Așezarea este situată în extravilanul satului Țigănești, pe a doua terasă a râului Cârcinov.	locuire	așezare	Țigănești, com. Oraș Topoloveni	așezare	Epoca medievală / sec. XVII-XVIII
13800.02	Așezarea medievală de la Țigănești - La Inuri. Așezarea este amplasată în extravilanul satului Țigănești, pe prima terasă a râului Cârcinov, în apropiere de biserica „Inuri”, la aproximativ 200 m de aceasta.	locuire	așezare	Țigănești, com. Oraș Topoloveni	așezare	Epoca medievală / sec. XVI-XVIII
13631.11 	Situl urban Orașul istoric Curtea de Argeș de la Curtea de Argeș. Str. Negru Vodă 1-149, resp. 2-29. Fundătura Negru Vodă. Sr. Alexandru cel Bun. Str. Vlaicu Vodă. Str. Tudor Vladimirescu. Str. Dumitru Norocea, numerel fără șoț. Str. Oituz, de la intersecția cu str. Mărășești, excluzând nr. 1-5. Str. Mărășești. Str. Dum	locuire	așezare	Curtea De Argeș, com. Municipiul Curtea De Argeș	Așezare urbană	Epoca medievală / sec. XIII - sec. XIX
13631.05 15 	Ruinele Bisericii Sîn Nicoară de la Curtea de Argeș. Ruinele Bisericii Sîn Nicoară se află pe un bot de deal cu o altitudine de circa 448 m mărginit către nord de valea Schitului iar spre sud-sud-est de o altă vale, mai largă, unde se adună firele de apă în pârâul Doamnei, ce se varsă în râul Argeș.	structură de cult	de edificiu religios	Curtea De Argeș, com. Municipiul Curtea De Argeș	Biserică	Epoca medievală / sec. XIV
13631.02	Biserica și necropola medievală de la Curtea de Argeș - Drujești	structură de	de edificiu	Curtea De	Biserică,	Epoca

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
		cult; descoperire funerară	religios; necropolă	Argeș, com. Municipiul Curtea De Argeș	Necropolă	medievală / sf. sec. XVI - a 2-a jumătate a sec. al XVIII-lea, sec. XVI-XVII
13631.10 	Ansamblul Mănăstirii Argeșului de la Curtea de Argeș. Ansamblul Mănăstirii Argeșului se află pe teritoriul orașului Curtea de Argeș, pe malul stâng al râului Argeș.	structură de cult	mănăstire	Curtea De Argeș, com. Municipiul Curtea De Argeș	Paraclis, Palat episcopal, Biserică	Epoca modernă, Epoca medievală / 1885, 1512-1517
13631.07 	Ansamblul curții domnești de la Curtea de Argeș	locuire	așezare civilă	Curtea De Argeș, com. Municipiul Curtea De Argeș	Parc, Turn clopotniță, Biserică, Curte domnească, Casă, Zid de incintă, Turn	Epoca medievală, Epoca modernă / sec. XVI, 1837, 1351-1370, cca. 1345, 1867, sec. XVIII-XIX, sec. XIII, sec. XIV-XVII
13533.02 1 	Fortificația dacică de la Valea Mare Pravăț – CFR Vest. Situl se află pe linia de contact între vale și piciorul muntelui, exact pe granița dintre comunele Valea Mare Pravăț și Lerești, fiind tăiat în două de o cale ferată industrială.	fortificație	fortificație de refugiu	Valea Mare Pravăț, com. Valea Mare Pravăț	Fortificație de refugiu	Epoca romană / început de sec. II p. Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13515.01 1 	Fortificația de refugiu de la Valea Rumâneștilor–Crețișoara. Satul Valea Rumâneștilor este amplasat jumătate în lungul văii, iar jumătate pe creasta Dealului Crețișoara, situl arheologic aflându-se pe un platou la jumătatea înălțimii dealului.	fortificație	fortificație de refugiu	Valea Rumâneștilor, com. Municipiul Câmpulung	Fortificație de refugiu	Preistorie
13506.38 1 	Drumul de la Câmpulung – Calea Pietroasă tronson Vest. Situl se află la nord de Valea Mare, afluent stânga al Râului Târgului.	cale de comunicație	drum	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Drum	
13506.03 35 	Orașul medieval de la Câmpulung - Mănăstirea Negru Vodă. Situl arheologic se află pe terasa înaltă de pe malul drept al pârâului Târgului, în zona Bisericii Mănăstirii „Negru Vodă”.	locuire	așezare civilă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Așezare urbană, Zid de incintă, Chilii, Fântână, Casă, Biserică, Turn clopotniță	Epoca medievală, Necunoscută, Epoca modernă / sec. XIV - XVII, sec. XIV - XIX, neprecizată, 1712, 1635, 1718, sec. XIV, sec. XVII, 1647
13506.34 	Necropola din epoca bronzului de la Câmpulung - cartier Apa Sărată. cartier „Apa Sărată”	descoperire funerară	necropolă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Necropolă plană birituală	Epoca bronzului
13506.40	Drumul de la Câmpulung – Calea Pietroasă tronson Est. Situl se află la nord de Valea Mare, afluent stânga al Râului Târgului.	cale de comunicație	drum	Câmpulung, com.	Drum	

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
				Municipiul Câmpulung		
13506.39	Drumul de la Câmpulung - Calea Pietroasă tronson centru. Situl se află la nord de Valea Mare, afluent stânga al Râului Târgului	cale de comunicație	drum	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Drum	
13506.06 	Ansamblul bisericii Sf. Ilie de la Câmpulung	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Cimitir, Biserică	Epoca modernă, Epoca medievală / sec. XVII-XIX, 1626, 1678-1688
13506.05 	Ansamblul bisericii Intrarea în Biserică - Scheiu de la Câmpulung	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Biserică, Cimitir	Epoca modernă / ante 1779, sec. XVIII
13506.08 2 	Castellumul de epocă romană de la Câmpulung - Biserica Jidovilor. Situl arheologic se găsește în partea de sud-sud-vest a localității Câmpulung, în dreptul localității Loturi, pe malul drept al Râului Târgului.	locuire	așezare militară	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Castellum	Epoca romană / începutul secolului al II-lea p. Chr.
13454.01 	Ruinele casei și pivnițelor brâncovenești de la Valea Mare-Podgoria	locuire	așezare civilă	Valea Mare-Podgoria, com. Oraș Ștefănești		Epoca medievală / 1688-1714

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13427.03	Așezarea de epoca romană de la Golești - Siliște. Așezarea se află pe terasa dreaptă a râului Bratia, la 500 m spre vest, pe un teren ușor mai înălțat în raport cu zona înconjurătoare, imediat la vest de șoseaua Băjești-Slănic.	locuire	așezare	Golești, com. Oraș Ștefănești	Așezare	Epoca romană
13409.01 	Ruinele curții slugerului Mușat de la Ștefănești. Situl se află la cca. 120 m N de biserica "Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul", sub o casă. Țărăneasă	locuire	așezare civilă	Ștefănești, com. Oraș Ștefănești	Culă	Epoca modernă / 1847
13374.01 1 	Necropola tumulară de la Mărăcineni - Gropeni. Necropola este situată în partea de sud-vest a cătunului Gropeni (parte a satului Mărăcineni), între râul Argeș și vatra cătunului; pe malul stâng al râului Argeș.	descoperire funerară	tumul	Mărăcineni, com. Mărăcineni	Necropolă tumulară	Necunoscută
13374.02 1 	Movila mare de la Mărăcineni - Gropeni. Situl arheologic este situat în partea de sud-vest a cătunului Gropeni (parte a satului Mărăcineni), între drumul comunal și linia de înaltă tensiune; pe malul stâng al râului Argeș.	locuire	așezare militară	Mărăcineni, com. Mărăcineni	Fortificație	sec. II-III p.Chr (?)
13347.01 8 	Ansamblul mănăstirii Vieroși din Făgetu	structură de cult	de mănăstire	Făgetu, com. Oraș Mioveni	Biserică, Chilii, Construcție, Turn, Zid de incintă	Epoca modernă, Epoca medievală / sec. XIX, 1571-1573, ref. 1827-1834, sec. XVI-XIX, sec. XVI - XIX
13310.04	Situl arheologic de la Mioveni - Valea Stâniei - Vărzărie. Situl se află la vest de DJ 73D, pe terasa dreaptă a râului Argeșel, aproape de vărsarea acestuia în Râul Târgului, în extremitatea	locuire civilă; descoperire funerară	așezare și necropolă	Mioveni, com. Oraș Mioveni	Așezare, Necropolă tumulară	Epoca medievală, Epoca

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie	
	de sud a comunei Țițești, satul Valea Stâniei și pe limita de hotar cu orașul Mioveni, cartier Racoviță.					migrațiilor, Epoca bronzului, Hallstatt, Latène / sec. XVII-XIX, secolul al VI-lea p. Chr., mil. II a.Chr., sec. VII-VI a.Chr., sec. II-IV p. Chr.)	
13249.01	Ruinele bisericii Sf Împărați Schiau - Biserica Sf. Treime Schiau. Ruinele se află pe partea dreaptă a drumului DN 7C, în intravilanul satului Schiau, spre limita de nord cu satul Dobrogostea, la 1 km vest de de lacul de acumulare Bascov și la 100 m sud de pâraul Schiau.	structură cult	de	edificiu religios	Schiau, com. Bascov	Biserică	
13178.24 2 	Biserica „Adormirea Maicii Domnului” Mavrodolu din Pitești. Biserica se află pe terasa înaltă a râului Argeș, în zona centrală a orașului Pitești.	structură cult	de	edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică	Epoca medievală, Epoca modernă / 1752-1812, 1812
13178.15	Situl arheologic din Pitești - Valea Fântâniei (Turcești). Situl se află în cartierul Turcești, la sud-est de stadionul Nicolae Dobrin, pe terasa dintre văile Turcești (Fântâniei) și Valea Oancei, pe malul drept al Văii Turcești (Fântâniei).	locuire		așezare	Pitești, com. Municipiul Pitești	Așezare	Epoca bronzului, Latène, Epoca medievală / I a.Chr -I p.Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
						?, Sec. XVII-XIX
13178.08 4 📷	Situl arheologic roman de la Pitești - Războieni. Situl arheologic se află în cartierul Războieni, în partea de sud-vest a localității, la sud-vest de Piața Războieni, pe terasa din stânga văii Turcești și la aproximativ 2 km vest de lunca râului Argeș.	locuire	așezare	Pitești, com. Municipiul Pitești	Turn, Așezare, așezare civilă	Epoca romană, Epoca bronzului / 240-243 a.Chr., sec. II-III, Sec. XVII-XV î. Hr.
13178.01 2 📷	Situl arheologic Biserica Sf. Nicolae și Sf. Pantelimon din Pitești. Monumentul era amplasat la intersecția vechilor străzi Șerban Vodă și Bălașa Doamna, în vecinătatea estică a actualului hotel Muntenia.	structură de cult	de edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică, Necropolă	Epoca modernă, Epoca medievală / 1812, Sec XVIII-XIX, Sec. XVIII-lea
13178.02	Descoperiri de utilaj litic din paleoliticul inferior în albia minoră a râului Argeș. Descoperirile s-au realizat pe tot cuprinsul albiei râului Argeș, de la limita administrativă între municipiul Pitești și comuna Bascov (cel mai nordic punct), până la intrarea în comuna Bradu, în apropiere de lacul de acumulare Golești.	descoperire izolată	descoperire litică	Pitești, com. Municipiul Pitești	Descoperire de piese litice	Paleolitic / 700.000 - 120.000 Bp
13178.04	Descoperire izolată în Pitești - nucleu de silex. Punctul este amplasat în partea de NV al orașului, în cartierul Găvana, pe partea de nord a străzii, la circa 20 m de intersecția str. Morii cu str. Schitului, către marginea unei terase delimitată la NV de Valea Puțului, unul din brațele care formează Gâ	descoperire izolată	artefact	Pitești, com. Municipiul Pitești	Descoperire de piese litice	5000-1200 î. Hr

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13178.12 2 	Ansamblul bisericii "Sf. Vineri" din Pitești. Ansamblul se află pe malul drept al râului Argeș, în partea de est a orasului Pitești.	structură de cult	edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Parc, Biserică, Casă parohială, Gard	Epoca modernă / 1904, 1817-1827
13178.06	Așezarea Gumelnița din Pitești - Terasa Vestică a Cartierului Prundu. Aria sitului se întinde pe tot cuprinsul terasei înalte a cartierului Prundu, paralel cu blocurile și Bulevardul Petrochimiștilor, între străzile Constantin Stere și limita posterioară a proprietăților de pe strada Emil Racoviță. Limita de protecție de 10	locuire	așezare	Pitești, com. Municipiul Pitești	Așezare	Eneolitic / 4700-3950 a.Chr.
13178.13	Situl arheologic din Pitești, punctul Restaurant Negoiu – Fostul Complex Craiovei. Situl se află în cartierul Craiovei, pe terasa din spatele restaurantului Negoiu, mărginită la nord de valea Dârzu și de Vâlceaua Colunelului.	locuire	așezare	Pitești, com. Municipiul Pitești	Așezare	Epoca bronzului, Latène / 2500-1700 a.Chr
13178.14	Așezarea Glina din Pitești, Zona Calea București - Expoparc. Situl se află la intersecția Bulevardului I. C. Brătianu cu Strada Calea București, pe panta ce coboară spre nord-est, la cca 1 km sud de lunca Argeșului.	locuire	așezare	Pitești, com. Municipiul Pitești	Așezare	Epoca bronzului / 2500-1700 a.Chr
13178.16	Situl arheologic din Pitești - Dealul Călărașilor. Situl se află în cartierul Turcești, la sud-est de stadionul Nicolae Dobrin, la confluența Văii Teiului cu Valea Oncii.	locuire	așezare	Pitești, com. Municipiul Pitești	Așezare	Epoca bronzului, Latène, Epoca medievală / I a.Chr -I p.Chr. ?, Sec. XIV-XIX
13178.17	Situl arheologic din Pitești de la Valea Dârzu. Situl se află în cartierul Turcești, pe str. Aurel Vlaicu și str. Nicolae Peligrad, pe	locuire	așezare	Pitești, com. Municipiul	Așezare	Epoca medievală,

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
1 	terasa închisă la nord-est și sud-la sud-vest de văile Oancei și Dârz (Teiului).			Pitești		Epoca bronzului / Sec. XVII-XIX
13178.18 2 	Așezarea de Epoca Bronzului din Pitești - Str. Dârz. Situl se află între străzile Dârz, Victor Bilciurescu, Bucovina și canalul Dârzului.	locuire	așezare	Pitești, com. Municipiul Pitești	Așezare	Epoca bronzului / Cca. 2500-1200 a.Chr
13178.19 2 	Așezarea Glina de la Nord-Est de fosta Platformă Petrochimică Pitești. Situl se află pe terasa superioară a râului Argeș, aproximativ la 400 m pe malul stâng al acestuia, paralel cu DN65B, la 100-170 m nord est față de acesta, la sud de reprezentanța Kia Motors în Pitești și la nord-vest de complexul comercial Jupiter City.	locuire	așezare	Pitești, com. Municipiul Pitești	Așezare	Epoca bronzului / 2500-1700 a.Chr.
13178.03 2 	Ansamblul bisericii Sf. Gheorghe a Schitului Trivalea din Pitești. Biserica se află în extremitatea vestică a orașului Pitești, în apropierea Restaurantului Grota Rece, pe strada Trivale.	structură de cult	edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică, Parc, Chilii, Turn	Epoca modernă, Epoca medievală / sec. XVII - XIX, sec. XVII-XIX, sec. XIX
13178.23 	Situl Urban Str. Crinului din Pitești. Situl se află în partea de est a orașului, în zona cuprinsă între străzile Florilor, 9 Mai, Popa Șapcă, Tepeș-Vodă și limita posterioară a proprietăților din B-dul I. C. Brătianu.	locuire	așezare	Pitești, com. Municipiul Pitești	Așezare	Epoca medievală / Sec. XIV-XIX
13178.05	Biserica Sfânta Treime - Beștelei din Pitești. Biserica se află pe terasa înaltă a râului Argeș, în zona centrală a orașului Pitești	structură de cult	edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică, Zid de incintă	Epoca modernă, Epoca

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
 2 						medievală / cca. 1800, 1679-1684; 1732, 1654
13178.25 1 	Biserica Sf. Ioan din Pitești. Biserica se află în centrul orașului Pitești, în apropierea Teatrului „Alexandru Davila”, la intersecția străzilor Trivale, Smeurei și Armand Călinescu.	structură de cult	edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică	Epoca modernă / Sec. XIX
13178.26 1 	Biserica Sf. Ilie din orașul Pitești. Biserica se află la marginea centrului orașului Pitești, la intersecția străzilor Frații Golești cu Calea Craiovei, la aproximativ 2 km de râul Argeș.	structură de cult	edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică	Epoca modernă / Sec. XIX
13178.11 2 	Biserica domnească Sf. Gheorghe din Pitești. Biserica se află pe terasa înaltă a râului Argeș, în zona centrală a orașului Pitești.	structură de cult	edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică	Sec. XVII
13178.10 2 	Biserica Sfinții Voievozi din Pitești a fostului schit Meculești. Situl se află pe terasa înaltă a râului Argeș, în zona nord-estică a orașului Pitești, pe malul drept al pârâului Bascov, foarte aproape de confluența acestuia cu râul Argeș.	structură de cult	edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică	Epoca medievală / 1751-1752
13178.09 	Biserica Maica Precista din Pitești. Biserica se află în centrul orașului Pitești, în proximitatea clădirii fostului Institut de Proiectare Argeș.	structură de cult	edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică	Epoca modernă / 1754, 1794

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
1 						
13178.07 	Biserica „Buna Vestire” din Pitești. Biserica se află pe terasa înaltă a râului Argeș, în zona centrală a orașului Pitești.	structură de cult	edificiu religios	Pitești, com. Municipiul Pitești	Biserică, Chilii	Epoca medievală, Epoca modernă / 1564, sec. XVIII, 1701
13178.22 1 	Situl Urban B-dul Republicii din Pitești. Situl se află în partea centrală a orașului fiind cuprins între străzile General Constantin Cristescu, Str. Ion Câmpineanu, str. Pictor N. Grigorescu, Str. Calea București, limita posterioară a proprietăților de pe b-dul I. C. Brătianu până la str. Floril	locuire	așezare	Pitești, com. Municipiul Pitești	monede, Așezare	Latène, Epoca migrațiilor, Epoca medievală / Sec. IV - X, Sec. XIII-XIX
13766.06	Descoperirea izolată de la Topoloveni - Dealul Micului. Descoperirea a fost făcută în Pădurea Glâmbocelu, în extravilanul orașului Topoloveni, la aproximativ 900 m est de strada Inuri, mărginit la sud de Valea Cacovei și la est de Valea Glâmbocelului, 500 m vest de drumul de câmp care urcă din Topoloveni și la	descoperire izolată	depunere rituală	Topoloveni, com. Oraș Topoloveni	inel, Palisadă	Epoca bronzului / 2000 -1500 a.Chr.
16338.03	Ruinele vămii de la Dâmbovicioara – Giuvala. Situl se află pe DN 73, în stânga șoselei pe sensul de mers spre Brașov, la 700 m înainte de limita județului Brașov, pe cumpăna apelor, deasupra obârșiei Văii Muierii.	construcție	construcție administrativă	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara	Clădire	Epoca modernă / Sec. XIX - sec. XX
13506.04	Biserica Fundeni și necropola medievală de la Câmpulung. În extremitatea sud-vestică a orașului Câmpulung	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Biserică, Necropolă	Epoca medievală / sf. sec. al XVII-lea, sec. XV-XVIII, sec. XV - XVIII,

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
						al treilea sfert sec. XV
15411.01 	Schitul Negru Vodă de la Cetățeni	structură de cult	edificiu religios	Cetățeni, com. Cetățeni	Chilii, Biserică rupestră, Incintă	Epoca medievală / sec. XIV - XIX, sec. XIV-XIX
17600.02 	Ruinele bisericii medievale de la Zidurile. la cca. 300 m N de sat	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Zidurile, com. Mozăceni	Biserică, necropola	Epoca medievală / sec. XVI, sec. XVII
16356.01 	Așezarea romană de la Podu Dâmboviței. 1,5 km N de sat, platoul din fața Cetății Orația	locuire	așezare	Podu Dâmboviței com. Dâmbovicioara	Așezare	Epoca romană / sec. II - III

Anexa 5. Peisaje arheologice

Fig. 0.128 VIADUCTUL DE CALE FERATĂ TOPOLOG – COM. CIOFRÂNGENI

Categorie: peisaj

Tip:

- deal

Localitate: Lacurile

SIRUTA: 15527

UAT: CIOFRÂNGENI

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Descriere: Fotografia aeriană surprinde Viaductul de cale ferată Topolog. Acesta este situat în județul Vâlcea. În partea stângă a fotografiei este prezent Râul Topolog.

Schimbări de peisaj: Schimbări de natură antropică. Față de hărțile vechi, se observă în mod clar apariția Viaductului Topolog.

Data zborului: 9/8/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Râul Topolog

Geomorfologie: Depresiune

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a doua 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, Google Maps, Bing Maps.

Fig. 0.129 PEISAJ DIN COM. MOZĂCENI

Categorie: peisaj

Tip:

- câmpie
- luncă
- pădure

UAT: MOZACENI

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Mozăceni, Dombroveni (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Dealul Mozăceni, Dealul Pădurii (HTM);

Descriere: Fotografia surprinde peisajul de la nord-est de localitățile Mozăceni și Babaroaga. În imagine se poate vedea albia aproape secată a pârâului Mozacu cât și zona de luncă care caracterizează mare parte din peisaj.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se observă schimbări majore de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea, întreaga zonă era ocupată de Pădurea Dumbrava. La începutul secolului al XIX-lea apar localitățile Mozăceni și Dombroveni. În prima jumătate a secolului al XIX-lea apar localitățile Mozăceanca și Dumbrăveni. În secolul al XX-lea se pot vedea brațe și pâraie care se alimentau Mozacu și care dispar până în a doua jumătate a secolului. În anul 1968 localitatea Dumbrăveni este desființată și alipită la Mozăceni.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Terenuri agricole, cu zone de vegetație naturală

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.130 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. NEGRAȘI

Categorie: peisaj

Tip:

- câmpie
- luncă
- pădure

Localitate: Mozacu

SIRUTA: 17762

UAT: NEGRASI

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Mozoak, Valea Romaniatzi (hartă habsburgică sec. al XIX-lea); Mozacu; Pădurea Leșile; Pădurea Zidăreanu; Valea Romanați (PDT); Mozacu; Valea Romanați; În Islaz, Pădurea Mozăceanca (HTM)

Descriere: Fotografia surprinde o zona de luncă de la sud-est de localitatea Mozacu. În imagine mai este surprinsă zona de vărsare a pârâului Mozacu în Lacul Mozacu și Pădurea Mozăceanca.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici și a celor naturali. În secolul al XVIII-lea zona era ocupată de o pădure întinsă defrișată până în a doua jumătate a secolului al XIX-lea când apare satul Mozacu și alte așezări rurale din valea Dâmbovicului. Zona lacului era o zonă de câmpie joasă pe unde trecea pârâul Mozoc.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Pășune

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.131 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. NEGRAȘI

Categorie: peisaj

Tip:

- câmpie
- luncă
- pădure

Localitate: Mozacu

SIRUTA: 17762

UAT: NEGRASI

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Mozoak, Valea Romaniatzi (hartă habsburgică sec. al XIX-lea); Mozacu; Pădurea Leșile; Pădurea Zidăreanu; Valea Romanați (PDT); Mozacu; Valea Romanați (HTM)

Descriere: Fotografiile surprind satul Mozacul din comuna Negrași, jud Argeș. Satul s-a dezvoltat pe o zonă mai înaltă delimitată la nord și nord-est de Pădurea Leșile iar la vest și sud de lunca Mozacului.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici și a celor naturali. În secolul al XVIII-lea zona satului Mozac era ocupată de două păduri întinse. În secolul al XIX-lea pădurea situată la vest-sud-vest de actuala localitate dispare, în zonă dezvoltându-se numeroase localități de-a lungul văii râului Dâmbovnic. Tot în această perioadă a apărut și Mozacu, de-a lungul a două artere principale, una care duce spre Giurgiu și alta care duce spre Valea Romanați.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Zonă urbană discontinuă

Hidronim: Lacul Mozacu

Indicativ drum: DJ 679 D

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.132 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. TEIU

Categorie: peisaj

Tip:

- câmpie
- luncă

Localitate: Leșile

SIRUTA: 19230

UAT: TEIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Leși, Pădurea Leși (hartă habsburgică sec. al XIX-lea); Leșile, Pădurea Leșile (PDT); Leșile, Pădurea Leșile (HTM)

Descriere: Fotografia surprinde zona de luncă situată la sud-vest de localitatea Leșile. Satul s-a dezvoltat de-a lungul drumului comunal DC100, cunoscut în trecut ca și Drumul Giurgiului. În imagine se mai poate vedea cursul pârâului Mozac, un heleșteu situat la est și zona agricolă. În imagini se văd zone umede reprezentând urme ale unor cursuri de apă sau lacuri, respectiv iazuri.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea zona ocupată în prezent de localitatea Leșile era reprezentată de o vale mărginită la est și la vest de două păduri întinse. Zona împădurită de

la vest a dispărut, aici apărând și dezvoltându-se alte comunități, precum satul Buta și Negrași. Zona împădurită de la est este cunoscută în prezent sub denumirea Pădurea Leșile. Localitatea Leșile apare în prima jumătate a secolului al XIX-lea dezvoltându-se de-a lungul Drumului Giurgiu, pe malul drept al pârâului Mozacu. Pe harta habsburgică din a doua jumătate a secolului al XIX-lea apare și un lac sau un iaz dispărut în prezent dar a cărui urmă poate fi observată pe fotografiile aeriene și ortofotoplanuri. Pe harta topografică militară se mai văd două brațe ale pârâului Mozac, reprezentând cursuri de apă care secau temporar care au dispărut în secolul al XXI-lea dar care pot fi văzute pe ortofotoplanuri. Heleșteul situat la sud-vest de localitate apare între finalul secolului al XX-lea și începutul secolului al XXI-lea pe locul unui fost grajd.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Pășune

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Categorie: monument

Tip:

- biserică

Localitate: Teiu

SIRUTA: 19221

UAT: TEIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Drumu Giurgiu (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Teiul din Vale (PDT); Valea Heleșteului, Valea Dabului, Valea Mozacului (HTM)

Descriere: Fotografii surprind sudul localității Teiu cu Biserica Sfântul Prooroc Ilie din Teiul din Vale, situată la vest de drumul județean DJ508 și de cimitir. Este o zonă de luncă, inundabilă în trecut, pe unde trece pârâul Mozac. Peisajul este completat de un heleșteu, datând de la începutul secolului al XX-lea, gospodăriile țărănești și zona agricolă. La nord-est este surprins o parte din situl arheologic Teiu-Siliște-Măgura, un tell gumelnițean înconjurat de un val de pământ.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea satul Teiu era înconjurat de două brațe ale pârâului Mozoc. Brațul nordic al Mozocului dispare pâna în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Teiu se dezvoltă de-a lungul Drumului Giurgiu (în prezent drumul comunal DC100). La începutul secolului al XX-lea apar apar trei heleșteie: unul în sudul localității și la vest de Biserica Sfânta Cuvioasă Parascheva, cunoscut sub numele de Heleșteul lui Marinache Călin, altul este construit la est, la peste 500 metri sud-est de drumul Giurgului, cunoscut ca Heleșteul lui Cristodor și cel de-al treilea, heleștelui lui Badea Stanciu este construit la nord. O ultimă modificare de peisaj apare la începutul secolului al XXI-lea prin dispariția unei întinse livezi de prun înlocuită de o zonă agricolă.

Observații: Biserica a fost construită în anul 1928 și aparține cultului creștin-ortodox.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Indicativ drum: DJ 508

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.134 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. SLOBOZIA

Categorie: peisaj

Tip:

- câmpie
- luncă
- pădure

Localitate: Slobozia

SIRUTA: 18750

UAT: SLOBOZIA

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Dealul lui Codin, Dealul lui Dumitru Ioniță (PDT); Vâlceaua Mare, Valea Bârâce, Pășune Comunală (HTM);

Descriere: Fotografia surprinde un peisaj cu valea pârâului Dâmbovnic văzută din centru satului Slobozia. Localitatea s-a dezvoltat într-o zonă de câmpie, de-a lungul apei menționate anterior. În imagine se văd meandrele Dâmbovnicului, zona de luncă, marginea localității Fierbinți și Pădurea Homu.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări majore de peisaj. La finalul secolului al XVIII-lea este documentată o mică așezare numită Slobosj și care se afla la sud de pârâul Dâmbovnic. Partea de nord care a află în actualul sat Slobozia era ocupată de o pădure întinsă care ocupa aproape întreaga zonă de luncă văzută la nord în fotografie. Așezarea se dezvoltă la o intersecție de drumuri, cel mai important fiind drumul Basarabilor, drum ce duce spre Mănăstirea Glavacioc, respectiv spre București. Drumul a fost desființat în anul 1884. O porțiune din acel drum mai apare și pe harta topografică militară din anul 1974 cu un segment vest-est pe Vâlceaua Mare și apoi cotind spre sud până pe malul pârâului Dâmbovnic. Pe hărțile din secolele XVIII și XX se poate observa că în zona fotografiată pârâul Dâmbovnic avea două brațe. Brațul nordic dispare începând cu a doua jumătate a secolului al XX-lea.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Pășune

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Indicativ drum: DJ 702 F

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.135 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. MOZĂCENI

Categorie: peisaj

Tip:

- câmpie
- luncă
- pădure

UAT: MOZACENI

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Mozăceni, Dombroveni (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Dealul Mozăceni, Dealul Pădurii (HTM);

Descriere: Fotografiile surprind lunca Dâmbovnicului, la sud-est de localitatea Băbăroaga. În imagini se mai surprind cursul râului Dâmbovnic și un braț secundar al acestuia, Pădurea Mozăceni, Pădurea Babaroaga și estul localității Slobozia.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea nu se observă schimbări majore de peisaj.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Terenuri agricole, cu zone de vegetație naturală

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.136 PEISAJ DIN COM. MOZĂCENI

Categorie: peisaj

Tip:

- câmpie
- luncă
- pădure

Localitate: Moșăceni

SIRUTA: 17584

UAT: MOZACENI

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Moșăceni, Dombroveni (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Dealul Moșăceni, Dealul Pădurii (HTM);

Descriere: Fotografia surprinde peisajul din nordul localității Moșăceni cu marginea localității, meandrele pârâului Dâmbovnic, lunca Dâmbovnicului și Pădurea Moșăceni.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se poate observa că localitatea a apărut într-o vale mărginită de două păduri întinse. Nu se observă schimbări majore de peisaj.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Terenuri agricole, cu zone de vegetație naturală

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Indicativ drum: DJ 503

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.137 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. MOZĂCENI

Categorie: peisaj

Tip:

- câmpie
- luncă
- pădure

Localitate: Mozăceni

SIRUTA: 17584

UAT: MOZACENI

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Mozăceni, Dombroveni (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Dealul Mozăceni, Dealul Pădurii (HTM);

Descriere: Fotografia surprinde o meandru a pârâului Dâmbovnic, aflată la nord de localitate.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări ale cursului apei curgătoare, schimbări ce pot fi observate și în fotografia aeriană.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Terenuri agricole, cu zone de vegetație naturală

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Indicativ drum: DJ 503

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.138 PEISAJ DIN LUNCA DÂMBOVNICULUI, COM. ȘTEFAN CEL MARE

Categorie: peisaj

Tip:

- câmpie
- luncă
- pădure

UAT: STEFAN CEL MARE

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Dealul lui Codin, Dealul lui Dumitru Ioniță (PDT); Vâlceaua Mare, Valea Bârâce, Pășune Comunală (HTM);

Descriere: Fotografiile surprind lunca Dâmbovnicului, situată între localitățile Slobozia din județul Argeș și Fierbinți, din județul Dâmbovița. Fotografiile surprind planul satului Slobozia dar și meandrele pârâului Dâmbovnic.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări majore de peisaj. La finalul secolului al XVIII-lea este documentată o mică așezare numită Slobosj și care se afla la sud de pârâul Dâmbovnic. Partea de nord care a află în actualul sat Slobozia era ocupată de o pădure întinsă care ocupa aproape întreaga zonă de luncă văzut la nord în fotografie. Așezarea se dezvoltă la o intersecție de drumuri, cel mai important fiind drumul Basarabilor, drum ce duce spre Mănăstirea Glavacioc, respectiv spre București. Drumul a fost desființat în anul 1884. O porțiune din acel drum mai apare și pe harta topografică militară din anul 1974 cu un segment vest-est pe Vâlceaua Mare și apoi cotind spre sud până pe malul pârâului Dâmbovnic. Pe hărțile din secolele XVIII și XX se poate observa că în zona fotografiată pârâul Dâmbovnic avea două brațe. Brațul nordic dispare începând cu a doua jumătate a secolului al XX-lea.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Terenuri agricole, cu zone de vegetație naturală

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.139 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. SLOBOZIA

Categorie: peisaj

Tip:

- câmpie
- luncă
- pădure

UAT: SLOBOZIA

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Dealul lui Codin, Dealul lui Dumitru Ioniță (PDT); Vâlceaua Mare, Valea Bârâce, Pășune Comunală (HTM);

Descriere: Fotografiile surprind lunca Dâmbovnicului, situată între localitățile Slobozia din județul Argeș și Fierbinți, din județul Dâmbovița. Fotografiile surprind planul satului Slobozia dar și meandrele pârâului Dâmbovnic. Imaginile se concentrează pe o structură antropică rectangulară situată pe malul sudic al pârâului Dâmbovnic, în apropierea unei meandre.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări majore de peisaj. La finalul secolului al XVIII-lea este documentată o mică așezare numită Slobosj și care se afla la sud de pârâul Dâmbovnic. Partea de nord care a află în actualul sat Slobozia era ocupată de o pădure întinsă care ocupa aproape întreaga zonă de luncă văzut la nord în fotografie. Așezarea se dezvoltă la o intersecție de drumuri, cel mai important fiind drumul Basarabilor, drum ce duce spre Mănăstirea Glavacioc, respectiv spre București. Drumul a fost desființat în anul 1884. O porțiune din acel drum mai apare și pe harta topografică militară din anul 1974 cu

un segment vest-est pe Vâlceaua Mare și apoi cotind spre sud până pe malul pârâului Dâmbovnic. Pe hărțile din secolele XVIII și XX se poate observa că în zona fotografiată pârâul Dâmbovnic avea două brațe. Brațul nordic dispăre începând cu a doua jumătate a secolului al XX-lea.

Observații: Structura rectangulară nu se asociază

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Pășune

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.140 PEISAJ ARHEOLOGIC DIN COM. TEIU

Categorie: sit arheologic

Tip:

- asezare

Localitate: Teiu

SIRUTA: 19221

UAT: TEIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Drumu Giurgiu (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Teiul din Vale (PDT); Valea Heleșteului, Valea Dabului, Valea Mozacului (HTM)

Cod RAN: 19221.01

Datare obiectiv: 4500 î.Hr. - 3900 î.Hr.

Descriere: Fotografiile surprind tell-ul 1 din cadrul așezării gumelnițene de la Teiu-Silișteștea-Măgura. Tell-ul este situat în lunca inundabilă a pârâului Mozac, la nord de acesta, la sud-est de localitatea Teiu, între drumul județean DJ508 și drumul comunal DC100. Tell-ul a fost aplatizat ca urmare a activităților agricole. În zonă au fost construite și două heleștee la începutul secolului al XX-lea.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea satul Teiu era înconjurat de două brațe ale pârâului Mozoc. Brațul nordic al Mozocului dispare până în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Teiu se dezvoltă de-a lungul Drumului Giurgiu (în prezent drumul comunal DC100). La începutul secolului al XX-lea apar apar trei heleșteie: unul în sudul localității și la vest de Biserica Sfânta Cuvioasă Parascheva, cunoscut sub numele de Heleșteul lui Marinache Călin, altul este construit la est, la peste 500 metri sud-est de drumul Giurgiului, cunoscut ca Heleșteul lui Cristodor și cel de-al treilea, heleștelui lui Badea Stanciu este construit la nord. O ultimă modificare de peisaj apare la începutul secolului al XXI-lea prin dispariția unei întinse livezi de prun înlocuită de o zonă agricolă.

Observații: Tell-ul are un diametru de 40 de metri și o înălțime de 1 metru. Este protejat de un val de pământ. Atât tell-ul cât și valul de pământ au fost surprinse în fotografiile aeriene din 2011, ortofotoplanurile din 2016 și imaginile satelitare Google Earth.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Indicativ drum: DJ 508

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Național, <http://ran.cimec.ro/sel.asp?codran=19221.01> (accesat la 08.11.2019)

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.141 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. TEIU

Categorie: peisaj

Tip:

- câmp

Localitate: Teiu

SIRUTA: 19221

UAT: TEIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Drumu Giurgiu (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Teiul din Vale (PDT); Valea Heleșteului, Valea Dabului, Valea Mozacului (HTM)

Descriere: Fotografia surprinde zona de luncă de la sud de localitatea Teiu, fosta localitate Teiu Vale.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea satul Teiu era înconjurat de două brațe ale pârâului Mozoc. Brațul nordic al Mozocului dispare pâna în a doua jumătate a secolului al XIX-

lea. Teiu se dezvoltă de-a lungul Drumului Giurgiu (în prezent drumul comunal DC100). La începutul secolului al XX-lea apar apar trei heleșteie: unul în sudul localității și la vest de Biserica Sfânta Cuvioasă Parascheva, cunoscut sub numele de Heleșteul lui Marinache Călin, altul este construit la est, la peste 500 metri sud-est de drumul Giurgiului, cunoscut ca Heleșteul lui Cristudor și cel de-al treilea, heleștelui lui Badea Stanciu este construit la nord. O ultimă modificare de peisaj apare la începutul secolului al XXI-lea prin dispariția unei întinse livezi de prun înlocuită de o zonă agricolă.

Observații: La sud-est și la nor-est de localitate s-au descoperit două tell-uri Teiu 1 și Teiu 2 din cadrul așezării gumelnițene Teiu-Siliște-Măgura.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.142 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. TEIU

Categorie: peisaj

Tip:

- câmp

Localitate: Teiu

SIRUTA: 19221

UAT: TEIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Stanislavești (harta habsburgică sec al XIX-lea); Teiul din Deal, Valea Vlădiasa (PDT); La Bîltoare, Valea Vlădeasa (HTM)

Descriere: Fotografiile surprind satul Teiu, mai exact Teiul din Deal. Casele sunt așezate în jurul a trei artere de circulație, două fiind paralele având orientarea nord-sud și o arteră cu direcția vest-est.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea zona era împădurită și înconjurată de apele pârâului Mozac. În secolul al XIX-lea apar primele clădiri așezarea purtând denumirea de Stanislavești. În prima parte a secolului al XIX-lea dispare și brațul nordic al Mozacului. În prima parte a secolului al XX-lea este consemnată localitatea Teiul din Deal făcând parte din plasa Dâmbovnic. O ramură importantă a economiei locale în secolul al XX-lea era reprezentată de pomicultura. Pe harta topografică militară din a doua jumătate a secolului al XX-lea sunt livezi de prun la periferia satului, la vest, la nord și la sud. Toate aceste livezi dispar la începutul secolului al XXI-lea fiind înlocuite de alte culturi agricole.

Observații: Teiul Din Deal și Teiul din Vale se unesc în urma legii nr. 3 din 1968 privind reorganizarea administrativă devenind localitatea Teiu.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Zonă urbană discontinuă

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.143 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. ROCIU

Categorie: peisaj

Tip:

- câmp
- pădure

UAT: ROCIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Pădurea Grui (harta Specht); Valea Mozak și Pădurea de la Gruiu (harta habsburgică sec XIX); Valea Vlădiasa (PDT); Valea Vlădeasca (HTM)_x000D_

Descriere: Fotografia surprinde peisajul de la marginea Pădurii Roceanca, la granița comunelor Căteasca și Teiu. Se poate vedea urma unui fost lac.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea putem observa că în 1790, din locul în care pârâul Mozac cotește intrând în Pădurea Roceanca pornea un al doilea braț care se vărsa tot în Mozac, în apropierea localității Teiu. Totodată, putem observa că vechea localitatea Teiu era înconjurată de apele Mozacului, în nord curgând un al doilea braț care se separa de bazinul pârâului chiar la intrarea în localitate. Toate aceste brațe ale pârâului au dispărut înainte de cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Tot începând cu a doua jumătate a secolului al XIX-lea începe să dispară pădurea situată la nord de pârâul Mozac terenul fiind transformat în zonă agricolă.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.144 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. CĂTEASCA

Categorie: peisaj

Tip:

- câmp
- pădure

UAT: CATEASCA

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Pădurea Grui (harta Specht); Valea Mozak și Pădurea de la Gruiu (harta habsburgică sec XIX); Valea Adâncă; Valea Poina Lacului; Valea lui Știr; Valea Puțului (PDT); Valea Adâncă, Valea lui Știr (HTM)

Descriere: Fotografiiile surprind peisajul de la sud de comuna Căteasca (județul Argeș), dintre localitățile Rociu, Gruiu și Siliștea. În imagini se văd urmele unor văi de râuri care alimentau râul Mozac și lacuri mai mici, probabil pescării. În imagini se pot vedea și Pădurile Roceanca și Mozac care în trecut făceau parte din Codrii Vlăsiei.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări majore de peisaj datorate factorilor antropici. Pe harta din secolul al XVIII-lea se poate observa că zona era ocupată de Pădurea Gruiu care începe să dispară începând cu secolul al XIX-lea. În secolul al XIX-lea peisajul era reprezentat de pădure, zone inundabile și iazuri. Zone împădurite în Valea lui Știr și Valea Adâncă mai pot fi observate și în planurile directoare de tragere din anii 50. Pe harta topografică militară (1974-1979) mai este înregistrată o pădure de stejar în zona Valea Adâncă dar și aceasta dispare din peisajul recent. Pe harta topografică militară se vede că meandrele văzute în fotografiile aeriene din anul 2011 sunt urmele unor pârâuri care seacă periodic sau permanent.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.145 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. CĂTEASCA

Categorie: peisaj

Tip:

- câmp
- pădure

UAT: CATEASCA

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Toponim: Pădurea Gruii (harta Specht); Valea Mozak și Pădurea de la Gruiu (harta habsburgică sec XIX); Valea Adâncă; Valea Poina Lacului; Valea lui Știr; Valea Puțului (PDT); Valea Adâncă, Valea lui Știr (HTM)

Descriere: Fotografiile surprind peisajul de la sud de comuna Căteasca (județul Argeș), dintre localitățile Rociu, Gruiu și Siliștea. În imagini se văd urmele unor văi de râuri care alimentau râul Mozac și lacuri mai mici, probabil pescării. În imagini se pot vedea și Pădurile Roceanca și Mozac care în trecut făceau parte din Codrii Vlăsiei.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări majore de peisaj datorate factorilor antropici. Pe harta din secolul al XVIII-lea se poate observa că zona era ocupată de Pădurea Gruiu care începe să dispară începând cu secolul al XIX-lea. În secolul al XIX-lea peisajul era reprezentat de pădure, zone inundabile și iazuri. Zone împădurite în Valea lui Știr și Valea Adâncă mai pot fi observate și în planurile directe de tragere din anii 50. Pe harta topografică militară (1974-1979) mai este înregistrată o pădure de stejar în zona Valea Adâncă dar și aceasta dispare din peisajul recent. Pe harta topografică militară se vede că meandrele văzute în fotografiile aeriene din anul 2011 sunt urmele unor pârauri care seacă periodic sau permanent.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.146 PEISAJ ANTROPIC DIN COM. BRADU

Categorie: peisaj

Tip:

- sat
- luncă

Localitate: Geamăna

SIRUTA: 13294

UAT: BRADU

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Descriere: Fotografiile surprind strada principală a localității Geamăna și Aerodromul Geamăna.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea, al XIX-lea, al XX-lea și al XXI-lea se pot face următoarele observații. Pe harta lui Friederich Specht localitatea încă nu exista dar se poate observa unul din factorii care au dus la apariția și dezvoltarea acestei localități. Geamăna apare la intersecția unui a două drumuri, unul care face legătura între Craiova și Pitești și alt drum care duce spre București și, respectiv, Ruse. Pe harta Specht (1790). Localitatea Geamăna apare în prima jumătate a secolului al XIX-lea. Comparând harta de la finele secolului al XVIII-lea cu harta de la mijlocul secolului al XIX-lea putem observa că înainte de 1860 apare un al doilea braț al Neajlovului care se unește cu primul braț în punctul surprins în fotografii. În secolul al XIX-lea între Geamăna și Pitești era o distanță considerabilă. Cele două localități erau separate de un deal împădurit care dispare în secolul al XX-lea și de o zonă de luncă. Apariția și dezvoltarea cartierului Prund în secolul al XX-le pe locul fostei zone de luncă menționate anterior face ca cele două localități să fie alipită una de cealaltă. La finele secolului al XX-lea dispar două brațe ale Neajlovului apărute recent și ale căror urme sunt surprinse în fotografiile aeriene. Totodată, pe măsură ce se extinde orașul Pitești se poate observa și o relativă extindere a localității Geamănu. Se mai poate observa că pista aerodromul a fost construită pe locul unui fost canal.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Râul Neajlov

Indicativ drum: DJ 659

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.147 PEISAJ ANTROPIC DIN COM. BRADU

Categorie: peisaj

Tip:

- sat
- luncă

Localitate: Geamăna

SIRUTA: 13294

UAT: BRADU

Tip UAT: comună

Județ: ARGES

Descriere: Fotografiiile surprind strada principală a localității Geamăna și Aerodromul Geamăna. În depărtare, spre est a fost surprinsă zona comercială și zona rezidențială din sudul cartierului Prundu, din Pitești.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea, al XIX-lea, al XX-lea și al XXI-lea se pot face următoarele observații. Pe harta lui Friederich Specht localitatea încă nu exista dar se poate observa unul din factorii care au dus la apariția și dezvoltarea acestei localități. Geamăna apare la intersecția unui a două drumuri, unul care face legătura între Craiova și Pitești și alt drum care duce spre București și, respectiv, Ruse. Pe harta Specht (1790). Localitatea Geamăna apare în prima jumătate a secolului al XIX-lea. Comparând harta de la finele secolului al XVIII-lea cu harta de la mijlocul secolului al XIX-lea putem observa că înainte de 1860 apare un al doilea braț al Neajlovului care se unește cu primul braț în punctul surprins în fotografii. În secolul al XIX-lea între Geamăna și Pitești era o distanță considerabilă. Cele două localități erau separate de un deal împădurit care dispare în secolul al XX-lea și de o zonă de luncă. Apariția și dezvoltarea cartierului Prundu în secolul al XX-le pe locul fostei zone de luncă

menționate anterior face ca cele două localități să fie alipită una de cealaltă. La finele secolului al XX-lea dispar două brațe ale Neajlovului apărute recent și ale căror urme sunt surprinse în fotografiile aeriene. Totodată, pe măsură ce se extinde orașul Pitești se poate observa și o relativă extindere a localității Geamănu.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Râul Neajlov

Indicativ drum: DJ 659

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Sursa: <https://peisaje-arheologice.ro/>

Anexa 6. Situri arheologice din județul Argeș

6.1. Castrul roman de la Albota

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-252	Mareș - La Stadion	Romania	N44 46 17.65 E24 50 14.27	1.31 ha	9.97 ha
----------	--------------------	---------	------------------------------	---------	---------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN** 13944.02. Nu este înregistrat în Lista Monumentelor Istorice, jud. Argeș ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 13944.02

Nume Castrul de epocă romană de la Albota - La Stadion

Județ Argeș

Unitate administrativă Albota

Localitate Albota

Punct La Stadion

Punct alte denumiri Poiana Moșului, Pădurea Arnota

Reper Situl se află la cca 500 m sud-vest de satul Albota și la vest de DN 65 (Albota-Cerbu), pe malul drept al Pârâului Ursului, în pădure.

Reper hidrografic - nume Pârâul Ursului

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief podiș

Utilizare teren pădure

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Castrul se află în pădure, între două râpe. Pe marginea pădurii se vede un val și un șanț, care sunt însă de origine recentă, fiind obstacole de protecție forestieră. Castrul era protejat natural pe trei laturi, vâlcelele de la NV și SE, cât și panta relativ abruptă de la NE, spre Valea Ursului, și cu un singur șanț de apărare săpat spre poiana actuală de la SV, care se închide spre cele două râpe. Nu există valuri (agger) spre părțile apărate natural. Suprafața castrului este relativ dreaptă, ușor înclinată spre vale (NE), pe care s-au găsit doar mici neregularități, precum două gropi (probabil de jefuire) în apropierea laturii de NV (spre colțul de nord). La colțul de est, la interior, există o groapă de dimensiuni considerabile (cca 15 m diametru și o adâncime de cca 1 m), care pare destul de veche, figurând și pe schița lui Pamfil Polonic). Groapa păstrează apa (ceea ce este neobișnuit pentru un teren în pantă), putând fi astfel o cisternă zidită.

Observații Datarea sitului arheologic este incertă. În fișa de sit

pentru UNESCO apar două datări: secolul al II-lea p. Chr. și secolele al II-lea - al III-lea p. Chr. În articolul Țentea et al. 2022, p.210, este propusă jumătatea secolului al III-lea p. Chr.

Descoperitor Grigore Tocilescu

Data descoperirii 1898

Suprafața sitului 1,311 ha

Stare de conservare medie / 22.01.2016

Riscuri antropice Afectare parțială: 5 / 22.01.2016; Furturi: 4 / 22.01.2016

Regim de proprietate privat

Proprietar Marin Kral

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castru	Epoca romană (jumătatea secolului al III-lea)	Castrul de pământ și lemn are plan dreptunghiular cu dimensiunile de 56 X 81 m. Incinta este formată dintr-un vallum de 20 m lățime și 0,50 m înălțime, dublat de un șanț de apărare cu deschidere de 20 m și adâncime de 1,50 m, vizibil pe latura de est.	

BIBLIOGRAFIE:

1. Teodor, Eugen S., Castrul roman de la Albota, 2016 [Fișă de sit] (sursa fișei de sit)

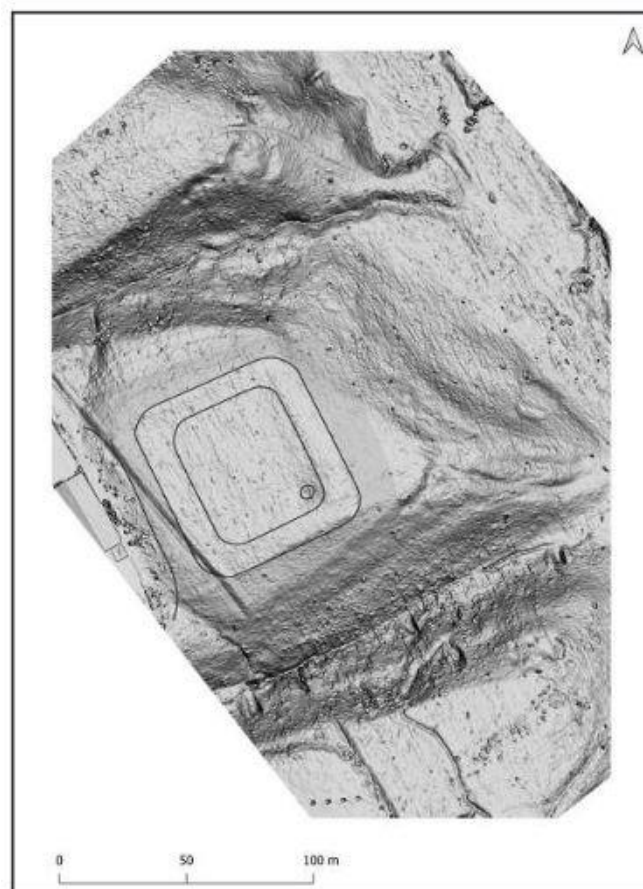
2. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch Germanischen Zentralmuseums Mainz, 44, 2, Berlin, 1997, 78, 60
3. Teodor, Eugen S., Uriașul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeș, Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2013, 87-89; 128-131
4. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Referință cartografică]
5. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 128
6. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, Tabula Imperii Romani (TIR), L, 35, 22
7. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 258
8. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Evolution of the System of Defence Works in Roman Dacia, BAR International Series, 116, Oxford, 1981, 63/e
9. Vlădescu, Cristian M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 122
10. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 89
11. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, 1, Berlin, 1997, 78, 60
12. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 180, 37
13. Teodor, E.S.; Chivoci, F., A Roman frontier crossing the City, Tracing Linear Archaeological Sites, Symposium held in Pitești, 1st of July 2017, Pitești, 2017
14. Măndescu, D., Dumitrescu, I.; Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 36-37, 5
15. Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2023
16. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2., Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, 2022, 210-211, <https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/>

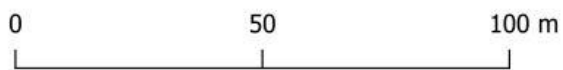
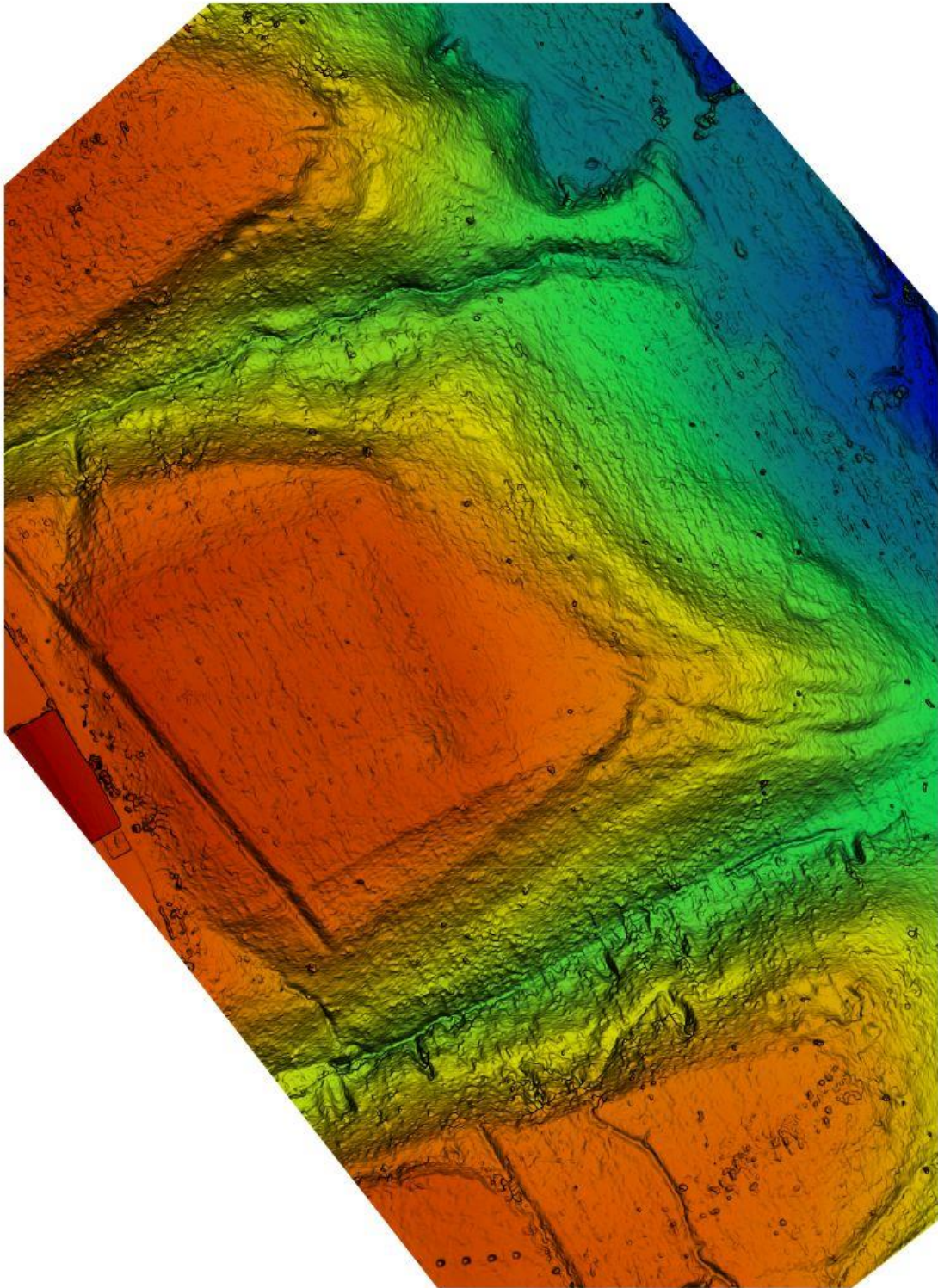
Fig. 0.148 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro))

*Fig. 0.149 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)).*

*Fig. 0.150 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)).*

*Fig. 0.151 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)).*

FRONTIERS
OF THE
ROMAN EMPIRE
DACIA

SECTOR **7** 7.9. Mareş - La Stadion

fortiet

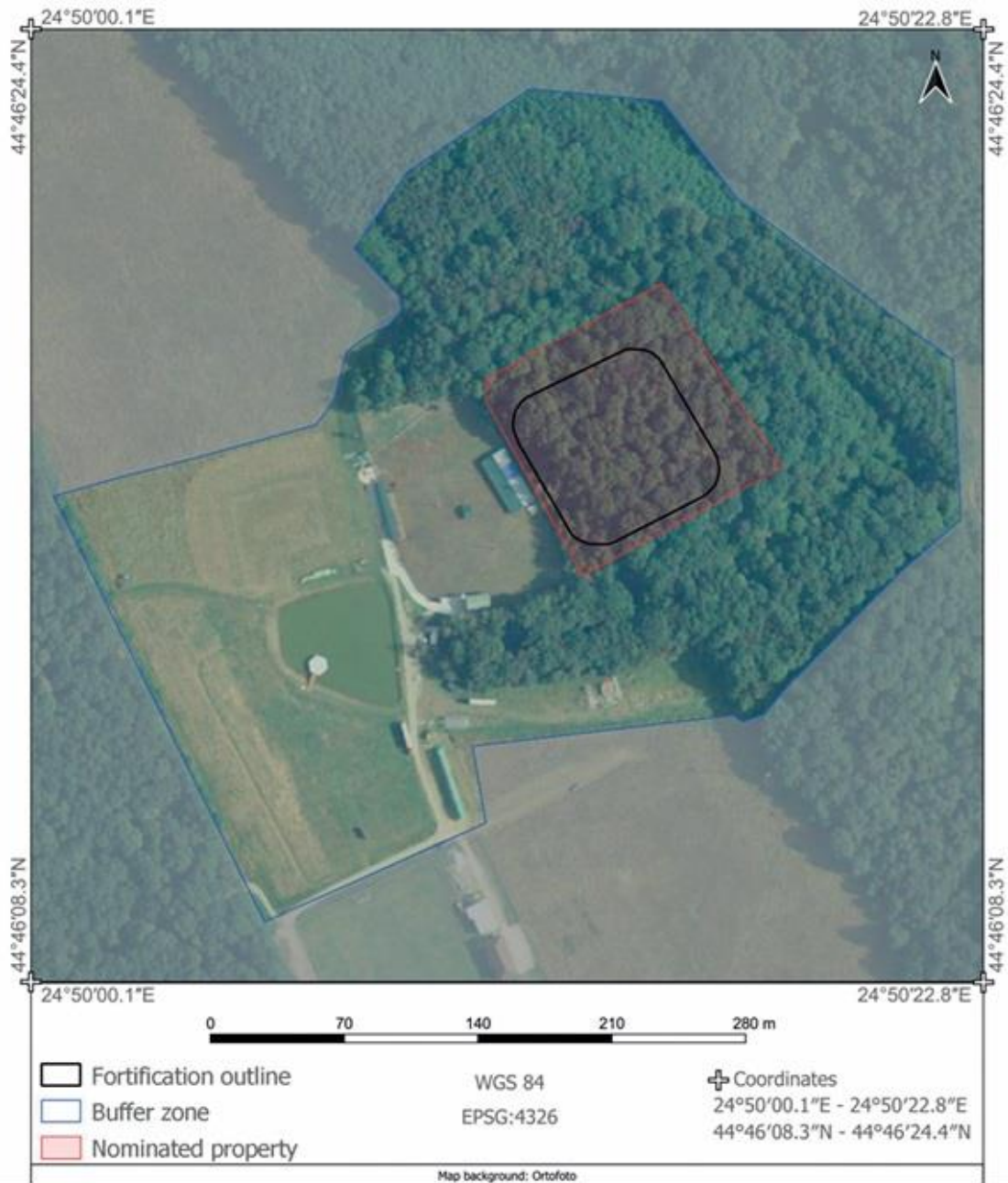

Fig. 0.152 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre.](#)

6.2. Castrul roman de la Câmpulung - Jidova

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-250	Câmpulung - Jidova 1	Romania	N45 13 15.28 3.61 ha E25 00 44.20	37.99 ha
1718-251	Câmpulung - Jidova 2	Romania	N45 13 00.78 0.98 ha E25 00 41.17	

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 13506.02 și cod LMI AG-I-s-A-13357** ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](#), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 13506.02

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13357

Nume Castrul de epocă romană de la Câmpulung - Jidova

Județ Argeș

Unitate administrativă Municipiul Câmpulung

Localitate Câmpulung

Punct Jidova

Punct alte denumiri Jidava

Reper Castru auxiliar avea o poziție strategică la aproximativ 20 km sud de pasul Rucăr-Bran, fiind identificat la sud de cartierul Pescăreasa din municipiul Câmpulung Muscel, pe suprafața unei terase joase, pe malul drept al Râului Târgului, în unctul „Cetate” sau „Jidova”.

Reper hidrografic - nume Târgului

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief depresiune

Utilizare teren locuire

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Fortificația Câmpulung este situată la sud de cartierul Pescăreasa a localității Câmpulung Muscel, la aproximativ 20 km sud de pasul Rucăr-Bran. Se întinde pe o terasă inferioară pe malul drept al râului Târgului, la locul Cetate sau Jidova.

Observații Castrul se află situat pe Limes Transalutan.

Descoperitor Dumitru Butculescu

Data descoperirii 1876

Suprafața sitului 1,405 ha

Stare de conservare medie / 21.07.2022

Riscuri antropice Afectare parțială: 2 / 07.03.2018

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fișei 21.03.2024

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castru de piatră	Epoca romană timpurie	romană	Castrul este ridicat din piatră, are plan dreptunghiular (98,65×132,35 m), având colțurile rotunjite. Porta praetoria este amplasată pe latura de S, zidul este lucrat în tehnica opus incertum, având o grosime de 1,80 m. Sistemul de fortificație se completează cu un șanț de apărare, cu o deschidere de 7-11,20 m și 2-2,30 m adâncime, neîntrerupt în fața porților. Deși pe toate laturile au fost identificate	AG-I-m-A-13357.02

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			turnuri de curtină, (3,75×4 m), cu deschiderea porților de 5,30 m, turnurile de colț lipsesc. Turnurile de porți au un plan aproximativ pătrat (5×5,60 m), ușor ieșite în exterior. Au fost identificate și principalele drumuri din castru, cel mai bine documentat fiind via principalis, ce măsoară 5,90 m lățime.	
șanț de apărare	Epoca romană (sec. III p. Chr.)	romană		AG-I-m-A- 13357.03

S-au publicat numeroase articole și studii de specialitate cu privire la cele 2 castre care s-au cercetat aici. O parte din aceste titluri pot fi consultate mai jos (sursa bibliografiei: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://www.cimec.ro)):

1. Petolescu, Constantin C.; Cioflan, Teodor, Cercetări în castrul roman de la Câmpulung Pescăreasca în anii 1980-1990, Argessis, 7, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Pitești, 1995, 15-20, <http://www.cimec.ro/pdf2/Argesis/dl.asp?filename=Argesis-07-Studii-si-comunicari-Muzeul-Judetean-Arges-1995.pdf> [Publicație]
2. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Biserica Fundeni, Mănăstirea Negru Vodă, Pescăreasca/Jidova | Anul: 1983 - 1992, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campaniile 1983-1992, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 1993, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=588> [Publicație] (sursa fișei de sit)
3. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul Pescăreasca - Jidava | Anul: 1995, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1995, CIMEC-Institutul de

- Memorie Culturală, București, 1996, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=174> [Publicație] (sursa fișei de sit)
4. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: castrul Pescăreasa - Jidava | Anul: 1996, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 1996, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 1997, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=351&d=Campulung-Argeș-castrul-Pescareasa--Jidava-1996> [Publicație] (sursa fișei de sit)
5. Petolescu, Constantin, Castrul roman de la Câmpulung Muscel - "Jidova", 2001
6. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Jidova, cartier Pescăreasa | Anul: 2001, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2001, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2002, 94-95, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1328> [Publicație]
7. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Jidova, cartier Pescăreasa | Anul: 2000, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2000, CIMEC - Institutul de Memorie Culturală, București, 2001, 62-64, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1025> [Publicație]
8. CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 91, poz. 6-9 [Publicație] (sursa fișei de sit)
9. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2014, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2014, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, 2015, 95-97, Fig. 1, fig. 2, fig. 7., <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5373&d=Campulung-Argeș-Castrul-roman-Campulung--%84Jidova%94-2014> [Publicație]
10. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Jidova | Anul: 2010, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2010, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2011, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=4516&d=Campulung-Argeș-Jidova-2010> [Publicație]
11. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Jidova, cartier Pescăreasa | Anul: 2001, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2011, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2012, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=4700&d=Campulung-Argeș-Cartier-Pescareasa-->

[Jidova-2011](#) [Publicație]

12. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: castrul Pescăreasa - Jidava | Anul: 2012, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2012, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2013, [https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=4927&d=Campulung-Argeș-castrul-Pescareasa--](https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=4927&d=Campulung-Argeș-castrul-Pescareasa--Jidava-2012)

[Jidava-2012](#) [Publicație]

13. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: castrul Pescăreasa - Jidava | Anul: 2013, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2013, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2014, [https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5198&d=Campulung-Argeș-castrul-Pescareasa--](https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5198&d=Campulung-Argeș-castrul-Pescareasa--Jidava-2013)

[Jidava-2013](#) [Publicație]

14. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2015, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2015, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2016, 47-48, fig. 1, fig. 2, fig. 3, [https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5533&d=Campulung-Argeș-Castrul-roman-de-la-](https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5533&d=Campulung-Argeș-Castrul-roman-de-la-Campulung--%84Jidova%94-2015)

[Campulung--%84Jidova%94-2015](#) [Publicație]

15. Petolescu, Constantin C., Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung | Anul: 2018, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2018, Institutul Național al Patrimoniului în parteneriat cu Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, 2019, 43-46, [https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6104&d=Campulung-Argeș-Castrul-roman-de-la-](https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6104&d=Campulung-Argeș-Castrul-roman-de-la-Campulung-2018)

[Campulung-2018](#) [Publicație]

16. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - [Jidova] | Anul: 2019, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2019, Institutul Național al Patrimoniului în parteneriat cu Muzeul Județean Buzău, 2020, 77-81, [https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6308&d=Campulung-Argeș-Castrul-roman-de-la-](https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6308&d=Campulung-Argeș-Castrul-roman-de-la-Campulung--[Jidova]-2019)

[Campulung--\[Jidova\]-2019](#) [Publicație]

17. Petolescu, Constantin et all, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2016, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2016, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2017, [https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5705&d=Campulung-Argeș-Castrul-roman-de-la-](https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5705&d=Campulung-Argeș-Castrul-roman-de-la-Campulung--Jidova-2016)

[Campulung--Jidova-2016](#) [Publicație]

18. Petolescu, Constantin et all, Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la

- Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2017, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2017, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2018, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5862&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung-%96-%84Jidova%94-2017> [Publicație]
19. Petolescu, Constantin, 11. Câmpulung, cartier Pescăreasa, jud. Argeș, Punctul Castrul roman de la Câmpulung Jidova, Cronica Cercetărilor Arheologice. Campania 2020, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2021, 68-78, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6471&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung-%84Jidova%94-2020> [Publicație]
20. Țentea, Ovidiu, Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2022 [Fișă de sit]
21. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, Muzeul Național de Istorie a României, 2022, 205-209, 5.1-5.4.3, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicație]
22. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie, Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892–1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 134 [Publicație]
23. Tudor, Dumitru, Castele romane de la Jidava, lângă Câmpulung în Muscel, București, 1936, 89-117 [Publicație]
24. Petolescu, Constantin C., Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", <https://iabvp.ro/jidova/> [site web]
25. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, București, 1937, 147-149 [Publicație]
26. Tudor, Dumitru, Știre nouă despre castrul Jidava, Buletinul Muzeului Militar Național, 4, București, 1944, 7-8; 89-101 [Publicație]
27. Tudor, Dumitru, Arme și diferite obiecte din castrul Jidava, Buletinul comisiei monumentelor istorice, 37, București, 1944, 119-122 [Publicație]
28. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, TIR L, 35, 57
29. Popescu, Em.; Popescu, Eugenia, Castrul roman Jidova-Câmpulung (Observații preliminare), Argesis. Studii și comunicări, 1, Muzeul Pitești, Pitești, 1968, 67-79, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=67070-castrul-roman-jidava-campulung-observatii-preliminare--argesis->

[studii-si-comunicari--i-1968](#) [Publicație]

30. Popescu, Em.; Popescu, Eugenia, Raport preliminar asupra săpăturilor efectuate în anii 1962-1967 în castrul roman de lângă Cîmpulung-Muscel (Jidova), Materiale și Cercetări Arheologice, IX, Editura Academiei Republicii Populare Române, București, 1970, 251-263, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=122344-raport-preliminar-asupra-sapaturilor-efectuate-in-anii-1962-1967-in-castrul-roman-de-langa-campulung-muscel-jidova--materiale-si-cercetari-arheologice-institutul-de-arheologie-vasile-parvan--9-1970> [Publicație]
31. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1978, 281-284 [Publicație]
32. Vlădescu, C.M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 122-124, 40
33. Popescu, Em.; Petolescu, Constantin C.; Cioflan, T., Distrugerea castrului de la Cîmpulung (Jidova), Studii și Comunicări, 3, Cîmpulung, 1984, 15-19 [Publicație]
34. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Scrisul românesc, Craiova, 1986, 89-91 [Publicație]
35. Petculescu, Liviu, Fragments of Helmets from the Roman fort at Jidava, Acta Musei Napocensis, 36, I, Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei, Cluj- Napoca, 1997, 189-196, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=104291-fragments-of-helmets-from-the-roman-fort-at-jidava--acta-musei-napocensis-actamn-muzeul-national-de-istorie-a-transilvaniei--36-i-1999> [Publicație]
36. Bogdan Cătănicu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 44-45, 106-107 [Publicație]
37. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, 44, 1, Berlin, 1997, 79-80, 62 [Publicație]
38. Dudău, Octavian, Circulația monetară în castrele de trupe auxiliare din provincia Dacia, Graphite, Timișoara, 2006, 104-105
39. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Mega, Cluj-Napoca, 2009, 196-202, 45
40. Costea, Florea, Repertoriul arheologic al județului Brașov, Editura C2design, Brașov, 1996, 55-59, 79
41. Petolescu, C. Constantin, 16. Cîmpulung, cartier Pescăreasa, jud. Argeș [Jidova] Punct:

Castrul roman de la Câmpulung, *Cronica cercetărilor arheologice din România*. Campania 2021, 2022

42. Petolescu, Constantin, 19. Câmpulung | Comuna: Municipiul Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2022, *Cronica cercetărilor arheologice din România*. Campania 2022, 2023

Informații detaliate despre această fortificație apar în studiul lui Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior*. O trecere în revistă și o actualizare. 2, *Cercetări Arheologice*, 29, 1, Muzeul Național de Istorie a României, 2022, 205-209: „a. Câmpulung Muscel I (Fig. 5.1-5.2; 5.3.2-5.4.2) este un castru auxiliar având o poziție strategică la aproximativ 20 km S de pasul Rucăr-Bran, fiind identificat la S de cartierul Pescăreasa din municipiul Câmpulung Muscel, pe suprafața unei terase joase, pe malul drept al Râului Târgului, în punctul „Cetate” sau „Jidova” (forma „Jidava” intrată și ea în literatura specialitate este o creație a lui C. D. Aricescu). În urma cercetărilor arheologice (D. Butculescu 1876; Gr. Tocilescu, P. Polonic 1901; Em. Popescu, Fl. Mârțu 1962-1964; Em. Popescu, Eugenia Popescu 1964-1976; C. C. Petolescu, T. Cioflan 1978-2007; C. C. Petolescu, Fl. Matei-Popescu, I. Dumitrescu 2008 - în prezent) a fost identificată o singură fază constructivă a castrului, dar unii autori susțin existența unei faze de lemn și pământ, iar I. Bogdan-Cătănciu susține existența a chiar trei faze. Castrul este ridicat din piatră, are plan dreptunghiular (98,65×132,35 m), având colțurile rotunjite (Fig 5.4.2). Porta praetoria este amplasată pe latura de S, zidul este lucrat în tehnica opus incertum, având o grosime de 1,80 m. Sistemul de fortificație se completează cu un șanț de apărare, cu o deschidere de 7-11,20 m și 2-2,30 m adâncime, neîntrerupt în fața porților. Deși pe toate laturile au fost identificate turnuri de curtină, (3,75×4 m), cu deschiderea porților de 5,30 m, turnurile de colț lipsesc. Turnurile de porți au un plan aproximativ pătrat (5×5,60 m), ușor ieșite în exterior. Au fost identificate și principalele drumuri din castru, cel mai bine documentat fiind via principalis, ce măsoară 5,90 m lățime. În interiorul castrului au fost cercetate un număr de clădiri, dintre care se evidențiază principia, clădirea comandamentului, cu dimensiunile de 30,40×34,70 m. Planul clădirii este cel obișnuit, cu un atrium (14,30×19 m) care are pe fiecare latură câte trei spații (4,30×4,30), cu o basilica (9,20×28 m), iar în spate aedes principiorum și alte două camere. În colțul nord-vestic al clădirii comandamentului (armamentarium) au fost descoperite circa 400 de vârfuri de săgeți, de tip oriental. În latus sinistrum a fost identificat praetorium-ul, având dimensiunile de 38,40×16,90 m. Planul acestei construcții se prezintă astfel: în jumătatea sudică se afla o curte

mare (dimensiunile ei 21,70×15,10 m), cu portice pe laturile lungi, iar partea dinspre nord este ocupată de trei șiruri de încăperi.

Camerele din colțurile de nord-vest și nord-est erau absidale, iar toate încăperile erau prevăzute cu sistem de încălzire (hypocaustum). În *latus dextrum* au fost identificate două clădiri: o mică clădire absidală, 8×10 m (F. Marcu susține că ar putea fi o fabrică ?) și un horreum (12,95×34,40 m), cel mai mare din Dacia, raportat la dimensiunile castrului. De asemenea, în *latus dextrum*, între horreum și principia săpăturile recente (2010-2015) au evidențiat existența unei construcții de lemn, distrusă de un incendiu (în stratul de incendiere au fost găsite monede de la P. Septimius Geta și Severus Alexander (222). Clădirea de piatră dublu absidală a fost construită după distrugerea construcției de lemn. La Jidova, într-un strat de incendiu, a fost descoperită o monedă de la Philippus Iunior (246), cea mai recentă monedă descoperită pe limes Transalutanus. Trupa încartiruită la Jidova era *cohors I Flavia Commagenorum eq. sag.*, după cum atestă și un graffito pe o cărămidă (ILD 164). Au fost descoperite, de asemenea, și numeroase piese de echipament militar roman, în afara depozitului de vârfuri de săgeți descoperit în *armamentarium*. În *retentura dextra* au fost cercetate, între 1995-2000, două barăci dispuse *per strigas* (Est – Vest), situate între *via decumana* și latura de vest a castrului, fiecare dintre ele în lungime de 36 m și aproximativ 9 m lățime; ele sunt separate printr-un drum realizat din piatră mică de râu și pietriș. Această zonă fusese intersectată deja, în cursul cercetărilor mai vechi, efectuate de Emilian Popescu și Eugenia Popescu prin două secțiuni (SC și SG), perpendiculare pe cele două turnuri de curtină din colțul de nord-vest al castrului. Traseul acestor două construcții a fost marcat destul de clar, prin descoperirea în loessul virgin a urmelor stâlpilor de lemn. La capătul de Vest al barăcii dinspre *latera praetorii* (baraca nr. 2) a fost identificat și apartamentul centurionului (3×3, 5 m), pavat cu cărămizi (pe una dintre ele a fost identificat acel graffito menționat anterior). De asemenea, în spațiul delimitat spre nord de o linie imaginară între turnul de curtină de pe latura de vest și edificiul identificat cu *praetorium*, a fost identificat în campaniile din anii 2000-2001 traseul unei alte barăci mai mici, având dimensiunile de aproximativ 26×5,5 m. În ultimii ani (2015-2021), cercetările s-au concentrat în zona dintre *praetorium* și latura de est a castrului. La capătul dinspre NE al *praetorium*-ului a fost identificat un edificiu termal de mici dimensiuni, construit din cărămidă la o dată mai târzie decât clădirea de piatră a *praetorium*-ului, și care a suprapus *via sagularis* și o parte din *agger*.”

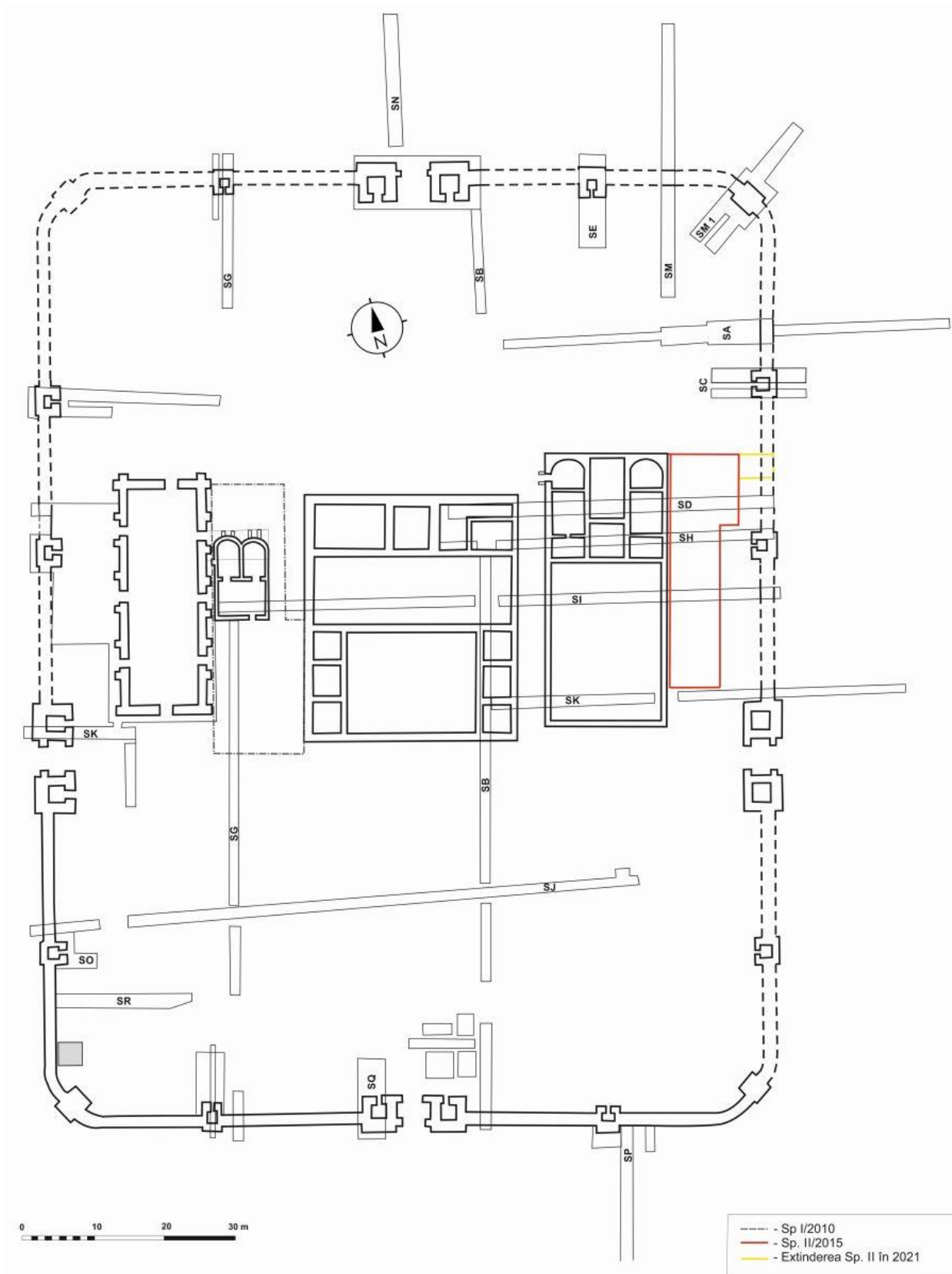

Fig. 0.153 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
 Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://www.cimec.ro).

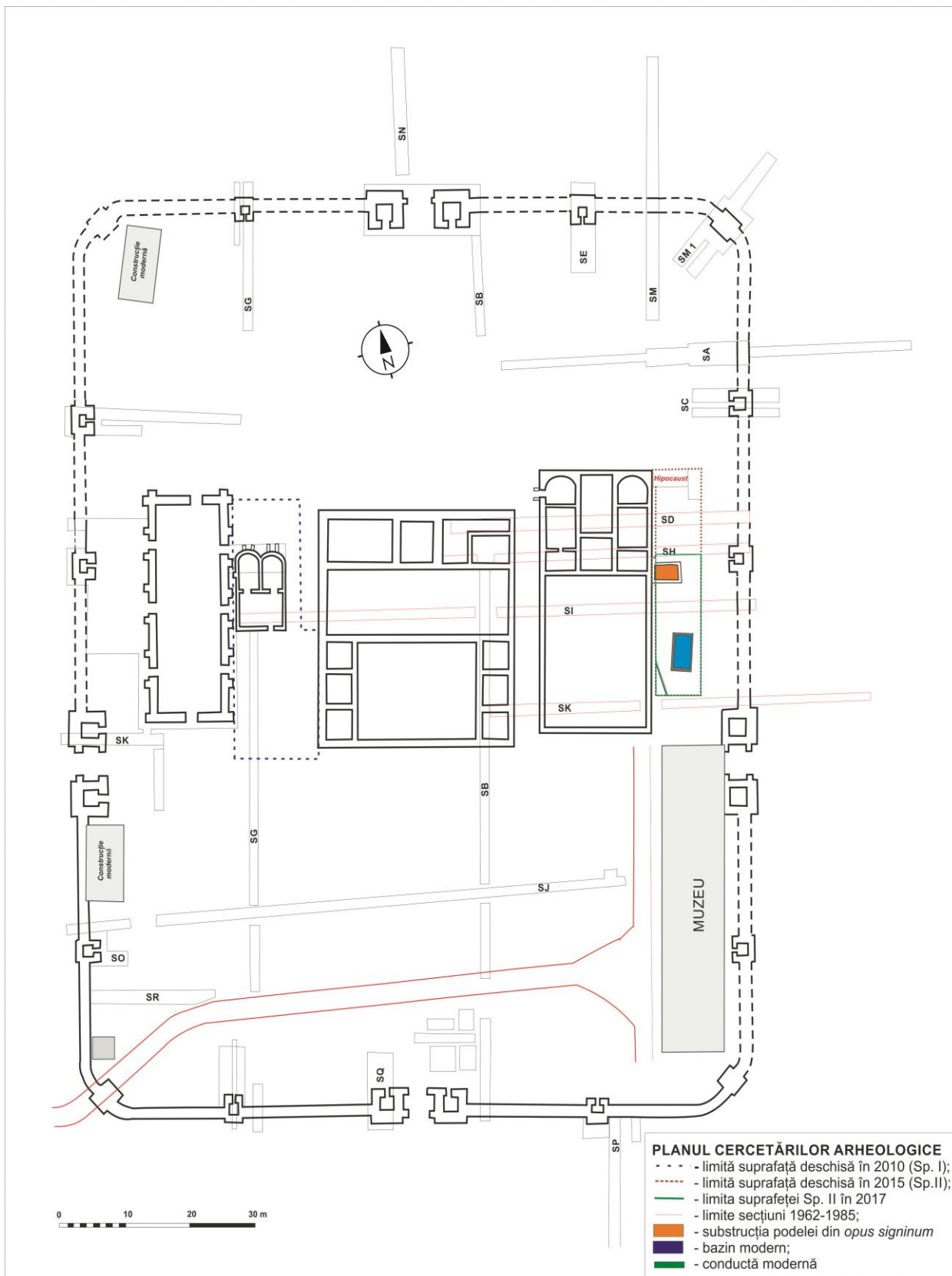
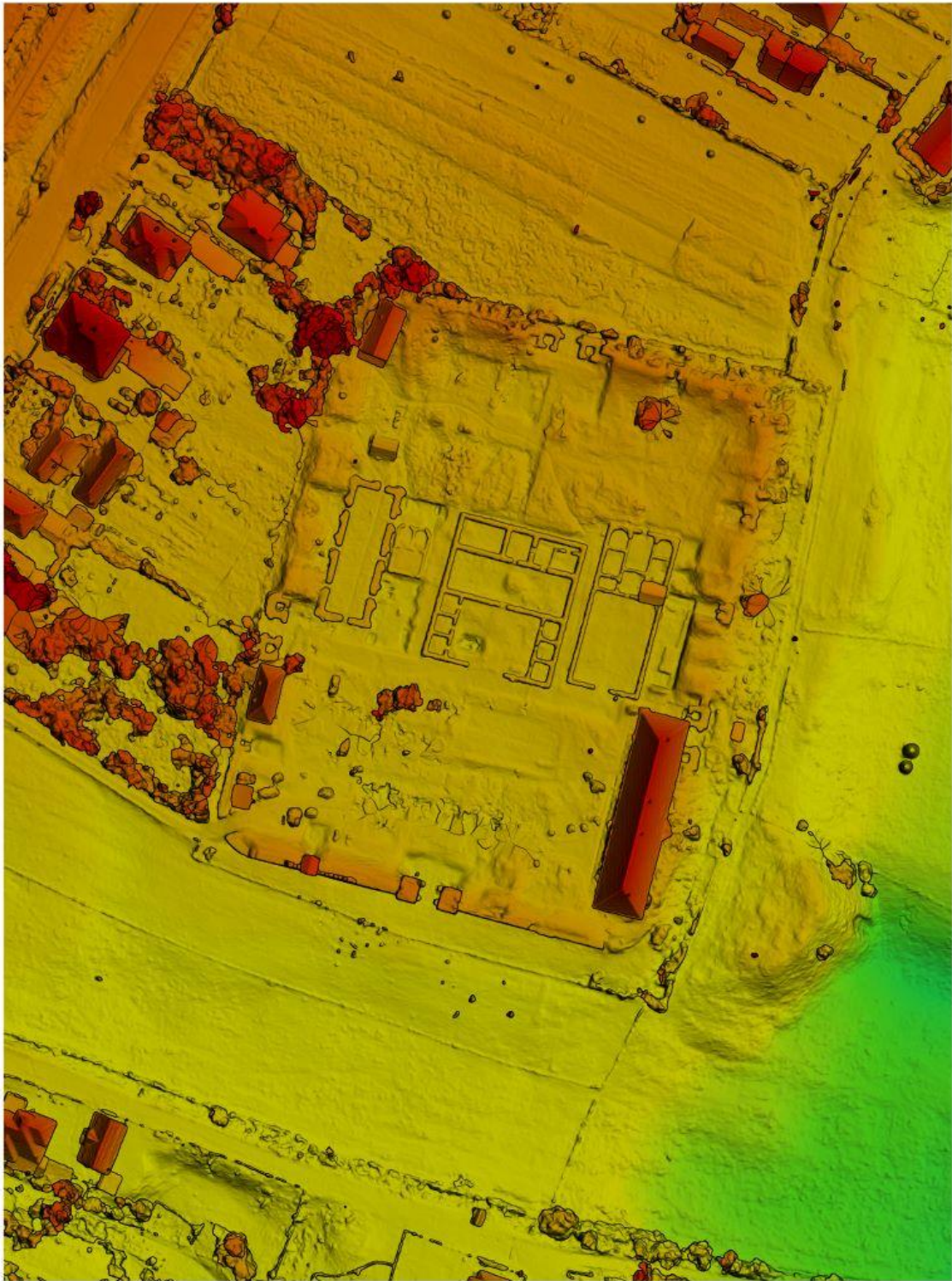

Fig. 0.154 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
 Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)).

*Fig. 0.155 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).*

0 25 50 m

*Fig. 0.156 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)).*

Fig. 0.157 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)).

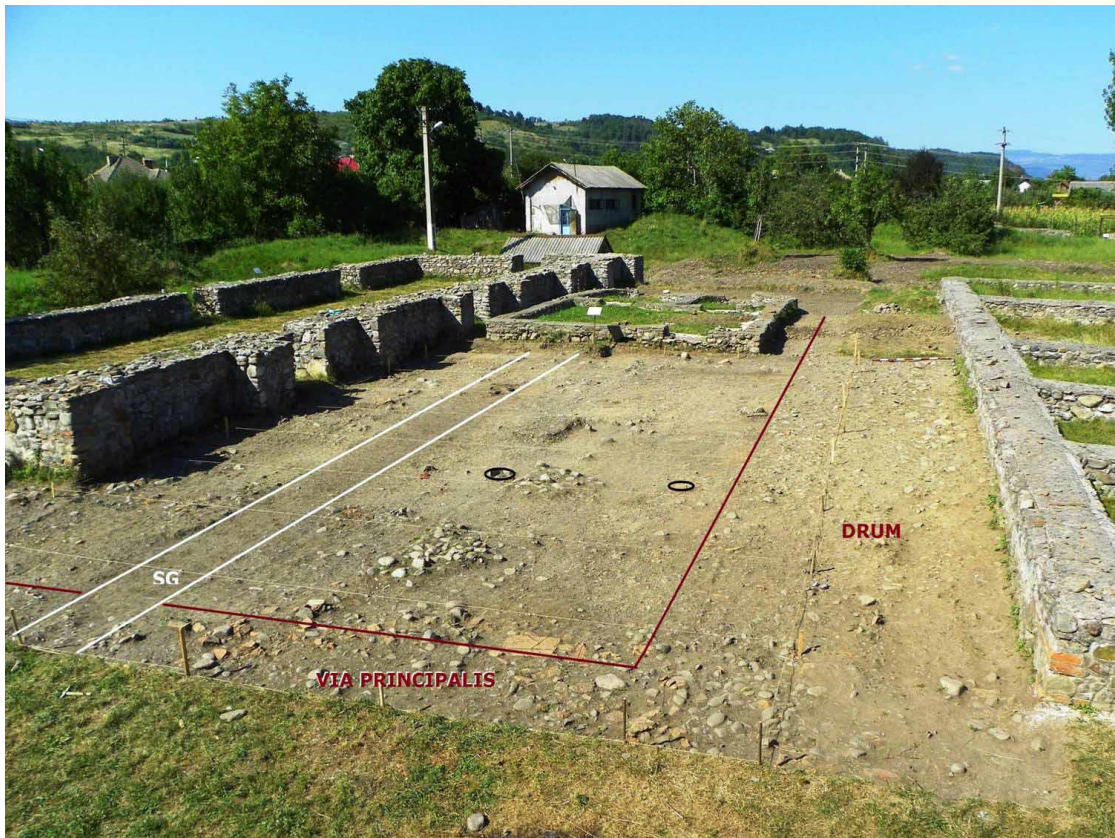

Fig. 0.158 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)).

FRONTIERS
OF THE
ROMAN EMPIRE
DACIA

SECTOR
7

7.8. Jidova (cluster)

7.8.1. auxiliary fort
[Câmpulung - Jidova 1]

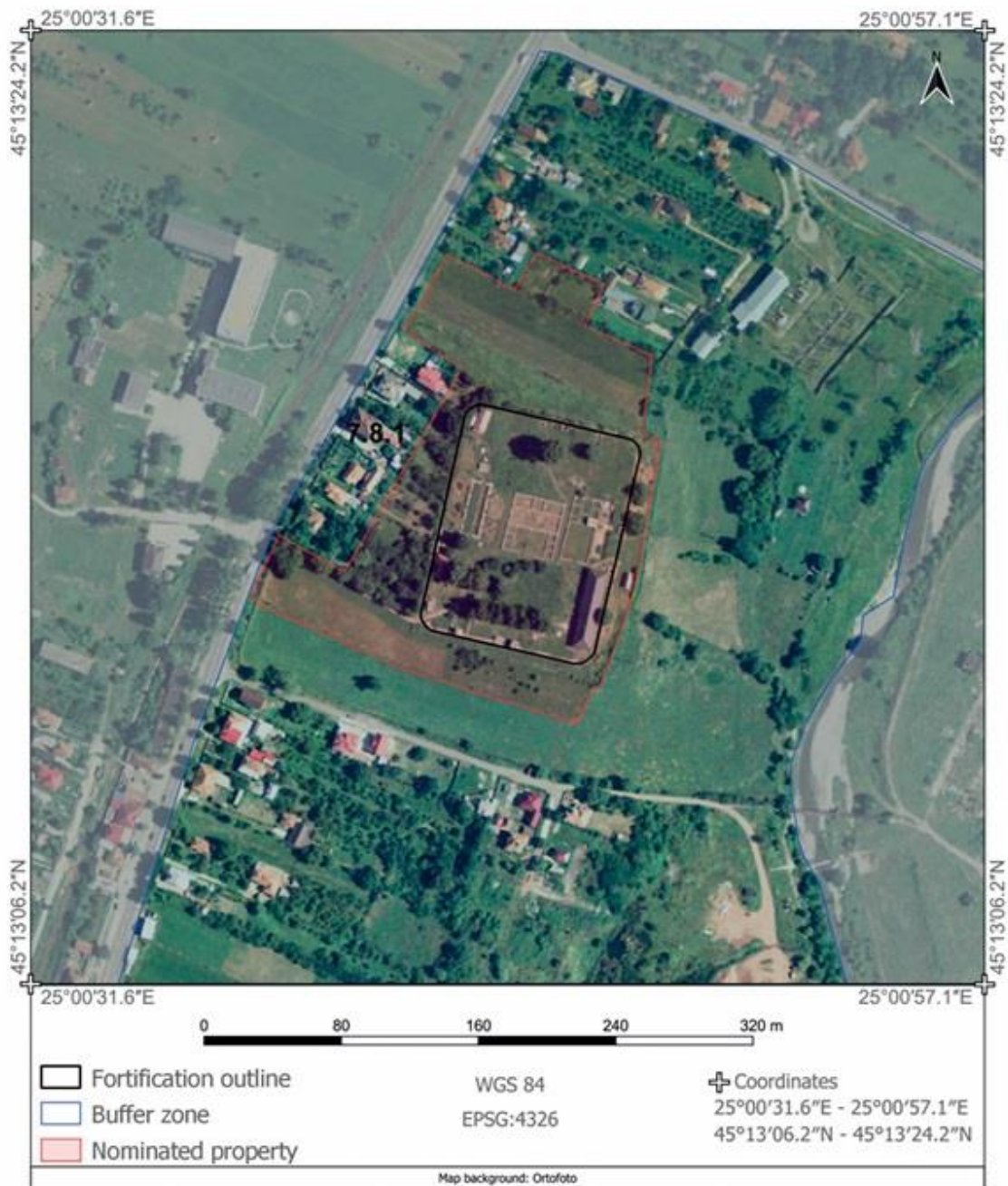

Fig. 0.159 CASTRUL ROMAN CÂMPULUNG-JIDOVA 1.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre.](#)

FRONTIERS
OF THE
ROMAN EMPIRE
DACIA

SECTOR

7

7.8. Jidova (cluster)

7.8.2. fortlet
[Câmpulung - Jidova 2]

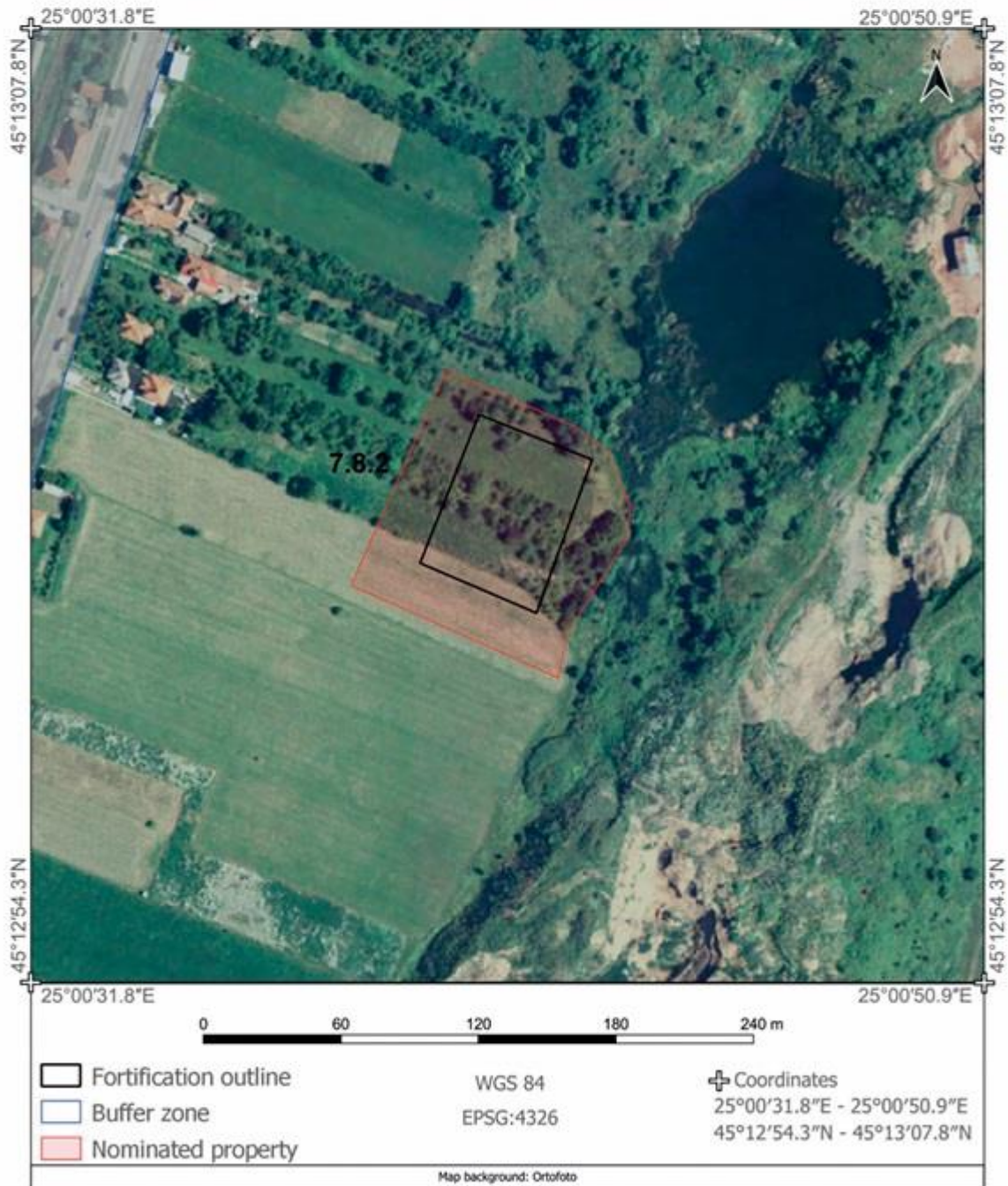

Fig. 0.160 CASTRUL ROMAN CÂMPULUNG-JIDOVA 2.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre.](#)

FRONTIERS
OF THE
ROMAN EMPIRE
DACIA

SECTOR
7

7.8. Jidova (cluster)

auxiliary fort, fortlet

Fig. 0.161 CASTRELE ROMANE DE LA CÂMPULUNG-JIDOVA 2.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre.](#)

6.3. Comuna Bârla, situl arheologic de epocă romană de la Afrimești - La Cetate

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-255	Afrimești - Urluieni	Romania	N44 29 09.78 E24 45 41.17	11.3 ha	46.39 ha
----------	----------------------	---------	------------------------------	---------	----------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 14478.01 și cod LMI AG-I-s-A-13385** ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](#), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 14478.01

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13385

Nume Situl arheologic de epocă romană de la Afrimești - La Cetate

Județ Argeș

Unitate administrativă Bârla

Localitate Afrimești

Punct La Cetate

Punct alte denumiri Urloaie, Fântâna Tătarilor

Reper Situl arheologic se găsește la situat la nord-vest de satul actual, pe o colină, pe malul drept al pârâului Cotmeana, în punctul „la Cetate” sau „la Urloaie”.

Reper hidrografic - nume Cotmeana

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief câmpie

Utilizare teren agricultură

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Este vizibilă doar castrul mare, pe toate laturile, sub forma unui val de pământ. Pe latura de sud-est este vizibil și șanțul de apărare, în direcția castellum-ului.

Observații Situl arheologic face parte din Limesul Transalutan. Castrul și castellum-ul au fost înregistrate în LMI la Urloaie, comuna Bârla. În LMI castrul este amplasat la cca. 2 km sud de sat.

Data descoperirii secolul al XIX-lea

Suprafața sitului 11,295 ha

Stare de conservare medie / 26.07.2022

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 20.01.2020

Regim de proprietate public

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

Categorie / Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
piese port / fibulă	Epoca romană (al treilea sfert al secolului al III-lea p.Chr.)	romană		
Castru auxiliar	Epoca romană (secolul al	romană	Prima fază este reprezentată de un castru de lemn și pământ, cu plan dreptunghiular, având dimensiunile de 105×123 m. Valul de	AG-I-m-A-13385.0

Categorie / Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
	III-lea p. Chr.)		<p>pământ are 10 m lățime și 1,20 m înălțime, fiind prezent și un șanț de apărare pe toate laturile. Ce-a de-a doua fază este cea a castrului cu zid de cărămidă. Acesta are un plan dreptunghiular cu colțurile rotunjite, având dimensiunile de 105×123 m, păstrând aceeași orientare ca fortificația precedentă. Zidul are o grosime de aproximativ 1,50-1,60 m. Șanțurile defensive ale fazei de lemn sunt refolosite. Porțile au o lățime de 3,50 m pe laturile de nord și de est. Turnurile porților sunt dreptunghiulare, ușor proiectate spre exterior (5,50 x 5,50/4,70 x 5,50 m). Turnurile de colț sunt trapezoidale. Clădirea sediului (principia) a fost parțial neacoperită, având dimensiunile 29,80 x 31,50 m. În <i>latus dextrum</i> (partea dreaptă) a fost identificată o clădire care ar putea fi pretorio. S-a emis ipoteza că această fortificație ar putea data din vremea lui Hadrian (I. Bogdan Cătănicu, N. Gudea).</p> <p>Majoritatea descoperirilor monetare sunt din secolul al III-lea d.Hr., de la Ela-gabalus (218-222 d.Hr.) la Filip Arabul (244-249 d.Hr.). În castru a fost găsită moneda de tip PMS COL VIM. A fost descoperită o singură monedă de la Traian (98-117 d.Hr.). Pe <i>via sagularis</i> (drum periferic), a fost descoperită</p>	1

Categorie / Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			o fibulă, databilă în al treilea sfert al secolului al III-lea d.Hr.	
castellum	Epoca romană (secolul al III-lea p. Chr.)	romană	Castellumul realizat din lemn și lut are foema dreptunghiulară, având dimensiunile de 85x112 m. Pe latura de nord avea un șanț de apărare de 30 m lățime și 2 m adâncime. Pe latura de vest șanțul avea o deschidere de 25 m și o adâncime de 1,20 m. Se presupunea că există două faze, ambele distruse de incendiu. Cel mai probabil, acesta din urmă poate fi plasat la începutul secolului al III-lea e.n., după domnia lui Elagabal (218-222 e.n.).	AG-I-m-A-13385.02
așezare	Epoca romană (secolul al III-lea p. Chr.)	romană	Așezarea s-a dezvoltat în jurul celor două fortificații romane. La nord de castru au fost identificate, prin sondaj sistematic, urme de locuire care aparține cu siguranță acestei garnizoane, fiind și calea de ieșire spre nord, de-a lungul frontierei. În lunca, aflată la 25 m mai jos, se află un alt grup de locuire, și foarte probabil drumul traversează aici râul Cotmeana.	

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

1. DMASI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fișei de sit)
2. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România.

- Campania 2000, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2001, 260, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=885&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1999> [Publicație]
3. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1999, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, București, 2000, 112, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=885&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1999> [Publicație]
4. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2001, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2002, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1529&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-2001> [Publicație] (sursa fișei de sit)
5. CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 96, poz. 69-73 [Publicație] (sursa fișei de sit)
6. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1996, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, București, 1997, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=352&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1996> [Publicație] (sursa fișei de sit)
7. Cătănciu Bogdan, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1995, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, București, 1996, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=176&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1995> [Publicație] (sursa fișei de sit)
8. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1998, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, București, 1999, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1732&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1998> [Publicație] (sursa fișei de sit)
9. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Fișă de sit]
10. Teodor, Eugen S., Uriașul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeș, Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2013, 216 [Publicație]
11. Țentea, Ovidiu, 2022 [Fișă de sit]
12. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega,

Cluj- Napoca, 2022, 216-2017, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicație]

13. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900 [Publicație]

14. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii Romani. Romula - Durostorum - Tomis. L 35, Tabula Imperii Romani (TIR), Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1969 [Publicație]

15. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 3, Editura Științifică, București, 1968, 374-375 [Publicație]

16. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Nouvelles recherches sur le limes de Sur - Est de la Dacie, Internationalen Limeskongresses. Limes XI, Székesfehérvár, 1977, 337-338 [Publicație]

17. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 308 [Publicație]

18. Vlădescu, C.M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 120-121, 35a [Publicație]

19. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 87 [Publicație]

20. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Castella de la Urluieni, Studii și Cercetări de Istorie Veche și Arheologie (SCIVA), 45, 4, Editura Academiei Române, București, 1994, 327-355, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=117349-castella-de-la-urluieni--studii-si-cercetari-de-istorie-veche-si-arheologie-sciva--tombrie-decembrie-4-45-1994> [Publicație]

21. Bogdan Cătănciu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 96-104 [Publicație]

22. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, Berlin, 1997, 75, 55 [Publicație]

23. Dudău, Octavian, Circulația monetară în castrele de trupe auxiliare din provincia Dacia, Graphite, Timișoara, 2006, 136-137 [Publicație]

24. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj- Napoca, 2009, 245-246, 75 [Publicație]

25. Măndescu, D., Dumitrescu, I. și Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 33-35, 1 [Publicație]

Fig. 0.162 AFRIMEȘTI – LA CETATE.

Fotografie aeriană a sitului arheologic din partea sud-estică. În plan central se găsește castrul mare.

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

Fig. 0.163 CASTRUL ROMAN ȘI AȘEZAREA CIVILĂ DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI.
Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre.](#)

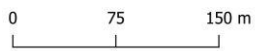
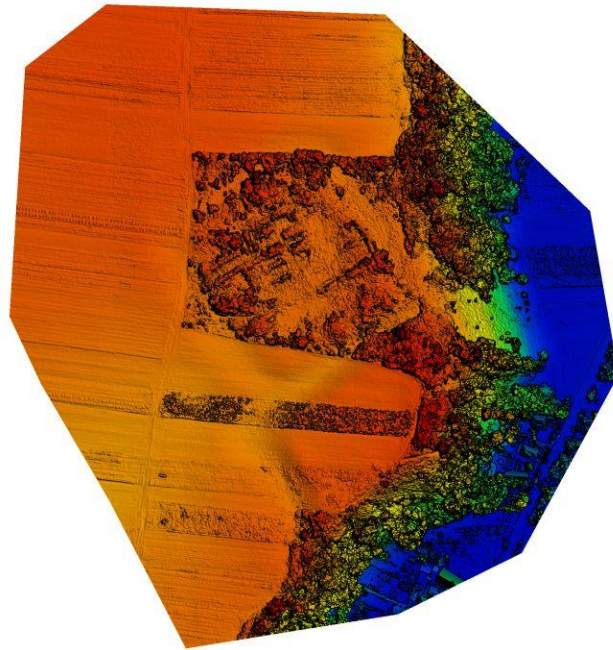

Fig. 0.164 CASTRUL ROMAN DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.
 Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

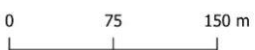
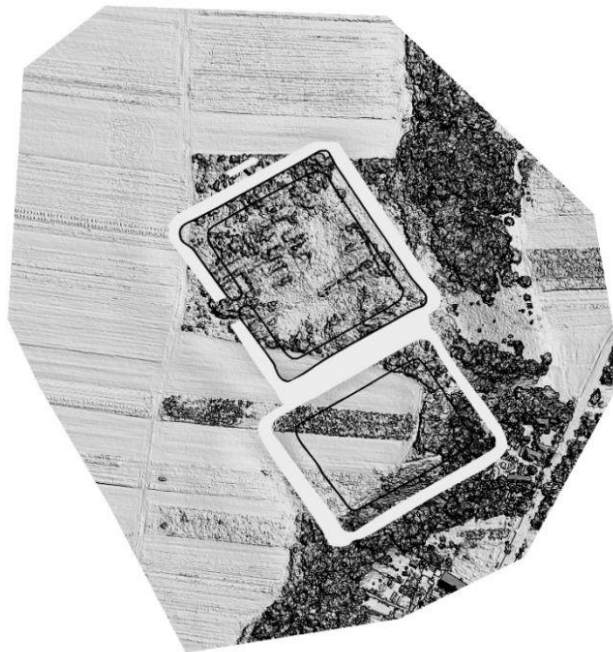

Fig. 0.165 CASTRUL ROMAN DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI. HILLSHADE MODEL.
 Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro)

6.4. Fortificația de refugiu de la Dâmbovicioara - Valea Urdii

Este înregistrată în RAN cu **codul 16338.02** și informațiile de mai jos (sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro)):

Localizare [Afixează pe harta României](#) *

Cod RAN 16338.02

Nume Fortificația de refugiu de la Dâmbovicioara - Valea Urdii

Județ Argeș

Unitate administrativă Dâmbovicioara

Localitate Dâmbovicioara

Punct Valea Urdii

Reper Situl se află pe vârful cu cota 1131 m aflat imediat la NE de cătunul Valea Urdii și la sud de valea superioară a Muierii.

Utilizare teren pădure

Categorie fortificație

Tip fortificație de refugiu

Observații Deși diferențele de cotă nu sunt aparent impresionante (+47 m peste șoseaua națională, +100 m peste drumul de la NV), situl este greu accesibil, datorită pantelor mari și a pădurii dese.

Descoperitor Eugen S. Teodor

Data descoperirii 23 aug. 2019

Suprafața sitului 1 ha

Stare de conservare medie / 09.05.2021

Riscuri naturale Alunecări de teren: 3 / 09.05.2021

Regim de proprietate public

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
Fortificație cu dublă palisadă	Preistorie	<p>Situl se află pe un vârf abrupt deasupra căii vechi de circulație prin pas. Peretele din acea direcție (NV) este foarte abrupt, cu numeroase stânci verticale, fiind accesibil numai dinspre capetele alungite (SV și NE, preferabil prima variantă). Fortificația este compusă din două inele, unul interior (54 x 47) și unul exterior (lung de 127 m, pe lungimea reliefului). Palisada exterioară nu este trasată decât spre capetele accesibile (SV și NE). Palisada interioară nu este completă, fiindcă spre NE nici nu era necesară, iar în zona de sud nu este vizibilă pe o lungime de 37 m, fiind probabil alunecată în vale. Palisada este foarte modestă, în general, creând practic doar o cărare îngustă pe care se poate circula. Intervenția cea mai masivă s-a făcut la „poarta” de la SV, adică în direcția cu accesul cel mai facil, unde a fost săpat un perete de piatră înalt de peste 2 m. Există foarte puține locuri cât de cât plate, pe care s-ar putea încropi un adăpost (câțiva metri pătrați pe vârf, și alți metri pe o terasă imediat la vest), iar apa, firește, lipsește. Datorită altitudinii și dificultății de acces, este mai degrabă o fortificație „strategică”, decât una „de refugiu” (existența unei populații care să se refugieze, în zonă, este discutabilă). Poziția dominantă asupra vechiului drum (aflat la cca 80 m spre NV, dar și 80 de m mai jos) explică rostul ei, respectiv controlul traficului de persoane sau mărfuri.</p>

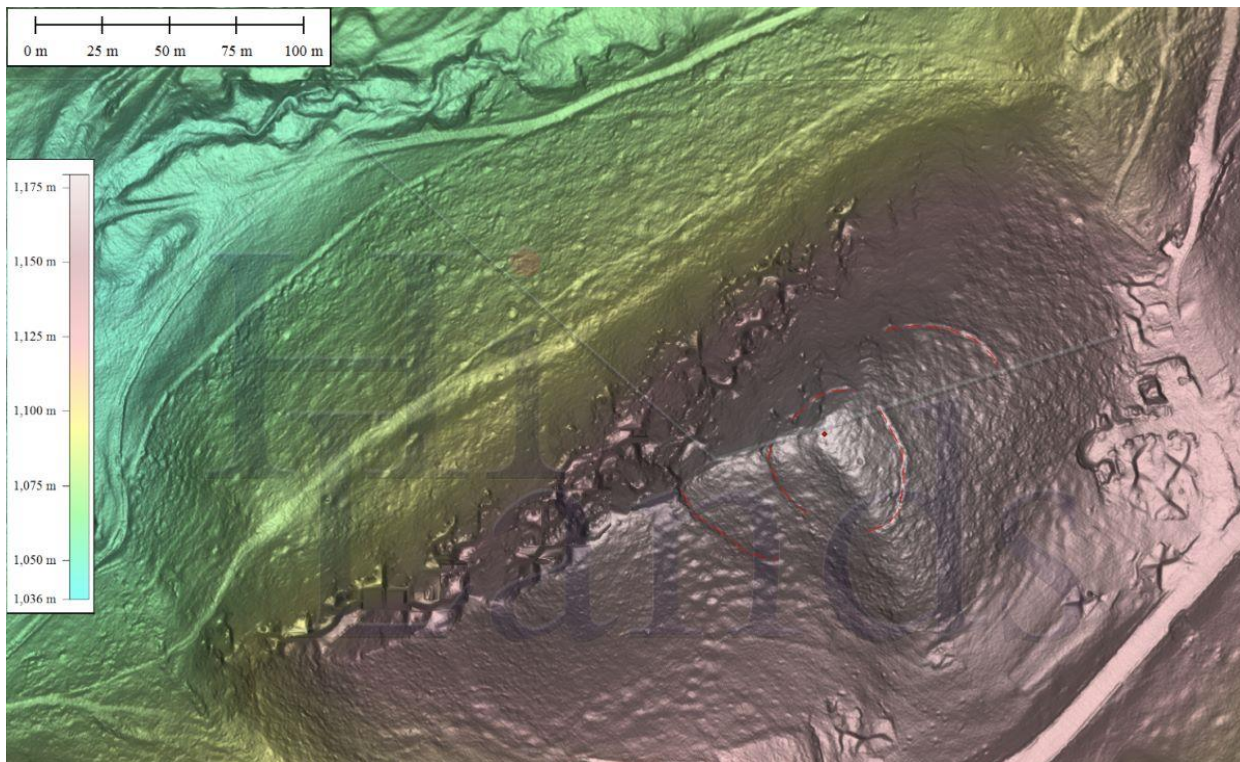

Fig. 0.166 FORTIFICAȚIA DE REFUGIU DE LA DÂMBOVICIOARA – VALEA URDII.

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

2.8.5. Fortificația preistorică de refugiu de la Piscani - Dealul Iudei Sud

Este înregistrată în RAN cu **codul 16392.03** și informațiile de mai jos (sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro)):

Localizare [Afیșează pe harta României](#) *

Cod RAN 16392.03

Nume Fortificația preistorică de refugiu de la Piscani - Dealul Iudei Sud

Județ Argeș

Unitate administrativă Dârmănești

Localitate Piscani

Punct Dealul Iudei Sud

Reper Deasupra satului, spre nord, se află o fermă, iar la cca 150 m nord, urmând linia muchiei dealului, se află această împrejmuire, ca urme tipice ale unei palisade

(modeste). Terenul este greu accesibil, spre est existând o râpă verticală, iar zona de sud este dens ocupată de o pădure tânără. Accesul este mai facil dinspre nord.

Reper hidrografic - nume Râul Târgului

Reper hidrografic - tip râu

Forma de relief deal

Utilizare teren pădure

Categorie fortificație de refugiu

Tip fortificație de culme

Descriere Fortificația este relativ mare ca suprafață, dar modestă ca execuție (valul palisadei păstrează o înălțime de 20-30 cm), foarte probabil o întăritură de refugiu. Din cauza pădurii, în absența unor repere GPS clare, obiectivul este greu de găsit. Fortificația mai este vizibilă relativ clar doar pe latura de SSV (51 m) și pe jumătatea de sud a laturii de NV, cealaltă jumătate având aspectul de șanț al drumului. Poziția avea avantajul unei vizibilități foarte bune (dar numai în absența pădurii!) spre Râul Târgului și spre Râul Doamnei.

Observații Situl este mărginit la est de o râpă în care, destul de probabil, a alunecat o parte a amenajărilor.

Descoperitor Eugen S. Teodor

Data descoperirii 24 sept. 2020

Suprafața sitului 0,7 ha

Stare de conservare bună / 06.05.2021

Riscuri naturale Incendii: 3 / 06.05.2021; Alunecări de teren: 4 / 06.05.2021

Regim de proprietate public

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

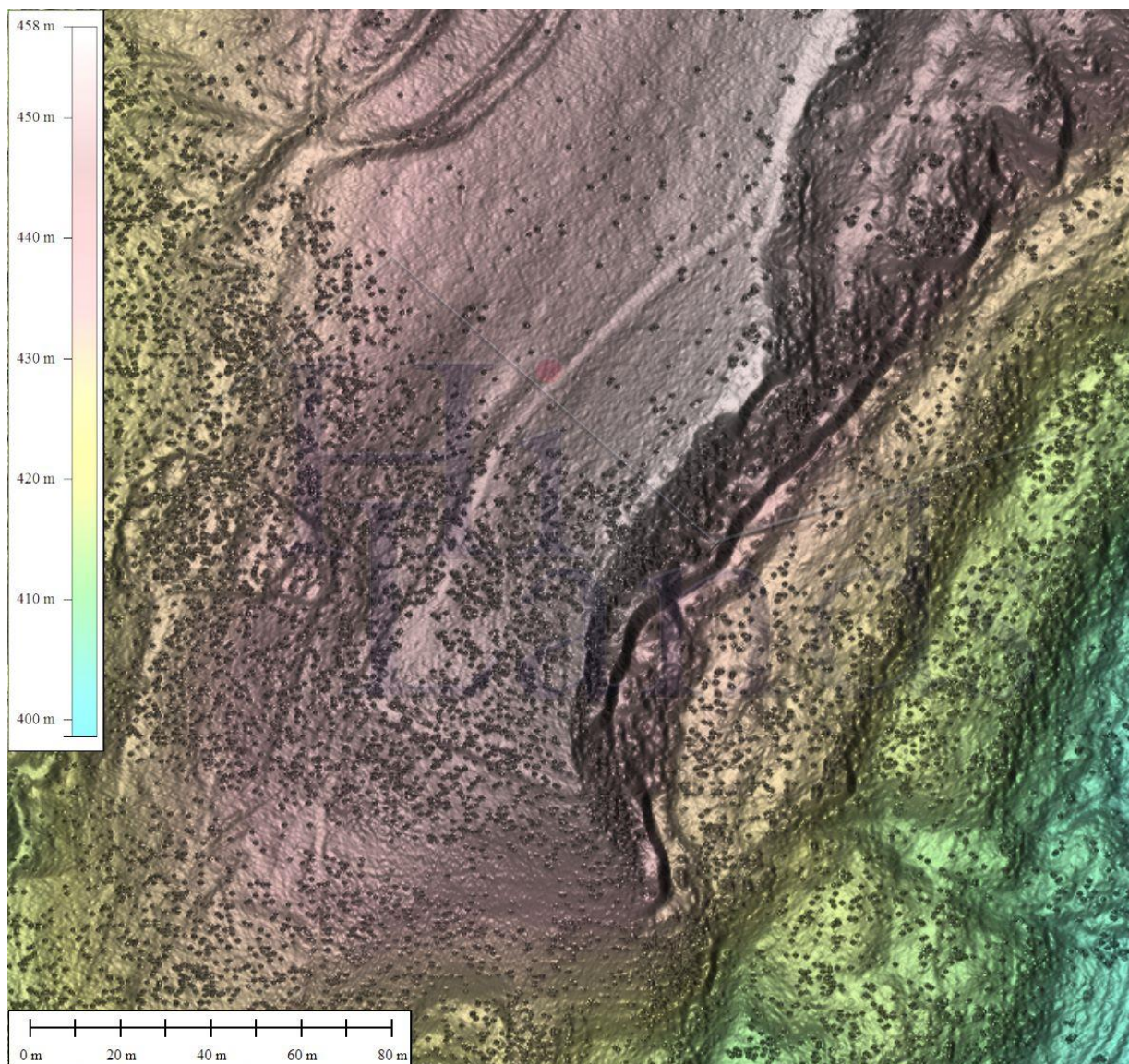

Fig. 0.167 FORTIFICAȚIA PREISTORICĂ DE REFUGIU DE LA PISCANI – DEALUL IUDEI SUD.

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

6.5. Tumulul de la Furești - T1

Este înregistrată în RAN cu **codul 16445.01** și informațiile de mai jos (sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro)):

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 16445.01

Nume Tumulul de la Furești - T1

Județ Argeș

Unitate administrativă Dobrești

Localitate Furești

Punct Pădurea Furească

Reper Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conține 17 tumuli, în Pădurea Furească, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul județean 702 și la nord de limita administrativă între comunele Dobrești și Beleți Negrești, la sud-est de satul Furești.

Reper hidrografic - nume Cârcinov

Reper hidrografic - tip râu

Forma de relief deal

Utilizare teren pădure

Categorie descoperire funerară

Tip tumul

Data descoperirii 2020

Stare de conservare foarte bună / 22.09.2021

Riscuri naturale Animale: 1 / 22.09.2021; Exces de apă în sol: 1 / 22.09.2021; Exces de salinitate în sol: 1 / 22.09.2021; Exces de aciditate în sol: 1 / 22.09.2021

Regim de proprietate privat

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro)

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
Tumul	Epoca bronzului	Necropola de la Furești este alcătuită din 17 tumuli, cu înălțimi variabile de până la 1 m, aparținând foarte probabil epocii bronzului, concentrați în două zone distincte pe marginea unui vechi drum ce străbate Pădurea Furească de la nord la sud.

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
		Primul grup este alcătuit din 10 tumuli, iar cel de-al doilea din cinci; între aceste nuclee sunt amplasați alți doi tumuli.

Fig. 0.168 TUMUL DIN NECROPOLA DIN PĂDUREA FUREASCĂ.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

6.6. Castrul auxiliar și termele de la Voinești - Măilătoaia/ Malul lui Cocoș

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](http://unesco.org)).

1718-249	Voinești - Măilătoaia	Romania	N45 17 53.56 E25 04 31.18	1.2 ha	9.47 ha
----------	-----------------------	---------	------------------------------	--------	---------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 16935.01 și cod LMI AG-I-s-A-13387** ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](http://wikipedia.org), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](http://cultura.ro)).

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

Localizare [Afیșează pe harta României](#) *

Cod RAN 16935.01

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13387

Nume Castrul auxiliar și termele de la Voinești - Măilătoaia/
Malul lui Cocoș

Județ Argeș

Unitate administrativă Lerești

Localitate Voinești

Punct Măilătoaia

Punct alte denumiri Malul lui Cocoș

Reper Malul lui Cocoș se află în partea de est a satului Voinești (comuna Lerești), la circa 600 m nord-est de ieșirea din orașul Câmpulung-Muscel.

Reper hidrografic - nume Râul Târgului

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief depresiune

Utilizare teren agricultură; pășune

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Fortul auxiliar Voineșt este situat la aproximativ 12 km nord de Cetatea Romană Câmpulung (Jidova I) și la aproximativ 22 km sud de Cetatea Rucăr pe un platou ușor înălțat. Fortul este situat la marginea vestică a acelu platou, fiind parțial avariat de râpa cauzată de curgerea râului Redea, într-un loc numit „Malul lui Cocoș – Măilătoaia”.

Suprafața sitului 1,204 ha

Stare de conservare medie / 20.07.2022

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 20.07.2022; Agricultură intensivă: 3 / 20.07.2022

Regim de proprietate public

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castru auxiliar	Epoca romană (secolul al II-lea)	romană	<p>Fortificația are zidul gros de 1,15 m realizat în tehnica opus incertum, înconjurat de un zid simplu și de un șanț defensiv.</p> <p>Două ștampile de țiglă recuperate atestă detașamentele Legiunii XI Claudia Pia Fidelis (LEG XI CPF) și ale cohorții I Flavia Commagenorum (COH COM), ambele active în acea regiune în timpul domniei lui Traian.</p>	AG-I-m-A- 13387.01
Terme	Epoca romană (secolul al II-lea)	romană	<p>O primă constatare a fost aceea că zidul bazinului, dar și cel care mărginea în partea de sud șirul de trei încăperi identificat în S1 (el marchează totodată latura de nord a spațiului de la est de bazin) au apărut imediat sub stratul vegetal. Zidul orientat nord-sud, care delimitează în partea de est spațiul, se afla la o adâncimea mai mare față de celelalte două, fiind interceptat la circa 0,90 m de la</p>	AG-I-m-A- 13387.02

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			<p>nivelul actual de călcare. El pare a fi fost demantelat până aproape de nivelul fundației. Structura fundației era destul de solidă, fiind alcătuită din pietre (de carieră, șisturi) legate cu mortar. O a doua constatare a fost făcută după demontarea matorului dintre S1 și S2, carourilor 6-12, în 2014 și 2015. Cu această ocazie, s-a observat că zidul orientat vest-est, care marchează latura sudică a șirului de trei încăperi și închide în partea de nord mica încăpăre (spațiul) de la est de bazinul de apă caldă, este străpuns de un canal. El taie și colțul nordic al zidului care marchează latura estică a micii încăperi, în punctul de îmbinare cu zidul orientat vest-est (fig.1). Canalul avea pereții laterali realizați din cărămizi dispuse pe cant, iar în deschidere măsură 0,40 m. El pornește din cea de-a doua încăpărea din șirul de trei (cea de la est de „camera cu hypocaust”) și traversează oblic peretele sudic al acestei încăperi. Deocamdată, nu</p>	

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			putem preciza funcționalitatea sa.	

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro)

1. DMASI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fișei de sit)
2. Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 96-97, poz. 75-77 [Ordin MCC] (sursa fișei de sit)
3. Matei-Popescu, Florian et all, Cronica cercatărilor aheologice din România, campania 2014, Institutul Național al Patrimoniului, 2015, 253-254, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5467&d=Voinesti-Leresti-Arges-Voinesti-%96-Thermae-2014> [Publicație]
4. Cantacuzino, Gheorghe I., Cronica cercatărilor aheologice din România. Campania 2001, CIMEC- Institutul de Memorie Culturală, București, 2002, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1558&d=Voinesti-Dambovita-Cetate-2001> [Publicație]
5. Matei-Popescu, Florian et all, Cronica cercatărilor aheologice din România. Campania 2015, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2016, 108-110, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5489&d=Voinesti-Leresti-Arges-Mailatoaia--Malul-lui-Cocos-2015> [Publicație]
6. Matei-Popescu, Florian, 75. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș - Punct: Malul lui Cocoș - Măilătoaia, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2017, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2018, 153-155, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5872&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malul-lui-Cocos-%96-Mailatoaia-2017> [Publicație]
7. Matei-Popescu, Florian et all, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2018, Institutul Național al patrimoniului în parteneriat cu Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, 2019, 252-254, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6249&d=Voinesti-Leresti-Arges-Mailatoaia-2018> [Publicație]

8. Matei-Popescu, Florian, Voinești, com. Lerești, jud. Argeș, punct: "Malul lui Cocoș - Măilătoaia", Cronica cercetărilor aheologice din România. Campania 2019, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2020, 439-441, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6380&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malul-lui-Cocos-%96-Mailatoaia-2019> [Publicație]
9. Matei-Popescu, Florian et all, Voinești | Comuna: Lerești | Județ: Argeș | Punct: Mălătoaia | Anul: 2016, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2016, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2017, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5679&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malatoaia-2016> [Publicație]
10. Matei-Popescu, Florian et all, Voinești | Comuna: Lerești | Județ: Argeș | Punct: Măilătoaia - Malul lui Cocoș | Anul: 2016, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2016, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2017, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5679&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malatoaia-2016> [Publicație]
11. Matei-Popescu, Florian, 63. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș. Punct: Malul lui Cocoș - Măilătoaia, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2020, Institutul Național al Patrimoniului în parteneriat cu Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu și Centrul de Cercetare a Patrimoniului și Istoriei Socio-Culturale, București, 2021, 343-352, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6618&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malul-lui-Cocos-%96-Mailatoaia-2020> [Publicație] (sursa fișei de sit)
12. Gudea, Nicolae, Der untermoesische Donaulimes und die Verteidigung der moesischen Nord- und Westküste des Schwarzen Meeres: Limes et litus Moesiae Inferioris (86-275 n. Chr.), Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum, 52, 2, Berlin, 2005, 500, <https://journals.ub.uni-heidelberg.de/index.php/jahrb-rgzm/article/download/18862/12674> [Publicație]
13. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 246, 77 [Publicație]
14. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicație]
15. Bădescu, M., Complexul roman de la Voinești-Muscel, Muscel 2000, Câmpulung, 2009

[Publicație]

16. Costea, Florea, Repertoriul arheologic al Județului Brașov / 2, Muzeul Județean de Istorie, Brașov, 1996, 191-192 [Publicație]

17. Matei-Popescu, Florian, 100. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș Punct: Malul lui Cocoș - Măilătoaia, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2021, 2022 [Publicație]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice*, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 203-205): „Castellum-ul de la Voinești (Fig . 4.1–4.4) este situat la o distanță de 12 km N de fortificațiile de la Câmpulung și la 22 km S de fortificația de la Rucăr. A fost identificat la E de satul actual, în punctul „Malul lui Cocoș - Măilătoaia”; castrul este amplasat în partea de vest a platoului, fiind distrus de valea Redei. Cercetările arheologice desfășurate la Voinești (M. Bădescu, C. Becleanu 1969; C. C. Petolescu, T. Cioflan, M. Bădescu 1980) au identificat un castellum de piatră (?), de dimensiuni neprecizate, cu ziduri realizate în tehnica opus incertum de 1,15 m grosime, înconjurat cu un șanț simplu de apărare. Materialul tegular descoperit în zona barăcilor este ștampilat cu ștampilele legiunii XI Claudia (LEG XI CPF) și ale cohortei I Flavia Commagenorum (COH COM) (ILD 165, 166), ștampile identice cu cele descoperite la Drajna. I. Bogdan-Cătănicu consideră că ceea ce era un strat de pietre de râu, lat de circa 1 m, nu dovedește existența unei fortificații de piatră, fiind vorba, de fapt, de via sagularis a unei fortificații de lemn și pământ. La o distanță de circa 40 m SE de castru au fost identificate și termele fortificației (Fig . 4.3–4.4), pe același platou (către strada Roman). Cercetările arheologice din zona termelor de la Voinești s-au desfășurat în două etape distincte: M. Bădescu în perioada 1980-1990 și C. C. Petolescu, Fl. Matei-Popescu, I. Dumitrescu din 2013 – prezent. În anul 1986 termele au suferit distrugerii, când prin colțul nord-estic a fost săpat un șanț pentru instalarea unei conducte în vederea alimentării cu apă a orașului Câmpulung Muscel. Noile cercetări au dezvelit o porțiune din partea de S a edificiului termal, fiind descoperite bazine și instalații cu hypocaust. Materialul tegular descoperit aici poartă ștampilele trupelor menționate anterior. Pe o țiglă apare o ștampilă comună a celor două unități, ceea ce indică prezența unei Bauvexillation comună. Pe baza materialului tegular și a descoperirilor monetare cele două monumente datează din epoca lui Traian.

Bibliografie: Tudor 1978, 309; Bădescu, M.I. 1981. Ștampilele tegulare de la Voinești - Muscel (com. Lerești, jud. Argeș), *Studii și Cercetări de Istorie Veche*, 32, 2: 291-295; Bogdan-Cătănicu

1997, 45 și nota 66; Gudea 1997, 81, nr. 64; Gudea 2005, 500, nr. VII. C. 1a; Marcu 2009, 246, nr. 77; Bădescu, M.I. 2009. Complexul roman de la Voinești-Muscel. Câmpulung: Editura Muscel 2000; Costea 1996, 191-192, nr. 578; Petolescu, C.C, Matei-Popescu, F. și Dumitrescu, I. 2014. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș, punct: Voinești- Thermae. Cronica Cercetărilor Arheologice, campania 2014, 253-254, nr. 154; Matei Popescu, F. și Dumitrescu, I. 2019. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș, punct: Malul lui Cocoș- Măilătoaia. Cronica Cercetărilor Arheologice: 252-254; Matei-Popescu, F. și Dumitrescu, I. 2020. Băile militare romane de la Voinești / Roman Military Bathhouse from Voinești, în: C.A. Bărbulescu, C. Croitoru și O.V. Udrescu (eds). Miscellanea historica et archaeologica in memoriam Dumitru Berciu: 251-269. Brăila: Editura Istros a Muzeului Brăilei "Carol I".

Fig. 0.169 VOINEȘTI. IMAGINE AERIANĂ A CERCETĂRILOR ARHEOLOGICE DIN ZONA BĂII ROMANE, DINSPRE NORD.

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

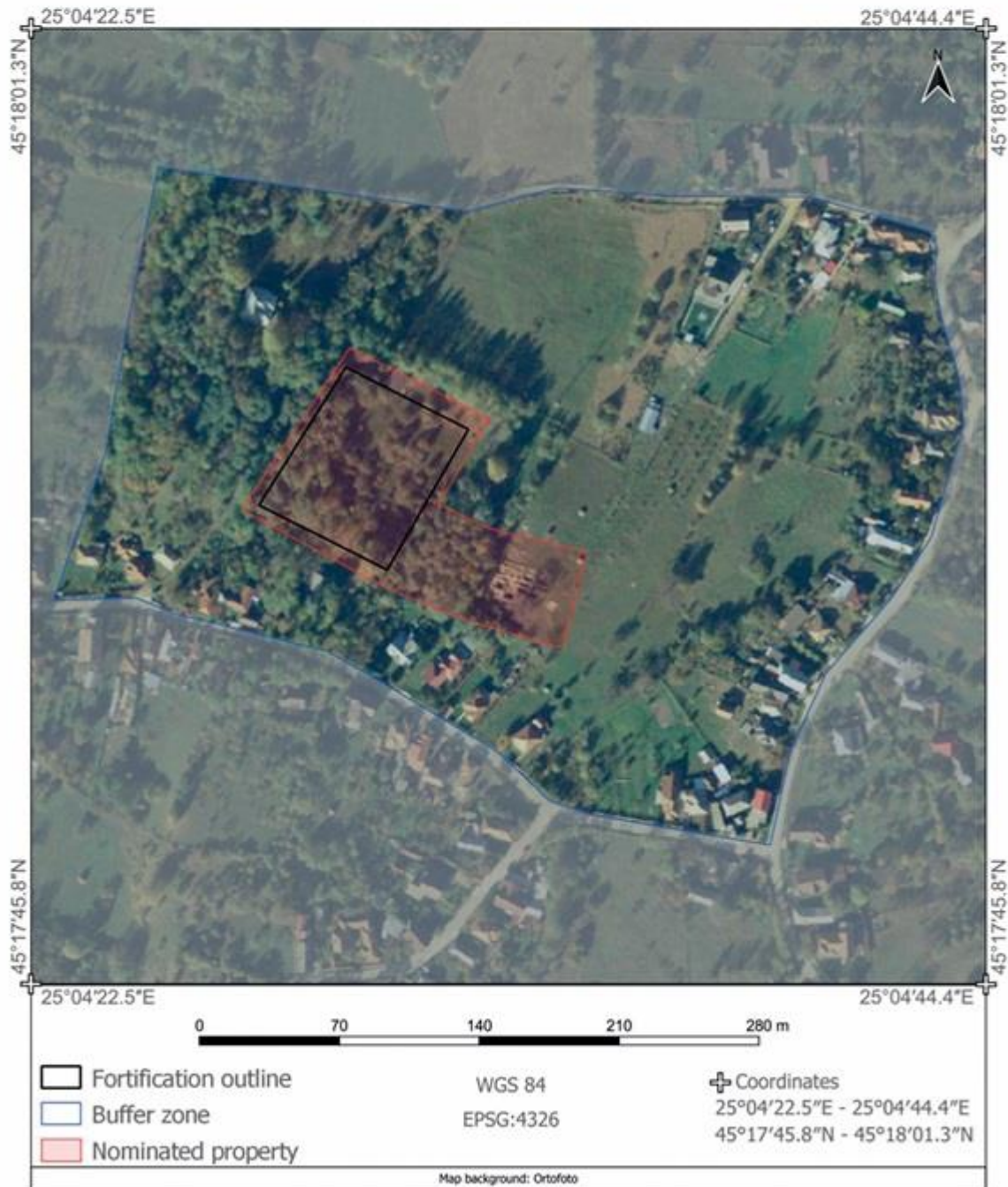

Fig. 0.170 CASTRUL ROMAN DE LA VOINEȘTI-MĂILĂTOAIA.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre.](#)

Fig. 0.171 CASTRUL ROMAN DE LA VOINEȘTI-MĂILĂTOAIA.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

6.7. Castellumul de epocă romană de la Câmpulung - Biserica Jidovilor (Jidova II)

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-251	Câmpulung - Jidova 2	Romania	N45 13 00.78	0.98 ha
			E25 00 41.17	

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN13506.01** și **cod LMI AG-I-s-A-13357** ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](#), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](#).

Localizare [Afیșează pe harta României](#) *

Cod RAN 13506.08

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13357

Nume Castellumul de epocă romană de la Câmpulung - Biserica Jidovilor (Jidova II)

Județ Argeș

Unitate administrativă Municipiul Câmpulung

Localitate Câmpulung

Punct Biserica Jidovilor

Punct alte denumiri Pescăreasa

Reper Situl arheologic se găsește în partea de sud-sud-vest a localității Câmpulung, în dreptul localității Loturi, pe malul drept al Râului Târgului.

Reper hidrografic - nume Râul Târgului

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief depresiune

Utilizare teren agricultură

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Acest castel este situat la circa 300 m S de marea fortificație de piatră, pe aceeași zonă a terasei amintite, în punctul numit „Biserica Jidovilor”.

Descoperitor Grigore Tocilescu, Pamfil Polonic

Data descoperirii 1901

Suprafața sitului 0,981 ha

Stare de conservare bună / 21.07.2022

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 30.03.2020

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castellum	Epoca romană (începutul secolului al II-lea p. Chr.)	romană	Cercetările arheologice și alte cercetări au identificat o fortificație de pământ pe plan dreptunghiular (50×60 m). A fost identificată o poartă de acces pe latura de sud. Sistemul de fortificații consta dintr-un zid de pământ de 10 m lățime și 1 m înălțime construit din gazon (caespites). Era înconjurat de două șanțuri de 5-7 m lățime și 0,50 m adâncime. În interiorul	AG-I-m-A-13357.01

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			fortificației, spre latura de est, mărginită de via sagularis (drum periferic), a fost identificată o construcție (două încăperi) cu sistem de încălzire (hypocaustum). Au fost identificate urme de cazarmă de lemn.	

1. Marcu, Felix, Limes. Frontierele Imperiului Roman în România [Fișă de sit] (sursa fișei de sit)
2. Țentea, Ovidiu, Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2022 [Fișă de sit]
3. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, București, 1901, 134, 77 [Publicație]
4. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, București, 1937, 149 [Publicație]
5. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 281 [Publicație]
6. Popescu, E.; Petolescu, Constantin; Cioflan, T., Distrugerea castrului de la Câmpulung (Jidova), Studii și Comunicări, 3, Câmpulung, 1984, 15-19 [Publicație]
7. Bogdan-Cătănicu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 45 [Publicație]
8. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, 1, Berlin, 1997, 80, 63 [Publicație]
9. Petolescu, Constantin; Cioflan, Teodor, Castrul roman de piatră de la Câmpulung (Pescăreasa, jud. Argeș). Cercetările din anii 1978-1989, Argesis - Studii și Comunicări, VII, Muzeul Județean Argeș, Pitești, 1995, 17-30, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=67209->

[castrul-roman-de-piatra-de-la-campulung-pescareasa-jud-arges-cercetarile-din-anii-1978-1989-argesis-studii-si-comunicari--vii-1995](#) [Publicație]

10. Gudea, Nicolae, Der untermoesische Donaulimes und die Verteidigung der moesischen Nord- und Westküste des Schwarzen Meeres: Limes et litus Moesiae Inferioris (86-275 n. Chr.), Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 52, 2, Berlin, 2005, 499-500 [Publicație]

11. Măndescu, D., Dumitrescu, I. și Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 59-60 [Publicație]

12. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, Cluj-Napoca, 2022, 205-209, <https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/> [Publicație]

13. Institutul Național al Patrimoniului, Lista Monumentelor Istorice, Monitorul Oficial al României, partea I, Nr. 113 bis/15.02.2016, București, 2016, 100, poz. 8, <https://patrimoniu.gov.ro/images/lmi-2015/LMI-AG.pdf> [Publicație]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 209): „b. Câmpulung Muscel II (RAN: 13506.08) Acest castellum (Fig 5.3.3 – 5.3.4) este situat la aproximativ 300 m S de castrul mare de piatră, pe aceeași suprafață a terasei menționate, în punctul numit „Biserica Jidovilor”. Cercetările arheologice (Gr. Tocilescu, P. Polonic 1901; sondaje de verificare Em. Popescu, Eugenia Popescu; C. C. Petolescu, T. Cioflan 1989-1991) au identificat o fortificație de pământ, în plan dreptunghiular (50×60 m). O poartă de acces a fost identificată pe latura de sud. Sistemul de fortificare era compus dintr-un val de pământ lat de 10 m și înalt de 1 m, construit din brazde de pământ (caespites). Acesta era înconjurat de două șanțuri de pământ, cu 5-7 m deschidere și 0,50 m adâncime. În interiorul fortificației, spre latura estică, mărginită de via sagularis, a fost identificată o construcție (două camere) prevăzută cu instalație de încălzire (hypocaustum). Au fost, de asemenea, identificate urmele unor barăci de lemn. În urma cercetărilor efectuate până în prezent a fost propusă o datare a fortificației pentru începutul sec. II (?). Bibliografie: Tocilescu 1900, 134, fig. 77; Christescu 1937, 149; Tudor 1978, 281; Petolescu și Cioflan 1984, 15-19; Bogdan-Cătănciu 1997, 45; Gudea 1997, 80, nr. 63; Petolescu și Cioflan 1999; Gudea

2005, 499-500, nr. VII. C. 1; Măndescu, D., Dumitrescu, I. și Păduraru, M. 2014. Repertoriul arheologic al județului Argeș. Brăila: Editura Istros a Muzeului Brăilei. 59-60, nr. 80.”

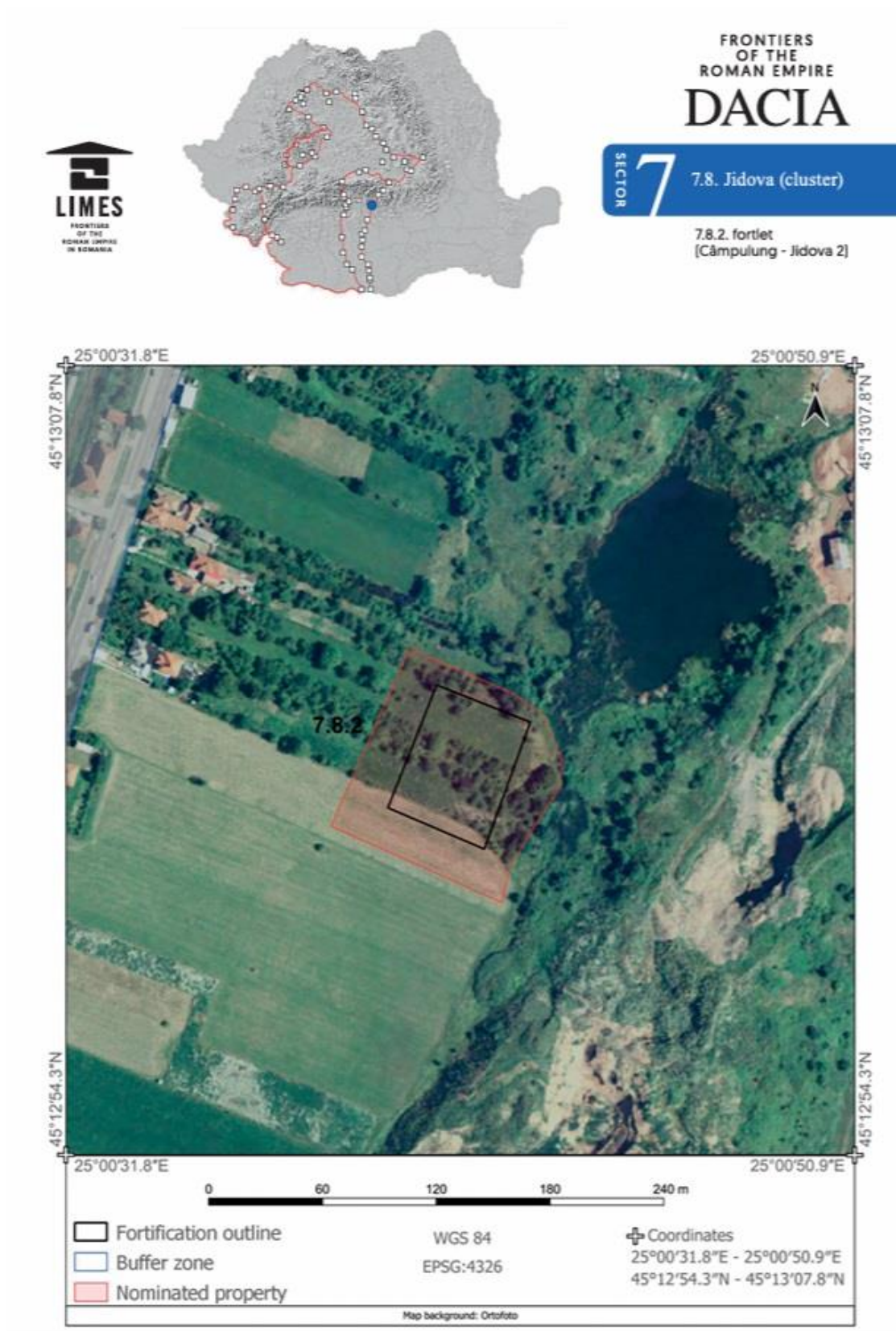
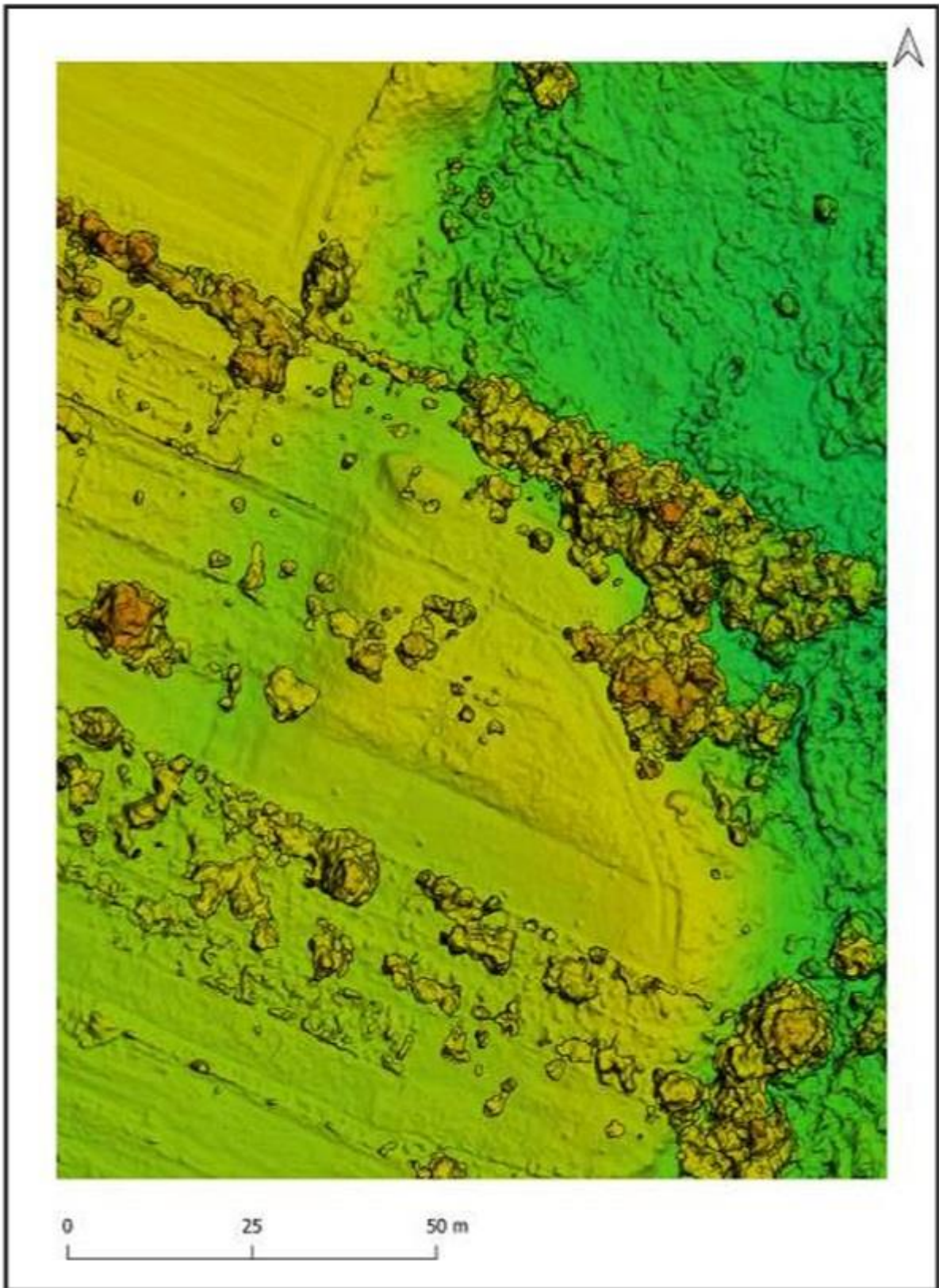

Fig. 0.172 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre.](#)

Fig. 0.173 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II. MODEL DIGITAL DE RELIEF.

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 207, fig. 5.3.3.

Fig. 0.174 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II. MODEL DIGITAL DE RELIEF.

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 208, fig. 5.4.3.

6.8. Situl arheologic roman de la Pitești - Războieni

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN13178.08**.

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 13178.08

Nume Situl arheologic roman de la Pitești - Războieni

Județ Argeș

Unitate administrativă Municipiul Pitești

Localitate Pitești

Punct Războieni

Reper Situl arheologic se află în cartierul Războieni, în partea de sud-vest a localității, la sud-vest de Piața Războieni, pe terasa din stânga văii Turcești și la aproximativ 2 km vest de lunca râului Argeș.

Reper hidrografic - nume Argeș

Reper hidrografic - tip râu

Forma de relief câmpie

Utilizare teren locuire

Categorie locuire

Tip așezare

Descriere Situl este cuprins între: str. Decebal, limita sudică a Colegiului Tehnic „Dimitrie Dima”, Aleea Naum Râmniceanu, limita posterioară a blocurilor și proprietăților de pe str. Dromichete; str. Dormichete, curba de nivel a terasei până pe Aleea Soarelui, str. Burebista, str. Vasile Pârvan, str. Vasile Pârvan și str. Independenței. Așezarea a fost descoperită de către Ion Nania în anul 1966 și identificată pe baza unor fragmente ceramice aparținând culturii Chilia-Militari.

Punctul este denumit de autor „Coasta Voiculescului”. Tot în acest spațiu este cuprinsă și zona blocului A1, unde a fost găsit tezaurul de auri de la Pitești. De asemenea, a fost emisă și ipoteza existenței pe terasa Războieni a unui castru și a unui vicus militar.

Data descoperirii 1966

Suprafața sitului 14 ha

Stare de conservare grav afectat / 03.12.2020

Riscuri naturale Cutremur: 3 / 03.12.2020; Ploi acide: 1 / 03.12.2020; Exces de apă în sol: 1 / 03.12.2020; Exces de salinitate în sol: 1 / 03.12.2020; Exces de aciditate în sol: 1 / 03.12.2020

Riscuri antropice Demolare: 5 / 03.12.2020

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fișei 26.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații
tezaur / tezaur monetar	Epoca romană (240- 243 a.Chr.)	romană	Aureii sunt emiși în timpul lui Gordian al III-lea. Tezaurul a fost recuperat în anii 1983-1985, de către poliție în etape diferite (trei loturi de monede), de la muncitorii care l-au descoperit, apoi predat Muzeului Băncii Naționale a României, de aceea contextul și locul de descoperire nu sunt clare. Descoperirea s-a realizat în partea de sud a cartierului Războieni, între zona blocurilor A1 și A3, pe str. Argedava, la aproximativ 2 km vest de râul Argeș, pe malul stâng al pârâului Turcești.

Turn	Epoca romană (sec. II-III)	romană	Terasa este închisă pe trei laturi de valea Turcești, având o cotă de 316-319 m altitudine. Ea are în teren o poziție similară cu a castrelor de la Săpate și Izbășești și o oferă o vizibilitate bună spre sud către Albota, unde sunt vizibile urmele valului de pământ - „Troian”, și spre est unde același val se oprea în malul râului Argeș. Totodată, pe marginea de sud-vest a ei se află blocurile A1-A3, unde a fost descoperit tezaurul compus din 23 de monede de aur, aurei emiși de Gordian a III-lea, în intervalul 240-243. Din aceste considerente s-a presupus că pe terasa închisă în partea de sud de valea Turcești ar trebui să fi existat un turn, releu între castrul/turnul de Albota la și castrul/turnul de la Mărăcineni, integrat limesului transalutanus. Ion Nania a semnalat și descoperirea pe terasa din cartierul Războieni, punctul Observator, a unei așezări din Epoca bronzului, cultura Tei. Zona este mult afectată de construcțiile moderne.
Așezare	Epoca bronzului (Sec. XVII-XV î. Hr.)	Tei	
așezare civilă	Epoca romană	romană	

1. Marcu, Felix, Limes. Frontierele Imperiului Roman în România [Baze de date] (sursa fișei de

sit)

2. Teodor, Eugen S., Chivoci, Florin, A Roman Frontier crossing the City, Tracing Linear Archaeological Sites. Symposium organized by LIMES TRANSALVTANVS Project, The County Museum Argeş, Piteşti, 2017, 25-34 [Publicație]
3. Nania, Ion, Descoperiri arheologice în vatra Piteştilor, Argeşis. Studii şi comunicări, 1, Ordessos, Piteşti, 2003, 73-89, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=32193-descoperiti-arheologice-pe-vatra-pitestilor--argesis-studii-si-comunicari--xii-2003> [Publicație]
4. Dumitrescu, Ion, 2020 [Fişă de sit]
5. Dima, Mihai, Aurei din timpul domniei lui Gordian al III-lea descoperiți pe limesul transalutan, Studii şi cercetări de numismatic, III (XV), Bucureşti, 2012, 133-140 [Publicație]
6. Dima, Mihai, Aurei de la Gordian al III lea din tezaurul de la Piteşti, Studii şi cercetări de numismatică s.n., V-VII, Bucureşti, 2014-2017, 149-151 [Publicație]
7. Măndescu, Dragoş, Dumitrescu, Ion, Păduraru, Marius, Repertoriul arheologic al judeţului Argeş, Istros, Brăila, 2014, 139 [Publicație]
8. Piţigoj, Andi Ioan, 2020 [Publicație]

Fig. 0.175 SITUL ARHEOLOGIC DE LA PITEȘTI – CARTIER RĂZBOIENI.

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)).

Fig. 0.176 SITUL ARHEOLOGIC DE LA PITEȘTI – CARTIER RĂZBOIENI. MONEDE DE AUR.

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)).

6.9. Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr – Scărișoara

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre).

1718-248	Rucăr - Scărișoara	Romania	N45 23 54.11 E25 10 42.89	1.26 ha	13.31 ha
----------	-----------------------	---------	------------------------------	---------	----------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 18536.01** și **cod LMI AG-I-s-A-13375** (Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](http://LMI-AG.pdf (cultura.ro))).

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 18536.01

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13375

Nume Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr -

Scărișoara

Județ Argeș

Unitate administrativă Rucăr

Localitate Rucăr

Punct Scărișoara

Punct alte denumiri Câmpul Rucărului

Reper Fortificația de la Rucăr a fost construită într-o poziție strategică, la sud de Pasul Bran și la nord de actualul oraș, în lunca pârâului Râușorul.

Reper hidrografic - nume Dâmbovița, Râușorul

Reper hidrografic - tip râu; pârâu

Forma de relief depresiune

Utilizare teren pășune

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Cetatea Rucărului este amplasată strategic pe o terasă joasă în zona în care râurile Roghina și Cernea se varsă în râul Dâmbovița, în punctul „Scărișoara”. sau „Câmpul Rucărului”. În cadrul cercetărilor arheologice efectuate de-a lungul anilor a fost excavată aproximativ 40% din suprafața fortificației (colțul de sud-vest), documentând o singură fază de construcție.

Suprafața sitului 0,491 ha

Stare de conservare bună / 23.03.2023

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 23.03.2023

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații
Castellum	Epoca romană (începutul secolului al II-lea p. Chr.)	neprecizată	<p>Fortul din lemn și pământ, cu plan dreptunghiular, are dimensiunile de 40 × 60 m. Sistemul de fortificații este format dintr-un zid de pământ, care pe latura sa de sud măsoară 5,10 m lățime și 0,80 m înălțime. Acesta este înconjurat de două șanțuri, de cca. 5,10 m în deschidere și 1,20 m adâncime. La interior este mărginit de un drum de pază (via sagularis) care măsoară cca. 1 m lățime. La colțul de sud-est au fost identificate urme ale unui turn de lemn. În interiorul fortificației s-au descoperit urme ale clădirilor din centrul acesteia și s-a presupus existența a două barăci, cu lungimi de 14,50 m. Dimensiunile sunt oarecum neobișnuite pentru că în general, în acest tip de fortificație, cazarma măsoară cca. 25 m lungime.</p> <p>Cercetările arheologice și analiza materialului descoperit au datat fortificația din timpul împăratului Traian. Judecând după constatările timbrelor tegulare, garnizoana era constituită probabil dintr-un contingent al cohorții II Flavia Bessorum (IDR II 607). Datarea emisiunilor bănești descoperite în fortificație se încheie la 114/117. Ceramica de terra sigillata descoperită la Rucăr a fost datată la începutul secolului al II-lea d.Hr.</p>

1. Cătănicu Bogdan, Ioana, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campaniile 1983-

- 1992, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București,
1993, <https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=590> [Publicație] (sursa fișei de sit)
2. DMASI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fișei de sit)
  3. Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 95, poz. 50 [Publicație] (sursa fișei de sit)
  4. Cătănciu Bogdan, Ioana, Ceramica dacică din Castellum de la Rucăr, Acta Musei Napocensis, XXII-XXIII, 1986, 201-211 [Publicație]
  5. Bădescu, Marin, Val, troian, sau drum roman, între Argeș - Pitești și Rucăr, Argesis, Muzeul Județean Argeș, Pitești, 2001, 47-54, <http://www.cimec.ro/pdf2/Argesis/dl.asp?filename=Argesis-10-Studii-si-comunicari-Muzeul-Judetean-Arges-2001.pdf> [Publicație]
  6. Tudor, Dumitru, Considerenții asupra unor cercetări arheologice făcute pe Limes Transalutanus, Studii și Cercetări de Istorie Veche, VI, 1-2, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1955, 87-99, 3 [Publicație]
  7. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Studii și Cercetări de Istorie Veche, 25, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1974, 277-288 [Publicație]
  8. Tudor, Dumitru, Oltenia romană (ediția a IV-a), Editura Academiei, București, 1978, 297-298, 323 [Publicație]
  9. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Muntenia: în sistemul defensiv al Imperiului Roman sec. I-III p. Chr., Tipoalex, Alexandria, 1997, 45-47 [Publicație]
  10. Gudea, Nicolae, 1997 [Publicație]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 201): „Castellum-ul de la Rucăr a fost construit într-o poziție strategică la S de pasul Bran (Fig. 3.1), la N de satul actual, pe o terasă joasă în zona vărsării pâraielor Roghina și Cernea în Dâmbovița, în punctul „Scărișoara” sau „Câmpul Rucărului”. Cercetările arheologice (Băjan, D. 1904; Bogdan-Cătănciu I., 1971-1975 și 1979-1985) au cuprins aproximativ 40% din suprafața fortificației (colțul SV), evidențiindu-se o singură fază de construcție. Castellum-ul de lemn și pământ (Fig. 3.2 – 3.3), avea un plan dreptunghiular (Fig. 3.3) și dimensiunile de 40×60 m. Sistemul de fortificare este format dintr-

un val de pământ, care pe latura de S măsoară 5,10 m lățime și 0,80 m înălțime, înconjurat de două șanțuri, de aprox. 5,10 m deschidere și 1,20 m adâncime și mărginit la interior de o via sagularis, cu o lățime de 1 m. La colțul de SE au fost identificate urmele unui turn de lemn. În interior au fost descoperite urme ale clădirilor din centrul fortificației și a fost presupusă prezența a două barăci, cu lungimi de 14,50 m. F. Marcu consideră că dimensiunile sunt totuși neobișnuite, în general, în acest tip de fortificație, barăcile măsurând circa 25 m în lungime. Cercetările arheologice și analiza materialului descoperit au datat fortificația în timpul domniei împăratului Traian. Garnizoana era formată probabil dintr-un detașament al cohorții II Flavia Bessorum (IDR II 607), judecând după descoperirile de ștampile tegulare. Datarea emisiunilor monetare descoperite în fortificație se încheie la 114/117. Ceramica de tip terra sigillata descoperită la Rucăr a fost datată la începutul sec. II. La 100 m NNE de castru au fost identificate termele (Fig. 3.4 – 3.5). Edificiul termal a fost doar sondat de Ioana Bogdan-Cătănicu, care a putut stabili dimensiunile acestuia, respectiv de 21 × 16 m.

Bibliografie: Tudor, D. 1955. Considerații asupra unor cercetări arheologice făcute pe limes transalutanus, Studii și Cercetări de Istorie Veche, 6, 1-2, 90-93 și fig. 3 (planul termelor); TIR L 35, 62; Bogdan-Cătănicu, I. 1974. Cercetări în castellum de la Rucăr, Studii și Cercetări de Istorie Veche, 25, 2: 277-288; Tudor 1978, 297-298, 323; Beneș 1978, 18; Bogdan-Cătănicu 1997, 45-47; Gudea 1997, 81, nr. 65; Gudea 2005, 500, nr. VII. C. 1b; Marcu 2009, 230, nr. 68; Costea 1996, 155-156, nr. 444.”

Fig. 0.177 CASTELLUM-UL DE EPOCĂ ROMANĂ DE LA RUCĂR-SCĂRIȘOARA.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

Fig. 0.178 RUCĂR. LOCALIZAREA CASTELLUM-ULUI ȘI A TERMELOR.
Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare*. 2, *Cercetări Arheologice*, 29, 1, București, 2022, p. 201, fig. 3.1.

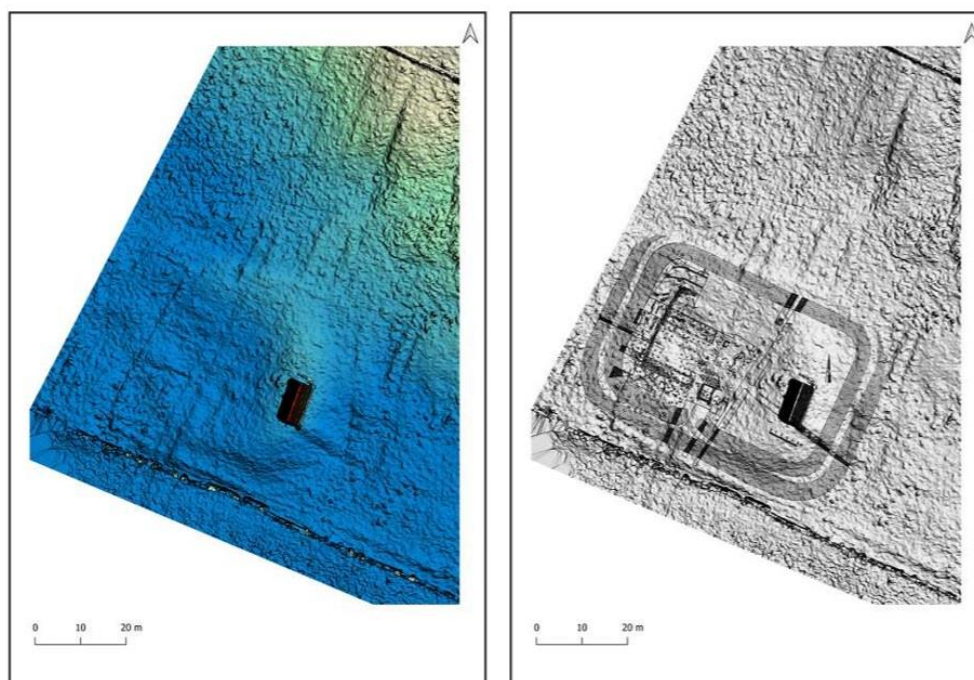

Fig. 0.179 RUCĂR. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice*, 29, 1, București, 2022, p. 202, fig. 3.2, 3.3.

Fig. 0.180 RUCĂR. MODEL DIGITAL AL TERENULUI (BĂILE ROMANE).

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice*, 29, 1, București, 2022, p. 202, fig. 3.4.

Fig. 0.181 RUCĂR. FOTOGRAFIE OBLICĂ DIN DRONĂ.

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 203, fig. 3.5.

6.10. Situl arheologic de epocă romană de la Mârțești - Cetățuia (Castrul de cărămidă de la Săpata)

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-253	Mârțești - Cetate Romania	N44 42 32.20	19.84 ha	127.05 ha
		E24 45 51.31		

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 18590.01 și cod LMI AG-I-m-A-13376** ([Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia](#), [LMI-AG.pdf \(cultura.ro\)](#)).

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#) *

Cod RAN 18590.01

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-m-A-13376.01

Nume Situl arheologic de epocă romană de la Mârțești - Cetățuia (Castrul de cărămidă de la Săpata)

Județ Argeș

Unitate administrativă Săpata

Localitate Mârțești

Punct Cetățuia

Reper Situl se află pe dealul aflat între râurile Cotmeana și Cetățuia, la nord-vest de localitatea Lăngești și pe partea stângă a drumului DJ679 dinspre localitatea Săpata.

Reper hidrografic - nume Cotmeana; Valea Cetății

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief podiș

Utilizare teren livadă

Categorie locuire

Tip așezare militară; așezare civilă

Descriere La suprafață, pe teren, se distinge doar un val de pământ.

Observații Situl arheologic face parte din Limesul Translutanus.

Localitatea Săpata de Jos (com. Săpata) care apare în Lista Monumentelor Istorice, nu există în tabelul SIRUTA. După analiza reperului, situl arheologic a fost amplasat pe raza satului Mârțești.

Descoperitor Grigore Tocilescu

Data descoperirii 1900

Suprafața sitului 19,838 ha

Stare de conservare bună / 21.07.2022

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 22.01.2020

Regim de proprietate public

Proprietar Consiliul Local Săpata

Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castru auxiliar	Epoca romană (sfârșitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr.)	romană	Cercetările arheologice, întreprinse aici în urma cu aproape un secol (V. Christescu 1929-1930) au scos la lumină un castru de lemn și pământ de formă dreptunghiulară, având dimensiunile de 90×125 m, așezat pe o fundație de cărămidă. Latura lungă a fortificației este orientată NV- SE. Incinta este formată dintr-un val de 6,50 m lățime și 1,60 m înălțime, înconjurat de două șanțuri, fiecare cu câte o deschidere de 25 m și o adâncime de 0,50 m. Porta praetoria este poziționată pe latura de NE. În interiorul castrului s-au identificat urme	AG-I-m-A- 13376.01

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			<p>provenind de la diferite construcții, a căror utilitate nu a putut fi precizată.</p> <p>IDR II 631; IDR II 632</p> <p>În privința datării, cel mai probabil fortificația începe să funcționeze în epoca marcată de domniile împăraților Septimius Severus și Caracalla și se încheie după atacul carpilor din anul 245.</p>	
monedă / monedă romană	Epoca romană (jumătatea secolului al III-lea)	romană	În zona fortului, probabil în praetentura (partea dinaintea castrului din fața pretoriului), a fost găsit un tezaur monetar: 17 denari și 27 antoninieni, îngropați în contextul atacului carpian menționat.	
monedă / monedă romană	Epoca romană (jumătatea secolului al III-lea)	romană	În zona fortului, probabil în praetentura (partea dinaintea castrului din fața pretoriului), a fost găsit un tezaur monetar: 17 denari și 27 antoninieni, îngropați în contextul atacului carpian menționat.	

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
canabae	Epoca romană (secolele al II-lea - al III-lea p. Chr.)	romană	Așezarea s-a dezvoltat în jurul castrelor de la Mârțești.	AG-I-m-A- 13376.02
Terme	Epoca romană (sfârșitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr.)	romană	Acestea au fost formate din patru încăperi, incinta măsurând 17,5 x 14 m.	AG-I-m-A- 13376.03
castellum	Epoca romană (sfârșitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr.)	romană	Pe teren se pot observa urme sub forma unui val de pământ. Cercetările întreprinse de Vasile Christescu (1929-1930) au scos la iveală un castru de lemn și pământ, având dimensiunile de 35×46 m. Incinta este reprezentată de un val de pământ, aplatizat, de 12 m lățime și 1,60 m înălțime, care era dublată în exterior de două șanțuri. Poarta se află poziționată pe latura de V.	AG-I-m-A- 13376.04

Bibliografie (sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://www.cimec.ro)):

1. DMSI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fișei de sit)
2. CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p.

- 95, poz. 51-56 [Publicație] (sursa fișei de sit)
3. Teodor, Eugen S., Uriașul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeș, Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2013, 82-86 [Publicație]
4. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Fișă de sit]
5. Institutul Național al Patrimoniului, Lista Monumentelor Istorice 2015, Monitorul Oficial al României. partea I. Nr. 113 bis/15.II.2016, 2016, 107-108, <https://patrimoniu.ro/images/lmi-2015/LMI-AG.pdf> [Publicație]
6. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 133 [Publicație]
7. Christescu, Vasile, Le trésor de monnaies de Săpata de Jos et la date du limes romain de la Valachie, Istros, I, 1934, 73-80 [Publicație]
8. Christescu, Vasile, Le "castellum" romain de Săpata de Jos, Dacia - Revue d'archéologie et d'histoire ancienne, V-VI, Muzeul Național de Antichități, București, 1935, 435-477, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=108309-le-castellum-romain-de-sapata-de-jos--dacia-revue-d-archeologie-et-d-histoire-ancienne-institutul-de-arheologie-vasile-parvan--5-6-1935-1936> [Publicație]
9. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, București, 1937, 150-153 [Publicație]
10. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, Tabula Imperii Romani, L 35, 64 [Publicație]
11. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 298-300, 86.1-86.2 [Publicație]
12. Vlădescu, C.M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 121-122, 37b [Publicație]
13. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 88 [Publicație]
14. Bogdan-Cătănicu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 95-96 [Publicație]
15. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, Berlin, 1997, 76-77, 58 [Publicație]

16. Găzdac, C., Monetary circulation in Dacia and the provinces from the Middle and Lower Danube from Trajan to Constantine I (AD 106-337), NereaMia Publishing House, Cluj-Napoca, 2002, 476; 583-584 [Publicație]
17. Dudău, Octavian, Circulația monetară în castrul de trupe auxiliare din provincia Dacia, Graphite, Timișoara, 2006, 66-67, 13; 132 [Publicație]
18. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrului din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 231, 70 [Publicație]
19. Măndescu, D., Dumitrescu, I.; Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 115-118, 266 [Publicație]
20. Ștefan, Dan; Ștefan, Maria Magdalena, The Drones are coming. What to choose? Low and medium altitude Aerial Archaeology on Limes Transalutanus, Journal of Ancient History and Archaeology, 3, 2, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2016, 28, 2-3, <http://jaha.org.ro/index.php/JAHA/article/view/187> [Publicație]
21. Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2023 [Fișă de sit]
22. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2., Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, Cluj-Napoca, 2022, 212-214, 8.1-8.5, <https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/> [Publicație]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 212-214): „ a. Săpata de Jos I (RAN: 18590.01, AG-I m-A-13376.01) este un Castellum (8.1 – 8.5) situat la aproximativ 2 km E de satul actual, pe un platou înalt, aproape de gura de vărsare a pârâului Cetățuia în pârâul Cotmeana, respectiv în punctul „Cetate”. La suprafață, pe teren, se distinge doar un val de pământ. Cercetările arheologice, întreprinse aici în urma cu aproape un secol (V. Christescu 1929-1930) au scos la lumină un castru de lemn și pământ de formă dreptunghiulară, având dimensiunile de 90×125 m, așezat pe o fundație de cărămidă. Latura lungă a fortificației este orientată NV-SE. Incinta este formată dintr-un val de 6,50 m lățime și 1,60 m înălțime, înconjurat de două șanțuri, fiecare cu câte o deschidere de 25 m și o adâncime de 0,50 m. Porta praetoria este poziționată pe latura de NE. În interiorul castrului s-au identificat urme provenind de la diferite construcții, a căror utilitate nu a putut fi precizată. În privința datării, cel mai probabil fortificația începe să

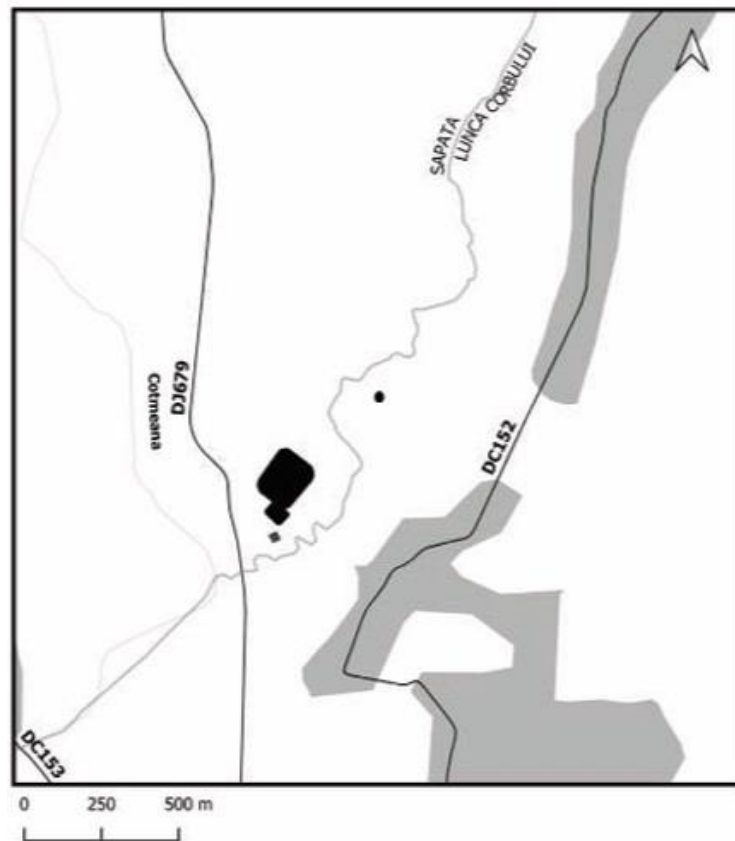
funcționeze în epoca marcată de domniile împăraților Septimius Severus și Caracalla și se încheie după atacul carpilor din anul 245 (vezi tezaurul monetar). Descoperirile monetare izolate reprezintă emisiuni începând din epoca lui Traian până la domnia lui Caracalla. Alte descoperiri ce se cuvin menționate sunt: o fibulă de tip ROMA, databilă la sf. sec. II– început. sec. III, un fragment de relief cu reprezentarea cavalerului trac cu inscripția Deo sanct[o - - -] (IDR II 632), descoperit în zona termelor și un fragment de altar, azi dispărut, ce păstra doar literele IMP (probabil o dedicație pentru un împărat; IDR II 631). La S de castru mare și la 40 m S de castrul mic au fost identificate termele fortificației (Fig . 8.5), compuse din 4 încăperi și cu o suprafață de 17,50×14 m (RAN: 18590.05, AG-I-s-A-13376). În perioada interbelică, în 1929 sau 1930, în zona de NE a castrului, în praetentura, s-a descoperit un tezaur monetar într-un nivel de incendiere: 17 denarii și 27 antoniniani, îngropat în contextul atacului carpic din anul 245. Pe baza acestui tezaur a fost stabilită în linii generale cronologia liniei transalutane: Septimius Severus – Gordianus III.

Bibliografie: Tocilescu 1900, 133; Christescu 1934, Istros 1, 73-80; Christescu 1935, Dacia 5-6, 435-477; Christescu 1937, 150-153; TIR L 35, 64; Tudor 1978, 298-300, fig.86.1 86.2; Vlădescu 1983, 121-122, nr. 37b; Vlădescu 1986, 88; Bogdan-Cătănciu 1997, 95-96; Gudea 1997, 76-77, nr. 58; Găzdac, C. 2002. Monetary circulation in Dacia and the provinces from the Middle and Lower Danube from Trajan to Constantine I (AD 106-337). Cluj-Napoca: NereaMia Publishing House, 476, 583-584. Dudău 2006, 66-67, nr. 13; 132; Marcu 2009, 231, nr. 70; Măndescu, Dumitrescu și Păduraru 2014, 115-118, nr. 266, Ștefan și Ștefan 2016, 28, fig. 2-3.

b. Săpata de Jos II (RAN: 18590.02, AG-I-m-A-13376.04) este un Castellum de mici dimensiuni situat la o distanță de 35 m față de fortificația Săpata de Jos I și la aproximativ 2 km E de satul actual pe suprafața unui platou înalt la gura de vărsare a pârâului Cetățui în pârâul Cotmeana, în punctul „Cetate” sau „Cetățuia”. Pe teren se pot observa urme sub forma unui val de pământ. Cercetările întreprinse de V. Christescu (1929-1930) au scos la iveală un castru de lemn și pământ, având dimensiunile de 35×46 m. Incinta este reprezentată de un val de pământ, aplatizat, de 12 m lățime și 1,60 m înălțime, care era dublată în exterior de două șanțuri. Poarta se află poziționată pe latura de V. Datarea propusă pentru acest castellum este prima jumătate a sec. III.

Bibliografie: Tocilescu 1900, 133; Christescu 1934, Istros 1, 73-80; Christescu 1935, Dacia 5-6, 435-477; Christescu 1937, 150-153; TIR L 35, 64; Tudor 1978, 298-300, fig.86.1-86.2; Vlădescu 1983, 121, nr. 37a; Vlădescu 1986, 88; Bogdan-Cătănciu 1997, 95-96; Gudea 1997, 77, nr. 59; Marcu 2009, 231, nr. 70; Măndescu, Dumitrescu și Păduraru 2014, 115-118, nr. 266; Teodor

2013, 82 – 86; Teodor, E.S., Ștefan, M. și Bădescu, A. 2017. Systematic field survey on Limes Transalutanus. Săpata case, Journal of Ancient History and Archaeology, no. 4.1, 53, fig. 1, DOI: 10.14795/j.v4i2.261.”

Fig. 0.182 SĂPATA. LOCALIZAREA FORTIFICAȚILOR ȘI A BĂILOR.

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice*, 29, 1, București, 2022, p. 212, fig. 8.1.

0 100 200 m

Fig. 0.183 SĂPATA.

Fotografie declasificată satelit Corona 1968 (1036-2139F046Fore Aug 18 1968_Center for Advanced Spatial Technologies, University of Arkansas/U.S. Geological Survey).

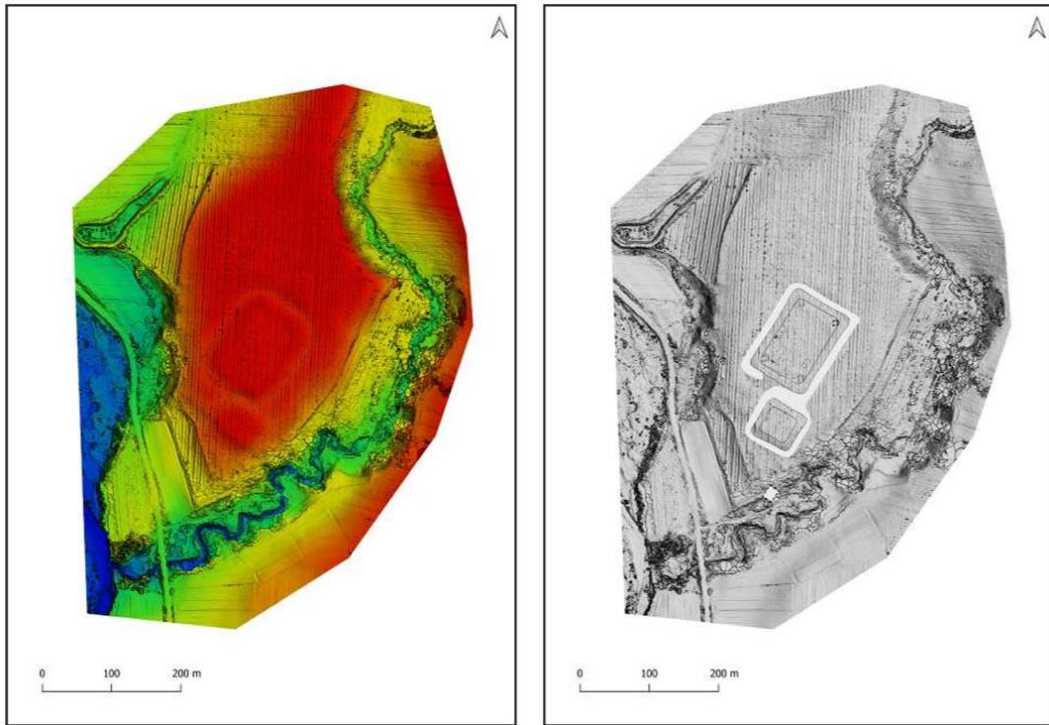
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

Fig. 0.184 SĂPATA.

FOTOGRAFIE AERIANĂ OBLICĂ. VEDERE DINSPRE NORD-VESTA SITULUI ARHEOLOGIC.

*Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare*. 2, *Cercetări Arheologice*, 29, 1, București, 2022, p. 213, fig. 8.3.*

Fig. 0.185 SĂPATA. MODEL DIGITAL AL TERENULUI (STÂNGA). SUPRAPUNEREA PLANULUI PE HILLSHADE (DREAPTA).

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 213, fig. 8.4, 8.5.

*Fig. 0.186 SĂPATA. IMAGINE DINSPRE SUD-VEST A SITULUI ARHEOLOGIC.
SURSA: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).*

6.11. Castellum-ul de epocă romană de la Izbășești - Reduta Albu

Situl arheologic de epocă romană de la Izbășești - Reduta Albu Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia ([Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre](#)).

1718-254	Izbășești - Valea Albă	Romania	N44 36 11.64 E24 47 05.81	3.13 ha	19.24 ha
----------	------------------------	---------	------------------------------	---------	----------

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN** 18983.01. Nu este înregistrat în LMI.

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](#).

Localizare [Afișează pe harta României](#)

Cod RAN 18983.01

Nume Castellum-ul de epocă romană de la Izbășești - Reduta Albu

Județ Argeș

Unitate administrativă Stolnici

Localitate Izbășești

Punct Reduta Albu

Punct alte denumiri Pădurea Corbeasca; Valea Albă

Reper Castrul se află pe dealul Corbeasca, la 1,2 km est de localitatea Izbășești, la sud de Pădurea Corbeasca și pe malul stâng al pâraului.

Reper hidrografic - nume Cotmeana

Reper hidrografic - tip pârau

Forma de relief câmpie

Utilizare teren pădure; pășune

Categorie locuire

Tip așezare militară

Descriere Situl este protejat în mod natural pe trei laturi de Valea

Albu și de o râpă.

Observații Castrul face parte din grupul de fortificații care formează Limesul Transalutanus.

Suprafața sitului 3,134 ha

Riscuri antropice Afectare parțială: 3 / 23.01.2020

Regim de proprietate public

Data ultimei modificări a fișei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații
castellum	Epoca romană (secolul al III-lea p. Chr.)	romană	Cercetat parțial, situl se prezintă sub forma unui castru de pământ (caespites), cu un plan dreptunghiular, având dimensiunile de 63×93 m, cu dimensiunile valului de 15 m lățime și 1,40-2 m înălțime. Pe latura de nord este vizibil un șanț cu o deschidere de 18 m și o adâncime de 1,80 m. Nu există elemente sigure de datare. Schita realizată de Pamfil Polonic la sfârșitul secolului al XIX-lea prezintă o poartă în mijlocul laturii de nord, iar o poartă mai mică pe latura opusă, spre Valea Albu și o fantană în colțul de est. Pe atunci platoul nu era acoperit de pădure, ca astăzi, iar vizibilitatea era mult mai bună.

1. Petolescu, Constantin, *Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1995*, CIMEC - Institutul de Memorie Culturală, București, 1996, <https://cronica.cimec.ro/detalii.asp?k=175> [Publicație] (sursa fișei de sit)

2. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Fișă de sit]
3. Țentea, Ovidiu, 2022 [Fișă de sit]
4. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, 2022, 214, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicație]
5. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 127 [Publicație]
6. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, București, 1937, 125 [Publicație]
7. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, Tabula Imperii Romani (TIR), L 35 [Publicație]
8. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 279 [Publicație]
9. Vlădescu, C. M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 121, 36 [Publicație]
10. Bogdan-Cătănicu, Ioana, Evolution of the System of Defence Works in Roman Dacia, British Archaeological Reports (BAR) International Series, 116, Oxford, 1981, 63/d [Publicație]
11. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 87-88 [Publicație]
12. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, 1, Berlin, 1997, 76, 57 [Publicație]
13. Petolescu, C.C.; Avram, R., Cioflan, T. și Amon, L., Castrul de pământ de la Fâlfani- Isbășești, jud. Argeș. Raport preliminar, Argesis, 7, Pitești, 1995, 31-39, <https://biblioteca-digitala.ro/?articol=67210-castrul-de-pamant-de-la-falfani-isbasesti-judetul-arges-raport-preliminar--argesis-studii-si-comunicari--vii-1995> [Publicație]
14. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 205, 50 [Publicație]
15. Măndescu, D., Dumitrescu, I. și Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 103-104, 210 [Publicație]
16. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O

trecere în revistă și o actualizare. 2., Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, Cluj-Napoca, 2022, 214-215, <https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/> [Publicație]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice*, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 214): „Castellum-ul (Fig . 9.1– 9.5) este situat la 1,2 km E de satul actual, pe o ridicătură, în punctul „Valea Albă”, pe malul stâng al râului Cotmeana. Fortificația este vizibilă la suprafață sub forma unui platou patrulater. Cercetat parțial, situl se prezintă sub forma unui castru de pământ (caespites), cu un plan dreptunghiular, având dimensiunile de 63×93 m, cu dimensiunile valului de 15 m lățime și 1,40 2 m înălțime. Pe latura de N este vizibil un șanț cu o deschidere de 18 m și o adâncime de 1,80 m. Nu există elemente sigure de datare. Bibliografie: Tocilescu 1900, 127; Christescu 1937, 125; TIR L 35, 42; Tudor 1978, 279; Vlădescu 1983, 121, nr. 36; Bogdan – Cătănicu 1981, fig. 63/d, Vlădescu 1986, 87 88; Gudea 1997, 76, nr. 57; Petolescu, C.C., Avram, R., Cioflan, T. și Amon, L. 1995 (1996), *Castrul de pământ de la Fâlfani- Isbășești, jud. Argeș. Raport preliminar*, *Argesis* 7: 31-39; Marcu 2009, 205, nr. 50; Măndescu, Dumitrescu și Păduraru 2014, 103-104, nr. 210.”

FRONTIERS
OF THE
ROMAN EMPIRE
DACIA

SECTOR
7

7.11. Izbășești -
Valca Albă

fortlet

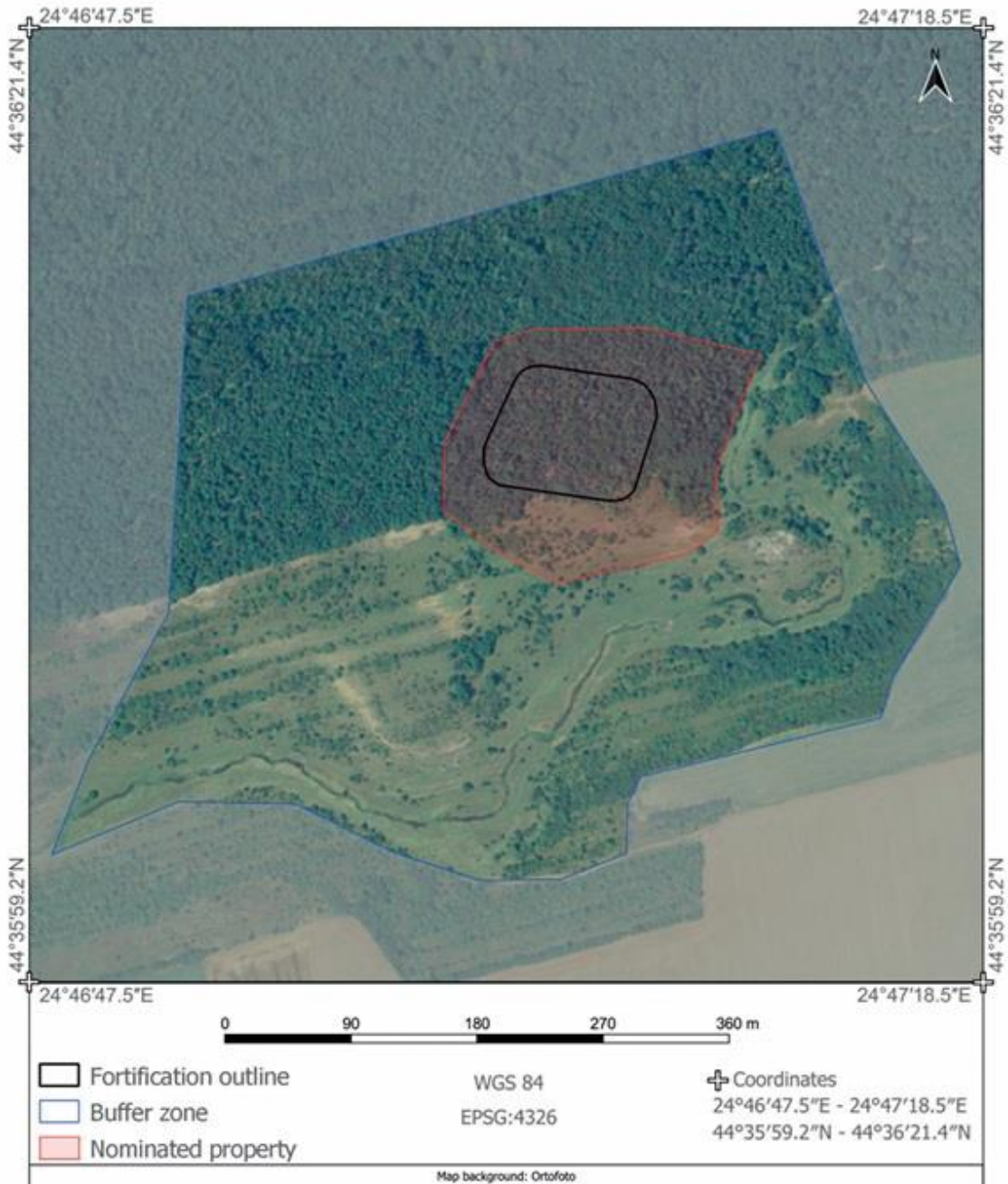

Fig. 0.187 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#), p. 495.

*Fig. 0.188 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).*

0 100 200 m

Fig. 0.189 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. FOTOGRAFIE DECLASIFICATĂ SATELIT CORONA 1968.

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 214, fig. 9.2.

Fig. 0.190 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.

Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

9.3. Izbășești, fotografie oblică din dronă, vedere dinspre Nord-Est (2022).

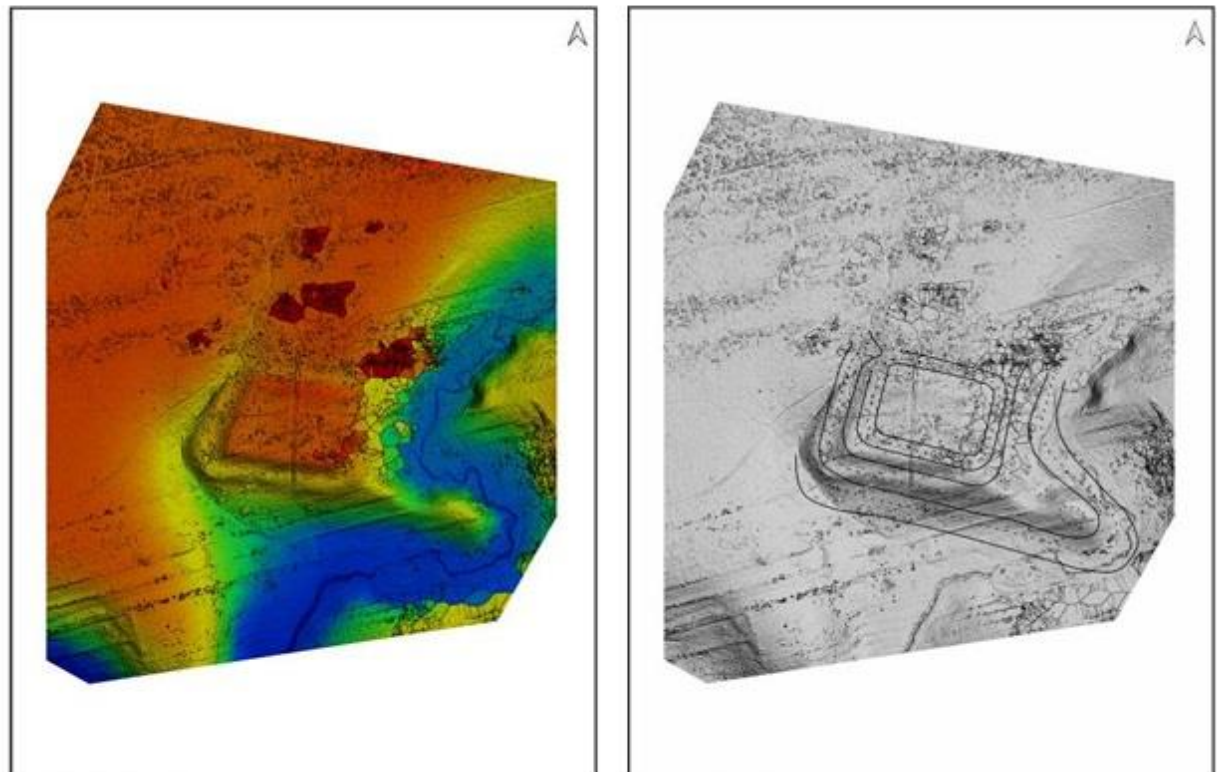
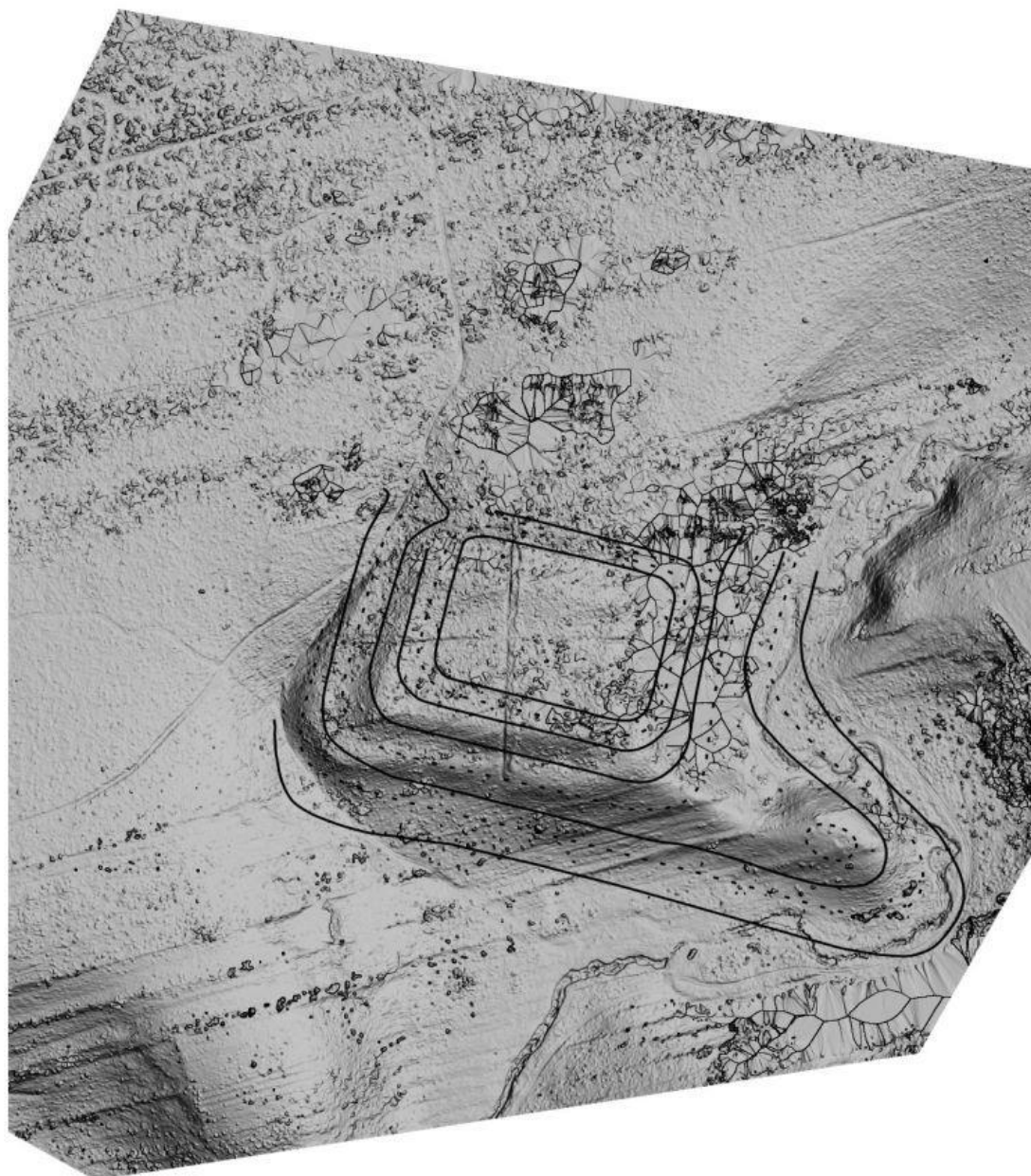

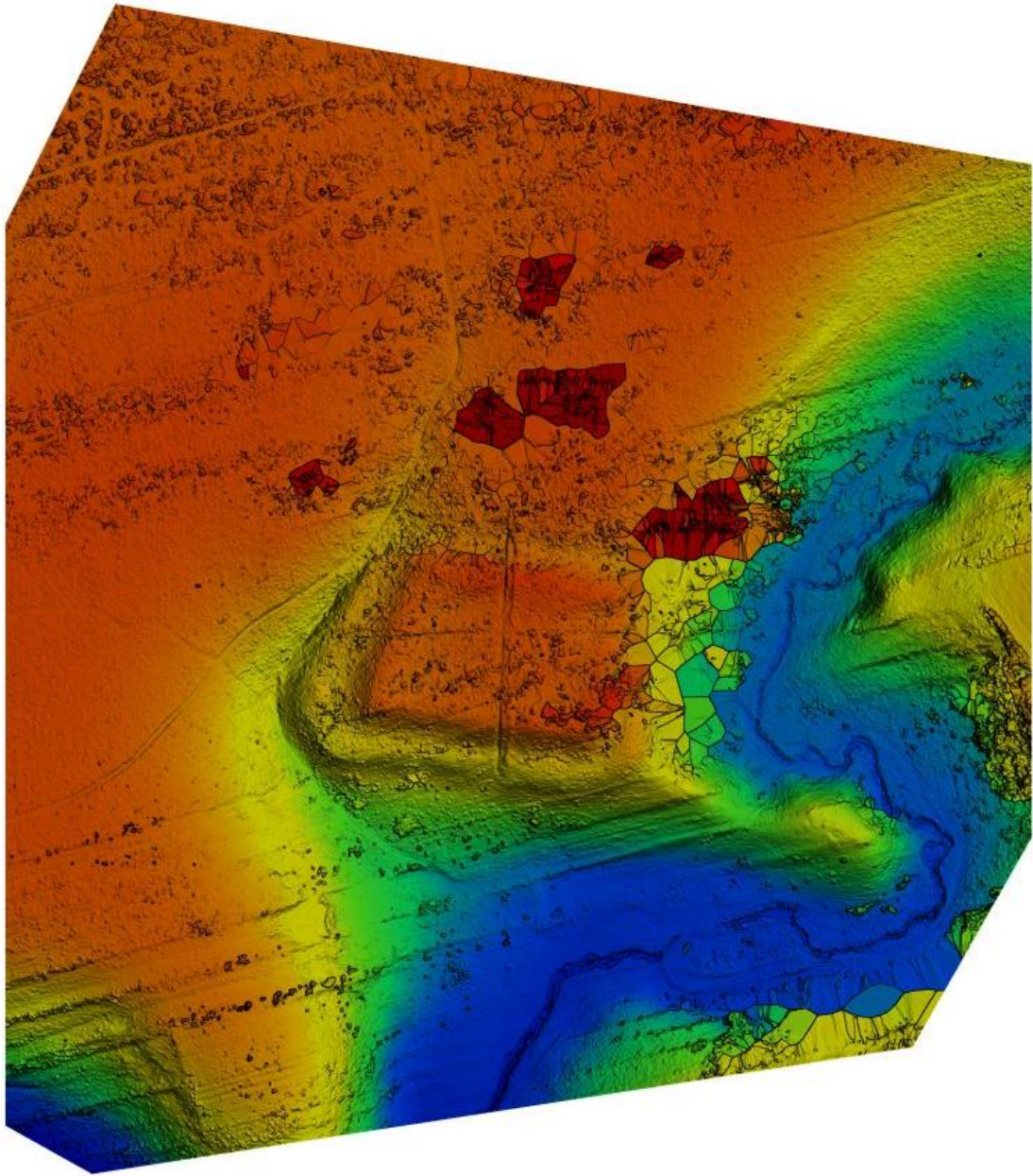
Fig. 0.191 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, *Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice*, 29, 1, București, 2022, p. 213, fig. 8.3, 8.4, 8.5.

0 50 100 m

Fig. 0.192 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. MODEL HILLSHADE.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

0 50 100 m

Fig. 0.193 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.
Sursa: [Repertoriul Arheologic Național \(cimec.ro\)](http://cimec.ro).

Anexa 7. Situație monumente cu localizare greșită, nelocalizabile pe teren sau distruse/dispărute la nivelul județului Argeș

Categorie monument	Cod LMI	Nume monument	Localizare (conform LMI)	Data/momentul distrugerii/dispariției/de clasării	Documente justificative aflate la dispoziția DJC pentru a proba absența/distrugerea/declasarea monumentului
Monument care nu poate fi localizat in teren	AG-I-s-B-13360	Cetatea de pământ hallstattiană de la Cetățeni	Sat Cetățeni, comuna Cetățeni	Dispărut	N.C. arh. Dragoș Măndescu, dir. adj. Muzeul Județean Argeș
	AG-I-s-A-13362	Sit arheologic de la Dobrești	Sat Dobrești, comuna Dobrești	Dispărut	N.C. arh. Dragoș Măndescu, dir. adj. Muzeul Județean Argeș
	AG-I-s-A-13362.01	Tumul	La Movile	Dispărut	
	AG-I-s-A-13362.02	Așezare	La Movile	Dispărut	
	AG-I-s-A-13371	Castrul și limesul de la Purcăreni	Sat Purcăreni, comuna Micești	Dispărut	N.C. arh. Dragoș Măndescu, dir. adj. Muzeul Județean Argeș
	AG-I-m-A-13371.01	Castrul	Sat Purcăreni, comuna	Dispărut	

			Micești		
	AG-I-m-A-13371.02	Limes	Sat Purcăreni, comuna Micești	Dispărut	
	AG-I-a-A-13379	Ansamblul curților boierești de la Suslănești, punct Hobaia	Sat Suslănești, comuna Mioarele	Nu sunt urme la suprafață	
	AG-I-m-A- 133379.01	Biserică	Hobaia	Nu sunt urme la suprafață	
	AG-I-m-A- 133379.02	Incintă	Hobaia	Nu sunt urme la suprafață	
	AG-II-m-B- 13601.03	Zid de incintă	Sat Conțești, comuna Davidești	Dispărut	
	AG-II-m-B-13844	Curtea boierilor Vărzaru - ruine	Sat Vărzaru, comuna Merișani	Dispărut	
Monument dispărut anterior	AG-II-m-B-13423	Casa Trandafil	Municipiul Pitești Str. Rahovei,	Demolată în 1989, odată cu construirea blocurilor.	N.C. 268 / 23.03.2009

**aparitiei
Listei
1991/1992**

18

	AG-II-a-A-13602	Curtea boierilor Corbeanu	Sat Corbeni, comuna Corbeni	Ruine dispărute în 1983	N.C.
	AG-II-m-A- 13602.01	Ruine case	Sat Corbeni, comuna Corbeni	Ruine dispărute în 1983	N.C.
	AG-II-m-B-13652	Casa Florian Constantinescu	Curtea de Argeș	Desființată în anul 1985	N.C.
	AG-II-m-B-13682	Casa Ologel	Sat Dragoslavele comuna Dragoslavele	Dispărută în 1988	
	AG-II-m-B-13755	Casa Ioan Cîcu	Sat Pădureși, comuna Lunca Corbului	Dispărută în 1980	
	AG-II-m-B-13848	Casa Onițoiu	Sat Vâlsănești, comuna Mușătești	Dispărută în intemperii, 1969	N.C.
Monument	AG-II-m-B-13494	Casa Maria Prunaru	Sat	Dispărută la inundațiile 428	N.C.

**distrus în
perioada
1992-2005**

Bucșenești,
comuna
Corbeni

din 1994, pe locul ei a
fost ridicată o casă nouă.

AG-II-m-B-13798

Casa Maria Ioniță

Sat Stolnici,
comuna
Stolnici

Demolată

N.C.

AG-II-m-B-13799

Casa
Nistoroiaia

Stela

Sat Stolnici,
comuna
Stolnici

Demolată

N.C.

**Monument
distrus după
anul 2005**

AG-II-m-B-13568

Casa Piatra Vie

Mun.
Câmpulung
Muscel

Dispărută 2008

N.C.

AG-II-m-B-13606

Casa
Georgescu

Peria

Sat Cornățel,
comuna
Buzoiești

În colaps, abandonată,
chirpici și lemn degradat.

AG-II-m-B-13607

Casa Gheorghiță
Sandu

Sat Cornățel,
comuna
Buzoiești

În colaps, abandonată,
chirpici și lemn degradat.

AG-II-m-B-13617

Casa Echinescu

Costești

Dispărută 2006,
intemperii

N.C.

AG-II-m-B-13673

Casa Felicia Proca

Sat

Demolată de proprietar în
429

Plângere penală

			Domnești de Sus, comuna Domnești	2007	
AG-II-m-B-13685	Casa Ioana Porojan	Sat Fata, comuna Vedea		Colaps	
AG-II-m-A-13693	Biserica de lemn Nașterea Domnului	Sat Glâmbocata Deal, comuna Leordeni		Colaps	
AG-II-a-B-13709	Ansamblul conacului Perticari Davila	Sat Izvoru, comuna Izvoru		Precolaps	Dosare penale nr 750222/2012, 750268/2012
AG-II-a-B-13718	Ansamblul conacului Lahovary-Gussi	Sat Leordeni, comuna Leordeni		Precolaps	
AG-II-a-B-13725	Ansamblul conacului Vlădescu	C.A. Sat Lucieni, comuna Hârtiești		Precolaps	Retrocedat, casă precolaps, parc distrus
AG-II-m-B-13775	Casa Tănăsescu	Sat Recea, comuna Recea		Precolaps	
AG-II-a-B—13777	Ansamblul culei	Sat		Precolaps 430	

		Drugănescu		Retevoiești, comuna Pietroșani		
	AG-II-a-B-13803	Conacul Antonescu	Nolică	Oraș Ștefănești	Precolaps	Dosar penal 4521/P/2018
	AG-II-a-A-13448	Ansamblul conacului Stătescu		Sat Borlești, comuna Merișani	Colaps	Dosar penal 2692/P/16.07.2008
	AG-II-m-B-13638	Casă, fost sediu CFL		Curtea de Argeș	Colaps	Dosar penal 1583/P/2014
	AG-II-m-B-13400	Casa Coculescu		Pitești	Precolaps	Plângere penală
	AG-II-m-B-13397	Casa Vasiliu		Pitești	Precolaps	Dosar penal nr. 274450/2020
	AG-II-m-B-13518	Casa Stoicescu		Câmpulung Muscel	Colaps	Sanctiune contravențională, proces pe rol
Afectate fundamental de intervenții care au schimbat aspectul arhitectural	AG-II-m-A- 13424.02	Parcul Vechi	Primăriei	Pitești, Bdul. Republicii 33	Sistematizarea urbană a centrului	
	AG-II-m-B- 13456.02	Parcul Primăriei		Pitești, str. Victoriei 24	Sistematizarea urbană a centrului	

Sursa: Direcția Județeană pentru Cultură Argeș

Anexa 8. Situația actualizării PUG-urilor din județul Argeș

Nr. crt.	Consiliu Județean	Unitate Administrativ-Teritorială	SIRUTA	Statut UAT	SITUAȚIE PUG	
					ÎN TERMEN/PRELUNGIRE ÎN TERMEN	ACTUALIZARE ÎN LUCRU
1	Argeș	Albeștii de Argeș	13819	comună		X
2	Argeș	Albeștii de Muscel	13891	comună		
3	Argeș	*Albota	13935	comună	X	
4	Argeș	Aninoasa	13999	comună		
5	Argeș	Arefu	14049	comună	X	X
6	Argeș	Bascov	13187	comună	X	X
7	Argeș	*Băbana	14085	comună	X	
8	Argeș	Băiculești	14165	comună	X	X
9	Argeș	Bălilești	14272	comună	X	X
10	Argeș	Bârla	14450	comună	X	X
11	Argeș	Beleți-Negrești	14352	comună		
12	Argeș	Berevoești	14405	comună	X	X
13	Argeș	*Bogați	14584	comună	X	
14	Argeș	*Boteni	14673	comună		X
15	Argeș	Boțești	14726	comună	X	
16	Argeș	Bradu	13276	comună	X	X
17	Argeș	Brăduleț	14753	comună		X
18	Argeș	Budeasa	14851	comună		X
19	Argeș	Bughea de Jos	14922	comună		X
20	Argeș	Bughea de Sus	20063	comună		X
21	Argeș	Buzoești	14940	comună	X	X
22	Argeș	Căldăraru	15064	comună		X
23	Argeș	Călinești	15108	comună		X
24	Argeș	*Căteasca	15233	comună	X	X
25	Argeș	Câmpulung	13490	municipiu	X	X
26	Argeș	Cepari	15313	comună		X
27	Argeș	*Cetățeni	15402	comună	X	
28	Argeș	Cicănești	15448	comună	X	X
29	Argeș	*Ciofrângenii	15493	comună	X	
30	Argeș	Ciomăgești	15554	comună		
31	Argeș	Cocu	15652	comună		X
32	Argeș	Corbeni	15741	comună	X	X
33	Argeș	*Corbi	15830	comună	X	
34	Argeș	*Costești	13668	oraș	X	
35	Argeș	Coșești	15901	comună		X
36	Argeș	Cotmeana	15983	comună	X	X
37	Argeș	*Cuca	16132	comună	X	
38	Argeș	Curtea de Argeș	13622	municipiu		X
39	Argeș	Davidești	16285	comună		X
40	Argeș	*Dâmbovicioara	16329	comună	X	
41	Argeș	Dârmănești	16365	comună	X	X
42	Argeș	Dobrești	16427	comună		
43	Argeș	Domnești	16454	comună		
44	Argeș	Dragoslavele	16472	comună	X	
45	Argeș	Drăganu	16506	comună	X	
46	Argeș	Godeni	16551	comună	X	
47	Argeș	Hârsești	16613	comună		X
48	Argeș	Hârtiești	16659	comună		X
49	Argeș	Izvoru	16739	comună		
50	Argeș	Leordeni	16757	comună		X
51	Argeș	*Lerești	16908	comună	X	X
52	Argeș	Lunca Corbului	16944	comună	X	X
53	Argeș	Mălureni	17049	comună		X
54	Argeș	*Mărăcinii	13365	comună	X	

55	Argeș	Merișani	17101	comună		X
56	Argeș	*Micești	17209	comună	X	
57	Argeș	Mihăești	17254	comună		X
58	Argeș	*Mioarele	17334	comună		X
59	Argeș	*Mioveni	13301	oraș	X	
60	Argeș	Miroși	17398	comună		X
61	Argeș	Morărești	17423	comună		
62	Argeș	*Moșoaia	17496	comună	X	
63	Argeș	*Mozăceni	17575	comună	X	
64	Argeș	Mușătești	17619	comună	X	
65	Argeș	Negrași	17726	comună		
66	Argeș	Nucșoara	17771	comună	X	X
67	Argeș	Oarja	17824	comună		X
68	Argeș	Pietroșani	17851	comună		X
69	Argeș	Pitești	13169	municipiu	X	X
70	Argeș	Poiana Lacului	18028	comună		
71	Argeș	Poienarii de Argeș	17913	comună	X	X
72	Argeș	Poienarii de Muscel	17968	comună		X
73	Argeș	Popești	18162	comună		
74	Argeș	Priboieni	18242	comună	X	X
75	Argeș	Rătești	18331	comună	X	X
76	Argeș	Râca	20048	comună		
77	Argeș	Recea	18411	comună		
78	Argeș	Rociu	18475	comună		X
79	Argeș	Rucăr	18527	comună	X	X
80	Argeș	Sălătrucu	18554	comună		X
81	Argeș	Săpata	18581	comună		X
82	Argeș	*Schitu Golești	18670	comună	X	
83	Argeș	*Slobozia	18741	comună	X	
84	Argeș	*Stâlpeni	18778	comună	X	
85	Argeș	*Stoenesti	18858	comună		X
86	Argeș	Stolnici	18938	comună		X
87	Argeș	Suseni	19007	comună		X
88	Argeș	Ștefan cel Mare	19114	comună		
89	Argeș	*Ștefănești	13392	oraș	X	X
90	Argeș	Șuici	19141	comună	X	X
91	Argeș	Teiu	19212	comună		X
92	Argeș	Tigveni	19249	comună	X	X
93	Argeș	*Topoloveni	13757	oraș	X	
94	Argeș	*Țițești	19338	comună	X	
95	Argeș	Uda	19392	comună		
96	Argeș	Ungheni	19560	comună		X
97	Argeș	*Valea Danului	19631	comună	X	
98	Argeș	Valea Iașului	19695	comună	X	X
99	Argeș	Valea Mare-Pravăț	13524	comună	X	X
100	Argeș	Vedea	19793	comună	X	X
101	Argeș	Vlădești	19999	comună	X	
102	Argeș	*Vulturești	20055	comună	X	

*UAT-uri pentru care s-au realizat Studii istorice generale de fundamentare PUG.

Preda Cătălina Dana -*Studii istorice generale, fundamentare PUG comune jud. Argeș*